

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीकालिकायैनमः ॥ ॥ यद्योगिभिर्भवभयार्तिविनाशयोग्यमासाद्यवन्दितमतीवविविक्त
चित्तैः ॥ तद्वःपुनातुहरिपादसरोजयुग्ममाविर्भवत्क्रमविलङ्घितभूर्भुवःस्वः ॥ १ ॥ सापातुवःसकलयोगिजनस्यचित्तेऽ
विद्यातमिस्रतरणिर्यतिमुक्तिहेतुः ॥ याचास्यजन्तुनिवहस्यविमोहिनीतिमायाविभोर्जनुषिगुदसुबुद्धिहन्त्री ॥ २ ॥ ईश्व
रञ्जगतामाद्यप्रणम्यपुरुषोत्तमम् ॥ नित्यज्ञानमयवैक्ष्येपुराणङ्गालिकाह्वयम् ॥ ३ ॥ मार्कण्डेयमुनिश्रेष्ठस्थितं हिमधरा
न्तिके ॥ मुनयःपरिप्रच्छुःप्रणम्यकमठादयः ॥ ४ ॥ भगवन्सम्यगारूढातंसर्वशास्त्राणितत्त्वतः ॥ वेदान्तसर्वस्तथासा
ङ्गान्तसारभूतम्प्रमथ्य च ॥ ५ ॥ सर्ववेदेषुशास्त्रेषुयोयोःसंशयोऽभवत् ॥ ससच्छिन्नस्त्वयाब्रह्मन्सवित्रेवतमश्चयः ॥ ६ ॥ जै
वातुकाग्र्यभवतःप्रसादाद्विजसत्तम ॥ निःसंशयावयञ्जातावेदेशास्त्रेचसर्वशः ॥ ७ ॥ कृतकृत्यावयम्ब्रह्मस्त्वतोऽधीत्यसम
न्ततः ॥ सरहस्यन्धर्मशास्त्रव्यङ्गगादिस्वयम्भुवा ॥ ८ ॥ भूयस्तच्छ्रोतुमिच्छामोहरङ्गालीपुराकथम् ॥ मोहयामासयतिनं
सतीरूपेणचेश्वरम् ॥ ९ ॥ सर्वदाध्याननिलयैयमिनयैतिनावरम् ॥ सङ्क्षोभयामासकथंसंसारविमुखंहरम् ॥ १० ॥ स
तीवाकथमुत्पन्नादक्षदारेषुशोभना ॥ कथंहरोमनश्चक्रेदारग्रहणकर्मणि ॥ ११ ॥ कथंवादक्षकोपेनत्यक्तदेहासतीपुरा ॥
हिमवत्तनयाजाताभूयोवाकथमांगता ॥ १२ ॥ कथमर्द्धशरीरंसाऽहरत्स्मररिपोःपुनः ॥ एतत्सर्वसमाचक्ष्वविस्तरैणद्विजो

का० तम ॥ १३ ॥ नान्योस्ति संशयच्छेत्ता त्वत्समो न भविष्यति ॥ यथा जानीम विप्रेन्द्र तत्कुंरुष्वेतदात्मवित् ॥ १४ ॥ ॥ मा कर्ण्डेय पु०
उवाच ॥ ॥ शृणु ध्वम्मुनयः सर्वे गुह्याद्गुह्यतरम् मम ॥ पुण्यं शुभं करं सम्यग्ज्ञानदङ्कामदम्परम् ॥ १५ ॥ एतद्ब्रह्मा पुरोवाच नारदा अ. १
१ यमहात्मने ॥ पृष्ठस्तेन ततः सोऽपि बालखिल्येभ्य उक्तवान् ॥ १६ ॥ बालखिल्यामहात्मानस्तत आचक्षिरे पुनः ॥ यवक्रीताय मुन
ये स प्रोवाचासिताय च ॥ १७ ॥ असितो मे समाचष्ट एतद्विस्तरतो द्विजाः ॥ अहवैः कथयिष्यामि कथामेताम् पुरातनीम् ॥ १८ ॥
प्रणम्य परमात्मानं चक्र पाणिभ्यः प्रणम्य ॥ व्यक्ताऽव्यक्तस्वरूपाय सदस्यैक्यरूपिणे ॥ १९ ॥ स्थूलाय सूक्ष्मरूपाय विश्वरू
पाय वेधसे ॥ नित्याय नित्यज्ञानाय निर्विकाराय तेजसे ॥ २० ॥ विद्याऽविद्या स्वरूपाय कालरूपाय वै नमः ॥ निम्मलायोर्मि
षट्पादिरहिताय विरागिणे ॥ २१ ॥ व्यापिने विश्वरूपाय सृष्टिस्थित्यन्तकारिणे ॥ योगिभिश्चिन्त्यते यो सौ वेदान्तान्तर्गच्छति कैः ॥
॥ २२ ॥ अन्तरन्तः परञ्ज्योतिः स्वरूपं प्रणमामि तम् ॥ तमेवाराध्य भगवान् ब्रह्मा लोकपितामहः ॥ २३ ॥ प्रजाः ससर्ज स कलाः
सुरासुरनरादिकाः ॥ सृष्ट्वा प्रजापतीन्द्रक्षप्रमुखान् तस्यैवाविधिः ॥ २४ ॥ मरीचि मन्त्रिम्पुलहन्तैर्वाङ्गिरसङ्कुतुम् ॥ पुलस्त्यश्च
शिष्टश्च नारदश्च प्रचेतसम् ॥ २५ ॥ भृगुश्च मानसान् पुत्रान्यदा दशससर्जसः ॥ तदा तन्मनसो जाताचारुरूपा वाराङ्गना ॥ २६ ॥ ना १

१ तदेतत्कुंरुष्वेत्यर्थः । २ वेदान्तान्तर्गच्छति चेन्नित्यन्तर्गतकर्मधारयः ।

म्नासन्ध्येति विख्याता सायं सन्ध्या जयन्तिका ॥ न तादृशी देवलोके न मर्त्ये न रसातले ॥ २७ ॥ कालत्रयेऽपि भविता सम्पूर्णगुणशालिनी ॥ निसर्गचारुनीलेन कवभा रेण राजते ॥ २८ ॥ मयूरीव विचित्रेण वर्षासु द्विजसत्तमाः ॥ आरक्तगौरमलिनमाकर्णन्ति न तथाऽलकैः ॥ २९ ॥ रेजे सुराधिपधनुश्चारुवालेन्दुसन्निभम् ॥ प्रफुल्लनीलनलिनश्यामलत्रयनद्वयम् ॥ ३० ॥ चकाशे च कितायास्तु कुरङ्ग्याः सदृशञ्चलम् ॥ निसर्गचञ्चलञ्चारुभूयुग्मं श्रवणाय तम् ॥ ३१ ॥ मीनाङ्गकोदण्डसमन्नीलन्तस्या द्विजोत्तमाः भ्रूमध्याधोनिम्नभागादाय तप्रांशुना सिका ॥ ३२ ॥ लावण्यानि द्रवन्ती वललाटा तिलपुष्पवत् ॥ तद्रक्तशोणपद्माभपूष्णचन्द्रसमप्रभम् ॥ ३३ ॥ बिम्बाधरारुणिमन्नाभिरेजे रागिमनोहरम् ॥ सौन्दर्यलावण्यगुणैरापूष्णवदनस्पुनः ॥ ३४ ॥ अभितश्चिबुकय्या तु मुद्यता विवतत्कुचौ ॥ राजो वकुड्मलाकारौ पीनोत्तुङ्गौ निरन्तरौ ॥ ३५ ॥ श्यामास्यौ तत्कुचौ विप्रामनोनामपि मोहनौ ॥ बलिभाजि क्षीणमध्यमुष्टिग्राह्यमिवाशुगम् ॥ ३६ ॥ तन्मध्यन्ददृशुः सर्वशक्तितुल्यमनोभुवः ॥ तस्याश्चोरुयुगरेजे स्थूलोर्द्धङ्कुरभायतम् ॥ ३७ ॥ आनमद्वारणकरप्रतिमम् मृदुमन्थरम् ॥ स्थलाम्बुजारुणम्पादयुग्मं सत्पार्ष्णि राजितम् ॥ ३८ ॥ अङ्गुलीदलसङ्कीर्णङ्कुसुमायुधबाणवत् ॥ ताञ्चारुदशनान्तन्वीन्तनुरोमावलीवृताम् ॥ ३९ ॥ सस्वेदवदनान्दीर्घनयनाञ्चारुहासिनीम् ॥ चारुकर्णयुगाङ्गान्तान्निगम्भीरां षडुन्नताम् ॥ ४० ॥ दृष्ट्वा धाता समुत्थाय चिन्तयामास हृदयस्ते

का० स्त्रष्टारोमरीच्याद्यास्तुमानसाः ॥ ४१ ॥ दध्युःसमुत्सुकाःसर्व्वेतान्दृष्टावरवर्णिनीम् ॥ किङ्कर्मस्याभवेत्सृष्टौकस्यवावर
वर्णिनी ॥ ४२ ॥ भविष्यतीतितेसर्व्वेचिन्तयामासुरुत्सुकाः ॥ एवञ्चिन्तयतस्तस्यब्रह्मणोमुनिसत्तमाः ॥ ४३ ॥ मनसः
२ पुरुषोवल्लगुराविर्भूतोविनिःसृतः ॥ काञ्चनीचूर्णपीताभःपीनोरस्कःसुनासिकः ॥ ४४ ॥ सुवृत्तोरुकटोजड्योनीलवेष्टित
केशरः ॥ लग्नभूयुगलोलोलःपूर्णचन्द्रनिभाननः ॥ ४५ ॥ कपाटविस्तीर्णहृदिरोमराजिविराजितः ॥ शुभ्रमातङ्गकरवत्पी
ननिस्तलबाहुकः ॥ ४६ ॥ आरक्तपाणिनयनमुखपादकरोद्भवः ॥ क्षीणमध्यश्चारुदन्तःप्रमत्तगजबन्धनः ॥ ४७ ॥ प्रफु
ल्लपद्मपत्राक्षःकेशरघ्राणतर्पणः ॥ कम्बुग्रीवोमोनकेतुःप्रांशुर्मकरवाहनः ॥ ४८ ॥ पञ्चपुष्पायुधोवेगीपुष्पकोदण्डम
ण्डितः ॥ कान्तःकटाक्षपातेनभ्रामयन्नयनद्वयम् ॥ ४९ ॥ सुगन्धिमरुताभान्तंशृङ्गारससेवितम् ॥ तव्वीक्ष्यतादृशन्दक्षप्र
मुखामानसाश्र्यते ॥ ५० ॥ मरीच्याद्यादशततोविस्मयाविष्टचेतसः ॥ औत्सुक्यम्परमञ्जुमुरापूर्व्वेकारिकम्मनः ॥ ५१ ॥
सचापिवेधसर्व्वीक्ष्यस्त्रष्टारजगताम्पतिम् ॥ प्रणम्यपुरुषःप्राहविनयानतकन्धरः ॥ ५२ ॥ ॥ पुरुषउवाच ॥ ॥ किङ्क
रिष्याम्यहङ्कर्मब्रह्मैस्तत्रनियोजय ॥ मान्नयाय्येपुरुषोयस्मादुचितेशोभतेविधे ॥ ५३ ॥ अभिधानञ्चयद्योग्यस्थानम्पत्नीच

१ हरिद्राचूर्णेत्यर्थः ।

पु०

अ. १

२

यामम ॥ तन्मेकुरुष्वलोकेशत्वं स्रष्टा जगताय्यतः ॥ ५४ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एवन्तस्य वचः श्रुत्वा पुरुषस्य महा
 त्मनः ॥ क्षणन्न किञ्चित्प्रोवाच स्वसृष्टावपि विस्मितः ॥ ५५ ॥ ततो मनःसु सय्यम्यसम्यगुत्सृज्य विस्मयम् ॥ उवाच पुरुषम्
 ह्यातत्कम्माद्देशमावहन् ॥ ५६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ अनेन चारुरूपेण पुष्पबाणैश्च पञ्चभिः ॥ मोहयन्पुरुषांस्त्रीश्च कुरुसृ
 ष्टिसनातनीम् ॥ ५७ ॥ न देवो न च गन्धर्वो न किन्नरमहोरगाः ॥ नासुरो न च दैत्यो वा न विद्याधर राक्षसाः ॥ ५८ ॥ न यक्षानपि
 शाचाश्च न भूतान विनायकाः ॥ न गुह्यकान वा सिद्धान् मनुष्यान् पक्षिणः ॥ ५९ ॥ पशवो न मृगाः कीटपतङ्गा जलजाश्च ये ॥ न
 ते सर्वे भविष्यन्ति न लक्ष्या ये शरस्य ते ॥ ६० ॥ अहं वा वासुदेवो वा स्थाणुर्वा पुरुषोत्तम ॥ भविष्यामस्तव वशे किमन्यैः प्रा
 णधारिभिः ॥ ६१ ॥ प्रच्छन्नरूपी जन्तूनाम् प्रविशन् हृदयं सदा ॥ सुखहेतुः स्वयम्भूत्वा कुरु सृष्टिसनातनीम् ॥ ६२ ॥ त्वत्पुष्पबाण
 स्य सदा मुख्यं लक्ष्यं मनोस्तु च ॥ सर्वेषाम् प्राणिनां त्रित्यम्भदमोदकरो भवान् ॥ ६३ ॥ इति ते कर्म कथितं सृष्टिप्रावर्तकम्पुनः
 ॥ नामापि च गदिष्यामि यत्ते योग्यं भविष्यति ॥ ६४ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा च सुरश्रेष्ठो मानसानाम् मुखानि च ॥
 आलोक्य स्वासने पद्मे सूपविष्टोऽभवत्क्षणात् ॥ ६५ ॥ ॥ इति श्रीकालिकापुराणे कामप्रादुर्भावो नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥
 ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततस्ते मुनयः सर्वे तदभिप्रायवेदिनः ॥ चक्रुस्तदुचितं नाम मरीच्य त्रिमुखास्तदा ॥ १ ॥ मुखावलो

का०

३

कनादेवज्ञात्वावृत्तान्तमन्यतः ॥ दक्षादयस्तु स्रष्टारः स्थानम्पत्नीञ्च ते ददुः ॥ २ ॥ ततो निश्चित्य नामानि मरीचिप्रमुखा द्विजाः
 ॥ ऊचुः सङ्गतमेतस्मै पुरुषाय द्विजोत्तमाः ॥ ३ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ यस्मात्प्रमथ्य चेतस्त्वञ्जातोऽस्माकन्तथा विधेः ॥
 तस्मान्मन्मथनाम्ना त्वँल्लोके ख्यातो भविष्यसि ॥ ४ ॥ जगत्सुकामरूपस्त्वन्वत्समो न हि विद्यते ॥ अतस्त्वङ्कामनाम्नाऽपि ख्या
 तो भवमनो भव ॥ ५ ॥ मदनान्मदनाख्यस्त्वं शम्भोर्द्विर्पाञ्चदर्पकः ॥ तथा कन्दर्पनाम्नापि लोके ख्यातो भविष्यसि ॥ ६ ॥ त्व
 दाभुगानायै द्वीर्यन्तद्वीर्यं न्न भविष्यति ॥ वैष्णवानाञ्च रौद्राणाम्ब्रह्मास्त्राणाञ्च तादृशम् ॥ ७ ॥ स्वर्गो मर्त्ये च पाताले ब्रह्मलो
 के सनातन ॥ तव स्थानानि सर्वाणि सर्व्व व्यापी भवान्यतः ॥ ८ ॥ किं वाँचातिविशेषेण सामान्येनास्ति ते समः ॥ यत्र यत्र भ
 वत्प्राणी शाद्वलास्तरवोऽथवा ॥ ९ ॥ तत्र तत्र तव स्थानमस्त्वा ब्रह्मसदोदयम् ॥ दक्षोऽयम्भवतः पत्नीं स्वयन्दास्यति शोभनाम्
 ॥ १० ॥ आद्यः प्रजापतिर्य्यो हियथेष्टम्पुरुषोत्तम ॥ एषा च कन्यकाचारुरूपा ब्रह्ममनोभवा ॥ ११ ॥ सन्ध्यानाम्नेति विख्याता
 सर्व्वे लोके भविष्यति ॥ ब्रह्मणो ध्यायतो यस्मात्सम्यग्जाता वराङ्गना ॥ १२ ॥ अतः सन्ध्येति लोऽस्मिन्नस्याः ख्यातिर्भविष्य
 ति ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्युत्कामुनयः सर्व्वे तूष्णीन्तस्थुर्द्विजोत्तमाः ॥ १३ ॥ अवेक्ष्य ब्रह्मवदनं विनयावनताः पुरः ॥

पु०

अ. २

३

१ जनसमूहे । २ स्थितिः ।

ततःकामोपिकोदण्डमादायकुसुमोद्भवम् ॥ १४ ॥ उन्मादनेतिविरूपातङ्कान्ताभूतुल्यवैल्लितम् ॥ कौसुमानितथास्त्राणिपञ्चा
 दायद्विजोत्तमाः ॥ १५ ॥ हर्षणरोचनाख्यश्चमोहनशोषणन्तथा ॥ मारणश्चेतिसञ्ज्ञाभिर्मुनिमोहकराण्यपि ॥ १६ ॥ प्रच्छ
 न्नरूपीतत्रैवचिन्तयामासनिश्चयम् ॥ ब्रह्मणाममयत्काव्यैसमुद्दिष्टंसदातनम् ॥ १७ ॥ तदिहैवकरिष्यामिमुनीनांसन्निधौविधेः
 ॥ तिष्ठन्तिमुनयश्चात्रस्वयंश्चापिप्रजापतिः ॥ १८ ॥ एषासन्ध्यावरस्त्रोचदक्षोप्यत्रप्रजापतिः ॥ एतेशरव्यभूतामेभविष्यन्त्यद्य
 निश्चयम् ॥ १९ ॥ सन्ध्यापिब्रह्मणाप्रोक्तमिदानीमेवयद्वचः ॥ अहर्विष्णुर्हरश्चापितवास्त्रवशवर्त्तिनः ॥ २० ॥ किमन्यैर्जन्तुभि
 रितितत्सार्थद्वुरवाप्यहम् ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इतिसंचिन्त्यमनसानिश्चित्यचमनोभवः ॥ २१ ॥ पुष्पज्याम्पुष्पचापस्य
 योजयामासमार्गणैः ॥ आलोढस्थानमासाद्यधनुराकृष्ययत्नतः ॥ २२ ॥ चकारबलयाकारङ्कामोधन्विवरस्तदा ॥ संहितेतेन
 कोदण्डमारुताश्चसुगन्धयः ॥ २३ ॥ ववुस्तत्रमुनिश्रेष्ठाःसम्यगाल्हादकारिणः ॥ ततस्तानथधात्रादीन्सर्वानेवचमानसान्
 ॥ २४ ॥ पृथक्पृथक्पुष्पशरैर्मोहयामासमोहनः ॥ ततस्तेमुनयःसर्वेमोहिताश्चतुराननः ॥ मोहितोमनसाकिञ्चिद्विकारम्प्रा
 पुरादितः ॥ २५ ॥ सन्ध्यांसर्वेनिरीक्षन्तःसविकारामुहुर्मुहुः ॥ आसन्प्रवृद्धमदनाःस्त्रीयस्मान्मदवर्द्धिनी ॥ २६ ॥ ततःसर्वा

का० न्तसमदनोमोहयित्वापुनःपुनः ॥ यथेन्द्रियविकारांस्तेप्रापुस्तानकरोत्तथा ॥ २७ ॥ उदीरितेन्द्रियोधातावीक्षाश्चक्रेयदाथताम्
 ॥ तदैवत्यूनपञ्चाशद्वाजाताःशरीरतः ॥ २८ ॥ विवोकाद्यास्तथाहावाश्चतुःषष्टिकलास्तथा ॥ कन्दर्पशरविद्यायाःस
 ४ न्ध्यायाअभवद्विजाः॥२९॥सापितैर्वीक्ष्यमाणाऽथकन्दर्पशरपातजान्॥चक्रेमुहुर्मुहुर्भावान्कटाक्षावरणादिकान्॥३०॥
 निसर्गसुन्दरीसन्ध्यातान्भावान्मदनोद्भवान् ॥ कुर्वन्त्यतितरारेजेस्वर्णदीवतनूभिः ॥ ३१ ॥ अथभावयुतांसन्ध्यावै
 क्षमाणःप्रजापतिः ॥ घर्म्माम्भःपूरिततनुरभिलाषमथाकरोत् ॥ ३२ ॥ ततस्तेमुनयःसर्वेमरीच्यत्रिमुखापि ॥ दक्षाद्याश्च
 द्विजश्रेष्ठाःप्रापुर्वैकारिकेन्द्रियम् ॥ ३३ ॥ दृष्ट्वातथाविधान्दक्षमरीचिप्रमुखान्विधिम् ॥ सन्ध्याञ्चकर्मणिनिजेश्रद्धेमदन
 स्तदा ॥ ३४ ॥ यदिदम्ब्रह्मणाकर्मममोद्विष्टमयापितत् ॥ कर्तुंशक्यमिति श्रद्धाभावितात्माभवत्तदा ॥ ३५ ॥ ततोवियद्गतः
 शम्भुर्विधिन्दृष्ट्वातथाविधिम् ॥ सदक्षान्मानसान्वापिजहासोपजहासच ॥ ३६ ॥ ससाधुवादनान्तस्सर्वान्विहस्यचपुनःपुनः ॥
 उवाचेद्विजश्रेष्ठालज्जयस्तान्त्वष्टध्वजः ॥ ३७ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ अहोब्रह्मस्तवकथङ्कामभावःसमुद्गतः ॥ दृष्ट्वास्व
 तनयान्नैतद्योग्यैवेदानुसारिणाम् ॥ ३८ ॥ यथामातातथायामिर्यथायामिस्तथासुता॥एषवैवेदमार्गस्यनिश्चयस्त्वन्मुखो
 त्थितः ॥ ३९ ॥ कथन्तुकाममात्रेणतत्तेविस्मारितविवैधे ॥ धैर्यैजगदिदम्ब्रह्मन्समस्तश्चतुरानन ॥ ४० ॥ कथङ्क्षुद्रेणकामेन

पु०

अ. २

४

तत्ते विघटितं विधे ॥ एकान्तयोगिनस्तस्मात्सर्वदा दिव्यदर्शनाः ॥ ४१ ॥ कथन्दक्षमरोच्याद्यो लोलुपा स्त्रीषु मानसाः ॥
 कथङ्कामोपि मन्दात्मा प्राप्तकर्माधुनैव तु ॥ ४२ ॥ युष्माञ्छरव्यान्कृतवानकालज्ञोऽल्पचेतनः ॥ धिगस्तु तम्मुनिश्रेष्ठा
 यस्य कान्ताजनो हठात् ॥ ४३ ॥ धैर्य्यमाकृष्य लौल्येषु मज्जयत्यपि तन्मनः ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इति तस्य
 वचः श्रुत्वा लोकेशो गिरिशस्य च ॥ ४४ ॥ ब्रीडया द्विगुणीभूतस्वेदाद्रौ ह्यभवत्क्षणात् ॥ ततो निगृह्येन्द्रियकविकारञ्जतुरा
 ननः ॥ ४५ ॥ जिघृक्षुरपि तत्प्राज तां सन्ध्याङ्कामरूपिणीम् ॥ तच्छरीरात्तु घर्म्माम्भो यत्पपातद्विजोत्तमाः ॥ ४६ ॥ अ
 ग्निष्वात्ता बर्हिषदो जाताः पितृगणास्ततः ॥ भिन्नाञ्जननिभाः सर्वे फुल्लराजीवलोचनाः ॥ ४७ ॥ नितान्तयतयः पुण्याः
 संसारविमुखाः पराः ॥ सहस्राणाञ्चतुःषष्टिरग्निष्वात्ताः प्रकीर्तिताः ॥ ४८ ॥ षडशीतिसहस्राणि तथा बर्हिषदो द्विजाः ॥ घ
 र्म्माम्भः पतितम्भूमौ यदक्षस्य शरीरतः ॥ ४९ ॥ समस्तगुणसम्पन्ना तस्माज्जाता वराङ्गना ॥ तन्वद्गी तनुमध्या च तनुरो
 मावली शुभा ॥ ५० ॥ मृद्वङ्गी चारुदशना तप्तकाञ्चनसप्रभा ॥ मरीचिप्रमुखैः षड्भिर्निगृहीतेन्द्रियक्रिया ॥ ५१ ॥ ऋते ऋतु
 व्वंशिष्ठश्च पुलस्त्याङ्गिरसौ तदा ॥ ऋत्वादीनाञ्चतुर्णाञ्च यो भूमौ निपपात ह ॥ ५२ ॥ ततः पितृगणा जाता अपरेद्वि
 जसत्तमाः ॥ सोमपा आज्यपा नाम्ना तथैवान्ये स्वकालिनः ॥ ५३ ॥ हविर्भुजस्तु ते सर्वे कव्यवाहाः प्रकीर्तिताः ॥ ऋतो

का० स्तु सोमपाः पुत्रा वसिष्ठस्य स्वकालिनः ॥ ५४ ॥ आज्यपाख्याः पुलस्त्यस्य हविष्मन्तोऽङ्गिरःसुताः ॥ जातेषु तेषु विप्रे
 ५ न्द्रा अग्निष्वात्तादिकेष्वथ ॥ ५५ ॥ लोकानाम्पितृवर्गेषु कव्यवाहा समन्ततः ॥ सर्वेषामेव भूतानाम्ब्रह्मा भूतः पितामहः ॥ ५६ ॥
 सन्ध्या पितृप्रसूभूता तदुद्देशाद्यतो भवत् ॥ अथ शङ्करवाक्येन लज्जितः सपितामहः ॥ ५७ ॥ कन्दर्पाय चुकोपाशु भ्रुकुटी
 कुटिलाननः ॥ पुरैव तदभिप्रायं विदित्वा सोपि मन्मथः ॥ ५८ ॥ स्वबाणान्त्सञ्जहाराशु भीतः पशुपतेर्विधेः ॥ ततः क्रो
 धसमाविष्टो ब्रह्मा लोकपितामहः ॥ यच्चकार द्विजेन्द्रास्तच्छृणुध्वंसुसमाहिताः ॥ ५९ ॥ ॥ इति श्रीकालिकापुराणे द्वि
 तीयोऽध्यायः ॥ ॥ ६० ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततः कोपसमाविष्टः पद्मयोनिर्जगत्पतिः ॥ प्रजज्वालातिबल
 वृद्धिधक्षुरिव पावकः ॥ १ ॥ उवाच चेश्वरङ्कामो भवतः पुरतो यतः ॥ पुष्पेषुभिर्माभजत्तत्फलस्याप्नुयाद्वर ॥ २ ॥ तव
 नेत्राग्निनिर्दग्धः कन्दर्पो दर्पमोहितः ॥ भविष्यति महादेव कृत्वा कर्मातिदुष्करम् ॥ ३ ॥ इति वेधाः स्वयङ्कामं शशाप
 द्विजसत्तमाः ॥ समक्षवृद्धो मकेशस्य मुनीनाञ्च यतात्मनाम् ॥ ४ ॥ अथ भीतो रतिपतिस्तत्क्षणात्त्यक्तमार्गणः ॥ प्रादुर्ब
 भूव प्रत्यक्षं शापं श्रुत्वातिदारुणम् ॥ ५ ॥ उवाच चेदम्ब्रह्माणं सदक्षं समरीचिकम् ॥ तथ्यञ्च गद्गदम्भीत्या भीतिर्हि गुणहा
 निकृत् ॥ ६ ॥ मन्मथ उवाच ॥ ब्रह्मन्किमर्थम्भवता शतोहमतिदारुणम् ॥ अनागास्तव लोकेश न्यायमार्गानुसारिणः ॥ ७ ॥

पु०

अ. ३

५

त्वयैवोक्तन्तु तत्कर्म यत्तु कुर्यामहँविभो॥तत्र योग्यो नशापो मे यतो नान्यन्मया कृतम्॥८॥अहँविष्णुस्तथा शम्भुःसर्वे त्व
च्छरगोचराः ॥ इति यद्भवता प्रोक्तन्तन्मयापि परीक्षितम्॥९॥नापराधो ममास्त्यत्र ब्रह्मन्मयि निरागसि॥दारुणं शमयस्वै
नं शापम्मम जगत्पते ॥ १० ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा विधाता जगताम्पतिः ॥ प्रत्युवाच
यतात्मानम्मदनं सद्यस्मिहुः ॥ ११ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ आत्मजा मम सन्ध्येयद्यस्मादेतत्संकाशतः ॥ लक्ष्मीकृतोहम्भ
वता ततः शापो मया कृतः॥१२॥अधुना शान्तरोषोह त्वाव्वदामि मनोभवा॥भवतः शापशमनम्भविष्यति यथा तथा ॥१३
त्वम्भस्म भूत्वा मदन भर्गलोचनवह्निना ॥ तस्यैवानुग्रहात्पश्चाच्छरीरं समवाप्स्यसि ॥१४॥ यदा हरो महादेवः कुर्याद्वा
रपरिग्रहम् ॥ तदा स एव भवता शरीरम्प्रापयिष्यति ॥ १५ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एवमुक्तवाथ मदनम्ब्रह्मा लो
कपितामहः ॥ अन्तर्द्वये मुनीन्द्राणाम्मानसानाञ्च पश्यताम् ॥ १६ ॥ तस्मिन्नन्तर्हिते शम्भुः सर्वेषाञ्च विधातरि ॥ य
थेष्टदेशङ्गतवान्ब्रह्मन्मारुतरंहसा ॥ १७॥ वेधस्यान्तर्हिते तस्मिन् गते शम्भौ निजास्पदम् ॥ दक्षः प्राहाथ कन्दर्पम्पत्नीन्त
स्य निदेशयन् ॥ १८॥ दक्ष उवाच ॥ मद्देहेज्यङ्कन्दर्प मद्रूपगुणसंयुता ॥ एनाङ्गह्रीष्व भार्यार्थम्भवतः सदृशीदुणैः ॥ १९ ॥
एषा तव महातेजाः सर्वदा सहचारिणी भविष्यति यथाकामन्धर्मतो वशवर्तिनी ॥ २० ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥

का० इत्युक्त्वा प्रददौ दक्षो देहस्वेदाम्बुसम्भवाम् ॥ कन्दर्पायाग्रतः कृत्वा नाम कृत्वा रतीति ताम् ॥ २१ ॥ तां वीक्ष्य मदनो रामां र
 ६ त्याख्यां सुमनोहराम् ॥ आत्माशुगेन विद्वोसौ मुनोह रतिरञ्जितः ॥ २२ ॥ क्षणप्रभावदेकान्तगौरी मृगदृशी सदा ॥ लोलापा
 द्बन्धतस्तस्यैव मृगीव सदृशी बभौ ॥ २३ ॥ तस्या भ्रूयुगलव्वीक्ष्य संशयम्मदनो करोत् ॥ उन्मादकृन्मे कोदण्डं द्विन्धात्रास्या
 त्रिवेशितम् ॥ २४ ॥ कटाक्षाणामाशुगतिन्दृष्ट्वा तस्या द्विजोत्तमाः ॥ आशुगत्वन्निजास्त्राणां श्रद्धधते च चारुताम् ॥ २५ ॥ तस्याः
 स्वभावसुरभिन्धीरंश्वासानिलन्तथा ॥ आघ्राय मदनः श्रद्धान्त्यक्तवान्मलयानिले ॥ २६ ॥ पुष्पेन्दुसदृशवत्क्रन्दष्टा भ्रूल
 क्षमलक्षितम् ॥ ननिश्चिकाय मदनो भेदन्तन्मुखचन्द्रयोः ॥ २७ ॥ सुवर्णपद्मकलिकातुल्यन्तस्याः कुचद्वयम् ॥ रेजे चूचु
 कयुग्मेन भ्रमरेणेव सेवितम् ॥ २८ ॥ दृढपीनोन्नतघनस्तनमध्याद्विलम्बिनीम् ॥ आनाभितो रोमराजीन्तन्वीं चार्वायतां
 शुभाम् ॥ २९ ॥ ज्याम्पुष्पधनुषः कामः षट्पदावलिसंभृताम् ॥ विसस्मार च यस्मात्तां विगृह्यै नान्निरीक्षते ॥ ३० ॥ ग
 म्भीरानाभिरन्ध्रान्तश्चतुःपार्श्वत्वगावृताम् ॥ आननाञ्जेक्षणद्वन्द्वमारक्तकमलव्यंथा ॥ ३१ ॥ क्षीणा मध्येन वपुषा निसर्गा
 ष्ठापदप्रभा ॥ रत्नवेदीव ददृशे कामेन द्विजसत्तमाः ॥ ३२ ॥ रम्भास्तम्भायतस्निग्धन्तदूरयुगलं मृदु ॥ निजशक्तिसमङ्का
 मो वीक्षाञ्चक्रे मनोहरम् ॥ ३३ ॥ आरक्तपार्णिपादायप्रान्तभागम्पदद्वयम् ॥ अनुरागमिवामेने स्थितन्तस्याम्मनोभवः

॥ ३४ ॥ तस्याः करयुगं रक्तवस्त्रैः किंशुकोपमैः ॥ वृताभिरङ्गुलीभिश्च सूक्ष्माग्राभिर्मनोहरम् ॥ ३५ ॥ इति दृष्ट्वा स्म
रो मेने ममास्त्रैर्द्विगुणीकृतैः ॥ माम्मोहयितुमुद्युक्ता किमेषा द्विजसत्तमाः ॥ ३६ ॥ तद्बाहुयुगलङ्कान्तम्मृडालयुगलायत
म् ॥ मृदुस्निग्धं रराजातिकान्तितोयप्रवाहवत् ॥ ३७ ॥ नीलनीरदसङ्काशः केशपाशो मनोहरः ॥ चमरीबालभरवद्विभा
ति स्म स्मरप्रियः ॥ ३८ ॥ ताव्वोक्ष्य मदनो देवीं रतीमतिमनोहराम् ॥ कान्तितोयौघसम्पूष्णाङ्कुचवक्राब्जकुङ्कुलाम् ॥
॥ ३९ ॥ वक्रपद्माञ्चारुबाहुमृडालीशकलान्विताम् ॥ भ्रूयुग्मविभ्रमव्राततनूर्म्मिपरिराजिताम् ॥ ४० ॥ कटाक्षपातभृ
ङ्गौघान्नेत्रनीलोत्पलान्विताम् ॥ तनुलोमालिशैवालाम्मनोद्गुमविशातिनीम् ॥ ४१ ॥ निम्ननाभिहृदान्दक्षप्रालेयाद्रिसमु
द्भवाम् ॥ गङ्गामिव महादेवो जग्राहोत्फुल्ललोचनः ॥ ४२ ॥ उवाच च तदा दक्षङ्गामो मोदभरान्वितः ॥ विस्मृत्य शापञ्च
तदा विधिदत्तं मुदारुणम् ॥ ४३ ॥ मदन उवाच ॥ अनया सहचारिण्या सम्यक्सुन्दररूपया ॥ समर्थो मोहितुं शम्भुं किमन्यै
र्जन्तुभिर्विभो ॥ ४४ ॥ यत्र यत्र मया लक्ष्यङ्कियते धनुषोऽनघ ॥ तत्रानयापि चेष्टव्यम्मायया रमणाह्वया ॥ ४५ ॥ यदा दे
वालयय्यमि पृथिवीव्वाँ रसातलम् ॥ तदैषाप्यस्तु सध्रीची सर्व्वदा चारुहासिनी ॥ ४६ ॥ यथा पद्मालया विष्णोर्जलदाना
य्यथातडित् ॥ तथा ममैषा भविता प्रजाध्यक्षसहायिनी ॥ ४७ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा मदनो देवीं रतीञ्जग्राह

का० सोत्सुकः ॥ सागरादुत्थिताल्लक्ष्मीं हृषीकेश इवोत्तमाम् ॥ ४८ ॥ रराज स तथा सार्द्धम्भिन्नपीतप्रभः स्मरः ॥ जीमूत इव स
 ७ न्ध्यायां सौदामिन्या मनोज्ञया ॥ ४९ ॥ इति रतिपतिरुच्चैर्मोदयुक्तो रतीन्तां हृदि परिजगृहेयय्योगदर्शिव विद्याम् ॥ रति
 रपि पतिमग्र्यम्प्राप्य तोषञ्च लेभे हरिमिव कमलोत्था पूर्णचन्द्रोपमास्या ॥ ५० ॥ इति श्रीकालिकापुराणे तृतीयोऽध्यायः
 ॥ ३ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततः प्रभृति धातापि यदैवान्तर्हितः पुरा ॥ चिन्तयामास सततं शम्भुवाक्यविषादितः ॥ १ ॥
 कान्ताभिलाषमात्रमे दृष्ट्वा शम्भुरगर्हयत् ॥ मुनीनाम्पुरतः कस्मात्स दाराद्वसद्गृहिष्यति ॥ २ ॥ का वा भवित्री तज्जाया का च
 तन्मनसि स्थिता ॥ योगमार्गमवज्ञाप्य तस्य मोहद्वुरिष्यति ॥ ३ ॥ मन्मथोऽपि समर्थो नो भविष्यत्यस्य मोहने ॥ निता
 न्तयोगी रामाणान्नामापि सहते न सः ॥ ४ ॥ अगृहीतेषु दारेषु हरेण कथमादितः ॥ मध्ये चैव भवेत्सृष्टिस्तद्वधो नान्य
 कारितः ॥ ५ ॥ केचिद्विष्यन्ति भुवि मया वध्या महाबलाः ॥ केचिद्विष्णोर्बाधनीयाः केचिच्छम्भोरुपायतः ॥ ६ ॥ संसार
 विमुखे शम्भौ तथैकान्तविरागिणि ॥ अस्मादृते न कर्मान्यत्करिष्यति न संशयः ॥ ७ ॥ चिन्तयन्निति लोकेशो ब्रह्मा लोकपि
 तामहः ॥ पुनर्ददर्श भूमिष्ठान्दक्षादीन्वियति स्थितः ॥ ८ ॥ रतिद्वितीयम्मदनम्मोदयुक्तन्निरीक्ष्य च ॥ पुनस्तत्र गतः प्राह सा
 न्वयन्पुष्पसायकम् ॥ ९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अनया सहचारिण्या राजसे त्वम्मनोभव ॥ एषा च भवता पत्या युक्ता संशोभते भू

शम् ॥१०॥ यथा श्रिया हृषीकेशो यथा तेन हरिप्रिया॥ क्षणदा विधुना युक्ता तथा युक्तो यथा विधुः ॥११॥ तथैव युवयोः शो
भा दाम्पत्यञ्च पुरस्कृतम् ॥ अतस्त्वञ्जगतः केतुर्विश्वकेतुर्भविष्यसि॥१२॥ जगद्विताय वत्स त्वम्मोहयस्व पिनाकिनम्॥
यथासुखमनाः शम्भुः कुर्याद्द्वारपरिग्रहम् ॥१३॥ विजने स्निग्धदेशे च पर्वतेषु सरित्सु च ॥ यत्र यत्र प्रयातीशस्तत्र तत्रान
या सह ॥१४॥ मोहयस्व यतात्मानव्वनिताविमुखं हरम् ॥ त्वद्वृते विद्यते नान्यः कश्चिदस्य विमोहकः ॥१५॥ भूते हरे सानुरा
गे भवतोपि मनोभव ॥ शापोपशान्तिर्भविता तस्मादात्महितङ्कुरु ॥१६॥ सानुरागो वरारोहाय्यदीच्छति मनोभव ॥ तदा
तवोपभोगाय स त्वां सम्भावयिष्यति ॥१७॥ तस्माज्जगद्विताय त्वय्यैतस्व हरमोहने ॥ विश्वस्य भवकेतुस्त्वम्मोहयित्वा महे
श्वरम् ॥१८॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्य ब्रह्मणः परमात्मनः ॥ उवाच मन्मथस्तथ्यम्ब्रह्माणञ्जगतो
हितम् ॥१९॥ मन्मथ उवाच ॥ करिष्येऽहन्तव विभो वचनाच्छम्भुमोहनम् ॥ किन्तु योषिन्महास्रम्मे तत्र कान्ताम्प्रभो सृज
॥२०॥ मया सम्मोहिते शम्भौ यया तस्यानुमोहनम् ॥ कार्य्यन्मनोरमां रामान्तान्निदेशय लोकभृत् ॥२१॥ तामहन्नहि प
श्यामि यया तस्यानुमोहनम् ॥ कर्त्तव्यमधुना धातस्तत्रोपायन्तथा कुरु ॥२२॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एवव्वादिनि कन्द
र्पे धाता लोकपितामहः ॥ कुर्यां सम्मोहनीयैषामिति चिन्ताञ्जगाम ह ॥२३॥ चिन्ताविष्टस्य तस्याथ निःश्वासो यो वि

का० निःसृतः ॥ तस्माद्वसन्तः सञ्जातः पुष्पवातविभूषितः ॥ २४ ॥ चूताङ्कुरान्मुकुलितान्विभ्रद्वमरसंहतिम् ॥ किंशुकान्त्सार
 सात्रेजेप्रफुल्ल इव पादपः ॥ २५ ॥ शोणराजीवसङ्काशः फुल्लतामरसेक्षणः ॥ सन्ध्योदिताखण्डशशिप्रतिमास्यः सुना
 सिकः ॥ २६ ॥ शङ्खवच्छ्रवणावर्तः श्यामकुञ्चितमूर्धजः ॥ सन्ध्यांशुमालिसदृशकुण्डलद्वयमण्डितः ॥ २७ ॥ प्रमत्तमातङ्ग
 गतिर्विस्तीर्णहृदयस्थलः ॥ पीनस्थूलायतभुजः कठोरकरयुग्मकः ॥ २८ ॥ सुवृत्तोरुकटीजङ्घः कम्बुग्रीवोन्नतांसकः ॥
 गूढजत्रुः पीनवक्षाः सम्पूर्णः सर्वलक्षणैः ॥ २९ ॥ तादृशेऽथ समुत्पन्ने सम्पूर्णे कुसुमाकरे ॥ ववौ वायुः ससुरभिः पाद
 पा अपि पुष्पिताः ॥ ३० ॥ पिकाश्च नेदुः शतशः पञ्चमम्मधुरस्वराः ॥ प्रफुल्लपद्मा अभवन्त्सरस्यः पुष्टपुष्कराः ॥ ३१ ॥
 तमुत्पन्नमवेक्ष्याथ तथाभृशमुशत्तमम् ॥ हिरण्यगर्भो मदनञ्जगाद मधुरव्वचः ॥ ३२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एष मन्मथ ते मित्रं
 सदा सहचरोऽभवत् ॥ आनुकूल्यन्तव कृतौ सर्वदैव करिष्यति ॥ ३३ ॥ यथाग्नेः श्वस नो मित्रं सर्वत्रोपकरोति च ॥ तथा
 यम्भवतो मित्रं सदा त्वामनुयास्यति ॥ ३४ ॥ वसन्ते बन्त हेतुत्वाद्वसन्तास्यो भवत्वयम् ॥ तवानुगमनङ्कर्म तथा लोकानुर
 क्षणम् ॥ ३५ ॥ असौ वसन्ते शृङ्गारो वसन्ते मलयानिलः ॥ भवन्तु सुहृदो भावाः सदा त्वद्वशवर्तिनः ॥ ३६ ॥ विव्वोका
 द्यास्तथा हावाश्चतुःषष्टिकलास्तथा ॥ कुर्वन्तु रत्याः सौहृद्यं सुहृदस्ते यथा तव ॥ ३७ ॥ एभिः सहचरैः काम वसन्तप्रमु

खैर्भवान् ॥ अनया सहचारिण्या त्वय्युक्तः परिवारया ॥ ३८ ॥ मोहयस्व महादेवङ्कुरु सृष्टिं सनातनीम् ॥ यथेष्टदेशङ्गच्छत्वं
 सर्वैः सहचरैर्वृतः ॥ ३९ ॥ अहन्ताम्भावयिष्यामि या हरस्मोहयिष्यति ॥ एवमुक्तोऽथ मदनः सुरज्येष्ठेन हर्षितः ॥ ४० ॥
 जगाम सगणस्तत्र सपत्न्यनुचरस्तदा ॥ दक्षम्प्रणम्य तान्सर्वान्मानसानभिवाद्य च ॥ ४१ ॥ यत्रास्ति शम्भुर्गतवाँस्त
 तस्थानम्मन्मथस्तदा ॥ तस्मिन्गते सानुचरेऽथ मन्मथे शृङ्गारभावादियुते द्विजोत्तमाः ॥ प्रोवाच दक्षम्मधुरम्पितामहः सार्द्धं
 म्मरीच्यत्रिमुखैर्मनीश्वरैः ॥ ४२ ॥ ॥ इति श्रीकालिकापुराणे चतुथाऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ मार्कण्डेय
 उवाच ॥ ॥ अथ ब्रह्मा तदोवाच दक्षाय सुमहात्मने ॥ मरीचिप्रमुखेभ्यश्च वचनञ्चेदमञ्जसा ॥ १ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 भवित्रीशम्भुपत्नी का का तं सम्मोहयिष्यति ॥ इति सञ्चिन्तयन्कान्तान्न स्थिरीकर्तुमुत्सहे ॥ २ ॥ विष्णुमायामृते दक्ष
 महामायाञ्जगन्मयीम् ॥ नान्या तन्मोहकत्रीं स्यात्सन्ध्यासावित्र्युमामृते ॥ ३ ॥ तस्मादहं विष्णुमायार्थयोगनिद्राञ्ज
 गप्रसूम् ॥ स्तौमि सा चारुरूपेण शङ्करस्मोहयिष्यति ॥ ४ ॥ भवाँस्तु दक्ष तामेव यजताँव्विश्वरूपिणीम् ॥ यथा
 तव सुता भूत्वा हरजाया भविष्यति ॥ ५ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एवञ्चनमाकर्ण्य ब्रह्मणः परमात्मनः ॥ उवाच
 दक्षः स्त्रष्टारम्मरीच्यादिभिरीरितः ॥ ६ ॥ दक्ष उवाच ॥ यथात्थ भगवस्तथ्यन्त्वल्लोकेश जगद्वितम् ॥ तत्करिष्याम
 हे सम्यग्यथा स्यात्तन्मनोहरा ॥ ७ ॥ तथातथा यतिष्यामि यथा मम सुता स्वयम् ॥ विष्णुमाया भवेत्पत्नी भूत्वा

का० शम्भोर्महात्मनः ॥ ८ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ एवमेवेति तैरुक्तम्मरीचिप्रमुखैस्तदा ॥ यष्टुन्दक्षः समारेभे महामाया
 १ अगन्मयीम् ॥ ९ ॥ क्षीरोदोत्तरतीरस्थस्ताडुत्वा हृदयस्थिताम् ॥ तपस्तप्तुं समारेभे द्रष्टुमत्रत्यक्षतोम्बिकाम् ॥ १० ॥
 दिव्यवर्षेण दक्षोपि सहस्राणान्त्रयं समाः ॥ तपश्चचार नियतः सव्यंतात्मा दृढव्रतः ॥ ११ ॥ मारुताशी निराहारो जलाहारी
 च पर्णभुक् ॥ एवमिनाय तत्कालञ्चिन्तयंस्ता अगन्मयीम् ॥ १२ ॥ गते दक्षे तपः कर्तुमब्रह्मा सर्वजगत्पतिः ॥ जगाम मन्द
 राभ्याशम्पुण्यात्पुण्यतरव्वरम् ॥ १३ ॥ तत्रतत्र जगद्वात्रीं विष्णुमायागञ्जन्मयीम् ॥ तुष्टाव वागभिरुग्राभिरेकतानं शतं
 समाः ॥ १४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ विद्याविद्यात्मिकां शुद्धान्निरालम्बान्निराकुलाम् ॥ स्तौमि दवीञ्जगद्वात्रीं स्थूलाणीयः स्वरू
 पिणीम् ॥ १५ ॥ यस्या उदेति च जगत्प्रधानाख्यञ्जगत्परम् ॥ यस्यास्तदंशभूतन्तां स्तौमि निद्रां सनातनीम् ॥ १६ ॥
 त्वञ्जितिः परमानन्दपरमात्मस्वरूपिणी ॥ शक्तिस्त्वं सर्वभूतानान्त्वं सर्वेषाञ्च पाविनी ॥ १७ ॥ त्वं सावित्री जगद्वात्री
 त्वं सन्ध्या त्वं रतिर्द्वितिः ॥ त्वं हि ज्योतिः स्वरूपेण संसारस्य प्रकाशिनी ॥ १८ ॥ तथा तमः स्वरूपेण छादयन्तो सदा जग
 त् ॥ त्वमेव सृष्टिरूपेण संसारपरिपूरणी ॥ १९ ॥ स्थितिरूपेण च हरेर्जगताञ्च हितैषिणी ॥ तथैवान्तस्वरूपेण जगताम
 न्तकारिणी ॥ २० ॥ त्वम्मेधा त्वम्महामाया त्वं स्वधा पितृमोदिनी ॥ त्वं स्वाहा त्वन्नमस्कारवपुटारौ तथा स्मृतिः ॥ २१ ॥

पु०

अ. ५

९

त्वम्पुष्टिस्त्वन्धृतिर्मैत्री करुणा मुदिता तथा ॥ त्वमेव लज्जा त्वं शान्तिस्त्वङ्गातिर्जगदीश्वरी ॥ २२ ॥ महामायां च त्वं स्वा
 हा स्वधा च पितृदेवता ॥ या सृष्टिशक्तिरस्माकं स्थितिशक्तिश्च या हरेः ॥ २३ ॥ अन्तशक्तिस्तथेशानी सा त्वं शक्तिः सनात
 नी ॥ एका त्वन्धिविधा भूत्वा मोक्षसंसारकारिणी ॥ २४ ॥ विद्याविद्यास्वरूपेण स्वप्रकाशा प्रकाशतः ॥ त्वल्लक्ष्मीः सर्वभूता
 नान्वञ्छाया त्वं सरस्वती ॥ २५ ॥ त्रयीमयी त्रिमाता त्वन्त्वञ्चतुःस्वरूपिणी ॥ उद्गीतिः सामवेदस्य या पितृगणरञ्जनी ॥
 ॥ २६ ॥ त्वँवेदिः सर्वयज्ञानां सामिधेनी तथा हविः ॥ यदव्यक्तमनिर्देश्यन्निष्कलम्परमात्मनः ॥ २७ ॥ रूपन्तथैव तन्मात्रं
 सकलञ्च जगन्मयम् ॥ यामूर्तिर्विततां सर्वधस्त्रीम्बिभ्रती क्षितिम् ॥ २८ ॥ सा त्वँविश्वम्भरे लोके शक्तिभूतिप्रदा स
 दा ॥ त्वल्लक्ष्मीश्चेतना कान्तिस्त्वम्पुष्टिस्त्वं सनातनी ॥ २९ ॥ त्वङ्गालरात्रिस्त्वम्मुक्तिः शान्तिः प्रज्ञा तथा धृतिः ॥ संसार
 सागरोत्तारतरणिः सुखमोक्षदे ॥ ३० ॥ प्रसीद सर्वजगतान्त्वङ्गातिस्त्वम्मतिः सदा ॥ त्वन्नित्या त्वमनित्या च त्वञ्चराचर
 मोहिनी ॥ ३१ ॥ त्वं सन्धिनी सर्वयोगसाङ्गोपाङ्गविभाविनी ॥ चिन्ताकीर्तिर्द्यतीनान्वन्वन्तदष्टाङ्गसंयुता ॥ ३२ ॥ त्वङ्ग
 ङ्गिनी शलिनी च चक्रिणी घोररूपिणी ॥ त्वमीश्वरी जनानान्वंसर्वानुग्रहकारिणी ॥ ३३ ॥ विश्वादिस्त्वमनादिस्त्वँविश्वयो
 निरयोनिजा ॥ अनन्ता सर्वजगतस्त्वमेवैकान्तकारिणी ॥ ३४ ॥ नितान्तनिर्ममला त्वंहि तामसीति च गीयसे ॥ त्वंहिंसा

का०
१०

त्वमहिंसा च त्वङ्गाली चतुरानना ॥ ३५ ॥ त्वम्परा सर्वजननी दमनी दामिनी तथा ॥ त्वय्येव लीयते विश्वम्भाति तत्तत्तद्विभ
र्त्ति च ॥ ३६ ॥ त्वं सृष्टिहीना त्वं सृष्टिस्तमकर्णापि सश्रुतिः ॥ तरस्विनीपाणिपादहीना त्वन्नितराङ्गहा ॥ ३७ ॥ त्वन्द्यौस्त्व
मापस्त्वञ्जोतिर्व्यायुस्त्वञ्च नभो मनः ॥ अहङ्कारोपि जगतामष्टधा प्रकृतिः कृतिः ॥ ३८ ॥ जगन्नाभिर्मैरुरूपधारिणी नालि
कापरा ॥ परापरात्मिका शुद्धा मायामोहातिकारिणी ॥ ३९ ॥ कारणङ्कार्यभूतञ्च सत्यं शान्तं शिवाशिवे ॥ रूपाणि तव वि
श्वार्थे रागवृक्षफलानि च ॥ ४० ॥ नितान्तह्रस्वा दीर्घा च नितान्ताणुबृहत्तनुः ॥ सूक्ष्माप्यखिललौकस्य व्यापिनी त्वञ्जगन्म
यी ॥ ४१ ॥ मानहीना विमानातिविमानोन्मानसम्भवा ॥ यदष्टिव्यष्टिसम्भोगरागादिगलिताशया ॥ ४२ ॥ तत्ते महिम्नि तद्रू
पन्तव भ्रान्त्यादिकञ्च यत् ॥ इष्टानिष्टविपाकज्ञा यथेष्टानिष्टकारणम् ॥ ४३ ॥ सर्गादिमध्यान्तमयन्निर्म्भं रूपन्तथैव च ॥ वि
चाराष्टाङ्गयोगेन सम्पाद्यैवम्मुहुर्मुहुः ॥ ४४ ॥ यस्मिन्स्थिरीक्रियते तत्त्वन्तते रूपं सनातनम् ॥ बाह्याबाह्ये सुखन्दुःख
ञ्ज्ञानाज्ञाने लयालयौ ॥ ४५ ॥ उपतापस्तथा शान्तिर्भूतिस्त्वञ्जगतःपतेः ॥ यस्य प्रभावन्नो वक्तुं शक्नोति भुवनत्रये
॥ ४६ ॥ तस्यैवं सम्मोहकरी सा त्वङ्किंस्तूयसे मया ॥ योगनिद्रा महानिद्रा मोहनिद्रा जगन्मयी ॥ ४७ ॥ विष्णमाया
च प्रकृतिः कत्स्वांस्तुत्या विभावयेत् ॥ ममविष्णोः शङ्करस्य या वपुर्व्वहनात्मिका ॥ ४८ ॥ तस्याः प्रभावाङ्गे वक्तुं कुगान्वे

पु०

अ. ५

१०

तुञ्ज कः क्षमः ॥ प्रकाशकरणज्योतिःस्वरूपान्तरगोचरा ॥ ४९ ॥ त्वमेव जङ्गमस्थेयरूपैका बाह्यगोचरा ॥ प्रसीद सर्वं
जगताञ्जननी स्त्रीस्वरूपिणी ॥ विश्वरूपिणि विश्वेशे प्रसीद त्वं सनातनि ॥ ५० ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एवं संस्तू
यमाना सा योगनिद्रा विरञ्चिना ॥ ५१ ॥ आविर्बभूव प्रत्यक्षम्ब्रम्हणः परमात्मनः ॥ स्निग्धाञ्जनद्युतिश्चारुरूपोत्तु
ङ्गा चतुर्भुजा ॥ ५२ ॥ सिंहस्था खड्गनीलाब्जहस्ता मुक्तकचोत्करा ॥ समक्षमथ ताव्वीक्ष्य स्रष्टा सर्वजगद्गुरुः ॥ ५३ ॥ भ
क्त्या विनम्रतुङ्गां सस्तुष्टाव च ननाम च ॥ ५४ ॥ ब्रम्होवाच ॥ नमो नमस्ते जगतः प्रवृत्तिनिवृत्तिरूपे स्थितिसर्गारूपे ॥
चराचराणाम्भवती च शक्तिः सनातनी सर्वविमोहनीति ॥ ५५ ॥ याश्रीः सदा केशवमूर्तिमाया विश्वम्भरा या सकलम्बि
भर्ति ॥ ह्रीर्द्योगिनी या महिता मनोज्ञा सात्वन्नमस्ते परमार्थसारे ॥ ५६ ॥ यमादिपूते हृदि योगिनो याव्विभावयन्ति प्रमि
तिप्रतीताम् ॥ प्रकाशशुद्धादियुताव्विरागां सा त्वं हि विद्या विविधा बलव्वा ॥ ५७ ॥ कूटस्थमव्यक्तमचिन्त्यरूपत्वाम्बिभ्रती
कालमयञ्जगन्ति ॥ विकारबीजम्प्रकरोषि नित्यम्प्रत्नानि न्यूनान्यथ मध्यमानि ॥ ५८ ॥ सत्त्वं रजोथो तम इत्यमीषाव्वि
कारहीना समवस्थितिर्द्या ॥ सा त्वङ्गुणानाञ्जगदेकहेतुव्वाह्यान्तरालम्भवतीव याति अशेषजगताम्बीजे ज्ञेयज्ञानस्व
रूपिणी ॥ ५९ ॥ जगद्धिताय जगताव्विष्णुमाये नमोस्तुते ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्याकर्ण्य वचस्तस्य काली लो

का० कविमोहिनी ॥ ६० ॥ ब्रह्माणमूचे जगतां स्रष्टारङ्गनशब्दवत् ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ ब्रह्मन्किमर्थम्भवता स्तुताहमवधार
 ११ य ॥ ६१ ॥ उच्यताय्यैदधृष्योस्ति तच्छीघ्रम्पुरतो मम ॥ प्रत्यक्षम्मयि जातायां सिद्धिः कार्यस्य निश्चिता ॥ ६२ ॥ तस्मात्ते
 वाञ्छितम्ब्रूहि यत्करिष्यामि भाविता ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ एकश्चरति भूतेशो न द्वितीयां समीहते ॥ ६३ ॥ तस्मोहय यथा
 दारान्स्त्वयं स च जिघृक्षति ॥ तद्वते तस्य नो काचिद्भविष्यति मनोहरा ॥ ६४ ॥ तस्मात्त्वमेकरूपेण भवस्य भव मोहनी ॥ यथा
 धृतशरीरा तल्लक्ष्मीरूपेण केशवम् ॥ ६५ ॥ आमोदयसि विश्वस्य हितायैतन्तथा कुरु ॥ कान्ताभिलाषमात्रम्मे निनिन्दु वृ
 षभध्वजः ॥ ६६ ॥ कथम्पुनः सवनितां स्वेच्छया सङ्गहिष्यति ॥ हरेऽगृहीतकान्ते तु कथं सृष्टिः प्रवर्तते ॥ ६७ ॥ आद्यन्तम
 ध्यहेतौ च तस्मिञ्छम्भो विरागिणि ॥ इति चिन्तापरो नाहं तदन्यं शरणन्त्वह ॥ ६८ ॥ लब्धवाँस्तेन विश्वस्य हितायैतत्कुरु
 ष्व मे ॥ नविष्णुरस्य मोहाय न लक्ष्मीर्न मनोभवः ॥ ६९ ॥ न चाप्यहं खगन्मातस्तस्मात्त्वम्मोहयेश्वरम् ॥ कीर्तिस्तु सर्व
 भूतानायैथा त्वं हीय्यतात्मनाम् ॥ ७० ॥ यथा विष्णोः प्रियैका तन्तथा सम्मोहयेश्वरम् ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ अथ
 ब्रह्माणमाभाष्य काली योगमयी पुनः ॥ ७१ ॥ यदुवाच महाभागास्तच्छृण्वन्तुद्विजोत्तमाः ॥ ७२ ॥ ॥ इति कालिकापुराणे
 पञ्चमोऽध्यायः ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ यदुक्तम्भवता ब्रह्मन्समस्तं सत्यमेव तत् ॥ मद्वते मोहयित्रीह शङ्क

पु०

अ. ६

११

रस्य न विद्यते ॥१॥ हरे ऽगृहीतदारे तु सृष्टिर्नैषा सनातनी ॥ भविष्यतीति तत्सत्यम्भवता प्रतिपादितम् ॥ २ ॥ ममापिमेहा
 ने यत्नो विद्यतेस्य जगत्पतेः ॥ त्वद्वाक्याद्विगुणा मेघ प्रयत्नो भुत्सुनिर्भरः ॥ ३ ॥ अहन्तथा यतिष्यामि यथा दारपरिग्रहम् ॥
 हरः करिष्यत्यवशः स्वयमेव विमोहितः ॥ ४ ॥ चार्वींस्मूर्तिमहन्धृत्वा तस्यैव वशवर्तिनी ॥ भविष्यामि महाभाग यथा
 विष्णोर्हरिप्रिया ॥ ५ ॥ यथा सोपि ममैवेह वशवर्ती सदा भवेत् ॥ तथा चाहङ्करिष्यामि यथेतजनं हरम् ॥ ६ ॥ प्रतिसर्गा
 दिमध्यन्तमहं शम्भुन्निराकुलम् ॥ स्त्रीरूपेणानुयास्यामि विशेषेणान्यतो विधे ॥ ७ ॥ उत्पन्ना दक्षजायायाञ्चारुरूपेणशङ्क
 रम् ॥ अहं सभाजयिष्यामि प्रतिसर्गम्पितामह ॥ ८ ॥ ततस्तु योगनिद्राम्माव्विष्णुमायाञ्जगन्मयीम् ॥ शाङ्करीति वदि
 ष्यन्ति रुद्राणीति दिवौकसः ॥ ९ ॥ उत्पन्नमात्रं सततस्मोहये प्राणिन्यथा ॥ तथा सम्मोहयिष्यामि शङ्करम्प्रमथाधिपम् ॥
 ॥१०॥ यथान्यजन्तुरवनौ वर्तते वनितावशे ॥ ततोप्यतिहरो वामावशवर्ती भविष्यति ॥ ११ ॥ विभिद्य भुवनाधोनां
 लीनांस्वहृदयान्तरे ॥ माविद्याञ्च महादेवो मोहात्यतिग्रहिष्यति ॥ १२ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इति तस्मै समाभा
 ष्य ब्रह्मणे द्विजसत्तमाः ॥ वीक्ष्यमाणो जगत्स्रष्टा तत्रैवान्तर्दधे ततः ॥ १३ ॥ तस्यामन्तर्हितायान्तु धाता लोकपिता
 महः ॥ जगाम तत्र भगवान्स्थितो यत्र मनोभवः ॥ १४ ॥ मुदितोत्यर्थमभवन्महामायावचः स्मरन् ॥ कृतकृत्यन्तदात्मान

का० १२ म्मेने च मुनिपुङ्गवः॥१५॥ अथ दृष्ट्वा महात्मानं विरीञ्चि मदनस्तथा॥ गच्छन्तं हंसयानेन चाभ्युत्तस्थौ त्वरान्वितः॥१६॥
 आसन्नन्तमथासाद्य हर्षोत्फुल्लविलोचनः॥ ववन्दे सर्वलोके शम्भो दयुक्तमनोभवः॥१७॥ अथाह भगवान्धाता प्रीत्या
 मधुरगद्गदम्॥ मदनमोदयन्त्सूक्तय्यै देव्या विष्णुमायया॥१८॥ ब्रह्मोवाच॥ यदाह वत्स शर्वस्य मोहने त्वम्पुरा वचः॥
 अनुमोहनकर्त्री या तां सृजेति मनोभव॥१९॥ तदर्थं संस्तुता देवी योगनिद्रा जगन्मयी॥ एकतानेन मनसा मया मन्द
 रकन्दरे॥२०॥ स्वयमेव तया वत्स प्रत्यक्षीभूतया मम॥ तुष्टयाऽङ्गीकृतं शम्भुर्मोहनीयो मयेति वै॥२१॥ तया च द
 क्षभवने स समुत्पन्नया हरः॥ मोहनीयस्तु न चिरादिति सत्यमनोभव॥२२॥ मदन उवाच॥ ब्रह्मन्का योगनिद्रेति
 विख्याताया जगन्मयी॥ कथन्तया हरो वश्यः कार्यस्तपसि संस्थितः॥२३॥ किम्प्रभावाथ सा देवी का वा सा कुत्र
 संस्थिता॥ तदहं श्रोतुमिच्छामि त्वत्तो लोकपितामह॥२४॥ यस्य त्यक्तसमाधेस्तु न क्षणं नृष्टिगोचरे॥ शक्रुमोऽपि वयं
 स्थातुन्तद्गुह्यमात्मा विमोहयेत्॥२५॥ ज्वलदग्निप्रकाशाक्षजटाराजिकरालितम्॥ शूलिनर्वीक्ष्य कः स्थातुम्ब्रह्मञ्छक्नोति त
 त्पुरः॥२६॥ तस्य तादृक्स्वरूपस्य सम्यग्मोहनवाञ्छया॥ ययाभ्युपेतन्तां श्रोतुमहमिच्छामि तत्त्वतः॥२७॥॥ मार्क
 ण्डेय उवाच॥॥ मनोभवस्य वचनं श्रुत्वाऽथ चतुराननः॥ विवक्षुरपि तद्वाक्यं श्रुत्वा उत्साहकारकम्॥२८॥ शर्वस्य

पु०

अ. ६

१२

मोहने ब्रह्मा चिन्ताविष्टोभवन्नहि ॥ समर्थो मोहितुमिति निशश्वास मुहुर्मुहुः ॥ २९ ॥ निःश्वासमारुतात्तस्य नानारू-
 पा महाबलाः ॥ जाता गणा लोलजिह्वा लोलाश्वातिभयङ्कराः ॥ ३० ॥ तुरङ्गवदनाः केचिकेचिद्गजमुखास्तथा ॥ सिंह-
 व्याघ्रमुखाश्चान्ये श्ववराहखराननाः ॥ ३१ ॥ ऋक्षमार्जारवदनाः शरभास्याः शुकाननाः ॥ ह्रवगोमायुवक्राश्च सरीसृप-
 मुखा परेः ॥ ३२ ॥ गोरूपा गोमुखाः केचित्तथा पक्षिमुखाः परे ॥ महादीर्घा महाह्रस्वा महास्थूला महाकृशाः ॥ ३३ ॥
 पिङ्गाक्षा विरलाक्षाश्च व्यक्षैकाक्षा महोदराः ॥ एककर्णास्त्रिकर्णाश्च चतुर्कर्णास्तथा परे ॥ ३४ ॥ स्थूलकर्णा महाक-
 र्णा बहुकर्णा विकर्णकाः ॥ दीर्घाक्षाः स्थूलनेत्राश्च सूक्ष्मनेत्रा विदृष्टयः ॥ ३५ ॥ चतुष्पादाः पञ्चपादास्त्रिपादैकपादा-
 स्तथा ॥ ह्रस्वपादा दीर्घपादा स्थूलपादा महापादाः ॥ ३६ ॥ एकहस्ताश्चतुर्हस्ता द्विहस्तास्त्रिहस्तास्तथा ॥ विहस्ताश्च वि-
 रूपाक्षा गोधिकाकृतयः परे ॥ ३७ ॥ मनुष्याकृतयः केचिच्छिशुमारमुखास्तथा ॥ क्रौञ्चाकारा बकाकारा हंससारसरू-
 पिणः ॥ ३८ ॥ तथैव मद्गुरुरकङ्ककाकमुखास्तथा ॥ अर्द्धनीला अर्द्धरक्ताः कपिला पिङ्गलास्तथा ॥ ३९ ॥ नीलाः शुक्ला-
 स्तथापीता हरिताश्चित्ररूपिणः ॥ अवादयन्त ते शब्दान्पटहान्परिवादिनः ॥ ४० ॥ मृदङ्गाण्डिण्डिमाँश्चैव गोमुखान्पण-
 वौस्तथा ॥ सर्वे जटाभिः पिङ्गाभिस्तुङ्गाभिश्च करालिताः ॥ ४१ ॥ निरन्तराभिर्विव्रेन्द्रा गणाः स्यन्दनगामिनः ॥ शू-

का०

१३

लहस्ताः पाशहस्ताः खड्गहस्ता धनुर्दराः ॥ ४२ ॥ शक्त्यङ्कुशगदाबाणपट्टिशप्रासपाणयः ॥ नानायुधा महानादङ्कुर्वन्त
 स्ते महाबलाः ॥ ४३ ॥ मारय छेदयेत्युचुर्ब्रह्मणः पुरतो गताः ॥ तेषान्तु वदतान्त्र मारय छेदयेत्युत ॥ ४४ ॥ योगनि
 द्राप्रभावान्त्स विधिर्वक्तुमप्रचक्रमे ॥ अथ ब्रह्माणमाभाष्य तान्दृष्ट्वा मदनो गणान् ॥ ४५ ॥ उवाच वारयन्वक्तुं ब्रह्माणानामग्रतः
 स्मरः ॥ मदन उवाच ॥ किङ्कर्मैते करिष्यन्ति कुत्रस्थास्यन्ति वा विधे ॥ ४६ ॥ किन्नामधेया एते वा तत्रैतान्विनियोजय ॥
 नियोज्यैतान्निजे कृत्ये स्थानन्दत्वा च नाम च ॥ ४७ ॥ कृत्वा पश्चान्महामाया प्रभावङ्कथयस्व मे ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥
 अथ तद्वाक्यमाकर्ण्य सर्वलोकपितामहः ॥ ४८ ॥ गणान्त्समदनानाह तेषाङ्कर्मदिक्कन्दिशन् ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एत उत्प
 न्नमात्रा हि मारयेत्यवदँस्तराम् ॥ ४९ ॥ मुहुर्मुहुरतोमीषान्नाम मारेति जायताम् ॥ मारात्मकत्वादप्येते माराः सन्तु
 च नामतः ॥ ५० ॥ सदा विघ्नङ्करिष्यन्ति जन्तूनाञ्च विनाश्वनम् ॥ तवानुगमनङ्कर्म मुख्यमेषाम्मनोभवा ॥ ५१ ॥ यत्र यत्र भवा
 य्याता स्वकर्मार्थं दद्यात् ॥ गन्तारस्तत्र तत्रैते साहाय्याय तदा तदा ॥ ५२ ॥ चित्तोद्भ्रान्तिङ्करिष्यन्ति त्वदस्त्रवशवर्तिनाम् ॥
 ज्ञानिनाञ्ज्ञानमार्गाञ्च विघ्नयिष्यन्ति सर्वदा ॥ ५३ ॥ यथा सांसारिकङ्कर्म सर्वे कुर्वन्ति जन्तवः ॥ तथा चैते करिष्यन्ति
 सविघ्नमपि सर्वतः ॥ ५४ ॥ इमे स्थास्यन्ति सर्वत्र वेगिनः कामरूपिणः ॥ त्वमेवैषाङ्गणाध्यक्षः पञ्चयज्ञांशभोगिनः ॥

पु०

अ. ६

१३

॥ ५५ ॥ नित्यक्रियावतान्तोयभोगिनो वै भवन्त्विति ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इति श्रुत्वा तु ते सर्वे मदं सवि-
धिन्ततः ॥ ५७ ॥ परिवार्य यथा कामन्तस्थुः श्रुत्वा निजाङ्गतिम् ॥ तेषां वर्णयितुं शक्यो भुवि किम्मुनिसत्तमाः ॥ ५८ ॥
माहात्म्यञ्च प्रभावश्च ते तपःशालिनो यतः ॥ नैषाञ्जाया न तनया निःसमीहाः सदैव हि ॥ ५९ ॥ न्यासिनोपि महात्मानः
सर्वे ते ऊर्ध्वरेतसः ॥ अतो ब्रम्हा प्रसन्नः स माहात्म्यममदनाय च ॥ ६० ॥ गदितुर्ध्यायनिद्रायाः सम्यक्समुपचक्रमे ॥
ब्रम्होवाच ॥ ॥ अव्यक्तव्यक्तरूपेण रजःसत्त्वतमोगुणैः ॥ ६१ ॥ विभज्य यार्थङ्कुरुते विष्णुमायेति सोच्यते ॥ यानि मन्त्रा-
न्तस्थलाम्भःस्था जगदण्डकपालतः ॥ ६२ ॥ विभज्य पुरुषर्थाति योगनिद्रेति सोच्यते ॥ मन्त्रान्तर्भावनपरा परमानन्द-
रूपिणी ॥ ६३ ॥ योगिनां सत्त्वविद्यान्तः सा निगद्या जगन्मयी ॥ गर्भान्तर्ज्ञानसम्पन्नम्प्रेरितं सूतिमारुतैः ॥ ६४ ॥
उत्पन्नज्ज्ञानरहितङ्कुरुते या निरन्तरम् ॥ पूर्वातिपूर्वं सन्धातुं संस्कारेण नियोज्य च ॥ ६५ ॥ आहारादौ ततो मोहं ममत्व-
ज्ज्ञानसंशयम् ॥ क्रोधोपरोधलोभेषु क्षित्वा क्षित्वा पुनः पुनः ॥ ६६ ॥ पश्चात्कामे नियोज्याशु चिन्तायुक्तमहर्निशम् ॥ आ-
मोदयुक्तव्यसनासक्तश्चतुङ्करोति या ॥ ६७ ॥ महामायेति सा प्रोक्ता तेन सा जगदीश्वरी ॥ अहङ्कारादिसंस्कृतसृष्टिप्रभव-
भाविनी ॥ ६८ ॥ उत्पत्तिरितिलोकैः सा कथ्यतेऽनन्तरूपिणी ॥ उत्पन्नमङ्कुरम्बीजाद्यथापो मेघसम्भवाः ॥ ६९ ॥ प्ररोह-

का०

१४

यति सा जन्तूस्तथोत्पन्नान्प्ररोहयेत् ॥ सा शक्तिः सृष्टिरूपा च सर्वेषां ख्यातिरीश्वरी ॥ ७० ॥ क्षमा क्षमावतान्नित्यङ्कुरणा
 सा दयावताम् ॥ नित्या सा नित्यरूपेण जगद्बर्मे प्रकाशते ॥ ७१ ॥ ज्योतिःस्वरूपेण परा व्यक्ताव्यक्तप्रकाशिनी ॥ सा योगि
 नाम्मुक्तिहेतुर्विद्यारूपेण वैष्णवी ॥ ७२ ॥ सांसारिकाणां संसारबन्धहेतुर्विपर्यया ॥ लक्ष्मीरूपेण कृष्णस्य द्वितीया सुमनो
 हरा ॥ ७३ ॥ त्रयीरूपेण कण्ठस्था सदा मम मनोभवा ॥ सर्वत्रस्था सर्वंगा दिव्यमूर्तिर्नित्या देवी सर्वरूपा पराख्या ॥ कृष्णा
 दीनां सर्वदा मोहयित्री सा स्त्रीरूपैः सर्वजन्तोः समन्तात् ॥ ७४ ॥ इति श्रीकालिकापुराणे षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ मार्कण्डे
 य उवाच ॥ ॥ अथ ब्रह्मा महामायास्वरूपम्प्रतिपाद्य च ॥ मदनाय पुनः प्राह युक्तासौ हरमोहने ॥ १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ विष्णु
 माया महादेवो यथा दारपरिग्रहम् ॥ करिष्यति तथाकर्तुमङ्गीकारम्पुराकरोत् ॥ २ ॥ साऽवश्यन्दक्षतनया भूत्वा शम्भोर्म
 हात्मतः ॥ भविष्यति द्वितीयेति स्वयमेवावदत्स्मर ॥ ३ ॥ त्वमेभिः स्वर्गणैः सार्द्धं रत्या च मधुना सह ॥ यथेच्छति तथा दारा
 न्यूहीतुङ्कुरु शङ्करः ॥ ४ ॥ शम्भो गृहीतदारे तु कृतकृत्या वयं स्मर ॥ अविच्छिन्ना सृष्टिरियम्भविष्यति न संशयः ॥ ५ ॥ ॥ मा
 र्कण्डेय उवाच ॥ ॥ तथाब्रवीद्विजश्रेष्ठा लोकेशाय मनोभवः ॥ मधुरय्यैत्कृतन्तेन महादेवस्य मोहने ॥ ६ ॥ ॥ मदन उवाच ॥
 शृणुब्रह्मन्यथास्माभिः क्रियते हरमोहने ॥ प्रत्यक्षे वा परोक्षे वा तस्य तद्गदतो मम ॥ ७ ॥ यदा समाधिमाश्रित्य स्थितः शम्भुर्जिते

पु०

अ. ७

१४

न्द्रियः॥तदा सुगन्धिवातेन शीतलेन विवेगिना॥८॥तम्बीजयामि लोकेश नित्यम्मोहनकारिणा॥स्वसायकांस्तथा पञ्च समा
दाय शरासनं॥९॥ भ्रमामि तस्य सविधे मोहयँस्तद्गणानहम् ॥ सिद्धद्वन्द्वानहन्तत्र रमयामि दिवानिशम् ॥१०॥ भावा हावा
श्च ते सर्वे प्रविशन्ति च तेषु वै॥मयि प्रविष्टे सविधे शम्भोः प्राणी पितामह ॥११॥ को वा न कुरुते द्वन्द्वभावनतत्र मुहुर्महुः
मम प्रवेशमात्रेण तथो स्युः सर्व जन्तवः ॥१२॥ न शम्भुर्न वृषस्तस्य मानसीविक्रियाङ्गतौ ॥ यदाहि भवतः प्रस्थं सया
ति प्रमथाधिपः ॥१३॥ तत्र गन्ता तदैवाहं सरतिः समधुर्विधे ॥ यदा मेरुम्रयात्येष यदा वा नाटकेश्वरम् ॥१४॥ कै
लासव्वा यदा याति तत्र गलाम्यहन्तदा ॥ यदा त्यक्तसमाधिस्तुहरस्तिष्ठति वैक्षणम् ॥१५॥ ततस्तस्य पुरश्चक्रमिथुनय्यो
जयाम्यहम् ॥ तच्चक्रयुगलम्ब्रह्मन्हावभावयुतम्मुहुः ॥१६॥ नानाभावेन कुरुते दाम्पत्यंक्रममुत्तमम् ॥ नीलकण्ठानपि
मुहुः सजायानपि तत्पुरः ॥१७॥ सम्मोहयामि स विधे मृगानन्यांश्च पक्षिणः ॥ विचित्रभावमासाद्य यदा प्रकुरुते रति
म् ॥१८॥ मयूरमिथुनव्वीक्ष्य तत्तदा को न चोत्सुकः ॥ मृगाश्च तत्पुरस्थाश्च स्वजायाभिस्तु सोत्सुकाः ॥१९॥ अ
कुर्वन् रुचिरम्भावनतस्य पार्श्वे पुरस्तदा ॥ अपश्यविव्वरन्नास्य कदाचिदपि मच्छरः ॥२०॥ निपात्यः स यदा देहे तन्म
या सर्वं लोककृत् ॥ बहुधा निश्चितञ्ज्ञातं रामासङ्गादृते हरम् ॥२१॥ अलञ्च सम्मोहयितुं सहायोपि निष्कलम् ॥

का०
१५

मधुश्च कुरुते कर्म यद्यत्तस्य विमोहने ॥ २२ ॥ तच्छृणुष्व महाभाग नित्यन्तस्योचितम्पुनः ॥ चम्पकान्केशरात्रात्रान्क
रुणान्पाटलास्तथा ॥ २३ ॥ नागकेशरपुत्रागान्किशुकान्केतकान्धवान् ॥ माधवीर्मल्लिकाः पर्णधारान्कुरुवकास्तथा ॥
॥ २४ ॥ उल्फुल्लयति तत्तस्य यत्र तिष्ठति वै हरः ॥ सरांस्युत्फुल्लपद्मानि बीजयन्मलयानिलैः ॥ २५ ॥ सुगन्धीकृतवाँध्य
त्तादतीव शङ्कराश्रमम् ॥ लताः सर्वाः सुमनसः फुल्लपादपसञ्चयान् ॥ २६ ॥ वृक्षान्नुचिर भावेन वेष्टयन्ति स्म तत्र
च ॥ तान्वृक्षांश्चारुपुष्पौघाँस्तैः सुगन्धिसमीरणैः ॥ २७ ॥ दृष्ट्वा कामवशय्यातो न तत्र मुनिरप्युत ॥ तद्गणा अपि लोके
श नानाभावैः सुशोभनैः ॥ २८ ॥ वसन्ति स्म सुराः सिद्धा येये चाति तपोवनाः ॥ न तस्य पुनरस्माभिर्दृष्टम्मोहस्य
कारणम् ॥ २९ ॥ भावमात्रन्न कुरुते कायोत्थमपि शङ्करः ॥ इति सर्व्वमहन्दृष्ट्वा ज्ञात्वा च हरभावनाम् ॥ ३० ॥ वि
मुखोहं शम्भुमोहान्नियतव्वाँ यया विना ॥ इदानीन्त्वद्वचःश्रुत्वा योगनिद्रोदितम्पुनः ॥ ३१ ॥ तस्याः प्रभावं श्रुत्वाथ
गणान्दृष्ट्वासहायकान् ॥ मया शम्भोर्व्विमोहाय क्रियते मुहुरुद्यमः ॥ ३२ ॥ भवानपि त्रिलोकेश योगनिद्रा द्रुतम्पु
नः ॥ भवेद्यथा शम्भुजाया तथैव विदधात्वरम् ॥ ३३ ॥ यमानान्नियमानाञ्च प्राणायामस्य नित्यशः ॥ आसनस्य महे
शस्य प्रत्याहारस्य गोचरे ॥ ३४ ॥ ध्यानस्य धारणायाश्च समाधेर्व्विघ्नसम्भवं ॥ मन्ये कर्तुं न शक्यः स्यादपि मारशतै

पृ०
अ. ७

१५

रपि ॥ ३५ ॥ तथाप्ययस्मारगणः करोतु हरस्य योगाङ्गविकारविघ्नम् ॥ यदेव शक्यं किमु वा समर्थः समक्षमन्यस्य न
कर्तुमोजः ॥ ३६ ॥ ॥ इति कालिकापुराणे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततो
ब्रह्मापि मदनमुवाचेदवचः पुनः ॥ निश्चित्य योगनिद्रायाः स्मृत्वा वाक्यन्तपोधनाः ॥ १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ अवश्यं शम्भु
पत्नी सा योगनिद्रा भविष्यति ॥ यथाशक्ति भवोस्तत्र करोत्वस्याः सहायताम् ॥ २ ॥ गच्छत्वं स्वगणैः सार्द्धयैत्र तिष्ठति श
ङ्करः ॥ द्रुतम्मनोभवत्वञ्च तत्स्थानम्मधुना सह ॥ ३ ॥ रात्रिन्दिवस्य तुय्यीशञ्जगन्मोहय नित्यशः ॥ भागत्रयं शम्भुपा
श्वे तिष्ठ सार्द्धङ्गणैः सदा ॥ ४ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा सर्व्वलोकेशस्तत्रैवान्तरधीयत ॥ शम्भोः सकाशम्म
दनो गतवान्त्सगणस्तदा ॥ ५ ॥ एतस्मिन्नन्तरे दक्षश्चिरं कालन्तपोरतः ॥ नियमैर्बहुभिर्देवीमाराधयत सुव्रतः ॥ ६ ॥ त
तो नियमयुक्तस्य दक्षस्य मुनिसत्तमाः ॥ योगनिद्राम्पूजयतः प्रत्यक्षमभवच्छिवा ॥ ७ ॥ ततः प्रत्यक्षतो दृष्ट्वा विष्णुमाया
ञ्जगन्मयीम् ॥ कृतकृत्यमथात्मानम्मेने दक्षः प्रजापतिः ॥ ८ ॥ सिंहस्थाङ्कालिकाङ्गणाम्पीनोत्तुङ्गपयोधराम् ॥ चतुर्भु

१ तथापीति यद्यपि मारुतैरापि महेशस्य यमादीनां विघ्नसम्भवः कर्तुं शक्यः स्यादित्यहमन्ये तथापि तस्य योगाङ्गविकारविघ्नं यदेव शक्यम्भवति तदेवायस्मारगणः करो-
तु किमुवाऽथवा हरस्य समक्षं अन्यस्य तेजोबलं वा किमपि कर्तुं न समर्थम्भवतीत्यर्थः एवञ्च विघ्नोद्यमं वा वा करोत्विति भावः यदेव शक्यं हरस्य योगाङ्गविकारविघ्नं तदेवाय-
स्मारगणः करोति शिवस्य समक्षं अन्यस्य ओजः बलं तेजोविघ्नं कर्तुं वा किमपि विघ्नं कर्तुं भवतीत्यर्थः ।

का० १६ जाञ्ज्वरुवक्रात्रीलोत्पलधरां शुभाम् ॥ ९ ॥ वरदाऽभयदाहृद्गहस्तांसर्वगुणान्विताम् ॥ आरक्तनयनाञ्जारु मुक्तकेशीम्
 १६ नोहराम् ॥ १० ॥ दृष्ट्वा दक्षोथ तुष्टाव महामायाम्प्रजापति ॥ प्रीत्या परमया युक्तो विनयानतकन्धरः ॥ ११ ॥ दक्ष उ
 वाच ॥ आनन्दरूपिणीन्देवीञ्जगदानन्दकारिणीम् ॥ सृष्टिस्थित्यन्तरूपान्तां स्तौमि लक्ष्मीं हरेः शुभाम् ॥ १२ ॥ सत्त्वोद्रेक
 प्रकाशेन यज्ज्योतिस्तत्त्वमुत्तमम् ॥ स्वप्रकाशञ्जगद्वाम तत्तवांशश्महेश्वरि ॥ १३ ॥ रजोगुणातिरेकेण यत्कामस्य प्रका
 शनम् ॥ रागस्वरूपमध्यस्तन्तत्तेशांशञ्जगन्मयि ॥ १४ ॥ तमोगुणातिरेकेण यद्यन्मोहप्रकाशनम् ॥ आच्छादनञ्चेतनाना
 न्तत्तेचांशांशोचरम् ॥ १५ ॥ परा परात्मिका शुद्धानिर्मला लोकमोहिनी ॥ त्वन्त्रिरूपा त्रयीकीर्तिर्वार्तास्य जगतो
 गतिः ॥ १६ ॥ विभर्ति माधवो धात्रीयया मूर्त्या निजोत्थया ॥ सा मूर्तिस्तवसर्वेषाञ्जगतामुपकारिणी ॥ १७ ॥ महा
 नुभावा त्वं विश्वशक्तिः सूक्ष्मा पराजिता ॥ यदूर्ध्वाधोनिरोधेन व्यज्यते पवनैः परम् ॥ १८ ॥ तज्ज्योतिस्तव मात्रार्थे सात्त्वि
 कम्भावसम्मतम् ॥ यद्योगिनो निरालम्बं निष्कलन्निर्मलम्परम् ॥ १९ ॥ आलम्बयन्ति तत्तत्त्वदन्तर्गोचरन्तु तत् ॥ या
 प्रसिद्धा च कूटस्था सुप्रसिद्धातिनिर्मला ॥ २० ॥ सा ज्ञप्तिस्त्वन्निःप्रपञ्चा प्रपञ्चापि प्रकाशिका ॥ त्वं विद्या त्वमविद्या
 च त्वमालम्बा निराश्रया ॥ २१ ॥ प्रपञ्चरूपा जगतामादिशक्तिस्त्वमीश्वरी ॥ ब्रह्मकण्ठालया शुद्धा वाग्वाणी या प्रगीयते ॥ २२ ॥

वेदप्रकाशनपरा सा त्वविश्वप्रकाशिनी ॥ त्वमग्निस्त्वन्तथा स्वाहा त्वं स्वधा पितृभिः सह ॥ २३ ॥ त्वन्नभस्त्वङ्कालरूपा
 त्वङ्काष्ठा त्वम्बहिष्कृता ॥ त्वमचिन्त्या त्वमव्यक्ता तथा निर्देश्यरूपिणी ॥ २४ ॥ त्वङ्कालरात्रिस्त्वं शान्ता त्वमेव प्रकृतिः परा ॥
 यस्याः संसारलोकानाम्परित्राणाय यद्वहिः ॥ २५ ॥ रूपञ्जानन्ति धात्राद्यास्तत्त्वाञ्ज्ञास्यन्ति केपराम् ॥ प्रसीद भगवत्य
 म्ब प्रसीद योगरूपिणि ॥ २६ ॥ प्रसीद घोररूपे त्वञ्जगन्मयि नमोस्तुते ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इति स्तुता म
 हामाया दक्षेण प्रयतात्मना ॥ २७ ॥ उवाच दक्षञ्ज्ञात्वापि स्वयन्तस्येप्सितन्दिजाः ॥ ॥ भगवत्युवाच ॥ ॥ तुष्टाहन्द
 क्षभवतो मद्भक्त्या त्वनया भृशम् ॥ २८ ॥ वरवर्णीष्ट चाप्नीष्टं तत्ते दास्यामि तत्स्वयम् ॥ नियमेन तपोभिश्चस्तुतिभि
 स्ते प्रजापते ॥ २९ ॥ अतीव तुष्टा दास्येह वरवर्ण्य वाञ्छितम् ॥ ॥ दक्ष उवाच ॥ ॥ जगन्मयि महामाये यदि त्वं व
 रदा मम ॥ ३० ॥ तदा मम सुता भूत्वा हरजाया भवाधुना ॥ ममेष न वरो देवी केवलञ्जगतामपि ॥ ३१ ॥ लोकेशस्य
 तथा विष्णोः शिवस्यापि प्रजेश्वरि ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ अहन्तव सुता भूत्वा त्वज्जायायां समुद्रवा ॥ ३२ ॥ हरजाया भ
 विष्यामि न चिरात्तु प्रजापते ॥ यदा भवान्मयि पुनर्भवेन्मन्दादरस्तदा ॥ ३३ ॥ देहन्त्यक्ष्यामि सपदि सुखिन्यप्यथ वेत
 रा ॥ एषदत्तस्तव वरः प्रतिसर्गम्प्रजापते ॥ ३४ ॥ अहन्तव सुता भूत्वा भविष्यामि हरप्रिया ॥ तथा सम्मोहयिष्यामि म

का० हादेवम्प्रजापते ॥ ३५ ॥ प्रतिसर्गयैथा मोहं सम्प्राप्स्यति निराकुलम् ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा महामाया
 १७ दक्षम्मुख्यम्प्रजापतिम् ॥ ३६ ॥ अन्तर्दधे ततो देवी सम्यग्दक्षस्य पश्यतः ॥ अन्तर्हितायाम्मायायान्दक्षोपि निजमाश्रम
 म् ॥ ३७ ॥ जगाम लेभे च मुदम्भविष्यति सुतेति सा ॥ अत्र चक्रे प्रजोत्पादविना स्रोसङ्गमेन च ॥ ३८ ॥ सङ्कल्पाविर्भवा
 भ्यान्तु मनसा चिन्तनेन च ॥ तत्र ये तनया जाता बहुशो द्विजसत्तमाः ॥ ३९ ॥ ते नारदोपदेशेन भ्रमन्ति पृथिवीमिमाम् ॥
 पुनःपुनःसुता येये तस्य जाताः सहस्रशः ॥ ४० ॥ ते सर्वे भ्रातृपदवीर्ययुक्तास्त्वाक्यतः ॥ पृथिव्यां सृष्टिकर्तारः सर्वे यूय
 न्द्विजोत्तमाः ॥ ४१ ॥ पश्यध्वम्पृथिवीङ्कुत्स्नामुपान्तप्रान्तमायताम् ॥ इतिनारदवाक्येन नोदिता दक्षपुत्रकाः ॥ ४२ ॥ अद्यापि
 न निवर्तन्ते भ्रमन्तः पृथिवीमिमाम् ॥ ततः समुत्पादयितुम्प्रजा मैथुनसम्भवाः ॥ ४३ ॥ उपयेमे वीरणस्य तनयान्दक्ष ईप्सिता
 म् ॥ वीरणी नाम तस्यास्तु असक्रीत्यपि सत्तमाः ४४ तस्याम्प्रथमसङ्कल्पो यदा भूतः प्रजापतेः ॥ सद्योजातामहामायातदा
 तस्यान्द्विजोत्तमाः ॥ ४५ ॥ तस्यान्तुजातमात्रायांसुप्रीतोभूत्प्रजापतिः ॥ सैवेषेतितदामेनेतान्दष्टातेजसोज्ज्वलाम् ॥ ४६ ॥
 गभूवपुष्पवृष्टिश्चमेघाश्चवटुषुर्जलम् ॥ दिशःशान्तास्तदातस्याज्जातायाश्चसमुद्रताः ॥ ४७ ॥ अवाद्यन्तस्त्रिदशा शुभ
 व्वाद्यव्वियद्गताः ॥ जज्वलुश्चाग्नयःशान्तास्तस्यांसत्यान्नरोत्तमाः ॥ ४८ ॥ वीरिण्यालक्षितोदक्षस्तान्दष्टाजगदीश्वरीम् ॥

पु०

अ. ८

१७

विष्णुमायामहामायान्तोषयामासभक्तिः ॥ ४९ ॥ ॥ दक्ष उवाच ॥ ॥ शिवाशान्तामहामायायोगनिद्राजगन्मयी ॥ या
 प्रोच्यते विष्णुमायातान्नमामिसनातनीम् ॥ ५० ॥ ययाधाताजगत्सृष्टौनियुक्तस्ताम्पुराकरोत् ॥ स्थितिञ्चविष्णुरकरोद्यन्नि
 योगाज्जगत्पतिः ॥ ५१ ॥ शम्भुरन्तन्तोदेवीन्तान्नमामिमहीयसोम् ॥ विकाररहितांशुद्वामप्रमेयाम्प्रभावतीम् ॥ ५२ ॥
 प्रमाणमानमेयारूयाम्प्रणमामिसुखात्मिकाम् ॥ यस्त्वाव्विचिन्तयेद्देवीव्विद्याऽविद्यात्मिकाम्पराम् ॥ ५३ ॥ तस्यभोग्यञ्च
 मुक्तिश्चसदाकरतलेस्थिता ॥ यस्त्वाम्प्रत्यक्षतोदेवींसकृत्पश्यतिपावनीम् ॥ ५४ ॥ तस्यावश्यम्भवेन्मुक्तिर्विद्याऽविद्याप्र
 काशिका ॥ योगनिद्रेमहामायेविष्णुमायेजगन्मयी ॥ ५५ ॥ याप्रमाणार्थसम्पन्नाचेतनासातवात्मिका ॥ येस्तुवन्तिजग
 न्मातर्भवतीमम्बिकेतिच ॥ ५६ ॥ जगन्मयीतिमायेतिसर्वन्तेषाम्भविष्यति ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इतिस्तुताजगन्मा
 तादक्षेणसुमहात्मना ॥ ५७ ॥ तथोवाचतदादक्षैयथामाताशृणोतिन ॥ सम्मोक्ष्यसर्वन्तत्रस्थैयथादक्षःशृणोतितत् ॥ ५८ ॥
 नान्यःशृणोतिचतथामाययाहतदाम्बिका ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ अहमाराधितापूर्वैय्यदर्थम्मुनिसत्तम ॥ ५९ ॥ ईप्सितन्तव
 सिद्वन्तदवधारयसाम्प्रतम् ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वातदादेवीदक्षञ्चनिजमायया ॥ ६० ॥ आस्थायशैशवम्भा
 वञ्जनन्यङ्केरुरोदसा ॥ ततस्ताव्वोरिणीयत्नात्सुसंस्कृत्ययथोचितम् ॥ ६१ ॥ शिशुपालेनविधिनातस्यैस्तन्यादिकन्ददौ ॥ ६२ ॥

का०

१८

पालितासाथवीरिण्यादक्षेणसुमहात्मना ॥ ववृद्धेशुक्लपक्षस्यनिशानाथोयथान्वहम् ॥ ६३ ॥ तस्यान्तुसद्गुणाःसर्व्वेविविधु
 द्विजसत्तमाः ॥ शैशवेपियथाचन्द्रेकलाःसर्व्वामनोहराः ॥ ६४ ॥ रेमेसानिजभावेनसखीमध्यगतायदा ॥ तदालिखतिभ
 र्गस्यप्रतिमामन्वहम्मुहुः ॥ ६५ ॥ यदागायतिगीतानितदाबाल्योचितानिसा ॥ उग्रंस्थाणुंहरंरुद्रंसस्मारस्मरमानसा ६६ ॥
 तस्याश्चक्रेनामदक्षःसतीतिद्विजसत्तमाः ॥ प्रशस्तायाःसर्व्वगुणैःसत्वादपिनयादपि ॥ ६७ ॥ ववृद्धेदक्षवीरिण्योःप्रत्यह
 द्गुरुणातुला ॥ तस्याम्बाल्येपिभक्तायान्तयोन्नित्यम्मुहुर्मुहः ॥ ६८ ॥ सर्व्वकान्तगुणाक्रान्तासदासानयशालिनी ॥ तोष
 यामासपितरौनित्यन्नित्यन्नरोत्तमाः ॥ ६९ ॥ अथैकदापितुःपार्श्वेतिष्ठन्तीन्तांसतीव्विधिः ॥ नारदश्चददर्शार्थरत्नभूताङ्कितौ
 शुभाम् ॥ ७० ॥ सापितौवीक्ष्यमुदिताविनयावनतातदा ॥ प्रणनामसतीदेवम्ब्रह्माणमथनारदम् ॥ ७१ ॥ प्रणामान्तेसती
 व्वीक्ष्यविनयावनताव्विधिः ॥ नारदश्चतथैवाशीर्वादमेतदुवाचह ॥ ७२ ॥ त्वामेवयःकामयतेयन्त्वङ्कामयसेपतिम् ॥ तमा
 मुहिपतिन्देवंसर्व्वज्ञञ्जगदीश्वरम् ॥ ७३ ॥ योनान्याञ्जगृहेनापिगृह्णातिनग्रहोष्यति ॥ जायांसतेपतिर्भूयादनन्यसदृशः
 शुभे ॥ ७४ ॥ इत्युक्त्वासुचिरन्तौतुस्थित्वादक्षाश्रमेपुनः ॥ विसृष्टौतेनसग्यातौस्वस्थानन्द्विजसत्तमाः ॥ ७५ ॥ ॥ इति
 कालिकापुराणेअष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ बाल्यव्यतीत्यसाप्रापयौवनंशोभनन्ततः ॥

पु०

अ. ८

१८

अतीवरूपेणाङ्गेनसर्वाङ्गसुमनोहरा ॥ १ ॥ ताव्वीक्ष्यदक्षोलोकेशःप्रोद्धिन्नान्तर्व्वयःस्थिताम् ॥ चिन्तयामासभर्गायक
थन्दास्यइमांसुताम् ॥ २ ॥ अथसापिस्वयम्भर्गमप्राप्तुमैछत्तदान्वहम् ॥ आराधयामासचतुर्दशमातुरनुज्ञया ॥ ३ ॥ आ
श्विनेनन्दकाख्यायाल्लवणैःसगुडोदनैः ॥ पूजयित्वाहरम्पश्चाद्वन्देसानिनायतत् ॥ ४ ॥ कार्तिकस्यचतुर्दश्यांसापूपैः पाय
सैर्हरम् ॥ समाकीर्णैःसमाराध्यसस्मारपरमेश्वरम् ॥ ५ ॥ कृष्णाष्टम्याम्मार्गशीर्षिसलिलैःसयवोदनैः ॥ पूजयित्वाहरन्ती
लैर्निनायदिवसम्पुनः ॥ ६ ॥ पौषेतुकृष्णसप्तम्याङ्कृत्वाजागरणन्निशि ॥ अपूजयञ्जिबम्प्रातःकृशरान्नेनसासती ॥ ७ ॥ माघस्य
पौर्णमास्यान्तुकृत्वाजागरणन्निशि ॥ आर्द्रवस्त्रानदीतीरेत्यकरोद्वरपूजनम् ॥ ८ ॥ नानाविधैःफलैःपुष्पैःसम्यक्तत्कालसम्भ
वैः ॥ चकारनियताहारन्तस्मासंहरमानसा ॥ ९ ॥ चतुर्दश्याङ्कृष्णपक्षेतपस्यस्यविशेषतः ॥ कृत्वाजागरणन्देवम्बिल्वपत्रैर
पूजयत् ॥ १० ॥ चैत्रेशुक्लचतुर्दश्याम्पालाशैःकुसुमैःशिवम् ॥ अपूजयद्विवारात्रौतस्मरन्तीनिनायतत् ॥ ११ ॥ वैशाखस्य
तृतीयायांशुक्लायांसयवोदनैः ॥ पूजयित्वाहरन्देवङ्कव्यैर्मासञ्चरन्त्यनु ॥ १२ ॥ निनायसानिराहारास्मरन्तीवृषवाहनम् ॥ ज्ये
ष्ठस्यपूर्णिमारात्रौसम्पूज्यवृषवाहनम् ॥ १३ ॥ वसनैर्बृहतीपुष्पैर्निराहारानिनायताम् ॥ आषाढस्यचतुर्दश्यांशुक्लायाङ्कृत्ति
वाससः ॥ १४ ॥ बृहतीकुसुमैःपूजादेवस्याकारिवैतया ॥ श्रावणस्यसिताष्टम्याञ्चचतुर्दश्याञ्चसाशिवम् ॥ १५ ॥ यज्ञोपवीतै

का० १९ ॥ १६ ॥ सम्पूज्याथचतुर्दश्याश्चकारफलभोजन
 म् ॥ इतिव्रतय्यँदारब्धम्पुरासत्यातदैवतु ॥ १७ ॥ सावित्रीसहितोब्रह्माजगामाथहरान्तिकम् ॥ वासुदेवोपिभगवान्सहल
 क्ष्म्यातदन्तिकम् ॥ १८ ॥ प्रस्थंहिमवतःशम्भुःस्थितोयत्रगणैःसह ॥ तौतुष्ट्याब्रह्मकृष्णौसखीकौसङ्गतौहरः ॥ १९ ॥ यथो
 चितंसमाभाष्यपप्रच्छागमनन्तयोः ॥ तथाविधास्तुतान्दृष्ट्वादम्पतीभावसंयुतान् ॥ २० ॥ काञ्चिदीहाञ्चमनसाचक्रेदारप
 रिग्रहे ॥ अथागमनहेतुन्नःकथयध्वञ्चतत्त्वतः ॥ २१ ॥ किमर्थमागतायूयङ्किङ्कार्यवोत्रविद्यते ॥ इतिपृष्ठरुयम्बकेनब्रह्मा
 लोकपितामहः ॥ २२ ॥ उवाचचमहादेवविष्णुनापरिचोदितः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यदर्थमागतावावान्तच्छृणुष्वत्रिलोच
 न ॥ २३ ॥ विशेषतश्चदेवार्थंविश्वार्थञ्चतृषध्वज ॥ अहंसृष्टिरतःशम्भोस्थितिहेतुस्तथाहरिः ॥ २४ ॥ अन्तहेतुर्भवानस्यजगतः
 प्रतिसर्गकम् ॥ तत्कर्मणि सदैवाहम्भवद्भ्यांसहितोत्थलम् ॥ २५ ॥ हरिःस्थितावपितथामयालम्भवतासह ॥ त्वमन्तकरणेश
 कोविनानावाम्भविष्यसि ॥ २६ ॥ तस्मादन्योन्यकृत्येषुसर्वेषावृषभध्वज ॥ साहाय्यन्नःसदायोग्यमन्यथानजगद्भवेत् २७
 केचिद्भविष्यन्त्यसुराममवध्यामहेश्वर ॥ अपरेतुहरेर्वध्याभवतोपितथापरे ॥ २८ ॥ केचित्त्वद्वीर्यजातस्यकेचिन्मेशभव
 स्यवै ॥ मायायाःकेचिदपरेवध्यास्युर्द्वैवैरिणः ॥ २९ ॥ योगयुक्तेत्वयिसदारागद्वेषादिर्विज्जते ॥ दयामात्रैकनिरतेनवध्या

असुरास्तव ॥ ३० ॥ अबाधितेषुतेष्वीशकथंसृष्टिस्तथास्थितिः ॥ अन्तश्चभवितायुक्तन्नित्यन्नित्यवैषध्वज ॥ ३१ ॥ सृष्टिस्थि
 त्यन्तकर्मणिनकार्याण्यदाहर ॥ शरीरभेदमस्माकम्मायायाश्चनयुज्यते ॥ ३२ ॥ एकस्वरूपाहिवयम्भिन्नाः कार्यस्यभे
 दतः ॥ कार्यभेदो न सिद्धश्चेद्रूपभेदोऽप्रयोजनः ॥ ३३ ॥ एकएवत्रिधाभूत्वावयम्भिन्नस्वरूपिणः ॥ भूतामहेश्वरइतितत्त्व
 विद्वद्विसनातनम् ॥ ३४ ॥ मायापिभिन्नरूपेणकमलाख्यासरस्वती ॥ सावित्रीचाथसन्ध्याचभूताकार्यस्यभेदतः ॥ ३५ ॥ प्र
 वृत्तेरनुरागस्यनारीमूलम्महेश्वर ॥ रामापरिग्रहात्पश्चात्कामक्रोधादिकोद्धवः ॥ ३६ ॥ अनुरागेतुसञ्जातेकामक्रोधादिकारणे ॥
 विरागेहेतुर्गुण्यत्नेनसान्त्वयन्तीहजन्तवः ॥ ३७ ॥ सङ्गः प्रथमएवस्याद्रागवृक्षात्फलम्महत् ॥ तस्मात्सञ्जायतेकामः कामात्क्रोध
 स्ततोभवेत् ॥ ३८ ॥ वैराग्यञ्चनिवृत्तिश्चशोकात्स्वाभाविकादपि ॥ संसारविमुखेहेतुरसङ्गश्चसदातनः ॥ ३९ ॥ दयातत्रभवे
 न्नित्यंशान्तिश्चापिमहेश्वर ॥ अहिंसाचतपःशान्तिर्ज्ञानमार्गानुसाधनम् ॥ ४० ॥ त्वयितावत्तपोनिष्ठेविसङ्गिनिदयायुते ॥
 अहिंसाचतथाशान्तिःसदातवभविष्यति ॥ ४१ ॥ ततोसुखविधौयत्नस्तवकस्माद्भविष्यति ॥ अकृतेदूषणय्यैवत्तत्सर्वदु
 धितन्तव ॥ ४२ ॥ तस्माद्विश्वहितायत्वन्देवानाञ्चजगत्पते ॥ परिगृह्णीष्वभार्यार्थिवामामेकांसुशोभनाम् ॥ ४३ ॥ यथाप
 न्नालयाविष्णोः सावित्रीचयथामम ॥ तथासहचरीशम्भोर्यस्यात्ताङ्गहसम्प्रति ॥ ४४ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इति

का० २० श्रुत्वावचस्तस्यब्रह्मणःपुरतोहरेः ॥ तदाजगादलोकेशंस्मितार्दितमुखोहरः ॥ ४५ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ एवमेवयथात्थत्वं
स्त्रह्रान्विश्वनिमित्ततः ॥ ४६ ॥ नस्वार्थतःप्रवृत्तिर्मेसम्यग्ब्रह्मविचिन्तनात् ॥ तथापियत्करिष्यामितत्तेवक्ष्येजगद्वितम् ॥
॥ ४७ ॥ तच्छृणुष्वमहाभागयुक्तमेवब्रह्मम ॥ यामतेजःसमर्थास्याद्गृहीतुमिहभागशः ॥ ४८ ॥ तान्निदेशयभार्यार्यैथो
गिनीङ्कामरूपिणीम् ॥ योगयुक्तेमयितथायोगिन्येवभविष्यति ॥ ४९ ॥ कामासक्तेमयिपुनर्मोहिन्येवभविष्यति ॥ ताम्मे
निदेशयब्रह्मन्भार्यार्यैर्वरवर्णिनीम् ॥ ५० ॥ यदक्षरवद्विदोनिगदन्तिमनीषिणः ॥ ज्योतिःस्वरूपम्परमञ्चिन्तयिष्येस
नातनम् ॥ ५१ ॥ तच्चिन्तायांसदाशक्तोब्रह्मन्गच्छामिभावनाम् ॥ तत्रयाविघ्नजननीनभवित्रीहसास्तुमे ॥ ५२ ॥ त्वव्वा
विष्णुरहव्वापिपरब्रह्मस्वरूपिणः ॥ अङ्गभूतामहाभागयोग्यन्तदनुचिन्तनम् ॥ ५३ ॥ तच्चिन्तयाविनानाहंस्थास्यामिक
मलासन ॥ तस्माज्जायाम्प्रादिशस्वमत्कर्मानुगतांसदा ॥ ५४ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वाब्रह्मास
र्वजगत्पतिः ॥ सस्मितम्मोदितमनाइदव्वचनमब्रवीत् ॥ ५५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अस्तीदृशीमहादेवमार्गितायादृशीत्वया ॥
दक्षस्यतनयायाभूत्सतीनाम्नीसुशोभना ॥ ५६ ॥ सैवेदृशीभवद्भार्य्याभविष्यतिसुधीमती ॥ तान्त्वदर्थेत्तपस्यन्तीन्त्वत्प्रा
प्तिम्प्रतिकामिनीम् ॥ ५७ ॥ विदित्वन्देवदेवेशसर्व्वेष्वात्मसुवर्त्तसे ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ अथब्रह्मवचःशेषेभगवान्म

पु०

अ. ९

२०

धुसूदनः ॥ ५८ ॥ यदुक्तम्रह्मणा सर्वन्तत्कुरुष्वेत्युवाच सः ॥ करिष्ये इति ते नोक्ते स्वेष्टदेशम्प्रजग्मतुः ॥ ५९ ॥ हरिर्ब्रह्मा
चमुदितौ सावित्री कमलायुतौ ॥ कामोपि वाक्यानि हरस्य श्रुत्वा चामोदयुक्तो रतिना समित्रः ॥ शम्भुं समासाद्य विविक्तरूपी
तस्थौ वसन्तर्विन्नियोज्य शश्वत् ॥ ६० ॥ ॥ इति कालिकापुराणेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ अथ सत्यापुनः शुक्लपक्षेष्टम्यामुपोषिता ॥ आश्विने मासि देवेशम्पूजयामास भक्तिः ॥ १ ॥ इति नन्दा
व्रते पूर्णेनवम्यान्दिनभागतः ॥ तस्यास्तु भक्तिनद्यायाः प्रत्यक्षमभवद्हरः ॥ २ ॥ प्रत्यक्षतो हरं वीक्ष्य सामोद हृदया सती ॥ वन्दे
चरणौ तस्य लज्जया वनतानता ॥ ३ ॥ अथ प्राह महादेवः सतीन्तद्व्रतधारिणीम् ॥ तामिच्छन्नपि भार्या र्थे तस्याश्चर्याफलप्रदः
॥ ४ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ अनेन त्वद्व्रतेनाहम्प्रीतोऽस्मि दक्षनन्दिनि ॥ वरं वरं प्रदास्यामि यस्तवाभिमतं भवेत् ॥ ६ ॥
मार्कण्डेय उवाच ॥ जानन्नपीहतद्वावम्महादेवो जगत्पतिः ॥ ६ ॥ ऊचेथ वरस्य स्वेति तद्वाक्यश्रवणेच्छया ॥ सापित्रपास
माविष्टानो वक्तुं हृदये स्थितम् ॥ शशाकबालाभिष्टयं लज्जया लादितय्यतः ॥ एतस्मिन्नन्तरे कामः साभिप्रायं हरन्तदा ॥
॥ ७ ॥ वामापरिग्रहेनेव क्रव्यापारलिङ्गितम् ॥ सम्प्राप्य विवरञ्चायं सन्दधे पुष्पहेतिना ॥ ८ ॥ हर्षणेनाथबाणेन वि
व्याध हृदये हरम् ॥ ततो सौहर्षितः शम्भुर्वीक्षाञ्चक्रे सतीम्मुहुः ॥ ९ ॥ विस्मृत्य च परं ब्रह्मचिन्तनं परमेश्वरः ॥ ततः पुनर्मो

का० २१ हनेनबाणेनैनम्मनोभवां ॥ १० ॥ विव्याधहर्षितः शम्भुर्म्मोहितश्चतदाभृशम् ॥ ततोयदासौमोहस्यहर्षस्यचद्विजोत्तमाः ॥ पु०
 ११ ॥ भावंव्यक्तीचकारैषमाययापिविमोहितः ॥ अथत्रपांस्वांसंश्रभ्ययदाप्राहहरसता ॥ १२ ॥ ममेष्टन्देहिवरदवरमित्यर्थ अ. १०
 कारकम् ॥ तदावाक्यस्यावसानमनपेक्ष्यवृषध्वजः ॥ १३ ॥ भवस्वममभार्येतिप्राहदाक्षायणीम्मुहुः ॥ एतच्छ्रुत्वावचस्त
 स्यसाभीष्टफलभावनम् ॥ १४ ॥ तूष्णीन्तस्थौप्रमुदितावरम्प्राप्यमनोगतम् ॥ सकामस्यहरस्याग्रेतत्रसाचारुहासिनी ॥
 ॥ १५ ॥ अकरोन्निजभावाँश्चहावानपिद्विजोत्तमाः ॥ स्वस्यभावान्त्समादायशृङ्गाराख्योरसस्तदा ॥ १६ ॥ तयो
 र्विवेशविप्रेन्द्राः कलाहावायथोचितम् ॥ हरस्यपुरतोरजेस्निग्धभिन्नाञ्जनप्रभा ॥ १७ ॥ चन्द्राभ्यासेभ्रलेखेवस्फटिकोज्ज्वलव
 र्ष्मणः ॥ अथसातमुवाचेदंहरन्दाक्षायणीमुहुः ॥ १८ ॥ पितुर्मर्गेचरोक्त्यमाङ्गुलीष्वजगत्पते ॥ एवमितव्वचोदेवीयदो
 वाचसतीतदा ॥ १९ ॥ ममभार्य्याभवेत्यूचेपुनः कामेनमोहितः ॥ अथैतद्वीक्ष्यमदनःसरतिःससखोमुदा ॥ २० ॥ युक्तो
 बभूवशश्वच्चआत्मानञ्चाभ्यनन्दयन् ॥ अथदाक्षायणीशम्भुंसमाभाष्यद्विजोत्तमाः ॥ २१ ॥ जगाममातुरभ्यासंहर्षमोहस
 मन्विता ॥ हरोपिहिमवत्प्रस्थम्प्रविश्यचनिजाश्रमम् ॥ २२ ॥ दाक्षायणीविप्रलम्भदुःखाद्व्यानपरोभवत् ॥ विप्रलब्धो
 पिभूतेशोब्रह्मवाक्यमथास्मरत् ॥ २३ ॥ जायापरिग्रहस्यार्थेयदुक्तम्पद्मयोनिना ॥ स्मृत्यैवब्रह्मवाक्यस्यपुराविश्वासतः

परम् ॥ २४ ॥ चिन्तयामासमनसा ब्रह्माणवृषभध्वजः ॥ अथ सञ्चिन्त्यमानोऽपि परमेष्ठोऽत्रिशूलिनः ॥ २५ ॥ पुरस्ता
 त्प्राविशतूर्णमिष्टसिद्धिप्रचोदितः ॥ यत्रायं हिमवत्प्रस्थे विप्रलब्धो हरः स्थितः ॥ २६ ॥ सावित्री सहितो ब्रह्मा तत्रैव समुप
 स्थितः ॥ अथ तव्वीक्ष्य धातारं सावित्री सहितं हरः ॥ २७ ॥ सोऽसुको विप्रलब्धश्च सत्यर्थे तमुवाच ह ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥
 ब्रह्मन्विश्वार्थतोदारपरिग्रहकृतौ च यत् ॥ २८ ॥ त्वमात्थ तत्सार्थमिव प्रतिभाति ममाधुना ॥ अहमाराधितो भक्त्या दाक्षायण्याति
 भक्तितः ॥ २९ ॥ तस्यावरमहन्दातुर्व्यदायातः प्रपूजितः ॥ तत्सकाशे तदा कामो माविष्या धमहेषुभिः ॥ ३० ॥ माय
 यामोहितश्चाहन्तत्यतीकारमञ्जसा ॥ न शक्तः कर्तुं मभितः पुरा हङ्कमलासन ॥ ३१ ॥ तस्याश्च वाञ्छितं ब्रह्म त्रेते देवमयेक्षितम् ॥
 यदहं स्याद्विभो भर्ता व्रतभक्तिसमायुतः ॥ ३२ ॥ तस्मात्त्वङ्कुरु विश्वार्थमदर्थे च प्रजापते ॥ दक्षो यथा मामामन्व्य सुतान् दाता त
 था द्रुतम् ॥ ३३ ॥ गच्छ त्वन्दक्ष भवनङ्कथय स्ववचो मम ॥ यथा सती वियोगो मे भङ्गः स्यात् त्वन्तथा कुरु ॥ ३४ ॥ मार्कण्डे
 य उवाच ॥ इत्युदीर्य महादेवः सकाशेऽस्य प्रजापतेः ॥ सावित्री वीक्ष्य सत्यास्तु विप्रयोगो व्यवर्धत ॥ ३५ ॥ तं समा
 भाष्य लोकेशः कृतकृत्यो मुदान्वितः ॥ इदञ्जगाद जगतां हितं पथ्यञ्च धूर्जटे ॥ ३६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यदा त्वभगवञ्छम्भो
 तद्विश्वार्थं सुनिश्चितम् ॥ नास्त्येव भवतः स्वार्थो ममापि वृषभध्वज ॥ ३७ ॥ सुताञ्च तुभ्यन्दक्षस्य स्वयमेव प्रदास्यति ॥ अह

का० २२
 आपिविदिष्यामित्वद्वाक्यन्तत्समक्षतः ॥ ३८ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्युदीर्यमहादेवम्ब्रह्मालोकपितामहः ॥ ज
 गामदक्षनिलयंस्यन्दनेनातिवेगिना ॥ ३९ ॥ अथदक्षोपि वृत्तान्तं सर्वं श्रुत्वा सतीमुखात् ॥ चिन्तयामास देयं तस्मत्ताशम्भ
 वे कथम् ॥ ४० ॥ आगतोऽपि महादेवः प्रसन्नः सञ्जगाम ह ॥ पुनरेव कथं सोऽपि सुतार्येऽत्यर्थं मीप्सितः ॥ ४१ ॥ प्रस्थाप्यो वाम
 यातस्य दूतोनिकटमञ्जसा ॥ नैतद्योग्यन्नगृहीयाद्यद्येनाविभुरात्मने ॥ ४२ ॥ अथवा पूजयिष्यामि ते मे वृषभध्वजम् ॥ म
 दीयतनयाभर्ता स्वयमेव यथा भवेत् ॥ ४३ ॥ तथैव पूजितः सोऽपि वाञ्छत्यतिप्रयत्नतः ॥ शम्भुर्भवतु मद्रत्तैत्येवन्दत्तञ्च तेन तत् ॥ ४४
 इति चिन्तयतस्तस्य दक्षस्य पुरतो विधिः ॥ उपस्थितो हं सरथः सावित्री सहितस्तदा ॥ ४५ ॥ तन्दृष्ट्वा वेधसन्दक्षः प्रणम्यावनतः
 स्थितः ॥ आसनञ्च ददौ तस्मै समाभाष्य यथोचितम् ॥ ४६ ॥ ततस्तं सर्वलोके शन्तत्रागमनकारणम् ॥ दक्षः पप्रच्छ विप्रे
 न्द्राश्चिन्ताविष्टोऽपि हर्षितः ॥ ४७ ॥ ॥ दक्ष उवाच ॥ ॥ तवात्रागमने हेतुं कथयस्व जगद्गुरो ॥ पुत्रस्ते हात्कार्यवशादथवा श्र
 ममागतः ॥ ४८ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इति पृष्ठः सुरश्रेष्ठो दक्षेण सुमहात्मना ॥ प्रहसन्नब्रवीद्वाक्यं मोदयैस्तम्प्र
 जापतिम् ॥ ४९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ शृणु दक्ष यदर्थन्ते समीपमहभागतः ॥ तल्लोकस्य हितम् पथ्यम्भवतोऽपि तदी
 प्सितम् ॥ ५० ॥ तव पुत्र्यासमाराध्य महादेवञ्जगत्पतिम् ॥ यो वरः प्रार्थितः सोऽद्य स्वयमेवागतो गृहम् ॥ ५१ ॥ शम्भुना

तवपुत्र्यर्थे त्वत्सकाशमहम्पुनः ॥ प्रस्थापितोस्मि यत्कृत्यं श्रेयस्तदवधारय ॥ ५२ ॥ वरन्दातुं द्याया तस्तावत्प्रभृतिश
 डूरः ॥ त्वत्सुताविप्रयोगेन न शर्मलभते जसा ॥ ५३ ॥ लब्धच्छिद्रोपि मदनो निचखानतदाभृशम् ॥ सर्वैः पुष्पकरैर्बर्णैरे
 कदैव जगत्प्रभुम् ॥ ५४ ॥ सबाणविद्वः कामेन परित्यज्यात्मचिन्तनम् ॥ सती विचिन्तयन्नास्ते व्याकुलः प्राकृतो यथा
 ॥ ५५ ॥ विस्मृत्य प्रस्तुताम्वाणीङ्गणाग्रे विप्रयोगतः ॥ कसतीत्येव गिरिशोभाषते न्यकृतावपि ॥ ५६ ॥ मयामद्वा
 छितम्पूर्वन्त्वया च मदनेन च ॥ मरीच्याद्यैर्मुनिवरैस्तत्सिद्धमधुना सुत ॥ ५७ ॥ त्वत्पुत्र्याराधितः शम्भुः सोपित
 स्या विचिन्तनात् ॥ अनुमोदयितुं प्रेप्सुर्वर्तते हि मवद्गिरौ ॥ ५८ ॥ यथानानाविधैर्भाविः सत्यानन्दाव्रतेन च ॥ शम्भुराराधि
 तस्तेन तथैवाराध्यते सती ॥ ५९ ॥ तस्मात्त्वन्दक्षतनयां शम्भ्वर्थे परिकल्पिताम् ॥ तस्मै देह्यविलम्बेन तेन ते कृतकृत्यता ॥ ६०
 अहन्तमानयिष्यामि नारदेन त्वदालयम् ॥ तस्मै त्वमेनां सख्यं च्छतदर्थे परिकल्पिताम् ॥ ६१ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ एवमेवे
 ति दक्षस्तमुवाच परमेष्ठिनम् ॥ विधिश्च गतवाँस्तत्र गिरिशो यत्र संस्थितः ॥ ६२ ॥ गते ब्रह्मणि दक्षोऽपि सदारतनयो मुदा ॥ अ
 भवत्पूर्णदेहस्तु पीयूषैरिव पूरितः ॥ ६३ ॥ अथ ब्रह्मापि मोदेन प्रसन्नः कमलासनः ॥ आससाद महादेवं हि मवद्गिरि संस्थितम् ॥ ६४ ॥
 तव्वीक्ष्य लोकत्रयं पृथग्मायान्तव्यं पञ्चध्वजः ॥ मनसा संशयश्च कसेती प्राप्तौ मुहुर्मुहुः ॥ ६५ ॥ अथ दूरान् महादेवो लोके

का०
२३

शंसामसव्युतम् ॥ उवाचमदनोन्माथीविधिसस्मरमानसः ॥ ६६ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ किमवोचन्सु
रश्रेष्ठसत्यर्थेत्स्वतःस्वयम् ॥ कथयस्वयथास्वान्तंमन्मथेननदीर्यते ॥ ६६ ॥ बाधमानोविप्रयोगोमामेवचसतीमृते ॥
अभिहन्तिसुरश्रेष्ठत्यक्त्वान्यान्प्राणधारिणः ॥ ६७ ॥ सतीतिसततव्वेद्विब्रह्मन्कार्यान्तरेप्यहम् ॥ सायथाहिम
याप्राप्यातद्विधत्स्वतथाद्रुतम् ॥ ६८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ सत्यर्थेयन्ममसुतोवदतिस्मत्पृषध्वज ॥ तच्छृणु
ष्वनिजंसाध्यंसिद्धमित्यवधारय ॥ ६९ ॥ देयातस्मैमयापुत्रीतदर्थेपरिकल्पिता ॥ ममापीष्टमिदङ्कर्मत्वद्वाक्यादधिकम्पु
नः ॥ ७० ॥ मत्पुत्र्याराधितःशम्भुरेतदर्थेस्वयम्पुनः ॥ सौप्यन्विच्छतिताय्यस्मात्तस्माद्देयामयाहरे ॥ ७१ ॥ शुभे
लघ्नेमुहूर्तर्चसमागच्छतुमेन्तिकम् ॥ तदादास्यामितनयाम्भिक्षार्थंशम्भवेविधे ॥ ७२ ॥ इत्यवोचन्मुदादक्षस्तस्मात्त्वं
वृषभध्वज ॥ शुभेमुहूर्तेतद्वेश्मगच्छतामनुयाचतु ॥ ७३ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ गमिष्येभवतासार्द्धन्नारदेनमहात्मना ॥ द्रुत
मेवजगत्त्रष्टस्तस्मात्त्वन्नारदंस्मर ॥ ७४ ॥ मरीच्यादीन्दशतथामानसानपिसंस्मर ॥ तैःसार्द्धन्दक्षनिलयङ्गमिष्येहङ्गणैः
सह ॥ ७५ ॥ ततःस्मृतास्तेकमलासनेनसनारदाब्रह्मसुतामनोजवाः ॥ समागतायत्रहरोविधिश्चतत्रागताःकाममेत्यचि
न्ताम् ॥ ७६ ॥ ॥ इतिश्रीकालिकापुराणेदशमोऽध्यायः ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ततःसमागताःसर्वे

पु०

अ. ११

२३

मानसाश्चसनारदाः ॥ विधेःस्मरणमात्रेणवातेनेवविनोदिताः ॥ १ ॥ तैःसार्द्धम्ब्रम्हणाशम्भुःसगणौदक्षमन्दिरम् ॥ जग
 ममोदयुक्तोयकालेतत्कर्मयोगिनि ॥ २ ॥ गणाःशङ्खौश्चपटहाण्डिण्डिमाँस्तर्क्यवंशकान् ॥ वादयन्तोमुदायुक्ताअनुगच्छन्ति
 शङ्करम् ॥ ३ ॥ केचित्तालङ्कुरतलैःकुर्वन्तोद्धितलस्वनम् ॥ विमानैरतिवेगैःस्वैरनुयान्तिवृषध्वजम् ॥ ४ ॥ कोलाहलम्प्र
 कुर्वन्तस्तथानानाविधान्नवान् ॥ गणाअनेकाकृतयःशब्दयोगेननिर्ययुः ॥ ५ ॥ ततोदेवामुदायुक्तागन्धर्वाप्सरसोगणाः
 ॥ वाद्यैर्मोदैस्तथानृत्यैस्त्रीयुर्वृषभध्वजम् ॥ ६ ॥ तेषांशब्देनविप्रेन्द्रागन्धर्वाणाङ्गरीयसाम् ॥ गणानाञ्चदिशःसर्वाःपू
 रिताचवसुन्धरा ॥ ७ ॥ कामोपिसगणःशम्भुंसशृङ्गाररसादिभिः ॥ मोदयन्मोहयन्काममन्वियात्समक्षतः ॥ ८ ॥ हरेगच्छ
 तिभाय्यर्थितदानींसकलाःसुराः ॥ ब्रह्माद्याःस्वयमेवाशुवाद्यञ्चकुर्मनोहरम् ॥ ९ ॥ दिशःसर्वाःसुप्रसन्नावभूवुर्द्विजसत्त
 माः ॥ जज्वलुश्चाग्नयःशान्ताःपुष्पवृष्टिरजायत ॥ १० ॥ ववुर्वाताःसुरभयोवृक्षाश्चापिसुपुष्पिताः ॥ बभूवुःप्राणिनः
 स्वस्थाअश्वस्थायेपिकेचन ॥ ११ ॥ हंससारसकादम्बानीलकण्ठाश्चचातकाः ॥ चुक्रुशुर्मधुराञ्छब्दान्प्रेरयन्तइवेश्वरम् ॥
 ॥ १२ ॥ भुजङ्गोव्याघ्रकृत्तिश्चजटाचन्द्रकलातथा ॥ जगामभूषणत्वञ्चतेनापिपरिदीपितः ॥ १३ ॥ ततःक्षणेनबलि
 नाबलीवर्देनवेगिना ॥ सब्रह्मनारदाद्यैश्चप्रापदक्षालयंहरः ॥ १४ ॥ ततोदक्षोमहातेजाअभ्युत्थायस्वयंहरम् ॥

का०
२४

ब्रह्मादींश्चददौतेषामासनानियथोचितम् ॥ १५ ॥ कृत्वायथोचितन्तेषांपूजाम्पाद्यादिभिस्तथा ॥ चकारसांर्वदन्दक्षोमु
निभिर्मानसैःपुनः ॥ १६ ॥ ततःशुभेमुहूर्तेतुल्येचद्विजसत्तमाः ॥ सतीत्रिजसुतान्दक्षोददौहर्षेणशम्भवे ॥ १७ ॥ उद्वा
हविधिनासोपिपाणिश्चग्राहर्षितः ॥ दाक्षायण्यावरतनोस्तदानीर्वृषभध्वजः ॥ १८ ॥ ब्रह्माथनारदाद्याश्चमुनयःसाम
गीतिभिः ॥ ऋचायजुर्विभःसुश्रव्यैस्तोषयामासुरीश्वरम् ॥ १९ ॥ वाद्यञ्चक्रुर्गणाःसर्वेननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ पुष्पवृ
ष्टिञ्चससृजुर्मैघागगनसङ्गताः ॥ २० ॥ अथशम्भुमुपागत्यगरुडेनातिवेगिना ॥ सार्द्धद्वन्द्वमलयाचेदमुवाचगरुडध्वजः ॥ २१
॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ स्निग्धनीलाञ्जनश्यामशोभयाशोभसेहर ॥ दाक्षायण्यायथाचाहम्प्रतिलोमेनपद्मया ॥ २२
कुरुत्वमनयासार्द्धैरक्षान्देवस्यवानृणाम् ॥ अनयासहसंसारसारिणाम्मङ्गलंसदा ॥ २३ ॥ कुरुदस्यून्यथायोग्यंहनिष्य
सिचशङ्कर ॥ यएवैनांसाभिलाषोदृष्ट्वाश्रुत्वाथवाभवेत् ॥ २४ ॥ तंहनिष्यसिभूतेशनात्रकार्य्याविचारणा ॥ ॥ मार्कण्डेय
उवाच ॥ ॥ एवमस्त्वितिसर्वज्ञःप्रोवाचपरमेश्वरम् ॥ २५ ॥ प्रहृष्टमानसम्प्रीत्याप्रसन्नवदनोद्विजाः ॥ अथब्रह्मात
दादृष्ट्वादक्षजाञ्जारुहासिनीम् ॥ २६ ॥ स्मरानिष्टमनावक्रव्वीक्षाञ्चक्रेतदीयकम् ॥ मुहुर्महस्तदाब्रह्मापश्यतिस्मसतीमुखम्
॥ २७ ॥ तदेन्द्रियविकारश्चप्राप्तवानवशःपुनः ॥ अथतस्यपपाताशुतेजोभूमौद्विजोत्तमाः ॥ २७ ॥ तज्ज्वलद्दहनाभासम्मु

पु०
अ. ११

२४

नीनाम्पुरतस्तदा ॥ ततस्तस्मात्समभवंस्तोयदाः शब्दसंयुताः ॥ २९ ॥ सर्व्वर्तश्च तथावर्तः पुष्करोद्रोण एव च ॥ गज्जन्तश्चाथ
मुञ्चन्तस्तोयानि द्विजसत्तमाः ॥ ३० ॥ तैस्तु सञ्छादिते व्योम्नितेषु गज्जन्तसु शङ्करः ॥ पश्यन्दाक्षायणीन्देवीम्भृशङ्कामेन मोहितः
॥ ३१ ॥ मोहितोऽप्यथ कामेन तदा विष्णुवचः स्मरन् ॥ इयेष हन्तुं ब्रह्माणं शूलमुद्यम्य शङ्करः ॥ ३२ ॥ शम्भुनोद्यमितेशूले
विधिं हन्तुं द्विजोत्तमाः ॥ मरोचिनारदाद्यास्ते च क्रुर्हाहाकृतिस्तदा ॥ ३३ ॥ दक्षोऽमैव स्मैव मिति पाणिमुद्यम्य शङ्कितः ॥
वारयामास भूतेशङ्घिप्रमेव पुरोगतः ॥ ३४ ॥ अथाग्रे मिलितव्वीक्ष्य तदा दक्षस्महेश्वरः ॥ प्रत्युवाचा प्रियमिदं स्मारयन् वै
ष्णवीक्षिरम् ॥ ३५ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ नारायणेन विप्रेन्द्रयदिदानीमुदीरितम् ॥ मयाप्यङ्गीकृतं कृतुं न तदिहैव प्रजापते ॥
॥ ३६ ॥ एनाय्यः सालाभिषः सन्वोक्षते तं हनिष्यसि ॥ इति वाचन्तु सफलामेनां हत्वा करोम्यहम् ॥ ३७ ॥ साभिलाषः कथं
ब्रह्मासतीं समवलोकयत् ॥ अभवत्युक्ते जास्तु ततो हन्मि कृतागसम् ॥ ३८ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ तमेव व्वादिन
विष्णुः क्षिप्रम्भूत्वा पुरःसरः ॥ इदमुचे वारयंस्तं हन्तुं सर्वजगत्प्रभुः ॥ ३९ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ न हनिष्यसि
भूतेशः स्रष्टारजगतां वरम् ॥ अनेनैव सती भार्य्या भवदर्थे प्रकल्पिता ॥ ४० ॥ प्रजाः स्रष्टुमयं शम्भो प्रादुर्भूतश्चतुर्मुखः ॥
अस्मिन्हते जगत्स्रष्टानास्त्यन्यः प्राकृतो धुना ॥ ४१ ॥ सृष्टिस्थित्यन्तकर्माणि करिष्यामः कथम्पुनः ॥ अनेनापि मया चै

का० २५ वभवताचसमञ्जसम् ॥४२॥ एकस्मिन्निहतेमीषुकस्तत्कर्मकरिष्यति ॥ तस्मान्नवध्योभवताविधातावृषभध्वज ॥ ४३ ॥
 ईश्वर उवाच ॥ प्रतिज्ञाम्पूरयिष्यामिहत्वेनञ्चतुराननम् ॥ अहमेवप्रजाःस्रक्ष्येस्थावराणिचराणिच ॥ ४४ ॥ अन्यंस्र
 क्ष्येविधातारमथवाहंस्वतेजसा ॥ सएवसृष्टिकर्तास्यात्सर्वदामदनुज्ञया ॥ ४५ ॥ हत्वेनविधिमेवाहम्प्रतिज्ञाम्पालयन्वि
 भो ॥ स्रष्टारमेकंस्रक्ष्यामिनवारयचतुर्भुज ॥ ४६ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वागिरिशस्यचतुर्भुजः ॥
 स्मितप्रसन्नवदनःपुनर्मैवमितीरयन् ॥ ४७ ॥ प्रतिज्ञापूरणं कर्तुं योग्यमात्मनिनोभवेत् ॥ इत्युवाचाभिवदनमोश्वरस्यद्विजो
 त्तमाः ॥ ४८ ॥ ततःपुनःशम्भुरुचेकथामात्माविधिर्मम ॥ लक्षतेभिन्नएवायमप्रत्यक्षेणाग्रतःस्थितः ॥ ४९ ॥ अथप्रहस्य
 भगवान्मुनोनाम्पुरतस्तदा ॥ इदमूचेमहादेवन्तोषयन्गरुडध्वजः ॥ ५० ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ नब्रह्माभवतोभिन्नो नशम्भु
 ब्रह्मणस्तथा ॥ नचायय्यैवयोर्भिन्नोऽभिन्नत्वंसर्वदातनम् ॥ ५१ ॥ प्रधानस्याप्रधानस्यभागाभागस्वरूपिणः ॥ ज्योति
 र्मयस्यभागोमेयुवामेकोहमंशकः ॥ ५२ ॥ कस्त्वङ्कोहश्चकोब्रह्मामैवपरमात्मनः ॥ अंशत्रयमिदमभिन्नंसृष्टिस्थित्यन्तकार
 णम् ॥ ५३ ॥ चिन्तयस्वात्मनात्मानं संस्तं वङ्कुरुचात्मनि ॥ एकत्वम्ब्रह्मवैकुण्ठशम्भूनां हृदतङ्कुरु ॥ ५४ ॥ शिरोग्रीवादिभेदेन
 यथैकस्येवधर्मिणः ॥ अङ्गानिमेतथैकस्यभागत्रयमिदंहर ॥ ५५ ॥ यज्ज्योतिरग्न्यंस्वपरप्रकाशद्वैतस्थमव्यक्तमनन्तरूप

म् ॥ नित्यञ्चदीर्घादिविशेषणाद्यैर्हीनम्परन्तच्चवयन्नभिन्ना ॥ ५६ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वावचस्तस्यमहोदेवोवि
 मोहितः ॥ जानन्सचाप्यभिन्नत्वन्सद्विस्मृत्यान्यचिन्तनात् ॥ ५७ ॥ पुनःपप्रच्छगोविन्दमनन्यत्वन्निर्भेदिनाम् ॥ ब्रह्मविष्णु
 श्चम्बकानामेकस्यचविशेषकम् ॥ ५८ ॥ ततो नारायणः पृष्ठः कथयामास शम्भवे ॥ अनन्यत्वन्निर्देवानामेकत्वञ्चव्यदर्शयत्
 ॥ ५९ ॥ श्रुत्वा ततो विष्णुमुखाब्जकोशादनन्यताविष्णुविधीशतत्त्वे ॥ दृष्ट्वा स्वरूपञ्च जघान नैनं विविस्मृतः पुष्पमधूकराभ
 म् ॥ ६० ॥ ॥ इतिकालिकापुराणे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ अनन्यत्वन्निर्देवाना
 म्यैज्जगाद जनार्दनः ॥ शम्भवे तद्वयं श्रोतुमिच्छामो द्विजसत्तम ॥ १ ॥ एकत्वन्दर्शयामास कथं वा गरुडध्वजः ॥ तत्समाचक्ष्व
 विप्रेन्द्र परद्वौ तूहलं हिनः ॥ २ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ शृणु ध्वम्मुनयो गुह्यम्परमप्रयत्नम्परम् ॥ त्रिदेवानामनन्यत्वन्तथै
 वैकत्वदर्शनम् ॥ ३ ॥ हरेण पृष्ठो गोविन्दस्तं समाभाष्य सादरम् ॥ इदमाह मुनिश्रेष्ठा अभिन्नप्रतिपादकम् ॥ ४ ॥ ॥ श्रीभगवा
 नुवाच ॥ ॥ इदन्तमोमयं सर्वमासीद्भुवनवर्जितम् ॥ अप्रज्ञातमलक्ष्यञ्च प्रसुप्तमिव सर्वतः ॥ ५ ॥ नदि वारात्रिभा गोत्र
 नाकाशन्नचकाश्यपी ॥ न ज्योतिर्न जलं वायुर्नान्यत्किञ्चन संस्थितम् ॥ ६ ॥ एकमासीत्परम्ब्रह्म सूक्ष्मन्नित्यमतीन्द्रियम् ॥ अ
 व्यक्तञ्ज्ञानरूपेण द्वैतहीनाविशेषणम् ॥ ७ ॥ प्रकृतिः पुरुषश्चैव नित्यौ द्वौ सर्वसंहितौ ॥ स्थितः कालोऽपि भूतेश जगत्कारणमे

का०
२६

ककम् ॥ ८ ॥ यदेकम्परत्पम्ब्रह्मतत्स्वरूपापरंहरारूपत्रयमिदन्नित्यन्तस्येवजगतःपतेः ॥ ९ ॥ कालोनामापररूपमनाद्यन्तत्तुका
रणम् ॥ सर्वेषामेवभूतानामवच्छेदेनसङ्गतः ॥ १० ॥ ततस्तत्स्वप्रकाशेनभास्वद्रूपम्प्रकाशते ॥ पुरासृष्ट्यर्थमतुलंक्षोभयन्प्रकृ
तिस्वयम् ॥ ११ ॥ सङ्ख्यायान्तुप्रकृतौमहत्तत्त्वमजायत ॥ महत्त्वात्ततःपश्चादहङ्कारस्त्रिधाभवत् ॥ १२ ॥ अहङ्कारेतुसञ्जातेशब्द
तन्मात्रतस्ततः ॥ आकाशमसृजद्विष्णुरनन्तम्मूर्तिर्वर्जितम् ॥ १३ ॥ ततस्तुरसतन्मात्रादपःसृष्ट्वामहेश्वरः ॥ निराधारःस्वयन्दधे
तास्तदानिजमायया ॥ १४ ॥ ततस्त्रिगुणसाम्येनसंस्थिताम्प्रकृतिंप्रभुः ॥ पुनःसङ्क्षोभयामाससृष्ट्यर्थम्परमेश्वरः ॥ १५ ॥ ततः
साप्रकृतिस्तासुबीजन्त्रिगुणभागवत् ॥ अप्सुसंसर्जयामासजगद्वीजन्निराकुलम् ॥ १६ ॥ तद्विष्टद्वङ्कमेणैवहैममण्डमभून्म
हत् ॥ जग्राहापःसमस्तास्तागर्भएवतदण्डकम् ॥ १७ ॥ अप्सुस्थितासुहैमाण्डगर्भेविष्णुस्तदण्डकम् ॥ तयैवमाययादधे
ब्रह्माण्डमतुलम्पुनः ॥ १८ ॥ वारिणावह्निभिश्चैववायुभिर्नभसातथा ॥ बहिस्तदण्डकञ्छन्नंसर्वपार्श्वेसमन्ततः ॥ १९ ॥ सप्त
सागरमानेनतथानद्यादिमानतः ॥ ब्रह्माण्डाभ्यन्तरेतोयन्तदन्यत्तुबहिर्गतम् ॥ २० ॥ तदन्तःस्वयमेवासौविष्णुर्ब्रह्मस्वरूप
धृक् ॥ दैववर्षमुखित्वेवप्रविभेदतदण्डकम् ॥ २१ ॥ तस्मात्समभवन्मेरुरुत्पन्नोस्मिन्महेश्वरः ॥ जरायुःपर्वताजातासमुद्राः
सप्ततज्जलात् ॥ २२ ॥ तन्मध्येगन्धतन्मात्रात्पृथिवीसमजायत ॥ ईश्वरेणप्रकृत्याचयोजितात्रिगुणात्मिका ॥ २३ ॥ प्रागे

पु०

अ. १२

२६

वपर्वतादिभ्यःसमुत्पन्नावसुन्धरा॥ ब्रह्माण्डखण्डसंयोगाद्वाभूतातुसाभूशम्॥२४॥तस्यामेवस्थितोब्रह्मासर्वलोकगुरुः
 स्वयम् ॥ यदाब्रह्माण्डमध्यस्थोब्रह्माव्यक्तोनाचाभवत् ॥२५॥ तदैवरूपतन्मात्रात्तेजः सम्यगजायत ॥ वायुस्तुस्पर्शतन्मा
 त्रात्प्रकृत्याविनियोजितात्॥२६॥वभूवसर्वभूतानाम्प्राणभूतःसमन्ततः॥अद्रिस्तेजोभिरतुलैर्वायुभिर्नभसातथा॥२७॥
 अंतर्बहिस्तदण्डस्यव्याप्तमन्यत्तुगर्भगम्॥ततोब्रह्माशरीरन्तुत्रिधाचक्रमहेश्वरः ॥ २८ ॥ प्रधानेच्छवशाच्छम्भोत्रिगुणन्त्रि
 गुणीकृतम् ॥ तदूर्ध्वभागःसञ्जातश्चतुर्वक्त्रश्चतुर्भुजः॥२९॥पद्मकेशरगौराङ्गकायोब्राह्मयोमहेश्वरः॥तन्मध्यभागोनीलाङ्ग
 एकवक्त्रश्चतुर्भुजः ॥ ३० ॥ शंखचक्रगदापद्मपाणिःकायःसवैष्णवः ॥ अभवत्तदधोभागःपञ्चवक्त्रश्चतुर्भुजः॥ ३१ ॥
 स्फटिकाभ्रसमःशुक्लःसकायश्चन्द्रशेखरः ॥ इतस्ततोब्रह्मकायेसृष्टिशक्तिव्ययोजयत् ॥ ३२ ॥ स्वयमेवाभवत्त्रष्टाब्रह्म
 रूपेणलोकभृत् ॥ स्थितिशक्तिनिजाम्मायाम्प्रकृत्याख्यान्ययोजयत् ॥ ३३ ॥ महेशोवैष्णवेकायेज्ञानशक्तिनिजान्त
 था ॥ स्थितिकर्ताभवद्विष्णुरहमेवमहेश्वरः ॥ ३४ ॥ शर्वशक्तिनियोगेनसदातद्रूपतामम ॥ अन्तशक्तिन्तथाकायेशा
 भवेसन्त्ययोजयत् ॥ ३५ ॥ अन्तकर्ताभवच्छम्भुःसएवपरमेश्वरः॥ततस्त्रिषुशरीरेषुस्वयमेवप्रकाशते॥३६॥ज्ञानरूप
 म्परज्ज्योतिरनादिर्भगवान्प्रभुः ॥ सृष्टिस्थित्यन्तकरणादेकएवमहेश्वरः ॥ ३७॥ब्रह्माविष्णुःशिवश्चेतिसञ्ज्ञामापृ

का०

२७

कपृथक् ॥ अतस्त्वञ्चविधाताचतथाहमपिनपृथक् ॥ ३८ ॥ एवंशरीररूपञ्चज्ञानमस्माकमन्तरम् ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥
 एतच्छ्रुत्वावचस्तस्यविष्णोरमिततेजसः ॥ ३९ ॥ हर्षोत्फुल्लमुखःप्रोचेपुनरेवजनार्दनम् ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ एक
 एवमहेशश्चज्योतीरूपोनिरञ्जनः ॥ ४० ॥ कावामायाथकःकालःकावाप्रकृतिरुच्यते ॥ केपुमांसस्ततोभिन्नाभिन्नाश्चे
 त्कथमेकता ॥ ४१ ॥ तन्मेवदस्वगोविन्दतत्प्रभावय्यथातथम् ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ त्वमेवपश्यसिसदाध्यानस्थःपर
 मेश्वरम् ॥ ४२ ॥ आत्मन्यात्मस्वरूपन्तज्ज्योतीरूपंसदक्षरम् ॥ मायाञ्चप्रकृतिङ्कालम्पुरुषञ्चस्वयविविभो ॥ ४३ ॥
 ज्ञातात्वन्ध्यानयोगेनतस्माद्धानपरोभव ॥ माययामोहितोयस्मादधुनात्वस्मदीयया ॥ ४४ ॥ ततोविस्मृत्यपरमङ्ग्यो
 तिर्हिर्वनितारतः ॥ अधुनाकोपयुक्तस्त्वविस्मृत्यात्मानमात्मनि ॥ ४५ ॥ माम्पृच्छसिप्रकृत्यादिरूपाणिप्रमथाधिप ॥
 मार्कण्डेयउवाच ॥ ततस्तत्रमहादेवःश्रुत्वावाक्यंसुनिश्चितम् ॥ ४६ ॥ मुनीनाम्पश्यताय्यौगयुक्तोध्यानपरोभवत् ॥ आ
 साद्यबन्धम्पर्यङ्कन्निमीलोचनः ॥ ४७ ॥ आत्मानञ्चिन्तयामासतदात्मनिमहेश्वरः ॥ परञ्चिन्तयतस्तस्यशरीरंविब
 भौशुभम् ॥ ४८ ॥ तेजोभिरुज्ज्वलन्द्रष्टुन्नशेकुर्मनयस्तदा ॥ तत्क्षणाद्व्यानयुक्तश्चशम्भुःसविष्णुमायया ॥ ४९ ॥
 परित्यक्तोतिविबभौतपस्तेजोभिरुज्ज्वलः ॥ येयेगणास्तदातस्थुःसेवयाशङ्करान्तिके ॥ ५० ॥ नतेपिवीक्षितुंशेकुःशङ्करव्वा

पु०

अ १२

२७

दिवाकरम् ॥ स्वयमेवतदाविष्णुःसमाधिमनसोभृशम् ॥ ५१ ॥ प्रविवेशशरीरांतज्योतीरूपेणधूर्जटेः ॥ प्रविश्यतस्यज
 ठरेयथासृष्टिक्रमःपुरा ॥ ५२ ॥ तथैवदर्शयामासस्वयन्नारायणोव्ययः ॥ नस्थूलन्नचसूक्ष्मञ्चनविशेषणगोचरम् ॥ ५३ ॥
 नित्यानन्दन्निरातङ्कमेकंशुद्धमतीन्द्रियम् ॥ अदृश्यंसर्वद्रष्टारन्निर्गुणम्परमम्पदम् ॥ ५४ ॥ परमात्मानमानन्दञ्जगत्का
 रणकारणम् ॥ प्रथमन्ददृशेशम्भुरात्मानन्तत्स्वरूपिणम् ॥ ५५ ॥ तत्रप्रविष्टमनसाबहिर्ज्ञानविवर्जितः ॥ तस्यैवरूप
 म्प्रकृतिसृष्ट्यर्थेभिन्नताङ्गताम् ॥ ५६ ॥ ददर्शतस्यैवाभ्यासेपृथग्भूतामिवैकिकाम् ॥ पुरुषाँश्चददशाँसौयथैववसतस्ततः ॥
 ॥ ५७ ॥ अग्नेरिवकणास्थूलादजस्रन्निजसत्तमाः ॥ तदेवकालरूपेणाभासतेचमुहुर्महुः ॥ ५८ ॥ सृष्टिस्थित्यन्तयोगा
 नामवच्छेदनकारणम् ॥ प्रकृतिःपुरुषश्चैवकालोपिचमुहुर्महुः ॥ ५९ ॥ अभिन्नम्भाषमाणौश्चसर्गार्थेभिन्नताङ्गतान् ॥
 पृथग्भूतामभिन्नाँश्चददृशेचेन्दुशेखरः ॥ ६० ॥ एकमेवाद्वयम्ब्रह्मनेहनानास्तिकिञ्चन ॥ सप्रधानस्वरूपेणकालरूपे
 णभासते ॥ ६१ ॥ तथापुरुषरूपेणसंसारार्थम्प्रवर्तते ॥ भोगार्थम्प्राणिनांशश्वच्छरीरेचप्रवर्तते ॥ ६२ ॥ सैवमाया
 याप्रकृतिःसामोहयतिशङ्करम् ॥ हरिन्तथाविरिञ्चिश्चतथैवान्यजनुर्भवान् ॥ ६३ ॥ मायाख्याप्रकृतिर्जाताजन्तून्समोह
 यत्यति ॥ सास्त्रीरूपेणचसदालक्ष्मीभूताहरेःप्रिया ॥ ६४ ॥ सासावित्रीरतीसन्ध्यासासतीसैववीरिणी ॥ बुद्धिरूपास्व

का०

२८

यन्देवीचण्डिकेतिचर्गीयते ॥ ६५ ॥ इतिस्वयन्ददर्शशुद्धानमार्गगतोहरः ॥ महदादिप्रभेदेनतथासृष्टिक्रमस्वयम् ॥
 ॥ ६६ ॥ दर्शयित्वाहरिःकालम्प्रकृतिम्पुरुषाँस्तथा ॥ तथान्यदर्शयामासतच्छरावन्तुद्विजोत्तमाः ॥ ६७ ॥ ॥ इतिश्रीका०
 द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ १४ ॥ मार्कण्डेयउवाच॥ततोब्रह्माण्डसंस्थानन्दर्शयामासशम्भवे ॥ वत्सधेतोयराशिस्थम्ब्रह्माण्डञ्चय
 थापुरा ॥ १ ॥ तन्मध्येपद्मगर्भाभिम्ब्रह्माणञ्चजगत्पतिम् ॥ ज्योतीरूपम्प्रकाशार्थं सृष्ट्यर्थं चपृथग्गतम् ॥ २ ॥ शरीरिणश्चददृशे
 ब्रह्माण्डान्तर्गतम्मुहुः ॥ चतुर्भुजम्प्रकाशान्तज्ज्योतिर्भिः कमलासनम् ॥ ३ ॥ तत्रैवचत्रिधाभूतवैपुर्ब्राह्मन्ददर्शसः ॥
 ऊर्ध्वमध्यान्तभागैश्चब्रह्मविष्णुशिवात्मकम् ॥ ४ ॥ यथोर्ध्वभागोवपुषोब्रह्मत्वमगमत्तदा ॥ मध्यंयथाविष्णुभूतन्ददर्शान्त
 स्यशम्भुताम् ॥ ५ ॥ एकमेशरीरन्तुत्रिधाभूतम्मुहुर्मुहुः ॥ हरोददर्शस्वेगर्भेतथासर्वमिदञ्जगत् ॥ ६ ॥ कदाचिद्वैष्णवङ्काय
 म्ब्राह्मेकायेलयव्रजेत् ॥ ब्राह्मन्तथावैष्णवेचशाम्भवेवैष्णवन्तथा ॥ ७ ॥ शाम्भवेवैष्णवेकायेब्राह्मणवैष्णवाप्यथशाम्भवे ॥ गच्छ
 न्तल्लीनतांशम्भुरेकताञ्चमुहुर्मुहुः ॥ ८ ॥ ददर्शवामदेवोपिभिन्नञ्चाप्यपृथग्गतम् ॥ परमात्मनिगच्छन्तल्लीनतान्तद्वपुः
 स्वयम् ॥ ९ ॥ तन्मध्येपृथिवींशम्भुर्ददर्शवितताञ्जले ॥ महापर्वतसङ्घातैर्विरलंस्थगितान्नतः ॥ १० ॥ पुनर्ददर्शब्रह्माण्डकुर्व
 न्तंसर्गमादितः ॥ आत्मानञ्चपृथग्भूतविष्णुञ्चगरुडासनम् ॥ ११ ॥ दक्षम्प्रजापतिन्तत्रतथैवचनिजान्गणान् ॥

पु०

अ. १३

२८

मरीच्यादीन्दशतथावीरिणीञ्चतथासतीम् ॥ १२ ॥ सध्यांरतीञ्चकन्दर्पशृंगारंसवसन्तकम् ॥ हावान्भावस्तथामारानृषीन्दे
 वान्मद्गरुडान् ॥ १३ ॥ मेघाँश्चचन्द्रंसूर्य्यञ्चतृक्षान्वल्लीस्तृणानिच ॥ सिद्धान्विद्याधरायैक्षान्राक्षसान्किन्नराँस्तथा ॥ १४ ॥ मा
 नुषाँश्चभुजङ्गाँश्चग्राहान्मत्स्याँश्चकच्छपान् ॥ उल्कानिघातकेतूँश्चकृमिकीटपतङ्गकान् ॥ १५ ॥ काश्चिद्दर्शवनितान्द्वन्द्वभा
 वम्प्रकुर्व्वती ॥ उत्पन्नमुत्पद्यन्तञ्चविपद्यन्तञ्चकञ्चन ॥ १६ ॥ हसतोरमतःकाँश्चित्काँश्चिद्विलपतस्तथा ॥ धावतश्चापराश्चम्भुर्द
 दर्शपरमेश्वरः ॥ १७ ॥ दिव्यालङ्कारसञ्छन्नामालाचन्दनचर्चिताः ॥ वीक्षाञ्चचक्रिरेकेचिच्छम्भुनाक्रोडितामुहुः ॥ १८ ॥ स्तुव
 न्तःप्रस्तुवन्तश्चशम्भुर्विष्णुन्तथाविधिम् ॥ केचिद्दृशिरेतेनमुनयश्चतपोधनाः ॥ १९ ॥ तपांसिचैरतःकेचिन्नदीतीरेतपोव
 ने ॥ स्वाध्यायवेदनिरताः पाठयन्तश्चेकेचन ॥ २० ॥ तथैवसागराःसप्तनद्योदेवसरांसिच ॥ तथैवपर्व्वतरुथोसौदृशेशम्भुना
 स्वयम् ॥ २१ ॥ मायालक्ष्मीस्वरूपेणहरिसम्मोहयत्परम् ॥ सतीरूपातथात्मानम्मोहयन्तीतिशङ्करः ॥ २२ ॥ सत्यासार्द्धस्वयरे
 मेकैलासेमेरुपर्व्वते ॥ मन्दरेदेवविपिनेशृङ्गाररससेविते ॥ २३ ॥ सतीदिहन्तथात्यक्ताजाताहिमवतःसुता ॥ यथाप्रापपुनस्तान्तु
 यथाचैवान्धकोहतः ॥ २४ ॥ कार्तिकेयःसमुत्पन्नोयथाहँस्तारकाद्वयम् ॥ तत्सर्व्वविँस्तरात्सम्यग्दर्शवृषभध्वजः ॥
 ॥ २५ ॥ हिरण्यकशिपुर्ज्जघ्नेनरसिंहस्वरूपिणा ॥ यथाहतःकालनेमिर्हिरण्याक्षोयथाहतः ॥ २६ ॥ विष्णुनायादृशय्यु

का०

२९

द्वन्द्वानवौघैः पुराकृतम् ॥ यथायेयेचनिहतास्तत्सर्वं नष्टवान्हरः ॥ २८ ॥ जगत्प्रपञ्चान्ब्रह्मादीन्नाक्षत्रग्रहमानुषान् ॥ सि
द्धविद्याधरादीर्यदृष्टादृष्टापृथक्पृथक् ॥ २९ ॥ आत्मानन्तान्तसंहरन्तन्दृशेशम्भुरीश्वरः ॥ संहारान्तेददर्शासौब्रह्मविष्णु
महेश्वरान् ॥ ३० ॥ शून्यंसमभवत्सर्वञ्जगदेतच्चराचरम् ॥ शून्येजगतिसर्वस्मिन्ब्रह्माविष्णुशरीरगः ॥ ३१ ॥ ली
नःशम्भुश्चतस्यैवशरीरम्प्रविवेशह ॥ एकमेवददर्शासौविष्णुमव्यक्तरूपिणम् ॥ ३२ ॥ नान्यत्किञ्चिददर्शासौतदावि
ष्णुमृतेहरः ॥ अथविष्णुश्चदृशेलयन्तम्परमात्मनि ॥ ३३ ॥ भासमानम्परन्तत्वेज्योतीरूपेसनातने ॥ ततोज्ञान
मयन्नित्यमानन्दम्ब्रह्मणःपरम् ॥ ३४ ॥ केवलञ्ज्ञानगम्यश्चददर्शान्यन्नकिञ्चन ॥ एकत्वञ्चपृथक्त्वञ्चजगतःपरमात्मने ॥
ददर्शस्वशरीरान्तःसर्गस्थित्यन्तसंयमान् ॥ ३५ ॥ प्रकाशम्परमात्मानंशान्तन्नित्यमतोन्द्रियम् ॥ एकमेवाद्वयम्ब्रह्म
ददर्शान्यन्नकिञ्चन ॥ ३६ ॥ कोवाविष्णुर्हरःकोवाकोब्रह्माकिमिदञ्जगत् ॥ इतिभेदोनजगृहेशम्भुनापरमात्मना ॥ ३७ ॥
एवंसम्पश्यतस्तस्यशरीराभ्यन्तराद्वह्निः ॥ निःससाराथमायापिप्रविवेशतृषध्वजम् ॥ ३८ ॥ अतन्यत्वम्पृथक्त्वञ्चदर्श
यित्वाजनार्दनः ॥ शम्भवेतच्छरीरात्तुबहिर्भूतस्ततोद्भूतम् ॥ ३९ ॥ अथत्यक्तसमाधेस्तुहरस्यचलितात्मनः ॥ सतीम्मनोज
गामाशुमोहितस्यचमायया ॥ ४० ॥ ततोमुहूर्हरोवेकक्रन्दाक्षायण्यामनोहरम् ॥ प्रबुद्धकमलाकारव्योक्षाञ्चक्रेद्विजोत्तमाः ॥ ४१ ॥

पु०

अ. १३

२९

ततोदक्षमरीच्यादीन्स्वगणान्कमलासनम् ॥ विष्णुञ्चतत्रसर्वोक्ष्यशङ्करोविस्मितोभवत् ॥ ४२ ॥ अथतत्त्विस्मयाविष्टम्मा
 देववृषध्वजम् ॥ स्मितम्प्रफुल्लवदनंहरमाहजनादनः ॥ ४३ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ यद्यत्पृष्टन्त्वयैकत्वेभिन्नतायाञ्च
 शङ्कर ॥ त्रयाणामथदेवानान्तज्ज्ञातमधुनात्वया ॥ ४४ ॥ प्रकृतिःपुरुषश्चैवकालोमायानिजान्तरे ॥ त्वयाज्ञातामहादे
 वकीदृशास्तेचकेपुनः ॥ ४५ ॥ एकम्ब्रह्मसदाशान्तन्नित्यञ्चपरमम्महत् ॥ तत्कथम्भिन्नतांजातन्दृष्टन्तत्कीदृशन्त्वया
 ॥ ४६ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ इतिपृष्टोभगवताभगवान्वृषभध्वजः ॥ जगादहरयेतथ्यमेतद्वाक्यन्द्विजोत्तमाः ॥ ४७ ॥
 ॥ ईश्वरउवाच ॥ एकंशिवंशान्तमनन्तमच्युतम्ब्रह्मास्तितस्मान्नहिकिञ्चिदीदृशम् ॥ तस्मादभिन्नंसकलञ्जगद्वरेःकालादिरू
 पाणिचसृष्टिहेतुः ॥ ४८ ॥ समस्तभूतप्रभवन्निरञ्जनव्ययश्चतस्यैवसदांशरूपिणः ॥ सृष्टिस्थितिसंख्यमनन्तदीरितरूप
 त्रयन्तस्यविभातिभेदतः ॥ ४९ ॥ नाहन्नचत्वन्नहिरण्यगर्भोनकालरूपम्प्रकृतिन्नचान्यम् ॥ तत्प्रेरणाङ्कतुमलञ्चकिञ्चिद्वि
 नापिरूपंसदपीहतस्य ॥ ५० ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ इतितत्त्वन्त्वयाप्रोक्तञ्ज्ञानञ्चवृषभध्वज ॥ तदंशभूतास्तुवय
 म्ब्रह्मविष्णुपिनाकिनः ॥ ५१ ॥ तस्मात्त्वयानवध्योयत्त्विरेषिस्तवचेद्भवेत् ॥ एकताविदिताशम्भोब्रह्मविष्णुपिनाकिना
 म् ॥ ५२ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वाविष्णोरमिततेजसः ॥ नजघानमहादेवोविधिन्दृष्ट्वाथचैकता

का०

३०

म् ॥ ५३ ॥ इतिवःकथितव्विष्णुर्ग्यथानन्यत्वमादिशत् ॥ शम्भवेप्रस्तुतन्तद्वःकथयाभिपुनर्दिजाः ॥ ५४ ॥ इतिकालि
 कापुराणेत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ जलदेव्यथगर्जत्सुमहादेवःसतोपतिः ॥ विसृज्य
 विष्णुप्रभृतीञ्जगामहिमवद्विरिम् ॥ १ ॥ आरोप्यवृषभेतुङ्गेसतीमामोदशालिनीम् ॥ जगामहिमवत्प्रस्थंरम्यङ्कुञ्जसमन्वि
 तम् ॥ २ ॥ अथसाशङ्कराभ्यासेसुदतीचारुहासिनी ॥ विरेजेवृषभस्थातिचन्द्रान्तेकालिकोपमा ॥ ३ ॥ ब्रह्मादयश्चतेस
 र्वेमरीच्याद्याश्चमानसाः ॥ दक्षोपिसर्व्वेमुदिताअभवन्त्ससुरासुराः ॥ ४ ॥ केचिच्छङ्खान्वादयन्तःकेचित्तालस्वनङ्गणाः ॥ के
 चिद्वास्यम्प्रकुर्व्वन्तोअनुजग्मुर्वृषध्वजम् ॥ ५ ॥ विसृष्टाअपिब्रह्माद्याःशम्भुनापुनरेवते ॥ अनुजग्मुःकियदूरस्मुदापरमयायु
 ताः ॥ ६ ॥ ततःशम्भुंसमाभाष्यब्रह्माद्यामानसाश्चते ॥ स्वंस्वंस्थानन्तदाजग्मुःस्यन्दनैराशुगामिभिः ॥ ७ ॥ देवाश्चसर्व्वेसिद्धा
 श्चतथैवाप्सरसाङ्गणाः ॥ यक्षविद्याधराद्याश्चयेतत्रसमागताः ॥ ८ ॥ तेहरेणाविसृष्टास्तुगतवन्तोनिजास्पदम् ॥ बभूवुरा
 मोदयुताःकृतदारेवृषध्वजे ॥ ९ ॥ ततोहरःसस्वगणःस्वंस्थानम्प्राप्यमोदनम् ॥ कैलासन्तत्रवृषभादवतारयतिप्रियम्
 ॥ १० ॥ ततोविरूपाक्षइमाम्प्राप्यदाक्षायणीङ्गणान् ॥ स्वीयान्विसर्ज्जयामासनन्द्यादीन्गिरिकन्दरात् ॥ ११ ॥ उवाच
 शम्भुस्तान्सर्व्वान्नन्द्यादीनतिसूनृतम् ॥ यदाहव्वैःस्मराम्यत्रस्मरणाच्चलमानसाः ॥ १२ ॥ समागमिष्यथतदामत्पा

पु०

अ ११

३०

शर्वम्भोस्तदातदा ॥ इत्युक्तेवामदेवेनतेनन्दिभैरवादयः ॥ १३ ॥ महाकोषीप्रपातायजग्मुस्तुहिमवद्गिरौ ॥ ईश्वरोपितया
 साद्वन्तेषुयातेषुमोहितः ॥ १४ ॥ दाक्षायण्याचिरंरेमेरहस्यनुदिनम्भूशम् ॥ कदाचिद्वन्यपुण्याणिसमाहृत्यमनोहराम् ॥
 १५ ॥ मालाविविधायसत्यास्तुशिरःस्थानेन्ययोजयत् ॥ कदाचिद्वर्षणेवक्रव्वौक्षन्तीमात्मनःसतीम् ॥ १६ ॥ अनुगम्यहरो
 वक्रंस्वीयमप्यवलोकयत् ॥ कदाचित्कुन्तलानस्याउल्लास्योल्लासमागतः ॥ १७ ॥ बध्नातिमोचयत्येवंशश्वत्संमाज्जयत्य
 पि ॥ सरागौचरणावस्यायावकेनोज्ज्वलेनच ॥ १८ ॥ निसर्गरक्तौकुरुतेपुरारागादृषध्वजः ॥ उच्चैरपियदारूयेयमन्येषा
 म्पुरतोमुहुः ॥ १९ ॥ तत्कर्णकथयत्यस्याहरोद्रष्टुन्तदाननम् ॥ नदूरमपिगत्वासौसमागम्यप्रयत्नतः ॥ २० ॥ अनुबध्ना
 तितामक्षिणपृष्ठदेशेऽन्यमानसाम् ॥ अन्तर्हितस्तुतत्रैवमाययावृषभध्वजः ॥ २१ ॥ तामालिलिङ्गभोत्यासाचकिताव्याकु
 लाभवत् ॥ सौवर्णपद्मकलिकातुल्येतस्याःकुचद्वये ॥ २२ ॥ चकारभ्रमराकारम्मृगनाभिविशेषकम् ॥ हरमस्याःकुचयुगा
 द्वियोज्यसहसाहरः ॥ २३ ॥ नियोजयतितत्रैवसकरस्पर्शनम्मुहुः ॥ अङ्गदान्वलयान्वर्म्मोर्विश्लेष्यचपुनःपुनः ॥ २४ ॥ त
 त्स्थानात्पुनरेवासौतस्थानेप्रयुयोजच ॥ कालिकेयंसमायातिसवर्णातिसखीतिताम् ॥ २५ ॥ पश्येत्यस्यास्तथेच्छन्त्याःप्रोक्ता
 जग्राहतत्कुचौ ॥ कदाचिन्मदनोन्मादचेतनःप्रमथाधिपः ॥ २६ ॥ चकारनर्मकर्ममाणितयाहृदययामुदा ॥ आहृत्यपद्मपुष्पा

का०

३१

णिवन्यपुष्पाणिशङ्करः ॥ २७ ॥ पुष्पाभरणसर्वाङ्गीङ्कुरुतेस्मकदाचन ॥ गिरिकुञ्जेषुरम्येषुतयासहसतीपतिः ॥ २८ ॥ विज
हारसमस्तेषुवनेषुमुदितोहरः ॥ नयानेनोपवेशेचनस्थितौनापिचेष्टिते ॥ २९ ॥ तयाविनाक्षणमपिशर्मलभेवृषध्वजः ॥
विहत्यसुचिरङ्कालङ्कैलासगिरिकन्दरे ॥ ३० ॥ महाकोषोप्रपातायजगामहिमवद्विरौ ॥ तस्मिन्प्रविष्टेहिमवत्पर्वतेवृषभ
ध्वजे ॥ ३१ ॥ कामोपिसहमित्रेणरत्याचप्रजगामह ॥ तस्मिन्प्रविष्टेकामेतुवसन्तः शङ्करान्तिके ॥ ३२ ॥ वितताननिजाःश्री
श्रवक्षेतोयेतथाभुवि ॥ सर्व्वेसुपुष्पितावृक्षालताश्चान्याःसुपुष्पिताः ॥ ३३ ॥ अम्भांसिफुल्लपद्मानिपद्मेषुभ्रमरास्तथा ॥
प्रविष्टेतत्रसुरभौप्रववुर्मलयानिलाः ॥ ३४ ॥ सुगन्धिपुष्पगन्धेनमोहिताश्चसुसन्ध्रयः ॥ मुनीनामपिचेतांसिप्रमथ्यसुरभि
स्तदा ॥ ३५ ॥ स्मरःसारंसमुदध्रेतक्रौंवादाज्यवत्कृती ॥ सन्ध्यार्द्धचन्द्रसङ्काशाः पलाशाश्चविरेजिरे ॥ ३६ ॥ कामास्त्रवत्सु
मनंसःप्रमोदायाभवत्सदा ॥ बभुःपङ्कजपुष्पाणिसरःसुसकलाञ्जनान् ॥ ३७ ॥ सम्मोहयितुमुद्युक्तासुमुखोदाम्बुदेवता ॥
नागकेशरवृक्षाश्चस्वर्णवर्णप्रसूनकैः ॥ ३८ ॥ बभुर्मदनकेत्वाभामनोज्ञाःशङ्करान्तिके ॥ चम्पकास्तरवोहैमपुष्पत्वम्प्रक
टम्मुहुः ॥ ३९ ॥ कुर्वन्तःप्रचुरैःपुष्पैःसम्यग्रेजुस्तथास्फुटैः ॥ प्रफुल्लपाटलापुष्पैर्दिशःस्युःपाटलांशवः ॥ ४० ॥ यथातथा
पुष्पितास्तेपाटलारूयामहीरुहाः ॥ लवङ्गवल्लीसुरभिर्गन्धेनोद्वास्यमारुतम् ॥ ४१ ॥ सम्मोहयतिचेतांसिभृशङ्का

१ देवस्य ।

पु०

अ१४

२१

मिजनेपुरा ॥ वासन्तीवासितास्तत्रबल्वजाःकिलरेजिरे ॥ ४२ ॥ तद्वन्धलुब्धभ्रमरारतिमिश्रामनोहराः ॥ चारुपाव
कवर्चस्विशिखराश्रूतशाखिनः ॥ ४४ ॥ बभुर्मदनवाणौघपर्यङ्कवदनावृताः ॥ अम्भासिमलहीनानिरेजुःफुल्लकुशेशयैः ॥
४५ ॥ मुनीनामिवचेतांसिप्रव्यक्तज्योतिरुद्रमात् ॥ तुषाराःसूर्यरश्मीनांसद्वमादगमन्क्षयम् ॥ ४६ ॥ ममत्वानीवविज्ञान
शालीनांहृदयात्तदा ॥ निःशङ्काःकोकिलाः शब्दन्तन्वतेस्मतदान्वहम् ॥ ४७ ॥ प्राणिव्यधनपुष्पेषुपुष्पज्याशब्दवद्भृशम् ॥
चुकूजुर्भमरास्तत्रवनान्तर्गतपुष्पगाः ॥ ४८ ॥ कान्तालोलोलाबुभुक्षोस्तुस्मरव्याघ्रस्यशब्दवत् ॥ चन्द्रस्तुषारैवद्वानुन्नैचैताः
सकलाकलाः ॥ ४९ ॥ क्रमाद्भारमोहायजनानाङ्कुशलम्भुवि ॥ प्रसन्नाःसहचन्द्रेणनिस्तुषारास्तदाभवत् ॥ ५० ॥ विभा
वर्यः प्रियेणेवकामिन्यःसुमनोहराः ॥ तस्मिन्कालेमहादेवःसहसत्याधरोत्तमे ॥ ५१ ॥ रेमेससुचिरच्छन्नो निकुञ्जेसनदीषुच
॥ सापितेनसमरेमेतथादाक्षायणीशुभा ॥ ५३ ॥ यथाहरःक्षणमपिशान्तिन्नापतयाविना ॥ सम्भोगविषयेदेवीसतीतस्य
मनःप्रिया ॥ ५४ ॥ विशतीवहरस्याङ्गेपाययन्तीवतद्रसम् ॥ तस्याःकुसुममालाभिर्द्रूषयन्त्सकलातनुम् ॥ ५४ ॥ स्वहस्त
रचिताभिश्चवरन्नर्मचकारसः ॥ आलापैर्वीक्षणैर्हासैस्तथासम्भाषणैर्हरः ॥ ५५ ॥ तस्याविवेशगिरिशःसर्धमीवात्म
सर्व्विदिम् ॥ तद्वत्कचन्द्रपीयूषयानस्थिरतनुर्हरः ॥ ५६ ॥ नावापशौषिकीन्तन्वीमवस्थांसकदाचन ॥ तद्वत्क्राम्बुजवासेतन

१ तुषारचक्रानुः तुषारयुक्त किरणश्चन्द्रः एताः सकलाः कलाः क्रमेण नवभार किंतु एकदैव बभौरेत्यर्थः अर्थात्सर्वासुतिथिषु पूर्ण एव चन्द्र उदितवानितियाचत् ।

का०

३२

त्सौन्दर्यैश्चनर्मभिः ॥ ५७ ॥ गुणैरिवमहादन्तीबद्धोनान्यद्विचेष्टते ॥ इतिहिमगिरिकुञ्जप्रस्थभागेदरीषुप्रतिदिनम
 भिरेमेदक्षपुत्र्यामहेशः ॥ क्रतुभुजपरिमाणैः क्रीडतस्तस्यजातानवदशचमुनीन्द्रावत्सराः पञ्चचान्ये ॥ ५८ ॥ इतिकालिकपुरा
 णे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ कदाचिदथदक्षस्यतनयाजलदागमे ॥ जगादार्द्रैः शि
 खरिणः प्रस्थस्थवृषभध्वजम् ॥ १ ॥ ॥ सत्युवाच ॥ ॥ घनागमोयंसप्राप्तः कालः परमदुःसहः ॥ अनेकवर्णमैधौघस्य
 गिताम्बरदिक्रयः ॥ २ ॥ ॥ विवातिवाताहृदयन्दारयन्तोतिवेगिनः ॥ कदम्बरजसाधौतपाथोलेशविकर्षिणः ॥ ३ ॥ मेघानाङ्ग
 जिजैतैरुच्चैर्द्वारासारविवमुञ्चताम् ॥ विद्युत्पताकिनान्तीव्रैः क्षुब्धङ्कस्यनमानसम् ॥ ४ ॥ ॥ नसूर्योदृश्यतेनापिमेघच्छन्नो
 निशापतिः ॥ दिवापिरात्रिवद्वातिविरहिव्यत्ययाकरम् ॥ मेघानैकत्रतिष्ठन्तोऽध्वनन्तः पवनेरिताः ॥ पतन्त इवलोकानान्दृ
 श्यन्तेमूर्ध्निशङ्कर ॥ ५ ॥ ॥ वाताहतामहावृक्षानृत्यन्त इवचाम्बरे ॥ दृश्यन्तेहरभीरूणान्त्रासकाः कामुकेप्सिताः ॥ ७ ॥
 स्निग्धनीलाञ्जनश्याममुदिरौघस्यपृष्ठतः ॥ बलाकराजीभात्युच्चैर्यमुनायुष्टकेनवत् ॥ ८ ॥ ॥ क्षणङ्गणञ्चञ्चलेयन्दृश्यते
 कालिकागता ॥ अम्बुधाविवसन्दीप्तः पावकोवडवामुखः ॥ ९ ॥ ॥ प्ररोहन्ति हि शस्यानिमन्दिरप्राङ्गणेष्वपि ॥ किमन्यत्र विरूपा
 क्षशस्योद्भूतिर्व्वदाम्यहम् ॥ १० ॥ ॥ श्यामलैराजतैः कक्षौर्व्विशदोयं हिमाचलः ॥ मन्दराश्रयवृक्षौघपत्रैर्दुग्धाम्बुधिर्व्यथा ॥ ११ ॥

पु०

अ. १५

३२

कुसुमश्रीश्चकुटजंभेजेसास्याथकिंशुकान् ॥ उच्चावचान्कलौलक्ष्मीर्यथासन्त्यज्यसज्जनान् ॥ १२ ॥ मयूराःस्तनयि
 त्नांशब्देनहृषितामुहुः ॥ केकायन्तेप्रतिवनेसततवृष्टिसूचकाः ॥ १३ ॥ मेघोन्मुखानामधुरश्चातकानांस्वनोहर ॥ श्रूयतां
 मतिमत्तानावृष्टिसन्निधिसूचकः ॥ १४ ॥ गगनेशक्रचापेनकृतं साम्प्रतमारुपदम् ॥ धारासारशरैस्तापम्भेतुम्प्रतियथोद्गतः
 ॥ १५ ॥ मेघानामपश्यभर्गोहृदुर्नयङ्करकोत्करैः ॥ यत्ताडयन्त्यनुगतम्मयूरश्चातकन्तथा ॥ १६ ॥ शिखिसारङ्गयोर्दृष्ट्वामित्राद
 पिपराभवम् ॥ हंसागच्छन्तिगिरिशिविदूरमपिमानसम् ॥ १७ ॥ एतस्मिन्विषमेकालेनीडङ्काकाश्चकोरकाः ॥ कुर्वन्तित्वविन्ना
 गेहात्कथंशान्तिमवाप्स्यसि ॥ १८ ॥ महतीबाधतेभीतिर्माम्मेघोत्थापिनाकधृक् ॥ यतस्वतस्माद्वासायमाचिरवचनान्मम
 ॥ १९ ॥ कैलाशेवाहिमाद्रौवामहाकोप्यामथक्षितौ ॥ तवोपयोग्यत्वंवाँसङ्कुरुष्ववृषभध्वज ॥ २० ॥ एवमुक्तस्तदाशम्भुर्दाक्षा
 यण्यातयासकृत् ॥ ईषज्जहासशीर्षस्थचन्द्ररश्मिसिताननः ॥ २१ ॥ अथोवाचसतीन्देवीस्मितभिन्नोष्ठसम्पुटः ॥ महात्मास
 र्वतत्त्वज्ञस्तोषयन्परमेश्वरीम् ॥ २२ ॥ ईश्वरउवाच ॥ यत्रप्रित्यैमयाकार्योवासस्तवमनोहरे ॥ मेघास्तत्रनगन्तारः कदाचि
 दपिमत्प्रिये ॥ २३ ॥ मेघानितम्बपर्यन्तंसञ्चरन्तिमहीभृतः ॥ सदाप्रालेयधाम्नस्तुवर्षास्वपिमनोहरे ॥ २४ ॥ कैलाशस्यतथा
 देवीयावदामेखलङ्घनाः ॥ सञ्चरन्तिनगच्छन्तितस्मादूर्ध्वङ्कदाचन ॥ २५ ॥ सुमेरोर्यारुधेरूर्ध्वंनगच्छन्तिबलाहकाः ॥ जम्बूमूलं

का०
३३

समासाद्यपुष्करावर्त्तकादयः ॥२५॥ एतेषुचगिरीन्द्रेषुयस्योपरितवेहते ॥ मनःप्रियेनिवासायतमाचक्ष्वद्रुतम्मयि ॥ २६ ॥
स्वेच्छाविहारैस्तवकौतुकानिसुवर्णपक्षानिलवृन्दवृन्दैः ॥ सकुन्तवर्गैर्मधुरस्वनैस्तेसदोपदेयानिगिरौहिमोत्थैः ॥ २७ ॥ सि
द्धान्नास्तेसखितासनातनीमिच्छन्त्यएवोपकृतिंसकौतुकाम् ॥ स्वेच्छाविहारैर्मणिकुट्टिमैर्गिरौकुर्वन्त्यएष्यन्तिफलादिदान
कैः ॥ २८ ॥ यादेवकन्यागिरिकन्यकाश्चयानागकन्याश्चतुरङ्गमुख्यः ॥ सर्वास्तुतास्तेसततंसहायतांसमाचरिष्यन्त्यनुमोद
विध्रमैः ॥ २९ ॥ रूपन्तवेदमतुलवन्दनंसुचारुदृष्टाङ्गानाजवपुर्निजकान्तिसङ्गम् ॥ हेलान्निजेवपुषिरूपगणेषुनित्यङ्कितारि
त्यनिमेषक्षणचारुरूपाः ॥ ३० ॥ यामेनकापर्वतराजजायारूपैर्गणैः ख्यातवतीत्रिलोके ॥ साचापितेतत्रमनोनुमोदन्नित्य
ङ्कुरिष्यत्यथसूचनाद्यैः ॥ ३१ ॥ पुरन्ध्रवर्गैर्गिरिराजवन्द्यैः प्रीतिर्वितन्वद्विरुदाररूपाम् ॥ शिक्षासदातेस्वकुलोचितापिका
र्यान्वहम्प्रीतियुतागुणौघैः ॥ ३२ ॥ विचित्रकोकिलालापमोदकुञ्जगणावृतम् ॥ सदावसन्तप्रभवङ्गन्तुमिच्छसिकिम्प्रिये ॥ ३३
नानास्वच्छजलापूर्णसरःशतसमावृतम् ॥ पद्मिनीशतसय्यैरुमचलेन्द्रहिमालयम् ॥ ३४ ॥ सर्वकामप्रदैर्वृक्षैश्चाद्वलैः कल्प
सञ्ज्ञकैः ॥ सञ्छन्नैर्यस्यकुसुमान्युपयोक्ष्यसितत्रवैः ॥ ३५ ॥ प्रशान्तश्वापदगणम्मुनिभिर्घर्यतिभिर्वृतम् ॥ देवालयम्महा
भागेनानामृगगणैर्वृतम् ॥ ३६ ॥ स्फटिकस्वर्णवप्राद्यैराजतैश्चविराजितम् ॥ मानसादिसरोवर्गैरभितःपरिशोभितम् ॥ ३७

पु०

अ१५

३३

हिरण्यैरत्ननालैःपङ्कजैर्मकुलैर्वृतम्॥शिशुमारैस्तथाशङ्खैःकच्छपैर्मर्करैर्झपैः॥३८॥निषेवितैर्मन्त्रजुलैश्चतथानीलोत्पला
 दिभिः॥देवीशतस्नानशक्तसर्वगन्धैश्चकुङ्कुमैः॥३९॥विचित्रस्त्रगन्धजलैरापूष्णैःस्वच्छकान्तिभिः॥शाद्वलैस्तरुभिस्तुङ्गै
 स्तीरस्थैरुपशोभितैः॥४०॥नृत्यद्विरिवशाखौघैर्व्यञ्जयन्तस्वसम्भवम्॥कादम्बैःसारसैर्मत्तचक्राङ्गग्रामशोभितैः॥४१॥
 मधुराराविभिर्मोदकारिभिर्भ्रमरादिभिः॥वासवस्यकुवेरस्ययमस्यवरुणस्यच॥४२॥अग्नेःकौणपराजस्यमारुतस्यहर
 स्यच॥पुरीभिःशोभिशिखरम्मेरुमुच्चैःसुरालयम्॥४३॥रम्भाशचीमेनकादिरम्भोरुगणसेवितम्॥किन्त्वमिच्छसिसर्वेषां
 सारभूतम्महागिरिम्॥४४॥तवदेवीशतयुतासाप्सरोगणसेविता॥नित्यञ्चरिष्यतिशचीतवयोग्यासहायताम्॥४५॥
 अथवाममकैलासमचलेन्द्रसदाश्रयम्॥स्थानमिच्छसिवित्तेशपुरीपरिविराजितम्॥४६॥गङ्गाजलौघप्रयतम्पूर्णचन्द्रस
 मप्रभम्॥दरीषुसानुषुसदायक्षकन्याभिरीहितम्॥४७॥नानामृगगणैर्जुष्टम्पद्माकरशतावृतम्॥सर्वैर्गुणैश्चसदृ
 शंसुमेरोरिवसुन्दरि॥४८॥स्थानेष्वेतेषुयत्रास्ति तवान्तःकरणास्पृहा॥तद्रुतस्मेसमाचक्ष्ववासङ्कर्तास्मितत्रते॥४९॥
 ॥मार्कण्डेयउवाच॥इतीरितेशङ्करेणतदादाक्षायणोशनैः॥इदमाहमहादेवंश्लक्ष्णंस्वेच्छाप्रकाशनम्॥५०॥सत्युवा
 च॥हिमाद्रावेववसतिमहमिच्छेत्वयासह॥नचिरात्कुरुवासन्त्वन्तस्मिन्नेवमहागिरौ॥५१॥मार्कण्डेयउवाच॥अ

का०

३४

थतद्वाक्यमाकर्ण्यहरः परममोदितः ॥ हिमाद्रिशिखरन्तुङ्गन्दाक्षायण्यासमर्ध्ययौ ॥ ५२ ॥ सिद्धाङ्गनागणायुक्तमगम्यस्मेघ
पक्षिभिः ॥ जगामशिखरन्तुङ्गम्मरीचवनराजितम् ॥ ५३ ॥ इतिकालिकापुराणे पञ्चदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॐ ॥
॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ विचित्रकनकैरूप्यैः शिखरं रत्नकव्चुरम् । बालार्कसदृशन्तुङ्गमाससादसतीसखः ॥ १ ॥ स्फटिका
भ्रमयेतस्मिच्छादलद्रुमराजिते ॥ विचित्रपुष्पवल्लोभिः सरसोभिश्च सर्ध्वयुते ॥ २ ॥ प्रफुल्लतरुशाखाग्रगुञ्जद्रमरभूषिते
पङ्केरुहैः प्रफुल्लैश्च नीलोत्पलचयैस्तथा ॥ ३ ॥ शोभिते चक्रवाकौघैः कादम्बैर्हंसमद्गुभिः ॥ प्रमत्तसारसैः क्रौञ्चैर्त्रिलोकपैश्च श
ब्दिते ॥ ४ ॥ पुंस्कोकिलकलस्वानैर्मर्मधुरैर्मृगसेविते ॥ तुरङ्गवदनैः सिद्धैरप्सरोग्भिः सगुह्यकैः ॥ ५ ॥ विद्याधरीभिर्देवीभिः किन्नरी
भिर्विहारिते ॥ पुरन्ध्रोग्भिः पार्वतीभिकन्याभिश्च समन्विते ॥ ६ ॥ विपञ्चीतन्त्रिकामन्द्रमृदङ्गपटहस्वनैः ॥ नृत्यद्विरप्सरोग्भि
श्च कौतुकोत्थैः सुशोभिते ॥ ७ ॥ दैवीलताभिर्दिव्याभिर्गन्धिनीभिः समावृते ॥ ऊर्ध्वप्रफुल्लकुसुमैर्निर्गुञ्जैरुपशोभिते ॥ ८ ॥
शैलराजपुराभ्यासे शिखरे वृषभध्वजः । सहस्रत्याचिरं रेमे एवम्भूते सुशोभने ॥ ९ ॥ तस्मिन्स्वर्गसमेस्थाने दिव्यमानेन
शङ्करः । दशवर्षसहस्राणि रेमे सत्यासमम्मुदा ॥ १० ॥ सकदाचित्तु तत्स्थानात्कैलासं याति शङ्करः । कदाचिन्मेरुशिखर
न्देवदेवो वृत्तम्पुरा ॥ ११ ॥ दिक्पालानान्तथोद्यानव्वनानिवसुधातलम् ॥ गत्वा गत्वा पुनस्तत्र रेमे तेभ्यः सतीसखः ॥

१ वृद्धिद्विमित्तस्येति पुंस्त्वङ्गावनिषेधः ।

पु०

अ. १६

३४

॥ १२ ॥ नजज्ञेसदिवारात्रन्नब्रह्मनतपःसमम् ॥ सत्याहितमनाःशम्भुःप्रोतिमेवचकारह ॥ १३ ॥ एकम्महादेवमुखंस
 तीपश्यतिसर्वशः॥महादेवोऽपिसर्वत्रसदाद्राक्षीत्सतीमुखम् ॥ १४ ॥ एवमन्योन्यसंसर्गादनुरागमहीरुहम् ॥ वर्द्धयामा
 सतुःशम्भुसत्यौभावाम्बुसेचनैः ॥ १५ ॥ एतस्मिन्नन्तरेदक्षोजगतांहितकारकः ॥ महायज्ञंसमारेभेयष्टुंसर्वजनान्वितम्
 ॥ १६ ॥ अष्टाशीतिसहस्राणियत्रजुह्वतिऋत्विजः ॥ उद्गातारश्चतुःषष्टिसहस्राणिमहर्षयः ॥ १७ ॥ अध्वर्यवोऽथहो
 तारस्तावन्तो नारदादयः ॥ अधिष्ठातास्वयव्विष्णुःसहसर्वमरुद्गणैः ॥ १८ ॥ स्वयन्तत्राभवद्ब्रह्मात्रयीविधिनिदर्शकः ॥
 तथैवसर्वदिक्पालाद्वारपालाश्चरक्षकाः ॥ १९ ॥ उपतस्थेस्वयय्यज्ञःस्वयव्वेदीधराभवत् ॥ तनूनपादपिनिजश्चक्रेरु
 पंसहस्रशः ॥ २० ॥ हविषाङ्गहणायाशुतस्मिन्यज्ञमहोत्सवे । आमन्त्र्याशुमरीच्याद्याःपवित्रैकैकधारिणः ॥ २१ ॥
 सर्वत्रसामिधेन्यातेज्वालयामासुरर्घ्विषम् ॥ सप्तर्षयःसामगाथाङ्कुर्वन्तिस्मपृथक्पृथक् ॥ २२ ॥ गान्दिशोविदिशःख
 ञ्चपूयन्तःश्रुतिस्वरैः॥नवृतास्तत्रयागेषुदक्षेणसुमहात्मना ॥ २३ ॥ नकेचिदृषयोदेवानमनुष्यानपक्षिणः ॥ नोद्विदोन
 तृणव्वाऽपिपशवोनमृगास्तथा ॥ २४ ॥ गन्धर्व्वविद्याधरसिद्धसङ्घान्नादित्यसाध्यर्षिगणान्त्सयक्षान् ॥ सस्थावरात्राग
 वरान्त्समस्तान्वब्रेसदक्षःसुमहाध्वरेषु ॥ २५ ॥ कल्पमन्वन्तरयुगवर्षमासदिवानिशाः ॥ कलाकाष्ठानिमेषाद्यावृताःसर्वे

का०
३५

समागताः ॥ २६ ॥ महर्षिराजर्षिसुरर्षिसङ्घानृपाः सपुत्राः सचिवैः ससैन्यैः ॥ वसुप्रमुख्यागणदेवतायाः सर्वावृतास्ते
 नगतामखन्तम् ॥ २७ ॥ कीटापतङ्गाजलजाश्च सर्वे सवानराः श्वापदविघ्नघोराः ॥ मेघाः सशैलाः सनदीसमुद्राः सरां
 सिवाप्यश्वगतावृतास्ते ॥ २८ ॥ सर्वे स्वभागं हविषा ज्ञिघृक्षवः क्रतुम्प्रजग्मुर्दृढयज्विनस्ते ॥ पातालवासा असुरा
 समागतानागस्त्रियो देवसमाः समस्ताः ॥ २९ ॥ जगद्वर्त्यस्ति यत्किञ्चिद्वेतनाचेतनम्पुनः ॥ सर्व्वं वृत्वासमारेभेय
 ज्ञं सर्व्वस्वदक्षिणम् ॥ ३० ॥ तस्मिन्यज्ञे वृतः शम्भुर्न दक्षेणमहात्मना ॥ कपालीति विनिश्चित्य तस्य यज्ञार्हतानहि ॥ ३१ ॥
 कपालिभार्य्येति सती दयितापि सुतानि जा ॥ नाहूता यज्ञविषये दक्षेण दोषदर्शिना ॥ ३२ ॥ श्रुत्वा सती तथा यज्ञन्ताते नारब्धमु
 त्तमम् ॥ कपालिभार्य्येति वृतानाहमित्यपितत्त्वतः ॥ ३३ ॥ उचैश्चुकोपदक्षाय रक्तनेत्राऽननात्तदा ॥ शापेन दक्षन्दग्धुश्च मनश्च
 क्रेतदा सती ॥ ३४ ॥ कोपाविष्टाऽपि सा पूर्व्वसमयं स्मृतवत्यमुम् ॥ मनसेति विनिश्चित्य न शशाप तदा सती ॥ ३५ ॥ अलं शा
 पेन मे पूर्व्वं सुदृढः समयः कृतः ॥ अस्तीति मध्यवज्ञायाम्प्राणान् मोक्षयेध्रुवम्पुनः ॥ ३६ ॥ यदास्तु ताहन्दक्षेण सुचिरन्तनयार्थिना ॥
 तदैव समयो मेयं शापेनालङ्करोमितम् ॥ ३७ ॥ इति सञ्चिन्त्य सा देवी नित्यरूपमथात्मनः ॥ सस्मारा तुलमत्युग्रं त्रिष्कलन्तज्जग
 न्मयम् ॥ ३८ ॥ पूर्व्वरूपं स्मरन्ती सा योगनिद्रा हृद्यं हरेः ॥ एवं सञ्चिन्तयामास मनसा दक्षजा तदा ॥ ३९ ॥ ब्रह्मणो दितदक्षेण

पु०
अ१६

३५

यदर्थमहमीडिता॥तत्किञ्चिदपिनोजातंशङ्करोपिनपुत्रवान्॥४०॥ इदानीमेकमेवाऽभूत्कार्यन्देवगणस्यच॥यच्छङ्करःसानु
 रागोमत्कृतेभूच्चयोषिति ॥ ४१ ॥ मत्तो नान्यापुनःशम्भोरागवर्द्धयितुम्पुनः॥शक्तानकाऽपिभवितासनान्यांसङ्गहीष्यति ॥
 ॥४२॥ तथाप्यहन्तनुन्त्यक्ष्येसमयात्पूर्वयोजितात् ॥ हितायजगताङ्कुर्व्याम्प्रादुर्भावम्पुनर्गिरौ ॥ ४३ ॥ पुराहिमवतःप्र
 स्थेरम्येदेवगृहोपमे ॥ शम्भुः सार्द्धम्भयारन्तुंसुचिरम्प्रीतिसंयुतः ॥ ४४ ॥ तत्रयामेनकादेवीचार्वङ्गीचरितव्रता ॥ सुशी
 लासापुरन्ध्रीणामुत्तमापार्व्वतीगणे ॥ ४५ ॥ सामाम्मातृवदाचष्टसर्वकर्मसुनर्मकम् ॥ तस्याम्मेत्यनुरागोभूत्सामेमाता
 भविष्यति ॥ ४६ ॥ कन्याभिःपार्व्वतीभिश्चवाल्यक्रीडामहश्चिरम् ॥ कृत्वाकृत्वामेनकायाः करिष्येमोदमुत्तमम् ॥ ४७ ॥ पु
 नश्चाहम्भविष्यामिशम्भोजार्ज्याऽतिवल्लभाः ॥ करिष्येदेवकार्य्याणितदुपायादसंशयम् ॥ ४८ ॥ इतिसञ्चिन्तयन्तीसापुनः
 कोपसमावृता ॥ जज्वालदक्षतनयादक्षदारुणकर्मणा ॥ ४९ ॥ क्रोवरक्तेक्षणातत्रतनुयष्टेस्तदासती ॥ स्फोटश्चकारद्वारा
 णिसर्वाण्यावृत्ययोगतः ॥ ५० ॥ तेनस्फोटेनमहतातस्यास्तुप्राणवायवः ॥ निर्बिम्बदशमद्वारमात्मनस्तेवहिर्ययुः ॥ ५१
 त्यक्तप्राणान्तुतान्दृष्ट्वादेवाःसर्वेन्तरिक्षगाः ॥ हाहाकारन्तदाचक्रुःशोकव्याकुलितेक्षणाः ॥ ५२ ॥ ततस्तुसत्याभगिनीसु
 तातान्द्रष्टुमागता ॥ चुक्रोशशोकाद्विजयामृतान्दृष्ट्वासतीम्मुहुः ॥ ५३ ॥ हासतिकगतासीतिहासतीतवकिन्विदम् ॥ ॥ हामा

का०

३६

तृष्वसित्युच्चैस्तदाशब्दो महानभूत् ॥ ५४ ॥ विप्रियश्रवणादेवप्राणास्त्यक्तात्वयासति ॥ अहङ्कथन्तुजीवामिदृष्टेदृग्विप्रिय
 न्दृढम् ॥ ५५ ॥ पाणिनावदनं सत्यामार्जयन्ती मुहुर्मुहुः ॥ करुणविलपन्ती स्ममुखजिघ्रति सा तदा ॥ ५६ ॥ सिञ्चन्तीने
 त्रजैस्तोयैः सत्याः सा हृदयम्मुखम् ॥ केशानुल्लास्य पाणिभ्यार्वीक्ष्यन्ती वदनम्मुहुः ॥ ५७ ॥ ऊर्द्धाधः कम्पितशिराः शोक
 व्याकुलितेन्द्रियाः ॥ हृदयम्पञ्चशाखाभ्यार्विन्ति हन्ती तथा शिरः ॥ ५८ ॥ इदञ्च वचनं सा श्रुकण्ठासा विजया ब्रवीत् ॥ श्रुत्वा
 ते मरणम्माता वीरिणी शोककर्षिता ॥ ५९ ॥ धारयन्ती कथम्प्राणान्त्सद्यस्त्यक्षति जीवितम् ॥ स तथा निरनुक्रोशः क्रूरकर्मपिता
 तव ॥ ६० ॥ प्रमीताम्भवती श्रुत्वा कथन्त्यास्यति जीवितम् ॥ विचिन्त्य नूनं क्लृप्ताणि स्वीयानि भवती मप्रति ॥ ६१ ॥ कृतानि स नृ
 शंसानि दक्षः शोकाकुलस्तदा ॥ यज्वास च ज्ञानशीलः कथय्यज्ञे प्रवर्तते ॥ ६२ ॥ निःश्रद्धस्त्यक्तबुद्धिश्च कथं न भवेत्कृतौ ॥ हामा
 तर्द्धि वचनं रुदन्त्या बालवन्मम ॥ ६३ ॥ भवत्यानिर्गमेशोकाद्वियेशल्यसमानसून् ॥ त्वङ्किं स्मरसि मेशम्भोर्विहितस्य कदाच
 न ॥ ६४ ॥ तेनामर्षवशम्प्राप्ता मातर्माङ्किन्नभापसे ॥ तदेव वदनञ्च क्षुर्मुखं सानासिका तवा ॥ ६५ ॥ एतेषाङ्कगताः सर्वे विभ्रमाह
 सितङ्कचा ॥ ननु ते विभ्रमैर्हीनन्नेत्रयुग्मं सनासिकम् ॥ ६६ ॥ स्मितहीनञ्च वदनं दृष्ट्वा सोढा कथं हरः ॥ कासुधासम्मितव्वा कथं हराश्र
 मसमागताम् ॥ ६७ ॥ सूनृतन्त्वामृते मातर्वदिष्यति मुहुर्मुहुः ॥ श्रद्धावती बान्धवेषु पत्युर्भाववशानुगा ॥ ६८ ॥ सर्वलक्षण

पु०

अ. १६

३६

सम्पूर्णात्वस्समायाभविष्यति ॥ त्वद्वदेदेवेशः शोकोपहतचेतनः ॥ ६९ ॥ दुःखितात्मानिरुत्साहोनिश्चेष्टश्च भविष्यति ॥ ए
वल्लपन्तीभृशदुःखितासतोमृतांसमीक्ष्यातिशयं शुचाहता ॥ पपातभूमौ विजयाविरावव्वितन्वती चोर्द्ध्वभुजाप्रवेपती ॥ ७० ॥
इतिकालिकापुराणे सतीदेहत्यागो नाम षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एतस्मिन्नन्तरे शम्भुः शोभनेमा
नसेहृदे ॥ समाप्य सन्ध्यामायातः स्वमाश्रमपदम् प्रति ॥ १ ॥ आगच्छन्नेव संरावव्विजयायावृषध्वजः ॥ शुश्रावदारुणन्तीव्र
श्चकितश्च ततो भवत् ॥ २ ॥ तत उक्ष्णाबलवता मनोमारुतरंहसा ॥ स्वमाश्रमपदं शर्व्व आससाद त्वरान्वितः ॥ ३ ॥ आसाद्य देवीन्द
यितान्तदादाक्षायणीं हरः ॥ मृतान्दृष्ट्वापि न जहौ मृतेति प्रियभावतः ॥ ४ ॥ ततो निरीक्ष्य वदनमामृज्य च पुनः पुनः ॥ पप्रच्छ कस्मा
त्सुप्तासीत्येवन्दाक्षायणीम्मुहुः ॥ ५ ॥ ततो भर्गवचः श्रुत्वा तदा तद्गुणिनी सुता ॥ विजयाप्राह निधनन्दाक्षायण्यायथा तथा ॥ ६ ॥
॥ विजयोवाच ॥ दक्षः कर्तुं द्रुतुं शम्भो देवान् सर्वान् स्ववासवान् ॥ आजुहावतयादैत्यान् राक्षसान् सितद्रुगुह्यकान् ॥ ७ ॥ ब्रह्माणमथ
गोविन्दमिन्द्रादीनपि दिक्पतीन् ॥ देवयोनीस्तथा सर्वान् साध्यविद्याधरादिकान् ॥ ८ ॥ नाहूतानि क्रतौ तेन यानि सत्वानि शङ्क
रा ॥ तानि दक्षेण नो सन्ति समस्तभुवनेष्वपि ॥ ९ ॥ एवम्प्रविततर्ह्यज्ञं श्रुत्वैषावचनान्मम ॥ विमृष्य वत्यनाह्वाने हेतुं शम्भोरथात्म
नः ॥ १० ॥ चिन्तयानान्तथाहन्तांसतीञ्ज्ञात्वा यथाश्रुतम् ॥ उक्तवत्यस्मि भूतेश यज्ञानाह्वानकारणम् ॥ ११ ॥ शम्भुः

का०

३७

कपालीतज्जायातत्संसर्गाद्विगर्हिता । अतःशम्भुःसतीचापिनाध्वरेमेमिलिष्यतः ॥ १२ ॥ इत्यनाहानहेतुर्मेश्रुतपूर्वः
पुरामुखात् । दक्षस्यवीरिणींश्चक्षणाङ्गदतस्तस्यमन्दिरे ॥ १३ ॥ एतच्छ्रुत्वाममवचःसाविवर्णमुखीक्षितौ ॥ उपविष्टान
माङ्गिश्चिदुक्त्वाकोपपरायणा ॥ १४ ॥ बभूववदनन्तस्यास्तक्षणात्परुषहर ॥ भ्रुकुटीकुटिलंश्यामय्यथाखन्धूमकेतुना ॥
१५ ॥ सामुहूर्तमिवध्यात्वास्फोटनमहताततः । प्राणानुदसृज्यैषाभित्त्वामूर्धानमात्मनः ॥ १६ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥
इतिश्रुत्वावचस्तस्याविजयायावृषध्वजः ॥ अतीवकोपाद्दुतस्थौदिधक्षुरिवपावकः ॥ १७ ॥ तस्यकोपपरीतस्यकर्णनासा
क्षिवक्रतः॥घोराज्वलन्त्यःकणिकासृजन्त्योऽग्नेर्महारवम्॥१८॥ उल्काविनिःसृताबह्वचःकल्पान्तादित्यवर्चसः ॥ अथतत्र
जगामाशुदक्षोयत्रमहातपाः॥१९॥यज्ञश्चेकरोगत्वायज्ञवाटाद्वहिःस्थितः ॥ तय्यैज्ञन्दृशेभर्गःकोपेनमहतावृतः॥२०॥
महाधनसमापन्नम्पात्रीजुहादिभिर्वृतम् ॥ हुताज्याहुतिसव्वद्वंदीप्तवह्निविराजितम् ॥ २१ ॥ यथास्थानस्थितान्सर्वान्
न्दिक्पालान्सायुधध्वजान् । विधातारन्तथाविष्णुयज्ञमध्येव्यवस्थितम् ॥ २२ ॥ ददर्शकुपितःशम्भुस्तान्दृष्ट्वातीवकोपि
तः । भगंसूर्यन्तथासोमम्भार्याभिःसहसव्वृतम् ॥ २३ ॥ सहस्राक्षद्वौतमञ्चपूर्वेभागेव्यवस्थितम् ॥ सनत्कुमारमात्रेय
म्भार्गवविव्रतामुतम् ॥ २४ ॥ मरुद्गणैस्तथासाध्यानाग्नेय्यञ्जातवेदसम् ॥ कालंसचित्रगुप्तञ्चकुम्भयोर्निसगालवम् ॥ २५ ॥

पु०

अ. १७

३७

विश्वदेवांस्तथासर्वान्कव्यवाहादिकान्पितृन्॥अग्निष्वात्तादिकान्सर्वान्भूतग्रामश्चतुर्विधम्॥२६॥भौमम्प्रेतगणान्सि
 द्धान्दक्षिणाशां व्यवस्थितान्॥रक्षांसिचपिशाचांश्चभूतानिमृगपक्षिणः॥२७॥क्रव्यादाक्षूद्रजन्तूश्चतथापुण्यजनेश्वरम्॥मह
 र्षिन्मौद्गलंराहुर्नैर्ऋत्याङ्किन्नरास्तथा॥२८॥महोरगास्तथानक्रान्मत्स्याग्राह्यैश्चकच्छपान्॥समुद्रान्सप्तसिन्धूँश्चनदास्ती
 र्थानिगुह्यकान्॥२९॥मानसादिहृदान्सर्वान्गङ्गाजम्बूनदास्तथा॥कामम्मधुर्वसन्तश्चवरुणश्चसहानुगम्॥३०॥शनैश्चर
 द्विरीन्सर्वान्पश्चिमाशा व्यवस्थितान्॥प्राणादिपञ्चवायूँश्चसगणैश्चसमीरणम्॥३१॥कल्पद्रुमान्हिमद्रिश्चतश्यपश्चमहा
 मुनिम्॥वायव्याङ्कमलाव्रातम्फलानिचकलानिधिम॥३२॥नानारत्नानिहैमानिमनुष्यान्पर्वतांस्तथा॥हिमाद्रिमुख्यायक्षा
 श्चस्थूणाकर्णादयोबुधाः॥३३॥नलकूबरेणसहितोयक्षराणरवाहनः॥ध्रुवोधरश्चसोमश्चविष्णुश्चवाऽनिलोनलः॥३४॥
 प्रत्यक्षश्चप्रभासश्चकौबेर्यासंस्थितानिमान्॥वृषध्वजविवानासर्वान्बुद्धाञ्जीवम्मनूँस्तथा॥३५॥विविधान्बाहुजान्वैश्याञ्छू
 द्रानपिसमन्ततः॥ऐशान्याविविधान्नानिब्रीहीनपिलताअपि॥३६॥ऐशानीपूर्वयोर्मध्येब्रह्मर्षीन्संशितव्रतान्॥मह
 र्षींश्चतुरोवेदान्वेदाङ्गानितथैवषट्॥३७॥नैर्ऋत्यपश्चिमान्तस्थमनन्तंश्चेतवर्वतम्॥काद्रवेयसहस्रेणसहितान्सप्तभोगिनः
 ॥३८॥केतुन्तत्रैवकूष्माण्डाकिनीगणसंयुतम्॥तथाजलधरानन्यान्नावर्णान्सविद्युतान्॥३९॥दिग्गजानपितत्रस्था

का० नैरावतमुखान्हरः॥ यथास्थानस्थितान्सर्वान्दिकारिण्याचसंयुतान् ॥४०॥ तमेवन्दूरतोदृष्टायज्ञवाटम्महाधनम्॥ वीरभद्रा
३८ ह्वन्तूर्णम्प्रेषयामासतम्प्रति॥४१॥ वीरभद्रोपिवहुभिःसंवृतोविविधैर्गणैः॥ व्यध्वंसयत्ततोयज्ञन्दक्षस्यसुमहात्मनः ॥४२॥
विकुर्वन्तमहायज्ञव्वीरभद्रंसमोक्षयवै॥ वारयामासवैकुण्ठःसर्वदेवगणावृतः॥४३॥ तव्वाग्यमाणन्दृष्टैवक्रोधसंरक्तलोचनः
स्वयविवेशतय्यज्ञध्वंसयामासचेश्वरः ॥४४॥ विशन्तमेवतय्यज्ञेप्रथमम्पुरतोभग ॥ बाहूवितत्यभूतेशमाससादत्वरान्वि
तः॥४५॥ तमागतमभिप्रेक्ष्यभर्गोपिभृशरोषितः ॥ अद्भुत्यग्रप्रहारेणतस्यनेत्रेजघानह ॥४६॥ हीननेत्रम्भगन्दृष्ट्वाविरूपा
क्षन्दिवाकरः॥ स्पर्द्धमानस्ततःशर्वमाससादत्वरान्वितः॥४७॥ ततःसूर्य्यम्महादेवःपाणौधृत्वाकरेणच ॥ दूरीकृत्यातिकुपि
तोयज्ञमेवाभ्यधावत ॥४८॥ मार्त्तण्डश्चहसन्वेगाद्वितत्यविपुलौभुजौ ॥ एहियोत्स्येत्वयेत्युक्त्वातमग्रेप्रत्यवारयत् ॥
४९॥ हसतस्तस्यसूर्य्यस्यक्रोधेनवृषभध्वजः ॥ दन्तान्करप्रहारेणशातयामासवक्रतः ॥५०॥ विदन्तम्मिहिरन्दृष्ट्वा
हीननेत्रम्भगन्तथा ॥ सर्वदेवाश्चक्रुषयोयेचान्येतद्बुद्बुदुः ॥५१॥ विद्राव्यसर्वान्देवादीन्हरःपरमकोपनः॥ मृगरूपे
णापयान्तय्यज्ञमेवान्वपद्यत ॥ यज्ञोप्याकाशमार्गेणब्रह्मस्थानविवेशह ॥५२॥ वृषध्वजोपिकुपितोब्रह्मस्थानञ्ज
गामह ॥ ब्रह्मणःसदनाद्यज्ञोभीतोभर्गादवातरत् ॥५३॥ अवतीर्च्यसतीदेहम्प्रविवेशस्वमायया ॥ भर्गोपिदक्षदु

पु०

अ.१७

३८

हितुर्मृतायानिकटङ्गतः ॥ ५४ ॥ अन्वगच्छतदायज्ञन्ददर्शचसतीशिवम् ॥ मृतान्दृष्टातदादेवीं हरोदाक्षायणीं सतीम् ॥
 ॥ ५५ ॥ विस्मृत्ययज्ञन्तत्प्रान्ते स्थितो वाढं शुशोचताम् ॥ बहुविधगुणवृन्दश्चिन्तयच्छूलपाणिर्ललितदशनं पङ्क्तिर्वक्त्रमञ्जप्रका-
 शम् ॥ ५६ ॥ अरुणदशनवस्त्रम्भूयुगव्वीक्ष्य तस्याः खरतरपृथुशोकव्याकुलो सौरुरोद ॥ ५७ ॥ इति कालिकापुराणे सप्त-
 दशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ दाक्षायणीगुणगणान्गणयन्गोरथस्तदा ॥ विललापातिदुःखार्तो मनु-
 जः प्राकृतो यथा ॥ १ ॥ विलपन्तन्तदा भर्गविवैज्ञायमकरध्वजः ॥ रतीव सन्तसहित आससादमहेश्वरम् ॥ २ ॥ तं शु-
 चातिपरिभ्रष्टयुगपत्सरतीपतीः ॥ जघान पञ्चभिर्बर्वाणैरुदन्तम्भ्रष्टचेतनम् ॥ ३ ॥ शोकाभिहतचित्तोऽपि स्मरबाणसमा-
 कुलः ॥ सङ्कीर्णभावमापन्नः शुशोच च मुमोह च ॥ ४ ॥ क्षणम्भूमौ निपतति क्षणमुत्थाय धावति ॥ क्षणम्भ्रमतितत्रैव नि-
 मोलति विभुः पुनः ॥ ५ ॥ ध्यायन् दाक्षायणीन्देवीं हसमानः कदाचन ॥ परिष्वजति भूमिष्ठारसभावैरिव स्थिताम् ॥ ६ ॥ स-
 ती सती तिसततन्नामव्याहृत्य शङ्करः ॥ मानन्त्यजवृथेत्येवमुक्त्वा स्पृशति पाणिना ॥ ७ ॥ पाणिना परिमार्ज्यैनामलङ्कारा-
 न्यथा स्थितान् ॥ तस्या विश्लिष्य च पुनस्तत्रैवानुयुयोज च ॥ ८ ॥ एवङ्कुर्वति भूतेशे मृतानो वाचकिञ्चन ॥ यदा सती तदा भर्गः-
 शोकाद्वाढं रुरोद ह ॥ ९ ॥ रुदतस्तस्य पततो वाष्पान्वीक्ष्य तदा सुराः ॥ ब्रह्मादयः पराञ्जिताञ्जमुश्चिन्तां परायणाः ॥

का०

३९

॥ १० ॥ वाष्पाः पतन्तो भूमौ चेद्देहेयुः पृथिवीमिमाम् ॥ उपायस्तत्र कः कार्य इति हाहेति चुक्रुशुः ॥ ११ ॥ ततो विमृश्य ते दे
वा ब्रह्माद्यास्तु शनैश्चरन् ॥ तुष्टुवुर्मूर्धभर्गस्य वाष्पधारणकारणात् ॥ १२ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ शनैश्चरन् महा
भाग लोकानुग्रहकारक ॥ मूलशक्तिसमुद्भूत नमस्ते सूर्य्यसम्भव ॥ १३ ॥ नमस्ते शूलहस्ताय पाशहस्ताय धन्विने ॥
तथा वरदहस्ताय नमः श्यामात्मजायते ॥ १४ ॥ नीलमेघप्रतीका शभिन्नाञ्जनचयोपम ॥ नमस्ते सर्वलोकानाम्प्राणधारणे
तवे ॥ १५ ॥ गृध्रध्वजनमस्तेस्तु प्रसीद भवगन्धर्म्म ॥ वाष्पेभ्यः शोकजेभ्यश्च पाहि भर्गस्य नः क्षितिम् ॥ १६ ॥ यथापुरा शतवर्ष
र्षान्वजग्राहवर्षणम् ॥ भवानेव तु मेघेभ्यस्तथा कुरु हराम्बुनि ॥ १७ ॥ तव चापाग्रहन् दृष्ट्वा मेघास्ते पुष्करादयः ॥ मुमुचुः
स तत वर्षं महेन्द्रस्य किलाज्ञया ॥ १८ ॥ आकाश एव वर्षाभस्तत्सर्वं भवता पुरा ॥ विनाशितं यथा वाष्पन्तथानाशय शू
लिनः ॥ १९ ॥ न त्वामृतेन्यः शक्तोऽस्ति हर वाष्पनिवारणे ॥ दहेत्स देवगन्धर्व्वब्रह्मलोकान्त्सपर्व्वतान् ॥ २० ॥ पृथिवीम्पति
तो वाष्पस्तस्माद्धारय मायया ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्येवम्भाषमाणेषु देवेषु मिहिरात्मजः ॥ २१ ॥ प्रत्युवाच स ता
न्देवान्नातिहृष्टमना इव ॥ ॥ शनैश्चर उवाच ॥ ॥ करिष्ये भवताङ्कर्म यथा शक्तिसुरोत्तमाः ॥ २२ ॥ तथा किन्तु विदध्यां हिन मां वै
तियथाहरः ॥ दुःखशोकाकुलस्यास्य समीपे वाष्पधारिणः ॥ २३ ॥ कोपान्नश्येच्छरीरम्मेनियतन्नात्र संशयः ॥ तस्माद्यथामा

पु०

अ१८

३९

म्भूतेशोनजानातिसतीपतिः॥ तथाकुरुध्वन्नेत्रेभ्योहरलोतकधारिणम् ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततोब्रह्मादयोदेवास्तेस
 र्वेशङ्कुरान्तिकम् ॥ २५ ॥ गत्वाहरंसम्ममहुःसांसार्यायोगमायया ॥ शनैश्चरोपिभूतेशमासाद्यान्तर्हितस्तदा ॥ २६ ॥ वाष्प
 तृष्टिन्दुराधर्षामवजग्राहमायया ॥ यदासनाशकद्वाष्पान्त्सन्धारयितुमर्कजः ॥ २७ ॥ तदामहागिरौक्षिताबाष्पास्तेजलधार
 के ॥ लोका लोकस्यनिकटेजलधाराहयोगिरिः ॥ २८ ॥ पुष्करद्वीपपृष्ठस्थस्तोयसागरपश्चिमे ॥ सतुसर्वप्रमाणेनमेरुपर्वतसन्नि
 भः ॥ २९ ॥ तस्मिन्विन्यस्तवान्वाष्पास्तदाशक्तःशनैश्चरः ॥ सपर्वतोपितान्वाष्पान्नधर्तुङ्गमर्शितुः ॥ ३० ॥ विदीर्णस्तैस्तुबा
 ष्पाधैर्भग्नमध्योभवद्गतम् ॥ तेबाष्पाः पर्वतम्भित्वाविविशुस्तोयसागरम् ॥ ३१ ॥ सागरोपिग्रहीतुन्तान्नशशाकस्वरानति ॥ तत
 स्तुसागरम्मध्येभित्त्वाबाष्पाः समागताः ॥ ३२ ॥ तोयधेःप्राग्भवव्वैलांस्पर्शमात्राद्विभेदताम् ॥ विभिद्यवेलान्तेबाष्पाःपुष्क
 रद्वीपमध्यगाः ॥ ३३ ॥ नदीभूत्वावैतरणीपूर्वसागरगाभवत् ॥ जलधारस्यभेदेनसंसर्गात्सागरस्यच ॥ ३४ ॥ अवाप्यसौ
 म्यताङ्किञ्चिद्वाष्पास्तेनाभिर्दन्क्षितिम् ॥ वैवस्वतपुरद्वारेयोजनद्वयविस्तृता ॥ ३५ ॥ अद्यापितिष्ठत्यपगाहरलोतकसम्भवा ॥
 अथशोकविमूढात्माविलपन्वृषभध्वजः ॥ ३६ ॥ जगामप्राच्यदेशांस्तुस्कन्धेकृत्वासतीशिवम् ॥ उन्मत्तवद्गच्छतोस्यदृष्ट्वाभाव
 न्दिवौकसः ॥ ३७ ॥ ब्रह्माद्याश्चिन्तयामासुःशवभ्रंशनकर्मणि ॥ हरगात्रस्यसंस्पर्शाच्छवोनायविंशीर्णताम् ॥ ३८ ॥ ग

का० मिष्यतिकथन्तस्मादस्य भ्रंशो भविष्यति ॥ इति सञ्चिन्तयन्तस्ते ब्रह्मविष्णुशनैश्चराः ॥ ३९ ॥ सतीशवान्तर्विविशुद्धश्यायोग
 ४० मायया ॥ प्रविश्याथ शवन्देवाः खण्डशस्ते सतीशवम् ॥ ४० ॥ भूतले पातयामासुः स्थाने स्थाने विशेषतः ॥ देवीकूटे पादयुग्म
 मप्रथमं पतक्षितौ ॥ ४१ ॥ उड्डियाने चोरुयुग्मं हिताय जगतान्ततः ॥ कामरूपे कामगिरौ न्यपतद्योनिमण्डलम् ॥
 ४२ ॥ तत्रैव न्यपतद्रूमौ पूर्वतो नाभिमण्डलम् ॥ जालन्धरे स्तनयुगस्वर्णहारविभूषितम् ॥ ४३ ॥ अंशग्रीवम् पूर्णगि
 रौ कामरूपात्ततः शिवः ॥ यावद्भुवङ्गतो भर्गः समादाय सतीशवम् ॥ ४४ ॥ प्राच्येषु याज्ञिको देशस्तावदेव प्रकीर्तितः ॥ अ
 न्येशरीरावयवालवशः खण्डिताः सुरैः ॥ ४५ ॥ आकाशगङ्गामगमन्पवनेन समीरिताः ॥ यत्र यत्रापतन्सत्यास्तदापादाद
 यो द्विजाः ॥ ४६ ॥ तत्र तत्र महादेवः स्वयल्लिङ्गस्वरूपधृक् ॥ तस्थौ मोहसमायुक्तः सतीस्नेहवशानुगः ॥ ४७ ॥ ब्रह्मावि
 ष्णुः शनिश्चापि सर्वदेवगणास्तथा ॥ पुजयाञ्चक्रुरीशस्य प्रीत्या सत्याः पदादिकम् ॥ ४८ ॥ देवीकूटे महादेवी महाभागेति
 गीयते ॥ सतीपादयुगेलीनायोगनिद्राजगत्प्रसूः ॥ ४९ ॥ कात्यायनी चोड्डियाने कामाख्या कामरूपिणी ॥ पूर्णेश्वरी पू
 र्णगिरौ चण्डी जालन्धरे गिरौ ॥ ५० ॥ पूर्वान्ते कामरूपस्य देवी दिक्करवासिनि ॥ तथाललितकान्तेति योगनिद्रा प्रगीयते
 ॥ ५१ ॥ यत्रैव पतितं सत्याः शिरस्तत्र वृषध्वजः ॥ उपविष्टः शिरो वीक्ष्य भ्रसञ्छोकपरायणः ॥ ५२ ॥ उपविष्टे हरे तत्र ब्रह्माद्या

पु०

अ. १८

४०

स्तेदिवौकसः॥समीपमगमस्तस्यदूरतःसान्त्वयन्हरम् ॥ ५३ ॥ देवानागच्छतोदृष्टाशोकलज्जासमन्वितः ॥ गत्वाशिलात्व
 न्तत्रैवल्लिङ्गत्वङ्गतवान्हरः ॥ ५४ ॥ हरेलिङ्गत्वमापन्नेब्रह्माद्यास्तुदिवौकसः ॥ तुष्टुबुध्यम्बकन्तत्रलिङ्गरूपञ्जगद्गुरुम् ॥ ५५ ॥
 देवाउचुः ॥ ॥ महादेवंशिवंस्थाणुमुग्रंरुद्रंष्टुपध्वजम् ॥ श्मशानवासिनम्भर्गसर्वान्तकरणम्परम् ॥ ५६ ॥ त्वान्नमा
 मोवयम्भक्त्याशङ्करत्रीललोहितम् ॥ गिरीशर्वैरन्देवम्भूतभावनमव्ययम् ॥ ५७ ॥ अनादिमध्यसंसारयोगविद्या
 यशम्भवे ॥ नमःशिवायशान्तायब्रह्मणेलिङ्गमूर्तये ॥ ५८ ॥ ज्ञानामृतान्तसम्पूर्णशुद्धदेहान्तराय च ॥ नमःशिवायशान्तायब्रह्म
 णेलिङ्गमूर्तये ॥ ५९ ॥ आदिमध्यान्तभूतायस्वभावानलदीप्तये ॥ नमःशिवायशान्तायब्रह्मणेलिङ्गमूर्तये ॥ ६० ॥
 जटिलायगिरीशायविद्याशक्तिधरायते ॥ नमःशिवायशान्तायब्रह्मणेलिङ्गमूर्तये ॥ ६१ ॥ प्रलयाण्णवसंस्थायप्रलय
 स्थितिहेतवे ॥ नमःशिवायशान्तायब्रह्मणेलिङ्गमूर्तये ॥ ६२ ॥ यःपरेभ्यःपरस्तस्मात्परायपरमात्मने ॥ नमःशि
 वायशान्तायब्रह्मणेलिङ्गमूर्तये ॥ ६३ ॥ ज्वालामालावृताङ्गायनमस्तेविश्वरूपिणे ॥ नमः शिवायशान्तायब्रह्मणेलिङ्ग
 मूर्तये ॥ ६४ ॥ ॥ ओन्नमःपरमार्थायज्ञानदीपायवेधसे ॥ नमःशिवायशान्तायब्रह्मणेलिङ्गमूर्तये ॥ ६५ ॥ नमोदाक्षा
 यणीकान्तमृडभर्गमहेश्वर ॥ नमस्तेसर्वभूतेशप्रसीदभगवञ्छिव ॥ ६६ ॥ सशोकेत्वयिलोकेशेचेष्टमानेमहेश्वर ॥ सु

का०
४१

राःसमाकुलाःसर्व्वेत्स्माच्छोकम्परित्यज ॥ ६७ ॥ नमोनमस्तेभूतेशसर्व्वकारणकारण॥ प्रसीदरक्षेनःसर्व्वस्त्यैजशोकत्र
मोस्तुते ॥ ६८ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इतिसंस्तूयमानस्तुमहादेवोजगत्पतिः ॥ निजरूपंसमास्थायप्रादुर्भूतःशुचा
हतः ॥ ६९ ॥ तंशुचाविह्वलंष्ट्वाप्रादुर्भूतविचैतसम् ॥ शोकापहविधिःसाम्नातुष्टावष्टभध्वजम् ॥ ७० ॥ ॥ ब्रह्मो
वाच ॥ ॥ हिरण्यबाहोब्रह्मात्वविष्णुस्वञ्जगतःपतिः ॥ सृष्टिस्थितिविनाशानाहेतुस्त्वङ्केवलंहर ॥ ७१ ॥ त्वमष्टमूर्तिभिः
सर्व्वञ्जगद्व्याप्यचराचरम् ॥ उत्पादकस्थापकश्चनाशकश्चापिविश्वकृत् ॥ ७२ ॥ त्वामाराध्यमहादेवमुक्तिर्य्यातामुमुक्षवः ॥
रागद्वेषादिभिस्त्यक्तासंसारविमुखाबुधाः ॥ तृतीययैद्वन्नेत्रललाटस्थम्महेश्वर ॥ ७३ ॥ सततम्भ्राजमानश्चचिन्त्यतेयन्मुमु
क्षुभिः ॥ विभिन्नवाय्वग्निजलौघवर्जितन्नदूरसंस्थंरविचन्द्रसंयुतम् ॥ ७४ ॥ त्रिमार्गमध्वस्थमनुप्रकाशकन्तत्त्वम्परंशुद्धम
यम्महेश्वर ॥ यदष्टशास्त्रस्यतरोःप्रसूनश्चिदम्बुवृक्षस्यसमीपजस्य ॥ ७५ ॥ तपश्छदःसंस्थगितस्यपीनंसूक्ष्मोपगन्तेवश
मंसदैव ॥ अधस्समाधायसमीरणस्वननिरुद्धचोर्ध्वन्निशिहंसमध्यतः ॥ ७६ ॥ हृत्पद्ममध्येसुमुखीकृतरंजःपरन्तुते
जस्तवसर्व्वदेश्यताम् ॥ प्राणायामैःपूरकैस्तम्भकैर्व्वारिकैश्चित्रैश्चोदनैर्य्यत्पसारव्यम् ॥ ७७ ॥ दृश्यादृश्ययोगिभिस्ते
प्रपञ्चाःशुद्धवृद्धन्तत्तवतस्तेस्तिलब्धम् ॥ ७८ ॥ सूक्ष्मञ्जगद्व्यापिगुणौघपीनमृग्यम्बुधैःसाधनसाध्यरूपम् ॥ चौ

पु०

अ. १८

४१

रैरक्षैर्नाधुर्तन्नैवनीतविवैतन्तवास्त्यर्थहीनम्महेश ॥ ७९ ॥ नकोपेननशोकेननमानेननदम्भतः ॥ उपयोज्यतुतद्वित्तमन्यथैव
विवर्द्धते ॥ ८० ॥ माययामोहितःशम्भोविस्मृतन्तेहृदिस्थितम् ॥ मायाम्भिन्नाम्परिज्ञायधारयात्मानमात्मना ॥ ८१ ॥
मायास्माभिस्तुतापूर्वञ्जगदर्थमहेश्वर ॥ तयाध्यानगतश्चित्तम्बहुयत्नैःप्रसाधितम् ॥ ८२ ॥ शोकःक्रोधश्चलोभश्चका
मोमोहःपरात्मता ॥ ईर्ष्यामानौविचिकित्साकृपासूयाजुगुप्सुता ॥ ८३ ॥ द्वादशैतेबुद्धिनाशहेतवोमनसोमलाः ॥ नत्वादृ
शैर्निषेव्यन्तेशोकस्यजततोहर ॥ ८४ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ इतिशाम्यंस्ततःशम्भुःसंस्मृत्यापिस्ववाञ्छितम् ॥ नावदध्रे
तदात्मानशोकात्सत्याविनाकृतः ॥ ८५ ॥ अधोमुखस्थितोवीक्ष्यब्रह्माणंसशनैरिदम् ॥ प्राहब्रह्मन्नोयतिगव्वंदकिङ्क
रवाण्यहम् ॥ ८६ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इत्युक्तोवामदेवेनविधातासर्वदैवतैः ॥ इदमाहतदेशस्यशोकविध्वं
सकव्वैचः ॥ ८७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ त्यजशोकम्महादेवसंस्मृत्यात्मानमात्मना ॥ नत्वंशोकस्यसदनम्प
रंशोकात्तवान्तरम् ॥ ८८ ॥ सशोकेत्वयिभूतेशदेवाभूताःससाध्वसाः ॥ भ्रंशयेज्जगतीङ्कोपःशोकःसर्वाश्चशोषयेत् ॥
॥ ८९ ॥ त्वद्वाष्पव्याकुलापृथ्वीविदीर्णास्यान्नचेच्छनिः ॥ अवजग्राहतेबाष्पंसोपिकृष्णोभवद्वठात् ॥ ९० ॥ यत्रदेवासग
न्धर्वःसदाक्रीडन्तिसोत्सुकाः ॥ सुमेरुसदृशोयोसौमानतःपर्वतोत्तमः ॥ ९१ ॥ यस्मिन्प्रविश्यसुगिरौपद्मनालनिभे

का०

४२

घनाः ॥ उत्पिबन्तिस्मतोयानिपुष्करावर्तकादयः ॥ १२ ॥ मन्दरात्सततयैत्रकुम्भयोनिर्महामुनिः ॥ गत्वागत्वातपस्तेपे
 हितायजगतोहर ॥ १३ ॥ यस्मिन्स्थित्वागिरौपूर्वमगस्त्यस्तोयसागरम् ॥ ययौतपोबलात्कृत्वाकरमध्यगतङ्किल ॥ १४ ॥
 शनैश्चरेणतेवोदुमसमर्थेनलोतकैः ॥ क्षिप्तैर्विदारितस्तेसौजलधाराह्वयोगिरिः ॥ १५ ॥ विभिद्यपर्वतंशम्भोबाष्पास्ते
 सागरयैयुः ॥ भित्त्वातुसागरंशीघ्रम्रमीताण्डजसङ्कुलम् ॥ १६ ॥ जग्मुस्तेपूर्वपुलिनस्तस्यतद्विभिदुश्चते ॥ भित्त्वावे
 लान्ततः पृथ्वीव्विभिद्याशुतरङ्गिणीम् ॥ १७ ॥ चक्रुर्वैतरणीन्नाम्नापूर्वसागरगामिनीम् ॥ ननावानविमानेननद्रोण्यास्यन्द
 नेनच ॥ १८ ॥ तर्तुशक्यासातुनदीतप्ततोयातिभीषणा ॥ दुःखेनतान्तुपृथिवीविभर्तिमहताधुना ॥ १९ ॥ सदाचोर्द्धगतैर्ब्वा
 ष्पैर्विस्तिपन्तीनभश्चरान् ॥ तस्यास्तूपरिनोयान्तिदेवाअपिभयातुराः ॥ १०० ॥ यमद्वारम्परावृत्ययोजनद्वयविस्तृता ॥ नि
 स्त्रावहतिसम्पूर्णाभीपयन्तीजगन्नयम् ॥ १ ॥ त्वन्निःश्वासमरुज्जितैर्व्यस्ताः पर्वतकाननाः ॥ समाकुलद्वीपिनागानाद्या
 पिप्रतिशेस्ते ॥ २ ॥ तवनिःश्वासजोवायुःपीडयञ्जगतःसुखम् ॥ नाद्यापिप्रशमय्यातिबाधाहीनःसनातन ॥ ३ ॥ सतीशवन्ते
 वहतःशीर्ष्यमाणापदेपदे ॥ नाद्यापिव्याकुलापृथ्वीव्याकुलत्वव्विमुञ्चति ॥ ४ ॥ नस्वर्गमेनचपातालेतत्सत्त्वव्विद्यतेऽधुना ॥
 यत्तेक्रोधेनशोकेननाकुलवृषभध्वज ॥ ५ ॥ तस्माच्छोकममर्षञ्चत्यक्त्वाशान्तिमप्रयच्छुनः ॥ आत्मानश्चात्मनावेत्थधार

पु०

अ० १८

४२

यात्मानमात्मना ॥ ६ ॥ सतीचदिव्यमानेनव्यतीतेशरदांशते ॥ साचत्रेतायुगस्यादौभाष्यतवभविष्यति ॥ ७ ॥
 ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इत्युक्तोवेधसाशम्भुस्तूष्णीन्ध्यानपरायणः ॥ अधोमुखस्तदाप्राहब्रह्मणाममितोजसम् ॥
 ॥ ८ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ यावद्ब्रह्मन्नहंशोकादुत्तरामिसतीकृतात् ॥ तावन्ममसखाभूत्वाकुरुशोकापनोदनम् ॥
 ॥ ९ ॥ तस्मिन्नवसरेयत्रयत्रगच्छाम्यहर्षिणे ॥ तत्रतत्रभवान्गत्वाशोकहानिङ्करोतुमे ॥ १० ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच
 ॥ ॥ एवमस्त्वितिलोकेशःप्रोक्तावृषभवाहनम् ॥ हरेणसार्द्धङ्कलासङ्गन्तुश्चक्रेमनस्ततः ॥ ११ ॥ ब्रह्मणासहितंशम्भुङ्कै
 लासगमनोत्सुकम् ॥ समासेदुर्गणादृष्टानन्दिभृङ्गिमुखाश्रये ॥ १२ ॥ ततःपर्वतसङ्काशोवृषभःपुरतोविधेः ॥ उपतस्थ
 सिताब्धस्यसदृशोऽगैरिकोयथा ॥ १३ ॥ वासुच्याद्याष्टयेसर्पायथास्थानञ्चतेहरम् ॥ भूषयाश्चक्रुर्दम्यशिरोबाह्वा
 दिषुद्रुतम् ॥ १४ ॥ ततोब्रह्माचविष्णुश्चमहादेवःसतीपतिः ॥ सर्वैःसुरगणैःसार्द्धञ्जमुःप्रालेयपर्वतम् ॥ १५ ॥
 ततस्तानौषधिप्रस्थान्निःसृत्यनगराद्विरिः ॥ सर्वैरमात्यैःसहितउपतस्थेसुरोत्तमान् ॥ १६ ॥ ततःसम्पूजितास्तेनसुरौघा
 गिरिणासह ॥ सचिवैःपौरवर्गैश्चमुमुदुस्तेसुरर्षभाः ॥ १७ ॥ ततोददर्शतत्रैवगिरीन्द्रस्यपुरेहरः ॥ विजयामौषधिप्र
 स्थेसखीभिर्गौतमात्मजाम् ॥ १८ ॥ सापिसर्वान्सुरवरान्प्रणम्यहरमुख्यकान् ॥ चुक्रोशमातृभगिनीमृच्छन्तीगि

का० रिशेसतीम् ॥ ११ ॥ कसतीतेमहादेवशोभसेनतयाविना ॥ विस्मृतापित्वयातातमद्वदोनापसर्पति ॥ १२० ॥ ममा
 ४३ ग्रेसापुत्राप्रानान्यदात्यजतिकोपतः ॥ तदैवाहंशोकशल्यविद्वानाप्नोमिवैसुखम् ॥ २१ ॥ इत्युक्त्वावदनव्वैसुप्रान्तेना
 च्छाद्यसाभृशम् ॥ रुदन्तीप्रापतद्भूमौकश्मलश्चाविशत्तदा ॥ १२२ ॥ ॥ इतिकालिकापुराणेअष्टादशोध्यायः ॥ ४ ॥
 ॥ १८ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ ततस्ताम्पतितान्दृष्ट्वातदादाक्षायणीस्मरन् ॥ नशशाकहरःसोढुंशोकमुद्वेगसम्भवम्
 ॥ १ ॥ अष्टधैर्यस्ततःशम्भुर्वाष्पव्याकुललोचनः ॥ पश्यतांसर्वदेवानाश्चिन्ताध्यानपरोभवत् ॥ अथाश्वास्यत्
 दाधाताविजयांशोककर्षिताम् ॥ २ ॥ हरमाश्वासयन्त्सात्वपूर्वमेतदुवाचह ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ पुराणयोगिन्भगवन्नशो
 कस्तवयुज्यते ॥ परधाम्नितवध्यानमासीत्कस्मात्स्त्रियामिह ॥ ३ ॥ प्रभविष्णुःपरःशान्तःसूक्ष्मस्थूलतरःसदा ॥ तवस्वभाव
 श्रक्तयंशोकेनबहुधाकृतः ॥ ४ ॥ निरञ्जनन्ध्यानगम्यय्यतीनान्परात्परत्रिर्मलंसर्वगामि ॥ मलैर्हीनंरागलोभादि
 भिर्यत्तत्तेरूपन्वद्भुतद्भुतबुद्ध्या ॥ ५ ॥ शोकोलोभःक्रोधमोहौचर्हिंसामानोदम्भोमदमोहप्रमोदाः ॥ ईर्ष्यासूयाऽक्षान्तिरस
 त्यताचचतुर्दशज्ञाननाशोहिदोषाः ॥ ६ ॥ ध्यानेनत्वाद्योगिनश्चिन्तयन्तिविविष्णुरूपीजगताव्विधाता ॥ यातेमहाभोहकरी
 सतीतितवैवसालोकमोहायमाया ॥ ७ ॥ यासर्वलोकाञ्जननेथगवर्भेविमोहयन्तीपूर्वदेहस्यबुद्धिम् ॥ विनाश्यबाल्यङ्कुरुतेहिज

पु०

अ१९

१३

न्तोर्विमोहयत्यद्यसात्वांसशोकम् ॥ ८ ॥ सतीसहस्राणिपुरोज्झितानित्वयामृतानिप्रतिकल्पमेवम् ॥ हितायलोकेस्यचराचर
 स्यपुनर्गृहीताचतथात्वयास्वम् ॥ ९ ॥ भवान्तरेध्यानयोगेनपश्यसतीसहस्राणिमृतानियानि ॥ यथातयात्वम्परिवर्जितश्चय
 थास्तिसावावृषराजकेतोः ॥ १० ॥ यतःसमुत्पद्यमुहुर्भवन्तंसाप्राप्स्यतीशत्रिदशैर्दुरापम् ॥ पुनश्चजायायादृशीतेभवित्रीतत्त
 त्सर्व्वन्ध्यानयोगेनपश्य ११ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एवम्बहुविधम्ब्रह्माव्याहरत्सामशङ्करम् ॥ गिरिराजपुरात्तस्मा
 द्रमयामासनिर्जनम् ॥ १२ ॥ ततोहिमवतःप्रस्थेप्रतीच्यान्तःपुरस्यच ॥ सिप्रन्नामसरःपूर्णन्ददृशुर्दुहिणादयः ॥ १३ ॥ तद्रहः
 स्थानमासाद्यब्रह्मशक्रादयःसुराः ॥ उपविष्टायथान्यायम्पुरस्कृत्यमहेश्वरम् ॥ १४ ॥ तंसिप्रसञ्ज्ञंकासारम्मनोज्ञंसर्वदेहिना
 म् ॥ शीतामलजलंसर्व्वैर्गुणैर्ममानससम्मितम् ॥ १५ ॥ दृष्ट्वाक्षणंहरस्तस्मिन्सोत्सुकोभूदवेक्षणे ॥ सिप्रान्नामनदीन्तस्मा
 त्रिःसृतान्दक्षिणोदधिम् ॥ १६ ॥ गच्छन्तोश्चददर्शासौपावयन्तीञ्जगज्जनान् ॥ तत्सरःपूर्णमासाद्यचरतःशकुनान्वहून् ॥
 १७ ॥ नानादेशागताञ्छम्भुर्व्वीक्षाश्चक्रमनोरमान् ॥ गम्भीरपवनोदृतिसम्पन्नेषुविराजतः ॥ १८ ॥ कोकद्वन्द्वौस्तरङ्गेषुददर्श
 नृत्यतोयथा ॥ मद्रुचश्चुषुसम्पृक्तौस्तरङ्गान्सपृथक्पृथक् ॥ १९ ॥ वीक्षाश्चक्रेयथातोयादुत्पतन्पतगान्मुहुः ॥ कादम्बैःसार
 सैर्हंसैःश्रेणीभूतैस्तटेतटे ॥ २० ॥ भङ्गीकृतैर्यथाशङ्कैःसागरस्तादृशंसरः ॥ महामीनाहतिक्षुब्धैस्तोयशब्दोत्थसाध्वसैः ॥

का०

४४

॥ २१ ॥ पक्षिभिर्विहितैः शब्दैस्तत्रतत्रमनोहरम् ॥ प्रफुल्लैः पङ्कजैश्चैकविज्जालैर्मनोहरैः ॥ २२ ॥ सरोरजेयथास्वर्गो
 नक्षत्रैस्थूलसूक्ष्मकैः ॥ महोत्पलानाम्मध्येषु विरलनीलमुत्पलम् ॥ २३ ॥ रेजेनक्षत्रमध्येषु नो लनीरदखण्डवत् ॥ पद्मसङ्घात
 मध्यस्थाहंसाः कैश्चिन्नसंस्तुताः ॥ २४ ॥ प्रफुल्लपङ्कजभ्रान्त्यानिश्चलाः स्वर्गवासिभिः ॥ द्विधा दृष्ट्वा शोणशुक्ले पद्मे फुल्ले वि
 धिः स्वके ॥ २५ ॥ कायेरुणत्वम् फुल्लं स्वासनाब्जो निनिन्द च ॥ फुल्लममहोत्पलं वीक्ष्य सरसस्तस्य शङ्करः ॥ २६ ॥ मा
 लीन्दुकान्तिमलिनं हस्तस्थन्नोत्पलममे ॥ हरिः स्वचक्रसूच्यांशुफुल्लं हस्तगताम्बुजम् ॥ २७ ॥ सरः पद्मञ्च सदृशं मेनेवो
 द्यसमन्ततः ॥ तत्सरो वीक्ष्य सम्पूर्णन्नाना पक्षिसमाकुलम् ॥ २८ ॥ पद्मिनी शतसञ्छन्ननीलोत्पलचयैर्वृतम् ॥ देवदारुतरू
 णाञ्च तटस्थानाम्प्रसूनजैः ॥ २९ ॥ परागैर्व्यासितजलं हृदयानन्दकारकम् ॥ तीरतीरे महावृक्षैः शाद्वलैः परिवारितम् ॥ ३० ॥
 दृष्ट्वा शम्भुः क्षणन्तत्र सोत्सुकः शोकवर्जितः ॥ सिप्रामालोकयामास निःसृतां सरसस्ततः ॥ ३१ ॥ यथेन्दुमण्डलाद्दामे
 रोज्ज्वलम्बूनदीयथा ॥ तथा दृष्ट्वा महेशेन सिप्रासिप्रा द्विनिःसृता ॥ ३२ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ सिप्रा हृयः कः कासारः कथं सिप्रा ततः सृ
 ता ॥ कीदृशोस्य प्रभावश्च तत्समाक्ष्यविस्तरात् ॥ ३३ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ शृण्वन्तु मुनयः सर्वे यथा सिप्रानदीसृता ॥
 सिप्रस्य च महाभागा प्रभावद्भूदतो मेम ॥ ३४ ॥ वसिष्ठेन यथा देवी परिणीता त्वरुन्धती ॥ तदा वैवाहिकैस्तोयैः सिप्रा सिन्धु

पु०

अ. १९

२२

रभूद्विजाः ॥ ३५ ॥ सासमागत्यपतितासिप्रेसरसिशासनात् ॥ यथामन्दाकिनीविष्णुपादादब्धौशिवोदका ॥ ब्रह्म
 विष्णुमहादेवैस्तोयंसिक्तंतयोःपुरा ॥ विवाहेशान्तिविहितद्वायत्रीद्रुपदादिभिः ॥ ३७ ॥ एकीभूतन्तुततोयम्मानसाचलक
 न्दरात् ॥ तत्सर्व्वम्पतितंसिप्रेकासारेसागरोपमे ॥ ३८ ॥ देवानामुपभोगार्थम्पुराधात्राविनिर्मितम् ॥ सरःसिप्राह्वयंसानौ
 प्रालेयस्यगिरेर्महत् ॥ ३९ ॥ तत्राद्यापिसुनासीरः सहितश्चाप्सरोगणैः ॥ शचीसहायोरमतेप्रसन्नेसलिलेशुभे ॥ ४० ॥ त
 देवैःसर्व्वदायत्नाद्रक्ष्यतेद्यापिरत्नवत् ॥ नतत्रमानुषंकश्चिद्यातुंशक्नोतियोऽमुनिः ॥ ४१ ॥ तपःप्रभावान्मुनयः प्रयान्तिसरसीं
 शुभाम् ॥ सिप्राख्यान्तुमहायत्नात्स्नातुम्पातुश्चतज्जलम् ॥ ४२ ॥ तत्रस्नात्वाचपीत्वाचमनुष्यादैवयोगतः ॥ अवश्यममरत्वाय
 गच्छन्त्यविकलेन्द्रियाः ॥ ४३ ॥ वृद्धिङ्गच्छतिवर्षासुसरोनैतद्विजोत्तमाः ॥ नग्रीप्मेशोषताय्यातिसर्व्वदातद्यथातथा ॥ ४४ ॥
 तत्रतत्पतितन्तोयव्वंसिष्ठोद्वाहसम्भवम् ॥ ब्रह्मविष्णुमहादेवकरपद्मैरुदीरितम् ॥ ४५ ॥ वृधेसिप्रगर्भस्थमन्वहन्विज
 सत्तमाः ॥ तत्रवृद्धन्तुततोयश्चक्रेणचहरिःपुरा ॥ ४६ ॥ गिरेःशृङ्गव्विनिर्भिद्यलोकानांहितकाम्यया ॥ पृथिवीम्प्रेरयामासकृ
 त्वापुण्यतमान्नदीम् ॥ ४७ ॥ परिवृत्यमहेन्द्रंसापुनानास्नानकारिणः ॥ दक्षिणंसागरय्यात्ताफलदाजाह्वीसमा ॥ ४८ ॥
 सिप्राख्यात्सरसोयस्मान्निःसृतासामहानदी ॥ अतःसिप्रेतितन्नामपुरैवब्रह्मणाकृतम् ॥ ४९ ॥ कार्तिक्याम्पौर्णमास्यान्तु

का० ४९ तस्याध्यैः स्नातिमानवः ॥ सयातिविष्णुसदनं विमानेनातिदीप्यता ॥ ५२ ॥ कार्तिकं सकलम्मासं स्नात्वा सिप्राजलेनरः ॥ पु०
प्रयाति ब्रह्मसदनं पश्चान्मोक्षमवाप्नुयात् ॥ ५२ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ वसिष्ठेन कथन्देवो परिणीता त्वरुन्धती ॥ अ. १९
नया ब्रह्मन्नुत्पन्ना वावदस्वनः ॥ ५३ ॥ पतिव्रता सुप्रथिता त्रिपुतोकेषु यावरा ॥ भर्तृपादौ विनान्यत्र यानचक्षुः प्रवासति ॥
॥ ५४ ॥ यस्याः स्मृत्वा कथामात्रमाहात्म्यसहितं स्त्रियः ॥ प्रेत्येह च सती भूयः प्राप्नुवन्त्यन्यजन्मनि ॥ ५५ ॥ असन्न
कालधर्मो यात्र पश्यति तथाऽशुचिः ॥ पुरुषः पापकारी च तस्या जन्मवदस्वनः ॥ ५६ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ शृ
णु ध्वं सायथा जातायस्य वातनया शुभा ॥ यथा वा पर्वसिष्ठं सायथा भूता पतिव्रता ॥ ५७ ॥ या सा सन्ध्या ब्रह्मसुता मनोजाता
पुरा भवत् ॥ तपस्तप्त्वा तनुन्त्यक्का सैव भूता त्वरुन्धती ॥ ५८ ॥ मेधातिथेः सुता भूत्वामुनिश्रेष्ठस्य सा सती ॥ ब्रह्मविष्णु
महेशानां वचनाच्चरितव्रता ॥ ५९ ॥ वव्रे पतिम्महात्मानं वैसिष्ठं संशितव्रतम् ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ कथन्तया तपस्तपद्धि
मर्थं कुत्र सन्ध्या ॥ ६० ॥ कथं शरीरं सा त्यक्त्वा भूता मेधातिथेः सुता ॥ कथं वा गदितन्देवैर्ब्रह्मविष्णुशिवैः पतिम् ॥ ६१ ॥ ४९
वसिष्ठं सुमहात्मानं सा वव्रे संशितव्रतम् ॥ तन्नः सर्व्वं समाचक्ष्व विस्तरेण द्विजोत्तम ॥ ६२ ॥ एतन्नः श्रोष्यमाणानां चरितं न्दि
जसत्तम ॥ अरुन्धत्या महासत्याः परङ्कोतुहलम् महत् ॥ ६३ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ब्रह्मापितनयां

सन्ध्यान्दृष्ट्वापूर्वमथात्मनः ॥ कामायमानसश्चक्रेत्यक्तासाचसुतेतिवै ॥ ६४ ॥ तस्याञ्चलितश्चित्तङ्कामबाणविलो
 दितम् ॥ ऋषीणाम्प्रेक्षतान्तेषाम्मानसानाम्महात्मनाम् ॥ ६५ ॥ भर्गस्यवचनंश्रुत्वासोपहासविधिं प्रति ॥ आ
 त्मनश्चलचित्तत्वममर्यादमृषीन्प्रति ॥ कामस्यतादृशम्भावमुनिमोहकरम्मुहुः ॥ ६६ ॥ दृष्ट्वासन्ध्यास्वयन्तत्रत्रपा
 मायातिदुःखिता ॥ ततस्तुब्रह्मणाशप्तेमदनेतदनन्तरम् ॥ ६७ ॥ अन्तर्भूतेविधौशम्भौगतेचापिनिजास्पदे॥अमर्ष
 वशमापन्नासन्ध्याध्यानपराभवत् ॥ ६८ ॥ ध्यायन्तीक्षणमेवाशुपूर्ववृत्तम्मनस्विनी ॥ इदंविममृषेसन्ध्यात
 स्मिन्कालेयथोचितम् ॥ ६९ ॥ उत्पन्नमात्राम्मान्दृष्ट्वायुवतीम्मदनेरितः ॥ अकार्षीत्सानुरागोयमभिलाषम्वितामहः
 ॥ ७० ॥ सर्वेषाम्मानसानाश्चमुनीनाम्भावितात्मनाम् ॥ दृष्ट्वैवमाममर्यादंसकाममभवन्मनः ॥ ७१ ॥ ममा
 पिमथितश्चित्तम्मदनेनदुरात्मना ॥ येनदृष्ट्वामुनीन्त्सर्वाश्चलितम्मेमनोभृशम् ॥ ७२ ॥ फलमेतस्यपापस्यमदनःस्व
 यमाप्तवान् ॥ स्वयंशशापकुपितःशम्भोरग्रेपितामहः ॥ ७३ ॥ ममोचितम्फलंसर्वम्प्राप्तुमिच्छामिसाम्प्रतम् ॥ यन्माम्पि
 ताभ्रातरश्चसकामामपरोक्षतः ॥ ७४ ॥ दृष्ट्वाचक्रुःस्पृहान्तस्मान्नमतःकोपिपापकृत् ॥ ममापिकामभावोभूदमर्यादंस
 मोक्षयतान् ॥ ७५ ॥ पत्याविवस्वेकेतातेसर्वेषुसहजेष्वपि ॥ करिष्याम्यस्यपापस्यप्रायश्चित्तमहंस्वयम् ॥ ७६ ॥ आत्मा

का०

४६

नमग्नौहोष्यामिवेदमार्गानुसारतः॥ किन्त्वेकांस्थापयिष्यामिमर्यादामिहभूतले ॥ ७७ ॥ उत्पन्नमात्रानयथासकामाःस्युः
 शरीरिणः ॥ एतदर्थमहङ्कृत्वातपःपरमदारुणम् ॥ ७८ ॥ मर्यादांस्थापयित्वैवपश्चात्पक्ष्यामिजीवितम् ॥ यस्मिञ्छ
 रीरेपित्रामेत्यभिलाषःस्वयन्ततः॥ ७९ ॥ भ्रातृभिस्तेनकायेनकिञ्चिन्नास्तिप्रयोजनम् ॥ येनस्वेनशरीरेणतातेचसहजेस्वके ॥
 ॥ ८० ॥ उद्भावितःकामभावोनतत्सुकृतसाधकम् ॥ इतिसञ्चिन्त्यमनसासन्ध्याशैलवरन्ततः ॥ ८१ ॥ जगामचन्द्रभागाख्य
 चन्द्रभागायतःसृता॥तयासशैलःसमधिष्ठितःसदासुवर्णगौर्य्यासुसमप्रभाभृता ॥ ८२ ॥ सोमेनसन्ध्यासमयोदितेनयथो
 दयाद्विर्विरराजशश्वत् ॥ ८३ ॥ इतिकालिकापुराणेऊनविंशतितमोऽध्यायः ॥ १९ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥अथतत्रगतान्दृष्ट्वा
 सन्ध्याङ्गिरिवरम्प्रति ॥ तपसेनियतात्मानम्ब्रह्माप्राहस्वकंसुतम् ॥ १ ॥ वसिष्ठंसंशितात्मानंसर्वज्ञञ्ज्ञानयोगिनम् ॥ समीपे
 सुसमासीनव्वेदवेदाङ्गपारगम् ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ वसिष्ठगच्छयत्रैषासन्ध्यायातामनस्विनी ॥ तपसेधृतकामासादीक्षस्वै
 नाय्यैथाविधि ॥ ३ ॥ मन्दाक्षमभवत्तस्याःपुरादृष्ट्वेहकामुकान् ॥ युष्मान्माञ्चतथात्मानंसकामान्मुनिसत्तम ॥ ४ ॥ अयुक्तरूपन्त
 त्कर्मपूर्ववृत्तव्विमृष्यसा ॥ अस्माकमात्मनश्चापिप्राणान्सन्त्यक्तुमिच्छति ॥ ५ ॥ अमर्यादेषुमर्यादान्तपसास्थापयिष्य
 ति ॥ तपःकर्तुंङ्गतासाध्वीचन्द्रभागायसाम्प्रतम् ॥ ६ ॥ नभावन्तपसस्तातसातुजानातिकश्चन ॥ तस्माद्यथोपदेशंसाप्राप्तो

१ मन्दाक्षलक्षा ।

पु०

अ. २०

४६

नित्वन्तथाकुरु ॥७॥ इदंरूपम्परित्यज्यरूपान्तरपरम्भवान्॥परिगृह्यान्तिकेतस्यास्तपश्चर्यान्निदेशं तु ॥८॥ इदंस्वरूपम्भ
वतोदृष्ट्वापूर्वव्ययथात्रपाम् ॥ तथाप्राप्यनकिञ्चित्सात्वदग्रेव्याहरिष्यति ॥९॥ परित्यज्यस्वकरूपंरूपान्तरधरोभवान् ॥ तस्मा
त्सन्ध्याम्महाभागामुपदेष्टुम्प्रगच्छतु ॥ १० ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ तथेत्युक्त्वावसिष्ठोपिवर्णीभूत्वाजटाधरः ॥ तरुणश्च
न्द्रभागायययौसन्ध्यान्तिकम्मुनिः ॥ ११ ॥ तत्रदेवसरःपूर्णङ्गुणैर्ममानससम्मितम् ॥ ददर्शसवशिष्ठोथसन्ध्यान्ततीरगामि
नीम् ॥ १२ ॥ तीरस्थयातयारेजेतत्सरःकमलोज्ज्वलम् ॥ उद्यदिन्दुसनक्षत्रम्प्रदोषेगगनय्यथा ॥ १३ ॥ तान्तत्रदृष्ट्वाऽथमु
निःसमाभाष्यसकौतुकः ॥ वोक्षाञ्चक्रेसरस्तत्रबृहल्लोहितसञ्ज्ञकम् ॥ १४ ॥ चन्द्रभागानदीतस्मात्कासारादक्षिणाम्बु
धिम् ॥ यान्तीन्निर्भिद्यददृशेतेनसानुगिरेर्महत् ॥ १५ ॥ निर्भिद्यपश्चिमंसानुञ्चन्द्रभागस्यसानदी ॥ यथाहिमवतो
गङ्गातथागच्छतिसागरम् ॥ १६ ॥ ऋषय उचुः ॥ चन्द्रभागाकथंसिन्धुस्तत्रोत्पन्नमहागिरौ ॥ कीदृक्सरस्तद्विप्रेन्द्रबृह
ल्लोहितसञ्ज्ञकम् ॥ १७ ॥ कथंसपर्वतश्रेष्ठञ्चन्द्रभागाह्वयोभवत् ॥ चन्द्रभागाह्वयाकस्मान्नदीजातावृषोदका ॥ १८ ॥
एतन्नःश्रोष्यमाणानाश्चायतेकौतुकम्महत् ॥ माहात्म्यञ्चन्द्रभागायाःकासारस्यगिरिस्तथा ॥ १९ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥
श्रूयताञ्चन्द्रभागायाउत्पत्तिर्मुनिसत्तमाः ॥ युष्माभिश्चन्द्रभागस्यमाहात्म्यन्नामकारणम् ॥ २० ॥ हिमवद्विरिसंसक्तःश

का०

४७

तयोजनविस्मृतः ॥ योजनत्रिंशदायामकुन्देन्दुधवलोगिरिः ॥ २१ ॥ तस्मिन्गिरौपुरावेधाश्चन्द्रशुद्धं सुधानिधिम् ॥ वि
 भज्यकल्पयामास देवान्संपितामहः ॥ २२ ॥ पित्रर्थञ्च तथा तस्य तिथिं वृद्धिक्षयात्मकम् ॥ कल्पयामास जगतां हिताय
 कमलासनः ॥ २३ ॥ विभक्तश्चन्द्रमास्तस्मिञ्जीमूते द्विजसत्तमः ॥ अतो देवाश्चन्द्रभागन्नाम्नाचक्रुः पुरागिरिम् ॥ २४ ॥
 ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ यज्ञभागेषु तिष्ठत्सु तथा क्षीरोदजे मृते ॥ किमर्थमकरोच्चन्द्रं देवार्थं दूकमलासनः ॥ २५ ॥ त
 था कव्ये स्थिते कस्मात्पित्रर्थं समकल्पयत् ॥ तिथिं क्षये तथा वृद्धौ कथमिन्दुरभूदुरो ॥ २६ ॥ एतन्नः संशयम् ब्रह्मञ्छिन्द्वि
 र्यो यथा तमः ॥ नान्योऽस्ति संशयस्योऽस्य छेत्ता त्वतो द्विजोत्तम ॥ २७ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ पुरा दक्षः स्वतनया अश्विन्या
 द्यामनोरेमाः ॥ षड्विंशतिन्तथैकाश्च सोमायादात्प्रजापतिः ॥ २८ ॥ समस्तास्तास्ततः सोम उपयेमे यथा विधिः ॥ निनाय च स्वकं
 स्थानन्दक्षस्यानुमते तदा ॥ २९ ॥ अथ चन्द्रः समस्ता सुता सुकन्यासुरागतः ॥ रोहिण्या सार्द्धमवसद्रतोऽसवकलादिभिः ॥
 ॥ ३० ॥ रोहिणीमेव भजते रोहिण्या सह मोदते ॥ विनेन्दूरोहिणीं शान्तिन्नकाश्चिद्धभते पुरा ॥ ३१ ॥ रोहिणी तत्परश्चन्द्रोऽवीक्ष्य
 ताः सर्वकन्यकाः ॥ उपचारैर्बहुविधैर्भोजुश्चन्द्रमसम्प्रति ॥ ३२ ॥ निषेव्यमानो नुदिनं दानैर्वाकरो द्विधुः ॥ तासु भावन्तदा
 सर्वा अमर्षवशमागताः ॥ ३३ ॥ अथोत्तराफाल्गुनोतिनाम्नायाभरणी तथा ॥ कृतिकाद्रामिघाचैव विशाखोत्तराद्रपत् ॥ ३४ ॥

पु०

अ २०

२७

तथा ज्येष्ठोत्तराषाढेन वैताः कुपिता भृशम् ॥ हि माँ शुमुपसङ्गम्य परिवव्रुः समन्ततः ॥ ३५ ॥ परिवार्य निशानाथन्ददृशूरोहिणीन्त
 तः ॥ वामाङ्कुस्थान्तस्य तेन रममाणं स्वमण्डले ॥ ३६ ॥ ताव्वीक्ष्य तादृशीं सव्वारोहिणीवँ रवर्णिनीम् ॥ जज्वलुश्चातिकोपेन हवि
 षे बहुताशनः ॥ ३७ ॥ ततो मघात्रिपूर्वाश्च भरणी कृत्तिका तथा ॥ चन्द्राङ्कुस्थाम् महाभागां रोहिणीञ्जगृह्णन् ॥ ३८ ॥ ऊचुश्चाती
 व कुपिताः परुषं रोहिणीम् प्रति ॥ जीवन्त्यान्वयिदुःप्राज्ञेनास्मान्निन्दुस्तु भावभाक् ॥ ३९ ॥ समुपैष्यति कस्मिँश्चित्समये सुरतो
 त्सुकः ॥ बवहीनाङ्क्षेमवृद्ध्यर्थं त्वाँ हनिष्यामि दुर्मतिम् ॥ ४० ॥ न त्वाँ हत्वा भवेत्पापमस्माकमपि किञ्चना ॥ प्रजनघ्नीम् बहुघ्नीणा
 मनृतौ पापकारिणीम् ॥ ४१ ॥ यस्मिन्नर्थे पुरा ब्रह्मा व्याजहार सुतम् प्रति ॥ ४२ ॥ नीतिशास्त्रोपदेशाय तन्नः संश्रुतमस्ति वै ॥
 एकस्य यत्र निधने प्रवृत्ते दुष्टकारिणः ॥ ४३ ॥ बहुना भवति क्षेमन्तस्य पुण्यप्रदो वधः ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ तासान्तादृ
 गभिप्रायम्बुधादृष्टाच कर्मच ॥ भीताश्च रोहिणीन्दृष्ट्वा प्रियामतिमनोरमाम् ॥ आत्मानञ्चापराधश्च तदसम्भोगजम्मुहुः ॥ ४४ ॥
 विचिन्त्य रोहिणीम् भीरुन्तासां हस्तादमोचयत् ॥ मोचयित्वा च बाहुभ्यां सम्परिष्वज्य रोहिणीम् ॥ ४५ ॥ वारयामास ताः सव्वारो
 कृत्तिकाद्याः सभामिनीः ॥ तदेन्दुव्वार्यन्तन्ताः कृत्तिकाद्यामघान्तकाः ॥ साम्यमूचुर्मनस्विन्यस्ताव्वीक्ष्यन्त्योऽथ रोहिणीम् ॥
 ॥ ४६ ॥ न तत्र प्रावाभीतिवर्षापापतोस्मान्निरस्यतः ॥ सञ्जायते निशानाथ प्राकृतस्येव वर्ततः ॥ ४७ ॥ कथमस्मान्निराकृत्य

का०

४८

चारित्रव्रतधारिणीः ॥ सदाभक्तिमतीरेकाम्बुवस्वन्निषेवसे ॥ ४८ ॥ किन्तेनावगतन्यर्मवैदमूलंश्रुतम्पुरा ॥ यद्वर्महीन
 दुरूपेकर्मसद्विधिर्गर्हितम् ॥ ४९ ॥ धर्मशास्त्रार्थगङ्गुर्मचरन्तीनाय्यथोचितम् ॥ कथमुद्वाहितानन्वम्मुखमात्रव्रीक्षसे
 ॥ ५० ॥ गदतोयच्छ्रुतम्पूर्वत्रारदायपितुर्मखात् ॥ दक्षस्यधर्मशास्त्रार्थन्तच्छृणुष्वनिशापते ॥ ५१ ॥ बहुदारःपुमान्यस्तु
 रागादेकाम्भजेत्स्त्रियम् ॥ सपापभाक्स्त्रीजितश्चतस्थाशौचंसनातनम् ॥ ५२ ॥ यदुःखंजायतेस्त्रीणांस्वाम्यसम्भोगजिवि
 धो ॥ नतस्यसदृशन्दुःखंस्त्रिद्व्यत्रविद्यते ॥ ५३ ॥ सतीमृतुमतीञ्जायाय्येनेयात्पुरुषाधमः ॥ ऋतुघ्नेषुशुद्धेषुभूष
 हासचजायते ॥ ५४ ॥ भाग्यार्याद्यावदात्रैयीतावत्कालविवोधनम् ॥ तस्यास्तुसङ्गमेकिञ्चिद्विहितञ्चापिनाचरेत् ॥
 ॥ ५५ ॥ बहुभार्यस्यभार्याणाम्मृतुमैथुननाशनम् ॥ नकिञ्चिद्विद्यतेकर्मशास्त्रेणापियदीरितम् ॥ ५६ ॥ तोषयेत्सत
 तम्भार्याविधिवत्पाणिपीडिताः ॥ तासान्तुश्यातुकल्याणमकल्याणमतोन्यथा ॥ ५७ ॥ सन्तुष्टोभार्ययाभर्ताभर्त्राभा
 र्यातथैवच ॥ यस्मिन्नेतत्कुलेनित्यङ्कल्याणन्तत्रवैधुवम् ॥ ५८ ॥ ययाविरुध्यतेस्वामीसौभाग्यमददत्तया ॥ सपत्नीसङ्गमङ्क
 र्त्तुसास्यद्वैश्याभवान्तरे ५९ ॥ इहापिलोकेवाच्यत्वमधर्मञ्चापिविन्दति ॥ नपितुश्चकुलंस्वानिकुलन्तस्याःप्रमोदते ॥ ६० ॥
 विरुद्धयमानेपत्यौयत्सपत्न्यावाप्रवर्तते ॥ अतीवदुःखम्भवतितदकल्याणकृतयोः ॥ ६१ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इत्ये

पु०

अ. २०

४८

वम्भाषमाणासुतासुचातीवनिष्ठुरम् ॥ चुकोपचन्द्रमादृष्टामलिनंरोहिणीमुखम् ॥ ६२ ॥ रोहिणीवतदातासामवलोक्या
 ग्रताम्मुहुः ॥ नकिञ्चित्सापिप्रोवाचमयशोकत्रपाकुला ॥ ६३ ॥ अथापिकुपितश्चन्द्रस्ताः शशापतदास्त्रियः ॥ यस्मान्म
 मपुरञ्चोग्रास्तीक्ष्णावाचःसमीरिताः ॥ ६४ ॥ भवतीभिश्चित्सृजिल्लोकेस्मिन्कृतिकादिभिः ॥ उग्रातीक्ष्णाइतिरुयातिः प्राप्त
 व्यात्रिदशेष्वपि ॥ ६५ ॥ तस्मादेवविधानेननवैताः कृतिकादयः ॥ यात्रायात्रोपयुक्ताहिभविष्यध्वन्दिनेदिने ॥ ६६ ॥
 युष्मान्पश्यन्तिदेवाद्यामनुष्याद्याश्रयेक्षितौ ॥ यात्रायान्तेनदोषेणतेषांयत्रानचेष्टदा ॥ ६७ ॥ अथसर्वास्तदाशापन्त
 स्यश्रुत्वातिदारुणम् ॥ चद्रस्यहृदयञ्ज्ञात्वाशापाञ्चातीवनिष्ठुरम् ॥ ६८ ॥ जग्मुःसर्वास्तदादक्षभवनम्प्रत्यमर्षिताः ॥ ऊचु
 श्वदक्षम्पितरमश्विन्याद्याःसगद्गदम् ॥ ६९ ॥ सोमोवसतिनास्मासुरोहिणोभजतेसदा ॥ सेवमानानभजतेसोस्मान्परवधू
 रिव ॥ ७० ॥ नावस्थानेनावसानेभोजनेश्रवणेतथा ॥ विनेन्दूरोहिणींशात्तिल्लभतेनहिकाञ्चन ॥ ७१ ॥ रोहिण्यावसतस्तस्यस
 मीपव्वीक्ष्यतेसुताः ॥ यान्तीःसोन्यत्रनयनमाधायनहिवीक्षते ॥ ७२ ॥ मास्त्वन्यःस्वामिसद्भावोमुखमात्रंनवीक्षते ॥ अस्मिन्व
 स्तुनियत्कार्यन्तदस्माभिर्निगद्यताम् ॥ अस्माभिरेतत्समयेप्यनिरुद्धश्चन्द्रमाः ॥ ७३ ॥ सतत्कृतेततश्चास्मच्छापन्तीव्र
 न्तदाकरोत् ॥ दारुणाश्चातितीक्ष्णाश्चलोकेवाच्यत्वमाप्यच ॥ ७४ ॥ अर्यात्रकाभविष्यध्वयूयमित्युक्तवान्विधुः ॥ मार्क

का०
४९

ण्डेय उवाच ॥ ॥ श्रुत्वावाक्यंसपुत्रीणान्ताभिः सार्द्धम्प्रजापतिः ॥ ७५ ॥ जगामयत्रसोमोभूद्रोहिण्यासहितस्तदा ॥ दूरादे
विधुर्दृष्ट्वादक्षमायान्तमासनात् ॥ ७६ ॥ उत्तस्थावन्तिकेप्राप्यवन्देचमहामुनिम् ॥ अथदक्षस्तदोवाचकृतासनपरिग्रहः
॥ ७७ ॥ सामपूर्वश्चन्द्रमसङ्कृतसर्व्वन्दनन्तथा ॥ ॥ दक्ष उवाच ॥ ॥ समर्व्वर्तस्वभार्यासुवैषम्यत्वम्परित्यज ॥ ७८ ॥ वै
षम्येबहवोदोषाब्रह्मणापरिकीर्तिताः ॥ रतिपुत्रफलादारास्तासुकामानुबन्धनात् ॥ ७९ ॥ कामानुबन्धःससर्गात्संसर्गः स
द्गमाद्भवेत् ॥ सङ्गमश्चाप्यभिध्यानाद्वीक्षणादभिजायते ॥ ८० ॥ तस्माद्भार्यास्वभिध्यानङ्कुरुत्वर्व्वीक्षणादिकम् ॥ यद्ये
वन्नैवकुरुषेमद्वचोधर्मयन्त्रितम् ॥ ८१ ॥ तदालोकवचोदुष्टः पापवास्त्वंभविष्यसि ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एतच्छु
त्वावचस्तस्यदक्षस्यसुमहात्मनः ॥ ८२ ॥ एवमस्त्वितिचन्द्रोपिन्यगददक्षशङ्कया ॥ अथानुमन्यतनयाश्चन्द्रश्चामातरन्तथा ॥
॥ ८३ ॥ ययौदक्षोनिजंस्थानङ्कृतकृत्यस्तदामुनिः ॥ गतेदक्षेततश्चन्द्रस्तांसमासाद्यरोहिणीम् ॥ ८४ ॥ जग्राहपूर्व्ववद्भाव
न्तासुतस्यांचरागतः ॥ तत्रैवरोहिणीम्प्राप्यनकाश्चिदपिवीक्षते ॥ ८५ ॥ रोहिण्यामेववसतेतस्ताःकुपिताःपुनः ॥ गत्वा
ताःपितरम्प्राहुर्द्वौर्भाग्योद्विग्नमानसाः ॥ ८६ ॥ सोमोवसतिनास्मासुरोहिणीम्भजतेसदा ॥ तवापिनाकरोद्वाक्यन्तस्मा
न्नःशरणम्भव ॥ ८७ ॥ उद्वेगकोपसय्युक्तउत्तस्थौतक्षणांमुनिः ॥ जगाममनसाध्यायन्कर्त्तव्यन्निकटविविधोः ॥ ८८ ॥

१ लोकावचसादुष्टइत्यर्थः ।

पु०
अ. २०

४९

उपगम्यतदाप्राहवचश्चन्द्रम्रजापतिः ॥ समवर्त्तस्वभार्यासुवैषम्यन्त्वम्परित्यज ॥ ८९ ॥ नचेदिदव्वचोस्माकम्मौ
 र्य्यात्त्वन्नावबुध्यसे ॥ धर्मशास्त्रातिगायाहंशप्येतुभ्यन्निशापते ॥ ९० ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ ततोदक्षभयाच्चन्द्रस्तत्क
 तुम्प्रतितत्पुरः ॥ अङ्गीचकारातिशयात्कार्यमेवम्मुहुस्त्विति ॥ ९१ ॥ समम्प्रवर्तनङ्कर्तुम्भार्यास्वङ्गीकृतेततः ॥ विधु
 नाप्रययौदक्षःस्वस्थानश्चन्द्रसम्मतः ॥ ९२ ॥ गतेदक्षेनिशानाथोरोहिण्यासहितोभृशम् ॥ रममाणोविसस्मारदक्षस्यवचन
 न्तुसः ॥ ९३ ॥ सेवमानाश्चताःसर्वाअश्विन्याद्यामनोरमाः ॥ नाभजच्चन्द्रमास्तासुअवज्ञामेवचाकरोत् ॥ ९४ ॥ अ
 वज्ञातास्तुताःसर्वाश्चन्द्रेणपितुरन्तिकम् ॥ गत्वैवार्तस्वराश्चार्तारुदन्त्यश्चेदमब्रुवन् ॥ ९५ ॥ नाकरोद्वचनंसोमस्तवा
 पिमुनिसत्तम॥अवज्ञाङ्कुरुतेस्मासुपूर्वतोप्यधिकंसच ॥ ९६ ॥ तस्मात्सोमेननःकार्यन्नकिञ्चिदपिविद्यते ॥ तपस्विन्यो
 भविष्यामस्तपश्चर्यान्निदेशय ॥ ९७ ॥ तपसाशोधितात्मानःपरित्यक्ष्यामर्जीवितम् ॥ किमस्माकञ्जीवितेनदुर्भगा
 नान्द्विजोत्तम ॥ ९८ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ इत्युक्तातास्ततःसर्वादक्षजाःकृत्तिकादयः ॥ कपोलमालम्ब्यकरैरुपोप
 विविशुःक्षितौ ॥ ९९ ॥ तास्तुदृष्टातथाभूतादुःखव्याकुलितेन्द्रियाः ॥ अतिदीनमुखोदक्षःकोपाज्ज्वालवह्निवत् ॥
 ॥ १०० ॥ अथकोपपरोतस्यदक्षस्यसुमहात्मनः ॥ निश्चक्रामतदायक्षमानासिकाग्राद्विभीषणः ॥ १०१ ॥ दंष्ट्राकराल

का० वदनः कृष्णाङ्गारसमप्रभः ॥ अतिदीर्घः स्वल्पकेशः कृशोधमनिसन्ततः ॥ १०२ ॥ अघोमुखो दण्डहस्तः काशविश्रम्यस
५० न्ततम् ॥ कुर्वाणो निम्ननेत्रश्च योषासम्भोगलोलुपः ॥ १०३ ॥ सचोवाच तदा दक्षः क्स्मिन्स्थास्याम्यहम्मुने ॥ किंवाचा
हङ्करिष्यामि तन्मेव दमहामते ॥ १०४ ॥ ततो दक्षस्तु तम्प्राह सोमय्यातु द्रुतम्भवान् ॥ सोममत्तु भवान्नित्यं सोमे त्वन्तिष्ठस्वे
च्छया ॥ १०५ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्य दक्षस्याऽथ महामुने ॥ शनैः शनैस्ततः सोममाससादग
दः सच ॥ १०६ ॥ आसाद्य सतदा सोमवल्मीकम्पन्नगो यथा ॥ प्रविशे श्वेन्दुहृदयञ्छिद्रम्प्राप्य महागदः ॥ १०७ ॥ तस्मि
न्प्रविष्टे हृदये दारुणे राजयक्ष्मणि ॥ मुमोह चन्द्रस्तन्द्राञ्च विषमां प्रातवाँश्च सः ॥ १०८ ॥ उत्पद्य प्रथमय्यस्माल्लीनो राजन्य
सौगदः ॥ राजयक्ष्मेति लोके स्मिन्नस्य ख्यातिरभूद्विजाः ॥ १०९ ॥ ततस्तेनाभिभूतः स यक्ष्मणारोहिणीपतिः ॥ क्षयञ्जगा
मानुदिनद्वोष्मे क्षुद्रनदीयथा ॥ ११० ॥ अथ चन्द्रेक्षीयमाणे सर्वोषधयोगताक्षयम् ॥ क्षयय्यातास्वौषधीषु न यज्ञः समवर्त
त ॥ १११ ॥ यज्ञाभावात्तु देवानामन्नं सर्वं ह्यङ्गुतम् ॥ पञ्जंन्याश्च ततो नष्टास्ततो वृष्टिर्न चाभवत् ॥ ११२ ॥ वृष्ट्यभावे
तु लोकानामाहारः क्षीणताङ्गताः ॥ दुर्भिक्षव्यसनोपेते सर्वलोको द्विजोत्तमाः ॥ ११३ ॥ दानधर्मादिकङ्कितलोकास्तस्य
प्रवर्तते ॥ सच्वहीनाः प्रजाः सर्वालोभेनोपहृतेन्द्रियाः ॥ ११४ ॥ पापमेव तदा चक्रुः कुकर्मस्तथ श्रुताः ॥ एतान् दृष्ट्वा तदा भावा

न्दिक्पालाः सपुरन्दराः ॥ ११५ ॥ जग्मुः क्षोभम्परन्देवाः सागराश्च ग्रहास्तथा ॥ ततो दृष्ट्वा जगत्सर्वं व्याकुलन्दस्युपीडि-
 तम् ॥ ११६ ॥ ब्रह्माणमगमन्देवाः सर्वेशक्रपुरोगमाः ॥ उपसङ्गम्य देवेशं स्त्रिष्टारञ्जगताम्पतिम् ॥ ११७ ॥ प्रणम्याथ य-
 थायोग्यमुपविष्टास्तदासुराः ॥ तान्मलानवदनान्तसर्वान्वीक्ष्य लोकपितामहः ॥ ११८ ॥ अभिभूताम्परेण बहवस्वविष-
 यानिव ॥ पप्रच्छ सम्मुखीकृत्य गुरुमिन्द्रं हुताशनम् ॥ ११९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ स्वागतम्भो सुरगणाः किमर्थं व्यूयमाग-
 ताः ॥ दुःखोपहतदेहौ श्रयुष्मान्मलानां श्वलक्षये ॥ १२० ॥ निराधाधनिरातङ्कान्युष्मान् सर्वैश्च कामगान् ॥ कृत्वा स्वविषयेन्य-
 स्तान्कथम्पश्यामि दुःखितान् ॥ १२१ ॥ यद्वोभवदुःखबीजं व्युष्मान्वायस्तु बाधते ॥ तत्कथ्यतामशेषेण सिद्धञ्चाप्यवधार्यता-
 म् ॥ १२२ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततो वृद्धश्रवाजीवः कृष्णवर्त्मचलोकभृत् ॥ उवाचात्मभुवेतस्मै सुराणाम्दुःख-
 कारणम् ॥ १२३ ॥ शृणु सर्वजगत्कर्तृस्त्वायं न वयमागताः ॥ यद्वास्माकन्दुःखबीजं व्युत्प्लानश्रियो वयम् ॥ १२४ ॥ न क-
 चित्सम्प्रवर्तन्ते यज्ञालोके पितामह ॥ निराधारा निरातङ्काः प्रजाः सर्वाः क्षयङ्गताः ॥ १२५ ॥ न च दानादिधर्मश्च न तपांसि क्षितौ
 क्वचित् ॥ नैव वर्षति पृज्जन्त्यः क्षीणतोया भवक्षितिः ॥ १२६ ॥ क्षीणाः सर्वास्तथोषध्यः सस्यालोकाः समाकुलाः ॥ दस्यु-
 भिः पिडिता विप्रा वेदवादनकुर्वते ॥ १२७ ॥ अन्नवैकल्यमासाद्य म्रियन्ते बहवः प्रजाः ॥ क्षीणेषु यज्ञभागेषु भोग्यहीनास्त-

का०

५१

थावयम् ॥ १२८ ॥ दुर्बलास्तुश्रियाहीनानैवशान्तिल्लभामहे ॥ रोहिण्यामन्दिरेचन्द्रोवक्रगत्याचिरंस्थितः ॥ १२९ ॥ वृष
 राशौसचक्षीणोज्योत्स्नाहीनश्चवर्तते ॥ यदैवान्विष्यतेदेवैश्चन्द्रो नैषाम्पुरःसरः ॥ १३० ॥ कदाचिदपिदेवानांसमाजेवा
 भवद्विधे ॥ कदाचिद्रोहिणीन्त्यक्तानैचकचनगच्छति ॥ १३१ ॥ यद्यन्यःकोपिनभवेत्तदाचन्द्रोबहिर्भवेत् ॥ दृश्यतेसकलाही
 नःकलामात्रावशेषकः ॥ १३२ ॥ इतिसर्वत्रलोकेशवृत्तःकर्मविपर्ययः ॥ तन्दृष्ट्वाकान्दिशीकास्तुवयन्त्वांशरणङ्गताः ॥
 १३३ ॥ पातालाद्यावदुत्थायकालकञ्जादयोऽसुराः ॥ नास्माल्लोकेशवाधन्तेतावन्नस्त्राहिसाध्वसात् ॥ १३४ ॥ अयम्प्रवर्ततेक
 स्माज्जगताव्वाव्यतिक्रमः ॥ नजानीमस्तुतत्सर्वंविद्धुवेवापिकारणम् ॥ १३५ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एतत्सुराणा
 म्ब्रह्मचरिण्यदृशीपितामहः ॥ श्रुत्वाक्षणमभिध्यायन्निजगादसुरोत्तमान् ॥ १३६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शृण्वन्तुदेवताःसर्वायद
 र्थल्लोकविप्लवः ॥ प्रवर्ततेऽधुनायेनशान्तिस्तस्यभविष्यति ॥ १३७ ॥ सोमोदाक्षायणोःकन्याःसप्तविंशतिसङ्ख्य ॥ अ
 श्विन्याद्यावरवधूभार्ग्यार्थपरिणीतवान् ॥ १३८ ॥ परिणीयसताःसर्वारोहिण्यांसततर्विधुः ॥ प्रावर्ततानुरागेणनस
 मस्तासुवर्तते ॥ १३९ ॥ अश्विन्याद्यास्तुताःसर्वादौर्भाग्यज्वरपीडिताः ॥ पड्विंशतिर्व्यारोहाःपितरम्प्रस्थिताःस्वकम्
 ॥ १४० ॥ प्रवर्ततेनिशानाथोरोहिण्यांरागतोयथा ॥ तथानतासुभजतेतद्वक्षायन्यवेदयन् ॥ १४१ ॥ ततोदक्षोमहाबुद्धिःसाम्ना

पु०

अ२०

५१

सस्तूयविद्वत्पतिम् ॥ बहुसूतमाभाष्यपुत्र्यर्थे चान्वरोधत ॥ १४२ ॥ अनुरुद्धोयथाकामन्दक्षेणसुमहात्मना ॥ समम्प्रवर्तितुंता
 सुसमयद्वुतवान्विधुः ॥ १४३ ॥ सममङ्गीकृतेभावन्तासुकर्तुहिमांशुना ॥ स्वजगामततस्थानन्दक्षोपिमुनिसत्तमः ॥ १४४ ॥
 गतेदक्षेमुनिश्रेष्ठेष्वेवम्यन्तासुचन्द्रमाः ॥ जहौनभावन्ताः शश्वत्कुपिताः पितरङ्गताः ॥ १४५ ॥ ततोदक्षः पुनश्चन्द्रमवरु
 द्वयसुतान्तरे ॥ समावृत्तिम्प्रतिश्राव्यवचनञ्चेदमब्रवीत् ॥ १४६ ॥ नसमवर्त्ततेचन्द्रसर्वास्वासुभवान्यदि ॥ तदा
 शप्स्येत्वहन्तुभ्यन्तस्मात्कुरुसमञ्जसम् ॥ १४७ ॥ ततो गते पुनर्दक्षेनसमवर्त्ततेयदा ॥ तासुचन्द्रस्तदादक्षम्पुनर्गत्वाब्रुव
 न्नुषा ॥ १४८ ॥ नतेवचः सत्कुरुतेनैवास्मासुप्रवर्त्तते ॥ वयन्तपश्चरिष्यामः स्थास्यामश्चतवान्तिके ॥ १४९ ॥ ता
 सामितिर्वचः श्रुत्वाकुपितः समहामुनिः ॥ क्षयायचन्द्रस्यपुनःशापायोत्सुकताङ्गतः ॥ १५० ॥ शापायोद्युक्तमनसः
 कुपितस्यमहामुनेः ॥ क्षयोनाममहारोगोनासिकाग्राद्विनिर्गतः ॥ १५१ ॥ प्रेषितः सचचन्द्रायदक्षेणमुनिनाततः ॥ प्रवि
 ष्टवास्तस्यदेहेक्षयितस्तेनचन्द्रमाः ॥ १५२ ॥ क्षीणेचन्द्रेक्षय्यताज्योत्स्नास्तस्यमहात्मनः ॥ क्षीणासुसर्वज्यो
 त्स्नासुसर्वौषध्यः क्षयङ्गताः ॥ १५३ ॥ ओषध्यभावाल्लाकस्मिन्नयज्ञः सम्प्रवर्त्तते ॥ यज्ञाभावादनावृष्टिस्ततः सर्वप्रजा
 क्षयः ॥ १५४ ॥ यज्ञभागोपभोगेनहीनानामभवतान्तथा ॥ दुब्बलत्वंसमुत्पन्नविक्कारश्चस्वगोचरे ॥ १५५ ॥ इतिवः कथितं सर्वं

का० ५२ ॥ यथाभूलोकविष्टवः ॥ येनोपायेन तच्छान्तिस्तच्छृण्वन्तु सुरोत्तमाः ॥ १५६ ॥ इतिकालिकापुराणे विंशतितमोऽध्यायः ॥ २० ॥ पु०
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ गच्छन्तु भोः सुरगणा दक्षस्य सदनम् प्रति ॥ तम् प्रसादाय चन्द्रार्थैः सच पूर्णो भवेद्यथा ॥ १ ॥ पूर्णैश्चन्द्रेज
 गत्सर्वम् प्रकृतिस्थम् भविष्यति ॥ युष्माकश्च भवेच्छान्तिरोपधीनाश्च सम्भवः ॥ २ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इति ब्रह्म
 वचः श्रुत्वा देवाः शक्रपुरोगमाः ॥ प्रययुर्हृष्टमनस्तदा दक्षनिवेशनम् ॥ ३ ॥ यथान्यायमुपस्थाय सर्वे मुनिवरं सुराः ॥
 प्रोचुः प्रजापतिन्दक्षम् प्रणम्य श्लक्ष्णया गिरा ॥ ४ ॥ देवा ऊचुः ॥ प्रसीदसीदताम् ब्रह्मन्नस्माकम् बहु दुःखिनाम् ॥ उद्धरस्व
 महाबुद्धे त्राहिनः शोकसागरात् ॥ ५ ॥ यद्रूपम् ब्रह्म संज्ञन्तु सृष्टिकृत् परमात्मनः ॥ तदंशस्त्वम्परञ्जयोतिर्विवप्ररूपनमोस्तु
 ते ॥ ६ ॥ रक्षणात् सर्वजगताम् प्रजापालनकारणात् ॥ दक्षः प्रजापतिश्चेति योगेयस्तन्नुमो वयम् ॥ ७ ॥ दक्षाय सर्वजग
 तान् दक्षाय कुशलात्मनाम् ॥ दक्षाय आत्महितायाशुनमस्तु भ्यम् महात्मने ॥ ८ ॥ सततश्चिन्त्यमानस्य योगिभिर्नियेतन्द्रि
 यैः ॥ सारस्य सारभूतस्त्वं दक्षाय परमात्मने ॥ ९ ॥ योगिवृत्तिरनाधृष्यः पारगाणां परायणः ॥ आद्यन्तमुक्तः सहसा
 तस्मै तुभ्यन्नमो नमः ॥ १० ॥ इति तेषां वैचः श्रुत्वा दक्षो यज्ञभुजान्तथा ॥ प्राह प्रसन्नवदनः शक्रमाभाष्य मुख्यतः ॥ ११ ॥
 दक्ष उवाच ॥ कृतः शक्र महाबाहो भवतान्दुःखमागतम् ॥ दुःखहेतुर्वैदविभो श्रोतुमिच्छाम्यहन्तुतम् ॥ १२ ॥ ममास्ति

पु०

अ. २१

५२

वाकिङ्कर्तव्यम्भवतान्दुःखहानये ॥ तदहर्द्यैदिशक्रौमिकरिष्यामिहितंसमम् ॥ १३ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ त
 च्छुत्वावचनन्तस्यब्रह्मसूतोर्महात्मनः ॥ जगादवाक्यतःशक्रोवीतिहोत्रोऽथतम्मुनिम् ॥ १४ ॥ तऊचुः ॥ क्षयञ्जातो
 निशानाथस्तस्मिन्क्षोभेक्षयङ्गताः ॥ सर्व्वैषध्वोद्विजश्रेष्ठतद्वानिर्ग्यज्ञहानिकृत् ॥ १५ ॥ यज्ञेविनष्टेसकलाःप्रजाःक्षुद्रय
 कातराः ॥ वृष्ट्यभावान्महद्दुःस्वम्प्राप्यनष्टाश्चकाश्यन् ॥ १६ ॥ क्षयोयंरात्रिनाथस्ययस्तेकोपात्प्रवर्तते ॥ ससर्व्वज
 गतोब्रह्मन्नभावार्थमुपस्थितः ॥ १७ ॥ नाधुनातन्निभुवनेयन्नक्षुब्धन्नकिञ्चन ॥ विप्रुतव्यँस्तिविप्रेन्द्रस्थावराःपतगाश्च
 वा ॥ १८ ॥ नयज्ञाःसम्प्रवर्तन्तेनतपस्यन्तितापसाः ॥ आहारदुःखान्निश्रीकाःप्रजाक्षीणाभयातुराः ॥ १९ ॥ एवम्प्र
 वृत्तेविप्रेन्द्रविह्वेस्माद्रसातलात् ॥ दैत्यानयावदुत्थायबाधन्तेतावदुद्वर ॥ २० ॥ प्रसीददक्षचन्द्रस्यतम्पूरयतपोबलात्
 ॥ २१ ॥ पूर्णैचन्द्रेजगत्सर्व्वम्प्रकृतिस्थम्भविष्यति ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इतितेषाँवचःश्रुत्वाप्रजापतिसु
 तस्तदा ॥ २२ ॥ उवाचतान्सुरगणान्हृदयाच्छल्यमुद्वरन् ॥ ॥ दक्ष उवाच ॥ ॥ यन्मेवचोनिशानाथेप्रवृत्तंशापकारणम्
 ॥ २३ ॥ नकेनापिनिदानेनमिथ्याकर्तुन्तदुत्सहे ॥ किन्तुमद्वचनैर्द्व्यस्मान्नैकान्तेनमृषाभवेत् ॥ २४ ॥ चन्द्रोपिवर्द्धतेयस्मा
 तदुपायमुदैक्षत ॥ तत्राप्ययमुपायोस्तिमासाद्वर्द्धयानुचन्द्रमाः ॥ २५ ॥ क्षयवृद्धिश्चमासाद्वैसमम्भाय्यासुवर्तताम् ॥

का०

६३

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा तम्प्रसाद्य प्रजापतिम् ॥ २६ ॥ सर्व्वे सुरगणास्तत्र गता यत्रास्ति चन्द्रमाः ॥ एवमुक्ते तु वचने दक्षेण मु-
 निना द्विजाः ॥ २७ ॥ अथ चन्द्रं समादाय भार्य्याभिः सहितन्तदा ॥ जग्मुस्ते ब्रह्मभवनम्मुदिताः सुरसत्तमाः तत्र गत्वा
 महाभागा यथा दक्षेण भाषितम् ॥ २८ ॥ तत्सर्व्वं दूथयामासु ब्रह्मणे परमात्मने ॥ ब्रह्मा दक्षवचः श्रुत्वा देवानां वैदनात्त-
 दा ॥ चन्द्रभागं महाशैलं जगाम सहितः सुरैः ॥ २९ ॥ तत्र गत्वा सुरश्रेष्ठः प्रजानां हितकाम्यया ॥ स्नापयामास श्रुत्वा
 शुम्बहल्लोहितपुष्करे ॥ भूतभव्यभवज्ज्ञानः पूर्व्वमेव पितामहः ॥ ३० ॥ एतदर्थं श्चकारात्रसरः पूर्णञ्जगद्गुरुः ॥ तत्र
 स्नातस्य जन्तोस्तु नीरोगत्वं प्रजायते ॥ चिरायुष्ट्वश्च स ततम्बहल्लोहितसञ्ज्ञके ॥ ३१ ॥ तत्र स्नातस्य चन्द्रस्य शरीरात्तत्क्ष-
 णं दृढः ॥ राजयक्ष्मानिः ससारपूर्व्वरूपो यथोदितः ॥ ३२ ॥ निःसृत्य राजयक्ष्मापि ब्रह्माणश्च जगत्पतिम् ॥ प्रणम्या हङ्किङ्क-
 रिष्ये क्व गच्छामोत्युवाच तम् ॥ ३३ ॥ स्थानम्पत्नीञ्च लोकेश कृत्य मम सनातनम् ॥ निदेशयानुरूपं मे स्रष्टा च्वञ्जगतायैत-
 ॥ ३४ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततो ब्रह्मा पितम्पुष्टिरीक्ष्येन्दुशरीरगैः ॥ अमृतैस्तेनातिभुक्तैः क्षीणश्चापि निशापति-
 म् ॥ ३५ ॥ दोर्बिभः स्वयन्तद्धृहीत्वा गिरौ निष्पिष्य वै मुहुः ॥ अमृतं ज्वालयामास शरीराद्राजयक्ष्मणः ॥ ३६ ॥ अमृतानि च या-
 न्याशुगालितानि तदा जले ॥ क्षीरोदस्य सचिक्षेप मध्ये रहसि लोकभृत् ॥ ३७ ॥ तस्मादस्यामृतादिन्दोः कलाक्षीणास्तु याः

पु०

अ. २१

६३

पुरा ॥ तासाञ्जग्राहलवशश्चूर्णान्क्षीरोदसागरात् ॥ ३८ ॥ कलामात्रावशेषस्यसंसर्गाद्राजक्षमणः ॥ क्षीणाःकलाःपञ्चदश
याःपूर्वममृतात्मिकाः ॥ ३९ ॥ ताराजयक्षमगर्भस्थाश्चूर्णीभूतास्तुपीडया ॥ तेजोज्योत्स्नासुधाभिस्तुनिबद्धयैत्कलापतेः
॥ ४० ॥ शरोरन्तत्रिधाभूतङ्गर्भस्थंराजयक्षमणः ॥ ज्योतिश्चूर्णमभूज्ज्योत्स्नालीनाराजादियक्षमणि ॥ ४१ ॥ द्रवीभूताःसु
धासर्वाःगर्भरोगस्यचस्थिताः ॥ यदानिर्गालयामाससुधाम्ब्रह्मगलान्तरात् ॥ ४२ ॥ तदाज्योत्स्नासुधाज्योतिःसर्वन्त
स्माद्वहिर्गतम् ॥ क्षीरोदसागरेक्षितन्तत्सर्ववैधिनातदा ॥ ४४ ॥ देवान्गिरौपरित्यज्यस्वयङ्गत्वादुतन्ततः ॥ ततोमृतानि
प्रक्षाल्यकलाचूर्णानिवारिभिः ॥ ४५ ॥ ज्योत्स्नाञ्चाप्याजगामाशुगृहीत्वातत्रयङ्गिरिम् ॥ क्षीरोदाद्विरिमासाद्यचन्द्रभागन्तदा
विधिः ॥ ४६ ॥ देवमध्येकलाचूर्णं सुधाज्योत्स्नान्यवीविशत् ॥ संस्थाप्यतत्रयम्ब्रह्मादेवानाम्मध्यतस्थितः ॥ ४७ ॥ जगादराजय
क्षमाणन्तस्थानादिनिदेशयत् ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ सर्वदायोदिवारात्रौसन्ध्यायव्वनितारतः ४८ ॥ सेवतेसुरतन्तस्मिन्नाजयक्ष
म्वसिष्यसि ॥ प्रतिशयायश्वासकाससय्युक्तोमैथुनश्चरेत् ॥ ४९ ॥ सतेप्रवेश्यः सततंश्लेष्मणश्चतथाविधः ॥ कृष्णारूयामृ
त्युपुत्रीयाभवतःसदृशीगुणैः ॥ ५० ॥ सातेस्तुभार्यासततम्भवन्तमनुयास्यति ॥ क्षोणत्वम्भवतः कृत्यन्ततस्त्व
विषयङ्कुरु ॥ ५१ ॥ द्रुतङ्गच्छयथाकामञ्चन्द्रात्त्वव्विमुखोभव ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एवव्विसृष्टोविधिनाराज

का०

५४

यक्षमा महागदः ॥ ५२ ॥ पश्यतां सर्वदेवानामन्तर्धानं भगवन् ॥ अन्तर्हिते महारोगे ब्रह्मालोकपितामहः ॥ ५३ ॥ चन्द्रं स
मग्रयामास कलापञ्चदशैर्धनम् ॥ तेन क्षीरोदधौ तेन सुधापूनेन चात्मभूः ॥ ५४ ॥ स ज्योत्स्नैस्तु कलाचूर्णैः पूर्ववच्चाकरो
द्विधुम् ॥ सपोढा कलापूर्णः पूर्ववद्विषां यदा ॥ ५५ ॥ चन्द्रस्तदा सर्वदेवाभ्युदुस्तस्य दर्शनात् ॥ अथ चन्द्र
स्तदा पूर्णः प्रणिपत्य पितामहम् ॥ ५६ ॥ उवाचे दंसुरसदो मध्यगो नातिहर्षितः ॥ सोम उवाच ॥ न स्याम पूर्व
वद्ब्रह्मच्छरीरे मम वर्त्तते ॥ ५७ ॥ नवीर्यं व्यातथोत्साहो निपीदन्त्यङ्गसन्धयः ॥ नोत्सहेत्पूर्ववच्चैष्टाव्विधातुं सुतरामहम् ॥
५९ ॥ चेष्टाहीनस्त्वनुदिनं वर्त्तयेत्क्लेन लोककृत् ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अस्तस्य यक्षमणा सोमयदभूदङ्गसन्धयः ॥ ६० ॥ पू
र्व्वच्छिशीर्णाभवत्स्तत्पूर्णमभवन्नहो ॥ अधुना भवतो देहचूर्णान्निःसारितम्पया ॥ ६१ ॥ शरीरात्सामृतज्योत्स्नामञ्जसाराज
यक्षमणः ॥ तेषाम्प्रक्षालनविधौ लवशो यस्तिथतञ्जले ॥ ६२ ॥ ज्योत्स्नायाश्च सुधायाश्च तेन हीनो भवान्यतः ॥ ततोऽङ्गस
न्धयो राजस्तव सीदन्ति साम्प्रतम् ॥ ६३ ॥ तस्योपायविधां स्यामियथानातिष्ठं मे द्रवन् ॥ प्राजापत्यः पुरोडाशो हवनीयः
पुरोध्वरे ॥ ६४ ॥ ऐन्द्रस्ततो नुदाग्नेयः प्रदेयः सर्वतः क्रतौ ॥ ततो नुभवतो भागः पुरोडाशो मया कृतः ॥ ६५ ॥ तेन भागेन भुक्तेन
नित्यं यज्ञकृतेन हि ॥ पूर्व्ववत्ते समुत्साहः स्यामवीर्यं भविष्यति ॥ ६६ ॥ याश्चामृतकणास्तो ये क्षीरोदस्य स्थितास्तव ॥ श

१ स्याम बलम् । २ अस्तस्येति हे सोमयक्षमणाप्रस्तस्य भवतः अंगसन्धयः पूर्व्वच्छिशीर्णा अभवन् तत्पूर्णं चामृदित्यर्थः ।

पु०

अ. २१

५४

रीरचूर्णव्यायत्तेज्योत्स्नानाञ्चापियेलवाः ॥ ६७ ॥ तत्सर्वम्भवतो ज्योत्स्नायोगादनुदिनव्यिधौ ॥ वृद्धिर्ध्यास्यतिसततद्
 क्षीरसागरगर्भगम् ॥ ६८ ॥ स्वारोविषेन्तरेप्राप्तेद्वितीयेशङ्करांशजः ॥ दुर्वासाभविताविप्रः प्रचण्डश्चण्डभानुवत् ॥ ६९ ॥
 सदेवेन्द्रस्याविनयाच्छापन्दत्वासुदारुणम् ॥ करिष्यति त्रिभुवनन्निःश्रीकंससुराऽसुरम् ॥ ७० ॥ श्रियाहीनेततो लोके भवि
 तालोकविष्टवः ॥ यथातवक्ष्यात्सोमप्रवृतः सर्वविष्टवः ॥ ७१ ॥ तन्मानुषप्रमाणेन तृतीयेतुकृतेयुगे ॥ भविष्यतिस्थास्य
 तिचयावद्युगचतुष्टयम् ॥ ७२ ॥ ततश्चतुर्थे सम्प्राप्ते सहदेवैः कृतेयुगे ॥ क्षीरोदन्निर्ममथिष्यामः शम्भुर्विष्णुरहन्तथा ॥ ७३ ॥
 मन्थानम्मन्दरङ्गत्वावेप्रकृत्वातुवसुकिम् ॥ यज्ञभागेषुहीनेषु देवानां धर्मव्यन्ततः ॥ ७४ ॥ मथिष्यामः समन्देवैः क्षीरोदंस
 हदानवैः ॥ त्वच्छरीरमृतमिदं दद्यात्स्थितदक्षीरसागरे ॥ ७५ ॥ तत्प्रमथ्यग्रहीष्यामोराशीभूतन्तथाक्षयम् ॥ सर्वैर्ध्वयन्त
 रेकृत्वा त्वच्छरीरन्तदावयम् ॥ क्षेपस्यामः सागरजलेशरीरार्थव्यिधौतव ॥ निर्ममथ्यसागरम्पश्चात्समुद्धार्ययदामृतम् ॥
 ७७ ॥ तदातववपुस्तस्मिन्पूर्ववत्समन्विष्यति ॥ ओजोवीर्यार्द्रान्कान्तमक्षयश्चसुधात्मकम् ॥ ७८ ॥ दृढं ह्रस्वमधिकश्च
 रुमधिष्यतिवपुस्तव ॥ ॥ म.क्रेण्डेय उवाच ॥ ॥ सुधांशुमेवमाभाष्य ब्रह्मालोकपितामहः ॥ ७९ ॥ विधोः क्षयः समासा
 द्वौवृद्धयेयत्नवानभूत् ॥ यथादक्षेण गदितस्मासाद्वय्यातुचन्द्रमाः ॥ ८० ॥ क्षयवृद्धिश्चमासाद्वय्यत्नन्तत्राकरोद्विधिः ॥ ततः

का०

६६

षोडशधाचन्द्रंसुरज्येषोविभक्तवान् ॥ ८१ ॥ विभज्यचसुरान्सर्वान्समुवाचदमुत्तमम् ॥ कलाःषोडशचन्द्रस्यतत्रैका
 शम्भुमूर्धनि ॥ ८२ ॥ तिष्ठन्वद्यावधिपराक्षयय्यन्तुक्षयविविना ॥ क्षयेणयदिरोगेणमासाद्वन्दक्षवाक्यतः ॥ ८३ ॥
 क्षयायपीड्यतेचन्द्रो नोपशान्तिस्तदाभवेत् ॥ किन्त्वस्ययाकलाशम्भोज्योत्स्नागच्छन्तुताम्प्रति ॥ ८४ ॥ चतुर्दशकलासं
 स्थाःप्रतिमासंसुरोत्तमाः ॥ चतुर्दशकलासंस्थान्यमृतानिपिबन्तुवै ॥ ८५ ॥ प्रतिपत्तिथिमारभ्यभवन्तस्ताश्चतुर्दशीम् ॥
 तेजोभागाःसूर्यबिम्बश्चतुर्दशतिथौक्रमात् ॥ ८६ ॥ प्रविशन्तुक्षयन्त्वेवङ्गुणपक्षेविधोर्भवेत् ॥ यातुशेषाकलादर्शहरित्प
 त्रेपलायिता ॥ ८७ ॥ तिष्ठतुप्रथमेभागेतिथौतस्यान्निशापतेः ॥ द्वितीयेदर्शभागेतुरोहिण्यायातुमन्दिरम् ॥ ८८ ॥
 तृतीयेतुसरस्वत्यांस्त्रात्वासमुत्थितोविधुः ॥ चतुर्थेबलसम्पूर्णस्तिथिभागोविभावसोः ॥ ८९ ॥ मण्डलार्ध्यातुचन्द्रोयंस
 बिम्बरथघोटकः ॥ यावत्कालेनहिकलाप्रथमाक्षयमाप्नुयात् ॥ ९० ॥ एवमेवङ्गुणपक्षेतावत्साप्रतिपद्भवेत् ॥ द्वितीया
 दौर्गुणपक्षेवृद्धिहासस्तथाविधः ॥ ९१ ॥ तिथीनावृद्धिहेतुश्चशुक्लकृष्णे तथाभवेत् ॥ ततःपुनःशुक्लपक्षेयावत्पूर्वकलोदिता
 ॥ ९२ ॥ वृद्धिर्नैतिभवेतावत्प्रतिपत्तिथिरादितः ॥ ततोद्वितीयभागस्ययाज्योत्स्नाहरमूर्धनि ॥ ९३ ॥ स्थितायाव्यैकला
 यान्तुगतासापुनरेष्यति ॥ युष्माभिस्तुभवेत्पेयममृतय्यदिनेदिने ॥ ९४ ॥ तद्वितीयादितिथिभिःपूर्णान्ताभिःसदैवहि ॥

पु०

अ २३

६६

स्वयमुत्पत्स्यतेचन्द्रोज्योत्स्नायोगात्सुरोत्तमाः ॥ ९५ ॥ यथादिनेदिनेभागाःक्षयय्यन्तितथाविधोः ॥ वृद्धिद्वच्छन्त्यनु
 दिनंशुक्लपक्षेन्वहंसुराः ॥ ९६ ॥ तेजोभागःसूर्यविम्बात्पुनरेवसमेप्यति ॥ प्रयास्यतिकृष्णपक्षेयथाभागक्रमन्तथा ॥
 ॥ ९७ ॥ ज्योत्स्नाहरशिरश्चन्द्रात्प्रत्यहम्पुनरेप्यति ॥ तेजोभागःसूर्यविम्बादमृतम्वर्षतिस्वयम् ॥ ९८ ॥ एवंवृद्धिःशु
 क्लपक्षे सुधांशोसम्भविष्यति ॥ पक्षयोःशुक्लकृष्णत्वञ्चन्द्रवृद्धिक्षयाद्भवेत् ॥ ९९ ॥ यावत्कालेनयोभागःक्षयंवृद्धिश्च
 यास्यति ॥ तावत्कालमभिव्याप्यतिथिःस्थास्यतिसापुनः ॥ १०० ॥ चिरेणवृद्धिर्यदिवाक्षयोवाद्भुतेनवृद्धिर्यदिवाक्षयो
 वा ॥ द्रुतात्तिथीनान्तुसदाक्षयःस्याच्चिरस्तुवृद्धिस्तिथिषुप्रवेशे ॥ १०१ ॥ हव्यङ्गव्यञ्चचन्द्रेणविनानसम्भविष्यति ॥ त
 स्मात्तयोःप्रवृद्ध्यर्थञ्चन्द्रंरक्षन्तुदेवताः ॥ १०२ ॥ आश्वासनीयःशुभ्रांशुःकलाशेषोनुमासतः ॥ अमावास्यापराह्णेतुपि
 तृतीरोहिणीगृहे ॥ १०३ ॥ तस्यैवास्वादनात्कव्यवृद्धिर्यस्यतिचान्वहम् ॥ तेनकव्येनपितरस्तृप्तिर्यस्यन्तिवैपराम्
 ॥ १०४ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ततःसुरगणाःसर्व्वेयथोक्तव्यधिनातथा ॥ चक्रुर्लोकहितार्थायचन्द्रस्यक्षयवृद्धये ॥
 ॥ १०५ ॥ महादेवोपिचन्द्राद्वैस्वरूपम्परमात्मनः ॥ जग्राहदेवैर्व्यधिनाशिरसाक्षुधितोभृशम् ॥ १०६ ॥ यत्तेजःपरम
 न्नित्यमजमव्ययमक्षयम् ॥ तत्स्वरूपाचन्द्रकलाशापतस्तुक्षयङ्गता ॥ १०७ ॥ प्राविशन्तियदाज्योतिरानन्दमजरम्परम् ॥

का०

५६

योगिनस्तुतदातेषाश्चिन्तनल्लीनमेप्यति ॥ १०८ ॥ महादेवशिरःसंस्थेलीनोवित्तसधानिधौ ॥ चन्द्रद्वाराभवेन्मुक्तिरित्येवव्येदि
कीश्रुतिः ॥ १०९ ॥ एतज्ज्ञात्वामहादेवःक्षयवृद्ध्याविनाकृतम् ॥ हितायसर्वलोकानाञ्जग्राहशिरसाविधुम् ॥ ११० ॥
चन्द्रज्योत्स्नासमायोगादौषध्योयान्तिवृद्धये ॥ सर्वौषधीसुवृद्धासुप्रवर्तन्तेततोध्वराः ॥ १११ ॥ अध्वरेषुप्रवृत्तेषुस्वान्स्वा
न्भागस्तुदेवताः ॥ परिगृह्णन्तिपितरस्तथाकव्यानिभूरिशः ॥ ११२ ॥ अमृतमृद्गणामृष्ट्यैदेवेभ्यःपुरातनम् ॥ ते
नतृप्यन्तिहीनायेहव्यभागेनदेवताः ॥ ११३ ॥ यज्ञेनाप्यायितन्तच्चज्योत्स्नाभिर्वृद्धिमेतिवै ॥ यज्ञजोत्स्नाविनाभूतन्त
च्चस्याक्षीणमन्यथा ॥ ११४ ॥ अतोमृतस्ययज्ञस्यचन्द्रमाःकारणंस्वयम् ॥ अतोदक्षस्यशापानुरक्षायैतच्चिकीर्षितम्
॥ ११५ ॥ अद्यापिकृष्णपक्षेतुत्तुधांशुंपीयेतसुरैः ॥ तेजःसुख्यय्यातिशम्भुश्चन्द्रार्द्धज्योत्स्निकातथा ॥ ११६ ॥ पुनश्च
शुक्लपक्षेतुशेषोदेतिकलाततः ॥ ज्योत्स्नाद्वितीयोभागस्तुतेजोभागोद्वितीयकः ॥ ११७ ॥ अन्येत्युग्रशिरश्चन्द्रात्सूर्यवि
म्बाद्यथाक्रमम् ॥ कलाःषोडशचन्द्रस्यतत्रैकाशम्भुशेखरे ॥ ११८ ॥ सिताऽसितावुभौपक्षौशेषाणामुदयक्षयौ ॥ इतिवः
सर्वंनारव्यातविवैभक्तश्चन्द्रमायथा ॥ ११९ ॥ ब्रह्मणापर्वतश्रेष्ठेयथातच्चन्द्रभागतः ॥ यज्ञभागेस्थितेयस्माद्देवान्नम
करोद्विधुम् ॥ १२० ॥ कव्येस्थितेपिपित्रन्नन्तिथिवृद्धिक्षयोयथा ॥ इदम्पुण्यतमाख्यानय्यैःशृणोतिसकृन्नरः ॥ १२१ ॥

पु०

अ. २१

५६

राजयक्ष्मातस्यकुलेनकदाचिद्विष्यति ॥ यक्ष्मणापरिभूतोयःशृणोतिवचनविंधेः ॥ १२२ ॥ नचिराद्यक्ष्मणायुक्तः
 सभवेन्नरसत्तमः ॥ इदंस्वस्त्ययनम्पुण्यङ्कुल्याद्गुह्यतमंशुभम् ॥ १२३ ॥ यःशृणोत्येकचित्तःसन्तसमहापुण्यभागभवेत् ॥
 ॥ इतिकालिकापुराणेएकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ यत्रदेवसभाभूतासानो
 तस्यमहागिरेः ॥ तत्रजातादेवनदीसोताख्यावचनाद्विधेः ॥ १ ॥ स्नापयित्वायदाचन्द्रंसीतातोयैर्मर्मनोहरैः ॥ चन्द्रम्प
 पुर्व्वेह्यवाक्यात्सर्व्वेतेत्रिदिवौकसः ॥ २ ॥ तदासीताजलश्चन्द्रस्नानयोगाच्चसाऽमृतम् ॥ भूत्वानिपतितन्तस्मिन्बृहल्लो
 हितसञ्ज्ञके ॥ ३ ॥ तद्विवृद्धन्तदातोयन्तस्मिन्त्सरसिनोममौ ॥ तद्वदर्शस्वयम्ब्रह्माविवृद्धंसाऽमृतञ्जलम् ॥ ४ ॥ तद्व
 र्शनाज्जलात्तस्मादुत्थिताकन्यकोत्तमा ॥ चन्द्रभागेतितन्नामविधिश्चक्रेस्वयन्ततः ॥ ५ ॥ भाग्यार्थिसागरस्तान्तुजग्राहब्रह्म
 सम्मते ॥ तयैवाधिष्ठितन्तोयद्गदाग्रेणनिशापतिः ॥ ६ ॥ निर्बिभद्यपश्चिमेपार्श्वेगिरिन्तअवाहयत् ॥ तस्याऽमृतजलम्भित्वा
 बृहल्लोहितनामकम् ॥ ७ ॥ कासारंसागरय्यैतश्चन्द्रभागानदीतुसा ॥ सागरोपितदाभाग्यार्थश्चन्द्रभागाम्महानदीम् ॥ ८ ॥
 तेनतोयप्रवाहेणनिनायभवनंस्वकम् ॥ एवन्तस्मिन्त्समुत्पन्नाचन्द्रभागाह्वयानदी ॥ ९ ॥ चन्द्रभागेमहाशैलेगुणैर्गङ्गासमा
 सदा ॥ नद्यश्चपर्व्वताःसर्व्वेद्विरूपाश्चस्वभावतः ॥ १० ॥ तोयन्नदीनारूपन्तुशरीरमपरन्तथा ॥ स्थावरःपर्व्वतानान्तरूप

का० ५७ ॥ ११ ॥ शुक्तीनामथकम्बनाय्यैवान्तर्गतातनुः ॥ बहिरस्थिस्वरूपन्तुसर्वदैवप्रवर्तते ॥ १२ ॥ एवञ्च
 लंस्थावरन्तुनदीपर्वतयोस्तदा ॥ अन्तर्व्यसंतिकायस्तुसततन्नोपपद्यते ॥ १३ ॥ आप्याय्यतेस्थावरेणशरीरम्पर्वतस्यतु ।
 तथानदीनाङ्कायस्तुतोयेनाप्याय्यतेसदा ॥ १४ ॥ नदीनाङ्कामरूपित्वम्पर्वतानान्तथैवच ॥ जगत्स्थित्यैपुराविष्णुःकल्प
 यामासयत्नतः ॥ १५ ॥ तोयहानौनदोदुःखञ्जायतेसततंसुराः ॥ विशीर्णेस्थावरेदुःखञ्जायतेगिरिकायजम् ॥ १६ ॥ तस्मि
 न्गिरौचन्द्रभागेबृहल्लोहिततीरगाम् ॥ सन्धान्दृष्ट्वाथपप्रच्छवसिष्ठंसादरन्तदा ॥ १७ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ ॥ किमर्थमाग
 ताभद्रेनिज्जनन्त्वम्महीधरम् ॥ कस्यवातनयागौरिकिब्धौतवचिकीर्षितम् ॥ १८ ॥ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुम्यदिगुह्यन्नतेभ
 वेत् ॥ वदनम्पूर्णचन्द्राभन्निःश्रीकब्धौकथन्तव ॥ १९ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वावचस्तस्यवसिष्ठस्यमहात्मनः।
 दृष्ट्वाचतस्महात्मानञ्ज्वलन्तमिवपावकम् ॥ २० ॥ शरीरधृग्ब्रह्मचर्य्यसदृशान्तज्जटाधरम् ॥ सादरम्प्राणिपत्याथसन्धोवाच
 तपोधनम् ॥ २१ ॥ यदर्थमागताशैलंसिद्धन्तन्मेद्विजोत्तम ॥ तवदर्शनमात्रेणतन्मेसेत्स्यतिवाविभो ॥ २२ ॥ तपः कर्तुमहम्ब्रह्म
 त्निज्जनंशैलमागता ॥ ब्रह्मणोहम्मनोजातासन्धानाम्नाचविश्रुता ॥ २३ ॥ नोपदेशमहञ्जानेतपसोमुनिसत्तम ॥ यदितेयुज्य
 तेगुह्यम्मात्वंसमुपदेशय ॥ २४ ॥ एतच्चिकीर्षितदुह्यन्नान्यत्किञ्चनविद्यते ॥ अज्ञात्वातपसोभावन्तपोवनमुपाश्रिता ॥ २५ ॥

पु०

अ. २२

५७

चिन्तयापरिशुष्येहृष्येतेचमनः सदा ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ आकर्ण्यतस्यावचनम्बसिष्ठोब्रह्मणः सुतः ॥ २६ ॥ स्वयं
ससर्वतत्त्वज्ञोनान्यत्किञ्चनपृष्ठवान् ॥ अथतान्नियतात्मानन्तपसेऽतिधृतोद्यमाम् ॥ २७ ॥ वसिष्ठो मन्त्रयाश्चक्रेगुरुवच्छिष्यव
त्तदा ॥ २८ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ परमर्थोमहत्तेजः परमर्थोमहत्तपः ॥ परमोयः समाराध्यो विष्णुर्मनसिधीयताम् ॥ २९ ॥ धर्मा
र्थकाममोक्षाण्यैकस्त्वादिकारणम् ॥ तमेकजगतामाद्यम्भजस्वपुरुषोत्तमम् ॥ ३० ॥ शङ्खचक्रगदापद्मधरङ्कमललो
चनम् ॥ शुद्धस्फटिकसङ्काशं कचिन्नीलाम्बुदलविम् ॥ ३१ ॥ गरुडोपरिशुक्लाब्जेपद्मासनगतं हरिम् ॥ श्रीवत्सवक्षसंश
न्तव्यं नमालाधरम्परम् ॥ ३२ ॥ केयूरकुण्डलधरङ्किरीटमुकुटोज्ज्वलम् ॥ निराकारज्ञानगम्यं साकारन्देहधारिणम् ॥ ३३ ॥
नित्यानन्दन्निरालम्बं सूर्यमण्डलमध्यगम् ॥ मन्त्रेणानेन देवेश विष्णुम्भजशुभानने ॥ ३४ ॥ ॐ नमो वासुदेवाय ओमित्य
न्तेन सन्ततम् ॥ मौनीतपस्यामारभ्य तान्मेनिगदतः शृणु ॥ ३५ ॥ स्नानम्मौनेन कर्तव्यम्मौनेनैवतु पूजनम् ॥ द्वयोः पर्णजला
हारम्प्रथमं पष्ठकालयोः ॥ ३६ ॥ तृतीये पष्ठकाले तु उपवासपरो भवेत् ॥ एवन्तपः समाप्तौ तु पष्ठे काले क्रिया भवेत् ॥ ३७ ॥
वृक्षवल्कलवासाश्च काले भूमिशयस्तथा ॥ एवम्मौनीतपस्याख्यात्रतचर्याफलप्रदा ॥ ३८ ॥ एवन्तपः समुद्दिश्य कामश्चिन्त
यमाधवम् ॥ सतेप्रसन्नदृष्टार्थं चिरादेव दास्यति ॥ ३९ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ उपदिश्य वसिष्ठोऽथ सन्ध्यायै तपसः

का०

५८

क्रियाम् ॥ तामाभाष्ययथान्यायन्तत्रैवान्तर्हधेमनिः ॥ ४० ॥ सन्ध्यापितपसोभावञ्ज्ञात्वामोदमवाप्यच ॥ तपःकर्तुंसमारे
 मेवृहल्लोहिततीरगा ॥ ४१ ॥ यथोक्तनुवसिष्ठेनमन्त्रन्तपसिसाधनम् ॥ व्रतेनतेनगोविन्दम्पूजयामासभक्तितः ॥ ४२ ॥
 एकान्तमनसस्तस्याःकुर्वन्त्याःसुमहत्तपः ॥ विष्णौविन्यस्तमनसोगतमेकञ्चतुर्थ्युगम् ॥ ४३ ॥ नकोपिविस्मयन्नापत
 स्यादृष्टातपोद्भुतम् ॥ नतादृशीतपश्चर्याभविष्यतिचकस्यचित् ॥ ४४ ॥ मानुषेणाऽथमानेनगतेत्वेकचतुर्थ्युगे ॥ अन्त
 र्व्वहिस्तथाकाशोदर्शयित्वानिजव्वपुः ॥ ४५ ॥ प्रसन्नस्तेनरूपेणयद्रूपश्चिन्तितन्तथा ॥ पुरःप्रत्यक्षताय्यातस्तस्याविष्णु
 र्जगत्पतिः ॥ ४६ ॥ अथसापुरतोदृष्ट्वामनसाचिन्तितंहरिम् ॥ शङ्खचक्रगदापद्मधारिणस्पद्मलोचनम् ॥ ४७ ॥ केयूरकुण्ड
 लधरङ्किरीटमुकुटोज्ज्वलम् ॥ तार्क्ष्यस्थम्पुण्डरोकाक्षत्रीलोत्पलदलच्छविम् ॥ ४८ ॥ ससाध्वसमहव्वक्ष्येकिङ्कथंस्तौमिवाहरि
 म् ॥ इतिचिन्तापराभूत्वान्यमीलयतचक्षुषी ॥ ४९ ॥ निमीलिताक्ष्यास्तस्यास्तुप्रविश्यहृदयंहरिः ॥ दिव्यङ्गीतन्ददौतस्यैवाच
 न्दिव्येचचक्षुषो ॥ ५० ॥ दिव्यञ्ज्ञानन्दिव्यचक्षुर्हिव्याव्वाचमवाप्यच ॥ प्रत्यक्षव्वीक्ष्यगोविन्दन्तुष्टावजगताम्पतिम्
 ॥ ५१ ॥ ॥ सन्ध्योवाच ॥ ॥ निराकारञ्ज्ञानगम्यम्पर्य्यन्त्रैवस्थूलन्नापेसूक्ष्मन्नचोच्चैः ॥ अन्तश्चिन्त्यैयोगिमिथ्यस्यरूप
 न्तस्मैतुभ्यंहरयेमेनमोस्तु ॥ ५२ ॥ शिवंशान्तन्निर्मलन्निर्व्विकारञ्ज्ञानात्परंमुप्रकाशव्विसारि ॥ रविप्रख्यन्ध्वान्तभागा

पु०

अ. २२

५८

त्परस्ताद्रूपयैस्यत्वात्रमामिप्रसन्नम् ॥ ५३ ॥ एकंशुद्धन्दीप्यमानविविनोदश्चित्तानन्दसत्त्वजम्पापहारि ॥ नित्यानन्दसत्य
 भूरिप्रसन्नयैस्यश्रीदंरूपमस्मै नमोस्तु ॥ ५४ ॥ विद्याकारोद्भावनीयम्प्रभित्तंसत्त्वच्छन्नन्ध्येयमात्मस्वरूपम् ॥ सारम्पा
 रम्पावनानाम्पवित्रन्तस्मैरूपयैस्यचैवन्नमस्ते ॥ ५५ ॥ नित्याज्जवळयहोनङ्गुणौघैरष्टाङ्गैर्याश्चिन्त्यतेयोगयुक्तैः ॥
 ॥ तत्त्वव्यापिप्राप्ययज्ज्ञानयोगेपरय्यातायोगिनस्तन्नमस्ते ॥ ५६ ॥ यत्साकारंशुद्धरूपमनोज्ञङ्गरूपस्थन्नोलमेघप्र
 काशम् ॥ शङ्खचक्रम्पद्मगदेदधानन्तस्मै नमोयोगयुक्तायतुभ्यम् ॥ ५७ ॥ गगनम्भूर्दिशश्चैवसलिलश्चोतिरेवच ॥ वा
 युःकालश्चरूपाणियस्यतस्मै नमोस्तुते ॥ ५८ ॥ प्रधानपुरुषौयस्यकार्याङ्गत्वेनिवत्स्यतः ॥ तस्मादव्यक्तरूपायगोविन्दा
 यनमोस्तुते ॥ यःस्वयंयश्चभूतानियःस्वयन्तद्गुणःपरः॥यस्वयञ्जगदाधारस्तस्मैतुभ्यन्नमोनमः ॥ ५९ ॥ परःपुराणःपुरु
 षःपरमात्माजगन्मयः ॥ अक्षयोयोव्ययोदेवस्तस्मैतुभ्यन्नमोनमः ॥ ६० ॥ योब्रह्माकुरुतेसृष्टिंयोविष्णुःकुरुतेस्थितिम्॥
 संहरिष्यतियोरुद्रस्तस्मैतुभ्यन्नमोनमः ॥ ६१ ॥ नमोनमःकारणकारणायदिव्याऽमृतज्ञानविभूतिदाय ॥ समस्तलोका
 न्तरमोहदायप्रकाशरूपायपरात्पराय ॥ ६२ ॥ यस्यप्रपञ्चोजगदुच्यतेमहान्क्षितिर्दिशःसूर्य्यइन्दुर्मनोजवः ॥ वह्निर्मु
 खान्नाभितश्चान्तरिक्षन्तस्मैतुभ्यंहरयेतेनमोस्तु ॥ ६३ ॥ त्वम्परःपरमात्माचत्वविद्याविविधाहरे ॥ शब्दब्रह्मपर

का०

६९

म्ब्रह्मविचारणपरात्परः ॥ ६४ ॥ यस्यनादिन्नमध्यश्चनान्तमस्तिजगत्पतेः ॥ कथंस्तोष्यामितन्देवैर्वाङ्मनोगोचराह्विः
 ॥ ६५ ॥ यस्यब्रह्मादयोदेवामुनयश्चतपोधनाः ॥ नविष्टुष्वन्तिरूपाणिवर्णनीयःकथंसमे ॥ ६६ ॥ स्त्रियामयातेकिञ्चे
 यानिर्गुणस्यगुणाःप्रभो ॥ नैवजानन्तियद्रूपंसेन्द्राअपिसुराऽसुराः ॥ ६७ ॥ नमस्तुभ्यञ्जगन्नाथनमस्तुभ्यन्तपोमय ॥ प्र
 सीदभगवँस्तुभ्यम्भूयोभूयोनमोनमः ॥ ६८ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ अथतस्याःशरीरन्तुवल्कलाजिनसञ्चतम् ॥
 परिक्षीणञ्जटाव्रातैःपवित्रैर्मूर्ध्निराजितम् ॥ ६९ ॥ हिमानीतर्जिताम्भोजसदृशव्यँदनन्तथा ॥ निरीक्ष्यकृपयाविष्टोह
 रिःप्रोवाचतामिदम् ॥ ७० ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ प्रीतोस्मितपसामभद्रेभवत्यापरमेणवै ॥ स्तवेनचशुभप्रज्ञेवर
 व्यँरयसाम्प्रतम् ॥ ७१ ॥ येनतेविद्यतेकार्थव्यैरेणास्तिमनोगतम् ॥ तत्करिष्येचभद्रन्तेप्रसन्नोहन्तव्रतैः ॥ ७२ ॥ सन्ध्योवा
 च ॥ यदिदेवप्रसन्नोसितपसाममसाम्प्रतम् ॥ वृतस्तदाऽयम्प्रथमोवरोममविधीयताम् ॥ ७३ ॥ उत्पन्नमात्रादेवेशप्रा
 णिनोस्मिन्नभस्तले ॥ नभवन्तुक्रमेणैवसकामाःसम्भवन्तुवै ॥ ७४ ॥ पतिव्रताहल्लोकेषुत्रिष्वपिप्रथितायथा ॥ भविष्यामि
 तथानान्यावरणकोवृतोमम ॥ ७५ ॥ सकामाममदृष्टिस्तुकुत्रचिन्नपतिष्यति ॥ ऋतेपतिञ्जगन्नाथसोऽपिमोऽतिसुहृतरः ॥
 ॥ ७६ ॥ योद्रक्ष्यतिसकामोमाम्पुरुषस्तस्यपौरुषम् ॥ नाशङ्कामिष्यतितदासतुच्छीवोभविष्यति ॥ ७७ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥

पु०

अ २२

६९

प्रथमःशैशवोभावःकौमारारूपोद्वितीयकः ॥ तृतीयोयौवनोभावश्चतुर्थोवार्द्धकस्तथा ॥ ७८ ॥ तृतीयेत्वथसम्प्राप्तेवयोभा
 गेशरीरिणः ॥ सकामाःस्युर्द्वितीयान्तेभविष्यन्तिकचिक्कचित् ॥ ७९ ॥ तपसातवमर्यादावगतिस्थापितामया ॥ उत्प
 न्नमात्रानयथासकामाःस्युःशरीरिणः ॥ ८० ॥ त्वञ्चलोकेसतोभावन्तादृशंसमवाप्स्यसि ॥ त्रिषुलोकेषुनान्यस्यायादृशं
 सम्भविष्यति ॥ ८१ ॥ यःपश्यतिसकामस्त्वाम्पाणिग्रहमृतेतव ॥ ससद्यःकृबिताम्प्राप्यदुर्बलत्वङ्गमिष्यति ॥ ८२ ॥
 पतिस्तवमहाभागस्तपोरूपसमन्वितः ॥ सप्तकल्पान्तजीवीचभविष्यतिसहत्वया ॥ ८३ ॥ इतियेतेवरामन्तःप्रार्थितास्तेकृ
 तामया ॥ अन्यच्चतेवेदिष्यामिपूर्व्यैन्मनसिस्थितम् ॥ ८४ ॥ अग्नौशरीरस्यागस्तेपूर्वमेवप्रतिश्रुतः ॥ सचमेधातिथेय्यज्ञे
 मुनेर्द्वादशवार्षिके ॥ ८५ ॥ हुतप्रज्वलितेवह्नौनचिरात्क्रियतान्वया ॥ एतच्छैलोपत्यकायाश्चान्द्रभागानदीतटे ॥ ८६ ॥ मे
 धातिथिर्महायज्ञङ्कुरुतेतापसाश्रमे ॥ तत्रगत्वास्वयञ्छन्नामुनिभिर्नोपलक्षिता ॥ ८७ ॥ मत्प्रसादाद्वह्निजातातस्यपुत्रीभ
 विष्यसि ॥ यस्त्वयावाञ्छनीयोस्तिस्वामीमनसिकश्चन ॥ ८८ ॥ तन्निधायनिजस्वान्तेत्यजवह्नौवपुःस्वकम् ॥ यदात्व
 न्दारुणसन्ध्येतपश्चरसिपर्वते ॥ ८९ ॥ यावच्चतुर्गुणन्तस्यव्यतीतेतुकृतेयुगे ॥ त्रेतायाःप्रथमेभागेजातादक्षस्यकन्यका
 ॥ ९० ॥ सददौकन्यकाःसप्तविंशतिश्चसुधांशवे ॥ तासांहितोर्यदासप्तश्चद्रोदक्षेणाकोपिता ॥ ९१ ॥ तदाभवत्यानिकटेस

का० ६० ॥ च्छेदेवाःसमागताः ॥ नदृष्टाश्चत्वयासन्ध्येदेवाश्चब्रह्मणासह ॥ ९२ ॥ मयिविन्यस्तमनसात्वच्चदृष्टानतेपुनः ॥ चन्द्रस्यशाप
मोक्षार्थञ्चन्द्रभागानदीयथा ॥ ९३ ॥ सृष्टाधात्राँतदैवात्रमेधातिथिरुपस्थितः ॥ तपसातत्समोनास्तिनभूतो न भविष्यति
॥ ९४ ॥ तेनयज्ञःसमारब्धो ज्योतिष्टोमोमहाविधिः ॥ तत्रप्रज्वलितो वह्निस्तस्मिँस्त्यजवपुःस्वकम् ॥ ९५ ॥ एतन्मयास्था
पितन्तेकार्यार्धम्भोस्तपस्विनि ॥ तत्कुरुष्वमहाभागेयाहियज्ञम्महामुनेः ॥ ९६ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ नारायणः
स्वयंसन्ध्यां पस्पशाऽथाग्रपाणिना ॥ ततःपुरोडाशमयन्तच्छरीरमभूक्षणात् ॥ ९७ ॥ महामुनेर्मयायज्ञेतस्मिन्विश्वोपका
रिणि ॥ नाग्निःक्रव्यादताञ्जातुत्वेतदर्थन्तथाकृतम् ॥ ९८ ॥ एवञ्चत्वाजगन्नाथस्तत्रैवान्तरधीयत ॥ सन्ध्याप्यगच्छत्तत्सत्रेय
त्रमेधातिथिर्मुनिः ॥ ९९ ॥ अथविष्णोःप्रसादेनकेनाप्यनुपलक्षिता ॥ प्रविवेशतदायज्ञंसन्ध्यामेधातिथेर्मुनेः ॥ १०० ॥
वसिष्ठेनपुरासातुवर्णीभूत्वातपस्विनी ॥ उपदिष्टातपश्चर्तुर्व्यवनात्परमेष्विनः ॥ १ ॥ तमेवकृत्वामनसितपश्चर्योपदेशक
म् ॥ पतित्वेनतदासन्ध्याब्राह्मणम्व्रह्मचारिणम् ॥ २ ॥ समिद्वेष्टौमहायज्ञेमुनिभिर्नोपलक्षिता ॥ तदाविष्णोःप्रसादेन
सर्व्विवेशविधेःसुता ॥ ३ ॥ तस्याःपुरोडाशमयंशरीरन्तत्क्षणात्ततः ॥ दग्धम्पुरोडाशगन्धर्व्व्यस्तायदलक्षितम् ॥ ४ ॥ व
ह्निस्तस्याशरीरन्तुदग्ध्वासूर्य्यस्यमण्डले ॥ शुद्धम्प्रवेशयामासविष्णोरेवाज्ञयापुनः ॥ ५ ॥ सूर्य्योद्विधाविभज्याऽथतच्छरी

पु०

अ. २२

६०

रन्तदारथे ॥ स्वकेसंस्थापयामासप्रीतयेपितृदेवयोः ॥ ६ ॥ यदृद्धभागास्तस्यास्तुशरीरस्यद्विजोत्तमाः ॥ प्रातःसन्ध्याभव
त्सातुअहोरात्रादिमध्यगाः ॥ ७ ॥ यच्छेषभागस्तस्यास्तुअहोरात्रान्तमध्यगा ॥ सासायमभवत्सन्ध्यापितृप्रीतिप्रदा
सदा ॥ ८ ॥ सूर्योदयानुप्रथमय्यंदास्यादरुणोदयः ॥ प्रातःसन्ध्यातदोदेतिदेवानाम्प्रीतिकारिणी ॥ ९ ॥ अस्तङ्गतेततः
सूर्येशोणपद्मनिभासदा ॥ उदेतिसायंसन्ध्यापिपितृणाम्मोदकारिणी ॥ ११० ॥ तस्याःप्राणस्तुमनसाविष्णुनाप्रभ
विष्णुना ॥ दिव्येनतुशरीरेणचक्रिरेऽथशरीरिणः ॥ ११ ॥ मुनेर्घ्यज्ञाऽवसानेतुसम्प्राप्तेमुनिनातुसा ॥ प्राप्तापुत्रीवह्निमध्ये
तप्तकाञ्चनसप्रभा ॥ १२ ॥ ताञ्जग्राहतदापुत्रीम्मुनिरामोदसर्ग्युतः ॥ यज्ञार्थतोयैःसंस्नाप्यनिजक्रोडेकृपायुतः ॥ १३ ॥ अरुन्ध
तीतिपस्यास्तुनामचक्रेमहामुनिः ॥ शिष्यैःपरिवृतस्तत्रमहामोदमवापच ॥ १४ ॥ नरुणद्वियतोधर्मसाकेनापिचकारणात् ॥
अतस्त्रिलोकविदितन्नामसाप्रापसान्वयम् ॥ १५ ॥ यज्ञंसमाप्यसमुनिःकृतकृत्यभावमासाद्यसम्मदयुतस्तनयाप्रलम्भात् ॥
तस्मिन्निजाश्रमपदेसहशिष्यवर्गैस्तामेवसन्ततमसौदयतेमहर्षिः ॥ ११६ ॥ ॥ इतिकालिकापुराणेद्वाविंशतितमोऽध्यायः
॥ २२ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ अथसाववृधेदेवीतस्मिन्मुनिवराश्रमे ॥ चन्द्रभागानदीतीरेतापसारण्य
सञ्ज्ञके ॥ १ ॥ यथाचन्द्रकलाशुक्लपक्षेनित्यविवर्द्धते ॥ यथाज्योत्स्नातथासापिप्रापवृद्धिमरुन्धती ॥ २ ॥ साप्राप्तेपञ्च

का० मेवर्षेचन्द्रभागान्तदागुणैः ॥ तापसारण्यमपिसापवित्रमकरोत्सती ॥ ३ ॥ तत्रतोर्यम्हापुण्यमेधातिथिनिषेवितम् ॥
 ६१ क्रीडास्थानमरुन्धत्याःपूतम्बालयोचितदुतम् ॥ ४ ॥ अद्यापितापसारण्येचन्द्रभागानदीजले ॥ अरुन्धतीतीर्थतोयेस्ना
 त्वायातिहरिन्नरः ॥ ५ ॥ कार्तिकंसकलम्मासश्चन्द्रभागनदीजले ॥ स्नात्वाविष्णुगृहङ्गत्वात्यन्तेमोक्षमवाप्नुयात् ॥ ६ ॥
 माघेमासिपौर्णमास्याममावास्यान्तथैवच ॥ चन्द्रभागाजलेस्नानार्थस्तुकुर्यात्सकृत्सकृत् ॥ ७ ॥ तस्यवंशेराजयक्ष्मा
 नकदाचिद्विष्यति ॥ देहान्तेचन्द्रभवनङ्गत्वायातिहरेर्गृहम् ॥ ८ ॥ पुण्यक्षयादिहागत्यवेदज्ञोब्राह्मणोभवेत् ॥ चन्द्रभा
 गाजलम्पीत्वाचन्द्रलोकमवाप्नुयात् ॥ ९ ॥ सकृत्स्नात्वातुविधिवद्वाजिमेधयुतल्लभेत् ॥ चन्द्रभागाजलेस्नात्वाक्रोडन्तीम्बा
 ललीलया ॥ १० ॥ पितुःसमीपेतत्तीरेकदाचित्तामरुन्धतीम् ॥ गच्छन्नाकाशमार्गेणददर्शकमलासनः ॥ ११ ॥ अथावतीर्यभ
 गवान्ब्रह्मलोकपितामहः ॥ अरुन्धत्यास्तदाकालमुपदेशेददर्शह ॥ १२ ॥ अथोवाचतदाब्रह्मामुनिभिःपरिपूजितः ॥
 मेधातिथिप्रभृतिभिरुचितन्तम्हामुनिम् ॥ १३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ उपदेशस्यकालोयमरुन्धत्यामहामुने ॥ तस्मादेनांसती
 नान्तुस्त्रीणान्त्वङ्कुरुसन्निधौ ॥ १४ ॥ स्त्रीभिस्त्रियञ्चोपदेश्याःकाचिदन्यत्रविद्यते ॥ बहुलायाश्चसावित्र्याःपुत्रीन्त्वैस्था
 पयान्तिके ॥ १५ ॥ तयोःसंसर्गमासाद्यपुत्रीतवमहामुने ॥ महागुणैश्वर्ययुतानचिरात्तुभविष्यति ॥ १६ ॥ मेधाति

पु०

अ. २३

६१

थिर्वचःश्रुत्वाब्रह्मणःपरमात्मनः ॥ एवमेवेतिप्रोवाचतन्तदामुनिसत्तमः ॥ १७ ॥ ततागेतेसुरश्रेष्ठेपुत्रीमेधातिथिर्मुनिः ॥
 समादायययौसूर्य्यभवनम्प्रतितत्क्षणात् ॥ १८ ॥ ददर्शतत्रसावित्रीसूर्य्यमण्डलमध्यगाम् ॥ पद्मासनगतान्देवीमक्ष
 मालाधरांसिताम् ॥ १९ ॥ दृष्टासातेनमुनिनानिःसृत्यरविमण्डलात् ॥ बहुलासागतातूर्णम्प्रस्थम्मानसभूभूतः॥२०॥
 प्रत्यहन्तत्रसावित्रीगायत्रीबहुलातथा ॥ सरस्वतीचद्रुपदापञ्चैतामानसाचले ॥ २१ ॥ धर्माख्यानैस्तथासाध्वीकथाः
 कृत्वापरस्परम् ॥ स्वंस्वंस्थानम्पुनर्यातिलोकानांहितकाम्यया ॥ २२ ॥ मेधातिथिस्तुताःसर्व्वदृष्टेकत्रतपोधनः ॥ मा
 तृःसर्व्वस्यलोकस्यप्रणनामपृथक्पृथक् ॥ २३ ॥ उवाचचसताःसर्व्वऋषिःश्लक्ष्णन्तपोधनः ॥ ससाध्वसोविस्मितश्चतासा
 मेकत्रदर्शनात् ॥ २४ ॥ मेधातिथिरुवाच ॥ मातःसावित्रिबहुलेमत्पुत्रीयम्महायशाः॥कालोयमुपदेशेस्यास्तदर्थमहमागतः
 ॥ २५ ॥ जगत्त्रष्टासमादिष्टाप्रयातुतवशिष्यताम् ॥ एषातेनभवत्पार्श्वमानीतापुत्रिकामम् ॥ २६ ॥ सौचारिच्ययथाऽस्या
 स्यान्तथैनाम्बालिकाम्मम ॥ युवाव्विनयतन्देव्यौमातम्मार्तन्नमोस्तुवाम् ॥ २७ ॥ अथोवाचतदादेवीसावित्रीमुनिसत्तमम् ॥
 स्मितपूर्व्वम्बहुलयासहिताताञ्चबालिकाम् ॥ २८ ॥ ॥ तेऊचतुः ॥ ॥ ब्रह्मन्विष्णोःप्रसादेनसुचरित्राभवत्सुता ॥ पूर्व्वमे
 वमुनेभूतातदुद्देशेनकिम्पुनः ॥ २९ ॥ किन्त्वहम्ब्रह्मवाक्येनबहुलाचमहासती ॥ विनेष्यावस्तवसुतान्धीरास्यान्नचिराद्यथा

का०
६२

॥३०॥ ब्रह्मणः पूर्वं दुहिता भवतस्तुतपोबलात् ॥ तथा विष्णोः प्रसादेन सुताते भूदरुन्धती ॥ ३१ ॥ कुलम्पुनातिभवतः सत्य
सौवर्द्धयिष्यति ॥ लोकानामथ देवानां शिवमेपाकरिष्यति ॥ ३२ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ अथ ताभिर्विसृष्टः समुनिर्मेधाति
थिः सुताम् ॥ आश्वास्यारुन्धती ब्रह्मवाताः स्वस्थानञ्जगामह ॥ ३३ ॥ गते तस्मिन्मुनिवरे सहताभ्यामरुन्धती ॥ मातृभ्या
मिव निर्वर्जिता पालिता मोदमापसा ॥ ३४ ॥ कदाचित्सहसा विचारात्रौ यातिरेव गृहम् ॥ तथा बहुलयायाति शक्रगेहं द्रुदाच
न ॥ ३५ ॥ एवन्ताभ्यां समन्दे वीविहरन्ती सुरालये ॥ निनाय दिव्यमानेन सा सप्तपरिवत्सरान् ॥ ३६ ॥ ताभ्यान्तथोपदिष्टा सा
स्त्री धर्ममचिरात्सती ॥ सर्वज्ञा तवती भूता सा वित्री बहुलाधिका ॥ ३७ ॥ अथ तस्यास्तदाकाले सम्प्राप्ते उचिते भवत् ॥ शो
भनो यौवनोद्देदः पद्मिनी नारुचिर्यथा ॥ ३८ ॥ उद्भूतयौवना सा तु वसिष्ठम्मानसा चले ॥ विहरन्तो ददर्शौ काचारुते जस्विनम्मु
निम् ॥ ३९ ॥ दृष्ट्वा तमिच्छया श्वक्रे कामभावेन सा सती ॥ बालसूय्यं प्रभञ्जारुरूपम् ब्राह्मश्रियायुतम् ॥ ४० ॥ अथ सा
पिमहाते जावसिष्ठो वरवर्णिनीम् ॥ दृष्ट्वैवोद्भूतमदनो वीक्षाश्वक्रे त्वरुन्धतीम् ॥ ४१ ॥ तयोः परस्परं दृष्ट्वा वदुर्ध्वे हृच्छयो म
हान् ॥ अमर्यादं द्विजश्रेष्ठाः प्राकृते मदनो यथा ॥ ४२ ॥ अथ धैर्यं समालम्ब्य तथामेधातिथेः सुता ॥ आत्मानन्धा
रयामास मनश्च मदने रितम् ॥ ४३ ॥ वसिष्ठोऽपिमहाते जावैर्यं मालम्ब्य चात्मनः ॥ मनः संस्तम्भयामास मदनोन्मथि

पु०

अ. २३

६२

तन्ततः ॥ ४४ ॥ अरुन्धतीततोदेवीविहायमुनिसन्निधिम् ॥ जगामयत्रसावित्रिनिन्दन्तोस्वम्मनोवपुः ॥ ४५ ॥ बाध्य
मानातिदुःखेनमानसेनमहासती ॥ सतीभावःपरित्यक्तश्चियन्तन्तोमयेतिवै ॥ ४६ ॥ तस्यामनोजदुःखेनविवर्णमभव
न्मुखम् ॥ शरीरसंकलंम्लानङ्गतिश्चवलिताभवत् ॥ ४७ ॥ इदंक्षिममृषेसाचगर्हयन्तीस्वकम्पनः ॥ मृडालतन्तुवत्सू
क्ष्माछिन्नाचतत्क्षणादपि ॥ ४८ ॥ स्थितिःसतीनामल्पेनचापल्येनैव नश्यति ॥ इतिस्त्रीधर्ममध्याप्यमामाहचरितव्रता ॥
॥ ४९ ॥ सावित्रीसारमेतद्विसतीधर्मस्यचोद्धृतम् ॥ तदद्यनाशितम्पुंसिपरकीयेमनोरथम् ॥ ५० ॥ वर्द्धयन्त्यातदा
किम्पेपरत्रेहभविष्यति ॥ इतिसञ्चिन्तयन्तीसापुत्रीमेधातिथेस्तदा ॥ ५१ ॥ दुःखार्ताबहुलन्देवीसावित्रीश्चाससादह
तथाविधान्तुतान्दृष्ट्वाविवर्णवदनासतीम् ॥ ५२ ॥ ध्यानचिन्तापराभूतासावित्रीविममर्षह ॥ विमृष्यदिव्यज्ञानेनसर्वज्ञा
तवतीसती ॥ ५३ ॥ वसिष्ठेनह्यरुन्धत्यायथाभूद्दर्शनन्तथा ॥ यथातयोःसम्प्रवृद्धोमनोजश्चातिदुःसहः ॥ ५४ ॥ मु
खवैवर्ण्यहेतुश्चावित्रीदिव्यदर्शिणी ॥ अथमेधातिथेःपुत्र्यामूर्ध्निहस्तंनिवेश्यसा ॥ ५५ ॥ इदमाहमहादेवोसावित्रीच
रितव्रता ॥ वत्सेतवमुखङ्कस्माद्विन्नवर्णमभूदिदम् ॥ ५६ ॥ छिन्ननालयैयथापद्मंसूच्योशुपरीतापितम् ॥ कथंशरीरम
भवन्म्लानन्तेगुणवत्तमे ॥ ५७ ॥ यथानिशापतोर्व्विम्बन्तनुकृष्णाभ्रसञ्चृतम् ॥ अन्तर्म्मनश्चतेभद्रेसचिन्तमिवलक्ष्यते ॥

का० तन्मेकथयते गुह्यं तत्रैतच्चेदुःखकारणम् ॥ ५८ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ अथ साधो मुखी भूत्वा किञ्चित्प्रोवाच लज्जया ॥ सा वित्री
 ६३ मातारङ्गुर्वीन्तथा पृष्ठाप्यरुन्धती ॥ यदानोक्तवती किञ्चित्प्रदामेधातिथेः सुताः ॥ ५९ ॥ स्वयम्प्रकाशयसादित्रीतामुवाच तपस्वि
 नी ॥ वत्सेयो सौ त्वया दृष्टो मुनिर्भास्करसन्निभः ॥ ६० ॥ सवसिष्ठो ब्रह्मसुतस्तव स्वामी भविष्यति ॥ तव तस्य च दाम्पत्यम् पुराधात्रै
 व निर्मितम् ॥ ६१ ॥ अतस्तव सतीभावो न हीनस्तस्य दर्शनात् ॥ यद्वा तवाभूद्द्वयं सकामन्तस्य दर्शनात् ॥ ६२ ॥ न तद्दोषकरम् पुत्रि
 मनोदुःखन्तस्तस्य ज्ञात्वा परन्तपः कृत्वा पूर्वजन्मनि शोभने ॥ ६३ ॥ ततः स एव दयितः सकामस्तेन सत्वयि ॥ शृणु पूर्वन्वयाव
 त्सेवसिष्ठो यच्छ्रुतः पतिः ॥ ६४ ॥ यथा तपःकृतन्तत्र येन भावेन सन्ततम् ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ इत्युक्त्वा सा च सावित्री य
 था सन्ध्या भवत्पुरा ॥ ६५ ॥ कृतन्तपो यदर्थन्तु चन्द्रभागा ह्वये गिरौ ॥ वसिष्ठेन यथा पूर्ववर्णिं रूपेण वेधसः ॥ ६६ ॥ वचनादुपदि
 ष्टा सा तपश्चर्यान्दुरत्ययाम् ॥ यथा प्रसन्नो भगवान्विष्णुः प्रत्यक्षताङ्गतः ॥ ६७ ॥ वरय्यंथा ददौ तस्यै मर्यादां स्थापिताय
 था ॥ यथा वा वाङ्छितः स्वामी वसिष्ठः स तयामुनिः ॥ ६८ ॥ मेधातिथेर्यथा यज्ञे वह्नौ त्यक्तन्तयावपुः ॥ यथा तत्तनया जाता त
 स्यैतद्विस्तरात्तदा ॥ ६९ ॥ सावित्री कथयामास क्रमाद्बहुला सह ॥ अथ तस्यावचः श्रुत्वा यदभूत्पूर्वजन्मनि ॥ ७० ॥ त
 च्छुत्वा वै तदा ज्ञातम् मम सर्वम् मनोगतम् ॥ इत्यतीव त्रपाम्प्राप्य सा तीवाभूद्दधो मुखी ॥ ७१ ॥ सावित्री वचनाद्भूता पूर्वजन्म

पु०

अ २३

६३

स्मराचसा ॥ तथैवाधोमुखीभूत्वायद्वृत्तम्पूर्वजन्मनि ॥ ७२ ॥ तस्यसर्वस्यसस्मारदिव्यज्ञारुन्धतीतदा ॥ पूर्वव्यिष्णुप्र
सादेनसाभूत्वादिव्यदर्शिनी ॥ ७३ ॥ अधुनाबाल्यभावेनप्रच्छन्नादिव्यदर्शिता ॥ सावित्रीवचनाच्छ्रुत्वावृत्तान्तम्पूर्वज
न्मनः ॥ ७४ ॥ प्रत्यक्षमिवतत्सर्वम्पूर्वज्ञानमवापसा ॥ अवाप्यपूर्वज्ञानन्तद्यद्वत्तव्यिष्णुनापुरा ॥ ७५ ॥ वशिष्ठोयवृ
तःस्वामीमयावैपूर्वजन्मनि ॥ इतिज्ञातवतीदेवीसामोदारुन्धतीस्वयम् ॥ ७६ ॥ वसिष्ठदर्शनोद्भूतेपूर्वन्तस्यास्तुहच्छये ॥
यथातद्भूःसमुत्पन्नःसतीत्वस्यनिवारणे ॥ ७७ ॥ तच्चस्वयंसातत्याजतदामेधातिथेःसुता ॥ त्यक्ताचन्तान्ततस्तान्तुविज्ञाया
रुन्धतीसतीम् ॥ ७८ ॥ सावित्रीसूर्यभवनन्तयासार्द्धञ्जगामह ॥ अरुन्धतीन्निवेश्याथसावित्रीसूर्यमन्दिरे ॥ ७९ ॥ जगाम
ब्रह्मभवनंसर्वज्ञासासतीवरा ॥ अथप्रणम्यब्रह्माणम्पृष्टातेनैवतत्क्षणात् ॥ ८० ॥ इदञ्जगादसावित्रीब्रह्माणममितौ
जसम् ॥ भगवञ्जगतान्नाथवसिष्ठम्भवतःसुतम् ॥ ८१ ॥ मानसस्यगिरेःसानौददर्शारुन्धतीसती ॥ तयोर्दर्शनमात्रेणवृ
धेहच्छयोमहान् ॥ ८२ ॥ परस्परन्तौस्पृहयाञ्चक्रतुश्चप्रजापते ॥ ततोर्ध्व्यातुसंस्तभ्यमनोजन्तौसुदुःखितौ ॥ ८३ ॥
विमनस्कौगतौस्थानंलजितौतौस्वकंस्वकम् ॥ एवम्प्रवृत्तेयद्योग्यन्तदात्वेतद्विधीयताम् ॥ ८४ ॥ आयत्याश्चसुरश्रेष्ठ
लोकानांहितकाम्यया ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्याब्रह्मासर्वजगद्गुरुः ॥ ८५ ॥ ददर्शदिव्यज्ञानेनप्रवृत्तिम्भाविकर्मणः ॥ इ

का०

६४

पु०

अ. २३

६४

दश्चस्वागतम्प्रोचेतदालोकपितामहः ॥ ८६ ॥ तयोदाम्पत्यभावस्यकालोयसमुपस्थितः ॥ अतोलोकहितार्थाययास्येहेन्त
 त्प्रवृत्तये ॥ ८७ ॥ इतिनिश्चित्यमनसासावित्रीसहितोविधिः ॥ जगाममानसप्रस्थय्यत्राभूदर्शनन्तयोः ॥ ८८ ॥ पिताम
 हेतत्रयातेशर्वःसुरगणैर्युतः ॥ नन्दिभृद्विप्रभृतिभिःसमायातोवृषध्वजः ॥ ८९ ॥ भगवान्वासुदेवोपिब्रह्मणापरिचि
 न्तितः ॥ भक्त्यासोऽपिजगन्नाथःशङ्खचक्रगदाधरः ॥ ९० ॥ स्थितौब्रह्महरीयत्रतत्रैवस्वयमागतः ॥ अथतेजगतान्ना
 थाब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ ९१ ॥ नारदम्प्रेषयामासुद्वूतम्मेधातिथिम्प्रति ॥ याहिद्रुतन्नारदत्वञ्चन्द्रभागाह्वयङ्गिरिम् ॥ ९२ ॥
 मुनिस्तस्योपत्यकायामास्तेमेधातिथिःपरः ॥ तमानययथाकाममस्माकव्वचनान्स्वयम् ॥ ९३ ॥ मेधातिथिसमादायभ
 वानागच्छतुद्रुतम् ॥ ब्रह्मादीनाव्वचःश्रुत्वानारदोपिद्रुतय्ययौ ॥ ९४ ॥ मेधातिथिसमानेतुम्महाकार्यस्यसिद्धये ॥ मे
 धातिथिसमाभाष्यदेवानाव्वचनैस्ततः ॥ ९५ ॥ मेधातिथिसमादायययौमानसपर्वतम् ॥ सेन्द्रादेवगणाःसर्व्वेमुनय
 श्रुतपोधनाः ॥ ९६ ॥ साध्याविद्याधरायक्षागन्धर्व्वाश्चसमागताः ॥ देवाश्चसर्व्वेदेव्यश्चयेदेवानुचरास्तथा ॥ ९७ ॥
 तेसर्व्वेमानसप्रस्थय्याताश्चान्येचजन्तवः ॥ अथभूतेसमाजेतुदेवानाङ्गमलासनः ॥ ९८ ॥ मेधातिथिम्मुनिव्वक्वमिदमा
 हातिदेशयन् ॥ ९९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ मेधातिथेवसिष्ठापुत्रीन्तेचरितव्रताम् ॥ देहिब्राह्मेणविधिनासमाजेन्निदिवाकसाम्

ankurnagpal108@gmail.com

त्रयस्तवतीसती ॥ ततोब्रह्माचविष्णुश्चरुद्रश्चान्येतथामराः ॥ १४ ॥ विवाहविधिनातौतुमोदयाञ्चकुरुत्सवैः ॥ सावित्रीप्र
 मुखादेव्योदेवाश्चेन्द्रादयस्तथा ॥ १५ ॥ दक्षाद्याःकश्यपाद्यास्तुमुनयोऽतितपोधनाः ॥ उन्मच्यब्रह्मवचनाद्वल्कलञ्चाऽ
 जिनञ्जटाः ॥ १६ ॥ मन्दाकिनीजलेनाऽशुस्नापयित्वासुतविवैः ॥ जाम्बूनदैस्तथादिव्यैर्भूषणैश्चमनोहरैः ॥ १७ ॥ वसि
 ष्ठभूषयाञ्चक्रुस्तथैवारुन्धतीसतीम् ॥ भूषयित्वाऽथतौतत्रसमाप्यमुनिभिर्विविधिम् ॥ १८ ॥ विवाहावभृथञ्चक्रुस्तयोर्वि
 धिहरीश्वराः ॥ निधायसर्वतीर्थानान्तोयञ्जाम्बूनदेघटे ॥ १९ ॥ आशीर्वादकरैर्मन्त्रैर्गार्ग्याद्रुपदादिभिः ॥ स्वयन्तौ
 स्नापयाञ्चक्रुर्ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ १२० ॥ ततोमहर्षयश्चान्येतथादेवर्षयश्चये ॥ तेसर्वैर्ऋग्यजुःसामवेदभागैर्महास्व
 रैः ॥ २१ ॥ गङ्गादिसरितान्तोयैश्चक्रुःशान्तिन्तयोर्महुः ॥ भुवनत्रयसञ्चारिविमानंसूर्यवर्चसम् ॥ २२ ॥ अव्याहतगतिम्ब्र
 ह्मासतोयञ्चक्रमण्डलम् ॥ ताभ्यान्दायन्दौविष्णुर्दुष्प्रापंस्थानमुत्तमम् ॥ २३ ॥ यदूर्ध्वं सर्वदेवानाम्मरीच्यादेःसमीपतः ॥
 सप्तकल्पान्तजीवित्वंरुद्रःप्रादात्तयोर्वरम् ॥ २४ ॥ अदितिःकुण्डलयुगंम्ब्रह्मणानिर्मितस्वकम् ॥ ददौस्वकर्णादाकृष्यपु
 त्र्यैमेधातिथेस्तदा ॥ २५ ॥ पतिव्रतात्वंसावित्रीबहुलाबहुपुत्रताम् ॥ देवेन्द्रोबहुरत्नानिधनेशेनसमन्ददौ ॥ २६ ॥
 एवन्देवाश्चमुनयोदेव्यश्चान्येचयेस्थिताः ॥ ददुस्तत्रयथायोग्यन्दायन्ताभ्याम्पृथक्पृथक् ॥ २७ ॥ एवम्विवाहविधिवत्सौ

पु०

अ. २३

६५

वर्णेमानसाचले ॥ अरुन्धत्यावसिष्ठस्तुमोदमापतयासह ॥ २८ ॥ तत्रयत्पतितन्तोयम्मानसाऽचलकन्दरे ॥ विवाहावभू-
 थार्थायशान्त्यर्थेचसुराहतम् ॥ २९ ॥ ब्रह्मविष्णुमहादेवपाणिभिः समुदीरितम् ॥ ततोयंसप्तधाभूत्वापतितम्मानसाऽच-
 लात् ॥ १३० ॥ हिमाद्रेः कन्दरेसानौसरस्याश्चपृथक्पृथक् ॥ ततोयम्पतितंसिप्रेदेवभोग्येसरोवरे ॥ ३१ ॥ तेनसिप्रान-
 दीजाताविष्णुनाप्रेरिताक्षितौ ॥ महाकोषीप्रयातेतुयद्वारिपतितन्तुवै ॥ ३२ ॥ कौशिकीनामसाजाताविश्वामित्राऽवतारिता ॥ उ-
 माक्षेत्रेयत्पतितन्तोयन्तेनमहानदी ॥ ३३ ॥ कावेरीनामसाजाताकावेरसरसस्सृता ॥ महाकालेसरःश्रेष्ठेपतितन्तजलङ्घि-
 रे ॥ ३४ ॥ हिमाद्रेः पार्श्वभागेतुदक्षिणेशम्भुसन्निधौ ॥ गोमतीनामतैर्जातानदीगोमदुदीरिता ॥ ३५ ॥ मैनाकोनामयः
 पुत्रः शैलराजस्यतत्समः ॥ तस्मिन्त्सानौसमुत्पन्नोमेनकोदरतः पुरा ॥ ३६ ॥ यत्तत्रपतितन्तोयन्तेनजातामहानदी ॥ दे-
 विकारुयामहादेवप्रेरितासागरम्प्रति ॥ ३७ ॥ यतोयंसङ्गतन्दर्प्याहंसावतरसन्निधौ ॥ तेनाभूत्सरयूर्नाम्नानदीपुण्यत-
 मास्मृता ॥ ३८ ॥ यान्यम्भांसिमहातोयेखाण्डवारण्यसन्निधौ ॥ हिमवत्कन्दरेयाम्येइरायाहूदमध्यतः ॥ ३९ ॥ इराव-
 तीनामनदीतैर्जाताचसरिद्वरा ॥ एताः सर्वाःस्नानपानसेवनैर्जाह्वीयथा ॥ १४० ॥ फलन्ददातिमर्त्यानान्दक्षिणोदधिगाः
 सदा ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणाम्बीजभूताः सनातनाः ॥ ४१ ॥ महानद्यस्तुसप्तैवसर्वदादेवभोगदाः ॥ एवन्नद्यःसप्त

का०
६६

जाताः सदापुण्यतमोदकाः ॥ ४२ ॥ अरुन्धत्यावसिष्ठस्य विवाहे देवसन्निधौ ॥ एवम्विवाह्यसतदावसिष्ठस्तामरुन्धती
 म् ॥ ४३ ॥ देवैर्दत्तन्तदास्थानं विमानेन जगाम ह ॥ ब्रह्मविष्णुमहेशानां वैचनान्मुनिसतमः ॥ ४४ ॥ हिताय सर्वजगता
 न्निष्पुलोकेषु सर्वदा ॥ यस्मिन् यस्मिन् युगे यादृक् स्त्रीणां भवति तादृशम् ॥ ४५ ॥ वेपम्भावंशरीरश्च कृत्वा धर्मेनियोजयन् ॥ वि
 चरत्येष लोकां स्त्रीनि प्रमत्तः प्रसन्नधीः ॥ ४६ ॥ एवम्पुरावसिष्ठेन परिणीता त्वरुन्धती ॥ सा हितार्थाय जगतां देवानां
 वैचनान्पुरा ॥ ४७ ॥ य इदं शृणुयान्नित्यमाख्यातन् धर्मसाधनम् ॥ सर्वकल्याणसंयुक्तश्चिरायुर्वित्तवान् भवेत् ॥ ४८ ॥
 यास्त्री शृणोति स ततमरुन्धत्याः कथामिमाम् ॥ पतिव्रता सा भूत्वे ह परत्र स्वर्गमाप्नुयात् ॥ ४९ ॥ इदम्परं स्वस्त्ययनमिदं ध
 र्मप्रदम्परम् ॥ आख्यानं सर्वदा कीर्तिर्यशः पुण्यविवर्द्धनम् ॥ ५० ॥ विवाहे पुंसि यात्रायां यः श्राद्धे श्रावयेत् तथा ॥ स्थैर्य
 म्पुंसवनं सिद्धिः पितृप्रीतिश्च जायते ॥ ५१ ॥ इति वः कथितं सर्वं वैशिष्ट्यमहात्मनः ॥ अरुन्धती यथाभूता भार्या
 वापि पतिव्रता ॥ ५२ ॥ यस्य वा तनया जाता यथोत्पन्ना च यत्र च ॥ यथा ब्रह्महरी शानां वैचनान् स वृतः पतिः ॥ ५३ ॥
 एतद्वः सर्वमाख्यातं दुःखान् दुःखतरम्परम् ॥ पुण्यदम्पापहरणमायुरारोग्यवर्द्धनम् ॥ ५४ ॥ इति विपुलवृषौ घक्षेमकारीतिहा
 संसदसि सकृदपीह श्रावयेद्यो द्विजानाम् ॥ स भवति कलुषौघहीनदेहः समेतो मुनिवरसहचर्यमिदं प्रत्यगीर्वाण एव ॥ ५५ ॥

पु०
अ. २३

६६

इतिकालिकापुराणेत्रयोविंशतितमोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततो हि मवतः प्रस्थे गिरेः सिप्रसरस्तटे ॥ उप
विष्टो महोदवस्तत्सरोऽपश्यदन्तिके ॥ १ ॥ पुनः पुनः प्रेष्यमाणो ब्रह्मणा हरिणा च सः ॥ ध्यानं कर्तुं न तत्र मनः स्थिरं कृत्वा दृढात्म
वान् ॥ २ ॥ आत्मानमात्मना द्रष्टुमात्मन्येव विशेषतः ॥ परमार्थं तन्म करोद्धानेन स्मरशासनः ॥ ३ ॥ ध्याने प्रविष्टचित्तन्तु तन्द
ष्टाद्रुहिणादयः ॥ हरे प्रविष्टा म्माया ख्यान्तुष्टुवुर्यतमानसाः ॥ ४ ॥ माययामोहितो भर्गः सतीशोकाकुलो भृशम् ॥ विलप
त्येव तान्तं स्मिन्मोहहेतुजगत्प्रसूम् ॥ ५ ॥ स्तुत्वा शम्भुशरीरात्तु निःसार्यै नान्निराकुलाम् ॥ शम्भुचित्तं करिष्यामो ध्या
नासक्तन्निरञ्जनम् ॥ ६ ॥ यावत्सती पुनर्देहं कृत्वा हरभाविनी ॥ भवित्रीतावदेवेषविशोको ध्यातुनिष्कलम् ॥ ७ ॥ इति सञ्चि
न्त्य मनसा ब्रह्माद्यास्त्रिदिवौकसः ॥ योगनिद्रा म्महामायां स्तोतुमेवं समारभन् ॥ देवा ऊचुः ॥ श्रीशक्तिम्पावनीन्ताम्पुष्टि
म्परमनिष्कलाम् ॥ वयं स्तुमो महाभक्त्या महदव्यक्तरूपिणीम् ॥ ९ ॥ शिवां शिवकरीं शुद्धां स्थूलां सूक्ष्मां परावराम् ॥ अ
न्तर्बिद्यामविद्याख्याम्प्रीतिमेकाग्रयोगिनीम् ॥ १० ॥ त्वमेधा त्वन्धृतिस्त्वं हि त्वमेका सर्वगोचरा ॥ त्वन्दोधिति सूर्यग
ता सुप्रपञ्चप्रकाशिनी ॥ ११ ॥ यातु ब्रह्माण्डसंस्थानजगद्बीजेषु याजगत् ॥ आप्याययति ब्रह्मादींस्तम्बान्ताया त्वं मापगा
॥ १२ ॥ य एकः सर्वजगताम्प्राणभूतः सदा गतिः ॥ देवानां श्रय आधारः स न भस्वाँस्तवांशकः ॥ १३ ॥ एकं विँसारियत्तेजः

१ तस्मिन् शिवे इत्यर्थः ।

२ ब्रह्मादिस्तम्बान्तान्या आप्याययति सा आपगमापेन जलसमूहेन यागच्छति सा आपगा १ ।

का०

६७

सर्वत्रैवसमिध्यते ॥ तत्तेरूपञ्जगद्बीजम्बहुधायश्चदृश्यते ॥ १४ ॥ याब्रह्मलोकपातालसान्तरालगतासदा ॥ सात्वद्विष्यन्म
 ध्यबहिर्ब्रह्माण्डस्यचसर्वतः ॥ १५ ॥ अचलार्चलचक्रेणयन्त्रितायाप्रपञ्चसूः ॥ जगद्वात्रिलोकमातासाचत्वम्माधधीक्षितिः
 ॥ १६ ॥ तम्बुद्विस्त्वन्तद्विषयास्त्वम्माताछन्दसाङ्गतिः ॥ गायत्रीत्वव्यैदमातात्वंसावित्रीसरस्वती ॥ १७ ॥ त्वव्यौर्तासर्वज
 गतान्वन्त्रयीकामरूपिणी ॥ तंहिनिद्रास्वरूपेणप्राणिनोनिर्जरादयः ॥ १८ ॥ येस्वर्गाद्योकसःसर्वान्सुस्वपन्तीप्रमोह
 सी ॥ त्वल्लक्ष्मीःपुण्यकर्त्रीणाम्पापिनान्वंहियातना ॥ १९ ॥ तथानोतिभूतांश्रीश्चसुखदानैशिकोधृतिः ॥ त्वंशान्तिःसर्वज
 गतान्वद्भ्रान्तिश्चन्द्रगोचरा ॥ २० ॥ त्वन्धात्रीसर्वभूतानाल्लक्ष्मीस्त्वव्यिष्णुमोहिनी ॥ त्वन्तत्त्वरूपाभूतानाम्पश्चानामपि
 सारकृत् ॥ २१ ॥ त्वन्त्रिलोकीमहामायात्वन्नीतिम्मौहकारिणी ॥ संसारचक्रेष्वारोप्यसर्वभूतम्महेश्वरः ॥ २२ ॥ भ्रामयन्नस्ति
 चयथासात्वम्मायामहेश्वरि ॥ जयन्तीजययुक्तानांहोर्विद्यानीतिरुत्तमा ॥ गीतिस्त्वंसामवेदस्यग्रन्थिस्त्वय्यजुषांहुतिः
 ॥ २३ ॥ समस्तगीर्वाणगणस्यशक्तिस्तमोमयीसत्वगुणैकदृश्या ॥ रजःप्रपञ्चानुभवैककारिणीयानस्तुताभव्यकरीह
 सास्तु ॥ २४ ॥ संसारसागरकरालतरङ्गदुःखनिस्तारकारितरणिश्चितिरीतिहोना ॥ याष्ठाङ्गरूपपरपावनकेनिपातविक्षेपका
 रिणिगिरौप्रणनामताम्वै ॥ २५ ॥ नासाक्षिवक्रभुजवक्षसिमानसेचधृत्वासुखानिविदधातिसदैवजन्तोः ॥ निद्रेतियातिसु

१ अचलचक्रेणपर्वतसमूहेनेत्यर्थः । २ अस्यतानित्यादिः । ३ तरणिर्नौका । ४ वेगिनिहोना ।

पु०

अ. २४

६७

भगाजगतीभवानांसानःप्रसीदतुधृतिस्मृतिवृत्तिरूपा॥२६॥सृष्टिस्थित्यन्तरूपायासृष्टिस्थित्यन्तकारिणी॥सृष्टिस्थित्यन्त
 शक्तिर्यासामायानःप्रसीदतु॥२७॥मार्कण्डेयउवाच॥योगनिद्रामहामायासंस्तुतेयन्तदासुरैः॥हरस्यहृदयाक्षिप्रन्निःससार
 तदाञ्जसा॥२८॥विनिःसृतायान्तस्यान्तुविवेशमधुसूदनः॥शम्भोरन्तःस्वयन्तस्यशान्त्यर्थंविश्वरूपधृक्॥२९॥प्रविश्यहृदयन्तं
 स्यकल्पेकल्पेयथाभवत् ॥ सृष्टिस्थितिस्तथैवान्तस्तथादर्शयदच्युतः ॥ ३० ॥ यथासतीतस्यजायाभूतासायाचयत्सुता ॥
 तत्सर्व्वन्दर्शयामासमुक्तदेहाचसायथा॥३१॥बहिर्व्यक्तन्तुनिःस्सारम्प्रपञ्चराजसम्बहु ॥ दर्शयित्वापरञ्ज्योतिर्गतचित्तन्त
 दाकरोत्॥३२॥ततोहरोपितान्तसर्व्वान्प्रपञ्चान्वीक्ष्यचासकृत्॥निःसाराञ्चतदामत्वासारेचित्तत्रयवेशयत् ॥ ३३॥ ब्रह्मादीना
 न्तदामायादेवानान्तैः परिष्ठुता ॥ प्रतिश्रुत्यचकर्तव्यन्तत्रैवान्तर्दधेद्रुतम् ॥ ३४ ॥ भगवानपिवैकुण्ठः शम्भोश्चित्तम्पदे
 पदे ॥ सय्यम्यनिःसृतः कायाद्राजेवरविमण्डलात् ॥ ३५ ॥ कृतकृत्यास्तदादेवाब्रह्मनारायणादयः ॥ स्वंस्वंस्थानय्यं
 युः प्रीतियुतास्त्यक्त्वाहरद्विरौ ॥ ३६ ॥ ध्यानाशक्तमहादेवम्प्रणम्येन्द्रादयः सुराः ॥ विज्ञाप्यमौनिनन्देवञ्जग्मुः स्था
 नंस्वकंस्वकम् ॥ ३७ ॥ यातेषुतेषुदेवेषुकपदीवृषवाहनः ॥ सहस्रन्दिव्यमानेनदध्यौज्योतिःपरंसमाः ॥ ३८ ॥ ऋषय
 ऊचुः ॥ कथमधुरिपुः शम्भोः प्रविश्यहृदयेञ्जसा ॥ कल्पेकल्पेस्थितिसृष्टिसय्यमञ्चाप्यदर्शयत् ॥ ३९ ॥ यथाजगत्प्रप

का० ६८ आयरजसाजगतीङ्गताः ॥ निःसारताकथन्तेषान्दशितकटभारिणा ॥ ४० ॥ किन्तुसारतरङ्गुत्यम्परञ्ज्योतिः सनातन
म् ॥ दर्शितन्तेनतत्सर्वमाचक्ष्वद्विजसत्तमा ॥ ४१ ॥ श्रोतुमिच्छामइतितेमुनीन्द्राद्भुतमुत्तमम् ॥ विस्तरादिदमाख्याहिधम्म्य
न्निश्रेयसम्परम् ॥ ४२ ॥ इतिकालिकापुराणेचतुर्विंशतितमोध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ४५ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ आदिस
र्गमहव्यंक्षेवाराहन्विजसत्तमाः ॥ कल्पेकल्पेयथासृष्टिर्वाराहेयादृशोभवेत् ॥ १ ॥ आदिसृष्टिन्दर्शयित्वाप्रतिसर्गन्तथा
हरिः ॥ शम्भवेदर्शयामासप्रलयादीन्यबोधत ॥ २ ॥ प्रलयम्प्रथमव्यंक्षेसर्गमादिन्ततः परम् ॥ प्रतिसर्गन्ततोविप्रावा
राहव्यंनिबोधत ॥ ३ ॥ निमेषोनामकालांशोनेत्रोन्मेषविलक्षितः ॥ तैरष्टादशभिः काष्ठाकाष्ठानान्त्रिंशताकला ॥ ४ ॥ क
लाभिस्तावतीभिस्तुक्षणाख्यः परिकीर्तितः ॥ क्षणैर्द्वादशभिः प्रोक्तोमुहूर्तस्तैस्तुत्रिंशता ॥ ५ ॥ मानुषः स्या
दहोरात्रः पक्षस्तेदशपञ्चच ॥ पक्षाभ्याम्मानुषोमासःपितृणान्तदहर्त्रिंशम् ॥ ६ ॥ मासैर्द्वादशभिर्वर्षोदेवानान्तदहर्त्रिंशम् ॥
कृष्णपक्षःपितृणान्तुकर्मार्थेन्दिवसोमतः ॥ ७ ॥ स्वप्नार्थशुक्लपक्षस्तुरजनीपरिकीर्तिता ॥ देवनान्तुदिनम्प्रोक्तंषण्मासाउत्त
रायणम् ॥ ८ ॥ रात्रिःस्वप्नायदेवानांषण्मासादक्षिणायनम् ॥ द्वाभ्यान्द्वाभ्यान्तुमासाभ्यामर्कजाभ्यामृतुःस्मृतः ॥ ९ ॥
ऋतुभिश्चायनम्प्रोक्तन्निभिस्तन्मानुषमतम् ॥ ऋतुभिर्व्यंसरःपङ्क्तिस्तौश्रृणुपृथक्पृथक् ॥ १० ॥ चैत्रादिमासयुगलैः

पु०

अ. २४

६८

संज्ञाभेदाद्विजोत्तमाः ॥ वसन्तश्चैत्रवैशाखौग्रीष्मोज्येष्ठःशुचिस्तथा ॥ ११ ॥ प्रावृष्णभोनभस्यौतुशरस्यादिषकार्तिकौ ॥
 सहःपौषौचहेमन्तःशिशिरोमाघफाल्गुनौ ॥ १२ ॥ षडिमेऋतवःप्रोक्तायज्ञादौविवृताःपृथक् ॥ नृणाम्मानेनदशभिर्लक्षैः
 सप्तभिरुत्तरैः ॥ १३ ॥ अष्टाविंशतिसाहस्रैर्मनङ्कृतयुगस्यतु ॥ सन्ध्याचतुःशतानीहवर्षाणामन्तरालतः ॥ १४ ॥ सन्ध्या
 शस्तावताप्रोक्तस्तदन्तर्गतईप्सितः ॥ त्रेताद्वादशभिर्लक्षैर्मनानुषैर्वत्सरैर्भवेत् ॥ १५ ॥ षण्वत्यासहस्रैश्चवसन्ध्याचास्य
 शतत्रयम् ॥ शतत्रयन्तुसन्ध्यांशस्तदन्तःपरिकीर्तितः ॥ १६ ॥ चतुःषष्टिसहस्राणिलक्षाण्यष्टौप्रमाणतः ॥ भवेद्युगन्द्वाप
 राख्यन्तेषुसन्ध्याशतद्वयम् ॥ १७ ॥ शतद्वयन्तुसन्ध्यांशस्तदन्तर्गतइष्यते ॥ द्वात्रिंशत्सहस्राणिचतुर्लक्षाणिवैकलेः ॥
 ॥ १८ ॥ सव्यैत्सरैर्भवेन्मानं सन्ध्यैकम्प्रोच्यतेशतम् ॥ वत्सराणामेकशतंसन्ध्यांशश्चतदन्तरे ॥ १९ ॥ एवङ्कृतश्चत्रेताचद्वा
 परश्चतथाकलिः ॥ मानुषेणप्रमाणेनभवेद्युगचतुष्टयम् ॥ २० ॥ त्रिचत्वारिंशतालक्षैर्मनश्चातुर्व्युगम्भवेत् ॥ सहस्रैरपिविं
 शत्यासन्ध्यासन्ध्यांशस्यैतम् ॥ २१ ॥ दैवन्दिनव्यैत्सरेणमानुषेणसरात्रकम् ॥ एवङ्कमङ्गणित्वातुमानुषीयैश्चतुर्व्युगैः ॥
 ॥ २२ ॥ दैवद्वादशसाहस्रव्यैत्सराणाम्प्रकीर्तितम् ॥ दैवैर्द्वादशसाहस्रैर्व्यैत्सरैर्दैविकव्युगम् ॥ २३ ॥ तद्वैचतुर्व्युगवृणांस
 न्ध्यासन्ध्यांशस्यैतम् ॥ देवानान्तुकृतन्त्रेताद्वापरादिव्यवस्थया ॥ २४ ॥ नयुगव्यवहारोस्तिनचधर्मादिभिन्नता ॥

का० किन्तुचातुर्युगन्नारम्भवेदैवयुगंसदा ॥ २५ ॥ दैविकैरेकसप्तत्यायुगैर्मन्वन्तरम्भवेत् ॥ दैवयुगसहस्रेद्वेब्रह्मणः स्यादहर्नि
 ६९ शम् ॥ २६ ॥ चतुर्युगसहस्रेद्वेनृणाम्मानेनतद्भवेत् ॥ एकस्मिन्ब्राह्मणदिवसेमनवःस्युश्चतुर्दश ॥ २७ ॥ एवंब्राह्मेणमानेनदिवसे
 स्तुत्रिभिःशतैः ॥ सषष्टिभिर्वत्सरः स्याद्ब्राह्मोवयोनृणार्यथा ॥ २८ ॥ ब्राह्मैःपञ्चाशतावर्षैःपरार्द्धःपरिकीर्तितः ॥ तदीश्व
 रस्यदिवसस्तावतीरात्रिरीर्यते ॥ २९ ॥ शतेनब्रह्मणोवर्षोऽकालस्याद्विपरार्द्धकः ॥ परार्द्धद्वितयेतीतेब्रह्मणःप्रलयोभवेत्
 ॥ ३० ॥ प्रलीनेब्रह्मणिपरेजगताम्प्राकृतोलयः ॥ समस्तजगदाधारमव्ययय्यत्परत्परम् ॥ ३१ ॥ तस्यब्रह्मस्वरूपस्य
 दिवारात्रञ्चयद्भवेत् ॥ तत्परन्नामतस्यार्द्धम्परार्द्धमभिधीयते ॥ ३२ ॥ जगत्स्वरूपीभगवान्परमात्माक्षयोव्ययः ॥ स्थूलात्स्थू
 लतमः सूक्ष्माद्यस्तुसूक्ष्मतमोमतः ॥ ३३ ॥ नतस्यास्तिदिवारात्रिव्यवहारोनवत्सरः ॥ किन्तुपौराणिकैःपूर्वैरस्माभिर
 पितादृशैः ॥ ३४ ॥ सृष्टिप्रलयबोधार्थंङ्कल्प्यतेतदहर्निशम् ॥ सएवरात्रिःसदिवासवर्षःसवैक्षितिःसृष्टिकरोहरश्च ॥ सविष्णुरू
 पीपुरुषःपुराणस्तस्मिन्समस्तञ्चविभातितद्वत् ॥ ३५ ॥ ततोब्रह्मणिलीनेतुपरमात्मनिशाश्वते ॥ जगत्सर्वङ्कमेणैवतद्
 पत्वायगच्छति ॥ ३६ ॥ ब्रह्मणःशतवर्षान्तेरुद्ररूपीजनार्दनः ॥ जगदन्तंस्वयङ्कृत्वापरमेलीनमेतिवै ॥ ३७ ॥ प्रथमंस
 वितासर्वस्थावरञ्जङ्गमन्तथा ॥ तीव्रैःकरैःशोषयित्वाजलंसर्वगृहीप्यति ॥ ३८ ॥ शुष्कावृक्षास्तृणगणाःप्राणिनःप

र्वतास्तथा ॥ चूर्णीकृताविशीर्णास्युर्दिव्यवर्षशतेनतु ॥ ३९ ॥ ततोद्वादशसूर्यस्यरश्मयः प्रबलाभृशम् ॥ अभवन्द्वाद
 शादित्याजगद्गोपवैहिताः ॥ ४० ॥ रश्मिद्वारेणसकलंसूर्यास्तेभुवनानिच ॥ अदहनृथिवीद्यौश्चस्वेदिनीचोष्णता
 झता ॥ ४१ ॥ ततोविनष्टेसकलेस्थावरेजद्रमेतथा ॥ आदित्यरश्मितोदेवोरुद्ररूपीजनार्दनः ॥ ४२ ॥ निःसृत्यप्रथमय्यौतः
 पातालतलमुन्नतः ॥ सप्तपातालसंस्थास्तुनागगन्धर्वराक्षसान् ॥ ४३ ॥ देवान्नृषीश्चशेषाश्चैजघानवरशूलधृक् ॥ एवं
 स्वर्गैचपातालेपृथिव्यांसागरेषुच ॥ ४४ ॥ येषाणिनस्तान्समस्ताञ्जघानसजनार्दनः ॥ ततोमुखान्महावायुंरुद्रश्चसृ
 ष्टवान्स्वयम् ॥ ४५ ॥ सोव्याहतगतिर्गाढंससारभुवनत्रये ॥ यावद्वर्षशतव्यौयुर्धर्मभुवनगर्भगः ॥ ४६ ॥ सर्वमु
 त्सारयामासयत्किञ्चित्तूलराशिवत् ॥ समस्तन्तत्समुत्सार्यजगद्वर्तिसमन्ततः ॥ ४७ ॥ विवेशद्वादशादित्यान्सवायुर्ज
 वनाधिकः ॥ प्रविश्यमण्डलन्तेषान्तेजोभिः सहमारुतः ॥ ४८ ॥ महामेघान्समारोभेरुद्रेणप्रतियोजितः ॥ ततस्तेप्रेरिता
 मेघास्तेनवातेनवेगिना ॥ ४९ ॥ रुद्रेणाप्यतिरौद्रेणपर्यावब्रुर्नभःसमम् ॥ सर्व्वतारुयामहामेघाभिन्नाञ्जनचयोपमाः ॥
 ५० ॥ केचिद्दृष्ट्वाः शोणवर्णाशुक्लाश्चित्राश्चभीषणाः ॥ केचिच्चपर्व्वताकाराः केचिन्नागसमप्रभाः ॥ ५१ ॥ प्रासादेसदृ
 शाः केचित्क्रौञ्चवर्णाविभीषणाः ॥ गर्जन्तस्तेमहामेघावर्षाणामधिकंशतम् ॥ ५२ ॥ ववृषुस्त्रीनथोलोकान्हावयन्तो

का० महास्वनाः ॥ रथचक्रप्रमाणेनधारापातेनवैदृढम् ॥ ५३ ॥ धारासारेणमहतापूरितम्भुवनत्रयम् ॥ आध्रुव
 ७० स्थानमासाद्यतोयराशौस्थितेततः ॥ ५४ ॥ समुखादसृजद्वायुंरुद्ररूपीजनार्दनः ॥ तेनौघवायुनाक्षितामेघाःसर्व्वसरा
 श्रुतम् ॥ ५५ ॥ अव्याहतगतेनाशुविध्वंस्ताअभवस्ततः ॥ नष्टेषुतेषुमेघेषुजनोलोकादिकम्पुनः ॥ ५६ ॥ रुद्रस्त्वाब्रह्मभुव
 नन्ध्वंसयामासनिर्दयः ॥ विध्वस्तेषुसमस्तेषुभुवनेषुविशेषतः ॥ ५७ ॥ विनष्टेब्रह्मलोकेचरुद्रोगाद्वादशारुणान् ॥ सगत्वाद्वा
 दशादित्यान्वेगेनमहताहरिः ॥ ५८ ॥ अग्रसच्चातिजज्वालतैर्गर्भस्थैर्हिंवाकरैः ॥ ततोब्रह्माण्डमासाद्यरुद्रःकालान्तकोपमः ॥
 ॥ ५९ ॥ चूर्णीचकारसकलम्मुष्टिपेयम्माहाबलः ॥ चूर्णीकुर्व्वस्तुब्रह्माण्डम्पृथिव्यापिविचूर्णिता ॥ ६० ॥ तोयानिचसमस्तानि
 सदध्रेयोगतोहरिः ॥ यद्ब्रह्मांडाद्बहिस्तोयस्थितम्पूर्व्वसमन्ततः ॥ ६१ ॥ यद्वाभ्यन्तर्गतन्तोयन्तत्सर्व्वञ्चैकताङ्गतम् ॥ एकीभू
 तेषुतोयेषुसर्व्वव्यापिषुसर्व्वतः ॥ ६२ ॥ ब्रह्माण्डखण्डपूष्णींघःश्लवन्नासीत्सनौरिव ॥ ततःपृथिव्यासारन्तुगन्धन्तन्मात्रकङ्क
 मात् ॥ ६३ ॥ अम्भोजग्राहसकलव्विनष्टापृथिवीततः ॥ पुनः सरुद्रस्तेजांसिगर्भस्थानिस्वकायतः ॥ ६४ ॥ निःसारया
 मासपुनःपुञ्जीभूतानिभीषणः ॥ तानितेजांसिसकलअगृहःसर्व्वतःस्थितम् ॥ ६५ ॥ अन्तर्ब्वहिश्चब्रह्माण्डात्तेजोयच्चा
 न्यतोगतम् ॥ जगद्गतंसर्व्वतेजोगृहीत्वाचैकतोज्ज्वलन् ॥ ६६ ॥ रौद्रब्रह्माण्डखण्डानितेजोथन्यदहज्जले ॥ दग्धाब्रह्मा

पु०
अ. २४

७०

ण्डचूर्णानितेजांस्युज्ज्वलितानिच ॥ ६७ ॥ जलेभ्योरसतन्मात्रंसारभूतन्ततोग्रहीत् ॥ गृहीतसारास्ताआपः प्रणष्टास्ते
 जसाततः ॥ ६८ ॥ अप्सुनष्टासुतत्तेजःप्रविश्याऽथसदागतिः ॥ एकीभूतोमहाभागोरूपन्तन्मात्रमग्रहीत् ॥ ६९ ॥ गृहीते
 रूपतन्मात्रेतेजांसिसकलान्यथा॥विनष्टानिततोवायुःप्रबलोभूद्वारितः॥ ७० ॥ महास्वनन्ततोवायुमासाद्याग्निरिवज्वलन् ॥
 रुद्रःसङ्क्षोभयामासतदाकाशंस्वयन्ततः ॥ ७१ ॥ तेनमङ्क्षूर्ध्वमाकाशमग्रहीन्मरुतस्ततः ॥ तद्वतंस्पर्शतन्मात्रंतोनष्टः
 प्रभञ्जनः ॥ ७२ ॥ नष्टेवायौततोरुद्राकाशात्सारमग्रहीत् ॥ शब्दतन्मात्रकन्तस्मिन्गृहीतेविगतविव्यत् ॥ ७३ ॥ नष्टेन
 भसिरुद्रोसौकायेब्राह्मेतदाविशत् ॥ ब्राह्मन्तदाकुलङ्कायन्निराधारन्निराकुलम् ॥ ७४ ॥ विवेशवैष्णवेकायेशङ्खचक्रग
 दाधरे॥ततःशौरिर्महातेजाःकायन्तत्पाञ्चभौतिकम् ॥ ७५ ॥ शङ्खचक्रगदाशार्ङ्गवरासिधरमच्युतम् ॥ स्वशक्त्यासञ्जहारा
 शुसारमादायसर्वतः ॥ ७६ ॥ निराधारन्निराकारन्निःसत्त्वनिरवग्रहम् ॥ आनन्दमयमद्वैतन्द्वैतहीनाविशेषणम् ॥ ७७ ॥
 नस्थूलन्नचसूक्ष्मव्यञ्जानन्नित्यनिरञ्जनम्॥एकमासीत्परम्ब्रह्मस्वप्रकाशंसमन्ततः॥७८॥नाहोनरात्रिर्नवियन्नपृथ्वीनासी
 तमोज्योतिरभून्नचान्यत् ॥ श्रोत्रादिवुद्ध्याद्युपलभ्यमेकम्प्राधानिकम्ब्रह्मपुमँस्तदासीत् ॥ ७९ ॥ एवम्यौवस्थितासृष्टि
 स्तावत्कालमसृष्टिकम् ॥ आसीदेकम्परन्तत्वन्ततःसृष्टिःप्रवर्तते ॥ ८० ॥ प्रकृतौसंस्थितोयस्मात्सर्वतन्मात्रसञ्चयः ॥

का०

७१

पु०

अ.२६

७१

अहङ्कारमहत्तात्त्विकतोयप्राकृतोलयः ॥ ८१ ॥ प्रकृतौ संस्थितं व्यक्तमतीतप्रलयन्तुतत् ॥ तस्मात्प्राकृतसंज्ञोयमुच्यते
 तेप्रतिसञ्चरः ॥ ८२ ॥ अयव्यैः कथितो विप्राः प्राकृताख्यो महालयः ॥ आदिसृष्टिशृणुष्वेमाङ्कथ्यमाना
 म्मयापुनः ॥ ८३ ॥ इतिकालिकापुराणे पञ्चविंशतितमोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ४१ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ कालो
 नामस्वयन्देवः सृष्टिस्थित्यन्तकारकः ॥ अविच्छिन्नः सप्रलयस्तेन भागेन केनचित् ॥ १ ॥ लयभागे व्यतीते तु सिसृक्षा स
 मजायत ॥ ज्ञानस्वरूपस्य तदा परमब्रह्मणो विभोः ॥ २ ॥ ततोऽस्य प्रकृतिस्तेन सम्यक्संक्षोभिताभिया ॥ संक्षुब्धा स
 र्वकार्यार्थमभूत्सा त्रिगुणात्मिका ॥ ३ ॥ यथा सन्निधिमात्रेण गन्धः क्षोभाय जायते ॥ मनसो लोककर्तृत्वात्तथा सौ
 परमेश्वरः ॥ ४ ॥ स एव क्षोभको ब्रह्मक्षोभ्यश्च परमेश्वरः ॥ संसङ्कोचविकाशाभ्याम्प्रधानत्वेऽपि च स्थितः ॥ ५ ॥ इच्छा
 मात्रेण पुरुषः सृष्ट्यर्थे परमेश्वरः ॥ ततः संक्षोभयामास पुनरेव जगत्पतिः ॥ ६ ॥ गुणसाम्यात्ततस्तस्मात्क्षेत्रज्ञाधिष्ठि
 तात्ततः ॥ गुणव्यञ्जनसम्भूतिः सर्गकाले बभूव ह ॥ ७ ॥ प्रधानत्वाद्ब्रूतमीश्वरेच्छासमीरितात् ॥ महत्त्वम्प्रथमत
 स्तत्प्रधानं समावृणोत् ॥ ८ ॥ प्रधानेनावृता तस्माद्ब्रह्मकारो व्यजायत ॥ वैकारिकस्तेजसश्च भूतादिश्चैव तामसः ॥ ९ ॥
 त्रिविधो यमहङ्कारो योजातो महतोऽग्रतः ॥ भूतानामिन्द्रियाणाञ्च सवैहेतुः सनातनः ॥ १० ॥ समहोस्तमहङ्कारश्चातमात्रं

समावृणोत् ॥ तन्मात्राणिततः पञ्चजज्ञिरेस्मात्समावृतात् ॥ ११ ॥ प्रथमंशब्दतन्मात्रंस्पर्शतन्मात्रमन्तरम् ॥ तृतीयं
रूपतन्मात्रंरसतन्मात्रमेवच ॥ १२ ॥ पञ्चमङ्गन्धतन्मात्रमेतानिक्रमशोभवन् ॥ प्रत्येकंसर्वतन्मात्रमहङ्कारःसमावृणोत्
॥ १३ ॥ससर्जशब्दतन्मात्रादाकाशशब्दलक्षणम् ॥ शब्दमात्रन्तथाकाशम्भूतादिःससमावृणोत्॥ १४ ॥शब्दतन्मात्रसहिता
त्स्पर्शतन्मात्रतस्ततः ॥ वायुःसमभवत्स्पर्शगुणशब्दसमन्वितः ॥ १५ ॥ आकाशवायुसंयुक्ताद्रूपतन्मात्रतस्ततः ॥
तेजःसमभवद्दीप्तंसर्वतस्तदवर्द्धत ॥ १६ ॥ तच्छब्दवत्स्पर्शवच्चरूपवच्चव्यजायत ॥ ततोवियद्वायुतेजोयुक्तातोयंससर्जह
॥ १७ ॥ रसतन्मात्रतः सम्यक्तेनव्याप्तंसमन्ततः ॥ तोयान्याधारशक्तिर्याविष्णोरमिततेजसः ॥ १८ ॥ सादध्रेऽथनिराधा
राण्यनिलान्दोलितानिवै ॥ तेषुबीजप्रथमतःससर्जपरमेश्वरः ॥ १९ ॥ तदण्डमभवद्वैमंसहस्रांशुसमप्रभम् ॥ महदादिवि
शेषान्तौशरब्धंसर्वतोवृतम् ॥ २० ॥ वारिवद्द्वयनिलाकाशैस्तमोभूतादिनाबहिः ॥ वृतन्दशगुणैरण्डम्भूतादिर्महतातथा ॥
॥ २१ ॥ बीजय्यथावात्यदलैर्व्याप्तमण्डन्तथापुनः ॥ तोयादिभिस्तथाव्याप्तम्ब्रह्माण्डमतुलन्विजाः ॥ २२ ॥ तदण्डमध्ये
स्वयमेवविष्णुर्ब्रह्मस्वरूपम्विनिधायकायम् ॥ दिव्येनमानेनसवर्षमेकंस्थितोग्रहीद्बीजगणंस्वबुद्ध्या ॥ २३ ॥ ध्यानेन
चाण्डंस्वयमेवकृत्वाद्विधासतस्थौक्षणमात्रमस्मिन् ॥ तदैवतन्मात्रगणैःसमस्तैर्गन्धोत्तरैर्भूरमुनैवसृष्टा ॥ २४ ॥ स्पर्श

का०

७२

स्यशब्दस्यसमस्तरूपग ॥ स्यगन्धस्वरसस्यचैषा ॥ आधारभूतासकलैः कृतायत्तन्मात्रवर्गैरखिलाधरित्री ॥ २५ ॥ जात
 स्तदुत्थेः कनकाचलोसौजरायुभिः पर्वतसञ्चयोभूत् ॥ गर्भादिकैः सप्तपयोधयस्तुस्कन्धद्वयेन त्रिदशालयोभूत् ॥ २६ ॥ स्क
 न्धद्वयेनापरदेशेन सप्ताभवन्नागगृहाणितानि ॥ पातालसंज्ञानिमहासुखानियत्रस्वयं स्यात्परतोमहेशः ॥ २७ ॥ तेजोग
 णात्तस्यवभूवलोकोयोसौमहल्लोकइतिश्रुतोभूत् ॥ जनाद्वयोभून्मरुतोऽथगर्भादयानात्पोलोकवरोवभूव ॥ २८ ॥ अण्डोद्व
 गत्यामभवत्तुसत्यम्ब्रह्माण्डखण्डोपरिविष्णुरच्युतः ॥ परम्पदय्यन्निगदन्तिधीरायज्ज्ञानगम्यम्परिनिष्ठरूपम् ॥ २९ ॥ एववि
 धायप्रथमम्बभूवविष्णुस्वरूपीस्थितयेसएव ॥ स्वयंसमुद्भूततनुर्द्यतोयंस्वभूरितिख्यातिमवापविष्णुः ॥ ३० ॥ ततोभव
 द्यज्ञवराहरूपीविष्णुर्भुवःप्रोद्वरणायपीनः ॥ निमज्जमानाम्पृथिवीसमध्येभित्वागतोर्धुतुमधोतिवेगात् ॥ दंष्ट्राग्रदेशेविनि
 धायपृथ्वीसउद्धतःसर्व्वमतीत्यतोयम् ॥ ३१ ॥ ततोऽभवत्सप्तफणान्वितोयमनन्तमूर्तिःपृथिवीविधर्तुम् ॥ प्रसार्य्यशे
 षोपिफणाःसवैषमध्येनिधायैकफणान्धरित्रीम् ॥ ३२ ॥ दधारतोयोपरितोयसंस्थितस्ततोत्यजद्यज्ञवराहऊर्ध्वीम् ॥ प्र
 सारिताःफणाःसर्वास्तासामेकातूपुर्व्वतः ॥ ३३ ॥ अपरापश्चिमायान्तुदक्षिणोत्तरयोःपरे ॥ एकागताफणैशान्यामाग्रे
 व्यामपरादिशि ॥ ३४ ॥ पृथ्वीमध्येस्थिताचैकानैर्ऋत्यान्तस्यवैतनुः ॥ शून्यादिग्वायवीतत्रतोनघ्रास्थिताक्षितिः ॥ ३५ ॥

पु०

अ. २५

सतुदीर्घतनुस्तोयेयदानन्तो न चाशकत् ॥ कूर्मरूपी तदा भूत्वाऽनन्तकायमवाहरिः ॥ ३६ ॥ अधो ब्रह्माण्डखण्डं स
 पद्मिराक्रम्य कच्छपः ॥ ग्रीवाम्बित्यवायव्याम्पृष्ठेऽनन्तमधारयत् ॥ ३७ ॥ अनन्तः कूर्मपृष्ठे तु नवभिर्व्वेष्टनैस्तनुम् ॥ नि
 धाय पृथिवीन्द्रे सुखेनैव महातनुः ॥ ३८ ॥ ततः फणास्वनन्तस्य चलन्ती पृथिवी स्थिता ॥ वराहः कर्तुं मचलामचलामकरो
 दृढाम् ॥ ३९ ॥ मेरुं खुरप्रहारेण प्रकृत्य पृथिवी तलम् ॥ न्यखनत्स विवेशाथ पृथ्वीं म्भित्वान्तरन्ततः ॥ ४० ॥ योजनानां सहस्रा
 णि षोडशैरसा तलम् ॥ प्रविवेश महोशैलो वराहाद्विप्रहारतः ॥ ४१ ॥ द्वात्रिंशत्सहस्राणि योजनानान्तु विस्तृतम् ॥ मेरोः
 शिरो भवत्तेन प्रहारेण द्विजोत्तमाः ॥ ४२ ॥ मर्यादापर्व्वतानस्य पार्श्वे पोत्री तदा करोत् ॥ यथा चलति नैवैष पर्व्वतः पृथिवी
 धरः ॥ ४३ ॥ हिमवत्पृथ्वीनाञ्च भागम्भागं स पञ्चमम् ॥ पदाक्षित्यन्तरञ्च केतुदुच्छ्रायप्रमाणतः ॥ ४४ ॥ ततो ब्रह्मा वरा
 हाय नमस्कृत्य महौजसे ॥ अर्द्धनारोश्चरङ्काया देवदेव्यै जायत ॥ ४५ ॥ प्रथमञ्जातमात्रः स प्ररुरोद महास्वनः ॥ किं रोदिषी
 तितम्ब्रह्मारुदन्तम्प्रत्युवाच ह ॥ ४६ ॥ नाभदेही तितं सोऽथ प्रत्युवाच महेश्वरः ॥ रुद्रनामारोदनात्त्वमारोदीस्त्वम्महाशय ॥
 ४७ ॥ एवमुक्तः पुनः सोऽथ सप्तवारान्बुरोद सः ॥ ततोऽपराणि नामानि सप्त ब्रह्माकरोत्पुनः ॥ ४८ ॥ शर्व्वम्भवञ्च भीमञ्च
 महादेवञ्चतुर्थकम् ॥ पश्चमञ्चोऽग्रमीशानं षष्ठम्पशुपतिं परम् ॥ ४९ ॥ मया यथा विभक्तस्त्वन्तथात्मास्वो विभज्यताम् ॥

का० त्वयापिभूरिसृष्ट्यर्थम्भवाँश्चापिप्रजापतिः ॥ ५० ॥ ततोब्रह्माद्विधाभूत्वापुरुषोद्वेनसोऽभवत् ॥ अद्वेननारीतस्यान्तुवि
 ७३ राजमसृजत्प्रभुः ॥ ५१ ॥ तमाहभगवान्ब्रह्माकुरुसृष्टिम्प्रजापते ॥ तपस्तप्त्वाविराट्सोपिमनुंस्वायम्भुवन्ततः ॥ ५२ ॥
 ससर्जसोऽपितपसाब्रह्माणम्पर्यतोषयत् ॥ तोषितस्तेनमनसादक्षंसृष्ट्यैससर्जसः ॥ ५३ ॥ सृष्टेदक्षेऽथदशधाप्रणतो
 मनुनाविधिः ॥ पुनरेवसुतानन्यान्त्ससर्जदशमानसान् ॥ ५४ ॥ मरीचिमव्यङ्गिरसौपुलस्त्यम्पुलहङ्गुत्तुम् ॥ प्रचेतसम्ब
 सिष्ठश्चभृगुन्नारदमेवच ॥ ५५ ॥ एतानुत्पाद्यमनसामनुंस्वायम्भुवम्पुनः ॥ यूयंसृजध्वमित्युक्त्वालोकेशोन्तर्द्धपुनः ॥
 ॥ ५६ ॥ वराहोप्यथपोत्रेणखनित्वासप्तसागरान् ॥ पृथिव्याब्जैलयाकारान्त्ससर्जपरमेश्वरः ॥ ५७ ॥ सप्तधाभ्रमणेनासौ
 सृष्ट्वासप्ताऽथसागरान् ॥ सप्तद्वीपानवच्छिद्यपृथिव्यन्तन्ततोगतः ॥ ५८ ॥ लोकालोकाह्वयंशैलङ्कुत्वापृथ्व्यास्तुवेष्ट
 नम् ॥ लक्षद्वयोच्छ्रितम्मानाद्योजनानांसमन्ततः ॥ ५९ ॥ सुदृढंस्थापयामासन्नितिप्रान्तेयथागृहं ॥ आदिसृष्टिरिय
 म्विप्राः कथिताभवताम्मया ॥ प्रतिसर्गमहव्वक्ष्येतच्छृण्वन्तुमहर्षयः ॥ ६० ॥ इतिकालिकापुराणेष्टाद्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥
 ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ वाराहोयंश्रुतःसर्गोवराहाधिष्ठितोयतः ॥ प्रतिसर्गःश्रुतःसर्वैर्दक्षाद्यैर्व्यःकृतःपृथक् ॥ १ ॥ रु
 द्रोविशम्पुनर्द्धक्षोमरीच्याद्यास्तुमानसाः ॥ ययैसर्गम्पृथक्कुरुःप्रतिसर्गश्चसस्मृतः ॥ २ ॥ विराट्सुतोसृजद्वंश्यान्मनून्यै

विवततज्जगत् ॥ मनुःसप्तमनूत्सृष्टाचकारबहुशःप्रजाः ॥ ३ ॥ प्रजाःसिसृक्षुःसमनुर्द्यौंसौस्वायम्भुवाह्वयः ॥ असृजत्प्रथ
 मंषडैमनून्त्सोथपरान्सुतान् ॥ ४ ॥ स्वरोचिषश्चौत्तमिश्वतामसोरैवतस्तथा ॥ चाक्षुषश्चमहातेजाविवस्वानपरस्तथा ॥ ५ ॥
 यक्षरक्षःपिशाचौश्चनागगन्धर्वकिन्नरान् ॥ विद्याधरानप्सरसःसिद्धान्भूतगणान्वहून् ॥ ६ ॥ मेघान्सविद्युतोवृक्षाह्लितागु
 ल्मतृणादिकान् ॥ मत्स्यान्पशूँश्चकीटौश्चजलजान्स्थलजौस्तथा ॥ ७ ॥ एतादृशानिसर्वाणिमनुःस्वायम्भुवःसुतैः ॥ सहि
 तःससृजेसोन्यःप्रतिसर्गःप्रकीर्तितः ॥ ८ ॥ अन्येषामनवोयैवैतेपिस्वेस्वेन्तरेन्तरे ॥ प्रतिसर्गस्वयङ्कृत्वाप्राप्नुवन्तिच
 राचरम् ॥ ९ ॥ यज्ञस्यसम्भूतय्यैज्ञय्यैपम्प्राग्वंशमेवच ॥ धर्माधर्मौगुणान्सर्वान्वराहइवसृष्टवान् ॥ १० ॥ सुतान्वहून्त्स
 मुत्पाद्यदक्षोदेवर्षिसत्तमान् ॥ महर्षीन्त्सोमपादीँश्चबहून्पितृगणौस्तथा ॥ ११ ॥ सृष्टिम्प्रवर्तयामासप्रतिसर्गस्यसस्मृतः
 ॥ अजायन्तमुखाद्विप्राःक्षत्रियाबाहुयुग्मतः ॥ १२ ॥ ऊर्वोर्वैश्याःपदःशूद्राश्चतुर्वेदाश्चतुर्मुखात् ॥ ब्रह्मणःप्रतिसर्गो
 यम्ब्राह्मःसर्गःस्मृतस्ततः ॥ १३ ॥ मरीचेःकश्यपोजातःकश्यपात्सकलज्जगत् ॥ देवादित्यादानवाश्चतस्यसर्गःप्रकीर्तितः
 ॥ १४ ॥ अत्रेर्नेत्रादभूच्चन्द्रश्चन्द्रवंशस्ततोभवत् ॥ तेनव्यातज्जगत्सर्वसोस्यसर्गःप्रकीर्तितः ॥ १५ ॥ अथर्वाङ्गिरसी
 कृत्यापुत्राश्चबहुशोपरे ॥ मन्त्रयन्त्रादयोयैवैतेसर्वेऽङ्गिरसःस्मृताः ॥ १६ ॥ आज्यपाख्याःपुलस्त्यस्यपुत्राश्चान्येचरा

का०

७४

पु०

अ. २७

७४

क्षसाः ॥ प्रतिसर्गपुलस्त्यस्यबलवेगसमन्विताः ॥ १७ ॥ काद्रवेयागजाअश्वाःप्रजाबहुतरास्तथा ॥ ससृजेपुलहेनै
 पसर्गस्तस्यप्रकीर्तितः ॥ १८ ॥ क्रतोःपुत्रावालखिल्याःसर्वज्ञाभूरितेजसः ॥ अष्टाशोतिसहस्राणिज्वलद्वास्करस
 त्रिभाः ॥ १९ ॥ प्रचेतसःसुताःसर्व्वेयैप्राचेतसाःस्मृताः ॥ षडशीतिसहस्राणिपावकोपमतेजसः ॥ २० ॥ स्वकालिनो
 वसिष्ठस्यपुत्राश्चान्येचयोगिनः ॥ आरुन्धतेयाःपञ्चाशद्वासिष्ठःसर्गउच्यते ॥ २१ ॥ भृगोश्चभार्गवाजातायेवैदैत्यपु
 रोधसः ॥ कवयस्तेमहाप्राज्ञास्तैर्व्यातमखिलजगत् ॥ २२ ॥ नारदात्तारकाजाताविमानानितथैवच ॥ प्रश्नोत्तरा
 स्तथैवान्येनृत्यगीतश्चकौतुकम् ॥ २३ ॥ एतेदक्षमरीच्याद्याःकृतदारान्बहून्सुतान् ॥ उत्पाद्योत्पाद्यपृथिवीन्दिवश्चसमपू
 रयन् ॥ २४ ॥ तेषांसुतेभ्यश्चसुतास्तत्पुत्रेभ्यःपरेसुताः ॥ समुत्पन्नाःप्रवर्तन्तेत्यद्यापिभुवनेषुवै ॥ २५ ॥ विष्णोस्तुचक्षु
 षोःसूर्य्योमनसश्चन्द्रमाःस्मृतः ॥ श्रोत्राद्वायुःसमुद्भूतोमुखादग्निरजायत ॥ २६ ॥ प्रतिसर्गोत्थयव्विष्णोस्तथाचापिदिशो
 दश ॥ सृष्ट्यर्थश्चन्द्रमापश्चादग्निनेत्रादवातरत् ॥ २७ ॥ भास्करःकश्यपाज्जातोभार्ग्ययाचसमन्वितः ॥ रुद्राच्चबहवोजाता
 भूतग्रामाश्चतुर्व्विधाः ॥ २८ ॥ श्ववराहोष्ट्ररूपाश्चप्लवगोमायुगोमुखाः ॥ ऋक्षमार्जारिवदनाःसिंहव्याघ्रमुखाःपरे ॥ २९ ॥
 नानाशस्त्रधराःसर्व्वेनानारूपामहाबलाः ॥ एषवःप्रतिसर्गोपिकथितोद्विजसत्तमाः ॥ ३० ॥ दैनानन्दनश्चप्रलयंशूणध्व

क्लृप्तशेषतः ॥ ३१ ॥ इतिकालिकापुराणे सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ६५ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ मन्वन्तरम्मनोःका
 लोयावत्पालयते प्रजाः ॥ एको मनुः सकालस्तु मन्वन्तरमिति श्रुतम् ॥ १ ॥ तदेकसप्ततियुगैर्देवानामिह जायते ॥ तैश्चतुर्दश
 भिः कल्पो दिनमेकन्तु वेधसः ॥ २ ॥ दिनान्ते ब्रह्मणो जाते सुषुप्सा तस्य जायते ॥ योगनिद्रा महा माया समायाति पिता महम्
 ॥ ३ ॥ नाभिपद्मप्रविश्याथ विष्णोरमित तेजसः ॥ सुखं शेते स भगवान्ब्रह्मालोकपिता महः ॥ ४ ॥ ततो विष्णुः स्वयम्भूत्वारु
 द्ररूपी जनार्दनः ॥ पूर्ववन्नाशयामास सर्वम्भुवनत्रयम् ॥ ५ ॥ वायुना वह्निना सार्द्धं दाहयामास वै यथा ॥ महाप्रलय
 कालेषु तथा सर्वं क्षणत्रयम् ॥ ६ ॥ जनय्यन्ति प्रतापार्ता महर्लोकनिवासिनः ॥ त्रैलोक्यदाहसमये पीडिता दारुणाग्निना
 ॥ ७ ॥ ततः कालान्तकैर्मर्धेर्नावावर्णैर्महास्वनैः ॥ समुत्पाद्य महावृष्टिमापूर्य्य भुवनत्रयम् ॥ ८ ॥ चलत्तरङ्गैस्तोयौघै
 राध्रुवस्थानसङ्गतैः ॥ निधाय जठरे लोकानि मांस्त्रीन्स जनार्दनः ॥ ९ ॥ नागपूर्य्यङ्कशयने शेते स परमेश्वरः ॥ शयानन्नाभिकमले ब्र
 ह्माणं स जगद्गुरुः ॥ १० ॥ संस्थाप्य त्रीणि माल्लोकान्दग्ध्वा जग्ध्वा श्रिया सह ॥ शेते स भोगिशय्यायाम्ब्रह्मणारायणात्मकः ॥ ११ ॥
 योगनिद्रावशज्जातस्त्रैलोक्यग्रासवर्हितः ॥ त्रैलोक्यमखिलन्दग्धय्यं दाकालाग्निना तदा ॥ १२ ॥ अनन्तः पृथिवीन्त्यक्त्वा
 विष्णोरन्तिकमागतः ॥ तेन त्यक्ता तु पृथिवी क्षणमात्रादधोगता ॥ १३ ॥ पतिता कूर्मपृष्ठे च विशीर्णैव तदा भवत् ॥ कूर्मो

शेतेनारायणोव्ययः ॥ २८ ॥ यस्मादयन्तुप्रलयोब्रह्मणःस्याद्दिनेदिने ॥ तस्मादैनन्दिनमितिस्थापयन्तिपुराविदः ॥ २९ ॥
 व्यतीतायान्निशायान्तुब्रह्मालोकपितामहः ॥ त्यक्तानिद्रांसमुत्स्थौसपुनःसृष्टयेहितः ॥ ३० ॥ त्रैलोक्यन्तोयसम्पूर्णश
 यानम्पुरुषोत्तमम् ॥ निरीक्ष्यैवैष्णवीम्याममहामायाञ्जगन्मयीम् ॥ ३१ ॥ योगनिद्रांसतुष्टावहरेरङ्गेषुसंस्थिताम् ॥
 ब्रह्मोवाच ॥ चितिशक्तिर्निर्विकाराम्परब्रह्मस्वरूपिणीम् ॥ ३२ ॥ प्रणमामिमहामायायैयोगनिद्रांसनातनीम् ॥ त्व
 विद्यायोगिनान्देवित्वद्वतिस्त्वम्मतिस्तुतिः ॥ ३३ ॥ त्वंसृष्टिस्त्वंस्थितिःस्वाहास्वधात्वमिहगीतिका ॥ त्वंसामगीतिस्त्वन्नोति
 स्त्वंह्रीःश्रीस्त्वंसरस्वती ॥ ३४ ॥ योगनिद्रामहामायामोहनिद्रात्वमोश्वरी ॥ त्वङ्कान्तिःसर्वशक्तिस्त्वन्त्वन्तनुर्वैष्णवी
 शिवा ॥ ३५ ॥ त्वन्धात्रोसर्वलोकानामविद्यात्वंशरीरिणाम् ॥ आधारशक्तिस्त्वन्देवोत्वंहिब्रह्माण्डधारिणी ॥ ३६ ॥ त्व
 मेवसर्वजगताम्प्रकृतिस्त्रिगुणात्मिका ॥ त्वंसावित्रीचगायत्रीसौम्यासौम्यातिशोभना ॥ ३७ ॥ त्वंसिसृक्षाहरोर्नित्यासुषुप्सात्वं
 सुषुप्तिका ॥ पुष्टिल्लज्जाक्षमाशान्तिस्त्वन्धृतिःपरमेश्वरो ॥ ३८ ॥ त्वमेवक्षितिरूपेणध्रियसेसचराचरम् ॥ त्वमापस्त्वम
 पाम्मातासर्वान्तर्गतचारिणी ॥ ३९ ॥ स्तुतिःस्तुत्याचस्तोत्रीचस्तुतिशक्तिस्त्वमेवच ॥ त्वामहङ्किन्नुस्तोष्यामिप्रसीद
 परमेश्वरि ॥ ४० ॥ नमस्तुभ्यञ्जगन्मातःप्रबोधयजनार्दनम् ॥ एवंस्तुतामहामायाब्रह्मणालोककारिणा ॥ ४१ ॥ नेत्रास्य

का०

७६

नासिकाबाहुहृदयान्निर्गताहरेः ॥ राजसीम्मूर्तिमाश्रित्यसातस्थौब्रह्मदर्शने ॥ ४२ ॥ ततो जनार्दनो भोगिशयनान्निद्रया
 क्षणात् ॥ परित्यक्तः समुत्तस्थौ सृष्टये चाकरोन्मतिम् ॥ ४३ ॥ ततो बराहरूपेण निर्मग्नामृथिवीञ्जले ॥ मग्नांसमुदधाराशु
 न्यधाञ्चसलिलोपरि ॥ ४४ ॥ तस्योपरिजलौघस्य महती नौरिवस्थिता ॥ विततत्वाच्च देहस्य न महीयातिसम्भवम् ॥ ४५ ॥
 ततो हरिः क्षितिङ्गत्वातो यराशिं स्वमायया ॥ संहृत्य जन्तुस्थितये प्रवृत्तस्वयमेव हि ॥ ४६ ॥ अनन्तोऽपि यथापूर्वन्तथा गत्वा
 क्षितेस्तलम् ॥ पृथिवीन्धारयामास कूर्मस्योपरि संस्थितः ॥ ४७ ॥ ततो ब्रह्मा समुत्पाद्य सत्त्वं निव प्रजापतीन् ॥ जगदुत्पा
 दयामास सर्वलोकपितामहः ॥ ४८ ॥ ब्रह्मा वाकुरुते सृष्टिर्यदानीं वापि कुर्वते ॥ दक्षाद्यास्तु प्रजापालाः स्वयमेव तदिच्छ
 या ॥ ४९ ॥ परब्रह्मस्वरूपी यः सोऽनुगृह्णाति सन्ततम् ॥ प्रकृतिश्चानुगृह्णाति महाभूतानि पञ्च वै ॥ ५० ॥ पुरुषांश्चा
 नुगृह्णाति तथैव महदादयः ॥ ईश्वरेच्छान्वधिष्ठानात्पुरुषादष्टसञ्चयात् ॥ ५१ ॥ पुरुषाणामधिष्ठानात् महाभूतगणस्य च
 ॥ तथैव महदादीनाङ्गालस्य च महात्मनः ॥ ५२ ॥ अधिष्ठानात्प्रधानस्य च किञ्चन जायते ॥ स्थावरज्जङ्गमव्वाँपि स्थिर
 व्वाँप्यथवाद्भुतम् ॥ ५३ ॥ सर्वमेषामधिष्ठानाज्जायते द्विजसत्तमाः ॥ इति वः कथितं सर्वं व्यथैवादर्शयत्पुरा ॥ ५४ ॥
 हराय सृष्टिसंहारकल्पान्तान्मगवान्हरिः ॥ यथा जगत्प्रपञ्चस्यासारतादर्शितापुरा ॥ ५५ ॥ यच्च सारं दर्शितन्तन्मत्तः शृ

पु०

अ. २८

७६

प्वन्तुवैद्विजाः ॥ ५६ ॥ इतिकालिकापुराणेअष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ४१ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ जगत्सर्व्वन्तुनिः
 सारमनित्यन्दुःखभाजनम् ॥ उत्पद्यतेक्षणादेतत्क्षणादेतद्विपद्यते ॥ १ ॥ तथैवोत्पद्यतेसारान्निःसारञ्जगदञ्जसा ॥ पुन
 स्तस्मिन्विलीयन्तेमहाप्रलयसङ्गमे ॥ २ ॥ उत्पत्तिप्रलयाभ्यान्तुजगन्निःसारतांहरिः ॥ शम्भवेदर्शयामासभावेनजगता
 म्पतिः ॥ ३ ॥ एकंशिवंशान्तमनन्तमच्युतम्परात्परञ्ज्ञानमयव्विशेषम् ॥ अद्वैतमव्यक्तमचिन्त्यरूपंसारन्त्वेकत्रास्ति
 सारन्तदन्यत् ॥ ४ ॥ यस्मादेतज्जायतेविश्वमग्न्यय्यस्माल्लीनंस्यात्तुपश्चात्स्थितञ्च ॥ आकाशवन्मेघजालस्यवृत्त्याय
 द्विश्वव्वैध्रियतेतत्त्वसारम् ॥ ५ ॥ अष्टाङ्गयोगैर्यदवाप्तुमिच्छन्योगीपुनात्यात्मरूपंसदैवा॥ निवर्ततेप्राप्ययन्नेहलोकेतद्वैसा
 रंसारमन्यन्नचास्ति ॥ ६ ॥ सारोद्वितीयोधर्मस्तुयोनित्यप्राप्तयेभवेत् ॥ योवैनिवर्तकोनामतन्नासारः प्रवर्तकः ॥ ७ ॥
 धर्मंशनैः सञ्चिनुयाद्वल्मीकोमृत्तिकाय्यथा ॥ सहायार्थम्परेलोकेपूर्व्वपापविमुक्तये ॥ ८ ॥ एकोधर्मः परंश्रेयः सर्व्वसं
 सारकर्मसु ॥ इतरेतुत्रयोधर्माज्जायन्तेर्थादयोपरे ॥ ९ ॥ वरम्प्राणपरित्यागःशिरसोवाथकर्त्तनम् ॥ नतुधर्मपरित्या
 गोलोकेवेदेचगर्हितः ॥ १० ॥ धर्मेणध्रियतेलोकोधर्मेणध्रियतेजगत् ॥ धर्मेणैवसुराःसर्व्वेसुरत्नमगमन्पुरा ॥ ११ ॥
 धर्मश्चतुष्पाद्भगवाञ्जगत्पालयतेनिशम् ॥ सएवमूलम्पुरुषोधर्मइत्यभिधीयते ॥ १२ ॥ सर्व्वङ्गरतिलोकेस्मिन्धर्मो

का.
७७

नैवच्युतोभवेत् ॥ धर्माद्योनविचलतिस एवाक्षरउच्यते ॥ १३ ॥ एतद्वःकथितंसारन्निःसारंसकलञ्जगत् ॥ यथास्वय
न्ददर्शसुशम्भुज्ञानिनस्वेन्तरे ॥ १४ ॥ एतद्वैदर्शयामाससविष्णुर्जगताम्पतिः ॥ स्वयञ्जग्राहमनसाध्यानेनात्मनिश
ङ्कुरः ॥ १५ ॥ सारन्तत्वम्परमन्निष्कलयैन्मूर्त्याहीनम्मूर्तिमान्धर्मणः ॥ सारोन्योसौसारहीनन्तदन्यज्ज्ञात्वैवेत्ययौ
तिनित्यम्माधीः ॥ १६ ॥ ॥ इति श्रीकालिकापुराणेनवविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ऋषयउचुः ॥
येसृष्टाः शम्भुनापूर्वम्भूतग्रामाश्चतुर्विधाः ॥ किमर्थन्तेसमुत्पन्नाः कथञ्चानैकरूपता ॥ १ ॥ शरीरमर्द्धव्याराहमर्द्ध
न्दन्तावलन्तथा ॥ सिंहव्याघ्रशरीराच्चकेचित्केचिद्गणाधिपाः ॥ २ ॥ ॥ कथन्तेवागणाक्रूराःकिम्भोगास्तेमहौजसः ॥ एत
त्सर्व्वयंश्रोतुमिच्छामोद्विजसत्तम ॥ ३ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ शृण्वन्तुमुनयःसर्व्वेयथाशम्भुगणाभवन् ॥ य
दर्थन्तेसमुत्पन्नायस्मात्तेनेकरूपिणः ॥ ४ ॥ एतद्वःपरमदुष्टमिदधर्मार्थिकामदम् ॥ एतद्विपरमन्तेजःसततम्परमन्तपः
॥ ५ ॥ इदंश्रुत्वामहारुयानम्परत्रेहनसोदति ॥ यशस्यन्धर्म्यमायुष्यन्तुष्टिपुष्टिप्रदम्परम् ॥ ६ ॥ आदिसर्गोऽथवाराहेसम्पू
र्णोऽमुनिसत्तमाः ॥ शङ्कुरःप्राहसर्व्वेशव्वाराहञ्जगताम्पतिम् ॥ ७ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ यदर्थम्भवतारूपव्वाराहद्वल्लिप
तव्विभो ॥ तत्तेपूष्णद्वुत्तम्पृथ्वीयथावत्स्थापितात्वया ॥ ८ ॥ सागराणाञ्चसंस्थानन्नदीनाञ्चतथाक्षितेः ॥ सृष्टिर्ब्रह्मकृता

१ दीर्घार्थः ।

पु०

अ. ३०

७७

चापिसञ्जातात्वत्प्रसादतः ॥ १ ॥ त्वंहिसर्वमयोयज्ञमयस्तेजोमयस्तथा ॥ गुरुणामथसर्वेषान्त्वद्गुरुस्त्वम्परात्परः ॥ १० ॥
 त्वावौदुन्नक्षमापृथ्वीविशीर्णैवजगत्पते ॥ यन्त्रितशैलसङ्घातैर्भवतास्थापितैःपुरा ॥ ११ ॥ तस्मात्वन्यजवाराहंशरीञ्ज
 गताम्पते ॥ जगन्मयञ्जगद्रूपञ्जगत्कारणकारणम् ॥ १२ ॥ कस्त्वाञ्चान्यःक्षमोवोदुर्व्वाराहन्तेवपुर्व्विभो ॥ विशेषतस्त्वया
 पृथ्वीसकामाधर्षिताजले ॥ १३ ॥ स्त्रीधर्मिणीत्वत्तेजोभिःसाधाद्गर्भश्चदारुणम् ॥ रजस्वलाक्षमागर्भग्न्यामाधत्तजगत्पते
 ॥ १४ ॥ तस्माद्यस्तनयोभावीसोप्यादास्यतिदुर्द्धराः ॥ एषप्राप्यासुरम्भावन्देवगन्धर्व्वर्हिंसकः ॥ १५ ॥ भविष्यतीतिलो
 केशःप्राहमान्दक्षसन्निधौ ॥ मलिनीरतिसञ्जातन्दुष्टन्तेनिष्ठकारकम् ॥ १६ ॥ कामुकन्त्यजलोकेशवाराहङ्कायमीदृशम् ॥
 त्वमेवसृष्टिस्थित्यन्तकारकोलोकभावनः ॥ १७ ॥ कालेप्राप्तेस्थितिसृष्टिसंहारञ्चकरिष्यति ॥ तस्माल्लोकहितार्थायत्य
 क्काकायम्महाबल ॥ १८ ॥ कालेप्राप्तेपुनस्त्वन्यङ्कायम्पोत्रङ्करिष्यसि ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वा
 शङ्करस्यमहात्मनः ॥ १९ ॥ वाराहमूर्तिर्भगवान्महादेवमुवाचह ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ करिष्येहन्तववचस्त्वय्य
 थात्थमहेश्वर ॥ २० ॥ इमन्तुयज्ञवाराहङ्कायन्त्यक्ष्येनसंशयः ॥ कालेप्राप्तेपुनस्त्वन्यङ्कायव्वाराहमद्भुतम् ॥ २१ ॥ करिष्येह
 न्दुराधर्षल्लोकानाम्भावनायवै ॥ इत्युक्त्वासमहाकायस्तत्रैवान्तरधीयत ॥ २२ ॥ जगद्गुरुर्जगत्प्रष्टाजगद्वाताजगत्पतिः ॥ त

का०
७८

स्मिन्नन्तर्हितेदेवेदेवदेवोमहेश्वरः ॥ २३ ॥ निजंस्थानन्देवगणैःस्वगणैश्चजगामह ॥ वराहोपिस्वयङ्गत्वालोकोलोकाह्वयङ्गि-
रिम् ॥ २४ ॥ वाराह्यासहरेमेसपृथिव्याचारुरूपया ॥ सतयारममाणस्तुसुचिरम्पर्वतोत्तमे ॥ २५ ॥ नावापतोषैल्लोकेशः
पोत्रीपरमकामुकः ॥ पृथिव्याःपोत्रिरूपायारमयन्त्यास्ततःसुताः ॥ २६ ॥ त्रयोजाताद्विजश्रेष्ठास्तेषान्नामानिमेशणु ॥
सुवृत्तःकनकोघोरःसर्व्वेवमहाबलः ॥ २७ ॥ शिशवस्तेमेरुपृष्ठेकाञ्चनेवप्रसंस्तरे ॥ रेमिरेन्योन्यसंसक्तागह्वरेषुसरःसुच ॥
॥ २८ ॥ सतैःपुत्रैःपरिवृतोवराहोभार्य्यायास्वया ॥ रममाणस्तदाकायत्यागन्नैवागणद्विजाः ॥ २९ ॥ कदाचिच्छिशुभिस्तै-
स्तुसंरिलुप्तःकर्मन्तरे ॥ चकारकर्मक्रीडाम्भार्य्यायाचमहाबलः ॥ ३० ॥ सपङ्कलेपःशुशुभेवराहोमधुपिङ्गलः ॥ सन्ध्याघ-
नोयथातोयङ्करस्तोयन्तथाविधः ॥ ३१ ॥ सपुत्रैःपरमप्रीतोभार्य्यायाचपृथिव्यया ॥ विरुजन्धरणीरेमेमध्यनिम्नाथसाभव-
त् ॥ ३२ ॥ अनन्तोपिसमाक्रम्यकूर्मसपृथिवीतले ॥ हरिर्व्वहन्भुग्नशिराःसातङ्कोभूत्प्रपीडया ॥ ३३ ॥ सुवृत्तेनस्वर्णवप्रङ्को-
रेणकनकेनच ॥ विदारितम्पोत्रघातैःस्वर्णभग्नान्कृतंसमम् ॥ ३४ ॥ मेरुपृष्ठेयानियानिसौवर्णानिद्विजोत्तमाः ॥ रचि-
तानिसुरैर्यत्नात्तानिभग्नानितत्सुतैः ॥ ३५ ॥ मानसादीनिदेवानांसरांसिशिशवोयते ॥ आविलानितदाचक्रुःपोत्रघातैःसम-
न्ततः ॥ ३६ ॥ पृथिवीवनितारूपारमयामासपोत्रिणम् ॥ स्थावरेणतुरूपेणदुःखमाप्नोतिवैदृढम् ॥ ३७ ॥ सागराश्चसुवृत्ता

१ पृथिव्येत्यार्षम् ।

पु०
अ. ३०

७८

धैरवगात्यसमन्ततः॥विकीर्णस्तनःपोत्रौघैःसर्व्वेवाकुलीकृताः॥३८॥इतस्ततश्चशिशुभिःक्रीडद्भिःपोत्रिभिस्तदा॥जग
 न्तितत्रभग्नानिनद्यःकल्पद्रुमास्तथा॥३९॥जानन्नपिजगद्वर्तावराहःस्वयमेवहि॥जगत्पीडांसुतस्नेहाद्वारयामासनैवतान्
 ॥४०॥सुवृत्तःकनकोघोरोयदागच्छतिवैदिवम्॥तदादेवगणाभीताःप्राद्रवन्तिदिशोदश॥४१॥एवंसुतैर्भार्ग्ययायज्ञपोत्रीक्री
 डँस्तुष्टिन्नापकाश्चित्कदाचित्॥नित्यंनित्यव्वर्द्धतेतस्यकामःकायन्यक्तुन्नैच्छदेषप्रदिष्टः॥४२॥इतिकालिकापुराणेत्रिंशोध्या
 यः॥३०॥मार्कण्डेयउवाच॥ततोदेवगणाःसर्व्वेसहितादेवयोनिभिः॥शक्रेणसहितामन्त्रञ्चक्रुःसम्यग्जगद्वितम्॥१॥ततो
 निश्चित्यतेसर्व्वेशक्राद्यामुनिभिःसह॥शरण्यंशरणञ्जमुन्नांरायणमजव्विभुम्॥२॥तंसमासाद्यगोविन्दव्वँसुदेवञ्जगत्पति
 म्॥प्रणम्यसर्व्वेत्रिंशस्तुष्टुवुर्गारुडध्वजम्॥३॥देवाउचुः॥नमस्तेदेवदेवेशजगत्कारणकारण॥कालस्वरूपिन्भगवन्प्रधा
 नपुरुषात्मक॥४॥स्थूलसूक्ष्मजगद्व्यापिन्परेशपुरुषोत्तम॥त्वङ्कर्तासर्व्वभूतानान्वम्पातात्वव्विनाशकृत्॥५॥त्वंहिमाया
 स्वरूपेणसम्मोहयसिवैजगत्॥यद्भूतय्यैवैभाव्यय्यैदिदानीम्प्रवर्त्तते॥६॥तत्सर्व्वम्परमेशत्वंस्थावरञ्जङ्गमन्तथा॥अर्था
 र्थिनान्त्वमर्थस्तुकामःकामार्थिनान्तथा॥७॥त्वंहिधर्म्मार्थिनान्धर्म्मोमोक्षोनिर्व्वाणमिच्छताम्॥त्वङ्कामुकस्त्वमेवार्थोधा
 र्मिकस्त्वंसदागतिः॥८॥त्वद्वक्राद्वाह्यणाजाताबाहुजाःक्षत्रियास्तवा॥ऊर्व्वेर्व्वैश्यास्तथाशूद्राःपादाभ्यान्तवनिर्गताः॥९॥

का०

७९

सूर्योनेत्रात्तवविभोमनोजश्चन्द्रमास्तव ॥ श्रवणात्पवनोजातोदशप्राणास्तथापरे ॥ १० ॥ उद्ध्वस्वर्गादिभुवनन्तवशीर्षा
 दजायत ॥ तवनाभेस्तथाकाशङ्कितः पादतलादभूत् ॥ ११ ॥ कर्णभ्यान्तेदिशोजाताजठरात्सकलक्षगत् ॥ त्वंहिमाया
 स्वरूपेणसम्मोहयसिवैजगत् ॥ १२ ॥ निर्गुणोगुणवैस्त्वं हि शुद्ध एकः परात्परः ॥ उत्पत्तिस्थितिहीनस्त्वन्वमच्युतगुणाधिकः
 ॥ १३ ॥ आदित्यैर्वसुभिर्देवैः साध्यैर्यक्षैर्मरुद्गणैः ॥ त्वश्चिन्त्यसेजगन्नाथमुनिभिश्चनुमुक्षुभिः ॥ १४ ॥ त्वावैचिदान
 न्दमद्यविवदन्तिविशेषविज्ञामुनयोविभोगाः ॥ त्वमेवसंसारमहीरुहस्यबोजञ्जलंस्थानमथोफलञ्च ॥ १५ ॥ त्वम्पद्मयाप
 द्नकरोविभासिवरासिचक्राब्जधनुर्दरस्त्वम् ॥ त्वमेवताक्ष्येप्रतिभासिनित्यंस्वर्णाचलेतोययुतोयथाब्दः ॥ १६ ॥ त्वमेवपीताम्ब
 रशङ्कराजास्त्वंसर्वमेतन्नचकिञ्चिदन्यत् ॥ नतेगुणानःपरिचिन्तनीयाविधेर्हरस्यापिदिशाम्पतीनाम् ॥ १७ ॥ भीतेनभ
 क्त्याशरणम्प्रपन्नागतावयन्नःपरिरक्षविष्णो ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इतिस्तुतोदेवदेवोभूतभावनभावनः ॥ १८ ॥
 सेन्द्रैर्देवगणैरुचेतान्सर्वान्मेघनिस्वनः ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ यदर्थमागतायूयय्यद्वाभयमुपस्थितम् ॥ १९ ॥
 तत्रयद्वामयाकार्यन्तद्देवास्तूर्णमुच्यताम् ॥ देवाऊचुः ॥ शीर्यतेवसुधानित्यङ्गीडयायज्ञपोत्रिणः ॥ २० ॥ लोकाश्चसर्वे
 सङ्ख्यवानाभुवन्युपशान्तताम् ॥ शुष्कन्तुम्बीफलङ्घतैर्यथाजर्जरताङ्गतम् ॥ २१ ॥ वराहक्षुरघातेनतथाजर्जरिताक्षितिः ॥

पु०

अ० ३१

७९

तस्ययेवात्रयःपुत्राःकालाग्निसमतेजसः ॥ २२ ॥ सुवृत्तःकनकोघोरस्तैश्चाप्याघातितञ्जगत् ॥ तेषाङ्कूर्दमलीलाभिः
 सरांसिजगताम्पते ॥ २३ ॥ मानसादीनिभग्नानिप्रकृतिर्यान्तिनाधुना ॥ भग्नस्तैर्देवतरवोमन्दाराद्यामहाबलैः ॥
 ॥ २४ ॥ देवनद्योपिरोहन्तिफलम्पुष्पन्दलञ्चवा ॥ यदात्रिकूटमारुह्यतेसुवृत्तादयस्त्रयः ॥ २५ ॥ क्षुतङ्कुत्वामहाबा
 होपतन्तिलवणाण्णवे ॥ तदातत्क्षुब्धतोयौघैःप्लाव्यतेसकलामही ॥ २६ ॥ उत्प्लवन्तिजनाःसर्वेप्रयान्तिचदिशोदश
 ॥ जीवितंरक्षमाणस्तेप्रयान्तिचदिशोदश ॥ २७ ॥ यदात्रिविष्टपयान्ति यज्ञवाराहपुत्रकाः ॥ इतस्ततस्तदाभग्नदेवाः
 शान्तिन्नलेभिरे ॥ २८ ॥ सर्वेतैःपर्वताःपुत्रैर्वराहस्यजगत्पते ॥ क्रीडद्भिःशिखरेनीताभूरिभागमयोगतिम् ॥ २९ ॥ एव
 विक्क्रीडतान्तेषाङ्कीडाभिःसकलञ्जगत् ॥ नाशमायातिवैकुण्ठतस्माद्रक्षजगत्प्रभो ॥ ३० ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥
 इतितेषाग्निगदतांश्रुत्वावाक्यञ्जनार्दनः ॥ ३१ ॥ उवाचशङ्करन्देवम्ब्रह्माणश्चविशेषतः ॥ यत्कृतेदेवताःसर्वाःप्रजाश्चसक
 लाइमाः ॥ ३२ ॥ प्राप्नुवन्तिमहदुःखंशीर्यतेसकलञ्जगत् ॥ वाराहन्तदहङ्कायन्त्यक्तुमिच्छामिशङ्करा ॥ ३३ ॥ निर्व्वेशश
 क्तन्तन्त्यक्तुंस्वेच्छयानहिशक्यते ॥ त्वन्त्याजयस्वतत्क्वाययैतान्मांशङ्कराधुना ॥ ३४ ॥ त्वमाप्यायस्वतेजोभिर्ब्रह्मन्स्म
 रहरम्मुहुः ॥ आप्यायन्तुतथादेवाःशङ्करोहन्तुपोत्रिणम् ॥ ३५ ॥ रजस्वलायाःसंसर्गाद्विप्राणाम्मरणात्तथा ॥ कायः

का०
८०

पापकरोभूतस्तन्त्यक्तुर्गुण्यतेधुना ॥ ३६ ॥ प्रायश्चित्तैरपैत्येनः प्रायश्चित्तमहन्ततः ॥ चरिष्यामितदर्थं मेतनुर्ग्यत्नेन शा-
 म्यताम् ॥ ३७ ॥ प्रजापालयाममसदासाहिंसीदतिनित्यशः ॥ मत्कृतेप्रत्यहन्तस्मात्त्यक्ष्येकायम्प्रजाकृते ॥ ३८ ॥
 ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्युक्तो वासुदेवेन तदा तौ ब्रह्मशङ्करौ ॥ त्वया यथोक्तन्तत्कार्यमिति गोविन्दमूचतुः ॥ ३९ ॥
 वासुदेवोऽपितान् सर्वान्विसृज्य त्रिदशांस्तथा ॥ वाराहन्तेज आहर्तुं स्वयन्ध्यानपरो भवतु ॥ ४० ॥ शनैः शनैर्ग्यदा तेज आहर-
 त्येषमाधवः ॥ तदा देहन्तु वाराहं सत्त्वहीनमजायत ॥ ४१ ॥ तेजो हो न ग्यदा देहं ज्ञातं सर्वैस्तदामरैः ॥ आससाद तदा
 देवो यज्ञवाराहमद्भुतम् ॥ ४२ ॥ ब्रह्माद्यास्त्रिदशाः सर्वे महादेवमुमापतिम् ॥ अनुजग्मुस्तदा तेज आधातुं स्मरशासने ॥ ४३ ॥
 ततः सर्वे देवगणैः स्वस्वन्तेजो वृषध्वजे ॥ आदधे तेन बलवान् सोतीव समजायत ॥ ४४ ॥ ततः शरभरूपी स तत्क्षणाद्विरिशो भव-
 त् ॥ उर्ध्वो भागतश्चाष्टपादयुक्तः सुभैरवः ॥ ४५ ॥ द्विलक्षयोजनोच्छ्रायः सार्द्धलक्षैकविस्तृतः ॥ उर्ध्वो वाराहकायस्तुलक्ष-
 योजनविस्तृतः ॥ ४६ ॥ लक्षार्धविस्तृतः पार्श्वे वर्द्धमानस्तदा भवतु ॥ ततः शरभरूपन्तम्महादेवमुमापतिम् ॥ ४७ ॥ ददर्श यज्ञपो-
 त्री सस्पृशन्तं शिरसा विधुम् ॥ सुदीर्घनासानखरंकृष्णाङ्गारसमप्रभम् ॥ ४८ ॥ दीर्घवक्त्रं महाकायमष्टदंष्ट्रासमन्वितम् ॥ विभ्रतं
 ससटं पुच्छन् दीर्घकर्णं भयानकम् ॥ ४९ ॥ चतुरः पृष्ठतः पादानधरे चतुरस्तथा ॥ कुर्वन्तङ्घोरमारावमुत्पतन्तम्पुनः पुनः ॥ ५० ॥

पु०

अ० ३१

८०

तमायान्तन्ततोदृष्ट्वाक्रोधाद्वावन्तमञ्जसा ॥ सुवृत्तः कनकोघोरआसेदुःक्रोधमूर्छितः ॥ ५१ ॥ तमासाद्यमहाकायंशरभ
 म्भ्रातरस्त्रयः ॥ उच्चिक्षिपुस्तेयुगपत्पोत्रघातैर्मर्मावलाः ॥ ५२ ॥ यावत्प्रमाणः शरभस्तत्प्रमाणास्तदाभवन् ॥ शरभो
 त्क्षेपसमयेमाययापोत्रिणस्त्रयः ॥ ५३ ॥ तेषाम्पोत्रप्रहारेणप्रोत्क्षिप्तः शरभस्तदा ॥ पपातपृथिवीप्रान्तेगम्भोरेतोयसा
 गरे ॥ ५४ ॥ तस्मिन्निपतितेतत्रसागरेमकरालये ॥ उत्पत्यतेत्रयः पेतुः क्रोधात्तस्मिन्महोदधौ ॥ ५५ ॥ सुवृत्तेकनके
 घोरेपतितेसागराम्भसि ॥ वराहोपिसुतस्नेहाक्रोधाच्चद्विजसत्तमाः ॥ ५६ ॥ उत्पत्यसहसातस्मिन्स्तोयराशौपपातह ॥ उत्प
 तन्तस्तदातेवैवाराहाःशरभस्तथा ॥ ५७ ॥ बभञ्जुर्दिविदेवास्तुनक्षत्राणिग्रहस्तथा ॥ केचित्तुनिहतादेवाभूमौपेतुश्चकेच
 न ॥ ५८ ॥ केचिच्चज्ञानिनोदेवामहर्लोकमुपाश्रिताः ॥ नक्षत्राणिविमानान्तुपतितानिमहीतले ॥ ५९ ॥ अदृश्यन्तद्वि
 जश्रेष्ठाज्वालामालाकुलानिवै ॥ तेषामुत्पतनेवेगोयोभूत्परमदारुणः ॥ ६० ॥ तेनातिवेगोजनितोवायुःपरमदारुणः ॥ वा
 युनातेतनुन्नास्तुपर्वताःपृथिवीतले ॥ ६१ ॥ केचिच्छैलाःपर्वतेषुपतिताःपुनरेवतु ॥ विमृद्यवृक्षाञ्जन्तूश्चनिपेतुश्चपुनः
 पुनः ॥ ६२ ॥ केचित्तुपर्वताघातैर्नृत्यमानामहीतले ॥ बभञ्जुरचलाश्चापित्रजन्तोबहुशःप्रजाः ॥ ६३ ॥ पर्वताः
 समदृश्यन्तवातवेगेनभूतले ॥ ६४ ॥ सङ्घट्टमानास्तेऽभ्योन्येव्रजन्तइवतेचलाः ॥ अम्भोनिधौपतद्विस्तैर्व्वाराहैःशरभेण

का०

८१

च ॥ ६५ ॥ पर्वतैश्च महातुङ्गैरुक्षितास्तोयराशयः ॥ ६६ ॥ तेषाम्प्रपातवेगेन क्षिप्तेषु जलाराशिषु ॥ निस्तोया इव सञ्जाताः
 क्षणवैसर्वसागराः ॥ ६७ ॥ तैः सर्वैरुदकैः क्षिप्तैः पृथिवी तलमागतैः ॥ उत्प्लाविताः प्रजाः सर्वाः क्षणाज्जग्मुः क्षयन्ततः
 ॥ ६८ ॥ प्लवमानाः प्रजास्तोये घ्नियमाणाः समन्ततः ॥ हापितस्त्वथ हाता तहामातर्हासुतेति च ॥ ६९ ॥ विलपन्ति स्म
 करुणम्भीताश्चात्तामुर्मूर्धवः ॥ यस्मिन्देशे निपतितो वाराहैः शरभः सह ॥ ७० ॥ तत्रैवाधोगता भूमिः पादवेगेन दारिता ॥
 अपरः पृथिवीप्रान्त उत्थितः पर्वतैः सह ॥ ७१ ॥ ससर्जजनलोकेषु चलान्तेषाम्प्रभञ्जनैः ॥ जनलोकेषु सध्युक्ता
 म्पृथिवी शरभस्तदा ॥ ७२ ॥ निःश्रेणीमिव सम्बद्धामचलामपि पोत्रिभिः ॥ ददर्श विस्मया विष्टः स भीतः श्रान्तपीडितः
 ॥ ७३ ॥ ततस्ते युयुधुः सर्वे पोत्रघातेन पोत्रिणः ॥ खुरप्रहारैर्दंष्ट्राभिर्गर्गात्रक्षैर्पैश्वदारुणैः ॥ ७४ ॥ शरभोऽप्यथ दंष्ट्राग्रैर्नखैः
 स्तीक्ष्णैः खुरैस्तथा ॥ लाङ्गूलस्य प्रहारैस्तु तुण्डघातैर्महास्वनैः ॥ ७५ ॥ चतुर्भिः पोत्रिभिस्तैस्तु स एकः शरभो महान् ॥ एकान्त
 योधयामास सहस्रम्परिवत्सरान् ॥ ७६ ॥ तेषाम्प्रहारैर्वैर्गैश्च भ्रमणैश्च गतागतैः ॥ आस्फोटितैस्तथारवैर्देहपातैः पृथ
 क्पृथक् ॥ ७७ ॥ पाताले पन्नगाः सर्वे विनेधुः कद्रुजैः सह ॥ ततस्ते सागरन्त्यक्त्वा पृथिवीमध्यमागताः ॥ ७८ ॥ परस्परं द्यु
 ध्ममानास्ततो भूतपृथिवीसमा ॥ शेषोऽपि महायत्नाद्बलेनास्तंभ्य कच्छपम् ॥ ७९ ॥ दधार पृथिवीन्दुः खैर्भ्रमन् शीर्षः प्रतापितः ॥

१ सोपानेकाष्टादिते निःश्रेणी स्याद्विभयणीतथानिःश्रेणीति चेति शब्दब्रह्मली । २ आस्तभ्योति समन्तात्स्तम्भयित्वर्थः ।

पु०

अ. ३१

८१

अनन्तेवामनीभूतेसमत्वम्पृथिवीतले ॥ ८० ॥ गतेम्भोभिश्चलद्भिश्चपर्वतःसर्वजन्तुषु॥ नष्टेषुयुध्यमानेषुत्रिपोत्रिशरभेषु
 च ॥ ८१ ॥ सागैरैराप्नुतेसर्वजगत्यापोमयेहरिम् ॥ चिन्ताविष्टःसुरज्येष्ठउवाचाथपितामहः ॥ ८२ ॥ भगवन्भुवनस
 र्वससुरासुरमानुषम् ॥ विध्वस्तम्पृथिवीशोर्णानष्टाः स्थावरजङ्गमाः ॥ ८३ ॥ देवदानवगन्धर्वदैत्याश्चापिसरीसृपाः ॥
 विध्वस्ताजगतान्नाथमुनयश्चतपोधनाः ॥ ८४ ॥ त्वम्पालकोसिसर्वेषान्त्वमेवजगतःप्रभुः ॥ तस्मात्पालयनःसर्वान्पृथिवी
 ञ्जगत्पते ॥ ८५ ॥ त्वमेवकायं वाराहंस्वयमेवोपसंहरा ॥ संस्थापयमहाबाहोपृथिवीञ्चचराचरैः ॥ ८६ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥
 इतितस्यवचःश्रुत्वाब्रह्मणोथजनार्दनः ॥ यत्तश्चेतदासर्वसंस्थापयितुमच्युतः ॥ ८७ ॥ ततोहरीरोहितमत्स्यरूपीभूत्वा
 मुनीन्सप्ततदासवेदान् ॥ अधाच्छ्रुतेरक्षणतत्परोजगद्धितायसर्वश्रुतिकोविदान्वरान् ॥ ८८ ॥ वसिष्ठमत्रिन्त्वथकाश्यपश्च
 विश्वादिमित्रश्चसगौतमम्मुनिम् ॥ महातपस्थञ्जमदग्निमुख्यन्तथाभरद्वाजमुनिन्तपोनिधिम् ॥ ८९ ॥ निधायपृष्ठेसहितो
 यमध्येस्थितोमहानौप्रवरेमुनीन्द्रान् ॥ ततःशिवंक्षान्त्वयितुञ्जनार्दनो जगामयस्मिन्युधेसपोत्रिभिः ॥ ९० ॥ श्रान्तव्वराहैरति
 पौत्रघट्टनैर्निपीडितव्व्यात्तमुखंश्वसन्तम् ॥ अथागतव्वीक्ष्यहरिव्वराहःसस्मारपूर्ववन्नरसिंहमूर्तिम् ॥ ९१ ॥ स्मृतस्तदातेन
 समाजगामसखावराहस्यहितेनृसिंहः ॥ तमागतव्वीक्ष्यतदानृसिंहन्तदीयकायान्निजतेजआदात् ॥ ९२ ॥ दृष्टव्वराहैःशरभेण

का०

८२

तेजोयत्सृष्ट्युत्पत्यम्प्रविवेशविष्णौ ॥ विज्ञायतेजोरोहितवृत्तिं सिंहं ससर्ज निश्वासचयान्वराहः ॥ ९३ ॥ ततस्तुजाताबह
 वोवराहाबहुप्रमाणाद्भुततीक्ष्णदंष्ट्राः ॥ तेवैवराहाः शरभद्विरीशम्मायाविनोवीतभयास्तुदन्तः ॥ ९४ ॥ समन्नसिंहेन तदा
 पियुद्धञ्चकुर्ममर्दुश्चभृशद्विरीशम् ॥ क्षणम्महापक्षिसमानरूपाः क्षणन्तुगावस्तुरगानराश्च ॥ ९५ ॥ क्षणवृत्तिं सिंहाश्च व
 राहरूपागोमायवो वैकृतिकाः क्षणन्ते ॥ अनेकरूपाणि भयङ्कराणि वितन्यमाना निरणेवराहैः ॥ ९६ ॥ निरीक्ष्य भर्गञ्च नि
 पीडितन्तैरथा स दन्माधवस्तद्विरीशम् ॥ पस्पर्शविष्णुर्गिरिशङ्करेण तेजोन्यधात्तत्र निजम्पुनः सः ॥ ९७ ॥ अथ संस्पृ
 ष्टमात्रः स विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ अतीव मुदितो हृष्टो बलवान्समजायत ॥ ९८ ॥ अथोच्चैः शरभो नादन्ननाद बलवद्बृह
 त् ॥ आपूरितानियेनैतद्भुवनानि चतुर्दश ॥ ९९ ॥ नदतस्तस्य वदनाच्छीकरा ये विनिःसृताः ॥ ततो गणाः समभवन् महाका
 यामहौजसः ॥ १०० ॥ यथा वराहनिश्वासान्नानारूपधरा गणाः ॥ वराहास्तादृशा एते ततोप्यतिबलाः पुनः ॥ १०१ ॥
 श्ववराहोष्ट्ररूपाश्च षड्वगोमायुगोमुखाः ॥ ऋक्षमार्जारमातङ्गशिशुमारस्वरूपिणः ॥ २ ॥ सिंहव्याघ्रमुखाः केचित्केचित्सर्पा
 खुमूर्त्तयः ॥ हयाग्रीवाहयमुखामहिषाकृतयः परे ॥ ३ ॥ अन्ये तु मनुजाकारा मृगमेषमुखाः पुनः ॥ कबन्धाहीनपादाश्च विह
 स्ता बहुपाणयः ॥ ४ ॥ केचित्शरभाकाराः कृकलासमुखाः परे ॥ मत्स्यवक्राग्राहवक्राह्रस्वादीर्घा बलाः कृशाः ॥ ५ ॥ च

पु०

अ. २१

८२

तुःपादाष्टपादाश्चत्रिपादाद्विपदाःपरे ॥ एकपादाभूरिहस्तायक्षकिम्पुरुषोपमाः ॥ ६ ॥ पश्वाकाराःपक्षयुक्तालम्बोदरम
होदराः ॥ दीर्घोदराःस्थूलकेशाबहुकर्णाविकर्णकाः ॥ ७ ॥ स्थूलाधरादीर्घदन्तादीर्घश्मश्रुधराःपरे ॥ येसन्तिप्राणि
नोविप्राभुवनेषुसमन्ततः ॥ ८ ॥ चतुर्दशसुतेतेषांरूपेणसमताङ्गताः ॥ नेहास्तिभुवनेजन्तुःस्थावरोवाजगत्पुनः ॥ ९ ॥
यत्तुल्यरूपेणगणोनजातःशङ्करस्यच ॥ तेभिन्दिपालैःखड्गैश्चपरिघैस्तोमरैस्तथा ॥ १० ॥ शङ्कुलासिगदाभिश्च
पाशैःशङ्कुभिरेवच ॥ खट्वाङ्गैश्चत्रिशूलैश्चकपालैःशक्तिभिस्तथा ॥ ११ ॥ दात्रैःसृणिभिरीषाग्रैर्व्यष्टिभिश्चित्र
कण्टकैः ॥ प्रासैःपरशुभिर्बाणैःकोदण्डैरतिभीषणा ॥ १२ ॥ जटाचन्द्रकलायुक्ताःसर्व्वेएवमहाबलाः ॥ केचिद्गर्गा
स्यरूपेणवाहनेनाथभूषणैः ॥ १३ ॥ तुल्याजटार्द्धशुभ्रांशुशुभ्रशीर्षामहाबलाः ॥ अर्द्धनारीश्वराःकेचिद्यथारुद्रस्तथैव
ते ॥ १४ ॥ केचित्तुचारुरूपेणमोहनेनमनोभुवः ॥ तुल्येनवनितासङ्घैःसमञ्जातारतोत्सुकाः ॥ १५ ॥ आकाशचारि
णःसर्व्वेसर्व्वेस्वच्छन्दगामिनः ॥ नीलोत्पलदलश्यामाःशुक्लाःकेचनलोहिताः ॥ १६ ॥ रक्ताःपीतास्तथाचित्राहरिताः
कपिलाःपरे ॥ अर्द्धपीतात्यर्द्धरक्तानीलार्द्धाधवलाःपरे ॥ १७ ॥ सकृष्णपीताःशुक्लेनकृष्णेनार्द्धेनरञ्जिताः ॥ एकवर्णाद्वि
वर्णाश्चत्रिवर्णाश्चतथापरे ॥ १८ ॥ चतुःषट्पञ्चवर्णाश्चकेचिद्विशगुणाद्विजाः ॥ डिण्डिमान्पटहाञ्छङ्खान्मेर्यान्कसका

का०

८३

हलान् ॥ १९ ॥ मङ्गुकाञ्जर्जराश्चैव जर्जरीश्च समर्द्धलाः ॥ वीणास्तन्त्रीः पञ्चतन्त्रीः शकटान्दर्दरास्तथा ॥ १२० ॥ गोमुखा
नानकान्कुण्डान्सतालकरतालिकान् ॥ वादयन्तो गणाः सर्वे हसन्तश्च मुहुर्मुहुः ॥ १२१ ॥ वराहामिमुखाभूत्वा तस्थु
स्ते हृष्टमानसाः ॥ तान्सर्वानाहशरभो भगवान्वृषभध्वजः ॥ २२ ॥ निघ्नतैतान्वराहस्य गणान्वैक्रूरकर्मभिः ॥ क्रूरदृष्ट्या
क्रूरयुदैः क्रूराभूत्वा महाबलाः ॥ २३ ॥ ततस्ते वै गणाः सर्वे नानाकारा वरायुधाः ॥ सार्द्धं वैराहस्य गणैर्युयुधुः क्रूरदर्शनाः ॥ २४ ॥
आकाशचारिणः सर्वे जलपूर्णञ्जगत्रयम् ॥ ते पस्तिज्ययुयुधुर्विव्यत्येवोभये गणाः ॥ २५ ॥ ततः क्षणाद्वराहस्य गणान्स
र्वान्महाबलान् ॥ हरस्य प्रमथाजघ्नुर्महावाता इवाम्बुदान् ॥ २६ ॥ हतेषु तेषु वीरेषु वाराहेषु गणेष्वथ ॥ दध्यौ वराहः किमि
ति प्राक्पश्चाद्वृत्तमास्थितम् ॥ २७ ॥ अथ चिन्तयतस्तस्य स्वान्तङ्गत्वाजनाद्विनः ॥ तत्सर्वं ज्ञापयामास वराहवपुषो हित
म् ॥ २८ ॥ ततो देहपस्तिगङ्गार्तुसमयतस्तदा ॥ ततो दंष्ट्राग्रघातेन नरसिंहं महाबलः ॥ २९ ॥ शरभो भगवान्भग्नो द्वि
धामध्ये चकार ह ॥ नरसिंहे द्विधाभूतेन रभागेन तस्य च ॥ ३० ॥ नर एव समुत्पन्नो दिव्यरूपी महानृषिः ॥ तस्य पश्चात्स्य भागे
न नारायण इति श्रुतः ॥ ३१ ॥ अभवत्सु महातेजामुनिरूपी जनाद्विनः ॥ नरो नारायणश्चोभौ सृष्टिहेतू महामती ॥ १३२ ॥
द्वयोः प्रभावो दुर्धर्षः शास्त्रे वेदे तपःसु च ॥ तौ नाविविनिधायाथ मत्स्यमूर्त्यवितात्मनि ॥ ३३ ॥ आससादपुनर्देवो वाराहः

पु०

अ. ३१

८३

शरभंहरिः॥वपुस्त्यागोमयावश्यङ्कूर्तव्योजगतांहिते॥३४॥इतिपूर्वम्प्रतिज्ञातन्तदर्थोयंसमुद्यमः॥ क्रियतेहरिणासाद्वैशम्भु
नाब्रह्मणापिच॥३५॥इतिसञ्चिन्त्यसतदाशूकरःपरमेश्वरः॥जगादशरभन्देवम्महादेवम्महाबलम्॥३६॥जहिमान्त्वम्महादे
वत्यक्ष्येकायमसंशयम्॥हितायसर्वजगतान्देवानामपिसद्विषाम्॥३७॥ममदेहप्रतीकौघैर्घ्यज्ञैर्घ्यैयम्प्रकल्प्यच॥पृथक्पृ
थङ्महाभागासशामित्रध्रुवादिकम्॥३८॥ततस्तेतान्निभिःपुत्रैर्विधध्वञ्जगतांहिते॥कनकेनसुवृत्तेनघोरेणचजगन्मयी
म्॥३९॥यज्ञाद्देवाःप्रजाश्चैवयज्ञादन्नान्नियोगिनः॥सर्वघ्यैज्ञात्सदाभाविसर्वघ्यैज्ञमयज्जगत्॥१४०॥यमिमम्पृथिवीगर्भ
माधत्तमलिनीपुनः॥तमुत्पन्नंस्वयन्देवोचिरंसङ्कोपयिष्यति॥१४१॥प्राप्तेकालेयदादेवोतदायुष्मान्सुभाषते॥वधस्तस्या
तिभारार्तातदैवैनंहनिष्यथ॥१४२॥आशर्त्तापृथिवीमग्नयदाधःशतयोजनम्॥शृङ्गेवराहरूपेणप्रोद्धरिष्येतदाइमाम्॥१४३॥
कृतकृत्यन्तुतङ्कायन्त्याजयिष्यतितेसुतः॥योभावोदेवसेनानोरुद्रात्पाप्मातुराक्षयः॥१४४॥एवघ्यैज्ञवराहेतुभाषमाणे
महाबले॥निःसृत्यसुमहत्तेजोज्वालामालातिदीपितम्॥१४५॥सूर्यकोटिप्रतीकाशव्वराहवपुषस्तदा॥हरेर्भगवतोदेहे
विवेशमहद्ब्रुतम्॥१४६॥तस्मिन्विष्णौप्रविष्टेतुवाराहेतेजसिद्विजाः॥सुवृत्तात्कनकाद्वोरात्तेजआदात्स्वयंहरिः॥१४७॥ते
षामपिशरीरेभ्यस्तेजोभागःपृथक्पृथक्॥विनिःसृत्यविनिःसृत्यज्वालामालातिदीपितः॥१४८॥प्रविवेशहरेःकायेयथाते

का०

८४

षाम्पितुस्तथा ॥ ततोहरिश्चब्रह्माचमहादेवश्चतद्वचः ॥ ४९ ॥ वराहस्यप्रतिश्रुत्यओमित्युक्तापुनःपुनः ॥ तेषाङ्कायपरित्या
 गेअकार्पुर्ण्यत्नमुत्तमम् ॥ १५० ॥ ततस्तुण्डप्रहारेणशरभःकण्ठमध्यतः ॥ भित्त्वावपुर्व्वराहस्यपातयामासतज्जले ॥ ५१ ॥ त
 म्पातयित्वाप्रथमंसुवृत्तङ्कनकन्तथा ॥ घोरश्चकण्ठदेशेषुभित्त्वाभित्त्वाजघानह ॥ ५२ ॥ त्यक्तप्राणास्तुस्तेसर्व्वेपेतुस्तोये
 महापर्णवे ॥ जलेशब्दविवृतन्वानाःकालानलसमत्विषः ॥ ५३ ॥ पतितेषुवराहेषुब्रह्माविष्णुहरस्तथा ॥ सृष्ट्यर्थञ्चिन्तयामासुः
 पुनरेवसमागताः ॥ ५४ ॥ हरस्यतुगणाःसर्व्वेतदाभर्गसमागताः ॥ उपतस्थुर्महाभागाश्चतुर्भागेनभाजिताः ॥ ५५ ॥ षट्त्रिं
 शत्सहस्राणिप्रमथाद्विजसत्तमाः ॥ तत्रैकत्रसहस्राणिभागेषोडशसंस्थिताः ॥ ५६ ॥ नानारूपधरायैवजटाचन्द्रार्द्धमण्डिताः ॥
 तेसर्व्वेसकलैश्वर्य्ययुक्ताध्यानपरायणाः ॥ ५७ ॥ योगिनोमदमात्सर्ग्यदम्भाहङ्कारवर्जिताः ॥ क्षीणपापामहाभागाःशम्भोःप्रोति
 कराःपराः ॥ ५८ ॥ नतेपरिग्रहंरागङ्गाङ्गान्तिस्मकदाचन ॥ संसारविमुखाःसर्व्वेयतयोयोगतत्पराः ॥ ५९ ॥ ध्यानावस्थम्महादे
 वम्परिवार्य्यधृतव्रताः ॥ कृत्वापरिषदंरुच्यातिष्ठन्तिविगतकुमाः ॥ ६० ॥ यदैवपरमञ्ज्योतिश्चिन्तयत्यम्बिकापतिः ॥ तदैव
 तेषारिषदाःसर्व्वेसर्व्वेष्टयन्तितम् ॥ ६१ ॥ तेषोडशसमारूपाःकोटयोधेयतत्रताः ॥ सिंहव्याघ्रादिसारूप्याअणिमादिसमा
 युताः ॥ ६२ ॥ अपरेकामिनःशम्भोःसुनर्मसचिवाःस्मृताः ॥ विचित्ररूपाभरणाजटाचन्द्रार्द्धमण्डिताः ॥ ६३ ॥ हरस्यतु

पु०

अ. ३१

८४

ल्यारूपेणविशदावृषभध्वजाः ॥ उमासदृशरूपाभिःप्रमदाभिःसमागताः ॥ ६४ ॥ विचित्रमाल्याभरणादिव्यस्रगन्धभू-
 षिताः ॥ उमासहायक्रीडन्तमनुगच्छन्तिभूषिताः ॥ ६५ ॥ शृङ्गारवेषाभरणाअष्टौतेकोटयोगणाः ॥ अर्द्धनारीश्वराश्चान्ये
 त्यर्द्धनारीश्वरंहरम् ॥ ६६ ॥ ध्यानस्थम्प्रविविधुस्तेतुल्यरूपाहरस्यये ॥ उमासहायोहियदारमतेसमुखंहरः ॥ ६७ ॥ अ-
 र्द्धनारीशरीरास्तुद्वारपालाभवन्तिते ॥ आकाशमार्गेगच्छन्तमनुगच्छन्तिनित्यशः ॥ ६८ ॥ ध्यानस्थम्परिचर्यन्तिसलिला-
 दिभिरोश्वरम् ॥ नानाशस्त्रधराःशम्भोर्गणास्तेप्रमथाःस्मृताः ॥ ६९ ॥ प्रमथन्तिचयुद्धेषुयुद्धमानान्महाबलान् ॥ तैर्वैमहा-
 बलाःशूराःसङ्ख्ययानवकोटयः ॥ १७० ॥ अपरेगायनास्तालमृदङ्गपणवादिभिः ॥ नृत्यन्तिवाद्यकुर्वन्तिगायन्तिमधुर-
 स्वरम् ॥ ७१ ॥ नानारूपधरास्तेवैसङ्ख्ययाकोटयस्त्रयः ॥ सततश्चानुगच्छन्तिविचरन्तम्महेश्वरम् ॥ ७२ ॥ सर्व्वेमायाविनः
 शूराःसर्व्वेशास्त्रार्थपारगाः ॥ सर्व्वेसर्व्वत्रसर्व्वज्ञाःसर्व्वेसर्व्वत्रगाःसदा ॥ ७३ ॥ मुहूर्त्तात्सर्व्वभुवनङ्गत्वायान्तिपुनर्भवम् ॥
 अणिमाद्यष्टकैश्वर्य्ययुक्तास्तेवैमहाबलाः ॥ ७४ ॥ अपरेरुद्रनामानोजटाचन्द्रार्द्धमण्डिताः ॥ देवेन्द्रस्यनियोगेनवर्त्तन्तेत्रि-
 दिवैसदा ७५ ॥ तेषांसङ्ख्याचैककोटिस्तेसर्व्वेबलवत्तराः ॥ कुर्वन्तिहिसदासेवांहरस्यसततङ्गणाः ॥ ७६ ॥ विस्मयन्तिच
 पापिष्ठान्धर्मिष्ठान्पालयन्तिच ॥ अनुगृह्णन्तिसततन्धृतपाशुपतव्रतान् ॥ ७७ ॥ विघ्नैश्चसततङ्गन्तियोगिनाम्प्रयतात्म

का०

८५

नाम् ॥ षट्त्रिंशत्कोटयश्चैते हरस्य सकला गणाः ॥ ७८ ॥ वराहगणनाशार्थं हिताय जगतान्तथा ॥ शङ्करस्याथ सेवायै समुत्प
 न्नाइमे गणाः ॥ ७९ ॥ वराहस्य गणान्दृष्ट्वानरसिंहन्तथा हरिम् ॥ स्वयं शरभरूपः सन्ध्यायन्नादय्यदा करोत् ॥ १८० ॥ तच्छोक
 राद्यतो जातास्तत्तेषाम्बहुरूपता ॥ क्रूरदृष्ट्या क्रूरयुदैः क्रूरकृत्यैरिमान् गणान् ॥ ८१ ॥ वराहस्य ध्रुतेत्येव व्यतः प्रोक्तं दूषर्हिना ॥
 अतस्ते क्रूरकर्माणः प्रजाताश्च भयङ्कराः ॥ ८२ ॥ न सदा क्रूरकर्माणिते कुर्वन्ति महौजसः ॥ दृष्टिमात्रस्य ते क्रूराः क्रूरास्ते
 न तु कार्प्यतः ॥ ८३ ॥ फलञ्जलन्तथा पुष्पम्पत्रम् मूलन्तथैव च ॥ निवेदितानि भुञ्जन्ति वनपर्वतसानुषु ॥ ८४ ॥ आहत्यापि च भु
 ञ्जन्ति पत्रम् पुष्पादिकञ्च यत् ॥ भवेद्भर्गस्य यद्भोग्यन्तद्भोग्यास्ते महौजसः ॥ ८५ ॥ आमिषाणि च नाश्नन्ति हित्वा चैत्रचतुर्दशी
 म् ॥ तत्रामिषं हरो भुङ्क्ते चतुर्दश्यामधौ सदा ॥ ८६ ॥ ततः सर्वे गणास्तत्र भुञ्जन्ति पल्लान्यपि ॥ हते वराहस्य गणे भर्गमासाद्य
 ते गणाः ॥ ८७ ॥ चतुर्भागाः स्वयम्भूत्वा भूतकर्म्मैति वैजगुः ॥ भूतत्वमभवत्तेषां श्रुतुर्भागवतान्तदा ॥ ८८ ॥ वचनात्पद्मयो
 नेस्तु भूतग्रामास्ततो मताः ॥ योलोकविदितः पूर्वम्भूतग्रामश्चतुर्विधः ॥ ८९ ॥ यतस्तेभ्यो धिकीयत्तद्भूतग्रामः स उच्यते ॥ इ
 तिवः कथितं सर्वम्भूताः शम्भुगणायथा ॥ ९० ॥ यदा हारायदा कारायत्कृत्यास्ते महौजसः ॥ यद्दंशूणुयान्नित्यमास्यानम्
 हदद्भुतम् ॥ सदीर्घायुः सदोत्साही योगयुक्तश्च जायते ॥ ९१ ॥ इति श्रीकालिकापुराणे एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ऋषय ऊचुः ॥

पु०

अ. ३१

८५

कथय्यैज्ञवराहस्यदेहोयज्ञत्वमाप्तवान् ॥ त्रेतात्वमगमन्पुत्रावराहस्यकथन्त्रयः ॥ १ ॥ आकालिकोयम्प्रलयः
 कस्माद्भगवताकृतः ॥ जनक्षयोमहाघोरोवराहेणमहात्मना ॥ २ ॥ कथव्वामत्स्यरूपेणवेदास्त्राताश्चशार्ङ्गिणा ॥
 कथम्पुनरभूत्सृष्टिःकेनचोर्वीसमुद्धृता ॥ ३ ॥ ईश्वरःशारभङ्कायन्त्यक्तवान्वाकथङुरो ॥ कोट्यप्रवृत्तन्तदेहन्तन्नोवदम
 हामते ॥ ४ ॥ एतेषान्द्विजशार्ङ्गलभवान्प्रत्यक्षदर्शिवान् ॥ तन्नोद्यश्रोष्यमाणानाङ्कथयस्वमहामते ॥ ५ ॥ ॥ मा
 र्कण्डेयउवाच ॥ ॥ शृणुध्वन्दिजशार्ङ्गलायत्पृष्टोहमिहाद्भुतम् ॥ शृण्वन्नवहिताःसर्व्वेसर्व्ववेदफलप्रदम् ॥ ६ ॥ यज्ञे
 षुदेवास्तुष्यन्ति यज्ञेसर्व्वम्प्रतिष्ठितम् ॥ यज्ञेनद्वियतेपृथ्वीयज्ञस्तारयतिप्रजाः ॥ ७ ॥ अन्नेनभूताजीवन्तिपज्जन्त्या
 दन्नसम्भवः ॥ पज्जन्त्योजायतेयज्ञात्सर्व्वय्यैज्ञमयन्ततः ॥ ८ ॥ सयज्ञोभूद्वराहस्यकायाच्छम्भुविदारितात् ॥ यथा
 हङ्कथयेतद्वःशृण्वन्त्ववहिताद्विजाः ॥ ९ ॥ विदारितेवराहस्यकायेभर्गणेणतत्क्षणात् ॥ ब्रह्मविष्णुशिवादेवाःसर्व्वैश्चप्र
 मथैःसह ॥ १० ॥ निन्युर्ज्जलात्समुद्धृत्यतच्छरीरान्नभःप्रति ॥ तद्विभिदुःशरीरन्तेविष्णोश्चक्रेणखण्डशः ॥ ११ ॥ त
 स्याद्भ्रसन्धयोयज्ञाजातास्तेवैपृथक्पृथक् ॥ यस्मादङ्गाच्चयेजातास्तच्छृण्वन्तुमहर्षयः ॥ १२ ॥ भ्रूनासासन्धितो
 जातोऽज्योतिष्टोमोमहाध्वरः ॥ हनुश्रवणसन्धोस्तुवह्निष्टोमोव्यजायत ॥ १३ ॥ चक्षुर्भ्रुवोःसन्धिनातुत्रात्यष्टोमोव्य

का०

८६

जायत ॥ जातः पौनर्भवोऽष्टोमेस्तस्य पोत्रोष्णसन्धितः ॥ १४ ॥ वृद्धोऽमवृद्धोऽमौ जिह्वा मूलादजायताम् ॥ अतिरात्रं स
 वैराजमधोजिह्वान्तरादभूत् ॥ १५ ॥ अध्यापनम्ब्रह्मयज्ञः पितृयज्ञस्तुतर्पणम् ॥ होमो देवो बलिर्भौतो नृयज्ञो तिथिपूजन
 म् ॥ १६ ॥ स्नानन्तर्पणपर्यन्तत्रित्ययज्ञाश्च सर्वशः ॥ कण्ठसन्धेः समुत्पन्ना जिह्वातो विधयस्तथा ॥ १७ ॥ वाजि
 मेधमहामेधौ नरमेधस्तथैव च ॥ प्राणिर्हि साकरा येन्येते जाताः पादसन्धितः ॥ १८ ॥ राजसूयो रथकारो च वाजपेयस्तथै
 व च ॥ पृष्ठसन्धौ समुत्पन्ना ग्रहयज्ञास्तथैव च ॥ १९ ॥ प्रतिष्ठोत्सर्गयज्ञाश्च दानश्चाद्यादयस्तथा ॥ हस्तसन्धितः समुत्प
 न्नाः सावित्रीयज्ञ एव च ॥ २० ॥ सर्व्वे सांस्कारिका यज्ञा प्रायश्चित्तकराश्च ये ॥ ते मेढू सन्धितो जाता यज्ञास्तस्य महात्मनः
 ॥ २१ ॥ रक्षःसत्रं सर्पसत्रं सर्व्वैवाभिचारिकम् ॥ गोमेधो वृक्षयागश्च खुरेभ्योऽप्यभवन्निमे ॥ २२ ॥ मायेष्टिः परमेष्टि
 श्च गीष्पतिर्भोगसम्भवः ॥ लाङ्गूलसन्धौ सञ्जाता अग्नीषोमस्तथैव च ॥ २३ ॥ नैमित्तिकाश्च ये यज्ञाः सङ्क्रान्त्यादौ प्रकीर्त्ति
 ताः ॥ लाङ्गूलसन्धौ ते जातास्तथा द्वादशवर्षिकम् ॥ २४ ॥ तीर्थप्रयोगमाशौचयज्ञः सङ्कर्षणस्तथा ॥ अर्कमाथर्व्व
 णश्चैव नाडीसन्धेः समुद्भूताः ॥ २५ ॥ ऋचोत्कर्षः क्षेत्रयज्ञः पञ्चमार्गाति योजनः ॥ लिङ्गसंस्थानहेरम्बयज्ञा जाताश्च जा
 नुनि ॥ २६ ॥ एवमष्टाधिकञ्जातं सहस्रान्द्विजसत्तमाः ॥ यज्ञानां सततल्लोकायैर्भाव्यन्ते धुनापि च ॥ २७ ॥ सुगस्य

पु०

अ. ३२

८६

पोत्रात्सञ्जातानासिकायाः स्रुवाभवत् ॥ अन्येसुकुसुवभेदायेतेजाताः पोत्रनासयोः ॥ २८ ॥ ग्रीवाभागेनतस्याभूत्प्राग्बंशोमु
निसत्तमाः ॥ इष्टापूर्तिर्यजुर्दमोर्जाताः श्रवणरन्ध्रतः ॥ २९ ॥ दंष्ट्राभ्योद्व्यभवन्यूपाः कुशरोमाणिचाभवन् ॥ उद्गाताचतथाध्व
र्युहोताशामित्रमेवच ॥ ३० ॥ अग्रदक्षिणवामाङ्गपश्चात्पादेषुसङ्गताः ॥ पुरोडाशाः सचरवोजातामस्तिष्कसञ्चयात् ॥ ३१ ॥
कर्पुर्नैत्रद्वयाज्जातायज्ञकेतुस्तथाखुरात् ॥ मध्यभागोभवद्वेदीमेद्रात्कुण्डमजायत ॥ ३२ ॥ रेतोभागात्तथैवाज्यंस्वधामन्त्राः
समुद्गताः ॥ यज्ञालयः पृष्ठभागाद्धृत्पद्माद्यज्ञएवच ॥ ३३ ॥ तदात्मायज्ञपुरुषोमुज्जाः कक्षात्समुद्गताः ॥ एवयैवन्तियज्ञाना
म्भाण्डानिचहवींषिच ॥ ३४ ॥ तानियज्ञवराहस्यशरीरोदवचाभवन् ॥ एवयैवयज्ञवराहस्यशरीरयैवयज्ञतामगात् ॥ ३५ ॥ यज्ञरू
पेणसकलमाप्यायितुमिदञ्जगत् ॥ एवविधाययज्ञन्तुब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ ३६ ॥ सुवृत्तङ्गनकङ्कोरमासेदुर्यज्ञतत्पराः ॥ तत
स्तेषांशरीराणिपिण्डीकृत्यपृथक्पृथक् ॥ ३७ ॥ त्रिदेवास्त्रिशरीराणिव्यधमन्मुखवायुभिः ॥ सुवृत्तस्यशरीरन्तुव्यधमन्मुख
वायुना ॥ ३८ ॥ स्वयमेवजगत्स्रष्टादक्षिणाग्निस्ततोभवत् ॥ कनकस्यशरीरन्तुध्मापयामासकेशवः ॥ ३९ ॥ ततोभूद्गार्हपत्या
ग्निः पञ्चवैतानभोजनः ॥ घोरस्यतुवपुः शम्भुर्ध्मापयामासवैस्वयम् ॥ ततआहवनीयोग्निस्तक्षणात्समजायत ॥ ४० ॥ ए
तैस्त्रिभिर्जगद्व्यात्तन्निमूलंसकलञ्जगत् ॥ एतद्यत्रत्रयन्नित्यन्तिष्ठतिद्विजसत्तमाः ॥ ४१ ॥ समस्तादेवतास्तत्रवसन्त्यनुच

का०

८७

रैः सहः ॥ एतद्भद्रपदत्रित्यमेतदेवत्रयात्मकम् ॥ ४२ ॥ एतच्चयीविधिस्थानमेतत्पुण्यकरम्परम् ॥ यस्मिञ्जनपदेचेतैह्यन्तेवह
यस्ययः ॥ ४३ ॥ तस्मिञ्जनपदेनित्यञ्चतुर्वर्गोविवर्द्धते ॥ एतद्वः कथितं सर्वयत्पृष्टो हन्दिजोत्तमाः ॥ ४४ ॥ यथायज्ञवराहस्य
देहोयज्ञत्वमाप्तवान् ॥ यथायज्ञस्यपुत्राणान्देहोवह्नयोभवन् ॥ ४५ ॥ इति श्रीकालिकापुराणे द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ मार्क
ण्ड्य उवाच ॥ आकालिकोयम्प्रलयोयतो भगवताकृतः ॥ तच्छृण्वन्तु महाभागावाराहलोकसङ्ख्यम् ॥ १ ॥ यथावामत्स्यरूपेणवे
दास्त्राताश्च शार्ङ्गिणा ॥ तदहं सम्प्रवक्ष्यामि सर्वपापप्रणाशनम् ॥ २ ॥ पुरामहामुनिः सिद्धः कपिलो विष्णुरीडवरः ॥ साक्षा
त्स्वयं हरिचर्यो मौसिद्वानामुत्तमो मुनिः ॥ ३ ॥ ध्यायतः सिद्धमित्येवं सर्वज्जगदिदं स्वतः ॥ यतो जातो हरेः कायात्कपिलस्ते
न स स्मृतः ॥ ४ ॥ स एकदा पुरा भूत्वा मनोः स्वायम्भुवेन्तरे ॥ स्वायम्भुवमनुर्वैद्यमनुनिवर्यो ब्रवीदिदम् ॥ ५ ॥ कपिल उ
वाच ॥ स्वायम्भुवमुनि श्रेष्ठ ब्रह्मरूपमहामते ॥ ममैव मीप्सितार्थं त्वन्देहि प्रार्थय तोधुना ॥ ६ ॥ जगत्सर्वन्तवैवेदन्त्वया च प
रिपालितम् ॥ त्वया सर्वज्जगत्सृष्टन्त्वमेव जगताम्पतिः ॥ ७ ॥ स्वर्गोऽपि त्वया स्पाताले देवमानुषजन्तुषु ॥ त्वम्प्रभुर्व
रदोगोप्ता त्वमेवैकः सनातनः ॥ ८ ॥ त्ववैधाता विधाता च त्वंहि सर्वेश्वरेश्वरः ॥ त्वयि प्रतिष्ठितं सर्वसततम्भुवनत्रयम् ॥ ९ ॥
तपस्यतोयत्र समम्प्रतिभास्यति सोनुगम् ॥ कार्यकारणतत्त्वौघसहितानि जगन्ति वै ॥ १० ॥ तन्मे देहि रहःस्थानं त्रिषु लोकेषु

पु०

अ. ३२

८७

दुर्लभम् ॥ पुण्यम्पापहरंरम्यञ्ज्ञानप्रभवमुत्तमम् ॥ ११ ॥ अहं हि सर्वभूतानाम्भूत्वाप्रत्यक्षदर्शिवान् ॥ उदरिष्ये जग
ज्जातन्निर्मायज्ञानदीपिकाम् ॥ १२ ॥ अज्ञानसागरे मग्नमधुना सकलञ्जगत् ॥ ज्ञानप्लवम्प्रदायाहन्तारिष्ये जगत्रयम् ॥ १३ ॥
एतस्मिन्माम्भवान्त्सम्यगुपपन्नमिहेच्छति ॥ त्वन्नो नाथश्च पूज्यश्च पालकश्च जगत्प्रभो ॥ १४ ॥ इत्येवमुक्तः समनुः कपिलेन
महात्मना ॥ प्रत्युवाच महात्मानः कपिलं संशितव्रतम् ॥ १५ ॥ ॥ मनुरुवाच ॥ ॥ यदित्वया खिलजगद्विदितार्थञ्ज्ञानदी
पिकाम् ॥ चिकीर्षुणायतः कार्य्यर्द्धिस्थानार्थं नयातव ॥ १६ ॥ हिरण्यगर्भः सुमहत्पस्तेपेपुराद्भुतम् ॥ समेययाचेतपसेस्था
नङ्कुस्मैनचद्विज ॥ १७ ॥ शम्भुः सम्भोगरहितो देवमानेन वत्सरान् ॥ अयुतानितपस्तेपे सोऽपि स्थानन्नचैक्षत ॥ १८ ॥ देवे
न्द्रोऽवीतिहोत्रश्च समनोरक्षसाम्पतिः ॥ यादःपतिर्मातरि श्वाधनाध्यक्षस्तथैव च ॥ १९ ॥ एते ते पुस्तपस्तीव्रन्दिक्पालत्वम
भीप्सवः ॥ स्थानन्नमार्गयामासुः किञ्चनापि महामुने ॥ २० ॥ देवा गाराणि तीर्थानि क्षेत्राणि सरितस्तथा ॥ बहूनि पुण्यभाञ्ज्य
त्रतिष्ठन्ति कपिलक्षितौ ॥ २१ ॥ तेषामेकतमन्वञ्चेदासाद्य कुरुषेतपः ॥ स्थानम्ब्रह्मैस्तपः सिद्धिर्न भविष्यति तत्र किम् ॥ २२ ॥
मत्तः स्थानार्थं नातावल्केवलन्ते विकथ्यतम् ॥ अयं विवैकथ्य नो धर्मोऽयुज्यते न तपस्विनाम् ॥ २३ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥
एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य मनोः स्वायम्भुवस्य तु ॥ चुकोप कपिलः सिद्धः प्रोवाच च तदामनुम् ॥ २४ ॥ ॥ कपिल उवाच ॥ ॥ त्व

का०
८८

यिविश्रम्भमाधायतपसःसिद्धयेचिरात्स्थानम्मयाप्रार्थितन्तेतन्माङ्घ्रिपसिहेतुभिः ॥ २५ ॥ अनेनात्युग्रवचसातवैवाहन्नच
क्षमे ॥ स्वयन्त्रिभुवनाध्यक्षइतितेगर्वईदृशः ॥ २६ ॥ अक्षाम्यन्तेवचोमेघप्रार्थनायाव्विकथनम् ॥ यत्वंवदसितस्यत्व
म्फलमेतदवाप्नुहि ॥ २७ ॥ इदन्त्रिभुवनंसर्वसदेवासुरमानुषम् ॥ हतप्रहतविध्वस्तमचिरेणभविष्यति ॥ २८ ॥ येने
यमुद्धृतापृथ्वीयेनवास्थापितापुनः ॥ योवास्याअन्नकर्तास्याद्योवास्याःपरिरक्षकः ॥ २९ ॥ तैवसर्वैर्हिसन्तुसकलंसच
राचरम् ॥ नचिराद्रक्ष्यसिमनोजलपूर्णञ्जगत्रयम् ॥ ३० ॥ हतप्रहतविध्वस्तन्तवगर्वविशातनम् ॥ एवमुक्तामुनोन्द्रोसौ
कपिलस्तपसान्निधिः ॥ ३१ ॥ अन्तर्दधेजगामापितदाब्रह्मसदोमुनिः ॥ कपिलस्यवचःश्रुत्वाविषण्णवदनोमनुः ॥ ३२ ॥
भावीतिप्रतिपद्याशुमनुर्नोवाचकिञ्चन ॥ ततःस्वायम्भुवोधीमांस्तपसेधृतमानसः ॥ ३३ ॥ हितायसर्वजगतान्दिदक्षु
र्गर्गुडध्वजम् ॥ विशालाम्बदरोय्यातोगङ्गाद्वारान्तिकङ्कलु ॥ ३४ ॥ तत्रगत्वाजगद्वर्त्तामनुःस्वायम्भुवःस्वयम् ॥ ददश
वदरीन्तत्रपुण्याम्पापप्रणाशिनोम् ॥ ३५ ॥ सदाफलवतीनित्यम्भृदुशाद्वलमञ्जरिम् ॥ सुच्छायाम्सृणांशीर्ष्णशुष्कपत्र
विवर्जिताम् ॥ ३६ ॥ गङ्गातोयौघसंसिक्तशिखामूलान्तराखिलाम् ॥ उपास्यमानांसततन्नानामुनितपोधनैः ॥ ३७ ॥
तत्स्थानंसर्वतोमद्ब्रन्नानामृगगणान्वितम् ॥ फुल्लारविन्दसलिलंरमणीयवृषप्रदम् ॥ ३८ ॥ प्रविश्यतपसेयत्नमकरोल्लो

१ बहुवचनमुद्धारकादिबहुत्वात् ।

पु०

अ० ३३

८८

कभावनः ॥ सभूत्वानियताहारः परमेणसमाधिना ॥ ३९ ॥ आराधयामासहरिश्चिगत्कारणकारणम् ॥ सर्वेषाञ्जगता
 न्नाथत्रीलमेघाञ्जनप्रभम् ॥ ४० ॥ शङ्खचक्रगदापद्मधरङ्कमललोचनम् ॥ पीताम्बरधरन्देवङ्गरुडोपरिसंस्थितम् ॥ ४१ ॥
 जगन्मयल्लोकनाथव्यक्ताव्यक्तस्वरूपिणम् ॥ जगद्बीजंसहस्राक्षंसहस्रशिरसम्प्रभुम् ॥ ४२ ॥ सर्वव्यापिनमाधारन्न
 रायणमजव्यिभुम् ॥ जपन्नेतत्परम्पन्त्रंसर्ववेदमयम्मनुः ॥ ४३ ॥ हिरण्यगर्भपुरुषप्रधानाव्यक्तरूपिणे ॥ ओन्नमोव
 सुदेवायशुद्धज्ञानस्वरूपिणे ॥ ४४ ॥ इतिजप्यम्प्रजपतोमनोः स्वायम्भुवस्यतु ॥ प्रससादजगन्नाथः केशवोनचिरादथ
 ॥ ४५ ॥ ततः क्षुद्रज्ञपोभूत्वादूर्वादलसमप्रभः ॥ कर्पूरकलिकायुग्मतुल्यनेत्रयुगोज्ज्वलः ॥ ४६ ॥ तपस्यन्तम्म
 हात्मानम्भुनस्वायम्भुवम्भुनिम् ॥ आससादतदाक्षुद्रमत्स्यरूपीजनार्दनः ॥ ४७ ॥ उवाचचमहात्मानम्भुनस्वायम्भुव
 न्तथा ॥ सुसन्त्रस्तः सकारुण्ययुक्तम्भीतिसगद्गदम् ॥ ४८ ॥ तपोनिधेमहाभागभीतम्मान्त्रातुमर्हसि ॥ नित्यमुद्वेजितम्
 त्स्यैर्विशालैर्भक्षितुम्प्रति ॥ ४९ ॥ प्रत्यहम्हाम्महाभागमीनाधावन्तिभक्षितुम् ॥ समन्ततोधिकारान्तुवन्नाथोगोपितु
 मः ॥ ५० ॥ अद्यप्रभूतैर्विपुलैर्दारितः पृथुरोमभिः ॥ विश्रान्तोहङ्कुद्रतरोनचशक्तः पलायने ॥ ५१ ॥ प्राणाकाङ्क्षीमहा
 त्मानम्भवन्तंशरणम्भुनिम् ॥ प्राप्तोहश्चेदनुक्रोशस्तेस्तिमाम्प्रतिपालय ॥ ५२ ॥ भयोद्भान्तमनाश्चाहवृक्षछायाञ्चवञ्चला

का० ८९ म् ॥ दृष्ट्वाचलतरङ्गाश्चमत्स्यादिविविभेम्यहम् ॥ ५३ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वामनुःस्वा
यम्भुवस्ततः ॥ कृपयापरयायुक्तः प्रोचेहंरक्षितातव ॥ ५४ ॥ ततःकरोदरेतोयमादायाधायतत्रतम् ॥ समक्षद्धुद्रमत्स्यस्यवि
हारंसमलोकयत् ॥ ५५ ॥ ततोदयालुःसमनुस्तम्मत्स्यश्चारुरूपिणम् ॥ अलिञ्जरेतोयपूर्णन्यधाद्विपुलभोगिनि ॥ ५६ ॥
सतस्मिन्मणिकेमत्स्योवर्द्धमानोदिनेदिने ॥ सामान्यरोहितप्रायदेहोभून्नचिरादथ ॥ ५७ ॥ दशघटजलपूर्णम्प्रत्यहंसम
हात्मा मणिकंकमतिकुर्वन्वर्द्धयामासमत्स्यम् ॥ सचसुविशदनेत्रोमत्स्यबालोचिरेण मणिकसलिलमध्येलोमशःपीनदे
हः ॥ ५८ ॥ इतिश्रीकालिकापुराणेत्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ६९ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ तन्तथापीवरत
नुदृष्ट्वा मत्स्यमनुःस्वयम् ॥ गृहोत्वापाणिनाफुल्लनलिनांसरसीय्यौ ॥ १ ॥ तत्सरस्तत्रविपुलम्पुण्येनारायणाश्रमे ॥ ए
कयोजनविस्तीर्णसार्द्धयोजनमायतम् ॥ २ ॥ नानामीनगणोपेतंशीतामलजलोत्करम् ॥ तदासाद्यसरोमत्स्यव्विनि
धायमनुस्तदा ॥ ३ ॥ पालयामाससुतवत्कृपयापरयायुतः ॥ सोचिरेणैवकालेनपीनोवैसारिणोभवत् ॥ ४ ॥ नममौत
त्रसरसिबृहत्वाद्विजसत्तमाः ॥ सएकदामहामत्स्यःपूर्वापरतटद्वये ॥ ५ ॥ शिरःपुच्छेनिधायाशुतुङ्गदेहःसमुच्छ्रितः ॥
स्वायम्भुवम्महात्मानश्चक्रोशत्राहिमामिति ॥ ६ ॥ तन्तथासमनुर्ज्ञात्वाक्रोशन्तंस्थूलपुच्छकम् ॥ आससादतदामत्स्यञ्जग्राह

१ अलिञ्जरः सुदाविघटितजलपात्रविशेषः ।

२ अलिञ्जरे ।

३ प्रवासायांक्र ।

पु०
अ. ३४

८९

चकरेणतम् ॥ ७ ॥ नशक्याम्यहमुद्धर्तुमृथुरोमाणमद्भुतम् ॥ इतिसञ्चिन्तयन्नेवप्रोदधारकरेणतम् ॥ ८ ॥ भगवान्
पिविश्वात्मातस्यरूपीजनार्दनः ॥ स्वायम्भुवकरम्प्राप्यलघिमानमुपाश्रयत् ॥ ९ ॥ ततःकराभ्यामुद्धृत्यस्कन्धेकृत्वा
णुजम्मनुः ॥ निनायसागरन्तत्रतोयेचनिदधेततः ॥ १० ॥ यथेच्छमत्रवर्द्धस्वनकोपित्वाव्वधिष्यति ॥ अचिरेणैवसम्पू
र्णदेहंत्वंसमवाप्नुहि ॥ ११ ॥ इत्युक्त्वासमहाभागःसर्वप्राणभृताव्वरः ॥ लघुत्वञ्चिन्तयँस्तस्यविस्मयम्परमद्भुतः ॥ १२ ॥
मत्स्योपिनचिरादेवपूर्णकायस्तदामहान् ॥ सर्वतःपूरयामासदेहभोगेनसागरम् ॥ १३ ॥ तम्पूर्णकायमालोक्यव्य
तीत्याम्भःसमुच्छ्रितम् ॥ शिलाभिर्निचितस्फीतस्मानसाचलसन्निभम् ॥ १४ ॥ रुन्धन्तंसागरंसर्वदेहाभोगाचलोकृतम् ॥
स्वायम्भुवोमनुर्द्वीमान्मेनेमत्स्यन्नतन्तदा ॥ १५ ॥ ततःपप्रच्छतंसाम्नामत्स्यंस्वायम्भुवोमनुः ॥ विचिन्त्यलघिमानञ्चपश्य
न्मूर्तिन्तदाद्भुताम् ॥ १६ ॥ मनुरुवाच ॥ नत्वाम्मत्स्यमहम्मन्येकस्त्वम्मेवदसत्तम ॥ महत्त्वल्लघिमानन्तेचिन्तयन्त्सु
महत्तर ॥ १७ ॥ त्वम्ब्रह्मात्यथवाविष्णुःशम्भुर्वामीनरूपधृक् ॥ नचेदुत्थम्महाभागतन्मेवदमहामते ॥ १८ ॥
मत्स्यउवाच ॥ आराध्योहन्त्वयानित्यव्योहँरिःससनातनः ॥ तवेष्टकामसिद्वयर्थम्प्रादुर्भूतःसमाहितः ॥ १९ ॥ यत्त्व
मिच्छसिभूतेशमतस्त्वम्मीनमूर्तितः ॥ तत्करिष्येऽद्यताम्मूर्तिमिमाव्विद्धिमनोमम ॥ २० ॥ ॥ सार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इति

का० १० तस्यवचःश्रुत्वाविष्णोरमिततेजसः ॥ ज्ञात्वाप्रत्यक्षतोविष्णुम्मनुस्तुष्टावकेशवम् ॥ २१ ॥ ॥ मनुरुवाच ॥ ॥ नमस्तेजग
 दव्यक्तपरापरपतेहरे ॥ पावकादित्यशीतांशुनेत्रत्रयधराव्यय ॥ २२ ॥ जगत्कारणसर्वज्ञजगद्धामहरेपर ॥ परापरात्मरू
 पात्मन्यारिणास्पारकारण ॥ २३ ॥ आत्मानमात्मनाधृत्वाधरारूपधरोहरे ॥ विभर्षिसकलल्लोकानाधारात्मस्त्रिविक्रम
 ॥ २४ ॥ सर्व्ववेदमयश्रेष्ठधामधारणकारण ॥ सुरौघपरमेशाननारायणसुरेश्वर ॥ २५ ॥ अयोनिस्त्वञ्जगद्योनिरपाद
 स्त्वंसदागतिः ॥ त्वन्तेजस्पर्शहीनश्चसर्व्वेशस्त्वमनीश्वरः ॥ २६ ॥ त्वमनादिः समस्तादिस्त्वन्नित्यानन्तरोन्तरः ॥ य
 द्द्वैमण्डलजगताम्बीजम्ब्रह्माण्डसञ्ज्ञितम् ॥ २७ ॥ तद्वीजम्भवतस्तेजस्त्वयोक्तंसलिलेषुच ॥ सर्वाधारोनिराधारोनिर्हृतः
 सर्व्वकारणम् ॥ २८ ॥ नमोनमस्तेविश्वेशलोकानाम्प्रभवप्रभो ॥ सृष्टिस्थित्यन्तहेतुस्त्वव्यधिविष्णुहरात्मधृक् ॥ २९ ॥
 यस्यतेदशधामूर्तिरुर्मिषट्पादिवर्जिता ॥ ज्योतिःपतिस्त्वमम्भोधिस्तस्मैतुभ्यन्नमोनमः ॥ ३० ॥ कस्तेभावव्यक्तुमीशः
 परेशस्थूलात्स्थूलोयोणुरूपार्थवर्गात् ॥ तस्मैनित्यमेनमोस्त्वद्योभूदादित्यवर्णन्तमसः परस्तात् ॥ ३१ ॥ सहस्रशी
 र्षांपुरुषःसहस्रपात्सहस्रचक्षुः पृथिवींसमन्ततः ॥ दशाङ्गुल्य्योहिसमेत्यतिष्ठत्समेप्रसीदत्वहविष्णुरुग्रः ॥ ३२ ॥ नमस्ते
 मीनमूर्तेहेनमस्तेभगवन्हरे ॥ नमस्तेजगदानन्दनमस्तेभक्तवत्सल ॥ ३३ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ स्वयाम्भुवेन

पु०

अ. ३४

१०

मनुनासंस्तुतोमत्स्यरूपधृक् ॥ वासुदेवस्तदाप्राहमेघगम्भीरनिःस्वनः ॥ ३४ ॥ ॥ भगवानुवाच ॥ ॥ तुष्टोस्मि
तपसातेद्यभक्त्याचापिस्तुतोमुहुः ॥ सपर्ययाचदानेनवरव्यंसुव्रत ॥ ३५ ॥ इष्टार्थसम्प्रदास्यामितुभ्यन्नात्रविचार
णा ॥ वर्यस्वेप्सितान्कामाल्लोकानाव्वाहितञ्चयत् ॥ ३६ ॥ ॥ मनुरुवाच ॥ ॥ यदिदेयोवरोमेघलोकानाद्योहि
तोभवेत् ॥ तन्मेदेहिवरव्यंणोतव्यक्ष्यामिशृणुष्वमे ॥ ३७ ॥ शशापकपिलः पूर्वम्मदर्थेभुवनत्रयम् ॥ हतप्रहतवि
ध्वस्तंसकलन्तेभवेदिति ॥ ३८ ॥ येनेयमुद्धृतापृथ्वीयेनेयमप्रतिपालिता ॥ संहर्षिष्यतियस्त्वेनान्तेधुनाप्लावयन्त्विमाम्
॥ ३९ ॥ ततोहन्दीनहृदयस्त्वामेवशरणङ्गतः ॥ नयथेदन्त्रिभुवनम्भविष्यतिजलप्लुतम् ॥ ४० ॥ हतप्रहतविध्वस्तन्त
थात्वन्देहिमेवरम् ॥ भगवानुवाच ॥ नमत्तःकपिलोभिन्नस्तथानकपिलादहम् ॥ ४१ ॥ यदुक्तन्तेनमुनिनामयोक्त
विविदितन्मनो ॥ तस्माद्यदुदितन्तेनतत्सत्यन्नान्यथाभवेत् ॥ ४२ ॥ करिष्येतत्रसाहाय्यंस्वायम्भुवनिबोधतत् ॥ हतं
प्रहतविध्वस्तेतोयमग्रेजगन्त्रये ॥ ४३ ॥ नचिरादेवततोयंशोषयिष्यामिवैमनो ॥ यावज्जलप्लवस्तावद्यथाकार्यन्त्वया
मनो ॥ ४४ ॥ तन्मेनिगदतःपथ्यंशृणुष्ववावहितोधुना ॥ सर्वयज्ञियकाष्ठौघैरेकानौकाविधोयताम् ॥ ४५ ॥ तामहन्द्रढायि
ष्यामियथानोभिद्यतेजलैः ॥ दशयोजनविस्तीर्णान्त्रिशद्योजनमायताम् ॥ ४६ ॥ धारणीं सर्व्वबीजानाम्भुवनत्रयवर्द्धि

का०

११

नीम् ॥ सर्वयज्ञियवृक्षाणाम्भूरिबल्लतन्तुभिः ॥ ४७ ॥ नवयोजनदीर्घान्तुर्व्यामत्रयसावस्तृताम् ॥ कुरुष्वत्वम्मनो
तूर्णम्बृहतीमीरिकाव्यटीम् ॥ ४८ ॥ जगद्वात्रीजगन्मायालोकमाताजगन्मयी ॥ द्रढयिष्यतितांरज्जुन्नत्रुद्यतियथात
था ॥ ४९ ॥ सर्वाणिबीजान्यादायसवेदान्तसप्तवैक्रपीन् ॥ तस्यान्नाविनिषण्णस्त्वव्यर्तमानेजलप्लवे ॥ ५० ॥ दक्षेण
सहसङ्गम्यस्मरिष्यसिमनोमम ॥ स्मृतोहन्तूर्णमायास्येभवतो निकटम्प्रति ॥ ५१ ॥ श्यामलेनाथशृङ्गेण त्वम्माञ्ज्ञास्य
सिवैतदा ॥ यावत्प्रहतविध्वस्तहृतंस्याद्भुवनत्रयम् ॥ ५२ ॥ तावत्पृष्ठेन तान्नावव्योढाहन्नात्रसंशयः ॥ जलप्लुतेतुसम्पूर्णेशृङ्गेमम
चतान्तरिम् ॥ ५३ ॥ त्वन्तदावटीरिकायासन्धानिष्यसिवैदृढम् ॥ बद्धायान्नाविमेशृङ्गेदेवमानेनवत्सरान् ॥ ५४ ॥ सहस्र
म्प्रेरयिष्यामितान्नावंशोषयञ्जलम् ॥ ततःशुष्केषुतोयेषुप्रोत्तुङ्गेशिखरेगिरेः ॥ ५५ ॥ हिमाचलस्यबद्धाहन्तस्मिन्नावमहम्
नो ॥ ताव्यैगोपयितानित्याय्यैवङ्गुःशोषयेज्जलम् ॥ ५६ ॥ चिन्तितोहन्त्वयाप्राप्स्येयदाहिनिकटन्तव ॥ शृङ्गेणश्यामलेनैव
त्वम्माञ्ज्ञास्यासिपुष्करे ॥ ५७ ॥ पुनःसृष्टिन्ततःकृत्वामत्प्रसादान्महामते ॥ त्रैलोक्यदुर्लभामृद्धिमवाप्स्यसिसनातनीम्
॥ ५८ ॥ अहमाराधितोयेनजप्येनभवतामनो ॥ सर्वसिद्धिर्भवेत्तस्ययस्तोषयतितेनमाम् ॥ ५९ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥
इतिदत्त्वावरन्तस्मैमत्स्यस्तेननमस्कृतः ॥ अन्तर्दधेजगन्नाथोलोकानुग्रहकारकः ॥ ६० ॥ स्वायम्भुवोपिभगवानन्तर्द्धान

२ व्यामोवाहोःसकरयोस्त्वमरः ॥ १ वटी रज्जुः ।

पु०

अ. ३४

११

ज्ञतेहरौ ॥ यथोक्तंहरिणापूर्वन्नावंरज्जुन्तथाकरोत् ॥ ६१ ॥ सर्व्वयज्ञियवृक्षौघाञ्छित्वास्वायम्भुवस्तदा ॥ उद्धृत्यका
 र्यामासवास्यादिभिरसौतरिम् ॥ ६२ ॥ तेषाव्यल्कलमुद्भूतसूत्रसङ्घैर्व्वटीरिकाम् ॥ पूर्व्वोक्तेनप्रमाणेनकारयामासवै
 मनुः ॥ ६३ ॥ ततःकालेनमहतावृत्तयुद्धम्महाद्भुतम् ॥ विष्णोर्घ्यज्ञवराहस्यशरभस्यहरस्यच ॥ ६४ ॥ ततो जलल्लवेजा
 तेविध्वस्तेभुवनत्रये ॥ तयारज्ज्वातरिम्बद्धाबोजान्यादायसर्व्वशः ॥ ६५ ॥ वेदानृषीस्तँदासप्तदशश्चादायवैमनुः ॥
 तस्यान्नाविसमाधायतोयमग्रेचराचरे ॥ ६६ ॥ स्वायम्भुवस्तदामर्त्यहरिसंस्मारनौगतः ॥ ततो जलानामुपरिसशृङ्खलवप
 र्व्वतः ॥ ६७ ॥ उदितश्चैकशृङ्गेणविष्णुर्मर्त्यस्वरूपधृक् ॥ आगतस्तत्रनचिराद्यत्रास्तेतरिणामनुः ॥ ६८ ॥ तरिमारु
 ह्यविपुलेतोयराशौभयङ्करे ॥ यावच्चलाचलन्तोयन्तावत्पृष्ठेतरिण्यधात् ॥ ६९ ॥ जलेप्रकृतिमापन्नेशृङ्गेबद्धावटीरिकाम् ॥
 तान्नावन्नोदयामाससहस्रन्दैववत्सरान् ॥ ७० ॥ स्वयन्नावमवष्टभ्यदधारपरमेश्वरः ॥ योगनिद्राजगद्वात्रीसमासीद्वटी
 रिकाम् ॥ ७१ ॥ ततःशनैःशनैस्तोयेशोषङ्गच्छतिवैचिरात् ॥ पश्चिमंहिमवच्छृङ्गं सुमग्नन्तोयमध्यतः ॥ ७२ ॥ द्वेसह
 स्त्रेयोजनानामुच्छ्रितस्यहिमप्रभोः ॥ पश्चाशतुसहस्राणिशृङ्गन्ततस्यचोच्छ्रितम् ॥ ७३ ॥ तस्मिञ्छृङ्गेततोनावम्बद्दाम
 तस्यात्मधृग्घरिः ॥ जगामशोषणायाशुजलानाञ्जगताम्पतिः ॥ ७४ ॥ एवंहिमस्यरूपेणवेदास्वाताश्चशार्ङ्गिणा ॥ क

का०

९२

पिलस्यतुशपेनकृतआकालिकोलयः ॥ ७५ ॥ आकालिकोयम्प्रलयोयतोभगवताकृतः ॥ इतिवः कथितंसर्व्वयथावद्वि
 जसत्तमाः ॥ ७६ ॥ इतिश्रोकालिकापुराणेचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ ७७ ॥ यथापुनरभू
 त्सृष्टिरकालप्रलयेगते ॥ येनचैवोद्धृतापृथ्वीतच्छृण्वन्तुद्विजोत्तमाः ॥ १ ॥ व्यतीतेप्रलयेविष्णुः कूर्मरूपीमहाबलः ॥ पृ
 ष्ठेनिधायपृथिवीमुद्धृत्याथसपर्व्वताम् ॥ २ ॥ समाञ्चकारसकलाम्पूर्व्ववत्परमेश्वरः ॥ शरभस्यवराहस्यतत्पुत्राणाम्पदक्र
 मैः ॥ ३ ॥ यत्रभूमिर्विंशीर्णाभूतांसमाङ्कमठोकोरोत् ॥ कृत्वासमन्ततोभूमिम्पूर्व्ववत्परमेश्वरः ॥ ४ ॥ अनन्तन्धारयामा
 सपृथिवीतलसंश्रितम् ॥ ततोब्रह्माचविष्णुश्चहरश्चपरमेश्वरः ॥ ५ ॥ नावोदरस्थान्त्सप्तमुनीन्मनुंस्वायम्भुवन्तदा ॥ न
 रनारायणौचौभौदक्षश्चोचुः समागताः ॥ ६ ॥ शृण्वन्तुमुनयः सर्व्वेनरनारायणौतथा ॥ दक्षस्वायम्भुवमनोवयम्ब्रह्मो
 नाचयत् ॥ ७ ॥ सृष्टिर्नष्टावराहस्यशरभस्यचसङ्गरात् ॥ अतोस्माक्य्ययथाकार्य्यासृष्टिराकर्णयन्तुतत् ॥ ८ ॥ नरनाराय
 णावेतौसृष्ट्यर्थंसमुपस्थितौ ॥ संस्थापनायदेवानाम्परमन्तप्यतान्तपः ॥ ९ ॥ आप्याय्यतपसाचोभौजनलोकगता
 न्सुरान् ॥ आनयन्त्वपराञ्छश्वत्संसृजन्तुगणान्वहून् ॥ १० ॥ नक्षत्राणिग्रहाँश्चैवतेषांस्थानानिवैमुने ॥ एतयोस्तप
 सायान्तुस्थिरताम्पूर्व्वदन्मनो ॥ ११ ॥ सूर्य्यस्यरथसंस्थानन्तथाचन्द्ररथस्थितिम् ॥ करोत्यम्महाभागः स्वयमेवजना

१ नावोदरस्थामित्यत्रयत्त्वयलोपयोः सतोरार्थत्वात्सन्धिः ।

पु०

अ. ३६

९२

द्वेनः ॥ १२ ॥ पृथिव्यांसर्वबीजानिस्वायम्भुवमनोत्वया ॥ उप्यन्तांसर्वतःसस्यपूर्णभिवतुमेदिनी ॥ १३ ॥
 प्ररोहयौषधीर्वृक्षाल्लैतावल्लीश्चसर्वतः ॥ स्वायम्भुवमहान्त्येतत्प्राप्तान्यृतुफलानिच ॥ १४ ॥ दक्षःसप्तमुनीन्द्रै
 स्तुयज्ञेनयजतांहरिम् ॥ वराहपुत्रदेहोत्थमग्नित्रयमिदय्यैजन् ॥ १५ ॥ असौयज्ञोवराहस्यदेहाज्जातस्तुसृष्टये ॥ अ
 नैनैवतुयज्ञेनदक्षःसृष्टिन्तनोत्विमाम् ॥ १६ ॥ नरनारायणाभ्यान्तुमुनिभिःसप्तभिस्तथा ॥ दक्षेणभवताचापियज्ञे
 नैभिस्तथाग्निभिः ॥ १७ ॥ सम्पूर्यतामियंसृष्टिःस्वर्गोभुविरसातले ॥ वयञ्चसृष्टिमाप्याध्ययथासम्पद्यतेत्वियम् ॥
 ॥ १८ ॥ यतिष्यामस्तथानित्यय्यैदुरुतसर्जनम् ॥ ततःसम्पद्यतांसृष्टिर्यथापूर्वन्तथैवच ॥ १९ ॥ प्रथमन्त्व
 न्तुबीजानिप्ररोहयमनोधुना ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इत्यादिश्यमहाभागाविधिविष्णुवृषध्वजाः ॥ २० ॥ यथास्था
 नंस्थापयितुम्पर्वतान्प्रययुस्ततः ॥ मेरुमन्दरकैलासहिमवत्प्रभृतिष्वथ ॥ २१ ॥ पुराणिसर्वदेवानान्तेवैचक्रुःपृथक्पृ
 थक् ॥ परित्यज्यततोनावमवधृत्यवसुन्धराम् ॥ २२ ॥ स्वायम्भुवःक्षितौबीजान्यवपत्सर्वसम्पदे ॥ ततोवृक्षलताव
 ल्लीगुल्मानिचवनानिच ॥ २३ ॥ बालसस्यानिधान्यानितथैवौषधयःसमाः ॥ बीजकाण्डप्ररोहाश्चप्रतानाजलजा
 निच ॥ २४ ॥ प्रफुल्लानिविकोशानिफलकन्ददलानिच ॥ बभूवुःशाद्वलान्येवसर्वेषाम्प्राणवृद्धये ॥ २५ ॥ पृथि

का० वीसस्यसम्पन्नावृक्षास्तेषां द्वालाः शुभोः ॥ दृष्टाः पूर्वैर्यथा तस्मान्मनुना चित्तहर्षिणा ॥ २६ ॥ ततो नरो महायोगी तपस्ते
 १३ पेमहत्तमम् ॥ नारायणश्च देवानां भिन्ना च नायमहामतिः ॥ २७ ॥ नारायणो नरश्चोभौ परमावृषिसत्तमौ ॥ तपसाराध्य परम
 न्तेजो मयमनामयम् ॥ २८ ॥ आनिन्याते जलगतान् देवान् देवर्षिसत्तमान् ॥ ये मृता अमराः पूर्वङ्गणशस्तान् पृथक् पृथक् ॥ २९ ॥
 तपो बलेन महता सज्जया मास तुर्मुनी ॥ सूर्या चन्द्रमसौ देवौ दिक्पालौ च तथा दश ॥ ३० ॥ जनार्दनः स्वयश्च क्रेपाताल
 तलवासिनः ॥ सूर्या चन्द्रमसौ च क्रेपथ संस्थानमच्युतः ॥ ३१ ॥ पूर्ववद्योजयामास दिवारात्रस्थितौ चतौ ॥ ओषधी
 षु च जाता सुयज्ञवृक्षेषु सत्तमाः ॥ ३२ ॥ सस्य बीजेषु जातेषु देवेषु च पृथक् पृथक् ॥ दक्षः कर्तुं समारेभे ज्योतिष्ठो मम हाध्व
 रम् ॥ ३३ ॥ कश्यपो त्रिर्व्वसिष्ठश्च विश्वामित्रोऽथ गौतमः ॥ जमदग्निर्भरद्वाज एते सप्तर्षयो मलाः ॥ ३४ ॥ एतैः सप्त
 मुनीन्द्रैस्तु दक्षो ब्रह्मसुतः स्वयम् ॥ महायज्ञन्त तश्च क्रेयावद्वा दशवत्सरान् ॥ ३५ ॥ हूयमानेषु तत्रैव त्रिष्वग्निषु पुनः पुनः ॥
 इज्यमाने वराहे तु यज्ञरूपे तदा द्विजैः ॥ ३६ ॥ चतुर्व्विधाः प्रजा जाता यज्ञा देवद्विजोत्तमाः ॥ ततो दक्षस्य सञ्जाताः पुत्र्यः पुण्या
 स्त्रयोदश ॥ ३७ ॥ सुरुपगुणसम्पन्नाः सृष्ट्यर्थममितप्रजाः ॥ ताः पुत्रीः प्रददौ दक्षः कश्यपाय महात्मने ॥ ३८ ॥ ताभ्यो
 जाताश्च बहवस्तैर्व्याप्तं सकलक्षगन् ॥ ससर्वा साम्प्रजानान्तु कश्यपो जनको ह्यभूत् ॥ ३९ ॥ निश्चितं द्विजशार्दूलाः कश्य

पु०

अ. ३५

१३

पात्सकलञ्जगत् ॥ तासान्नानामानितज्जाताः प्रजाः सर्वाः पृथक् पृथक् ॥ ४० ॥ शृण्वन्तुमुनयः सर्वे सम्यक्थयतो मम ॥ अदिति
 र्दितिर्दनुः कालादनायुः सिंहिकामुनिः ॥ ४१ ॥ क्रोधाप्रधावरिष्ठाचविनताकपिला तथा ॥ कद्रूस्त्रयोदशसुता एतादक्षस्य कीर्ति
 ताः ॥ ४२ ॥ सञ्जातो दक्षिणाङ्गुष्ठान्मनसा ध्यायतो विधेः ॥ तेन देवमनुष्येषु दक्ष इत्येव कथ्यते ॥ ४३ ॥ ब्रह्मणो मानसाः पुत्रा द
 शपूर्वम्प्रकीर्तिताः ॥ तेषां षट्सृष्टिकर्तारो व्यतीतेस्मिन्नक्षये ॥ ४४ ॥ मरोचिरत्र्यङ्गिरसौ पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ॥ मरीचेस्तन
 योजातः काश्यपो लोकभावनः ॥ ४५ ॥ अस्यैव दक्षकन्याभ्यः प्रजाजज्ञेथ भूरिशः ॥ अस्य जाया प्रजातानां नामतो विनिबो
 धत ॥ ४६ ॥ धाता मित्रोऽर्यमा शक्रो वरुणः सोम एव च ॥ भगो विवस्वान्पूषा च सवितृ त्वष्टृ विष्णवः ॥ ४७ ॥ अदितेर्द्वादशसु
 ता आदित्यास्ते प्रकीर्तिताः एषाङ्गुनीयान्गुणवान्त्सदा यस्तपति प्रजाः ॥ ४८ ॥ सवैवंशकरो मुख्यो गद्यते वो दिवाकरः ॥ एक ए
 व दितेः पुत्रो हिरण्यकशिपुर्बली ॥ ४९ ॥ चत्वारस्तस्य तनया हृष्टामदबलान्विताः ॥ प्रल्हादोऽत्यथ संह्रादो बाष्कलः शिबिरे
 व च ॥ ५० ॥ प्रल्हादस्य त्रयः पुत्रास्तेषामाद्यो विरोचनः ॥ कुम्भो नि कुम्भो बलवौ स्त्रियः प्राल्हादयः स्मृताः ॥ ५१ ॥ विरोचन
 सुतो जातो दानशौण्डो बलिर्महान् ॥ बलेश्च पुत्रो विदितो बाणो नाम महाबली ॥ ५२ ॥ शम्भोरनुचरः श्रीमान्महाकालाह
 यश्च सः ॥ बाणस्य च शतम्पुत्राः कुसुम्भमकरादयः ॥ ५३ ॥ चत्वारिंशद्वानोः पुत्रा विप्रचित्तिपुरः सराः ॥ शम्भूरो नमुचिश्चैव पु

का०

९१

लोमाचतथैवच ॥ ५४ ॥ असिलोमातथकेशीदुर्जयोऽयःशिरास्तथा ॥ अश्वशीर्षोऽयःशङ्कुर्वियन्मूर्ध्नामहाबलः ॥ ५५ ॥
 वेगवान्केतुर्मौश्वैवअयःस्वर्भानुरेवच ॥ अश्वोत्थश्चपतिःकुण्डोवृषपर्वजस्तथा ॥ ५६ ॥ अश्वग्रीवश्चसूक्ष्मश्चतुर्गुण्डुर्मा
 ण्डलस्तथा ॥ ईषुबाहुश्चैकचक्रोविरूपाक्षोहराहरो ॥ ५७ ॥ नियन्त्रश्चनिकुम्भश्चरूपसुश्चपटस्तथा ॥ सरभःशूलभश्चैवसूर्य
 चन्द्रमसौतथा ॥ ५८ ॥ अन्यावेतौदनोःपुत्रौसूर्यचन्द्रमसौतथा ॥ दिवाकरनिशानाथौतावन्यौदेवपुङ्गवौ ॥ ५९ ॥
 एषाम्पुत्रैश्चपौत्रैश्चतत्पुत्रैश्चैवभूरिभिः ॥ जगद्वाप्तमिदं सर्वम्बलवीर्य्यसमन्वितैः ॥ ६० ॥ इनायुषोभवन्पुत्राश्चत्वारोबलवत्त
 राः ॥ वीरभद्रोविक्षरश्चवत्सोवृत्तस्तथैवच ॥ ६१ ॥ एषाश्चतुर्णां बहवःपुत्राजाताद्विजोत्तमाः ॥ रूपसत्त्वबलोपेताएकैकस्यशतं
 शतम् ॥ ६२ ॥ कालायास्तनयाजाताःकालेयाइतिविश्रुताः ॥ विख्यातास्तेमहावीर्य्याश्चत्वारोदानवाधिपाः ॥ ६३ ॥ विनाशनश्च
 क्रोधश्चक्रोधहन्तातथैवच ॥ क्रोधशत्रुस्तथाचैतेकालापुत्राःप्रकीर्तिताः ॥ ६४ ॥ सिंहिकायाःसुतोजातोराहुश्चन्द्रार्कमर्दनः ॥ सुच
 न्द्रश्चन्द्रहन्ताचतथाचन्द्रविमर्दनः ॥ ६५ ॥ क्रोधायास्तनयाजाताः क्रूरकर्मकरास्तथा ॥ सिंहिकाचैवक्रोधाचद्वेसुतेक्रूरिकेसदा
 ॥ ६६ ॥ ताभ्याश्चप्रभवोवंशोत्थतः क्रूरतरःस्मृतः ॥ एकएवमुनेःपुत्रोजातःशुक्रःकविर्महान् ॥ ६७ ॥ दैत्यदानवकालेयप्रभृतीनां
 सदागुरुः ॥ चत्वारस्तस्यतनयाजाताअसुरयाजकाः ॥ ६८ ॥ त्वष्टावरस्तथात्रिश्चसौकलश्चेतिवाग्मिनः ॥ तेजसासूर्य्य

पु०

अ. १५

१४

सदृशाब्रह्मलोकप्रभावनाः ॥ ६९ ॥ असुराणांसदैत्यानाङ्कालेयानान्तथैव च ॥ क्रोधात्मजानाञ्चतथासिंहिकातनयस्य च ॥ ७० ॥ सूतिप्रसूतिभिःसर्व्यञ्जगद्वातश्चराचरम् ॥ तेषान्तुयान्यपत्यानिर्वादिनानि क्रमाद्विजाः ॥ ७१ ॥ तेषाम्बहुत्वात्सङ्ख्यातु
 श्चिरेणापिनशक्यते ॥ तादृश्यश्चारिष्टर्णेमश्चअनूरुर्गुरुडस्तथा ॥ ७२ ॥ आरुणिर्व्यारुणिश्चैवविनतातनयाःस्मृताः ॥ शेषोवा
 सुकिराजश्चतक्षकःकुलिकस्तथा ॥ ७३ ॥ कूर्मश्चसुमनाश्चेतिकाद्रवेयाःप्रकीर्तिताः ॥ भीमसेनोग्रसेनश्चसुपण्णोगुरुडस्तथा ॥ ७४ ॥ गोपतिर्द्वतराष्ट्रश्चसूर्य्यवर्चाश्चवीर्य्यवान् ॥ अर्कपृष्ठःप्रयुक्तश्चविश्रुतःसुश्रुतस्तथा ॥ ७५ ॥ भीमश्चित्ररथश्चैवविख्या
 तःसर्व्यविद्वशी ॥ शालिशीर्षश्चपर्जन्यःकलिन्नारदएव च ॥ ७६ ॥ इत्येतेदेवगन्धर्व्यामुनिपुत्राःप्रकीर्तिताः ॥ अनवद्यांसानुरा
 गांसवराम्मार्गणाम्प्रियाम् ॥ ७७ ॥ असूयांसुभगाम्भासीमितिकन्याअसूयत ॥ प्राधासर्व्यगुणोत्थानात्क्षयपात्तुतपोधनात् ॥ ७८ ॥ विश्वावसुःसुचन्द्रश्चसुपण्णःसिद्धएव ॥ बर्हिःपूर्णश्चपूर्णाङ्गोब्रह्मचारीरतिप्रियः ॥ ७९ ॥ भानुश्चदशमश्चैतेप्राधा
 पुत्राःप्रकीर्तिताः ॥ इत्येतेदेवगन्धर्व्याःसन्ततम्पुण्यलक्षणाः ॥ ८० ॥ प्राधासूतमहाभागादेवीदेवर्षिसत्तमात् ॥ अलम्बूषा
 मिश्रकेशीगामिनीचमनोरमा ॥ ८१ ॥ विद्युत्पन्नानघारुमात्यरुणारक्षितातुला ॥ सुबाहुःसुरताचैवमुरजासुप्रियातथा ॥ ८२ ॥
 वपुस्तिलोत्तमाचेतिमुख्याअप्सरसःस्मृताः ॥ अतिबाहुस्तुम्बुरुश्चहाहाहूहूस्तथैव च ॥ ८३ ॥ गन्धर्व्याणामिमेमुख्यादेवतु

का०

१५

ल्याः प्रकीर्तिताः ॥ अमृतम्ब्राह्मणागावो मुनयोऽप्सरसस्तथा ॥ ८४ ॥ कपिलातनयाः प्रोक्ता महाभागामहोत्सवाः ॥ इति
 दक्षसुतानां यौकश्यपात्तनया स्मृताः ॥ ८५ ॥ तैरिदं सकलं व्यासश्च गत्वा वरजङ्गमम् ॥ एवयं ज्वराहस्य यज्ञरूपस्य पा
 तनात् ॥ ८६ ॥ त्रिभ्योऽग्निभ्यो मनोस्तस्मात्स्वायम्भुवमहात्मनः ॥ मुनिभ्यश्चैव सप्तभ्यः कश्यपादिभ्य एव च ॥ ८७ ॥ नरनाराय
 णाभ्यान्तु व्यतीतेऽकालिकेलये ॥ पुनः प्रजाः पुरा सृष्टा हरिणानेकरूपिणा ॥ ८८ ॥ एवम्पूनरभूत्सृष्टिः सृष्टिस्थित्यन्तका
 रिणः ॥ हरेस्तस्य प्रसादेन नरनारायणात्मनः ॥ ८९ ॥ इति श्रोकालिकापुराणे पञ्चत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ मार्कण्डे
 य उवाच ॥ १ ॥ ईश्वरः शरभङ्काय यथा तत्प्राजयत्नतः ॥ तन्मे निगदतो भूयः शृणु ध्वन्दिजसत्तमाः ॥ १ ॥ हते य
 ज्वराहेतुब्रह्मालोकपितामहः ॥ उवाच शरभङ्कत्वा सामयुक्तञ्जगद्वितम् ॥ २ ॥ देहाभोगेन भवतः पूरितम्भूरियोजनम् ॥
 उपसंहरतस्मात्त्वङ्कायल्लोकभयङ्करम् ॥ ३ ॥ तव युद्धेन सकलम्प्रनष्टम्भुवनत्रयम् ॥ आकाशगन्तुत्वान्दृष्ट्वा विभेत्यद्यज
 नार्दनः ॥ ४ ॥ तस्मात्त्वमूर्द्धलोकानां हिताय त्यज वैतनुम् ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततस्तस्य वचः श्रुत्वा सुरज्ये
 ष्टस्य शङ्करः ॥ ५ ॥ तत्प्राजशरभङ्कायन्तो योऽप्येव तत्क्षणात् ॥ त्यक्तस्य तस्य देहस्य शङ्करेण महात्मना ॥ ६ ॥ अष्टौ
 पादा अष्टमूर्तेस्तेषु चाष्टसु भेजिरे ॥ आद्यन्तुदक्षिणम्पादमाकाशमगमद्वुतम् ॥ ७ ॥ तद्वाममिहिरम्भेजे पश्चादक्षिणज

पु०

अ० ३६

१५

विंध्यौ ॥ वामन्तुज्वलनम्भेजेष्टाग्रम्पद्मद्विजितिम् ॥ ८ ॥ पृष्ठाग्रवामंसलिलन्तत्पश्चादक्षिणन्तथा ॥ वायौवामपदम्भेजेहो
 तारंसर्वतोमुखम् ॥ ९ ॥ एवन्तस्याष्टमूर्तेस्तुअष्टमूर्तिषुतक्षणात् ॥ अष्टौपादास्तथाभेजुःस्वंस्वन्तेजोययुःपदम् ॥ १० ॥
 मध्यन्तुशारभङ्गायंशङ्करस्यमहात्मनः ॥ कपालीभैरवोभूतश्चण्डरूपोदुरासदः ॥ ११ ॥ मस्तिष्कमेदसायुक्तम्मांसञ्जुह
 तियेशुचौ ॥ ब्रह्मकपालपात्रस्थंसुराभिर्देवपूजनम् ॥ १२ ॥ बलिर्मनुष्यमांसेनपानन्तुरुधिरंसदा ॥ सुरयापारण्यं
 ज्ञेकपालोद्भटधारणम् ॥ १३ ॥ व्याघ्रचर्मपरीधानंसमलन्त्रिवलीवृतम् ॥ एवङ्कुर्वन्तिसततङ्कपालव्रतधारिणः ॥ १४ ॥
 कपालीभैरवस्तेषान्देवः पूज्यस्तुनित्यशः ॥ श्मशानभैरवोयोसौयोमहाभैरवाह्वयः ॥ १५ ॥ बालसूर्यसमोद्योतः सदा
 ष्टादशबाहुभिः ॥ विभ्राजमानोरक्ताक्षः सर्वदानायिकात्रजैः ॥ १६ ॥ कालीप्रचण्डाप्रमुखैः क्रीडमानस्तुनित्यशः ॥
 सद्योदग्धनृमांसाशीगललालगलद्भुजः ॥ १७ ॥ लोहिताहारविघसःप्रेताशनगतःसदा ॥ स्थूलवक्रोथलम्बोष्ठोह
 स्वस्थूलपदालयः ॥ १८ ॥ विनोदीवादनोलोकेसादृहासस्तुभैरवः ॥ एवंसचमहादेवोमहाभैरवरूपधृक् ॥ १९ ॥
 मध्यशारभकायेनकायन्दध्रेमहाभुजः ॥ सजगामततोदेवोहरस्यप्रमथान्प्रति ॥ २० ॥ गणैःसार्द्धन्तथाकाशेविक्रीडति
 सभैरवः ॥ समहाभैरवोदेवःपूज्यमानोजगज्जनैः ॥ आद्यापिकुरुतेनित्यमिष्टकामस्यसाधनम् ॥ २१ ॥ चत्रैशुक्लचतुर्दश्या

१ यः स्मशानभैरवः पञ्चमहाभैरवाह्वयः सोऽप्यसाधनेन कपालीभैरवपदेन्यर्थः ।

का०
१६

म्मद्वासवप्रयःफलैः ॥ मांसैर्मत्स्यैःसरुधिरैःसकृद्योभैस्वय्यजेत् ॥ २२ ॥ ससर्वकामानसंसाध्यभोगान्भुक्तायेष्टतः
 ॥ प्रयातिशम्भुभवनमारुह्यवृषभव्वरम् ॥ २३ ॥ एवद्वःकथितंसर्वव्यैतृष्टोहन्विजोत्तमैः ॥ भवद्भिर्व्यञ्जवोन्यद्वारोच
 तेपृच्छमान्तुतत् ॥ २४ ॥ इतिकालिकापुराणेषांशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ४५ ॥ ऋषयउचुः ॥ कथयैराहपुत्रोसौनरकोनाम
 वीर्यवान् ॥ सज्जातोसुरसत्तःसदेवदेवीसुतोपिसन् ॥ १ ॥ चिरजीवीकथंसोभूत्किमर्थमुदरेचिरम् ॥ पृथिव्यान्यव
 सजातःकुत्रवासमहाबलः ॥ २ ॥ सोसुराणांङ्कथंराजापुरन्तस्यकिमाह्वयम् ॥ मलिनीरतिसञ्जातःसक्षितौपोत्रिणस्तथा
 ॥ ३ ॥ श्रूयतेमुनिशार्दूलकथम्भूतस्तथाविधः ॥ एतत्सर्वमशेषेणपृच्छतान्तव्यदस्वनः ॥ ४ ॥ त्वन्नोगुरुश्चशास्ताच
 सर्वप्रत्यक्षदर्शिवान् ॥ कथल्लब्धवरोभूतोब्रह्मणाप्रभविष्णुना ॥ ५ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ शृण्वन्तुमुनयःसर्वेय
 तृष्टोहन्विजोत्तमाः ॥ यथासनरकोजातोधरागर्भोमहासुरः ॥ ६ ॥ रजस्वलायागोत्रायागर्भेवीर्येणपोत्रिणः ॥ यतो
 जातस्ततोभूतोदेवपुत्रोपिसोसुरः ॥ ७ ॥ गर्भसंस्थम्महावीरश्ज्ञात्वाब्रह्मादयःसुराः ॥ वराहपुत्रन्दुर्ध्वम्महाबलपराक्र
 मम् ॥ ८ ॥ गर्भेएवतदादेवाःशक्त्यादधुश्चिरन्ददम् ॥ यथाकालेपिसम्प्राप्तेनोगर्भाज्जायतेसच ॥ ९ ॥ ततस्त्यक्तशरी
 रस्तुवराहस्तनयैसह ॥ अतीवशोःकसन्तप्ताजगद्वाच्यभवत्क्षितिः ॥ १० ॥ शोकाकुलासाव्यलपच्चिरकालम्मुहुर्मुहुः ॥

पु०
अ. ३६

१६

प्रकृतिस्थाक्षितिर्भूतामाधवेनप्रबोधिता॥ ११ ॥ ततःकालेपिसम्प्राप्तेदेवशक्त्यायदाधृतः ॥ नगर्भःप्रसवय्यातितदाभूत्पी
 डिताक्षितिः॥ १२ ॥ कठोरगर्भासादेवीगर्भभारन्नचाशकत् ॥ यदावोदुन्तदादेवम्माधवंशरणाङ्गता ॥ १३ ॥ शरण्यंशरण
 ङ्गत्वामाधवञ्जगताम्पतिम् ॥ प्रणम्यशिरसादेवीवाक्यमेतदुवाचह ॥ १४ ॥ पृथिव्युवाच॥ नमस्तेजगदव्यक्तरूपकारणका
 रण ॥ प्रधानपुरुषातीतस्थित्युत्पत्तिलयात्मक ॥ १५ ॥ जगन्नियोजनपरस्वाहाभोगधरोत्तम ॥ जगदानन्दनन्दात्मनभगवञ्ज
 गदीश्वर ॥ १६ ॥ नियोजकोनियोज्यश्चविभ्राजन्विष्णुरव्यय ॥ नमस्तुभ्यञ्जगद्वातस्त्रिलोकालयविश्वकृत् ॥ १७ ॥ यःपा
 लयतिनित्यानिस्थापयत्येवतत्पर ॥ तन्त्वान्नियमरूपेणनमामिजगदीश्वर ॥ १८ ॥ त्वम्माधवःप्रवेकश्चकामःकामालयोल
 यः॥ प्रसूतिच्युतिहेत्वर्थत्राणकारणमीश्वर ॥ १९ ॥ नयस्यतेक्वेदायस्युरापोनोष्मातथोष्मणे॥ नशीतायभवेच्छीतन्तस्मैतुभ्य
 न्नमोनमः ॥ २० ॥ नसमुद्रःप्लवकरोनशोषायदहात्मकः ॥ नमृत्यवेयस्ययमस्तस्मैतुभ्यन्नमोनमः॥ २१ ॥ यच्चिद्वार्य्यय्यौ
 गिभिःशान्तदेहेरुन्मार्गाणार्य्यात्यरिध्येयकृत्यम् ॥ नित्यय्यैतद्रूपमार्गावसक्तंसत्त्वन्राहित्राणमिच्छन्धरित्रीम् ॥ २२ ॥
 ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इतिश्रुतोहृषीकेशोजगद्वाच्यातदाहरिः ॥ प्रादुर्भूतस्तदाप्राहधरित्रीन्दीनमानसाम् ॥
 ॥ २३ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ कथन्दीनमनादेविधरिन्निपरिदेवसे ॥ तववाकिङ्कृतापीडावेतुमिच्छामतामहम्॥

का०

१७

॥ २४ ॥ मुखन्तेपरिशुष्कन्तुशरीरङ्कान्तिवर्जितम् ॥ आकुलन्नयनद्वन्द्वन्मृविभ्रमविवर्जितम् ॥ २५ ॥ ईदृशन्त
 वरूपन्तुदृष्टपूर्वङ्कदापिन ॥ रूपस्यतुविपर्ययसिद्धःखबीजञ्चभाषय ॥ २६ ॥ एतच्छ्रुत्वावचस्तस्यमाधवस्यजगत्पतेः
 ॥ विनयावनतादेवीपृथ्वीप्राहसगद्गदम् ॥ २७ ॥ ॥ पृथिव्युवाच ॥ ॥ नगर्भभारंसञ्जीतुम्माधवाहङ्गमाधुना ॥ भृश
 न्नित्यव्यिषीदामितस्माच्चन्त्रातुमर्हसि ॥ २८ ॥ त्वयावराहरूपेणमलिनीकामितापुरा ॥ तेनकामेनकुक्षौमेयोगवर्गेयन्त्व
 याहितः ॥ २९ ॥ कालेप्राप्तेपिगर्भेयन्नप्रचयवतिमाधव ॥ कठोरगर्भातिनाहम्प्योडितास्मिदिनेदिने ॥ ३० ॥ यदिन
 त्राहिमान्देवगर्भदुःखाजगत्पते ॥ नचिरादेवयास्यामिमृत्योर्व्यशमसंशयम् ॥ ३१ ॥ कयापिनेदृशोगर्भःपूर्वमाधववै
 धृतः ॥ योऽचलाञ्चालयतिमांसरसीमिवकुञ्जरः ॥ ३२ ॥ एतच्छ्रुत्वावचस्तस्याःपृथिव्याःपृथिवीधरः ॥ आल्हादयन्प्र
 त्युवाचहरिस्तप्ताल्लैतामिव ॥ ३३ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ नधरेतेमहद्दुःखञ्चिरस्थायिभविष्यति ॥ शृणुयेनप्र
 कारेणचानुभूतमिदन्त्वया ॥ ३४ ॥ मलिन्यासहसङ्गेनयोगर्भःसन्धृतस्त्वया ॥ सोभूदसुरसत्त्वस्तुष्टेःपुत्रोपिदारुणः
 ॥ ३५ ॥ ज्ञात्वातस्यचवृत्तान्तङ्गर्भस्यद्रुहिणादयः ॥ दैवीभिःशक्तिभिर्व्वदस्तवकुक्षौतुतत्पुरः ॥ ३६ ॥ सर्गादौयदिजायेत
 भवत्यास्तादृशःसुतः ॥ भ्रंशयेत्सकलाल्लोकान्नीनिमान्ससुरासुरान् ॥ ३७ ॥ अतस्तस्यबलव्यर्थवृत्तात्वाब्रह्मादयःसुराः

१ वृष्टिःशूकरी ।

पु०

अ. ३७

१७

प्राक्सृष्टिकालेतेगर्भान्तथाधूर्जगताङ्कते ॥ ३८ ॥ अष्टाविंशतिमेप्राप्तेआदिसर्गाच्चतुर्युगे ॥ त्रेतायुगस्यमध्येतुसुतन्व
 जनयिष्यसि ॥ ३९ ॥ यावत्सत्ययुगय्यातित्रेतार्दश्वरानने ॥ तावद्ब्रह्महागर्भान्दतःकालोमयातव ॥ ४० ॥ न
 यावज्जायतेधात्रिगर्भस्तेत्यतिदारुणः ॥ ४१ ॥ तावद्गर्भवतीदुःखन्नत्वम्प्रास्यसिभामिनि ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥
 इत्युक्ताभगवान्विष्णुःपृथिवोद्गर्भिणीन्तदा ॥ ४२ ॥ नाभौपस्पर्शदयितांशङ्काग्रेणातिपीडिताम् ॥ सारूप्याविष्णुना
 पृथ्वीशरीरल्लघुचासदत् ॥ ४३ ॥ गर्भेपिलविमानंसाप्रापातीवसुखप्रदम् ॥ अगर्भायादृशीनारीतादृशीसाप्यजायत
 ॥ ४४ ॥ धृतगर्भापिमुदितासाबभूवजगत्प्रसूः ॥ ततःपुनरिदंवाक्यमुक्त्वासभगवान्क्षितिम् ॥ ४५ ॥ पुनःप्रसादया
 माससामभिर्बहुभिश्च्यताम् ॥ जगद्वात्रिमहासत्वेत्वनृतिर्द्वारणात्मिका ॥ ४६ ॥ सर्वेषान्धारणादेवित्वन्धात्रीतिप्रगी
 यसे ॥ क्षमायस्माज्जगद्भर्तुशक्ताक्षान्तिमुतात्रयत् ॥ ४७ ॥ सर्व्वसुखयिन्यस्तय्यैस्माद्वसुमतीततः ॥ तद्दुःखन्त्यजपु
 त्रस्तेयदासञ्जायतेतदा ॥ ४८ ॥ मांस्मरिष्यसिदेवित्वम्पुत्रन्तेपालयाम्यहम् ॥ इदंरहस्यङ्कुत्रापिनप्रकाशयन्त्वयाध
 रे ॥ ४९ ॥ यन्मयाकथितन्देविरहस्यम्परमम्परम् ॥ गर्भस्तवमहाभागेत्रेतायामध्यभागतः ॥ ५० ॥ उत्पत्स्यतेहेतेवी
 रेरावणेरामसञ्जिना ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इत्युक्ताभगवान्विष्णुस्तत्रैवान्तरधीयत ॥ ५१ ॥ आज्ञाप्यपृथिवीन्देवीङ्गर्भ

का०
१८

भारप्रपीडिताम् ॥ धरापिकुशलाक्षामालघुकायाबलैर्युता ॥ अगर्भैर्वेययौदेवीमुदापरमयायुता ॥ ५२ ॥ इति श्रीकालिका
पुराणोसप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ अथ काले बहुतिथे व्यतीते द्विजसत्तमाः ॥ विदेहवि
षये राजा जनको नाम वीर्यवान् ॥ १ ॥ सर्वराजगुणैर्युक्तो राजनीतिविवर्द्धितः ॥ सत्यवाक्शीलवान्दक्षो ब्रह्मण्यः प्रयतः शु
चिः ॥ २ ॥ देवद्विजगुरुणाञ्च पूजासु निरतः सदा ॥ बभूव सर्वलोकानाम्पितेव परिपालकः ॥ ३ ॥ तस्य राज्ञः सुतो ना
भूत्प्राप्ते कालेपि वैयदा ॥ तदा स विमना भूत्वा चिन्ताध्यानपरो भवत् ॥ ४ ॥ एकदा सोऽथ शुश्रावनारदस्य मुखान्नपः ॥ अपु
त्रो नृपतिर्वृद्धो नाम्नादशरथो महान् ॥ ५ ॥ पुत्रालोभे महासत्त्वान्ध्वरेण महामतिः ॥ अयोध्यायां न गच्छन्तु ऋषयः शङ्क
पुरोगमैः ॥ ६ ॥ मुनिभिर्विहितैर्यज्ञैर्लब्धवान्स नृपः सुतान् ॥ रामश्च भरतश्चैव शत्रुघ्नलक्ष्मणन्तथा ॥ ७ ॥ महास
त्त्वान्महावीरान्देवगर्भोपमाञ्छुमान् ॥ तच्छ्रुत्वा जनको राजा प्रविश्यान्तःपुरं स्वकम् ॥ ८ ॥ भार्याभिर्मन्त्रयामास यज्ञा
र्थम्पुत्रजन्मने ॥ मन्त्रयित्वा तदाराजामहिषीप्रमुखैः स्वयम् ॥ ९ ॥ चतसृभिस्तु भार्याभिर्ग्यज्ञार्थं दीक्षितो भवत् ॥ ततः पुरो
धसं राजा गौतममुनिं सत्तमम् ॥ १० ॥ तत्पुत्रश्च शतानन्दम् पुरोधया करोन्मखम् ॥ द्वौ पुत्रौ तस्य सञ्जातौ यज्ञभूमौ मनो
हरौ ॥ ११ ॥ एकाच दुहिता सा ध्वी भूम्यन्तरगता शुभा ॥ नारदस्योपदेशेन यज्ञभूमिन्ततो नृपः ॥ १२ ॥ हलेन दारयामास य

पु०

अ. ३८

१८

जवाटावधिस्वयम् ॥ तद्भूमिजातसीतायां शुभाङ्गन्यां समुत्थिताम् ॥ १३ ॥ लेभे राजामुदायुक्तः सर्वलक्षणसङ्गुताम् ॥
 तस्यान्तुजातमात्रायाम् पृथिव्यन्तर्हितास्वयम् ॥ १४ ॥ जगादवचनश्चेदङ्गौ तमन्नारदन्नृपम् ॥ ॥ पृथिव्युवाच ॥ ॥ एषा सु-
 तामयादत्ता तव राजन्मनोहरा ॥ १५ ॥ एनाङ्गहाणसुभगाङ्गुलद्वयशुभावहाम् ॥ अनयामेमहाभारस्तत्त्वतो हेतुभूतया ॥
 ॥ १६ ॥ क्षयय्यस्यतिभारार्तिमोचयिष्यामिदारुणाम् ॥ रावणाद्यामहावीराः कुम्भकर्णादयो परे ॥ १७ ॥ नाशय्यस्य-
 न्तिदुर्दर्षाः कृते स्याराक्षसाः परे ॥ त्वञ्चमोदन्दुराधर्षदुहितृकृतिजन्नृप ॥ १८ ॥ अवाप्स्यसि सुराणाञ्च पितृणामृणशोधन-
 म् ॥ किन्त्वेकः समयः कार्यस्त्वयाममनरोत्तम ॥ १९ ॥ तमहन्ते प्रवक्ष्यामि पुरो नारदगौतमे ॥ निहते रावणे वीरे भारार्तिरहि-
 ता सुखम् ॥ २० ॥ सुपुत्रञ्जनयिष्यामि यज्ञभूमावहन्तव ॥ तम्पुत्रवत्पालयिता भवान्नृपतिस्तम ॥ २१ ॥ यावद्व्यतीत-
 बाल्यः स न भविता तनयो मम ॥ व्यतीतबाल्यन्तमहम्पालयिष्ये स्वयन्नृप ॥ २२ ॥ तस्य स्यान्मानुषोभावो यथा त्वन्तत्करिष्य-
 सि ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इति पृथिव्यावचनं श्रुत्वा राजा तदामुदा ॥ २३ ॥ प्रणम्य पृथिवीम् प्राह साम्ना स जन-
 काह्वयः ॥ राजोवाच ॥ यत्त्वम्ब्रूषे जगद्वात्रिकरिष्येतद्वचस्तव ॥ २४ ॥ ममापीष्टम्प्रयच्छस्व प्रसीद परमेश्वरि ॥ देवि प्रत्यक्ष-
 तो रूपं द्रष्टुमिच्छाम्यहन्तव ॥ २५ ॥ शक्तिस्त्वं लोकजननी त्वान्नमामि प्रसीद मे ॥ इति तस्य सीवचः श्रुत्वा जनकस्य तदाक्षितिः

का०

१९

॥ २६ ॥ मुनीनांसन्निधौरूपन्दर्शयामासभूभृते ॥ नीलोत्पलदलश्यामामक्षमालाब्जधारिणीम् ॥ २७ ॥ बाहुयुग्मेनशुभ्रे
 णमृणालायतशोभिना ॥ सुन्दरीलोकधात्रीन्तान्दृष्ट्वाशश्वन्नृपोनमत् ॥ २८ ॥ ततःसापृथिवीदेवीसीताआताम्रपात्मजाम् ॥
 करेशश्वत्संस्पृश्यवचनञ्चेदमब्रवीत् ॥ २९ ॥ इयन्तेमानुषम्भावमवाप्स्यतिजगत्प्रसूः ॥ तवपुत्रीनृपश्रेष्ठसमयम्प्रति
 पालय ॥ ३० ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वापृथिवीदेवीराजानञ्जनकाह्वयम् ॥ सम्भाष्यनारदादीस्तौस्तत्रैवान्त
 रधीयत ॥ ३१ ॥ जनकोपिसुतौलब्ध्वासर्वलक्षणशालिनीम् ॥ सुतद्वयन्तथाप्राप्यमुदितःस्वगृह्ययौ ॥ ३२ ॥ ततःकाले
 तुसम्प्राप्तेरावणेरक्षसेहेत ॥ मानुषेणस्वरूपेणविष्णुनाप्रभविष्णुना ॥ ३३ ॥ गत्वाविदेहराजस्ययज्ञभूमिन्तदाक्षितिः ॥
 सुषुवेतनयैर्वीर्य्यत्रसीतापुराभवत् ॥ ३४ ॥ जातेपुत्रेतदादेवीजगद्धात्रीजगत्प्रभुम् ॥ सस्मारसमयेविष्णुंस्मरन्तीसमयम्पुरा
 ॥ ३५ ॥ स्मृतमात्रस्तदादेवःसमयम्प्रतिपालयत् ॥ क्षितेर्य्यत्रसुतोजातस्तत्रप्रादुर्बभूवह ॥ ३६ ॥ प्रादुर्भूतन्तदादेवीप्रणम्य
 परमेश्वरम् ॥ संस्तूयसूनुतंशश्वदिदमाहजगत्प्रभुम् ॥ ३७ ॥ पृथिव्युवाच ॥ एषतेतनयोजातःसुकुमारोमहाप्रभः ॥
 संस्मरन्त्समयम्पूर्व्वन्त्वमेनम्प्रतिपालय ॥ ३८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अयन्तेतनयोदेविमहाबलपराक्रमः ॥ भविता
 मानुषम्भावन्तन्वानःसुचिरम्बुधः ॥ ३९ ॥ यावन्मानुषभावन्तेतनयोभावविष्यति ॥ तावत्कल्याणभाग्भूत्वाचिरंरा

पु०

अ. ३८

१९

ज्यङ्करिष्यति ॥ ४० ॥ त्यक्तमानुषभावस्तु यदा चायं विचिरेष्टे ॥ तदा तु नास्य सुचिरं जीवितं संभविष्यति ॥ ४१ ॥ सम्प्राप्तेषोऽ
 शेवर्षे राज्यमासादयिष्यति ॥ धनरत्नगजैश्चर्ययुक्तो यं रथसञ्चयैः ॥ ४२ ॥ आसाद्य महतीं नित्यां श्रियम् भोक्ष्यति वीर्यवा
 न् ॥ यस्मिन् यस्मिन् युगे भावो यो यो भवति वै नृणाम् ॥ ४३ ॥ तन्तम् भावन्तथैवायं कुरिष्यति तथा कुरु ॥ एतस्य निभृतं रा
 ज्यं यत् प्राग्ज्योतिषसञ्ज्ञकम् ॥ ४४ ॥ पुरन्तत्र चिरं शास्ताराज्यमेष सुतस्तव ॥ इत्युक्त्वा पृथिवीं विष्णुः समाभाष्य ज
 गत्पतिः ॥ ४५ ॥ दृश्यमानस्तया क्षिप्रन्तत्रैवान्तर्दधे प्रभुः ॥ प्रसूय पृथिवी पुत्रं मध्यरात्रे महाद्युतिम् ॥ ४६ ॥ जनक
 ज्ञापयामास रहस्यं पूर्वमीरितम् ॥ विदेहराजो ज्ञात्वैव पृथिवीं जनितं सुतम् ॥ ४७ ॥ तत्रैव यज्ञवाटं सरात्रावागात्कृत
 क्रियः ॥ गच्छन्त्यज्ञवाटन्तं दृष्ट्वा सर्वसहातदा ॥ ४८ ॥ नोक्त्वा किञ्चन तं शश्वदन्तर्धानं नृपम् ॥ अथ गत्वा त
 दा तत्र विदेहाधिपतिः सुतम् ॥ ४९ ॥ धरायान्ददृशे कान्त्या चन्द्रार्कज्वलनोपमम् ॥ रुदन्तम् बहुशः स्निग्धञ्च लब्धस्तपद्वय
 म् ॥ ५० ॥ वपुष्मन्तं श्रिया दीप्तं क्लृप्तिकेयमिवापरम् ॥ उद्वृच्छन्त्सरुदन्वालो यज्ञभूमिं व्यतीत्य च ॥ ५१ ॥ कियदूरं
 गामाशूतानशायी महाद्युतिः ॥ मनुष्यस्य शिरस्तत्र मृतस्य प्राप्य बालकः ॥ ५२ ॥ स्वशिरस्तत्र विन्यस्य रुदस्तस्यो
 क्षणन्तदा ॥ ततो विदेहराजोऽपि मार्गमागच्छितेः सुतम् ॥ ५३ ॥ व्यतीत्य यज्ञभूमिन् तमास सादाञ्जसा बहिः ॥ आसा

का० १०० द्यबालकन्दोत्तमप्रदोत्तमिवपावकम् ॥ ५४ ॥ कान्त्याचन्द्रमसस्तुल्यन्तेजोभिर्भास्करोपमम् ॥ शरमध्यगतम्पूर्वम्पावकिम्पा
 १०० वकोयथा ॥ ५५ ॥ स्वयञ्जग्राहतराजापृथिव्याः समयंस्मरन् ॥ उद्धृन्तच्छिरोदेशेददृशेमानुपंशिरः ॥ ५६ ॥ शशंसचाचिरंशी
 र्षम्मानुषङ्गौतमायसः ॥ अथबालंसमादायप्रविश्यान्तःपुरंस्वकम् ॥ ५७ ॥ महिष्यैकथयामासप्राप्तम्पुत्रकुहोपमम् ॥ सातन्ष्टु
 विशालाक्षसिंहस्कन्धम्महाभुजम् ॥ ५८ ॥ विस्तीर्णहृदयङ्कान्तग्रीलोत्पलदलच्छविम् ॥ मुमोदपालनोयोयम्पयेतिन्यव
 दन्नृपम् ॥ ५९ ॥ ताराजापिततः प्राहुपुत्रोयम्ममसुन्दरि ॥ यज्ञभूमौसमुत्पन्नः स्वच्छन्दम्पालयतामयम् ॥ ६० ॥ यत्पृथि
 व्यारहः प्रोक्तन्नतदेवैन्यवेदयत् ॥ सत्यसन्धोन्पश्रेष्ठः प्रियायाअपिभाषितम् ॥ ६१ ॥ ममसुतसुतवंशान्पालयित्रीधरेयमि
 तिनरपतिवर्ग्योमोदवाँस्तद्दिनेच ॥ सुरतनयसमानम्पुत्रमासाद्यदेवोजितरिपुरतिथीमान्स्यादयश्चेत्यमोदत् ॥ ६२ ॥ इतिश्री
 कालिकापुराणेअष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ६३ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ अथतस्यन्पश्रेष्ठोगौतमेनमहर्षिणा ॥ संस्कारङ्का
 रयामासविधिनामानुषेणतु ॥ १ ॥ नरस्यशीर्षैस्वशिरोनिधायस्थितिवान्यतः ॥ तस्मात्तस्यमुनिश्रेष्ठोनरकत्नामवैव्यधा
 त् ॥ २ ॥ अपरान्बालसंस्कारान्क्षात्रेणविधिनामुनिः ॥ केशान्तावधिसञ्चक्रेऋग्यजुः साममन्त्रकैः ॥ ३ ॥ वटुधेतस्य
 सदनेनरकोनामभूसुतः ॥ दिनन्दिनन्धृतान्यःश्रीःशरदीवनिशाकरः ॥ ४ ॥ सराजातंसदाभावैर्मानुषैर्योजयन्स्वयम् ॥

पु०

अ. ३९

१००

गौतमस्य सुतेनाथशतानन्देन धीमता ॥ ५ ॥ ग्राहयामास तन्नित्यङ्गात्रं भावश्च मानुषम् ॥ तथैव पृथिवी देवी धात्री वेषेण तं
 सुतम् ॥ ६ ॥ नियतङ्गाहयामास मानुषञ्जरितं शुभम् ॥ यदैव पुत्र उत्पन्नस्तदैव पृथिवी स्वयम् ॥ ७ ॥ मायामानुषरूपे
 ण नृपान्तःपुरमाविशत् ॥ प्रविश्य तत्र सा देवी नृपस्यानुमते भवत् ॥ ८ ॥ धात्री तस्य द्विजश्रेष्ठाः कात्यायन्याह्यवस्थया ॥ या
 वत्षोडशवर्षाणितस्य बालस्य भाविनी ॥ ९ ॥ तावत्स्वयम्पालयन्ती ग्राहयामास सन्नयम् ॥ सर्वदमानो नुदिनन्नरकः पृ
 थिवी सुतः ॥ १० ॥ अत्यक्रामत्सुतान् सर्वान् जनकस्य महात्मनः ॥ शरीरेणाथ वीर्येण रूपेण बलवत्तया ॥ ११ ॥ धनु
 षागदया वीरोत्यत्यक्राम नृपात्मजान् ॥ सशास्त्रवादकुशलो धनुर्वेदे च कोविदः ॥ १२ ॥ वर्षैः षोडशभिर्भूतो वीरैरन्यैर्दुरास
 दः ॥ विदेहाधिपतिर्दृष्ट्वा महाबलपराक्रमम् ॥ १३ ॥ ततो न्यूनान् स्वपुत्रांश्च नातिहृष्टमनो भवत् ॥ निरस्यासौ च मत्पु
 त्रान् मम राज्यङ्गहीण्यति ॥ १४ ॥ काले प्राप्ते महावीरो मतिस्तस्या भवत्पुरा ॥ अन्तःपुरे यदा पुत्रान् सर्वान् नमयते नृपः
 ॥ १५ ॥ तदा तु नरकं वीक्ष्य हर्षमप्राप्नोति नाधिकम् ॥ तस्य तद्बुधे देवी नृपस्याथ वसुन्धरा ॥ १६ ॥ महिषी विस्मयश्चक्रे तस्मि
 न्भावे तु भूभूतः ॥ अथैकदामहा देवी जनकस्य महात्मनः ॥ १७ ॥ पप्रच्छ नृपतिश्रेष्ठं विदेहाधिपतिं स्पतिम् ॥ नाथ पृ
 च्छामि ते किञ्चिद्ब्रह्मस्य यद्येदिनो तव ॥ १८ ॥ तदामान्तद्ब्रह्म त्वत्कृपा चेद्विद्यते मयि ॥ यदैव तनयाः सर्वे विहरन्ति पुर

का०
१०१

स्तव ॥ १९ ॥ तदैवनरकन्दृष्टाविशीर्णइवलक्ष्यसे ॥ तन्मेरात्रिन्दिवम्बाढविवस्मयः प्रतिवर्द्धते ॥ २० ॥ संश
यश्चभयश्चैवनजहातिचमांसदा ॥ रूपवान्वीर्यवानेपनयेचविनयेतथा ॥ २१ ॥ कुशलः प्रतिबुद्धश्चपुत्रस्तवमहाबलः ॥
नसमाजयसेकस्मात्पुत्रमन्यैर्दुरासदम् ॥ २२ ॥ तदहञ्ज्ञातुमिच्छामियदितथ्यव्वदस्वमे ॥ ॥ मार्किण्डेयउवाच ॥
॥ इतितस्यावचःश्रुत्वाप्रियायाःपृथिवीपतिः ॥ २३ ॥ तृष्णीम्भूत्वाक्षणन्देवोमिदव्वचनमब्रवीत् ॥ ॥ राजोवाच ॥
कथयिष्येप्रियेतत्त्वय्यैत्पृष्ठोहन्त्वयाधुना ॥ २४ ॥ मासत्रयेव्यतीतेतुसमयमप्रतिपालय ॥ निगूढःकश्चिदत्रास्तिदेव
स्यसमयोमम ॥ २५ ॥ तेनाधुनानकिञ्चित्तेकथयिष्यामितद्रहः ॥ ॥ मार्किण्डेयउवाच ॥ ॥ राज्ञोत्थयंसभार्य
स्यसव्वदोभवदन्तिके ॥ २६ ॥ मानुषीपृथिवीधात्रीतंशुश्रावयदातदा ॥ श्रुत्वातयोस्तुसव्वदंमहिषीभूपयोःक्षितिः
॥ २७ ॥ मासत्रयेणसमयन्दत्तन्देव्यैधराभृता ॥ तत्कालेविमनस्कश्चभूपन्नरकसञ्ज्ञया ॥ २८ ॥ त्रिभिर्मासै
र्व्यतीतैःस्यादस्यषोडशवत्सरः ॥ ततो नृपोमहिष्यास्तुकथयिष्यतितद्रहः ॥ २९ ॥ ततोममरहस्यन्तुविदितंसम्भविष्य
ति ॥ चिन्तयित्वेतिसादेवीजगद्धात्रीसुतमप्रति ॥ ३० ॥ निश्चित्येदन्तदाकृत्यम्प्राप्तकालमचेष्टत ॥ ततो रहसिभूपन्तंसमासा
यसगौतमम् ॥ ३१ ॥ इदमाहजगद्धात्रीस्वपुत्रार्थेयशस्विनी ॥ योमयासमयोदत्तःपालितःसत्वयानघ ॥ ३२ ॥ पुत्रश्च

पु०

अ. ३९

१०१

पालितोमेयन्नरकोविनयैर्व्युतः ॥ सम्प्राप्तयौवनः पुत्रोयोजितश्च त्वयानयैः ॥ ३३ ॥ तव प्रसादात्पुत्रो मे सुखी वृद्धो गृहे तव ॥
तमहम्पूर्वसमयान्नयिष्यामि स्वमात्मजम् ॥ ३४ ॥ अनुजानीहि भद्रन्ते नरकस्य गतिम् प्रति ॥ रक्षितव्यश्च भवता समयः स
पुरोधसा ॥ ३५ ॥ छन्नमेव नयिष्यामि भूपते मा कृथाव्ययाम् ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा जगतान्धात्री विदेहाधि
पतिनृपम् ॥ ३६ ॥ तत्रैव पश्यतान्तेषामन्तर्धानमुपागमत् ॥ नृपोऽपि तस्यास्तद्वाक्यमङ्गीकृत्य क्षितिम् प्रति ॥ ३७ ॥ त
स्याः प्रत्यक्षतः स्थानञ्जगाम स पुरोहितः ॥ अथैकदा धरादेवी मायामानुषरूपिणी ॥ ३८ ॥ उपांशुनरकम्प्राह धात्री त
स्य महात्मनः ॥ त्वया समम् महाबाहो गङ्गाय्या तुमतो मम ॥ ३९ ॥ यदित्वय्यां सियास्यामि रथेनाद्यैव पुत्रक ॥ ॥ नरक उ
वाच ॥ ॥ नपितुर्वचनं स्यात्स्ये विना मातस्त्वया समम् ॥ ४० ॥ अनुज्ञाप्य महाराजङ्गरिष्यमितवेप्सितम् ॥ गुरुञ्च त
नयन्तस्याः शतानन्दं द्विजोत्तमम् ॥ ४१ ॥ अनुज्ञाप्य रथेनाहं स्यामि गगान्त्वया समम् ॥ धात्र्युवाच ॥ न ते पितायञ्जनकोयः
सर्वजगताम्प्रभुः ॥ ४२ ॥ स ते पिता तद्गङ्गायाम्पश्य गत्वामया सह ॥ अयम्पितापालकस्तेन राज्यं सम्प्रदास्यति ॥
॥ ४३ ॥ यस्तेवर्द्धयिता तात तमासादय पुत्रक ॥ अत्रयद्यद्गहस्यन्तद्गङ्गायामेव पुत्रक ॥ ४४ ॥ कथयिष्याम्यहं स
र्वैरहो भद्रस्ततो न्यथा ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ जातसम्प्रत्ययो धात्र्यावचसानरकस्तथा ॥ ४५ ॥ विहाय

का०

१०२

यानञ्छन्देनपद्म्याङ्गङ्गाय्यौतदा ॥ अथगङ्गांसमासाद्यसंस्नाप्यविधिवत्सुतम् ॥ ४६ ॥ आत्मानन्दर्शयामास
 पृथिवीस्वसुतायवै ॥ मयामानुषमूर्तिन्ताव्विहायजगताम्प्रसूः ॥ ४७ ॥ नीलोत्पलदलश्यामंसर्वलक्षणसंयुतम् ॥
 सर्वाङ्गसुन्दरश्चारुनानालङ्कारभूषितम् ॥ ४८ ॥ पुत्रायदर्शयामासनरकायवसुन्धरा ॥ कथामेताञ्चपूर्वस्मिन्नुद्धृता
 म्पृथिवीतदा ॥ ४९ ॥ कथयामासपुत्रायप्रतीतिर्जायतेयथा ॥ ममगर्भेयथापुत्रवर्द्धसेत्वन्दिनेदिने ॥ ५० ॥ ब्र
 ह्मादयस्तदादेवाआलोक्यस्वयमेवते ॥ मलिनीक्षितिसञ्जातःपुत्रोविष्णोर्महात्मनः ॥ ५१ ॥ आसुरम्भावमास्थायस
 र्वानिस्मान्हनिष्यति ॥ इतिचिन्तापरादेवाःकुमन्त्रञ्चक्रिरेतदा ॥ ५२ ॥ अयन्नोत्पद्यताङ्गर्भाद्गर्भेतिष्ठत्वयंसदा ॥ त
 तोममभवान्गर्भेसुबहूनिगुणान्यथ ॥ ५३ ॥ अवसदुःखवान्पुत्रदेवानाञ्चकुमन्त्रतः ॥ मृतकल्पाभवमहम्भवतोधारणात्सु
 त ॥ ५४ ॥ ततोहंशरण्यौताभगवन्तंसनातनम् ॥ नारायणस्यवाक्यात्तुभवानुत्पन्नवैस्ततः ॥ ५५ ॥ इतिसत्यम्ममवचः
 पुत्रजानोहिनिश्चितम् ॥ अथयावन्नपुत्रस्यविस्मयःसमपद्यत ॥ ५६ ॥ यावदेवस्वयन्देवीप्रोचेपुत्रमिदव्वचः ॥ अहन्ते
 जननीतातमयाज्ञातोसिपुत्रक ॥ ५७ ॥ पृथिव्यहश्जगद्वात्रीसद्रूपस्मृन्मयन्त्विदन् ॥ पितातवमहाबाहोप्रभुर्नारायणो
 ऽव्ययः ॥ ५८ ॥ अच्युतो जगतान्धातामहात्माशूकरात्मधृक् ॥ तेनाहितस्त्वमहर्गर्भेसुचिरन्त्वम्पुरावसः ॥ ५९ ॥ सम्प्राप्तेस

पु०

अ. ३९

१०२

मयेजातःपालितश्चेहभूभृता ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इतितस्यावचःश्रुत्वाहर्षशोकाकुलस्तदा ॥ ६० ॥ नरकःपृ
 थिवीन्देवीमिदमाहधनुर्द्धरः ॥ नमाताविदितापूर्वमाताहमितिभाषसे ॥ ६१ ॥ विष्णुःपितेतिचवचोनपिताविदितोमम ॥
 जानामिपितरश्चाहँब्बिदेहाधिपतिन्नृपम् ॥ ६२ ॥ तस्यभाय्यासुमत्याख्यामहञ्जानामिमातरम् ॥ भ्रातरस्तत्सुताःसर्वे
 सीतामेभगिनीशुभा ॥ ६३ ॥ सुमतिर्मममातेतिलोकोजानातिसन्ततम् ॥ कात्यायनीचधात्रीमेयाधुनैवकृतात्वया ॥
 ॥ ६४ ॥ एतत्सर्वन्त्वयामिथ्याशंसितम्ममसाम्प्रतम् ॥ यथातवाहन्तनयःसत्यमाख्याहितन्मम ॥ ६५ ॥ मार्कण्डेय
 उवाच ॥ ॥ पुत्रस्यवचनञ्चेतिश्रुत्वासर्वसहातदा ॥ सर्वन्तत्पूर्ववृत्तान्तन्तनयायन्यवेदयत् ॥ ६६ ॥ यथामलि
 न्याःसम्भोगोवराहस्याभवत्पुरा ॥ यथागर्भेधृतोदैवैर्येनवाकारेणसः ॥ ६७ ॥ यथाचगर्भदुःखार्तामाधवंशरणङ्ग
 ता ॥ यथातेनप्रदत्तश्चसमयोजननम्प्रति ॥ ६८ ॥ यथाविदेहराजस्ययज्ञभूमावसूयत ॥ विदेहराजेनसमर्थ्यादृशःस
 मयोभवत् ॥ ६९ ॥ यथामानुषरूपेणधात्रीसासमपद्यत ॥ तत्सर्वंङ्कथयामासनरकायमहात्मने ॥ ७० ॥ ऋषय ऊचुः ॥
 किमर्थंसमयोदत्तोविष्णुनाप्रभविष्णुना ॥ निहतेरावणेवीरेरामेणसुमहात्मना ॥ ७१ ॥ भविष्यतिसुतस्तेवैतन्ननःसंशयोम
 हान् ॥ एतत्त्वंसशयञ्छिन्धिगुरेशास्तासिनःसदा ॥ ७२ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ भारातारिवणादीनाम्पृथिवी

का०

१०३

मांसभाग्निनाम् ॥ ७३ ॥ अधोगतायोजनानिपञ्चवैद्विजसत्तमाः ॥ अयव्वैराहवीर्येणयातोगर्भेक्षितेःपुनः ॥ ७४ ॥
 असावपिमहाराजोदशग्रीवोयथाभवत् ॥ अधोयास्यतिभारार्तासातीवपृथिवीत्विति ॥ ७५ ॥ समयन्दतवान्वीणूराव
 नेनिहतेसति ॥ धरायैभारविहतिव्याजेनद्विजसत्तमाः ॥ ७६ ॥ अथैनाम्पृथिवोम्प्राहनरकःपुनरेवहि ॥ पृथिव्यावच
 नंश्रुत्वास्वल्पसंशयसंयुतः ॥ ७७ ॥ यद्येवमेपिताविष्णुर्मातात्वम्पृथिवीशुभे ॥ आगच्छतुजगन्नाथोममैवाभ्युपपत्तये ॥ ७८ ॥
 सएवसर्वलोकेशोयदिमाम्भाषतेच्युतः ॥ पिताहन्तेत्वियम्माताश्रद्धेतदहंशुभे ॥ ७९ ॥ त्वयामानुषरूपेणधात्र्याहम्प्र
 तिपालितः ॥ तद्रूपंद्रष्टुमिच्छामिदितेरूपमीदृशम् ॥ ८० ॥ त्वत्पूर्वरूपंनष्टृष्टवैवचनाच्चजगद्गुरोः ॥ जातश्रद्धोमहाभागे
 स्थास्यामिसमयेतव ॥ ८१ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ पुत्रस्यवचनंश्रुत्वापृथिवीप्रथमन्तदा ॥ मायामानुषरूपन्तत्प्र
 तिजग्राहतत्पुरः ॥ ८२ ॥ तथाकात्यायनीरूपंयैनेरूपेणपालितः ॥ नरकःसातुतद्दृष्ट्यतत्याजपृथिवीतनुम् ॥ ८३ ॥ अ
 थदृष्ट्वैनरकोधात्रोङ्कात्यायनीन्तदा ॥ पप्रच्छपूर्ववृत्तान्तंयद्वृत्तन्नृपमन्दिरे ॥ ८४ ॥ सातथाकथयामासयथासप्रतिपा
 लितः ॥ यद्वृत्तम्पूर्वतोगेहेनृपस्यजनकस्यतु ॥ ८५ ॥ जातसम्प्रत्ययस्तत्रनरकः समपद्यत ॥ पृथिवीचपुनर्देवीरूपंस्व
 ञ्जगृहेतदा ॥ ८६ ॥ अथसस्मारपृथिवीजगन्नाथंहरिम्प्रभुम् ॥ समयेपूर्वविहितेप्रणम्यशिरसामुहुः ॥ ८७ ॥ स्मृत

१ आत्मभोगिनामिति वा पाठः ।

पु०

अ०३९

१०३

मात्रस्तदाक्षित्यामाधवोगरुडध्वजः ॥ प्रसन्नोजगतान्नाथः प्रत्यक्षत्वद्भुतस्तदा ॥ ८८ ॥ तन्दृष्ट्वापृथिवीदेवीदेवङ्गरुडवा
 हनम् ॥ नीलोत्पलदलश्यामंशङ्खचक्रगदाधरम् ॥ ८९ ॥ पीताम्बरञ्जगन्नाथंश्रीवत्सोरस्कमव्ययम् ॥ प्रणनाममहा
 भक्त्यापरस्पर्शशिरसामहीम् ॥ ९० ॥ परमेशजगन्नाथजगत्कारणकारण ॥ प्रसीदेतिवचश्चापितदाप्रोचेजगत्प्रसूः ॥
 ॥ ९१ ॥ नरकस्तुहरिन्दृष्टानिमील्यनयनद्वयम् ॥ तत्तेजसाचाभिभूतस्तदाभूमावुपाविशत् ॥ ९२ ॥ उपविष्टेतदा
 देवीतनयेनरकाह्वये ॥ प्रसादयामासतदापुत्रार्थेवरवर्णिनी ॥ ९३ ॥ प्रसाद्यमानोधरयाहरिर्नारायणोव्ययः ॥ शङ्का
 ग्रेणतदापुत्रम्परस्पर्शनरकाह्वयम् ॥ ९४ ॥ स्पृष्टमात्रोऽथहरिणानरकोऽभूत्सुदर्शनः ॥ दृष्टञ्चोत्साहवाँश्चैवबलवान्त्स
 मपद्यत ॥ ९५ ॥ ततउत्थायनरकोहरिन्नारायणम्प्रभुम् ॥ भक्त्याप्रणम्यगोविन्दंसाष्टाङ्गश्चमुहुर्मुहुः ॥ ९६ ॥ नना
 मपृथिवीर्वीरोजातसम्प्रत्ययस्तदा ॥ प्रणम्यचमहाभागान्भक्त्यापरमयायुतः ॥ ९७ ॥ प्राञ्जलिः पुरतस्तस्थौनोक्ता
 किञ्चनवैभिया ॥ ततस्तदर्थेपृथिवीमाधवंसमयाचत ॥ ९८ ॥ प्रसीददेवदेवेशसमयम्प्रतिपालय ॥ त्वयायन्तनयोद
 त्तोममसर्व्वञ्जगत्पते ॥ ९९ ॥ एतदर्थेप्रतिज्ञातव्यं दत्तम्प्रतिपालय ॥ १०० ॥ ॥ भगवानुवाच ॥ ॥ भवतीयत्सु
 पुत्रार्थेभामयाचत्पुरामया ॥ तत्सर्व्वन्तवदत्तवैराज्यन्दत्तञ्चत्वत्सुते ॥ १ ॥ इत्युक्त्वाभगवान्विष्णुरादायनरकाह्वय

का०
१०४

म् ॥ सार्द्धम्पृथिव्यागङ्गायांममज्जगताम्प्रभुः ॥ २ ॥ निमज्ज्यक्षणमात्रेणप्राग्ज्योतिषपुरङ्गतः ॥ मध्यगङ्गामरूपस्य
 कामारुखायत्रनायिका ॥ ३ ॥ सचदेशःस्वराज्यार्थेपूर्वङ्कुप्तश्चशम्भुना ॥ किरातैर्बलिभिः क्रूरैरज्ञैरपिचवासितः ॥
 ॥ ४ ॥ रुक्मस्तम्भनिर्भास्तत्रकिराताञ्जानवर्जितान् ॥ अनर्थमुण्डितान्मद्यमांसाशनैकतत्परान् ॥ ५ ॥ ददर्शवि
 ष्णुः कुपितान्विष्णुन्दृष्ट्वाद्विजर्षभाः ॥ तेषामधिपतिस्तत्रघाटकोनामवीर्यवान् ॥ ६ ॥ रुक्मस्तम्भनिमस्तुङ्गः प्रदीप्त
 इवशङ्खकः ॥ सक्रोधाच्चतुरङ्गेनबलेनमहतायुतः ॥ ७ ॥ आससादजगन्नाथन्नरकञ्चमहाबलम् ॥ आसाद्यशरवर्षेणव
 वर्षप्रभुमव्ययम् ॥ ८ ॥ किरातैः सहितोराजाघाटकारुण्यः किरातराट् ॥ माधवोपितदापुत्रन्नरकव्यैर्यवत्तरम् ॥
 ॥ ९ ॥ प्रेषयामासयुद्धायकिरातनृपतेस्तदा ॥ नरकोधनुरादायसहैर्बलवन्नरैः ॥ ११० ॥ युयुधेसुचिरन्तत्र
 शस्त्रास्त्रैर्बहुधेरितैः ॥ ततोऽसौभल्लमादाययोजयित्वाधनुर्गुणैः ॥ ११ ॥ शिरःकिरातराजस्यचिच्छेदनरकोबली ॥
 मुख्यान्मुख्यान्किरातौश्वबहूल्सेनाधिपाँस्तथा ॥ १२ ॥ जघानकुपितोवीरः केसरीवमतङ्गजान् ॥ हतेथनृपतौ
 केचित्पलायनपरायणाः ॥ १३ ॥ किराताःकेचनपुनर्नरकंशरणाङ्गताः ॥ निहत्ययुद्धमानाँस्तुसंरक्ष्यशरणङ्गतान् ॥
 ॥ १४ ॥ नरकःपितरङ्गत्वाप्रणम्याथन्यवेदयत् ॥ हतस्तातकिरातानामधिपोघाटकोमया ॥ १५ ॥ सेनाधिपाँश्चतस्या

पु०

अ. ३९

१०४

न्यान्किमन्यत्करवाण्यहम् ॥ ॥ भगवानुवाच ॥ ॥ किराताञ्जहियावत्त्वन्देर्वीदिकरवासिनीम् ॥ १६ ॥ पलायमानान्
 विद्राव्यपालयञ्छरणङ्गतान् ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ ततःसनरकोवीरःसमारुह्यसितङ्गजम् ॥ १७ ॥ चतुर्दन्तम्
 हाकायाङ्कुराताधिपवाहनम् ॥ ऐरावतसमञ्जीर्यैवेगेनगरुडोपमम् ॥ १८ ॥ किरातान्द्रावयामासयावदिकरवासिनीम् ॥
 पितरम्पुनरागत्यवचनञ्चेदमब्रवीत् ॥ १९ ॥ विद्राविताःकिरातास्तेसागरान्तंसमाश्रिताः ॥ हतश्चघाटकाख्योहिकिरा
 ताधिपतिर्महान् ॥ २० ॥ वेगिनङ्गजमारुह्यऐरावतसमङ्गुणैः ॥ यदन्यत्करणीयस्मेतदाज्ञापयसम्प्रति ॥ २१ ॥ ॥ भग
 वानुवाच ॥ ॥ करतोयासदागङ्गापूर्वभागावधिश्रया ॥ यावल्ललितकान्तास्तितावदेवपुरन्तव ॥ २२ ॥ अत्रदेवोमहामाया
 योगान्द्राजगत्प्रसूः ॥ कामाख्यारूपमास्थायसदातिष्ठतिशोभनां ॥ २३ ॥ अत्रास्तिनदराजोयंलौहित्योब्रह्मणःसुतः ॥
 अत्रैवदशदिक्पालाःस्वेस्वेपीठेव्यवस्थिताः ॥ अत्रस्वयम्महादेवोब्रह्माचाहव्यवस्थिताः ॥ २४ ॥ चन्द्रःसूर्यश्चसततव्वँस
 तोत्रवपुत्रक ॥ सर्व्वेक्रीडार्थमायातारहस्यन्देशमुत्तमम् ॥ २५ ॥ अत्रश्रीर्व्वसतेभद्राभोग्यमत्रतथाबहु ॥ अस्यमध्येस्थि
 तोब्रह्माप्राग्नक्षत्रंससर्जह ॥ २६ ॥ ततःप्राग्ज्योतिषाख्येयम्पुरीशक्रपुरांसमा ॥ अत्रत्वव्वँसभद्रन्तेत्यभिषिक्तोमया
 स्वयम् ॥ २७ ॥ कृतदारःसहामात्यैराजाभूत्वामहाबलः ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वास्वयञ्चिणुःशम्भो

का० ३०६ रनुमतेतदा ॥ २८ ॥ सर्वाङ्किरातान्पूर्वस्यांसागरान्तेन्यवेशयत् ॥ पूर्वल्ललितकान्तायाःसमादायावधिम्पुनः ॥ २९ ॥
 यावत्सागरपर्यन्तङ्किरातास्तावदावसन् ॥ पश्चाल्ललितकान्तायादेशङ्कुत्वावधिम्पुनः ॥ ३० ॥ ॥ करतोयानदीय्याँव
 त्कामारुथानिलयन्तुतत् ॥ तस्मात्किरातानुत्सार्यवेदशास्त्रातिगान्बहून् ॥ ३१ ॥ द्विजातीन्वासयामासतत्रवर्णान्त्स
 नातनान् ॥ वेदाध्ययनदानानिसततव्यर्ततेयथा ॥ ३२ ॥ तथाचकारभगवान्मुनिभिर्व्यासयन्विभुः ॥ वेदवादस्ताःसर्वे
 दानधर्मपरायणाः ॥ ३३ ॥ नचिरादभवदेशःकामरूपाह्वयस्तदा ॥ ततोविदर्भराजस्यपुत्रीम्मायाह्वयांहरिः ॥ ३४ ॥
 पुत्रार्थेवरयामासनरकस्यसमाङ्गुणैः ॥ तामुद्वाह्यहृषीकेशस्तस्मिन्पुरवरेस्वयम् ॥ ३५ ॥ तयासमस्वतनयंराजत्वेनाभ्य
 षेचयत् ॥ सुगुप्ताञ्चपुरीञ्चक्रेगिरिदुर्गेणमाधवः ॥ ३६ ॥ तद्दुर्गं सर्वतोभद्रन्देवैरपिदुरासदम् ॥ ततःकिरातराजस्य
 चतुर्दन्ताःसुदन्तिनः ॥ ३७ ॥ पञ्चविंशतिसाहस्रामहामात्रकुर्थैर्युताः ॥ यानिरत्नान्यनेकानिसैन्यानिविविधानिच ॥
 ॥ ३८ ॥ अश्वाश्चाभरणाश्चैवतत्सर्वन्नरकोऽग्रहीत् ॥ यद्यत्सुभूषणंराज्ञोध्वजाश्चाभरणानिच ॥ ३९ ॥ तानितानिस्व
 यव्विष्णुस्तनयस्यददौतदा ॥ रथञ्चप्रददौतस्मैत्रिपुलोकेषुदुर्लभम् ॥ ४० ॥ लोहाष्टचक्रसञ्छन्नमर्दयोजनविस्तृतम् ॥
 युक्तमश्वसहस्रैश्चतथाष्टाभिर्मनोजवैः ॥ ४१ ॥ रत्नकाञ्चनचित्राख्येवेदिकाभागविस्तरम् ॥ वज्रध्वजेनमहताकाञ्चने

पु०

अ. ३१

१०६

नविराजितम् ॥ ४२ ॥ हेमदण्डपताकाव्यवैदूर्यमणिकूबरम् ॥ सिंहव्याघ्रसमुद्भूतैश्चर्मभिश्चादितंसदा ॥ ४३ ॥ लो
हताम्रैश्चसञ्चन्नङ्किङ्किणोजालमालिनम् ॥ सर्वप्रहरणैर्युक्तम्बहुमायासमन्वितम् ॥ ४४ ॥ शक्तिश्चप्रददौतस्मैसर्व
शत्रुविशातनीम् ॥ ज्वालामालाभिदीप्ताङ्गिरिपुकक्षाग्निरूपिणीम् ॥ ४५ ॥ इमञ्चसमयम्प्रोचेनरकायमहात्मने ॥ नरक
स्यहितायेशोवसुधायाःसमक्षतः ॥ ४६ ॥ इमांशक्तिन्नहिभवान्प्राणस्यसंशयविव्ना ॥ प्रयोक्ष्यतिकदाचित्तुमानुषेषु
विशेषतः ॥ ४७ ॥ एषामायाचवैदर्भीभवतःसदृशीगुणैः ॥ भवतोजीवनय्यावत्तावत्स्थास्यतिशोभना ॥ ४८ ॥ त्वंतुप्र
जायैत्रेतायाय्यत्नवान्वैभविष्यसि ॥ द्वापरान्तेतुसम्प्राप्तेप्रजातवभविष्यति ॥ ४९ ॥ विरोधोमुनिभिःसार्द्धम्ब्राह्मणैरपि
पुत्रक ॥ नकदाचित्त्वयाकार्य्यश्चिरञ्जीवितुमिच्छता ॥ ५० ॥ नराजभिर्नदेवैश्चविरोधोयुज्यतेतव ॥ महादुर्गस्यवैमध्येवस
तोत्थपराजिते ॥ ५१ ॥ दिव्ययोषिद्वर्णैःसार्द्धव्यसमानोतिभोगवान् ॥ स्वपर्वतेकामरूपेचिरन्त्वन्तिष्ठपुत्रक ॥ ५२ ॥
महादेवीम्महामायाञ्जगन्मातरमम्बिकाम् ॥ कामारूयान्त्वविव्नापुत्रनान्यदेव्यजिष्यसि ॥ ५३ ॥ इतोऽन्यथात्वविव्ह
रन्गतप्राणोभविष्यसि ॥ तस्मान्नरकयत्नेनसमयम्प्रतिपालय ॥ ५४ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ इत्युक्त्वाभगवान्विष्णुर्नरकन्तनयं
स्वकम् ॥ तमपास्यरहस्येनामृथिवीव्वाक्यमब्रवीत् ॥ ५५ ॥ यद्यत्पूर्वम्मायाप्रोक्तं कर्तव्यन्तवसुन्दरि ॥ तत्सर्वन्नरकायाशुभू

का०
१०६

त्वैसमुपदेशय ॥ ५६ ॥ यदै नत्वं स्वयं हन्तुमाश्रमद्वित्रिभाषसे ॥ तदा तु मानुषः कश्चिन्नरकन्निहनिष्यति ॥ ५७ ॥
 ॥ पृथिव्युवाच ॥ ॥ प्रजार्थमेष यत्नो मे निन्द्यः स्यात्सन्ततिर्विना ॥ तस्मान्नाथ प्रयत्नान्मे सन्ततिं पालयिष्यसि ॥ ५८ ॥
 ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एवमस्त्विति तां विष्णुः पृथिवीम् प्रतिपावनः ॥ नरकश्च समाभाष्य तत्रान्तरिदं मगात्क्षणात् ॥ ५९ ॥ ग
 ते हरौ निजस्थानम् पृथिवी तनयं स्वकम् ॥ यत्पूर्वं हरिणा प्रोक्तं तत्र तव्यनयस्त्वयम् ॥ ६० ॥ नरकोपितदाधीमान्वेदशास्त्रार्थ
 पारगः ॥ ब्रह्मणो नीतिकुशलो वदान् योदानतत्परः ॥ ६१ ॥ कामाख्यापूजनरतो नीलकूटे महागिरौ ॥ महाभोगी महाश्रीमान् हीन
 बाधश्च शत्रुभिः ॥ ६२ ॥ सुचिरं राज्यमकरोच्छक्रवद्विदशालये ॥ ततो विदेहराजोपिश्रुत्वैव नरकश्रियम् ॥ ६३ ॥ सपुत्रभाष्यः स
 गणो नरकं द्रष्टुमभ्यगात् ॥ प्राग्ज्योतिषम् पुरङ्गत्वा कामरूपान्तरस्थितम् ॥ ६४ ॥ ददर्शनरकं राजा शरच्चन्द्रसमं श्रिया ॥ प्राग्ज्यो
 तिषम् पुरम्मेने सराजा त्वमरावतीम् ॥ ६५ ॥ देवेन्द्रन्नरकम्मेने सत्परिच्छदभूषणम् ॥ ततो महिष्यै तत्सर्वं ज्ञानको वाक्यमब्रवी
 त् ॥ ६६ ॥ एष ते पालितसुतः श्रीमान्नरकसंज्ञकः ॥ पृथिव्या दयितः पुत्रः सञ्जातो वृष्टिरूपिणा ॥ ६७ ॥ विष्णुना जगदीशेन त्व
 मेनम्पश्य सङ्गतम् ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा जनको राजायथावृत्तन्तथा पुरा ॥ ६८ ॥ वृत्तान्तं ह्ययमास नर
 को जातवान्यथा ॥ ततस्तत्र चिरं स्थित्वा प्राग्ज्योतिषपुरे मुदा ॥ ६९ ॥ विदेहाधिपती राजानरकेण प्रपूजितः ॥ स्वस्थानं

पु०

अ. ३९

१०६

तवाँस्तस्मात्स्वगणैः परिवारितः ॥ ७० ॥ एवं स नरको जातः पृथिव्यास्तनयस्तदा ॥ हीनाऽसुरस्वभावः स विजहार चिरं क्षितौ
 ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ इति कालिकापुराणे ऊनचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ सराजानरकः श्री
 मांश्चिरञ्जीवी महाभुजः ॥ मानुषेणैव भावेन चिरं राज्यमथाकरोत् ॥ १ ॥ त्रेतायाञ्च व्यतीतायां द्वापरस्य तु शेषतः ॥ अभव
 च्छोणितपुरे बाणो नाम महासुरः ॥ २ ॥ तस्याग्निदुर्गं नगरं सच शम्भुसखो बली ॥ सहस्रबाहुर्दुर्धर्षः प्रियः पुत्रः स वै बलः ॥ ३ ॥
 नरकेण समन्तस्य महामैत्री व्यजायत ॥ गमनागमनत्रित्यमन्योन्यानुग्रहैस्तथा ॥ ४ ॥ तयोरभून्महाप्रीतिः पवनानल
 योर्ध्वथा ॥ सच बाणः समाराध्य महादेवज्जगत्प्रभुम् ॥ ५ ॥ आसुरेणाथ भावेन व्यचरन्नाकुतोभयः ॥ तत्संसर्गात्सनर
 को दृष्ट्वा तस्याद्भुताङ्कतिम् ॥ ६ ॥ तेनैव सह भावेन विहर्तुमुपचक्रमे ॥ न ब्राह्मणान्पूजयति यथा पूर्वन्तथा द्विजाः ॥ ७ ॥
 न च यज्ञेषु दानेषु पूर्व्वं नुदितः सच ॥ न तथा विष्णुमभ्येति पृथिवीं ववाँपि नाच्चेति ॥ ८ ॥ कामारूपायान्तथा भक्तिस्तदा
 तस्याऽथ नाभवत् ॥ एतस्मिन्नन्तरे धातुस्तनयो मुनिसत्तमः ॥ ९ ॥ वशिष्ठो नाम कामारूपायान्द्रष्टुम् प्रागज्योतिषज्ञतः
 ॥ तान्दुर्गाभ्यन्तरे नीलकूटे देवीं व्यैवस्थिताम् ॥ १० ॥ द्रष्टुं न्तु वृषिस्तस्य न द्वारन्नरको त्यदात् ॥ ततो वशिष्ठः कुपितो व
 चनम् परुषम् मुनिः ॥ ११ ॥ जगादनरकं वारङ्गं हयन्मुनिसत्तमः ॥ कथम् पृथिव्यास्तनयो वराहस्य सुते जसा ॥ १२ ॥

का०

१०७

देवीन्द्रपुत्राह्मणस्यनददासितथागतः ॥ किन्तेकुलोचितङ्कर्मत्वङ्करोपिधरात्मज ॥ १३ ॥ देवीम्प्राग्ज्योतिषङ्गत्वापूज
यिष्येजगन्मयीम् ॥ ततःसनस्कोराजाप्राप्तकालःक्षितेःसुतः ॥ १४ ॥ परुषेणाऽथवाक्येनतमाक्षिप्यनिरस्तवान् ॥ त
तोमुनिःसकुपितःशशापनरकनृपम् ॥ १५ ॥ नचिराद्येनजातोसितेनमानुषरूपिणा ॥ मरणम्भवितापापवराहकुलपां
सन ॥ १६ ॥ मृतेत्वयिमहादेवीङ्कामारुष्याञ्जगताम्प्रसूम् ॥ पूजयिष्याम्यहम्पापतिष्ठयास्येस्वमालयम् ॥ १७ ॥ त्व
र्यावज्जीवितापापकामारुष्यापिजगत्प्रसूः ॥ सर्वैःपरिकरैःसार्द्धमन्तर्दानायगच्छतु ॥ १८ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वाब्र
ह्मपुत्रःसस्वस्थानङ्गतवान्मुनिः ॥ वशिष्ठस्तेनभौमेननिरस्तःकुपितोभृशम् ॥ १९ ॥ गतेवशिष्टेनरकःशीघ्रंविस्मयसंध्युतः ॥
जगामदेवीभवनन्नोलूकूटमहागिरिम् ॥ २० ॥ तत्रगत्वानचापश्यत्कामारुष्याङ्कामरूपिणीम् ॥ नयोनिमण्डलन्तस्याःसर्वा
न्परिकरैस्तथा ॥ २१ ॥ ततःसविमनाभूत्वाक्षितिसंस्मरमातरम् ॥ पितरञ्चजगन्नाथन्नरकःप्रभुमव्ययम् ॥ २२ ॥ नता
वपितदायातौतस्यप्रत्यक्षताद्विजाः ॥ व्युत्क्रान्तसमयस्येतिनीतिहीनस्यशम्भवे ॥ २३ ॥ चिरम्प्रतीक्ष्यतौतत्रभौमोवज्र
ध्वजस्तदा ॥ अप्राप्तक्षितिर्विष्णुःससशोकःस्वन्निवेशनम् ॥ २४ ॥ सङ्गच्छन्त्स्वगृहम्भौमःपुंस्वान्दृष्ट्वास्तुसः ॥ पूर्व
श्रियापरित्यक्तामल्लिनीवैनितामिव ॥ २५ ॥ देव्यामन्तर्हिंतायान्तुवेदवादविवर्जितम् ॥ पुण्यस्वलपादरजनन्तत्पुरंसमप

१ शम्भवेकेल्याणभवानोन्नतनीतिराहेतायेत्यर्थः ।

पु०

अ. ४०.

१०७

द्यत ॥ २६ ॥ नदेवास्तत्रगच्छन्तिनविप्रानमहर्षयः ॥ बभूवनगरन्तस्यस्वल्पयज्ञक्रियोत्सवम् ॥ २७ ॥ ईतयोबहवोजा
 तामृताश्रबहवोजनाः ॥ लौहित्यनदराजोपिहीनतोयस्तदामवत् ॥ २८ ॥ बहूनिविपरीतानिदृष्ट्वासन्नरकस्तदा ॥ मेनेमर
 णमासन्नमात्मनोब्रह्मशापतः ॥ २९ ॥ ततःप्राग्ज्योतिषाध्यक्षःशोकविह्वलचेतनः ॥ चिन्तयन्मनसामित्रम्बाणम्बलिसुत
 ध्ययौ ॥ ३० ॥ सखाप्राणसमःसोस्यसततान्योन्यरक्षणे ॥ तत्परोबाणनरकौस्वव्येद्यावश्विनाविव ॥ ३१ ॥ एतस्मिन्न
 न्तरेबाणोमित्रंशम्भुसखोबली ॥ अनुकूलयितामन्त्रप्रदानेनमहाबुधः ॥ ३२ ॥ इतिचासीन्मतिस्तस्यवज्रकेतोस्तदाऽच
 ला ॥ दूतश्चप्राहिणोदीतम्बाणस्यनगरम्प्रति ॥ ३३ ॥ सशोणितपुरद्वत्वास्यन्दनेनाशुगामिना ॥ ततोभौमस्यवृत्तान्त
 म्बाणायाशुन्यवेदयत् ॥ ३४ ॥ यथाशप्तोवशिष्टेनयथाचान्तर्हिताम्बिका ॥ यथाविघ्नःपुरवरेजातःप्राग्ज्योतिषाहूये ॥ ३५ ॥
 समयस्यव्यतिक्रान्तिर्भूमिमाधवयोर्यथा ॥ तथासदूतोभौमस्यशशंसबलिसूनवे ॥ ३६ ॥ ससमाकारमित्रस्यसम्यग्दै
 वपराभवम् ॥ स्वयञ्जगामनरकंसभाजयितुमीश्वरः ॥ ३७ ॥ सकाञ्चनविचित्राङ्गयुक्तमश्वशतैस्त्रिभिः ॥ लोहचक्रञ्चवै
 याघ्रम्भयूरध्वजभूषितम् ॥ ३८ ॥ हेमदण्डसितच्छत्रच्छादितङ्किङ्किणोगणैः ॥ नानारत्नौघरचितमारुरोहमहारथम् ॥
 ॥ ३९ ॥ ससहस्रभुजःश्रीमौश्वतुरङ्गबलैर्युतः ॥ प्राग्ज्योतिषम्भौमपुरमचिरादाजगामह ॥ ४० ॥ तमासाद्यमहाबाहुर्बा

का०

१०८

णः प्राग्ज्योतिषेश्वरम् ॥ हीनम्पूर्वश्रियामित्रमपश्यन्नगरश्चतत् ॥ ४१ ॥ स तेन पूजितो बाणो यथा योग्यं सुतेन कोः ॥ पप्रच्छ
 किन्निमित्तं ते हीनश्रीकमभूत्पुरम् ॥ ४२ ॥ शरीरश्च यथा पूर्वन्तथानतवराजते ॥ मनश्च तेनातिहृष्टन्तत्र हेतुर्वदस्व मे ॥
 ॥ ४३ ॥ एवमादीनि पृष्टः स नरकः क्षिति नन्दनः ॥ यथा वशिष्ठशापोऽभूत्तत्सर्वन्तस्य चाब्रवीत् ॥ ४४ ॥ यच्छ्रुतमभौ मवदनात्
 हूता वेदितम्पुरा ॥ ज्ञात्वा तथा तम्प्रोवाच बाणो वज्रध्वजम्पुनः ॥ ४५ ॥ न हि मन्युस्त्वया कार्यः सुखेदुःखे शरीरिणाम् ॥ च
 क्रवत्परिवर्तते नैताभ्याङ्गोऽपि हीयते ॥ ४६ ॥ परन्तत्र प्रतीकारः कार्यो धीरैर्विभूतये ॥ भवानपि प्रतीकारं कर्तुं मर्हति सम्प्र
 ति ॥ ४७ ॥ य एवमानुषः पृथ्व्यामसाधारणभूतिभिः ॥ वर्द्धते दानवापि दैत्यो वाप्यथ वासुरः ॥ ४८ ॥ राक्षसः किन्न
 रो वापि शक्रस्तान् सह तेन हि ॥ सकौटिल्यन्देवगणैः सार्द्धं कुर्वन्निस्ततः ॥ ४९ ॥ यथा तथा प्रकारेण भ्रंशयत्येवं तं श्रियः ॥
 तस्य चेष्टतमो देवो विष्णुर्नित्यं सनातनः ॥ ५० ॥ स न शक्तस्य कुरुते मनोऽनिष्टमनां गपि ॥ यः समाराधयेद्विष्णुं शक्रस्य
 निष्टकारकः ॥ ५१ ॥ तस्मै वरन्तु स छिद्रं दत्त्वा तं शातयत्वित ॥ विरमाराधितो विष्णुरिष्टान्कामान्प्रयच्छति ॥ ५२ ॥ मह
 ताकायदुःखेन पूजितः सन्प्रसोदति ॥ विनेष्ट देवतापूजाविभूतिमतुलाम्पुमान् ॥ ५३ ॥ कः प्राप्नोति श्रुतः पूर्ववन्नवापूर्वं
 तरः क्वचित् ॥ त्वयानाराधितः पूर्वम्ब्रह्मावा विष्णुरीश्वरः ॥ ५४ ॥ तेन तेऽद्य महाविघ्ना उत्पन्ना विषये तव ॥ यो वा विष्णुः

पु०

अ. ४०

१०८

पालकस्तेननिसर्गानुकम्पकः ॥ ५५ ॥ किन्तुतेसक्षितेर्वाक्यात्तयाचाराधितोमुहुः ॥ दत्तञ्जिद्रश्चतेविष्णुर्नापराध्यास्त्व
याद्विजाः ॥ ५६ ॥ इतो न्यथात्वम्भविताहतश्रीरितिनः श्रुतम् ॥ अपराध्यस्त्वयाभूपवशिष्टः परमो मुनिः ॥ ५७ ॥ तेन
स्मरणमात्रेण नायातौक्षितिमाधवौ ॥ तस्मात्त्वमित्रबुध्यस्वकौटिल्यं हरिमेधसः ॥ ५८ ॥ नाधुनायुज्यते भौमतवौदासीन
ताकृतिः ॥ यत्ते मनसितातोयमिति सम्प्रत्ययः सते ॥ ५९ ॥ वराह एव ते तातः सच लोकान्तरङ्गतः ॥ वराहोऽपि हरेरंश इति
यच्छ्रूयते त्वया ॥ ६० ॥ तस्यांश इत्यनुक्रोशः केन वा क्रियते वेद ॥ तस्मात्त्वङ्कुरु शम्भोर्वाब्रह्मणो वा धुनार्चनम् ॥ ६१ ॥
सते प्रसन्नः परममिष्टकामम्प्रदास्यति ॥ विघ्नो वामुनिशापो वामं हेतिर्वातिपीडकः ॥ ६२ ॥ विधौ प्रसन्ने शम्भो वानचि
राक्षयमेष्यति ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ जातसम्प्रत्ययो भौमो बाणस्य वचनात्तदा ॥ ६३ ॥ सुप्रीतः समुवाचे दन्धी
रघर्घरनिःस्वनः ॥ ॥ भौम उवाच ॥ ॥ यत्त्वया गदितम् बाणहितम् मे मित्रवत्सल ॥ ६४ ॥ तत्कार्यमचिरादेव तपश्चरणमुत्तम
म् ॥ विष्णुर्नाराधनीयो मे तत्र हेतुस्त्वयोदितः ॥ ६५ ॥ नैवाराध्यस्तथा शम्भुरन्तर्गुप्तः समेपुरे ॥ तस्माद्ब्रह्मासमारा
ध्यो वचनात्तव मित्रक ॥ ६६ ॥ तत्पुत्रस्य महाबाहो लौहित्यस्याम्बुसन्निधौ ॥ भवता ध्यापितश्चाहं शिष्योऽथ गुरुणायथा ॥
॥ ६७ ॥ मित्रमित्रयथाधीरसाम्ना परमवल्गुना ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा समहाबाहुर्बाणव्यञ्जध्वजस्तदा ॥

का०
१०९

॥ ६८ ॥ यथावत्पूजयामास तन्मित्रमित्रवत्सलः ॥ अर्चयित्वा यथायोग्यं प्रस्थाप्य च बलेः सुतम् ॥ ६९ ॥ ब्रह्माराधनमत्युग्र
द्वर्तुमिच्छन् क्षितेः सुतः ॥ सतीरे नदराजस्य लौहित्यस्य महात्मनः ॥ ७० ॥ ब्रह्माचलं समारुह्य तपस्तप्तुमुपस्थितः ॥ समानु
षेण मानेन क्षितिपुत्रः शतं समाः ॥ ७१ ॥ जलाहारव्रते नैव समानं च पितामहम् ॥ सन्तुष्टः शतवर्षान्ते ब्रह्मालोकं पितामहः ॥
॥ ७२ ॥ प्रत्यक्षीभूय नरकस्याग्रतः समुपस्थितः ॥ प्रीतोऽस्मिते वरन्दास्ये वरव्यसुव्रतः ॥ ७३ ॥ इति चोवाच नरकं स तदा
कमलासनः ॥ सदृष्ट्वा सर्वलोकेशं प्रत्यक्षं कमलासनम् ॥ ७४ ॥ प्रणम्य प्राञ्जलिः प्रोचे विनयानतः कन्धरः ॥ देवाऽसुरेभ्योरक्षो
भ्यः सर्वेभ्यो देवयो नितः ॥ ७५ ॥ अवध्यत्वं सुरश्रेष्ठ वरमेकं प्रयच्छ मे ॥ अविच्छिन्ना सन्ततिर्मे यावच्चन्द्रोरविस्तपेत् ॥
॥ ७६ ॥ तावद्भवतु लोकेश द्वितीयो यवैरो मम ॥ तिलोत्तमाद्याया देव्यः सद्रूपगुणसंयुताः ॥ ७७ ॥ तास्ता मे दयिताः
सन्तु सहस्राणि तु षोडश ॥ अजेयत्वं सदा श्रीर्मन्त्रजहातुकदाचन ॥ ७८ ॥ इति पञ्च वरामेघवृतास्त्वत्तः पितामहः ॥ मा
र्कण्डेय उवाच ॥ माययामो हितो भौमो मुनिशापं विस्मृत्य च ॥ ७९ ॥ अन्यद्वरान्तरव्यं मुनिशापस्तथास्थितः ॥ एवमस्त्विति ता
न् सर्वान्वरान् दत्त्वा पितामहः ॥ ८० ॥ उवाचे दन्द्वा परान्ते संध्यायां सुरकन्यकाः ॥ तिलोत्तमाद्यास्ते जायाः सम्भविष्यन्ति भूत
ले ॥ ८१ ॥ नयावन्नारदो याति वज्रध्वजपुरस्तव ॥ तावन्न मैथुने योज्या भवता ताः क्षितेः सुतः ॥ ८२ ॥ इत्युक्त्वा सर्वलोकेशः क्ष

पु०
अ. ४०

१०९

णादन्तर्हितोभवत् ॥ मुदमासाद्यपरमांस्वस्थानन्नरकोभ्यगात् ॥ ८३ ॥ ततोमुदितलोकन्तन्नगरंश्रीनिषेवितम् ॥ सदासो
 त्साहसम्पूर्णमीतिविघ्नविर्वर्जितम् ॥ ८४ ॥ अभवत्पशुसङ्घैश्चवाजिवारणकुम्भकैः ॥ सम्पूर्णन्देवराजस्यदयितेवामरा
 वतो ॥ ८५ ॥ उत्तीर्णतपसंश्रुत्वाबाणोदत्तवरन्तथा ॥ स्वयम्पुनरुपातिष्ठद्वौमवैजध्वजन्तदा ॥ ८६ ॥ सगत्वाभौमनगर
 म्बाणःप्राग्ज्योतिषाह्वयम् ॥ पप्रच्छनरकम्मित्रन्तपसःसन्निवेशनम् ॥ ८७ ॥ कुत्रत्वयातपस्तप्तङ्किंवाचीर्णन्त्वया
 व्रतम् ॥ कीदृशोवावरोलब्धस्तन्ममाख्यातुमर्हसि ॥ ८८ ॥ दृष्टन्तवपुरंसर्वम्प्रहृष्टजनसङ्कुलम् ॥ वाजिवारणरत्नौघैःपूरि
 तम्मङ्गलस्वनैः ॥ ८९ ॥ दृश्यतेद्यत्त्वयापाल्यंसस्यपूर्णमनामयम् ॥ कथ्यताव्वाकथम्ब्रह्मावरन्तुभ्यम्प्रदत्तवान् ॥ ९० ॥
 भौमउवाच ॥ ॥ ब्रह्मास्वयम्पर्वतरूपधारीकामेश्वरीन्धर्तुमिहाऽवतीर्णः ॥ तत्रस्वयंसम्प्रतिघ्नमेतिपुरानयावच्छपतेव
 शिष्टः ॥ ९१ ॥ सोयम्पुरेमेबलिपुत्रराजतेदेवौघसेव्योप्यमरोत्तमांशः ॥ तत्राहमेकोवरतोयभोजनोवर्षाण्यकार्षीश्चतपःशता
 निवै ॥ ९२ ॥ लौहित्यतीरेघनवायुसेवितेमनोहरेप्राणभृतांसुखप्रदे ॥ तपःप्रवृत्तस्यसुखंसमागमच्छरद्यथैकाशरदां
 शतानिमे ॥ ९३ ॥ ततःसतुष्टश्चतुराननोभवत्प्रत्यक्षतोमाद्व्यगद्वचमद्वितम् ॥ तवप्रसन्नोस्मिवर्यथैप्सितन्दास्येगृहा
 णोतिपुरोऽथभूत्वा ॥ ९४ ॥ अवध्यतामेसुरयोनिःसुरादच्छिन्नसन्तानमजेयतातथा ॥ सदाविभूतिर्नजहातुमामितिवरा

का०

११०

श्रनार्योनवयौवनान्विताः ॥ ९५ ॥ एतेवराः पञ्चमयाततोवृताः सोपिप्रतिश्रुत्यगतोनिजास्पदम् ॥ ९६ ॥ ततोहमभ्येत्य
 पुरन्निजम्मुदामन्त्रिप्रवीरैः सहितः पुनस्तान् ॥ पौरान्सबन्धून्सगणानमोदयन्दानेनमानेनचभोजनेन ॥ ९७ ॥ ॥ मार्क
 ण्डेयउवाच ॥ ॥ इतीरितन्तस्यबलेः सुतस्तदाभौमस्यश्रुत्वामुमुदेनतत्क्षणात् ॥ इदन्तदोचेवचनद्विषतेः सुतन्तत्कालयुक्त
 त्रचसूनृतोद्भवम् ॥ ९८ ॥ नतेमुनेः शापमतीत्यगन्तुम्भूतामतिमित्रतदाविधेः पुरः ॥ कथन्तुभद्रम्भवितातवेहभावीत्यवश्य
 द्विषतिपुत्रनित्यम् ॥ ९९ ॥ कृतस्यकरणन्नास्तिदैवाधिष्ठितकर्मणः ॥ भावीत्यवश्ययैद्वाव्यन्तत्रब्रह्माप्यबाधकः ॥ १०० ॥
 तस्मात्त्वंसुमहावीरानसुरान्पावकोपमान् ॥ सन्धायचपुरस्कृत्यसाचिव्येविनियोजय ॥ १ ॥ द्वारिसंस्थाप्यवैवीरान्देवैरपिदु
 रासदान् ॥ अतिक्रमस्वदेवेशयैदिलब्धवरोभवान् ॥ २ ॥ विधिनायोवरोदत्तोभवतेतत्परीक्षणम् ॥ कर्तुमर्हसिजायायामपु
 त्रोजनयात्मजम् ॥ ३ ॥ इत्युक्ताप्रययौबाणोयथावत्तेनपूजितः ॥ नरकोमित्रवचनद्वर्तुसमुपचक्रमे ॥ १०४ ॥ ॥ ॥ इतिका
 लिकापुराणेचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ ऋतुमत्यान्तुजायायाङ्कालेसनरकः क्रमात् ॥ भगदत्तम्
 हाशीर्षम्दवन्तंसुमालिनम् ॥ १ ॥ चतुरोजनयामासपुत्रानेतान्क्षितेः सुतः ॥ महासत्वान्महावीर्यान्वीरैरन्यैर्दुरासदान् ॥
 ॥ २ ॥ ततोबाणस्यवचनाद्वयग्रीवन्तथामुरुम् ॥ सन्धायथसमानीयसैनापत्येभ्यषेचयत् ॥ ३ ॥ मुरुंसन्निहितंश्रुत्वाहयग्रीवञ्च

पु०

अ. ४१

११०

भौमिना ॥ येयेक्षितौ तदाद्यासन्नसुरास्तेऽपि सङ्गताः ॥ ४ ॥ हयग्रीवम्भुरुंश्रुत्वानरकेण समागतम् ॥ निसुन्दसुन्दनामानावसुरौ
 सैनिकैः सह ॥ ५ ॥ विरूपाक्षस्तदादैत्यः सर्व्वेतेन समागमन् ॥ ततः सपश्चिमद्वारिनरकः सेनया सह ॥ ६ ॥ मुरुन्द्वारा
 धिपञ्चक्रे हयग्रीवन्तथोत्तरे ॥ पूर्व्वद्वारिनिसुन्दन्तु विरूपाक्षन्तु दक्षिणे ॥ ७ ॥ मध्ये पञ्चजनं सुन्दं सैनापत्येभ्यषेचयत् ॥
 मुरुः क्षुरान्तान्पाशांश्च षट्सहस्राण्ययोजयत् ॥ ८ ॥ द्वारितत्पुररक्षार्थं सत्कृतः क्षितिसूनुना ॥ एवम्पूर्वान्पूर्व्वतरानवमत्यसुम
 न्त्रिणः ॥ ९ ॥ असुरैरेव सततं सोऽसुरो मुदितो भवत् ॥ पूर्व्वङ्गहोतम्भावं सपरित्यज्य क्षितेः सुतः ॥ १० ॥ आसुरम्भाव
 मासाद्य बाधते त्रिदिवौकसः ॥ न देवान्न मुनीन्सर्व्वान्न च जानाति काँश्चन ॥ ११ ॥ सुरेश्वरञ्जिगाया शुहयग्रीवसहायवान् ॥
 एवं स चासुरम्भावन्तन्वानो विचरन्क्षितौ ॥ १२ ॥ बाणस्य वचनाच्छक्रं बाधयत्येवै मुनीन् ॥ देवेश्वरन्त्रिधा जित्वा हयग्रीवस
 हायवान् ॥ १३ ॥ अदित्याः कुण्डलयुगन्त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् ॥ सर्व्वरत्नाऽमृतश्राविदुः स्वविघ्नहरम्परम् ॥ १४ ॥ जहा
 रनरको भौमो निर्व्वर्णीतो देवशापतः ॥ एवन्देवान्बाधमानो मुनीन्विप्रान्क्षितेः सुतः ॥ १५ ॥ पञ्चवर्षसहस्राणि राज्यम्प्रा
 ग्ज्यौतिषे करोत् ॥ एतस्मिन्नन्तरे देवीमहाभारार्दिता क्षितिः ॥ १६ ॥ ब्रह्मविष्णुमुखान्देवान्क्षार्थशरणद्वता ॥ इदञ्चो
 वाचधातारम्प्रणम्योर्व्वीसमाधवम् ॥ १७ ॥ दानवाराक्षसादैत्या हरिणा ये च सूदिताः ॥ ते राज्ञाम्मन्दिरे जाता अधुनावल

का० गर्विताः ॥ १८ ॥ तेषाम्भारमहंसोदुन्नशक्रोमिमहत्तरम् ॥ असङ्ख्याताश्च ते सर्वे तान्सङ्ख्यातुन्नचोत्सहे ॥ १९ ॥ अष्टौ शतस
 १११ हस्राणितेषाम्मुख्यामहाबलाः ॥ तेष्वप्यतिबलान्वोदुन्नताञ्छक्रोमिचाधुना ॥ २० ॥ बाणम्बलेः सुतर्ज्वीरङ्कसन्धेनुकमेव च ॥
 अरिष्टश्च प्रलम्बश्च सुनामानम्भुरंशलम् ॥ २१ ॥ चाणूरमुष्टिकौमल्लौजरासन्धम्महाबलम् ॥ नरकश्च हयग्रीवन्नि सुन्दं सुन्दमे
 व च ॥ १९ ॥ विरूपाक्षम्पश्च नदं हि डिम्बश्च बकम्बलम् ॥ जटासुरश्च किर्म्मिरम्मलायुधमलम्बुषम् ॥ २० ॥ सौभार्यश्च जरा
 सन्धन्निविदश्चापिवानरम् ॥ श्रुतायुधम्महादैत्यं शतायुधमथाऽपरम् ॥ २१ ॥ ऋष्यशृङ्गसुतश्चैव सुबाहुमतिबाहुकम् ॥ का
 लकञ्जस्तथादैत्यान्हिरण्यपुरवासिनः ॥ २२ ॥ एतेषान्तुपदक्षोभैर्विशीर्णोहन्दिनेदिने ॥ लोकान्वोदुन्नशक्रोमिताग्निघ्नन्तु
 सुरोत्तमाः ॥ २३ ॥ न चेद्रक्षाम्प्रकुर्वन्ति भवन्तः सुरसत्तमाः ॥ तदा विशीर्णोयास्यामि पातालमवशाधुना ॥ २४ ॥ मार्क
 ण्डेय उवाच ॥ ततस्तस्यावचः श्रुत्वा ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ इत्युचुस्ते करिष्यामः क्षिते भारविमोक्षणम् ॥ २५ ॥ विसृज्य पृथिवी
 न्देवीं सर्वे देवाः सनातनम् ॥ माधवन्तोषयामासुर्भारावतरणम् प्रति ॥ २६ ॥ स तु तुष्टः सुरान् सर्वान् स्वार्थैरवतरन्तु वै ॥ क्षितौ
 भारावतारायेत्युक्त्वा स्वयमिह प्रभुः ॥ २७ ॥ अवतोर्णोऽथ देवक्या गर्भे भारावतारणे ॥ विष्णुश्चावतरिष्यन्तं ज्ञात्वा देवाः सना
 तनम् ॥ २८ ॥ स्मृता तिलोत्तमाद्याश्च देव्यो रूपगुणान्विताः ॥ क्षितावुत्पादयामासुः सहस्राणितुषोडश ॥ २९ ॥ ताः सर्वा हिमवत्पृष्ठे

पु०

अ. ४१

१११

क्रीडमानावरस्त्रियः ॥ अपश्यन्नरकोभौमस्ताजहारतदाहठात् ॥ ३० ॥ तेनताधर्षितादेव्योनीताः प्राग्ज्योतिषम्प्रति ॥
 नरकम्प्रार्थयामासुः समयम्मैथुनम्प्रति ॥ ३१ ॥ नारदोयावदायातिनगरम्प्रतिभौमते ॥ अस्माकङ्कुररक्षाञ्चतावन्नो
 मुञ्चमैथुने ॥ ३२ ॥ ससमेष्ट्यतिवीरत्वान्नचिरान्नोत्थनुग्रहात् ॥ तेनदृष्टावयंसाद्वैमेष्ट्यामः सङ्गमन्त्वया ॥ ३३ ॥ इतिस
 म्प्रार्थितस्ताभिर्नरकोभूमिनन्दनः ॥ ब्रह्मवाक्यन्तदास्मृत्वा एवमस्तूचिवान्मुहुः ॥ ३४ ॥ एतस्मिन्नन्तरेदेवोभगवाँ
 लोकभावनः ॥ देवक्याजठराज्जातोवृद्धोनन्दगृहेभवत् ॥ ३५ ॥ कंसकेशिप्रलम्बादीन्हत्वादैत्याननेकशः ॥ अ
 करोद्द्वारकावासंसागरेसलिलान्तरे ॥ ३६ ॥ तत्राष्टौकन्यकास्तेनस्वधर्मेणचस्वीकृताः ॥ कालिन्दीमानुषीरू
 पारुक्मिणीरमणीततः ॥ ३७ ॥ नग्नजित्तनयासत्यालक्ष्मणाचारुहासिनी ॥ सुशीलाशीलसम्पन्नातथाजाम्बव
 तीसती ॥ ३८ ॥ एतासुस्त्रीषुचततोह्यनुरक्तस्यतस्यवै ॥ षट्त्रिंशद्वत्सराजाताबलदेवसहायिनः ॥ ३९ ॥ प्रद्युम्नसाम्ब
 प्रमुखाःपुत्रास्तस्यमहाबलाः ॥ जातास्तत्रद्विजश्रेष्ठाःशास्त्रेशस्त्रेचकोविदाः ॥ ४० ॥ अनेकेनिहतादैत्याभारभूतास्तदा
 क्षितेः ॥ प्रहृष्टःक्रीडमानश्चद्वारकायामुवाससः ॥ ४१ ॥ अथशक्रस्तदायातो नरकेणार्दितोभृशम् ॥ द्वारकाम्प्रतिकृष्णस्य
 दर्शनायगणैःसह॥४२॥ तत्रगत्वापरिष्वज्यकृष्णल्लौकनमस्कृतम् ॥ पूजितस्तेनबहुशआसनेकाञ्चनेस्थितः ॥ ४३॥ कथया

का०

११२

मासहरथेनस्कस्यविचेष्टितम् ॥ शक्रोयथापूर्ववृत्तव्यंथावावर्त्ततेऽधुना ॥ ४४ ॥ शक्रउवाच ॥ शृणुकृष्णमहाबाहोयदर्थं
 महमागतः ॥ कथयिष्यामितत्सर्वन्तत्रशङ्कान्नसङ्कुरु ॥ ४५ ॥ भूमिपुत्रोऽसुरोनाम्नानरकःसुरमर्दनः ॥ चिरंजीवापुराविष्णु
 क्षितिभ्याम्परिपालितः ॥ ४६ ॥ अधुनासक्षितिर्विष्णुमवज्ञायदुरासदः ॥ बाणस्यवचनाद्भौमोब्रह्माणम्पर्यतोषयत् ॥ ४७ ॥
 ब्रह्मणःसबराह्मन्ध्याद्यतीवाऽभूत्प्रदर्शितः ॥ माधवमृथिवीर्वापिसस्मारनकदाचन ॥ ४८ ॥ पूर्वमासीत्सधर्मात्माद्वाराधि
 तसुरोव्रती ॥ अधुनाबाधतेसर्वाःनासुरम्भावमाश्रितः ॥ ४९ ॥ अदितेःकुण्डलेमोहाज्जहारामृतसम्भवे ॥ देवानृषीन्बाधमा
 नोविप्राणामप्रियेरतः ॥ ५० ॥ माश्चापिबाधतेनित्यङ्कामगामीदुरासदः ॥ जेतातुसुरदैत्यानामवध्यःसर्वदेहिनाम् ॥ ५१ ॥
 तवचाप्यन्तरप्रेक्षीतम्पापज्जहिभूतये ॥ त्वदर्थंसर्वदेवैर्यथादेवगन्धर्वकन्यकाः ॥ ५२ ॥ पुरापर्वतमुख्येतुहिमवत्यवतारि
 ताः ॥ चतुर्दशसहस्राणिसहस्रेद्वेशताधिके ॥ ५३ ॥ ताःसर्वाःकन्यकाःपापःप्रसत्यवरदर्पितः ॥ जहारसदुराधर्षोहयग्री
 वसहायवान् ॥ ५४ ॥ सागरेयानिरत्नानिपृथिव्याश्चत्रिविष्टपे ॥ तानिसर्वाणिसंहत्यप्रमथ्यसुरमानुषान् ॥ ५५ ॥ तीरेलौ
 हित्यतीर्थस्यसोकरोन्मणिपर्वतम् ॥ तस्मिन्गिरौपुरीरम्याङ्कारयित्वालकाह्वयाम् ॥ ५६ ॥ ताःसर्वावासयामासदेवगन्ध
 र्वयोषितः ॥ एकवेणीधराःसर्वाःसम्भोगपरिवर्जिताः ॥ ५७ ॥ त्वामेवताःप्रतीक्षन्तेसनाथाःकुरुकृष्णताः ॥ यावदा

पु०

अ.४१

११२

गच्छतिपुरम्भवतो नारदो मुनिः ॥ ५८ ॥ तावन्नमैथुनेयत्नम्भौमत्वं सङ्करिष्यसि ॥ इति ताः समयञ्चक्रुर्नरकस्य दुरात्मनः ॥ ५९ ॥ नारदश्च तदा यातः प्राग्ज्योतिषपुरम्प्रति ॥ यदा त्वन्नरकं हन्तुं हन्ता तत्पुरमुत्तमम् ॥ ६० ॥ तस्मात्त्वम्पापकर्मा
णन्नरकन्नरकोपमम् ॥ जहि देवमनुष्याणां क्लृप्तकन्तुन्दुरासदम् ॥ ६१ ॥ वधात्तस्य क्षितिर्देवीपुत्रशोकन्नचाप्स्यति ॥ स्वय
मेव वधन्तस्य देवेभ्यो यदयाचत ॥ ६२ ॥ तस्मात्तज्जहि पापिष्ठन्नरकम्पापपूरुषम् ॥ स्त्रीरत्नान्यपिरत्नानि तन्निहत्य समुद्धर ॥
॥ ६३ ॥ इत्युक्तो जगतान्नाथः शक्रेण सुमहात्मना ॥ प्रतिजज्ञे क्षिति सुतं हन्तुं प्रति तदैव हि ॥ ६४ ॥ प्रतिज्ञाय वधन्तस्य श
क्रेण सह केशवः ॥ तदैव यात्रामकरोत्प्राग्ज्योतिषपुरम्प्रति ॥ ६५ ॥ आरुह्य गरुडकृष्णः सत्यभामाद्वितीयकः ॥ प्राग्ज्योति
षमुखो गच्छद्वासर्वस्त्रिदिव्ययैः ॥ ६६ ॥ दिवमाक्रम्य गच्छन्तौ कृष्णशक्रौ महाद्युती ॥ यादवा ददृशुस्तत्र सूर्याचन्द्रमसौ यथा
॥ ६७ ॥ संस्तूयमानौ गन्धर्वैर्देवैरप्सरसाङ्गणैः ॥ कृष्णः शक्रः क्षणादेव गतौ खेतावदृश्यताम् ॥ ६८ ॥ ततः क्षणेन गरुडेना
ससाद जगत्पतिः ॥ पुरम्प्राग्ज्योतिषं रम्यन्नरकेण वशीकृतम् ॥ ६९ ॥ सदुर्गमौ रवैः पाशैः षट्सहस्रैर्भयङ्करैः ॥ क्षुरान्तैर्व्यष्टि
नम्पाश्वैर्मृत्युपाशैरिवोच्छ्रितम् ॥ ७० ॥ निर्गच्छन्तम्पुरा तस्मान्नारदश्च ददर्श सः ॥ स तु देवमुनिः श्रीमान् यदा गान्नरकम्प्र
ति ॥ ७१ ॥ तदा प्राग्ज्योतिषं गत्वा सत्कृतस्तेन नारदः ॥ सङ्गमे समयम्प्राचेन रकाय स योषिताम् ॥ ७२ ॥ प्रवर्त्ततेद्यच्चै

का०

११३

त्रस्यशुक्लपक्षस्यपञ्चमी ॥ नवम्यान्तुधरापुत्रप्राप्नोतिमहदापदम् ॥ ७३ ॥ तदापदिचतुर्दश्यांसुस्नातायोपितस्त्वमाः ॥
 सुरतेषुत्वयातत्रप्रयोक्तव्यायथासुखम् ॥ ७४ ॥ नारदस्यवचःश्रुत्वानरकोभयमोहितः ॥ आसारश्चप्रसारश्चनगरेसत्यवे
 दयत् ॥ ७५ ॥ रक्षिभोरक्षितंराज्यंरक्षितश्चसमन्ततः ॥ भयहर्षयुतोभौमःसमयंसमवैक्षत ॥ ७६ ॥ तस्मिन्नवसरेप्रा
 पकृष्णःप्रागज्योतिषम्पुरम् ॥ प्रथमम्पश्चिमन्द्वारमासाद्यगरुडध्वजः ॥ ७७ ॥ पाशानांषट्सहस्राणिक्षुरान्सञ्छिद्यनै
 कथा ॥ जघानसमुरुन्दैत्यंसानुगश्चसबान्धवम् ॥ ७८ ॥ षट्सहस्रामहावीरादानवाद्धारिसंस्थिताः ॥ हताश्चक्रेणहरि
 णातदैवमुरुणासह ॥ ७९ ॥ मुरुहत्वासहस्राणिपुत्राँस्तस्यापराँश्चषट् ॥ जघानचक्रेणतदाखण्डशोन्याँश्चदानवान् ॥
 ॥ ८० ॥ ततोऽनेकशिलासङ्घानतिक्रम्यजनार्दनः ॥ सगणंसानुगञ्चैवनिपुन्दंसमपोथयत् ॥ ८१ ॥ एकोयोयो
 धयेदेवान्सहस्रव्यँत्सरान्पुरा ॥ शक्रश्चसमतिक्रम्यमहावीरपराक्रमः ॥ ८२ ॥ तञ्जघानहयग्रीवंसमतिक्रम्यकेशवः ॥
 मध्येलौहित्यसंज्ञस्यभगवान्देवकीसुतः ॥ ८३ ॥ औदकायाव्यँरूपाक्षंसुन्दहत्वामहाबलः ॥ ततःपञ्चजनव्यीरञ्जघा
 नपरमेश्वरः ॥ ८४ ॥ एतान्हत्वामहाकायान्महावीर्यान्दुरासदान् ॥ आससादजगन्नाथःपुरम्प्रागज्योतिषाङ्गयम् ॥
 ॥ ८५ ॥ वियत्स्यैर्देवतैःसर्वैर्नरैर्देनमहात्मना ॥ जयशब्दैःस्तूयमानःप्रविवेशयथेश्वरः ॥ ८६ ॥ श्रियायुक्तान्दीप्यमाना

१ भवान्प्राप्स्यतीत्यर्थः ।

२ आसारःसैन्यानांसर्वतोव्याप्तिःप्रसारःसैन्यानांतुणकाद्यादिहेतवेइतस्ततो गमन ।

पु०

अ.४१

११३

म्प्राकाराद्यालभूषिताम् ॥ समेनेनगरीव्विष्णुः किमिन्द्रस्यामरावती ॥ ८७ ॥ तत्रयुद्धमहद्भूतन्नानाप्रहरणोद्यतम् ॥ भीरूणा
 न्त्रासजननंशूराणांहर्षवर्द्धनम् ॥ ८८ ॥ यथादेवाऽसुरैर्युद्धन्तथैवसमपद्यत ॥ ततःशार्ङ्गविनिर्मुक्तैर्बानैस्तान्दानवान्बहून्
 ॥ ८९ ॥ निजघानमहाबाहुर्गुरुस्थोजनार्दनः ॥ अष्टौशतसहस्राणिअष्टौशतशतानिच ॥ ९० ॥ हत्वाऽसुरान्महाबाहुर्न
 रकन्तंसमासदत् ॥ ९१ ॥ ततःश्रुत्वासनरकःपतितानसुरान्बहून् ॥ दृष्ट्वाकृष्णम्महाबाहुर्गुरुस्थम्महाबलम् ॥ ९२ ॥ वशिष्ठ
 शापंसस्मारसमयम्माधवस्यच ॥ नारदस्यवचश्चापिवरच्छिद्रन्तथाविधेः ॥ ९३ ॥ सप्राप्तकालश्चतदाकेशेनसमा
 गतः ॥ युद्धमेवपरमेनेस्मरन्बाणवचस्तदा ॥ ९४ ॥ सकाञ्चनंसमारुह्यरथव्यञ्जध्वजव्यैरम् ॥ लोहचक्राष्टसंयुक्तन्निन्नल्व
 प्रमितंरथम् ॥ ९५ ॥ युक्तमश्वसहस्रैस्तुवज्रध्वजविराजितम् ॥ नानाप्रहरणोपेतम्बहुतूणीरसंयुतम् ॥ ९६ ॥ आगच्छत्स
 मरायाशुनरकःपृथिवीसुतः ॥ सगच्छन्त्समरायाशुमानुषम्भावमर्चितम् ॥ ९७ ॥ निन्द्यन्तथाऽसुरमेनेस्मरन्पूर्ववचोहरेः ॥
 क्षणात्कृष्णंसददर्शंगुरुडोपरिसंस्थितम् ॥ ९८ ॥ शङ्खचक्रगदाशार्ङ्गवरासिधरमच्युतम् ॥ किरीटकुण्डलयुतंश्रीवत्सवक्षसंह
 रिम् ॥ ९९ ॥ कौस्तुभोद्भासितोरस्कम्पीताम्बरधरम्परम् ॥ सतेनयुयुधेवीरोविष्णुनाप्रभविष्णुना ॥ १०० ॥ प्राग्ज्योतिषा
 धिपोभौमोनरकःपृथिवीसुतः ॥ सयुध्यत्कृष्णनिकटेकालिकाङ्कालिकोपमाम् ॥ १०१ ॥ रक्तास्यनयनान्दीर्घाङ्गुलश

का०
११४

क्तिधरान्तदा ॥ अपश्यजगतान्धात्रोङ्कामारुयामपिमोहिनीम् ॥ २ ॥ सविस्मितस्तदाभोतस्तान्दृष्ट्वाजगताम्प्रसूम् ॥ यो
द्वयमित्येवतदायुधेनरकोऽसुरः ॥ ३ ॥ तेनसार्द्धन्तदाकृष्णःकृत्वासुमहदद्भुतम् ॥ युद्धय्यादृक्पुराभूतन्नदेवेनचमा
नुषे ॥ ४ ॥ ततस्तेनाथभौमेनयुद्धकोलैस्समाधवः ॥ चिरद्वृत्वाजघानाथदेवेन्द्रमप्रतिहर्षयन् ॥ ५ ॥ सुदर्शनेनच
क्रेणमध्यदेशेतदाहरिः ॥ द्विधाचिच्छेदनरकंसहतोभ्यपतद्भुवि ॥ ६ ॥ विभक्तन्तच्छरीरन्तुभूमौनिपतितन्तदा ॥ विरा
जतेवज्रभिन्नोयथागैरिकपर्वतः ॥ ७ ॥ पतितेतनयेदेवीपृथ्वीदृष्ट्वाशरीरकम् ॥ शोकवेगन्तदामेहेज्ञात्वाकालन्तदागत
म् ॥ ८ ॥ अदितेःकुण्डलयुगंस्वयमादायकाश्यपी ॥ उपातिष्ठतगोविन्दव्यञ्जनश्चेदमब्रवीत् ॥ ९ ॥ त्वयावराहरूपेण
यदाहश्चोद्धृतापुरा ॥ तदात्वद्वात्रसंस्पर्शात्पुत्रोमेनरकःस्थितः ॥ १० ॥ सोयन्त्वयापालितश्चपातितश्चाधुनासुतः ॥ गृहा
णकुण्डलेचेमेअदितेःसर्व्वकामदे ॥ ११ ॥ सन्ततिश्चास्यंगोविन्दप्रतिपालयनित्यदा ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥
भारावतरणेदेविनरकस्यवधःपुरा ॥ १२ ॥ त्वयैवप्रार्थितोयस्मात्तेनासौनिहतोमया ॥ पालयिष्येस्यसन्तानन्देवित्व
द्वचनादहम् ॥ १३ ॥ प्राग्ज्योतिषेभिषेक्ष्यामिन्तारम्भगदत्तकम् ॥ एवमुक्तामहाबाहुर्भगवान्मधुसूदनः ॥ १४ ॥ अ
न्तःपुरव्यवेशाथनरकस्यघनालयम् ॥ सतत्रददृशेवीरोरत्नानिविविधानिच ॥ १५ ॥ राशीभूतानिभुद्धानिपर्व्वतानिव

पु०
अ० ४१

११४

राजतः ॥ मुक्तामणिप्रवालानाँव्यैदूर्यस्यचपर्वतम् ॥ १६ ॥ तथारजतकूटानिवज्रकूटानिमाधवः ॥ सुवर्णसञ्चया
 न्नुक्मदण्डान्नमयध्वजान् ॥ १७ ॥ वाहनानिविचित्राणियानानिशयनानिच ॥ स्वचितानिस्वर्णरत्नैर्महार्हाणिमहा
 न्तिच ॥ १८ ॥ यद्यदृष्टञ्चयावच्चधनंरत्नमणिस्तथा ॥ भुवितादृक्चनोदृष्टमन्यत्रनरकालयात् ॥ १९ ॥ नकुबेरस्य
 नेन्द्रस्यनयमस्याप्यपाम्पतेः ॥ तावन्तिधनरत्नानियावन्तिनरकालये ॥ १२० ॥ केशवोप्यथतत्रैवनारदेनचसङ्गतः ॥
 अवेक्ष्यान्तःपुरधनंसारंसारतरन्ततः ॥ १२१ ॥ तेषांसमाददेग्राह्यम्प्रभूतम्परवीरहा ॥ यादत्तावैष्णवीशक्तिर्विष्णुनाप्र
 भविष्णुना ॥ हत्वाभौमन्तुतांशक्तिञ्जगृहेदेवकीसुतः ॥ २२ ॥ पृथिव्यानारदेनैवसहितःकेशवस्तदा ॥ भगदत्तम्भौम
 सुतम्प्राग्ज्योतिषपुरोत्तमे ॥ २३ ॥ अभिषिच्यतदाभूपम्पुरमध्येन्यवेशयत् ॥ अभिषिक्तन्तुतन्दृष्ट्वाभगदत्तन्तथा
 क्षितिः ॥ २४ ॥ नत्तुरर्थेऽथतांशक्तिङ्केशवंसमयाचत ॥ केशवोपिक्षितेर्वाक्यानारदानुमतेनच ॥ २५ ॥ तांश
 क्तिम्भगदत्तायसुप्रीतमनसाददौ ॥ यच्छत्रवैरुणञ्जित्वाकाञ्चनश्राविसंज्ञकम् ॥ २६ ॥ समानयत्पुराभौमस्तच्छत्रंहरि
 राददे ॥ अष्टभारसुवर्णानियत्संस्त्रवतिचान्वहम् ॥ यत्क्रोशमात्रविस्तीर्णमर्द्धयोजनमुच्छ्रितम् ॥ २७ ॥ रत्नोत्तमानिस
 र्व्याणिचतुर्दन्ताँस्तथागजान् ॥ चतुर्दशसहस्राणिपूजितान्प्रमदोत्कटान् ॥ २८ ॥ द्वारकाम्प्रतिदैत्यौघैर्व्याहयामासकेश

का० वः ॥ २९ ॥ यादेवकन्यकाःपूर्वन्नरकेणाहताबलात् ॥ तासांकृत्वाहृषीकेशोवेणीबन्धविमोक्षणम् ॥ १३० ॥ वासोभिर्भू
 ११५ षणौदिव्यैस्ताःसत्कृत्यमुहुर्मुहुः ॥ आरोप्यचविमानेतुरक्षिभिर्बलिभिर्ददौः ॥ १३१ ॥ नारदाधिष्ठिताःसर्वाद्वारकाम्प्र
 त्यवाहयत् ॥ यःकृतःसुरकन्यार्थेभौमेनमणिपर्वतः ॥ ३२ ॥ मणिस्तौघसम्पूर्णोदिवाकरसमप्रभः ॥ उत्पात्यतञ्जग
 न्नाथस्ताक्षर्यपृष्ठेन्यवापयत् ॥ ३३ ॥ तथैववारुणञ्छत्रङ्गरुडोपरिमाधवः ॥ आरोप्यसत्ययासार्द्धमासीनःसुमनाहरिः
 ॥ ३४ ॥ भगदत्तंसमाभाष्यपृथिवीञ्चजगत्पतिः ॥ प्रतस्थेद्वारकाञ्चौरोवियन्मार्गेणवैद्रुतम् ॥ ३५ ॥ सुपर्णःकाञ्चनश्रा
 विच्छत्रंसमणिपर्वतम् ॥ केशवंसत्ययासार्द्धहेलयाखेवहन्ययौ ॥ ३६ ॥ क्षणेनद्वारकाम्प्राप्यकेशवःपरवीरहा ॥ मुदञ्चलेभेस
 कलैर्बान्धवैश्चतथागणैः ॥ ३७ ॥ एवङ्कालीमहामायाकालिकारूपाजगन्मयी ॥ विष्णुञ्चजगतान्नाथम्परापरपतिंहरिम्
 ॥ ३८ ॥ जगत्कारणकर्तारञ्ज्ञानगम्यञ्जगन्मयम् ॥ सम्मोहयत्येवतथाद्यनुरागविरागवान् ॥ ३९ ॥ अनुगृह्णातिमित्रा
 णित्यमित्राणिनिहन्तिच ॥ नारीषुमूढोरमतेद्वन्द्वेनापिचमुद्यते ॥ १४० ॥ इतिवःकथितविविंप्रायथाभून्नरकोऽसुरः ॥ ११५
 यथाचवरलब्धोभूद्यथाचास्यविचेष्टितम् ॥ १४१ ॥ आराधितोयथान्रह्माबाणबुद्ध्याथभौमिना ॥ किमन्यदुचितव्यास्ति
 तद्ब्रुवन्तुद्विजोत्तमाः ॥ १४२ ॥ इतिकालिकापुराणेनरकोपाख्यानेएकचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ ५५ ॥

ऋषय उचुः ॥ कथङ्गिरिसुताकालीबभूवजगताम्प्रसूः ॥ दाक्षायणीत्यक्ततनुः कथमापहरम्पतिम् ॥ १ ॥ कथमर्द्धशरीरं
 साजहारचपिनाकिनः ॥ एतन्नः पृच्छतांसम्यक्थयस्वमहामते ॥ २ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ शृणुध्वम्मुनिशार्दू
 लायथादाक्षायणीसती ॥ भूतागिरिसुतापूर्वव्ययार्द्धमहरत्तनुम् ॥ ३ ॥ यदात्यजत्तनुन्देवीपूर्वन्दाक्षायणीसती ॥ तदैव
 मनसागच्छन्मेनकां हिमवद्गिरिम् ॥ ४ ॥ यदाहरेण सहितादक्षकन्याहिमाचले ॥ चिक्रीडचतदा तस्यामेनकाभूद्वितैषिणी
 ॥ ५ ॥ तस्याः सुतास्यामिति च आधाय मनसि द्विजाः ॥ त्यक्तप्राणा तदा देवी भूता हिमवतः सुता ॥ ६ ॥ यदा दाक्षायणी
 प्राणान्दक्षकोपाज्जहौ पुरा ॥ तदैव मेनका देवी आरिराधयिषुः शिवाम् ॥ ७ ॥ महामाया अगद्वान्त्रोद्योगनिद्रां सनातनीम् ॥
 मोहिनीं सर्वभूतानां शरणं सर्वनाकिनाम् ॥ ८ ॥ अष्टम्यामुपवासन्तुकृत्वा सानवमीतिथौ ॥ मोदकैर्बलिभिः पिष्टैः पाय
 सैर्गन्धपुष्पकैः ॥ ९ ॥ चैत्रे मासि समारभ्य सप्तविंशतिवासरान् ॥ यावत्सम्पूजयामास पुत्रार्थिन्यन्वहं शुचिः ॥ १० ॥
 गङ्गायामोषधिप्रस्थे कृत्वा मूर्तिं महीमयीम् ॥ कदाचित्सानिराहारा कदाचित्साधृतव्रता ॥ ११ ॥ शिवा विन्यस्तमनसा सप्त
 विंशतिवत्सरान् ॥ निनाय मेनका देवी परमां भूतिमिच्छती ॥ १२ ॥ सप्तविंशतिवर्षान्ते जगन्माता जगन्मयी ॥ सुप्रीता भ
 वदत्यर्थम्प्राह प्रत्यक्षताङ्गता ॥ १३ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ यत्प्रार्थितं त्वया देवि मत्तस्तत्प्रार्थयाधुना ॥ दास्ये तवाहन्तस्स

का०

११६

र्वव्वञ्चितयैदृदाभवेत् ॥ १४ ॥ ततःसामेनकादेवीप्रत्यक्षङ्कालिकाङ्गताम् ॥ दृष्टैवप्रणनामाथवचनञ्चेदमब्रवीत् ॥ १५ ॥
 देविप्रत्यक्षतोरूपन्तवदृष्टमयाधुना ॥ तामहंस्तोतुमिच्छामिप्रसन्नायदिमेशिवे ॥ १६ ॥ ततःसामातरित्युक्ताकालिकासर्व
 मोहिनी ॥ बाहुभ्याश्चारुवृत्ताभ्याम्मेनकाम्परिष्वजे ॥ १७ ॥ ततःसामेनकादेवीकालिकाम्परमेश्वरीम् ॥ तुष्टाववाग्भिरि
 ष्टाभिःशिवाम्प्रत्यक्षतःस्थिताम् ॥ १८ ॥ मेनकोवाच ॥ प्रेरयन्तीञ्जगद्वामचण्डिकाल्लोकधारिणीम् ॥ प्रणमामिजगद्वा
 त्रींसर्वकामार्थसाधिनीम् ॥ १९ ॥ नित्यानन्दाञ्ज्ञानमयोऽयंयोगनिद्राञ्जगत्प्रसूम् ॥ प्रणमामिशिवांशुर्द्वार्विधिशौरिशिवात्मि
 काम् ॥ २० ॥ मायामयीमहामायाम्प्रक्तशोकेविनाशिनीम् ॥ कामस्यवनिताम्भद्रान्नमामित्वाञ्छितिंशिवाम् ॥ २१ ॥
 सत्वोद्रेकाद्याभवित्रीहनित्यानित्याचापिप्राणिनाम्बुदिरूपा ॥ सात्वम्बन्धच्छेदहेतुर्द्यतीनाङ्गस्तेगयोमादृशोभिःप्रभावः
 ॥ २२ ॥ यात्वंसाम्नांसिद्विरुक्तिस्तथर्त्वावृत्तिर्यायजुषान्दीर्घरूपा ॥ हिंसायावाथर्ववेदस्यसात्वन्नित्यङ्कामन्वम्ममेष्ट
 विधेहि ॥ २३ ॥ नित्यानित्यैर्भागहीनैःपुरस्थैस्तन्मात्रैर्यैर्द्यत्यतेभूतवर्गः ॥ तेषांशक्तिस्त्वंसदानित्यरूपाकातेयो
 पायोग्यव्यक्तुंसमर्था ॥ २४ ॥ क्षितिर्द्वित्रीजगतान्वमेवत्वमेवनित्याप्रकृतिस्वरूपा ॥ ययावशःक्रियतेब्रह्मरूपःसात्व
 न्नित्यामेप्रसीदाद्यमातः ॥ २५ ॥ त्वञ्जातवेदोगतशक्तिरूपात्वन्दाहिकासूर्य्यकरस्यशक्तिः ॥ आल्हादिकात्वम्बहुच

पु०

अ.४२

११६

न्द्रिकायास्तान्त्वामहंस्तौमिनमामिचाम्बिकाम् ॥ २६ ॥ योषायोषित्प्रियाणान्त्वविद्यात्वञ्चोर्द्वरेतसाम् ॥ वाञ्छात्वंस
र्वजगताम्मायाचत्वन्तथाहरेः ॥ २७ ॥ यानेकरूपाणिविधायनित्यंसृष्टिस्थितिहानिमपीहकर्त्री ॥ ब्रह्माच्युतस्थाणुशरी
रहेतुःसात्वम्प्रसीदाद्यपुनर्नमस्ते ॥ २८ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ ततःसाजगताम्माताकालिकापुनरेवहि ॥ उवाचमेनका
न्देवीव्यञ्जितवैरयेत्युत ॥ २९ ॥ ततःसाप्रथमम्पुत्रशतव्वत्रेयशस्विनी ॥ वीर्यवच्चायुषायुक्तमृद्विसिद्धिसमन्वितम् ॥ ३० ॥
पश्चात्तथैकान्तनयांसुरूपाङ्गुणशालिनीम् ॥ कुलद्वयानन्दकरोम्भुवनत्रयदुर्लभाम् ॥ ३१ ॥ ततोभगवतीप्राहमेनकाम्मुनिस
न्निभाम् ॥ स्मितपूर्वन्तदातस्याःपूरयन्तीमनोरथम् ॥ ३२ ॥ देव्युवाच ॥ शतम्पुत्राःसम्भवन्तुभवत्यावीर्यसय्युताः ॥ तत्रैकोव
लवान्मुख्यःप्रथमंसम्भविष्यति ॥ ३३ ॥ सुताचतवदेवानाम्मानुषाणाञ्चरक्षसाम् ॥ हितायसर्वजगताम्भविष्याम्यहमेवते
॥ ३४ ॥ त्वंसुखप्रसवानित्यन्तथानित्यम्पतिव्रता ॥ अम्लानारूपसम्पन्नासुभगाचभविष्यसि ॥ ३५ ॥ एवमुक्त्वाजगद्वात्रीतत्रै
वान्तरधीयत ॥ मेनकाचमुदङ्गध्वास्वस्थानम्प्रविवेशह ॥ ३६ ॥ ततःकालेतुसम्प्राप्तेमैनाकमचलोत्तमम् ॥ यक्षेणसहयोद्यापि
सिन्धुमध्येप्रवर्तते ॥ ३७ ॥ मेनकासुषुवेदेवीदेवेन्द्रंस्पर्द्धयागतम् ॥ अन्यानूनशतम्पुत्रान्क्रमात्सासुषुवेसती ॥ ३८ ॥ महावीर्या
न्महासत्त्वान्सम्पन्नान्सर्वतोऽङ्गुणैः ॥ ततःसाकालिकादेवीयोगनिद्राजगन्मयी ॥ ३९ ॥ पूर्वत्यक्तसतीरूपाजन्मार्थमेनका

का०
११७

द्यौः ॥ समयस्यानुरूपेणमेनकाजठरेशिवा ॥४०॥ समुद्रयसमुत्पन्नासालक्ष्मोरिवसागरात् ॥ वसन्तसमयेदेवीनवम्याम
 क्षयोगतः ॥४१॥ अद्वरात्रेसमुत्पन्नागङ्गेवशशिमण्डलात् ॥ ततस्तस्यान्तुजातायाम्प्रसन्नाअभवन्दिशः ॥४२॥ अनुकूलोवर्षो
 वायुर्गम्भीरोगन्धवाञ्छुभः ॥ बभूवपुष्पवृष्टिश्चतोयवृष्टिस्तथापरा ॥४३॥ जज्वलुश्चाग्नयः शान्ताजगर्जुश्चघनाघनम् ॥ त
 स्यान्तुजातमात्रायांसर्वस्वास्थामपद्यत ॥४४॥ तान्तुदृष्टतथाजातानीलोत्पलदलानुगाम् ॥ श्यामांसामेनकादेवीमुदमापा
 तिहर्षिता ॥४५॥ देवाश्चहर्षमतुलम्प्रापुस्तत्रमुहुर्मुहुः ॥ तुष्टुवुश्चान्तरिक्षस्थागन्धर्व्यप्सरसाङ्गणाः ॥४६॥ तान्तुनीलो
 त्पलदलश्यामांहिमवतःसुतां ॥ कालीतिनाम्नाहिमवानाजुहावकृतेदिने ॥४७॥ बान्धवैस्तुसमस्तैस्तन्नाम्नासापार्च्यतीतिच ॥
 कालीतिचतथानाम्नाकीर्तितागिरिनन्दिनी ॥४८॥ ततःसावृधेदेवीगिरिराजगृहेभुभा ॥ गङ्गेववर्षासमयेशारदीवाथच
 न्द्रिका ॥४९॥ एधमानानुदिवसश्चार्च्यङ्गीचारुताम्मुहुः ॥ दध्रेसानुदिनङ्कालीचन्द्रबिम्बङ्कलामिव ॥५०॥ साबालभाव
 मापन्नाक्रीडन्तीकालिकामुदम् ॥ सखीभिःप्रापविपुलाङ्कालिन्दीवसरिद्वजैः ॥५१॥ षड्गुणास्तांस्वयन्देवीम्पूर्वजन्मवशी
 कृताः ॥ स्वयमीयुर्द्विजश्रेष्ठाःप्रावृषङ्कालिकायथा ॥५२॥ अतिचक्रामस्वगुणैःसादेवीदेवकन्यकाः ॥ रूपैरप्सरसःसर्वा
 गीतैर्गन्धर्वकन्यकाः ॥५३॥ साबाल्यएवसततम्बन्धुवर्गप्रियाशुभा ॥ गुणैःस्वबन्धून्पितरम्मातरञ्चाप्यतोषयत् ॥५४॥

पु०
अ.४२

११७

मातुःस्तुतिकरीनित्यम्पितृपूजनतत्परा ॥ सर्वदाभ्रातृसहिताजगन्माताभवत्तदा ॥ ५५ ॥ सर्वदासाजगन्माताकन्यासास
 मुपस्थिता ॥ पितुःसमीपेवसतिकालिन्दीवविभावसोः ५६ ॥ अथैकदातान्निकटेनिधायहिमवद्गिरिः ॥ तनयैःसहसङ्गम्य
 स्थितःपरमकौतुकात् ॥ ५७ ॥ अथागतस्तत्रमुनिर्नारदोदेवलोकतः ॥ हिमवन्तंसुखासीनंसुतैःसार्द्धन्ददर्शसः ॥ ५८ ॥ अ
 पश्यन्निकटेकालीङ्कालिकामिवसूर्यतः ॥ ज्योत्स्नामिवसुधांशोस्तुसम्यग्दृष्ट्वांशरन्निशि ॥ ५९ ॥ पूजितस्तेनगिरिणाकृता
 सनपरिग्रहः ॥ नारदःप्रथमंशैलवृत्तान्तम्पर्य्यपृच्छत ॥ ६० ॥ ततोविदितवृत्तान्तोनारदोमेनकाम्प्रति ॥ उवाचहर्ष
 यन्वाक्यम्मुनिर्वाक्यविशारदः ॥ ६१ ॥ एषातेतनयारुच्याशुद्धांशोरिववर्दिता ॥ आद्याकलाशैलराजसर्वलक्षणशालि
 नी ॥ ६२ ॥ शम्भोर्भवित्रीदयितासानुकूलासदाहरेः ॥ तस्यचित्तवर्षेचैषाकरिष्यतितपस्विनी ॥ ६३ ॥ सचाप्येनामृतेजा
 यान्नान्यामुद्राहविष्यति ॥ एतयोर्ध्यादृशःप्रेमाकयोश्चिन्नैवतादृशः ॥ ६४ ॥ भूतोवाभवितावापिनाधुनाचप्रवर्तते ॥ अनया
 सुरकार्य्याणिकर्तव्यानिबहूनिच ॥ ६५ ॥ अनयैवगिरिश्रेष्ठार्द्धनारीश्वरोहरः ॥ भविष्यतिचसौहार्दाज्ज्योत्स्नयैवामृता
 त्मनः ॥ ६६ ॥ शरीरार्द्धहरस्यैषाकरिष्यतिनिजास्पदे ॥ स्वर्णगौरीसुवर्णाभातपसातोषितेहरे ॥ ६७ ॥ विद्युद्गौरीत्वियङ्का
 लीतवपुत्रीभविष्यति ॥ गौरीतिनाम्नापश्चानुरूपातिमेषागमिष्यति ॥ ६८ ॥ नान्यस्मैत्वमिमान्दातुम्मनःकर्तुमिहार्हसि ॥

का०

११८

इदञ्चोपांशुदेवानां प्रकाश्यङ्कुरिष्यसि ॥ ६९ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा देवर्षेर्नारदस्य च ॥ उ
 वाच हि मावान्वाक्यमुनिम्प्रति विशारदः ॥ ७० ॥ श्रूयते त्यक्तसङ्गः समहा देवो यतात्मवान् ॥ तपश्चोपांशुतपतिदेवानाम
 प्यगोचरः ॥ ७१ ॥ सकथन् ध्यानमार्गस्थः परब्रह्मार्पितमनः ॥ भ्रंशयिष्यति देवर्षे तत्र मे संशयो महान् ॥ ७२ ॥ अक्षर
 म्परमम्ब्रह्मप्रदीपकलिकोपमम् ॥ सोऽन्तः पश्यति सर्वत्र न तु बाह्यं निरीक्षते ॥ ७३ ॥ इति स्मश्रूयते नित्यं द्विन्नराणाम्मुखा
 द्विज ॥ सकथन्तादृशं स्वान्तं शक्तो भ्रंशयितुं हरः ॥ ७४ ॥ विशेषतः श्रूयते स्म दाक्षायण्या समं हरः ॥ समयज्ज्ञातवान्पूर्वन्त
 न्मेनिगदतः शृणु ॥ ७५ ॥ त्वामृतेन्यान्न वनितान् दाक्षायणिसति प्रिये ॥ भाग्यर्थे सङ्गृहीष्यामि सत्यमेतद्वीमते ॥ ७६ ॥ इति
 सत्यासमन्तेन पुरैव समयः कृतः ॥ तस्यामृत्यायां सकथं स्त्रियमन्याङ्गृहीष्यति ॥ ७७ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ नात्र कार्या त्व
 याचिन्ता गिरिराज भवत्सुता ॥ एषा सती समुत्पन्ना हरायै वनसंशयः ॥ ७८ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा स तु देव
 र्षिर्नारदस्तु यथासंती ॥ मेनकायां समुत्पन्ना सर्वन्तः प्रोक्तवान्गिरौ ॥ ७९ ॥ तत्सर्वम्पूर्ववृत्तान्तं नारदस्य मुखाद्विरिः ॥ श्रु
 त्वास पुत्रदारः सतदानिः संशयो भवत् ॥ ८० ॥ ततः कालीकथां श्रुत्वा नारदस्य मुखात्तदा ॥ लज्जया धोमुखी भूत्वा स्मित
 विस्तारितानना ॥ ८१ ॥ करेण तान्तु सङ्कृत्य प्रोन्नमय्य मुखद्विरिः ॥ मूर्ध्नि सम्यगुपाध्राय स्वासने सन्न्यवेशयत् ॥ ८२ ॥ त

पु०

अ. ४२

११८

तस्ताम्पुनरेवाहनारदःशैलपुत्रिकाम्॥हर्षयन्गिरिराजन्तुमेनकान्तनयैःसह॥८३॥सिंहासनेनकिन्त्वस्याःशैलराजभवेत्तव॥
 शम्भोरूरुःसदैवास्याआसनन्तुभविष्यति॥८४॥हरोरुमासनम्प्राप्यतनयातवसन्ततम्॥नान्यत्रकुत्रचित्तुष्टिमासने
 प्राप्यतेगिरे॥८५॥इतिवचनमुदारन्नारदःशैलराजन्त्रिदिवमगमदुक्तातत्क्षणादेवयानैः॥गिरिपतिरपिचिन्ताहर्षसम्प्लो
 हयुक्तःप्रविशदचलयासौस्वान्तरम्पद्मगर्भम्॥८६॥इतिश्रीकालिकापुराणेद्वाचत्वारिंशोऽध्यायः॥४२॥॥६९॥
 ॥मार्कण्डेयउवाच॥॥एतस्मिन्नन्तरेशम्भुःक्षिप्रन्त्यक्तातदासरः॥गङ्गावतारमगमद्विमवत्प्रस्थमुत्तमम्॥१॥यत्रग
 ङ्गानिपतितापुराब्रह्मपुरात्सृता॥औषधीप्रस्थनगरस्यादूरेसानुरुत्तमः॥२॥तत्रभर्गःस्वमात्मानमक्षरम्परमात्परम्॥
 चेतोज्ञानमयन्नित्यञ्जयोतीरूपन्निराकुलम्॥३॥जगन्मयम्प्रदीपाभन्दैतहीनाविशेषकम्॥एकाग्रश्चिन्तयामासभगवान्
 षभध्वजः॥४॥हरेर्ध्यानपरेतस्मिन्प्रमथाध्यानतत्पराः॥अभवन्केचिदपरेनन्दिभूङ्ग्यादयोगणाः॥५॥द्वाःस्थाभूतामहाभा
 गायेपूर्वद्वाःरियोजिताः॥तावन्तोषिगणास्तत्रनैवकिञ्चनकूजितम्॥६॥तेषांसंश्रूयतेसर्वेनिःशब्दाःसंस्थितास्ततः॥अ
 न्येतुतत्रक्रोडन्तिगणादूरान्तरस्थिताः॥७॥कुसुमैश्चदलैर्भक्तैर्गिरिप्रस्रवणोदकैः॥रत्नानिचविचिन्वन्तोभूषितागैरिकै
 स्तथा॥८॥सगणन्तुतथादृष्ट्वागिरिराजोगतंहरम्॥स्वस्थानमोषधिप्रस्थन्निःसृत्यसहितोगणैः॥९॥पूजार्थमुपतस्थे

का०

११९

सयथायोग्यन्तथाव्ययत् ॥ सचापिशम्भुस्तस्यार्चांस्परयाश्रद्वयायुतः ॥ १० ॥ प्रतिजग्राहकूटस्थोगङ्गाशीर्षेयथापुरा ॥ पू-
 जितस्तेनसहसागिरिराजवृषध्वजः ॥ ११ ॥ उवाचध्यानयोगस्थः स्मयन्निवजगत्पतिः ॥ ईश्वरउवाच ॥ तवप्रस्थेतप-
 स्तप्तुरहस्यमहमागतः ॥ १२ ॥ नयथाकोपिनिकटंसमायातितथाकुरु ॥ त्वम्माहात्माजगद्वाममुनीनाञ्चसदाश्रयः ॥ १३ ॥ देवा-
 नाराक्षसानाञ्चयक्षाणाङ्घ्रिन्नरस्यच ॥ सदावासोद्विजातीनाङ्गङ्गापूतश्चनित्यदा ॥ १४ ॥ त्वत्पुरस्यास्यनिकटेप्रस्थङ्गङ्गावता-
 रणम् ॥ आश्रितोहङ्गिरिश्रेष्ठतद्योग्यङ्कुरुसाम्प्रतम् ॥ १५ ॥ इत्युक्त्वाजगतान्नाथस्तृष्णीमासवृषध्वजः ॥ गिरिराजस्तदाश-
 म्भुम्प्रणयादिदमब्रवीत् ॥ १६ ॥ पूतोस्मिजगतान्नाथत्वयाहम्परमेश्वर ॥ आगतोनाद्यविषयमितः कृत्यङ्घ्रिमस्तिमे ॥ १७ ॥ त-
 पसामहतात्वंहिदेवैर्यत्नपरस्थितैः ॥ नप्राप्यसेजगन्नाथसत्वंस्वयमुपस्थितः ॥ १८ ॥ मत्तोधन्यतरोनास्तिनमत्तोऽन्योस्तिपुण्य-
 वान् ॥ यद्भवान्हिमवत्प्रस्थेतपसेसमुपस्थितः ॥ १९ ॥ देवेन्द्रादधिकम्मन्येआत्मानम्परमेश्वर ॥ सगणेनत्वयाप्राप्तोयदहङ्का-
 मचारतः ॥ २० ॥ इत्युक्त्वागिरिराजोयस्ववेदमपुनरागमत् ॥ नियमायपरोवाराण्णानप्यवदत्स्वकान् ॥ २१ ॥ अद्यप्रभृतिनो-
 गन्ताकोपिगङ्गावतारणम् ॥ मच्छासनन्नहिविनायोगन्तादण्डयेत्यहम् ॥ २२ ॥ इतिस्वान्तसनियम्याशुतिलपुष्पकुशान्फलम् ॥
 समादायाशुतनयासहितोगाद्वरान्तिकम् ॥ २३ ॥ अथगत्वाजगन्नाथंहरन्ध्यानपरन्तदा ॥ नमयामासतनयाङ्कालीसर्व

पु०

अ०४३

११९

गुणान्विताम् ॥ २४ ॥ तिलपुष्पादिकयैद्यत्ततदग्रेनिधायसः ॥ अग्रेकृत्वासुतांशम्भुमिदमाहसशैलराट् ॥ २५ ॥ भग
 वंस्तनयेयमेत्वामाराधयितुमप्रति ॥ समादिष्टासमानीतात्वदाराधनकाङ्क्षिणी ॥ २६ ॥ सखिभ्यांसहनित्यन्त्वांसेवतामीश
 शङ्कर ॥ अनुजानीहिसेवायैमयितेयद्यनुग्रहः ॥ २७ ॥ अथतांशङ्करोपश्यत्प्रथमारूढयौवनाम् ॥ फुल्लेन्दीवरपत्राभाम्पूर्ण
 चन्द्रनिभाननाम् ॥ २८ ॥ समग्रनीलकेशौघप्राप्तवेशविजृम्भिकाम् ॥ कम्बुग्रीवाव्विशालाक्षीश्चारुकर्णयुगोज्ज्वलाम्
 ॥ २९ ॥ मृडालायतपर्यन्तबाहुयुग्ममनोरमाम् ॥ राजीवकुण्डलप्रख्यघनपीनोन्नतस्तनौ ॥ ३० ॥ विभ्रतीङ्गोणसन्मध्यां
 रक्तपाणितलद्वयाम् ॥ स्थलपद्मप्रतीकाशपादयुग्ममनोरमाम् ॥ ३१ ॥ मध्यक्षीणाम्महासत्वावृत्तस्थूलघनोज्ज्वला
 म् ॥ सुजङ्घान्नागनासोरुन्निम्ननाभिविभूषिताम् ॥ ३२ ॥ सुवृत्तचारुजङ्घायान्निगम्भीरांषडुन्नताम् ॥ सर्वलक्षणसम्पू
 र्णान्निषुलोकेषुदुर्लभाम् ॥ ३३ ॥ ध्यानपञ्जरनिर्बन्धमुनिमानसमप्परम् (?) ॥ दर्शनाद्भंशनेसक्ताय्योषिद्वगशिरोम
 णिम् ॥ ३४ ॥ तान्दृष्ट्वातपसेनित्यन्ध्यानिनाञ्चमनोहराम् ॥ विघ्नहेतुश्चानुरागवर्द्धिनीङ्कामरूपिणीम् ॥ ३५ ॥ गिरिराजस्यवच
 नात्तनयान्तस्यशङ्करः ॥ पर्येषणायैजगृहेगौरवादपिगोरथः ॥ ३६ ॥ उवाचेदन्तवसुतासखिभ्यांसहशैलराट् ॥ नित्यमेसे
 वया यत्तानिर्भीतास्त्यत्रतिष्ठतु ॥ ३७ ॥ एवमुक्त्वातुतान्देवीसेवायैजगृहेहरः ॥ इदमेवमहद्वैर्ययैद्विघ्नो न हि विघ्नयेत् ॥ ३८ ॥ नि

का०
१२०

विघ्नस्थानमासाद्यतपःक्रियतेद्विजैः ॥ ३९ ॥ सविघ्नोविघ्नहेतुर्धैःपरिभूयप्रवर्तते ॥ तन्महत्त्वञ्चतपसान्धोरताचतप
स्विनाम् ॥ ४० ॥ ततःस्वपुरमायातोगिरिगट्परिचारकैः ॥ हरश्चध्यानयोगेनपरश्चिन्तयितुंस्थितः ॥ ४१ ॥ काली
सखिभ्यांसहिताप्रत्यहश्चन्द्रशेखरम् ॥ सेवमानामहादेवङ्गमनागमनेस्थिता ॥ ४२ ॥ कदाचित्सहिताकालीसखिभ्यां
शङ्कराग्रतः ॥ वितन्वतोशुभङ्गीतम्पञ्चमञ्चातनोतदा ॥ ४३ ॥ कदाचित्कुशपुष्पादिसमिद्वारिहरायसा ॥ सखिभ्यां
स्नानसत्कारङ्कुर्वतीन्यवसत्तदा ॥ ४४ ॥ कदाचिदग्रेनियतास्थिताचन्द्रभृतोमुखम् ॥ वीक्षन्तीचिन्तयामाससका
माचन्द्रशेखरम् ॥ ४५ ॥ यदाकार्येषुसाव्यग्रातदातत्कर्मचिष्टे ॥ कृत्यहीनायदासातुतदैवाचिन्तयेद्वरम् ॥ ४६ ॥
कदामामेषभूतेशःकर्त्तापाणिगृहीतिकाम् ॥ कदामयासमरन्तानानासद्भावभावनैः ॥ ४७ ॥ इतिचिन्तापराकाली
स्वप्नेपिपरमेश्वरम् ॥ अर्चयत्येवपरमंसदाचिन्तनतत्परा ॥ ४८ ॥ अग्रङ्गतायदाकालीप्रध्यायतिमहेश्वरम् ॥ तदा
तद्वेदभूतेशस्तात्रिसर्गपरिस्थिताम् ॥ ४९ ॥ किन्तुगर्भगतैर्बर्जितैर्दृष्टदेहेतितान्तदा ॥ नाग्रहीद्विशिःकालीम्भा
ग्यर्थित्यधृतव्रताम् ॥ ५० ॥ महादेवोपितान्दृष्टातदैवेदमचिन्तयत् ॥ कथमेपातपश्चर्याव्रतङ्कुर्व्याद्विरेःसुता ॥ ५१ ॥
कृतव्रताङ्गहीण्यामिगर्भबीजदिवर्जिताम् ॥ कालीम्भाय्यास्वदयितांयोनिजामतिदूषिताम् ॥ ५२ ॥ व्रतेनचाथसंस्का

पु०

अ.४३

१२०

रैर्गर्भबीजविविमुच्यते ॥ तस्माद्गत्यैथाकालोकुर्यात्तद्युज्यतेकथम् ॥ ५३ ॥ इति श्रीकालिकापुराणे त्रिचत्वारिंशोऽध्या-
 यः ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इति सञ्चिन्त्य भूतेशस्तदा ध्यानमनास्थितः ॥ ध्यानासक्तस्य तस्याथना-
 न्यचिन्ता व्यजायत ॥ १ ॥ काली त्वनुदिनं शम्भुम्भक्त्या भृशमसेवत ॥ विचिन्तयन्ती सततन्तस्य रूपमहात्मनः ॥ २ ॥ हरो
 ध्यानपरः काली न्नित्यम्प्रत्यक्षतः स्थिताम् ॥ विस्मृत्य पूर्ववृत्तान्तं पश्यन्नपि न पश्यति ॥ ३ ॥ एतस्मिन् न तरे देवास्तारको नाम
 दैत्यराट् ॥ बबाधे सर्वलोकान् श्वब्रह्मणो वरदं पितः ॥ ४ ॥ वशीकृत्य सलोकान् स्त्रीन्स्वयमिन्द्रो बभूव ह ॥ विद्राव्य सकलान् दे-
 वान् दैत्यान् तस्वास्तत्पदेषु च ॥ ५ ॥ स्वयन्नियोजयामास देवयोनिषु चाप्यसौ ॥ नयमः स्वेच्छया लोकांस्तस्मिन्नाज्ञिनियच्छ-
 ति ॥ ६ ॥ न स्वेच्छया तथा सूर्यो लोकांस्तपतितद्रयात् ॥ चन्द्रस्तु नर्मसा चिव्यन्तस्य कुर्वन्त्सरश्मिभिः ॥ ७ ॥ वायुना सह
 सङ्गम्य तस्मे वा विदधे निशम् ॥ सदा सौगन्ध्यगाम्भीर्यशैत्यस्निग्धत्वसंयुतः ॥ ८ ॥ तस्मीजयन् वौ वायुः शासनात्तस्य भू-
 भृतः ॥ धनदोऽपि यथासारं धनमादाय यत्नतः ॥ ९ ॥ सावधानस्तस्य सेवामकरोत्तारकेच्छया ॥ अग्निस्तस्या भवत्सूदः शास-
 नात्तारकस्य तु ॥ १० ॥ व्यञ्जनान्यथ भोज्यानि चक्रे तस्येच्छया तदा ॥ निर्ऋतिस्तस्य सततं सहितः सर्वराक्षसैः ॥ ११ ॥
 अश्वान्गजान्वाहनानि कारयामास साध्वसात् ॥ नृत्यद्विरप्सरोभिश्चस्तु वद्विः सूतमागधैः ॥ १२ ॥ गायमानैश्च गन्धर्वैः स

का०
१२१

श्विक्रीडसुरान्द्विषन् ॥ एवंससर्वलोकैस्तुत्रिष्वप्यथविलोडयन् ॥ १३ ॥ लोकेषुसारान्तसारैश्चदेवानामप्यथाग्रहीत् ॥ तेना
भिवाधिताःसर्वेदेवाःशक्रपुरोगमाः ॥ १४ ॥ ब्रह्माणंशरणञ्जग्मुर्नाथानाथमुत्तमम् ॥ तेप्रणम्यसुराःसर्वेपुरुदूतपुरोगमाः
॥ १५ ॥ इदमूचुर्महात्मानंसर्वलोकपितामहम् ॥ देवाऊचुः ॥ लोकेशतारकोदैत्योवरेणतवदर्पितः ॥ १६ ॥ निरस्यास्मान्
ठादस्मद्विषयान्स्वयमग्रहीत् ॥ रात्रिन्दिवम्बाधतेस्मान्यत्रतत्रस्थितावयम् ॥ १७ ॥ पलायिताश्चपश्यामःसर्वकाष्ठासुतारक
म् ॥ अग्निर्यमोथवरुणोनिर्ऋतिर्व्यापुरेवच ॥ १८ ॥ तथामनुष्यधर्माचसर्वैःपरिकरैर्युतः ॥ एतेतेनार्हिताब्रह्मन्देवास्त
स्यैवशासनात् ॥ १९ ॥ अनिच्छाकार्यनिरताःसर्वेतस्यानुजीविनः ॥ यादेवनिताःस्वर्गोयेचाप्यप्सरसाङ्गणाः ॥ २० ॥
तान्सर्वानग्रहीदैत्यःसारल्लोकेषुयच्चयत् ॥ नयज्ञाःसम्प्रवर्तन्तेनतपस्यन्तितापसाः ॥ २१ ॥ दानधर्मादिकङ्किञ्चिन्नलोके
षुप्रवर्तते ॥ तस्यसेनापतिःपापःक्रौञ्चोनामातिदानवः ॥ २२ ॥ सपातालतलङ्गत्वाबाधतेहर्निशम्प्रजाः ॥ तस्मात्तुतारके
नेदंसकलम्भुवनत्रयम् ॥ २३ ॥ हतंसर्वञ्जगत्राहिपापात्तस्मात्पितामह ॥ वयञ्चयत्रस्थास्यामस्तत्स्थानव्विनिदेशय
॥ २४ ॥ स्वस्थानाद्द्वयावितास्तेनलोकनाथजगद्गुरो ॥ त्वन्नोगतिश्चशास्ताचत्वन्रस्त्रातापिताप्रसूः ॥ २५ ॥ त्वमेवभुवनाना
श्चस्थापकःपालकःकृती ॥ तस्माद्यावत्तारकारुयेवह्नौदग्धाःप्रजापते ॥ २६ ॥ नभ्वामस्तथाकर्तुम्भवतायुज्यतेधुना ॥

पु०

अ.४४

१२१

॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ सुराणां वैचनं श्रुत्वा ब्रह्मालोकपितामहः ॥ २७ ॥ प्रत्युवाच सुरान्तस्त्वं तत्कालसदृशं
चः ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ ममैव वरदानेन तारकाख्यः समेधितः ॥ २८ ॥ नमस्तस्तस्य मरणं युज्यते त्रिदिवौकसः ॥ युष्माक
श्च प्रतीकारः कर्तव्यः प्रतिकर्मणि ॥ २९ ॥ किन्तु सम्यङ् शकोमि प्रतिकर्तुं प्रचोदितः ॥ तस्माद्यथा तारकाख्यः स्वयमेष्यति
सङ्क्षयम् ॥ ३० ॥ तथा यूयं स विदध्वमुपदेशकरस्त्वहम् ॥ नमया तारको वध्यो न तथा वनमालिना ॥ ३१ ॥ नहरेण तथा वध्यो
नान्यैरपि सुरैर्नरैः ॥ एष एव वरोदत्तो मया तस्मै तपस्यते ॥ ३२ ॥ उपायश्चिन्तितश्चास्ति तत्कुर्वन्तु सुरोत्तमाः ॥ सती दा
क्षायणी पूर्वन्त्यक्तदेहा स्वजन्मने ॥ ३३ ॥ अगच्छन्मेन कान्देवी शैलराजस्य योषितम् ॥ तां समुत्पादयामास मेनका जठरे
गिरिः ॥ ३४ ॥ लक्ष्मीमिव पुराख्यात्याम्भृगुः स्वतनयो मम ॥ तामवश्यं महादेवः कुर्यात्पाणिग्रहीतिकाम् ॥ ३५ ॥
यथासनचिरात्तस्यामनुरक्तो भवेत्सुराः ॥ तथा विदध्वं सुतरां तत्तेजः प्रतिकर्तव्यः ॥ ३६ ॥ तमूर्ध्वरेतसं शम्भुं सैव प्रच्युतरेत
सम् ॥ कर्तुं समर्थानान्यास्ति काचिदप्यबलापरा ॥ ३७ ॥ तत्तेजः प्रच्युतं यच्च तस्माद्योजायते सुतः ॥ स एव तारकाख्य
स्य हन्तानान्यस्तु विद्यते ॥ ३८ ॥ सा सुता गिरिराजस्य साम्प्रतं रूढयो वना ॥ तपस्यन्तं हिरिप्रस्थे नित्यं पश्येते हरम् ॥
॥ ३९ ॥ वाक्याद्विमवतः सा तु कालीना मन्त्रनिषेवते ॥ सखिभ्यां सह सर्वज्ञानस्थम् परमेश्वरम् ॥ ४० ॥ तामग्रतो वर्तमाना

का० १२२ न्त्रिलोकवरवर्णिनीम् ॥ ध्यानासक्तो महादेवो मनसापि न चेच्छते ॥ ४१ ॥ यथा समीहते भाव्याङ्कालसिचन्द्रशेखरः ॥ पु०
 तथा कुरुध्वन्निदशानचिरादेव यत्नतः ॥ ४२ ॥ स्वस्थानम्भवतां स्वर्गस्तस्मात्तारकमप्यहम् ॥ निवर्तयिष्ये सङ्गम्य ग
 च्छध्वविवृतज्वराः ॥ ४३ ॥ इत्युक्त्वा सर्वलोकेशस्तारकाख्यमुपस्थितः ॥ उपसङ्गम्य वचनं समाभाष्येदमब्रवीत् ॥ अ० ४४
 ॥ ४४ ॥ भो भो तारकमास्वर्गराज्यन्त्वम्पश्शिधिभोः ॥ तदर्थं व्रतपस्ततंसमये भवता पुरा ॥ ४५ ॥ वरो नापि म
 यादत्तो न मया स्वर्गराजता ॥ तस्मात्स्वर्गम्परित्यज्य क्षितौ राज्यं समाचर ॥ ४६ ॥ देवभोग्यानि तत्रैव सम्भविष्य
 न्ति तेऽसुर ॥ इत्युक्त्वा सर्वलोकेशस्तत्रैवान्तरधीयत ॥ ४७ ॥ स तारकः परित्यज्य स्वर्गं ह्यिति मथाभ्ययात् ॥ तत्रैव सं
 स्थितो देवान्बाधते स्म स नित्यशः ॥ ४८ ॥ इन्द्रङ्करप्रदञ्चके निदेशस्थं महाबलम् ॥ तमिन्द्रः स ततन् देवभोग्यानि वितरन्मुहुः
 ॥ ४९ ॥ सेवमानः क्षमो नाभूत्सन्तोषयितुमीश्वरम् ॥ एवन्तेनाहिंता देवामन्युना परिपीडिताः ॥ ५० ॥ विधातुरुपदेशेन य
 त्तञ्चक्रुर्हरान्वये ॥ तत इन्द्रोऽथ गुरुणा सङ्गम्य कृतनिश्चयः ॥ ५१ ॥ कुसुमेषु समाहूय वचनञ्चेदमब्रवीत् ॥ ॥ इन्द्र उवाच ॥ ॥ १२२
 त्वयेदम्पालयते विश्वन्त्वया विश्वम्प्रसूयते ॥ ५२ ॥ त्वम्ब्रह्मविष्णुरुद्राणां प्रीतिहेतुः पुरा भवः ॥ ब्रह्मा प्रीत्या यथा पूर्वं मण्डलाच्च रि
 तव्रताम् ॥ ५३ ॥ सावित्री माधवो लक्ष्मी सती न्दाक्षायणी हरः ॥ ताः प्रीतये पुरा तेषां देवेशानां यथा कृताः ॥ ५४ ॥ तथैव कु

रुमेप्रीतिङ्कामप्राणभृतांसदा ॥ नत्वन्नकस्यचित्स्वर्गोपातालेवाथभूतले ॥ ५५ ॥ प्रियःप्राणभृताङ्कामसततञ्जगताम्मतः ॥
 देवदानवयक्षाणांरक्षसाम्मानुषस्यच ॥ ५६ ॥ त्वम्पालकश्चकर्ताचहृदयेचप्रवर्तसे ॥ तस्मात्त्वंसर्वजगतांहितायकुरुचेष्टि
 तम् ॥ ५७ ॥ देवदानवयक्षाणाम्मानुषाणाम्महात्मनाम् ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वावचस्तस्यशक्रस्यमक
 रध्वजः ॥ ५८ ॥ देवराजमुवाचेदंसुप्रीतस्तद्वचोमृतैः ॥ यत्राहमीशिताशक्रतत्कर्मविदितन्त्वया ॥ ५९ ॥ तस्मान्ममोचितं
 शक्यङ्कुरिष्येतन्निदेशय ॥ पञ्चैवबाणामृदवस्तेचपुष्पमयामम ॥ ६० ॥ चापस्तथापुष्पमयःसिञ्जिनीभ्रमरात्मिका ॥ र
 तिर्मेदयिताजायावसन्तःसचिवोमम ॥ ६१ ॥ यन्तामलयजोवायुर्मित्रममसुधानिधिः ॥ सेनाधिपोमेशृङ्गारोहावाभावा
 श्वसैनिकाः ॥ ६२ ॥ सर्वैमेमृदवोऽक्रूराअहश्चापितथाविधः ॥ यद्येनयुज्यतेकार्येधोमाँस्तत्तेनयोजयेत् ॥ ६३ ॥ ममयो
 ग्यन्तुयत्कर्मतस्मात्तस्मिन्नियोजय ॥ ॥ इन्द्रउवाच ॥ ॥ यत्कारयितुमिच्छामिभवतातन्मनोभव ॥ ६४ ॥ तत्तेसमुचितं
 कर्मतस्मिन्परितोभवान् ॥ कृतकर्मोपितत्रत्वङ्कृतीचापिमनोभव ॥ ६५ ॥ तदन्यैःकिन्तुदुःसाध्यन्तत्त्वान्तत्रनियोजये ॥
 श्रूयतेहितपस्यन्तन्ध्यानस्थवृषभध्वजम् ॥ ६६ ॥ गिरेर्हिमवतःप्रस्थेनिराकाङ्क्षस्वधूकृतौ ॥ तम्पितुर्वचनात्कालीतपस्य
 न्तन्निषेवते ॥ ६७ ॥ सखिभ्यांसहितानित्यंहरस्यानुमतेऽधुना ॥ आरूढयौवनान्तान्तुस्त्रीरत्नमपिसुन्दरीम् ॥ ६८ ॥ ध्या

का०

१२३

नासक्तो महादेवो नेह ते मनसापि च ॥ सानुरागो यथा तस्याञ्जायते वृषभध्वजः ॥ ६९ ॥ तथा विधत्स्व देवानां हिताय जगता
मपि ॥ सहस्रत्यायथारमे सानुरागो वृषभध्वजः ॥ ७० ॥ तथैतया गिरिजया रमतान्तकृतेन वै ॥ तस्याः कृते तु यत्तेजः प्रच्यु
तं स्याद्वरस्य वै ॥ ७१ ॥ ततो योजायते सोऽस्मै स्तारकादुद्धरिष्यति ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततः स देवराज
स्य वचः श्रुत्वा मनोभवः ॥ ७२ ॥ प्राप्तकालञ्च सस्मारशापमन्त्रहृत्कृतम्पुरा ॥ सन्ध्यामप्रतिविधातारय्यं दाशस्यम्परीक्षितुम्
॥ ७३ ॥ कामोहनत्पुष्पबाणैस्तदा तमशपद्विधिः ॥ शम्भुनेत्राग्निदग्धस्त्वम्भविष्यसि द्विजोत्तमाः ॥ ७४ ॥ यदा कुर्याद्वि
रिसुतांहरः पाणिगृहीतिकाम् ॥ तदा भवाञ्छरीरेणागमिष्यति समग्रताम् ॥ ७५ ॥ इति स्मृत्वा विधोः शापम्भीतोऽपि मकरध्व
जः ॥ अङ्गीचक्रे शक्रवाक्यात्काल्यायोजयितुं हरम् ॥ ७६ ॥ इदञ्च वचनम्प्रोचेत्कासलदृशम्पुनः ॥ ॥ मदन उवाच ॥
करिष्ये त्वद्वचः शक्रहरं सङ्गमयाम्यहम् ॥ ७७ ॥ काल्यागिरिजया सार्द्धं दाक्षायण्यायथापुरा ॥ किन्त्वेकममसाहाय्यं ह
र्ता त्वं हरमोहने ॥ ७८ ॥ यदा सम्मोहनेनाहं हरं सम्मोहयामि च ॥ तदा कुरु सहायत्वं स्वस्थमाप्याययस्व माम् ॥ ७९ ॥ प्रवि
श्याहं सुरभिणानचिराच्छङ्कराश्रमम् ॥ विधाय पूर्वम्भनसो विकारं हर्षणेन तु ॥ ८० ॥ सम्मोहनेन सुदृढम्मोहयिष्ये वृषभध्वज
म् ॥ स्मरिष्यसि त्वंसम्प्राप्तकाले मामममपालने ॥ ८१ ॥ अहङ्गच्छामि सहितान्तकर्तुं म्बलसूदन ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥

पु०

अ. ४४

१२३

॥ इत्युक्त्वा सजगामाथ मदनः शङ्कराश्रमम् ॥ ८२ ॥ शक्रोऽपि त्रिदशान्सर्वानिदमाहवचस्तदा ॥ यूयङ्कुरुध्वं साहाय्यय्यं
 त्रयाति मनोभवः ॥ ८३ ॥ तत्र तत्रानुगम्यैव समयेमाञ्च बोधत ॥ यदा सम्मोहनेनायं सम्मोहयति शङ्करम् ॥ ८४ ॥
 तदाहमपि यास्यामि तत्र बोधत मांसुराः ॥ इत्युक्त्वा स्तेनशक्रेण देवाजग्मुर्मनोभवम् ॥ ८५ ॥ सोऽपि गत्वा यत्र हरोगङ्गावत
 रणे गिरेः ॥ हिमभारभृतः सानौ सुरभिश्चन्ययोजयत् ॥ ८६ ॥ ततस्तत्र गते सम्यक्सुरभौ तस्य लक्षणम् ॥ अभवन्नचिरा
 देवतरुगुल्मलतासुच ॥ ८७ ॥ पुष्पिताः किंशुकास्तत्र मञ्जुलाः केतकास्तथा ॥ सरांसि च सपद्मानि सविकाराश्च जन्तवः ॥
 ॥ ८८ ॥ ववौ वायुश्च गम्भीरो गन्धिलः पुष्परेणुभिः ॥ शनैः शनैः सुखकरः कर्षयन्सहिमानसम् ॥ ८९ ॥ पक्षिणश्च मृगाश्चै
 व ये चान्ये प्राणधारिणः ॥ सिद्धाश्च किन्नराश्चैव द्वन्द्वभाववितो निरे ॥ ९० ॥ चूताः कुसुमितास्तत्र नवस्तवकभूषिताः ॥ अशो
 काः पाटलाश्चैव नागकेशरकारुणाः ॥ ९१ ॥ सविकारा गणाश्चासञ्छङ्करस्य तदा द्विजाः ॥ प्रत्यक्षतो यजुस्तेऽपि विकारं शम्भु
 साध्वसात् ॥ ९२ ॥ भ्रमन्ति स्म तदा तत्र भ्रमराः कुसुमोद्भवम् ॥ पिबन्तो बहुशश्चूतङ्कुञ्जन्तः सहजा यया ॥ ९३ ॥ एवमप्रवृ
 त्ते सुरभौ शृङ्गारोऽपि गणैः सह ॥ हावभावयुतस्तत्र प्रविवेश हरान्तिकम् ॥ ९४ ॥ मदनः सगणस्तत्र निवसंश्चिरमेव हि ॥ न ह
 ष्टव्यस्तदा शम्भोऽश्चिद्रूपेन प्रवेक्ष्यति ॥ ९५ ॥ यदा च प्राप्तविवरस्तदा भयविमोहितः ॥ नाग्रे सरोऽभवत्तस्य मदनो रतिवारि

का०
१२४

तः ॥ ९६ ॥ एवय्यौतस्तस्यकालःप्रभूतोद्विजसत्तमाः ॥ निरूपयन्नवाचापच्छिद्रन्तस्ययतेस्तदा ॥ ९७ ॥ ज्वलत्कालाग्नि
सङ्काशम्भानुलक्षसमप्रभम् ॥ ध्यानस्थंशङ्करङ्कोवासमासादयितुङ्गमः ॥ ९८ ॥ अथैकदागिरिसुताकालीतस्याभवत्पुरः
॥ कृत्वापरोष्ठिङ्कर्तव्यांसखिभ्याम्प्रणतास्थिता ॥ ९९ ॥ शङ्करोपितदाध्यानन्यक्काक्षणमथास्थितः ॥ योजयन्त्स्व
गणान्कृत्येज्योतिश्चिन्ताविवर्जितः ॥ १०० ॥ तच्छिद्रम्प्राप्यमदनः प्रथमंहर्षणेनतु ॥ बाणेनहर्षयामासपार्श्वस्थञ्चन्द्रशेख
रम् ॥ १०१ ॥ शृङ्गारश्चतदाभावैर्हवैश्चसहितोहरम् ॥ जगामकामसाहाय्यङ्कुर्वन्सुरभिणासह ॥ १०२ ॥ हर्षणेनातिहपितः
शृङ्गाराद्यैर्निषेवितः ॥ शङ्करोवदनङ्काल्याः साकूतंसर्व्वलोकयत् ॥ ३ ॥ तत्प्राप्यविवरङ्कामःपुष्पञ्चापेन्ययोजयत् ॥ स
म्मोहनम्पुष्पवृत्तम्पुष्पमालाविवर्दितम् ॥ ४ ॥ तदाभूदक्षिणेपार्श्वेरतिःप्रीतिस्तुवामतः ॥ पृष्ठेवसन्तस्तूणीरम्पौष्पमादा
यसुन्दरः ॥ ५ ॥ आकर्ण्यपूरितम्पुष्पञ्चापमाकृष्यसर्ग्यतः ॥ यदामनोभवोवायुस्तदातंसमुपेयिवान् ॥ ६ ॥ सहितेपु
ष्पबाणेतुगिरिजाञ्चन्द्रशेखरः ॥ जातेन्द्रियविकारःसञ्जिघृक्षुःसङ्गमेभवत् ॥ ७ ॥ अमराःशक्रसहितास्तदासर्व्वेविय
द्रताः ॥ सम्यङ्गनोभवम्मेनेसुरकृत्येनिवेशितम् ॥ ८ ॥ अथसंस्मृत्यसर्ग्यम्यनिगृह्यविकृतिन्तदा ॥ इन्द्रियस्यमहादे
वैःसहसेदर्व्यचिन्तयत् ॥ ९ ॥ योनिजाङ्गिरिजाङ्कालीन्तपोव्रतविवर्जिताम् ॥ कथंसङ्गमकामोहन्धर्तुमिच्छामिवैहठात्

पु०

अ.४४

१२४

॥११०॥तपोव्रतपवित्राङ्गीन्तपश्चरणसत्कृताम्॥स्वयमेवग्रहीष्यामिसतीन्दाक्षायणीमिव॥१११॥कथर्विंकृतकामोहमनि
च्छन्निवसाम्प्रतम् ॥ केनापिचाकृष्टवचिकीर्षुः सङ्गमोद्भवम् ॥ ११२ ॥ एवर्विंकारहेतुंसनिश्चिन्वन्निन्द्रियस्यतु ॥ पुरोव
लोकयामाससंहितेषुम्मनोभवम् ॥ १३ ॥ एतस्मिन्नन्तरेब्रह्माविज्ञातसमयःसुरान् ॥ दृष्ट्वास्थानादाजगामतत्समाजमनुग्र
हात् ॥ १४ ॥ ततःसकुपितोदृष्ट्वासन्धितेषुम्मनोभवम् ॥ जज्ज्वालज्वलनप्रख्यस्तन्दिधक्षुःप्रसत्यतु ॥ १५ ॥ कामोर्यस
मयज्ज्ञात्वामाम्मोहयितुमिच्छति ॥ मनोमेस्ववशङ्कर्तुन्तन्नयामियमक्षयम् ॥ १६ ॥ एवर्विंचिन्त्यमानस्यनेत्रोद्भाविततेज
सा ॥ वर्द्धितोज्वलनोभूत्वाक्रोधन्नेत्रात्ससर्जह ॥ १७ ॥ तङ्क्रोधन्निःसरिष्यन्तज्जातवेदःस्वरूपिणम् ॥ ज्ञात्वाकामस्यता
न्वाणान्यौष्पचापनिषण्णकार्त्तम् ॥ १८ ॥ शक्तिम्प्राणैस्तथात्मानमाकृष्यापालयद्विधिः ॥ उत्सारयामासतदावसन्तंसपिताम
हः ॥ १९ ॥ निजशक्त्यातदाशम्भुक्रोधाद्रक्षन्मनोभवम् ॥ अथाकाशगतादेवाःकुदन्तद्वामहेश्वरम् ॥ २० ॥ प्रसीदजगता
न्नाथकामेक्रोधम्परित्यज्य ॥ त्वयायथापुरासृष्टःशम्भुरूपेणकर्मणा ॥ २१ ॥ येनचायोजितङ्कर्मतत्करोतिमनोभवः ॥
तस्मात्त्वम्मदनेशम्भोक्रोधान्निमुपसंहर ॥ २२ ॥ प्रसीदसर्वभूतेशभक्त्यात्वाम्प्रणतावयम् ॥ इतिस्मवदतान्तेषाममरा
णान्तदानलः ॥ २३ ॥ ललाटचक्षुःसम्भूतोभस्माकार्षीन्मनोभवम् ॥ दग्ध्वाकामन्तदावह्निज्ज्वालामालातिदीपितः

का०
१२५

॥ २४ ॥ संस्तम्भितोयविधिनाहरङ्गन्तुंशशाकन ॥ महादेवोपितद्भस्ममनोभवशरीरजम् ॥ २५ ॥ आदायसर्वगात्रेषु
भूतिलेपन्तदाकरोत् ॥ लेपशेषाणिभस्मानिसमादायतदाहरः ॥ २६ ॥ सगणोन्तर्द्धकालीव्विहायविधिसम्पते ॥ ब्रह्मा
क्रोधानलंशम्भोर्दहन्तंसकलान्तसुरान् ॥ २७ ॥ वडवारूपिणश्चक्रेदेवानाम्पुरतस्तदा ॥ वडवान्तान्तदादेवाःसौम्याश्वा
लामुखीशुभाम् ॥ २८ ॥ दृष्ट्वानिर्व्विघ्नमनसोबभूवुःपूर्व्वपीडिताः ॥ वडवान्तांसमादायतदाज्वालामुखीव्विधिः ॥ २९ ॥
सागरम्प्रययौलोकहितायजगताम्पतिः ॥ गत्वाथसागरम्ब्रह्माप्रोवाचपरिपूजितः ॥ १३० ॥ यथावत्तेनविप्रेन्द्राःसमयञ्च
निवेदयन् ॥ अयङ्क्रोधोमहेशस्यवडवारूपधृक्तया ॥ १३१ ॥ ज्वालामुखस्सदाधार्य्योयावन्नविनयाम्यहम् ॥ यदात्वामहमाग
म्यवदामिसरिताम्पते ॥ १३२ ॥ तदात्वयापरित्याज्यःक्रोधोयव्वडवामुखः ॥ भोजनम्भवतस्तोयमेतस्यतुभविष्यति
॥ ३३ ॥ यत्नादेवव्विधार्य्योयय्यथानोयातिचान्तरम् ॥ इत्युक्तोब्रह्मणासिन्धुरङ्गीचक्रेतदाक्रुधम् ॥ ३४ ॥ ग्रहीतुव्वडवाव
क्रंशम्भोश्चाशक्यमभ्यरम् ॥ ततः प्रविष्टोजलधौपावकोवडवामुखः ॥ ३५ ॥ वार्य्योघान्निदहन्त्सम्यग्ज्वालामालातिदीपि
तः ॥ यदाभवच्छम्भुनेत्राददाहमदनन्तदा ॥ ३६ ॥ अभवत्सुमहाशब्दोयेनाकाशः प्रपूरितः ॥ तेनशब्देनमहताकामदाहेक्ष
णेनच ॥ ३७ ॥ सखीभ्यांसहभीताभूकालीशोकयुतातदा ॥ तेनशब्देनहिमवाँश्चकितोविस्मितस्तदा ॥ ३८ ॥ सुतामेव

पु०

अ.४४

१२५

जगामाशुगताङ्कालीहराश्रमम् ॥ तान्त्रकालीन्तनयाम्भयशोकाकुलांशुभाम् ॥ ३९ ॥ रुदन्तीशम्भुविरहादाससादाच
 लेश्वरः ॥ आसाद्यपाणिनातस्यामार्जयन्नयनद्वयम् ॥ १४० ॥ माभैषीः कालिमरोदीरित्युक्तातन्त्रदाग्रहीत् ॥ क्रोडीकृ
 त्यसुतान्तान्तुहिमवानचलेश्वरः ॥ ४१ ॥ स्वमालयमथानिन्येसान्त्वयामासचार्दिताम् ॥ अन्तर्हितेहरेकालीविरहात्तस्य
 सन्ततम् ॥ ४२ ॥ निवसन्तीपितुर्गर्हेभुशोचचमुमोहच ॥ शैलाधिराजोप्यथमेनकापिमैनाकमुख्योपिसखीद्वयञ्च ॥ ४३ ॥
 तांसान्त्वयाञ्चक्रुरदीनसत्वांहरव्विस्मरतथापिनोमा ॥ ४४ ॥ इतिकालिकापुराणेचतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥
 मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ ४५ ॥ अथदेवमुनिर्ग्यातोहिमवन्मन्दिरन्तदा ॥ नियोजितोबलभिदानारदः कामगः परम् ॥ १ ॥
 सगतः पूजितस्तेनधरेशेनमहात्मना ॥ तंसमुत्सृज्यरहसिकालीन्तामाससादह ॥ २ ॥ आसाद्यकालीसमुनिः सम्बोध्यज्ञा
 नशालिनीम् ॥ उवाचेदव्वचस्तथ्यंसर्व्वेषाञ्जगतांहितम् ॥ ३ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ शृणुकालिवचोमत्यंसत्यन्तदवधार
 य ॥ सेवितः समहादेवस्त्वयेहतपसाविना ॥ ४ ॥ अनुरक्तोपितेनत्वाम्महादेवोविसृष्टवान् ॥ त्वामृतेशङ्करोनान्यान्दितीयां
 सद्ब्रह्मोष्यति ॥ ५ ॥ त्वञ्चापिनान्यन्दयितद्ब्रह्मोष्यसिविनेश्वरम् ॥ तस्मात्त्वन्तपसायुक्ताचिरमाराधयेश्वरम् ॥ ६ ॥ तप
 सासंस्कृतान्त्वान्तुसद्वितीयाङ्कुरिष्यति ॥ मन्त्रोयन्तस्यसुभगेशृणुत्वय्यैनसोचिरात् ॥ ७ ॥ आराधितस्तेप्रत्यक्षोभवि

का०

१२६

प्यतिमहेश्वरः ॥ ओन्नमः शिवायेति च सर्वदा शङ्करप्रियः ॥ ८ ॥ चिन्तयन्ती तु तद्रूपत्रियमस्था षडक्षरम् ॥ मन्त्रं जपत्वङ्गि
रिजे तेन तुष्टो भवेद्भरः ॥ ९ ॥ एवमुक्ता तदा काली नारदेन महात्मना ॥ कर्तव्यमनुमेने सा हितन्तथ्यञ्च तद्वचः ॥ १० ॥ अनु
मान्यतपस्तप्तुन्तदा कालीश्च नारदः ॥ स्वर्गञ्जगामतस्याश्च निश्चिता भून्मतिर्व्रते ॥ ११ ॥ अथ याते देवमुनौ काली सा सा
द्यमेनकाम् ॥ तपःश्रद्धां समाचरु ये चात्मनो हरसङ्गमे ॥ १२ ॥ काल्युवाच ॥ ॥ तपस्तप्तुङ्गमिष्यामि मातः प्राप्नुमहे
श्वरम् ॥ अनुजानीहि माङ्गन्तुन्तपसेद्यतपो वनम् ॥ १३ ॥ तपःकरणयत्नमेपितुरावेदयद्रुतम् ॥ यावन्नदस्ये जननिभूतेश
विरहाग्निना ॥ १४ ॥ इति तस्यावचः श्रुत्वा मेनका शोककर्षिता ॥ आलिङ्ग्य स्वसुतामूचे मातपः कुरुवल्लभे ॥ १५ ॥ मृदुदेहा
सिपुत्रित्वम्मातपो याहि कर्कशम् ॥ तपःसोढुम्मुनेर्गात्रं शक्तेन कलेवरम् ॥ १६ ॥ वनवासश्च ते पुत्रिनेष्टः शत्रुगणैरपि ॥ त
स्मात्त्वं सम्परित्यज्य वनवासोऽद्वन्तपः ॥ १७ ॥ आत्मनोऽद्यनुरूपेण तपस्तत्कुरु यद्वितम् ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥
मातुः सावचनं श्रुत्वा गिरिजादीनमानसा ॥ १८ ॥ इत्यूचे च तदा वाक्यन्तपो यत्नपराप्रसूम् ॥ मानिषे धय माय्याँस्येतपसेद्यत
पो वनम् ॥ १९ ॥ प्रच्छन्नमपियास्यामि नानुज्ञाताप्यहन्त्वया ॥ ॥ मेनकोवाच ॥ ॥ गृहेषु देवाः सततम् ब्रह्मविष्णुशिवादयः
॥ २० ॥ तस्माद्गृहेषु त्रिदेवानर्चयत्वय्यथेप्सितान् ॥ स्त्रीणान्तपो वनगतिर्न श्रुतास्वामिनाविना ॥ २१ ॥ तस्मान्न युज्यते पु

पु०

अ० ४६

१२६

त्रितपोयात्रावनम्प्रति ॥ यतो निरस्तातपसेवनङ्गन्तुश्चमेनया ॥ २२ ॥ उमेतितेनसोमेतिनामप्रापतदासती ॥ अवज्ञाय
 तदामातुर्वचनंहिमवत्सुता ॥ २३ ॥ सखीभ्याञ्ज्ञापयामासपितरन्तपसोद्यमम् ॥ सतुज्ञात्वागिरिपतिस्तपसेचरितोद्यम
 म् ॥ २४ ॥ दुहितुश्चानुमेनेचनातिहृष्टमनाइव ॥ सानुज्ञाप्यतदातातय्यैत्रदग्धोमेनोभवः ॥ २५ ॥ शम्भुनाप्रययौतत्र
 गङ्गावतरणम्प्रति ॥ गङ्गावतरणन्नामप्रस्थोहिमवतःसच ॥ २६ ॥ हरशून्योयददृशेकाल्यातच्चिन्तयातदा ॥ यत्रस्थित्वा
 पुराशम्भुर्ध्यानवानभवद्भृशम् ॥ २७ ॥ तत्रक्षणन्तुसास्थित्वाबभूवविरहाहिता ॥ हाहरेतिक्षणन्तत्रोदमानागिरेःसुता
 ॥ २८ ॥ विललापातिदुःखार्ताचिन्ताशोकसमन्विता ॥ क्षणविलप्यसाकालीस्मृत्वापूर्वोद्भवन्तदा ॥ २९ ॥ हाहहर
 स्यसामोहमवापकमलेक्षणा ॥ ततश्चिरेणसामोहन्धैर्यात्संस्तभ्यभामिनी ॥ ३० ॥ नियमायाभवत्तत्रदीक्षिताहिमवत्सु
 ता ॥ प्रथमन्नियमस्तस्याबभूवफलभोजनम् ॥ ३१ ॥ चर्यापश्चात्तपाचिन्ताशाम्भवीशाम्भवोजपः ॥ यज्ञियैर्द्वारुभिःशुष्कै
 श्वतुर्द्विक्षुचतुष्कृतम् ॥ ३२ ॥ वह्निसंस्थापनङ्गीष्मेतीव्रांशुस्तत्रपञ्चमः ॥ हस्तान्तरेचतुर्वह्नीकृत्वावैश्वानरेष्टिना ॥ ३३ ॥
 तन्मध्यस्थासूर्य्यबिम्बव्यक्षन्तीवल्कलांशुका ॥ ग्रोष्मन्निन्येवह्निमध्येशिशिरेतोयवासिनी ॥ ३४ ॥ प्रथमम्फलभोगेनद्विती
 यन्तोयभोजनम् ॥ तृतीयन्तुस्वयम्पातिवृक्षपल्लवभोजनम् ॥ ३५ ॥ क्रमेणतूतदापर्णान्निरस्यहिमवत्सुता ॥ निराहारव्रता

का० भूत्वा तपश्चरणखिन्निका ॥ ३६ ॥ आहारेत्यक्तपण्णाभूद्यस्मादिमवतः सुता ॥ तेन देवैरपण्णैतिकथिता पृथिवीतले ॥ ३७ ॥
 १२७ पञ्चातपव्रतेनैव तोयानाञ्च प्रवेशनैः ॥ एकपादस्थिता सा तु वसन्ते हिमवत्सुता ॥ ३८ ॥ षडक्षरञ्च पन्ती सा चिरन्तेपेतपोम
 हत् ॥ चीरवल्कलसञ्जीता जटासङ्घातधारिणी ॥ ३९ ॥ कृशाङ्गी चिन्तने शक्ता जिगाय तपसामुनीन् ॥ तान्तपश्चरणेशक्तां
 रक्षशङ्करः स्वयम् ॥ ४० ॥ आप्यायति स्म स तदा भयाद्रक्षति हर्षितः ॥ एवन्तस्यास्तपस्यन्त्याश्चिन्तयन्त्यामहेश्वरम्
 ॥ ४१ ॥ त्रीणि वर्षसहस्राणि जग्मुः काल्यास्तपोवने ॥ षट्त्रिवर्षसहस्राणि सँस्कृता वीक्षणात्स्वयम् ॥ ४२ ॥ दैवेन विधिना दे
 वी हरयोग्या तदाभवत् ॥ षट्त्रिवर्षसहस्रान्ते यत्र तेपेतपोहरः ॥ ४३ ॥ तत्रक्षणमथोषित्वा चिन्तयामास भामिनी ॥ नियम
 स्थाम्महादेवः किम्माक्षानातिनाधुना ॥ ४४ ॥ येनाहं सुचिरन्तेन नानुज्ञाता तपोरता ॥ लोकेनास्त्यत्र गिरिशः किन्तत्र मुनि
 भिःस्तुतः ॥ ४५ ॥ सर्वज्ञः सर्वगो देवो हरो देवैर्निगद्यते ॥ स सर्वगस्तु सर्वज्ञः सर्वात्मा सर्वहृदतः ॥ ४६ ॥ सर्वभूतिप्र
 दो देवः सर्वभावनभावनः ॥ सती च मेनका मातायदि चाहवृष्टं पञ्चजे ॥ ४७ ॥ सानुरक्तान चान्यस्मिन्सप्रसीदतु शङ्करः ॥
 यदि नारदं क्रोत्थो मन्त्रोयं स्यात्षडक्षरः ॥ ४८ ॥ यदि भक्त्या मया जतं हरस्तेन प्रसीदतु ॥ सत्यय्यदितपस्तप्तं सत्यश्चारा
 धितो हरः ॥ ४९ ॥ सत्यम्भवेद्यदितपो हरस्तेन प्रसीदतु ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एवञ्चिन्तयन्ती सा यदा तिष्ठ

पु०

अ. ४६

१२७

राश्रमे ॥ ५० ॥ अधोमुखीदीनवेषाजटावलकलमण्डिता ॥ तदैवब्राह्मणः कश्चिद्ब्रह्मचारीधृतव्रतः ॥ ५१ ॥ कृष्णाजिनो
 त्तरीयेणधृतदण्डकमण्डलुः ॥ ब्राह्मयाश्रियादीप्यमानःस्वर्णगौरैःसुशोभनः ॥ ५२ ॥ जटाभिःपरिवीताभिरुद्रिकस्तनु
 देहभृत् ॥ उपस्थितस्तदाकालीशम्भुर्ब्राह्मणरूपधृक् ॥ ५३ ॥ आसाद्यप्रथमङ्कालीसमाभाष्यतदाद्विजः ॥ ज्ञातुम्प्र
 त्यक्षतोरगंश्रोतुमिच्छंश्चतद्वचः ॥ ५४ ॥ वाग्मीविचित्रवाक्येनपप्रच्छगिरिजान्तदा ॥ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ का
 त्वङ्कस्यासिकल्याणिकिमर्थंविजनेवने ॥ ५५ ॥ तपश्चरसिदुर्दर्षम्मुनिभिःप्रयतात्मभिः ॥ नबालात्वन्नापितृद्वातरुणी
 चातिशोभना ॥ ५६ ॥ कथम्पतिर्विन्नाभीक्ष्णन्तपश्चरसिसाम्प्रतम् ॥ किंवातपस्विनीभद्रेकस्यचित्सहचारिणी ॥ ५७ ॥
 तपस्विनःसपुष्पादिसमाहर्तुङ्गतोन्यतः ॥ एतन्ममसमाचक्ष्वयदिगुह्यम्भवेन्नते ॥ ५८ ॥ यदितेहृदयेमन्युःकञ्चिद्वस
 तिसम्प्रति ॥ तदाचक्ष्वसमर्थोस्मितमहञ्चापिवारितुम् ॥ ५९ ॥ इत्युक्तातेनविप्रेणगिरिजाथनिजांसखीम् ॥ तस्यो
 त्तरप्रदानायकटाक्षेणन्ययोजयत् ॥ ६० ॥ सासखीविजयातस्यावचनाद्ब्राह्मणन्तदा ॥ प्रोवाचेदग्यथातध्यङ्गीक्षन्तीगि
 रिजामुखम् ॥ ६१ ॥ एतस्यागिरिराजस्यतनयेयन्द्भिजोत्तम ॥ ख्याताचपावर्वातीनाम्नाकालीतिचसुशोभना ॥ ६२ ॥
 ऊचेयन्नचकेनापिशङ्करव्यंभध्वजम् ॥ बाञ्छन्तीदयितन्तीव्रन्तपश्चरतिवैपतिम् ॥ ६३ ॥ त्रीणिवर्षसहस्राणितपस्तप

का०
३२८

तिभामिनी ॥ नशङ्करोगिरिसुतामद्याप्यभ्युपपद्यते ॥ ६४ ॥ शङ्करोगिरिशोदेवः सर्वगः परमेश्वरः ॥ इति स्मगद्यते देवैर्मूर्ति
 भिश्च तपोधनैः ॥ ६५ ॥ किमेनांसनजानाति किंसानौ नास्ति वागिरेः ॥ इति चिन्ता विषण्णेयमद्यनोलभते सुखम् ॥ ६६ ॥
 अप्रार्थितस्त्वमनयादयसे यदि वा सुखम् ॥ तदैनां शङ्करेणाद्यत्वं सङ्गमय सुव्रत ॥ ६७ ॥ इति तस्यावचः श्रुत्वा ब्रह्मचारी तदा
 द्विजः ॥ स्मयमान इदं व्यङ्ग्यं हेलयो वाच पावर्त्तनीम् ॥ ६८ ॥ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ ॥ अमोघदर्शनश्चास्मि हरश्चानयितुं ह्यमः ॥
 किन्त्वेकत्रिगदाम्यद्यनिश्चितं मन्मतं शृणु ॥ ६९ ॥ जानाम्यहमहादेवं तव्यं दामिशृणुष्व मे ॥ वृषध्वजो महादेवो भूतिलो जटा
 धरः ॥ ७० ॥ व्याघ्रचर्मशुकश्चैकः सर्वो तो गजकृतिना ॥ कपालधारी सर्पपौर्धैः सर्वगात्रेषु वेष्टितः ॥ ७१ ॥ विषदग्धगल
 ल्यक्षो विरूपाक्षो विभीषणः ॥ अव्यक्तजन्मा स ततद्बृहभोग्यविवर्जितः ॥ ७२ ॥ ज्ञातिभिर्बान्धवैर्हीनो भक्ष्यभोज्यविवर्जितः
 ॥ स्मशानवासी स ततं स तसङ्गपरिवर्जितः ॥ ७३ ॥ गर्ज्जद्विष्वक् टैस्तीक्ष्णैर्भूतौघैः परिवारितः ॥ शृङ्गाररसहीनश्च भा
 र्यापुत्रविवर्जितः ॥ ७४ ॥ केन वा कारणेन त्वम्भर्तारन्तं समीहते ॥ पूर्वैश्चुतं मया चैव तस्यापरमिदं कृतम् ॥ ७५ ॥ शृणु ते नि
 गदाम्यद्यदिते गृह्यते ॥ दक्षस्य दुहिता सा ध्वी सती वृषभवाहनम् ॥ ७६ ॥ वव्रे पतिम् पुरा देवात्सम्भोगपरिवर्जितम् ॥ क
 पालिजायेति सती दक्षेण परिवर्जिता ॥ ७७ ॥ यज्ञभागप्रदानाय शम्भुश्चापि विवर्जितः ॥ साथतेनापमानेन भृशं शोकाकु

पु०

अ. ४६

३२८

लासती ॥ ७८ ॥ तत्वाजस्वान्प्रियान्प्राणाँस्तयात्यक्तश्चशङ्करः ॥ त्वंस्त्रीरत्नन्तवपिताराजानिखिलभूभृताम् ॥ ७९ ॥ तथा
विधम्पतिङ्कस्मादुग्रेणतपसेहसे ॥ देवेन्द्रोवाधनेशोवापवनोवाप्यपास्पतिः ॥ ८० ॥ अग्निर्वान्यःसुरोवापिस्वर्वाद्यावश्वि
नावपि ॥ विद्याधरोवागन्धर्वोनागोवामानुषोथवा ॥ ८१ ॥ रूपयौवनसम्पन्नःसमस्तगुणसंयुतः ॥ सतेयोग्यःपतिःश्री
मानुदारकुलसम्भवः ॥ ८२ ॥ येनत्वम्बहुरत्नौघपूरितेनर्घविस्तृते ॥ माल्यप्रवरसंयुक्तेधूपचूर्णैःसुवासिते ॥ ८३ ॥ मृ
द्वास्तरणसंयुक्तेविस्तृतेसुमनोहरे ॥ चारुप्रासादगर्भस्थेजाम्बूनदविचित्रिते ॥ ८४ ॥ शय्यातलेसमासाद्यसयोग्यस्ते
भवेत्पतिः ॥ एवञ्ज्ञात्वाद्यसुभगेयदिवाञ्छसिशङ्करम् ॥ ८५ ॥ किन्तेतपोभिःसुतरामहन्तय्योजयेत्वया ॥ ॥ मार्कण्डे
यउवाच ॥ ॥ इतिश्रुत्वातदाकालीब्राह्मणस्योत्तरन्तदा ॥ ८६ ॥ मितन्तथ्यञ्जगादैर्नम्ब्राह्मणङ्कोपसंयुता ॥ ॥ काल्यु
वाच ॥ ॥ नजानासिहरन्देवन्त्वज्ञानामीतिभाषसे ॥ ८७ ॥ बहिर्यद्दृश्यतेतत्तेकथितद्विजनन्दन ॥ यस्यभावन्नजानन्तिसे
न्द्राब्रह्मादयःसुराः ॥ ८८ ॥ तस्यत्वविप्रतनयश्शिशुर्जास्यसिकिम्भवम् ॥ यच्छ्रुतम्भवतानीचवदनाद्भाषितल्लघु ॥ ८९ ॥
इतस्ततस्तुश्रुत्वैवभाषसेत्वनष्टवान् ॥ तस्मात्त्वत्तोवरन्नाहव्वाञ्छयेनापिवापतिम् ॥ ९० ॥ अन्यद्वदनवच्चतोवाञ्छयेहर
सङ्गमम् ॥ इत्युक्तागिरिजाविप्रमवलोक्यसखीमुखम् ॥ ९१ ॥ इदमाहतदाकालीसंशयारूढचेतना ॥ महताचिन्तनेनेहत

१ तेहति त्वयेत्यर्थः कर्तुं शेषत्वविचक्षायांयष्टी ।

का०

१२९

पसाराधितोहरः॥९२॥तन्ममाग्रेविप्रसुतोनिन्दितुर्वैक्यमुक्तवान्॥तदहश्चापनेष्यामिस्तुतिवाक्येनसाम्प्रतम्॥९३॥नहा
 त्मनाश्रयोनिन्दांशृणोतिकुरुतेथवा॥तयोरागःसमम्पूर्वमभ्यातातमुखाच्छ्रुतं॥९४॥तस्मात्तदपनेष्येहन्तन्निषेधयविप्रकल्
 ॥इत्युक्त्वासासखीङ्कालीशम्भुसङ्गतमानसा॥९५॥आगःसम्मार्जनायाशुहरंस्तोतुमुपाक्रमत॥काल्युवाच॥नमःशिवाय
 शान्तायकारणत्रयहेतवे॥निवेदयामिचात्मानन्वङ्गतिःपरमेश्वर॥९६॥विज्ञानसौभाग्यसुहृद्गतायतेप्रपञ्चहीनायहिरण्य
 बाहवे॥नमोस्तुनारायणपद्मसम्भवप्रधानबीजायजगदितायते॥९७॥इतिस्तुवन्तीम्पुनरेवसद्विजस्तदावचःकिञ्चिदुदीरि
 तुम्पुनः॥समीक्ष्यकालीमकरोत्सयत्नकम्बुद्वासमाचष्टसखीङ्गिरेःसुता॥९८॥अयन्दिजःकिञ्चनवक्तुमिच्छत्युग्रंहरश्चा
 पिनसर्व्विदानः॥निन्दन्नहिप्राणहरींहरस्यनिन्दामहंश्रोतुमिहक्षमामि॥९९॥यावद्भूरिवचोऽस्याहन्नशृणोम्यधुनासखि॥ग
 च्छामितावहूरायसमुत्तिष्ठामिमत्प्रियो॥१००॥इत्युक्त्वासातयासरूपासहिताहिमवत्सुता॥प्रतस्थेथसमुत्थायतमुत्सृज्यद्विजं
 हठात्॥१॥अथशम्भुर्निजरूपमास्थायहिमवत्सुताम्॥तंसमुत्सृज्यगच्छन्तींहरःस्मेरमुखोन्वयात्॥२॥अहंहरोमहादेवोमां
 संस्तौषिनचाधुना॥सम्मुखीभवहेकालिसमाश्वासयशाङ्कुरि॥३॥इत्युक्त्वासमहादेवोगच्छन्त्याःपुरतोगतः॥प्रसार्य्यहस्तौ
 काल्यास्तुगतिन्तस्याविरोधयन्॥सावीक्ष्यशम्भुवदनन्तक्षणादभवद्वठात्॥४॥अधोमुखीतडिद्वातचकितेवगिरेःसुता॥म

१ आगः पापापराधयोः ।

पु०

अ.४६

१२९

न्दाक्षम्प्रोति लज्जाभिः साजडेवतदाभवत् ॥ ५ ॥ वक्तुश्च नाशकत्किञ्चिद्विवक्षुरपि भाविनी ॥ मनोरथानां सिद्ध्या तु सुधाभिरिव पू-
 रितम् ॥ ६ ॥ शरीरमभवत्तस्यामुदापूर्णन्दिजोत्तमाः ॥ षट्पिर्वर्षसहस्रैस्तु तपःक्लेशमविन्दत ॥ ७ ॥ यतङ्गणात्समुत्सृज्य सम्मोद-
 मुदिताभवत् ॥ ताश्च वीक्ष्य तथा भूताम्प्रणयादृषभध्वजः ॥ ८ ॥ कामेन भस्मरूपेण गात्रस्थेन च मोहितः ॥ अथ तां विवर्होद्विक्तः
 समेत्य तृषभध्वजः ॥ ९ ॥ सम्बोधयन्निदञ्चाटुवचनम्प्रोक्तवान्मुदा ॥ न ते सुन्दरि माव्वैकुङ्किञ्चनापित्वमीहसे ॥ १० ॥
 तपःक्लेशं स्मरन्ती किम्पुन्यसि सा मप्रतम् ॥ अहञ्च परितप्यामि त्वामृतं सुभगे मम ॥ ११ ॥ समयाद्यत्समारब्धन्तपस्तत्तु-
 न्त्वया समम् ॥ सानुरक्तोऽथ संस्कृत्य भविष्यामि त्वया प्रिये ॥ १२ ॥ अधुना समतीतो मे यः कृतः समयो मया ॥ तपसे भवती-
 चापि तपसैव सुसंस्कृता ॥ १३ ॥ सञ्चिन्तनेन जप्येन तीव्रेण तपसा तदा ॥ मूल्येन महता क्रीतो दासो ह्यहम्प्रियो जय ॥ १४ ॥
 ॥ त्वदङ्गनां संस्करणे जटानाञ्च प्रसाधने ॥ प्रमुच्य वल्कलङ्गात्राञ्चाव्वैशुकनिवेशने ॥ १५ ॥ हारनूपुरकेयूरकाञ्चयादिपरि-
 धापने ॥ द्रुतत्रियो जयशुभेयदिस्नेहोऽस्ति मादृशि ॥ १६ ॥ निर्दग्धो यो मया कामो भस्मरूपेण भक्तनौ ॥ स्थितो माम्प्रति
 कृत्येव त्वदग्रे दग्धुमिच्छति ॥ १७ ॥ तस्मादुद्धर माङ्कामादग्नेरिव मनोहरे ॥ त्वदङ्गामृतदानेन प्रसीद दायिते मम ॥ १८ ॥
 इति श्रीकालिकापुराणे पञ्चचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ अथ श्रुत्वा वचः शम्भोर्गिरिजातीव हर्षिता ॥ मेने

का०
१३०

प्राप्तन्तदाशम्भुं सुन्दरन्दयितम्पतिम् ॥ १ ॥ अथप्राह तदा काली सखीवक्त्रेण शङ्करम् ॥ यथा स शृणुते वाक्यं श्रोतुमिच्छंश्च शङ्करः
॥ २ ॥ न सन्धावति भेदेन प्रवर्तन्ते त्रसज्जनाः ॥ मर्यादया हरस्तन्मे पाणिङ्गुला तु शङ्करः ॥ ३ ॥ पितृदत्ता भवेत्कन्या तपोदत्ता भवे
न्न हि ॥ तपसा चेत्प्रदत्ता ह्यम्मान्ता तश्च प्रदास्यति ॥ ४ ॥ तस्मात्सम्प्रार्थ्य पितरं हिमवन्तन्न गेश्वरम् ॥ वैवाहिकेन विधिना पाणिङ्गु
ला तु मे हरः ॥ ५ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ इत्युक्त्वा विरामाथ कालीलज्जा समन्विता ॥ हरो पितृद्वयः सत्यन्तर्ध्वयौ गन्तदाग्रही
त् ॥ ६ ॥ ततः ससगणः शम्भुस्तत्र वासन्तदा करोत् ॥ गङ्गावतरणे सानौ यथा पूर्वन्तथा धुना ॥ ७ ॥ काली पितुर्गृह्यता स
खीभिः परिवारिता ॥ नालोकयन्ती सा दीना गुरूणां वन्दनं सती ॥ ८ ॥ एतस्मिन्नन्तरे सप्तमरोचिप्रमुखान्मुनीन् ॥ चिन्तया
मासशशिभृत्कालीम्प्रार्थयितुन्तदा ॥ ९ ॥ चिन्तिताः सप्तमुनयस्तत्क्षणान्मदनारिणा ॥ आकृष्टा इव केनापि तत्सकाशमुपा
गताः ॥ १० ॥ तान्मुनीन्ददृशे शम्भुः सप्ताग्नीनिव दीपितान् ॥ अरुन्धतीर्व्यंशिष्ठस्य सकाशे ददृशे सतीम् ॥ ११ ॥ अरुन्ध
तीन्ततो दृष्ट्वा वशिष्ठस्य समीपतः ॥ मेनेयोषिर्ब्रह्मन्धर्म्यम्मुनिभिश्चाप्यवर्जितम् ॥ १२ ॥ ततस्ते मुनयः सर्वे सम्पूज्य वृषभ
ध्वजम् ॥ इदमूचुः प्रहर्षेण स्मरणाकर्षिताः प्रियम् ॥ १३ ॥ ॥ ऋषय उचुः ॥ ॥ यत्प्रत्यक्षं दृश्यते शुद्धरूपञ्चन्द्रप्रख्यञ्चन्द्रखण्डो
पशोमि ॥ अन्तःप्रज्ञम्भावितन्तन्मुनीनाम्भाग्यन्दृष्टम्भागधेयेन मुक्तैः ॥ १४ ॥ प्रज्ञातन्त्रन्ध्यातन्त्रम्पुरस्तात्त्रित्यन्धये

१ ध्यानयन्त्रं ध्यानयुक्तं ध्यानगम्यमिति वापाठः ।

पु०

अ. ४६

१३६

ध्यायिनांस्वप्रकाशम् ॥ पुञ्जीभूतम्बाह्यतत्वेनशश्वद्योगप्राप्यन्धामशम्भोरुदारम् ॥ १५ ॥ दृष्टायस्यैवाग्रभागंसनेत्र
 न्त्राणायस्यादर्शनंसूर्य्यतुल्यम् ॥ तद्वामेदंस्थानसर्व्वस्यनित्यम्भक्त्यास्तुत्यन्तन्नुमः शम्भुदेहम् ॥ १६ ॥ प्रकाशतेयः प्रथ
 मादिभागतः स्थितः सवामेयइहैवनेता ॥ सोस्माकमस्तुप्रथमंस्वसिद्धयैहरस्यशक्त्याविधृतोललाटे ॥ १७ ॥ यःप्रधाना
 त्मकः सत्वरजोभ्यान्तमसान्वितः ॥ पुरुषः सर्व्वजगतांसहरोनः प्रसीदतु ॥ १८ ॥ इतिसंस्तुत्यदेवेशम्भुनयोविनयानताः ॥
 ऊचुः किमर्थम्भवतास्मृतास्तन्नोनिगद्यताम् ॥ १९ ॥ तेषान्तद्वचनंश्रुत्वाशङ्करः प्रहसन्निव ॥ जगादतान्मुनीन्सर्व्वाना
 भाष्यचपृथक्पृथक् ॥ २० ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ हितायसर्व्वजगतांसम्भोगायात्मनस्तथा ॥ दारान्ग्रहीतुमिच्छामित
 थासन्तानवृद्धये ॥ २१ ॥ सहायन्तत्रकुर्व्वन्तुभवन्तोममसाम्प्रतम् ॥ मदर्थेचततः कालीय्यौचन्तान्तुहिनाचलम् ॥ २२ ॥
 महतातपसाकालीमाम्पतिर्ल्लघुविन्दताम् ॥ किन्तुग्रहिष्येविधिनातस्माद्याचन्तुतङ्गिरिम् ॥ २३ ॥ यथायथास्वयङ्काली
 शैलोदातुंसमुत्सहेत् ॥ तथातथाविद्ध्वंहियूयव्यौग्विभवान्विताः ॥ २४ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ हरंसम्बोध्यमुन
 योह्यगच्छन्गिरिराङ्गहम् ॥ तेनप्रपूजितास्तेतुप्रोचुस्तम्भुनयोगिरिम् ॥ २५ ॥ यश्चन्द्रशेखरोदेवोदेवदेवश्चयोमतः ॥
 शापानुग्रहणेशक्तोयएकोजगताम्पतिः ॥ २६ ॥ यःसंहरतिसर्व्वणिजगन्तिप्रलयोद्भवे ॥ योविभूतिप्रदोभक्तेनानारू

का०

१३१

पोमनोहरः ॥ २७ ॥ सतेदुहितरङ्गालीम्भार्ग्यामादातुमिच्छति ॥ यदिपश्यसित्वय्योग्यव्वरन्तदुहितुःसमम् ॥ २८ ॥
 तदाप्रयच्छतनयाङ्गालींशशिभृतेगिरे ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इत्युक्तस्तैर्गिरिपतिश्चिरंस्वहृदयस्थितम् ॥ २९ ॥
 दुहितुश्चप्रियञ्ज्ञात्वाप्राप्यसद्वचनान्मुदम् ॥ आहचेदम्प्रकाशेनयुष्माभिस्त्वहमागतैः ॥ ३० ॥ पावितोमुनिशा
 दूलेः पूरितश्चमनोरथः ॥ दास्यामिशम्भवेपुत्रोऽय्युष्माभिः प्रार्थितस्त्वहम् ॥ ३१ ॥ पूर्वमेवतपस्तप्त्वातयेशः पतिरीहि
 तः ॥ धातुर्नियोजनमिदङ्कोन्यथाकर्तुमुत्सहेत् ॥ ३२ ॥ कोन्यः प्रार्थयितुं शक्तः सुताम्ममविनाहरात् ॥ हरेणावगृहीतायाता
 मन्यः कः समुत्सहेत् ॥ ३३ ॥ हरङ्गृहीत्वामनसानान्यं सापीहवाञ्छति ॥ इत्युक्त्वा मेनया सार्द्धं सुतान्दान्तुश्च शम्भवे ॥ ३४ ॥
 अङ्गीकृत्य विसृष्टास्तेत्यनुप्रापुर्महेश्वरम् ॥ ते गत्वामुनयः सर्वे मरीचिप्रमुखा द्विजाः ॥ ३५ ॥ शैलराजो यदा चष्टत दूचुर्मदना
 रये ॥ हिमवाँस्तनयान्दातुन्तुभ्यमुत्सहेत्ते हर ॥ ३६ ॥ यदिदानीन्त्वया कर्तुं यज्यते क्रियतान्तुतत् ॥ अस्माँश्चाप्यनुजानीहि
 हरगन्तुत्रिजास्पदम् ॥ ३७ ॥ सिद्धञ्ज्ञात्वा हरः साध्यम्मुदितस्तान्विसृष्टवान् ॥ यथायोग्यं समाभाष्य क्रमादेकैकशो मुनीन्
 ॥ ३८ ॥ कालीविवाहावसरेयुयमायातमाप्रति ॥ इति ते वै हरेणोक्तम्प्रतिश्रुत्यर्षयो ययुः ॥ ३९ ॥ अथान्योन्यप्रियतया कृ
 त्वाकृत्वा गतागतम् ॥ समयङ्कारयामास विवाहाय हरोगिरिम् ॥ ४० ॥ माधवे मासि पञ्चम्यां सिते पक्षे गुरोर्दिने ॥ चन्द्रे चो

पु०

अ. ४६

१३१

तरफलगुन्याम्भरण्यादौस्थितेरवौ ॥ ४१ ॥ आगतामुनयस्तत्रमरीचिप्रमुखामुहुः ॥ हरेणचिन्तिताःसर्व्वे तथाब्रह्मादयःसु
 राः ॥ ४२ ॥ तथाचसर्व्वेदिक्पालामुनयश्चतपोधनाः ॥ शच्यासहतथाशक्रोब्रह्माण्याद्यास्तुमातरः ॥ ४३ ॥ नारदश्चगत
 स्तत्रदेवर्षिर्ब्रह्मणःसुतः ॥ एतैःपरिचरैःसार्द्धङ्गैराप्यायितःस्वकैः ॥ ४४ ॥ वैवाहिकेनविधिनागिरिपुत्रींहरोग्रहीत् ॥
 विवाहेगिरिजाशम्भोःसर्प्यायेष्टौतनौस्थिताः ॥ ४५ ॥ तेजाम्बूनदसन्नद्धाअलङ्कारास्तदाभवन् ॥ द्विभुजोभून्महादेवोजटाः
 केशत्वमागताः ॥ ४६ ॥ शिरःस्थितश्चन्द्रखण्डःसोऽङ्घ्रिषाज्वलितोभवत् ॥ ललाटनेत्रमभवत्तदारत्नमहार्घकम् ॥ ४७ ॥ वि
 चित्रवसनव्याघ्रकृत्तिरासीत्तदाद्विजाः ॥ विभूतिलेपोत्पस्याभूत्सुगन्धिमलयोद्भवः ॥ ४८ ॥ गौररूपोहरस्तत्रबभूवाद्भुतद
 र्शनः ॥ ततोदेवाःसगन्धर्व्वाःसिद्धविद्याधरोरगाः ॥ ४९ ॥ विस्मयम्परमञ्जुर्हरन्टष्ठातथाविधम् ॥ हिमवान्मुदितश्चासी
 त्सहपुत्रैश्चमेनया ॥ ५० ॥ ज्ञातयश्चास्यमुमुदुर्हरन्टष्ठातथाविधम् ॥ इदम्ब्रह्मातत्रजगौहरन्टष्ठामनोहरम् ॥ ५१ ॥ सर्व्वे
 शिवकरय्यस्मात्सुवेशमभवत्सुराः ॥ तस्माच्छिवोयल्लोकेषुनामाख्यातोधिकःशिवः ॥ ५२ ॥ महेश्वरमुमायुक्तमीदृशय्यः
 स्मरेद्बृदा ॥ सततन्तस्यकल्याणव्यञ्जितश्चभविष्यति ॥ ५३ ॥ एवङ्कालीमहामायायोगनिद्राजगत्प्रसूः ॥ पूर्व्वन्दाक्षायणी
 भूत्वापश्चाद्विरिसुताभवत् ॥ ५४ ॥ स्वयंसमर्थापिसतीकालीसम्भोहितुंहरम् ॥ तथाप्युग्रन्तपस्तेपेहितायजगतांशिवा ॥ ५५ ॥

का० १३२ एवंसम्मोहयामासकालिकाचन्द्रशेखरम् ॥ इत्येतत्कथितं सर्व्वन्त्यक्तदेहासतीयथा ॥ ५६ ॥ हिमवत्तनयाभूत्वापुनःप्रापमहे
श्वरम् ॥ इदं ध्यैः कीर्तयेत्पुण्यङ्कालिकाचरितं द्विजाः ॥ ५७ ॥ नाधयो व्याधयस्तस्य दीर्घायुः सच जायते ॥ इदं विप्रम्परम
मिदं कल्याणवर्द्धनम् ॥ ५८ ॥ श्रुत्वापि सकृदेवेदं शिवलोकाय गच्छति ॥ यः श्राद्धे श्रावयेद्विप्रान्कालिकाचरितम् महत् ॥ ५९ ॥
पितरस्तस्य कैवल्यमाप्नुवन्ति न संशयः ॥ यः श्रावयेद्ब्राह्मणानां सन्निधौ वा स भागतः ॥ ६० ॥ तत्र स्वयं हरोगत्वा शृणोति
सहमायया ॥ इति वः कथितं पुण्यं सर्व्वपापप्रणाशनम् ॥ ६१ ॥ युष्मभ्यं रोचते चान्यद्यत्तत्पृच्छन्तु सत्तमाः ॥ ६२ ॥ इति
श्रीकालिकापुराणे कालीहरसमागमो नाम षट्चत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ विचित्रमिदमा
ख्यातं मन्त्रहन्कालीहरागमम् ॥ पुण्यं पापहरं त्रित्यं श्रुतिः सौख्यप्रदं चैव ॥ १ ॥ भूयः कथय सर्व्वस्य काली तन्वर्धमुत्तमम् ॥
कथञ्जहार गौरी वा कथं भूताथ कालिका ॥ २ ॥ केन वा कारणेनाशु कृष्णा गौरी त्वमागता ॥ तन्नः कथय तत्त्वेन मुनिश्रेष्ठ द्विजो
त्तम ॥ ३ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इदं तु महदाख्यानं कथयिष्यामि बोधुना ॥ महर्षयस्तच्छृण्वन्तु तत्त्वेन शुभदम्पर
म् ॥ ४ ॥ एतदौर्व्वम्पुरा राजा सगरः पृष्टवान् मुनिम् ॥ स तर्ह्यथा समाचष्ट तद्बोधनिगदाम्यहम् ॥ ५ ॥ पुरा भूत्सोमवंशे
च सगरो नाम पार्थिवः ॥ स श्रीमान्बलवान्दक्षः सर्व्वशास्त्रार्थपारगः ॥ ६ ॥ सो भूदेकरथेनैव जित्वा सर्वान्महीभुजः ॥ सा

पु.

अ. ४७

१३२

र्वभौमोनरपतिःसर्वराजगुणैर्युतः ॥ ७ ॥ तम्प्राप्तराज्यंराजानंसागरम्पार्थिवोत्तमम् ॥ सभाजयितुमत्यर्थम्मुन-
 यःसमुपागताः ॥ ८ ॥ प्राच्योदीच्यामहात्मानोदाक्षिणात्यास्तथोत्तराः ॥ मुनयोब्राह्मणाश्चैव नृपन्द्रपुंसमागमन्
 ॥ ९ ॥ आगतेष्वथसर्वेषुमहात्माज्वलनोपमः ॥ और्वोनाममुनिःश्रीमानागतोनन्दितुन्नृपम् ॥ १० ॥ तमागत-
 म्मुनिन्द्रपुज्वलन्तमिवपावकम् ॥ सपर्ययामहत्यातुसगरस्तमपूजयत् ॥ ११ ॥ पाद्यमाचमनीयश्चदत्तैवार्घ्यपुरोग-
 मम् ॥ निवेशयामासचतम्मुनिश्रेष्ठैरासने ॥ १२ ॥ उवाचचमहात्मानमौर्वससगरोन्नृपः ॥ प्रणम्यचयथायोग्यकुश-
 लन्तइतिद्विजम् ॥ १३ ॥ सचप्राहमुनिश्रेष्ठोनरराजसदामम ॥ सर्वत्रकुशलन्त्वान्तुद्रष्टुङ्कुशलमुत्सहे ॥ १४ ॥ त्वत्तःको-
 न्योस्तिकुशलोपृथिव्यांसर्वराजसु ॥ यएकःसञ्जिगायाशुभवान्सकलपार्थिवान् ॥ १५ ॥ कुशलवर्द्धतान्नित्यन्तवराज-
 वरोत्तम ॥ यथानीत्यासदाचारैःपृथिवीसाधिभूपते ॥ १६ ॥ तवृद्धौजगद्विर्वृद्धौचेष्टान्ततःकुरु ॥ शुभ्रांशुवृद्धौसत-
 तंसागरस्येववर्द्धनम् ॥ १७ ॥ प्रथमंसद्गुणैरात्माक्रियतान्नृपयोजनम् ॥ ततःस्वभार्यामहिषीक्रियतान्तद्गुणैर्युता ॥ १८ ॥
 नित्यासर्थ्योजिताचेत्स्याद्वनितास्वयमेवहि ॥ स्वगुणेषुप्रवेक्ष्यन्तीमहत्यपिधृतव्रता ॥ १९ ॥ श्रूयतेहिमवत्पुत्रीशम्भुस-
 ङ्गतमानसा ॥ क्रियाभ्युपायैर्बहुभिःशम्भुनासाप्रयोजिता ॥ २० ॥ ततोतिमहताप्रेम्णाशङ्करस्याथपार्वती ॥ शरीरमर्द्धम-

का०
१३३

हरत्तस्यैवानुमतेसती ॥ २१ ॥ अर्द्धनारीश्वरस्तेन तदा प्रभृतिशङ्करः ॥ अभवन्नृपशार्दूलनान्याम्भार्याङ्गहीवान् ॥ २२ ॥ तस्मा
त्त्वमपिराजेन्द्रस्वजायामात्मनोत्तरे ॥ गुणैः सद्योजयलघुसद्योजयततः सुतम् ॥ २३ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्यौर्वभाषि
तं श्रुत्वा सगरोपि मुदान्वितः ॥ इदम्मुनिमपृच्छत्स नृपतिः स्मितसन्ततः ॥ २४ ॥ ॥ सगर उवाच ॥ ॥ कथं सागिरिजादेवी का
या र्द्धमहरत्सती ॥ शङ्करस्य द्विजश्रेष्ठ तदहं श्रोतुमुत्सहे ॥ २५ ॥ नीत्याययावायोक्तव्या स्वात्मा भार्या सुतोऽथवा ॥ तान्नीतिञ्च
सदाचारसंहितां श्रोतुमुत्सहे ॥ २६ ॥ राजनीतिं सतान्नीतिमन्येषाञ्च कृतात्मनाम् ॥ पृथक्पृथक् श्रोतुमिच्छुरहन्वात्राथये द्विज
॥ २७ ॥ यदि गुह्यमिदम्ब्रह्म तदा श्रोतुमुत्सहे ॥ तथानाज्ञापयामित्वां श्रोतुमिच्छुश्च तत्समम् ॥ २८ ॥ कृपया कथनीयञ्चे
त्तदा कथय तन्मुने ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्येवं सगरेणोक्तौर्वापि द्विजसत्तमः ॥ २९ ॥ प्रत्युवाच महात्मानङ्क
पालुस्तत्र भूपतौ ॥ ॥ और्व उवाच ॥ ॥ शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि यद्यत्पृष्ठमिह त्वया ॥ ३० ॥ यथा हरस्य तन्वद्वद्भूभृत्पुत्रापुराह
स्त ॥ यथानीतिस्त्वया कार्या यत्र यत्र नृपोत्तम ॥ ३१ ॥ सर्वेषाञ्च सदाचारङ्कमाद्वक्ष्यामि तच्छृणु ॥ यदोढाहिमवत्पुत्री शङ्क
रेण महात्मना ॥ ३२ ॥ कियन्तं स तदा कालन्तत्र निन्ये स होमया ॥ रममाणस्तया सार्द्धं सानौ कुञ्जे दरीषु च ॥ ३३ ॥ विजहार
चिरन्तत्र पार्वती म्मोदयन्हरः ॥ अथ काले तु सम्प्राप्तेश्च भुः कैलासपर्वतम् ॥ ३४ ॥ स गणो भार्यया सार्द्धमगच्छन्निदिवो

तु०

अ. ४७

१३३

पमम् ॥ सतयाक्रीडमानश्चत्यक्तध्यानात्मचिन्तनः ॥ ३५ ॥ तद्वक्त्रचन्द्रेनेत्राणिचकोरानिवचाकरोत् ॥ पुष्पाणिकवि
 दाहत्यगिरिजाम्प्रतिशङ्करः ॥ ३६ ॥ सर्वाङ्गसङ्गिनीमालाविविधेतिमनोहराम् ॥ कदाचिदादर्शतलेयुगपच्चात्मनोमुखम्
 ॥ ३७ ॥ मुखन्तथैवापण्ण्यावीक्षाश्चक्रेवृषध्वजः ॥ कदाचिन्मृगनाभीनाविलेपैर्गन्धपत्रकम् ॥ ३८ ॥ तस्याघनस्तनयु
 गेविलिलेखस्मरान्तकः ॥ गन्धसारविलेपेनतिलकान्यम्बिकातनौ ॥ ३९ ॥ ललाटेचाकरोच्चारुचन्द्रवद्वनसन्धिषु ॥ उमा
 निर्याससंसक्तकेशपाशेषुचित्रकम् ॥ ४० ॥ चन्दनागुरुकस्तूरीकुङ्कुमैस्सविलेपनैः ॥ चकारयेनतस्यास्तुकेशपाशोव्यरा
 जत ॥ ४१ ॥ नर्तनायावकीर्णस्यशिखिपुच्छस्यसाम्यधृक् ॥ जाम्बूनदमयाञ्जुद्वान्कुण्डलाद्यान्मनोहरान् ॥ ४२ ॥ अल
 ङ्कारानुमादेहेसमकार्पीदृषध्वजः ॥ तैर्जाम्बूनदसम्भूतैर्योजितैर्गिरिजातनुः ॥ ४३ ॥ विभातिजलदापूर्णैकालिकेवतडिद्वगैः
 ॥ सर्वैर्दिव्यैरलङ्कारैर्न्नारत्नैःसदंशुकैः ॥ ४४ ॥ सम्पूर्णमण्डिताकालीसादृश्यम्प्रकृतेर्दधौ ॥ एवंसदासानुरागस्तस्यांशम्भुर्ज
 गत्पतिः ॥ ४५ ॥ जगद्वितायचिक्रीडकाल्यादयितयासह ॥ कालीचजगताम्मातामहामायाजगन्मयी ॥ ४६ ॥ योगनिद्रा
 जगद्बुद्धिर्विद्याविद्यात्मिकाखिला ॥ प्रकृतिःपरमामूर्तिःसर्गान्तस्थितिकारिणी ॥ ४७ ॥ सम्मोक्षशङ्करय्यन्नाजगताञ्चहितै
 षिणी ॥ रेमेतेनसमन्देवीचन्द्रिकेवसुधांशुना ॥ ४८ ॥ अथैकदास्मरहरःकैलासाग्रेसहोमया ॥ रममाणोमुदायुक्तोददृशेप्सरसः

का०

१३४

शुभाः ॥४९॥ रूपयौवनसम्पन्नाः सर्वालक्षणसंयुताः ॥ तासाम्मध्यगतावेश्याउर्वशीचमनोहरा ॥ ५० ॥ ताः सर्वारक्त
 गौराङ्गः सर्वालङ्कारभूषिताः ॥ मुनीनाञ्चमनोत्यर्थशक्तमोहयितुंहठात् ॥ ५१ ॥ ताः प्रणम्यहरन्ष्टृगिरिजाञ्चमनोरमाम्
 ॥ अग्रेप्राञ्जलयस्तस्थुस्तद्गीतिनतमस्तकाः ॥ ५२ ॥ अथप्राहतदाभर्गः पार्वतीमिदमद्भुतम् ॥ तासांसमक्षन्तस्यान्तुभा
 वितस्याद्यदप्रियम् ॥ ५३ ॥ कालिभिन्नाञ्जनश्यामेउर्वश्याद्यप्सरोगणैः ॥ त्वयेहस्त्रीस्वभावेनसल्लापः क्रियतामिति ॥
 ॥ ५४ ॥ तच्छ्रुत्वावचनन्तस्ययथायोग्यञ्चसोर्वशी ॥ अप्सरसःसमाभाष्यविसृष्टागिरिजातया ॥ ५५ ॥ अथसाक्रो
 धवशगापार्वतीभर्गभावितात् ॥ कालिभिन्नाञ्जनश्यामेत्युदितात्यभवत्क्षणात् ॥ ५६ ॥ साचाप्सरसाम्पुरतोवर्णोद्दे
 शविकत्यनम् ॥ नसेहेमन्युनायुक्तागिरिजेन्दुकलाभृतः ॥ ५७ ॥ अथसारोपसंयुक्तात्यक्त्वावृषभवाहनम् ॥ अपहृतेशै
 लसानैरोषापहृतिमागता ॥ ५८ ॥ मार्गमाणोथविरहव्याकुलोवृषवाहनः ॥ नाससादकियत्कालम्पार्वतीम्पर्वतोत्तमे ॥
 ॥ ५९ ॥ विरहव्याकुलंज्ञात्वास्वयंसापार्वतीहरम् ॥ आत्मानन्दर्शयामासगिरिसानावपहृते ॥ ६० ॥ तामासाद्यततः
 शम्भुः किमर्थमभजःप्रिये ॥ मानम्मनोनुदन्देविविशीर्णंइवचाब्रवीत् ॥ ६१ ॥ भर्तुरागःपुरन्ध्रीणाम्मानग्रहणकारणम् ॥ त
 द्विनाग्रहणात्तस्यभीरुप्राप्नोतिवाच्यताम् ॥ ६२ ॥ तस्मात्किमर्थमकरोरोषंत्वञ्जलजानने ॥ तदाचक्ष्वद्भुतङ्कान्तेमनोमेनप्र

पु०

अ.४७

१३४

सीदति ॥ ६३ ॥ इत्युक्ताशङ्करो देवोन्तामालिङ्गितुमुद्यतः ॥ कालीतव्यारयामासवचनञ्चाब्रवीदिदम् ॥ ६४ ॥ नदृष्टपू
 र्वाकिमहर्ष्येनभिन्नाञ्जनोपमा ॥ क्रियतेमयिभूतेशभवताप्सरसाम्पुरः ॥ ६५ ॥ जातिहीनवृत्तिहीनरूपहीनमदक्षिण
 म् ॥ हीनाङ्गमतिरिक्ताङ्गन्तेनदोषेणनाक्षिपेत् ॥ ६६ ॥ इतिब्रह्मापुराग्राहवेदौघार्थविनिश्चयम् ॥ तञ्चावमन्यभवतापरिहासो
 भ्यभाष्यत ॥ ६७ ॥ यावन्नमेशरीरस्यभवित्रीस्वर्णगौरता ॥ नसमेष्येत्वयातावदितिसत्यम्ब्रवीमिते ॥ ६८ ॥ शरीरगौरतां
 शम्भोनसमेष्येत्वयाविना ॥ तत्रमेशृणुसन्धायआत्मनःशिरसाशपे ॥ ६९ ॥ इत्युक्तासातदादेवोतस्यैवपुरतोययौ ॥ म
 हाकोपीप्रपाताख्यंहिमवत्सानुमुत्तमम् ॥ ७० ॥ महादेवोपितम्भाव्यञ्ज्ञानेनकृतनिश्चयम् ॥ अर्थञ्ज्ञात्वातदापर्णां
 सर्वज्ञोनाप्यवारयत् ॥ ७१ ॥ सागत्वापूर्ववत्तत्रशम्भुसङ्गतमानसा ॥ शतमाराधयामासवर्षाणिवृषभध्वजम् ॥ ७२ ॥
 एकम्पादंसमुत्क्षिप्यवामेनाक्रम्यसाक्षितिम् ॥ उत्तराभिमुखीभूत्वानिराहारानिरन्तरम् ॥ ७३ ॥ वैयाघ्रचर्मवसनासोर्द्धमूर्ध्ना
 नासती ॥ ज्योतिर्मयम्परंशान्तंशिवंशिवकरवर्णम् ॥ ७४ ॥ आत्मस्वरूपतत्त्वज्ञातत्वेनाराधयद्वरम् ॥ ताञ्चिन्तयन्ती
 म्परमन्निश्चलान्तत्त्वमानसाम् ॥ ७५ ॥ मेनेमुनिगणःस्थाणुर्योनजानातितत्त्वतः ॥ एवन्तस्यास्तपस्यन्त्याजग्मुर्वर्षाणि
 वैशतम् ॥ ७६ ॥ अन्येषाञ्चयथाशश्वदेकनृपतिसत्तम ॥ ततस्तांशतवर्षान्तेशङ्करोयोगतत्परः ॥ ७७ ॥ आत्मानन्ददर्शयामासक्रमा

का०

१३५

देकंसंज्ञपम् ॥ प्रथमन्दर्शयामासब्रह्माणश्चहरन्तितः ॥ ७८ ॥ ततस्तुशाम्भवन्देहन्ततस्तेषामथैकताम् ॥ ज्योतिर्मयत्वं शुद्ध
 त्वंसर्वेषां हेतुतान्तथा ॥ ७९ ॥ ततस्तुशाम्भुरूपसंदर्शयामासशङ्करः ॥ योगनिद्रामहामायाय्यैगिनीङ्कालिकाम्बिकाम् ॥ ८० ॥
 प्रथमन्दर्शयित्वा तु तस्याः प्रकृतिरूपताम् ॥ पश्चात्सापार्वतीत्येवङ्कृमात्तस्या अदर्शयत् ॥ ८१ ॥ तपसा सम्भृतेनाशुज्ञानमासा
 द्यपार्वती ॥ अन्तर्दृष्ट्या बहिर्दृष्ट्या तत्त्वज्ञात्वा यथा तथम् ॥ ८२ ॥ शम्भुञ्जगन्मयमेनेतथात्मानञ्जगन्मयीम् ॥ ब्रह्माविष्णुर्हर
 श्चापिततः सर्वमिदञ्जगत् ॥ ८३ ॥ अहंसमस्तप्रकृतिर्योगनिद्रा तथा सती ॥ इति ध्यानेन सा देवी प्राप्य ध्यानन्तदा त्यजत्
 ॥ ८४ ॥ उन्मील्य नयनद्वन्द्वम्बहिः शम्भुन्ददर्शयत् ॥ सादृष्ट्या शङ्करन्देवन्देवदेवमुमापतिम् ॥ ८५ ॥ तुष्टाववाग्भिरिष्टाभिर्यमि
 नैर्योगतत्परम् ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ नमस्ते जगतामनाथ नमस्ते केशवाव्यय ॥ ८६ ॥ प्रधानपुरुषातीतकारणत्रयकारण ॥
 योगमोहमनोरागधर्माधर्ममयस्तथा ॥ ८७ ॥ विद्याऽविद्यास्वरूपश्च शाम्भवः काय एष ते ॥ त्वन्निःश्रेयः श्रेयसायुज्य
 मानोदृश्योऽदृश्यो योगमूर्तिर्मनीषी ॥ ८८ ॥ सम्यक्छद्वापौरुषेतत्त्वरूपन्त्वैज्योतिः शान्तिरूपम्पुरस्तात् ॥ ब्रह्माविष्णु
 स्त्वं हरस्त्वम्मेन्द्रः सूर्यः सोमो वायुरग्निर्द्वनेशः ॥ ८९ ॥ त्वन्तोयेशः शमनो राक्षसश्च शेषस्त्वत्तोभिद्यते कोपि नास्मिन् ॥ त्व
 म्भूमिर्द्यौर्द्युसदाश्चापि पन्थास्त्वं स्थावरो जङ्गमो भूर्जलस्थः ॥ ९० ॥ ज्ञानञ्ज्ञेयन्ध्यानगम्यश्च तत्त्वम्परात्परव्यक्तरूपम्परे

पु०

अ० ४७

१३५

षाम् ॥ त्वम्पुरुषः परमात्मा प्रधानन्त्वं हि ज्ञायानागमोज्ञानगम्यः ॥ ९१ ॥ भावः कृत्यम्पञ्चरूपासमस्तैरासाद्यस्ते गोचरा
 स्तद्गवाये ॥ कीर्तिः कीर्त्यस्तुत्यरूपोस्तुतिश्च द्रष्टृदृश्यः स्थैर्यधृक्स्थावरश्च ॥ ९२ ॥ नित्यो नित्यो मुक्तयोगो वियोगो दाना
 दाने भेदसामप्रयोगः ॥ नीतिर्त्रेयो दीक्षितो दक्षिणाश्च सारात्सारः सर्व्विधाता विधेयः ॥ ९३ ॥ आर्य्यो नार्य्यो रूपधृग्गृहीनो दि
 व्यो देवो मानुषो मानुषश्च ॥ सृज्यः स्रष्टा पालकः पाल्यरूपश्चेताचेयो नोर्मियुक्तस्तथोर्मिः ॥ ९४ ॥ विद्याविद्यावेदवादैकरूपो
 रूपारूपस्तोक्ष्णसौम्यैकरूपः ॥ भावाभावः शोभनः शुद्धरूपी शश्वदान्तः शान्तिरग्रामुनीनाम् ॥ ९५ ॥ द्वन्द्वोऽद्वन्द्वः सर्व्व
 गोसर्व्वगश्च भ्रान्तो भ्रान्तः सिद्धसिद्धिप्रदश्च ॥ एकस्थस्त्वं सर्व्वगोप्ता सुदेहो निर्देहस्त्वन्देह एकः सुराणाम् ॥ ९६ ॥ स्थूलः सूक्ष्मो
 निर्ब्विकारः शरीरी विश्वात्मा तन्नास्ति भिन्नो भवतः ॥ कार्याकार्य्यैर्य्यस्य रूपे समस्ते व्याप्या व्याप्ये भागहीनोति पूर्णः ॥ ९७ ॥
 योगज्ञानस्थात्मकं यस्य नित्यं रूपं यस्य श्रीदत्तस्मै नमस्ते ॥ प्रधानपुंसोरपि यो विधातायः कालरूपी पुरुषः परेशः ॥ ९८ ॥
 तमीशमुग्रवैरदवैरेण्यन्नमामि चित्रातिवितानकन्वाम् ॥ अक्षयो यो व्ययः साक्षी क्षेत्रज्ञः क्षेत्रधृग्वरः ॥ ९९ ॥ तस्मै नमस्ते वि
 श्वात्मन् नृषध्वज महेश्वर ॥ ज्ञानामृतविनिःस्यन्दियस्य विघ्नद्रमाः सदा ॥ १०० ॥ तद्रूपमेकथञ्ज्ञेयम्भक्तिमात्रन्नमोस्तुते
 ॥ ॥ और्व्व उवाच ॥ ॥ इति स्तुतो महादेवः सर्व्वभूतानुकम्पकः ॥ १ ॥ प्रसन्नवदनः प्राह पार्व्वतीम् प्रतिहर्षयन् ॥ ईश्वर उवाच ॥ श्री

का०
१३६

तोस्मिदेविभद्रन्तेवरव्ययवाञ्छितम् ॥ २ ॥ तपसाप्यायितश्चाहन्वयाब्रह्मातथाहरिः ॥ तपसावत्समोनास्तिशीलेनचगुणेनच
 ॥ ३ ॥ त्वाव्विनानहितृष्यामिप्रियेकुरुयथेप्सितम् ॥ ततः सामोहिताप्राहमाययाहिमवत्सुता ॥ ४ ॥ जाम्बूनदाभगौरोमेदे
 होभवतुसाम्प्रतम् ॥ अनन्यकान्तस्त्वश्चापिभूयामतोविनाहर ॥ ५ ॥ एवमुक्तोमहादेवः पार्वत्यापार्वतीन्ततः ॥ आकाशग
 ङ्गातायौवेमज्जयामासभामिनीम् ॥ ६ ॥ सानिमज्ज्यसमुत्तीर्णाविद्युद्वौरीव्यजायत ॥ सिताम्भोमध्यगादेवीशारदाधेतडिद्य
 था ॥ ७ ॥ शम्भुश्चाङ्गीचकाराशुनाहन्वतोविनाप्रिये ॥ मनसापिग्रहीष्यामिनान्यांसत्यम्ब्रवीमिते ॥ ८ ॥ ॥ और्व्वउवाच ॥ ॥ अ
 यतोयात्समुत्तीर्णापार्वतीमोदसय्युता ॥ तपःक्लेशपरित्यक्ताचन्द्रिकेवविधोर्ध्यथा ॥ ९ ॥ अथताम्पार्वतीन्देवीमादायवृष
 भध्वजः ॥ जगामशैलङ्कैलासंस्वमाश्रमपदल्लघु ॥ ११० ॥ तदागत्वाहरोदेवीमधिवास्यविभूष्यच ॥ पूर्व्ववन्मोदयामास
 नर्महासकथादिभिः ॥ ११ ॥ सापिसौवर्णगौराङ्गीवीक्ष्यरूपमनोहरम् ॥ गृहीतसमयंशम्भुम्प्राप्यातीवमुमोदह ॥ १२ ॥ एव
 न्तयोस्तुशिवयोरन्योन्यरममाणयोः ॥ जगामसुचिरङ्कालङ्कैलासेपर्व्वतोत्तमे ॥ १३ ॥ अथैकदामहोदधसमीपेहिमवत्सु
 ता ॥ आसीनाददृशेतस्यस्वाञ्छायामुरसिस्थिताम् ॥ १४ ॥ स्फटिकाभ्रसमेस्वच्छेहृदिशम्भोर्मनोहरे ॥ योगिज्ञानादर्श
 तलेचाव्वङ्गीम्प्रतिबिम्बिताम् ॥ १५ ॥ आत्मच्छायाङ्गिरिसुतावामभागेमनोहरे ॥ ददर्शवनितारूपांस्मितवक्त्रामनोहरा

पु०
अ. ४७

१३६

म् ॥ १६ ॥ भ्रान्त्यादृष्ट्याथपार्वत्यास्तदाज्ञानमजायत ॥ कृतसत्त्वोपिगिरिशःकिमन्याव्वनितान्दधौ ॥ १७ ॥ माय
 यास्थापिताङ्गात्रेवीक्षन्तीङ्कुटिलञ्चमाम् ॥ इतितस्यास्तदावक्रम्लिनम्भुकुटीयुतम् ॥ १८ ॥ बभूववृषकेतुश्चश्यामउत्पा
 तकोयथा ॥ सादृष्ट्याथतदाछायाव्विष्णुमायाविमोहिता ॥ १९ ॥ अपहृतद्विरेःशृङ्गम्मानाद्रोषाद्विवेशह ॥ अथताममार्ग
 माणस्तुशङ्करोविरहाकुलः ॥ १२० ॥ चिरादपहृतान्देवीमाससादततोहरः ॥ तामासाद्यमहादेवोविवर्णवदनाम्प्रियाम्
 ॥ २१ ॥ उवाचरोषणेहेतुञ्ज्ञातुमिच्छुर्यथातथम् ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ किमर्थन्त्वव्वारोहेमह्यङ्कुप्यसिकोपने ॥ २२ ॥
 रोषहेतुमहव्वक्तुन्तवेच्छामीहवल्लभे ॥ नतुभ्यमपराध्यामिवाचावामनसाथवा ॥ २३ ॥ कायेनवाकथङ्कोपङ्कतुर्महसिभा
 मिनि ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ समयेनमयापूर्वन्तयासम्प्रार्थितोभवान् ॥ २४ ॥ कथन्तम्परिहायत्वमन्याम्भार्यासमीहसे ॥
 प्रत्यक्षेणमयादृष्टातवह्यन्तरेहर ॥ २५ ॥ चार्वङ्गीवनिताकाचितोयनिर्ध्यातभस्मनि ॥ भवान्सर्वज्ञानमयःसर्वगः
 परमेश्वरः ॥ २६ ॥ तोषितोमेतपोव्रातैर्नतुष्टस्त्वम्महेश्वर ॥ तस्मादहन्तपस्ततुंशश्वद्वन्तुंसमुत्सहे ॥ २७ ॥ अनुजानी
 हिमांशम्भोमाविलम्बव्वैथाकृथाः ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्याःस्मितविस्तारिताननः ॥ २८ ॥ शङ्करःपार्वतीम्प्राहस
 निदग्धमिवभामिनीम् ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ नाहमन्यांस्त्रियव्वोढानाहंसमयभेदकः ॥ २९ ॥ तवमिथ्यामतिर्याता

का०

१३७

मुग्धेमूढतयाधुना ॥ त्वमिच्छसियदिश्रोतुन्तत्रहेतुश्चपार्वति ॥ १३० ॥ तदहङ्कथयेतत्त्वम्मानम्मानिनिमाकृथाः ॥ ममवक्ष
सिविस्तीर्णेदंर्षणस्वच्छभासिनि ॥ ३१ ॥ तवैवपुष्पायाबिम्बितालोकितात्वया ॥ इदानीमेवबुध्यस्वत्वामृतेनास्ति
सामयि ॥ ३२ ॥ नात्रमानस्त्वयाकार्योहृदयान्तरसंस्थिते ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ मयिस्थितायाच्छायास्तिमामृतेनास्तिसापु
नः ॥ ३३ ॥ कथमेतन्मयाज्ञेयन्तन्मेवददृषध्वज ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ गवाक्षाभ्यन्तरेस्थित्वातज्जालेनमनोहरे ॥ ३४ ॥
पश्यतोयौघनिर्यातभूतिलेपमुरोमम ॥ तथात्वम्मण्डितन्देहव्यीक्ष्यादर्शतलेपुनः ॥ ३५ ॥ मद्वृदासन्नमासाद्यतादृक्छाया
विव्लोकय ॥ यथाद्रक्ष्यसिदेहेस्वन्तत्कुरुत्वन्तथामम ॥ ३६ ॥ आलोकयनिजाञ्छायान्वाव्वैनानास्तितत्पुनः ॥ त्वमेवज्ञा
स्यसिच्छायाम्मद्वक्षसिमनोहरे ॥ ३७ ॥ ज्ञात्वाविसृज्यमानन्तुमान्त्वञ्चाप्युपपत्स्यसि ॥ ॥ और्वउवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा
हरेणाथपार्वतीन्दुकलाभृतः ॥ ३८ ॥ तोयैर्निर्द्वाव्यहृदयंस्वाञ्छायाम्पुनरैक्षत ॥ दृष्ट्वादार्शतलेवक्रन्निजन्देहश्चपार्वती ॥
॥ ३९ ॥ आलोकयामासतदाशश्वच्छङ्कुरवक्षसि ॥ यथासाकुरुतेदेवीकापत्यन्नेत्रविभ्रमम् ॥ १४० ॥ तथासाकुरुतेच्छाया
करकम्पादिकन्तथा ॥ ततः पुनर्गवाक्षस्यजालेस्थित्वाहिमाद्रिजा ॥ ४१ ॥ तथाव्यलोकयच्छम्भोहृदयव्यीतभूतिकम् ॥ त
यातत्रतुपार्वत्यावृषभध्वजवक्षसि ॥ ४२ ॥ नकापिदृष्टावनितादृष्टञ्जालस्यमण्डलम् ॥ एवम्बहुविधैर्देवीतदोपायैस्त

पु०

अ. ४७

१३७

येतरैः ॥ ४३ ॥ निर्यातसंशयाभूत्वालज्जाम्प्रापवराङ्गना ॥ ताल्लज्जिताङ्गिरिसुतामीषङ्गीतामधोमुखीम् ॥ ४४ ॥ शम्भु
 रालिङ्ग्यपाणिभ्याम्ममुखश्चास्याश्चुचुम्बच्च ॥ सतामाहमहादेवोदेवीमाश्वासयन्मुहुः ॥ ४५ ॥ मात्रीडस्वमहाभागेभ्रान्तिः
 कस्यनजायते ॥ मानस्त्वयिवरस्त्रीभिः कार्यः प्रेमकरोयतः ॥ ४६ ॥ त्वयापिविरलः कार्योमानोदेविनसर्वदा ॥ इत्युक्ता
 देवदेवेनमैनाकसहजाम्बिका ॥ ४७ ॥ शङ्करस्प्रणयात्प्राहसूनृतम्मधुरञ्चः ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ यथातवाहंसततञ्छायेवा
 नुगताहर ॥ ४८ ॥ भवेयंसाहचर्येणतथामाङ्कतुर्महसि ॥ सर्वगात्रेणसंस्पर्शन्नित्यालिङ्गनविभ्रमम् ॥ ४९ ॥ अहमिच्छा
 मिभवतस्तत्त्वञ्चेत्कर्तुर्महसि ॥ ॥ भगवानुवाच ॥ ॥ १५० ॥ रोचतेतन्मत्पियत्त्वमिच्छसिभामिनि ॥ तत्रोपायमहव्यक्ष्ये
 यदिशक्रोषितङ्कुरु ॥ ५१ ॥ अर्धम्ममगृहाणत्वंशरीरस्यमनोहरे ॥ अर्धम्भवतुमेनारीतथैवार्धम्पुमानिति ॥ ५२ ॥
 यदित्वन्नहिशक्रोषिकर्तुन्तन्वर्द्धमीदृशम् ॥ तदाहन्तेहरिष्यामिशरीरार्द्धवृषानने ॥ ५३ ॥ तवैवार्द्धन्तथानारीह्यर्द्धम्भवतुपू
 रुषः ॥ विद्यतेतत्रशक्तिर्मेत्वनुज्ञातुर्महसि ॥ ५४ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ तवैवाहंहरिष्यामिशरीरार्द्धवृषध्वज ॥
 किन्त्वहन्त्वेकमिच्छामितच्चेत्त्वङ्कर्तुमिच्छसि ॥ ५५ ॥ यदाहमर्द्धम्भवतोभूत्वातिष्ठामितावता ॥ त्यजाम्यहय्यदातेयं
 सम्पूर्णस्यात्तदाद्वयम् ॥ ५६ ॥ इत्यर्द्धभागहरणम्भवेद्यदियथेप्सितम् ॥ तवैवाहन्तदाशम्भोशरीरार्द्धहराम्यहम् ॥ ५७ ॥

का०

१३८

॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ एवमस्तु भवेन्नित्यं यथा हर्तुमर्हसि ॥ शरीरस्यार्द्धहरणम्भूयस्तव यथेप्सितम् ॥ ५८ ॥ और्व उवाच ॥
अथ गौरी तदा पूर्वमनुभूतन्तपःस्थितौ ॥ योगनिद्रास्वरूपन्तदात्मनोचिन्तयद्विया ॥ हरम्प्रणम्य प्रथमम्ब्रह्माणश्च ततः पर
म् ॥ ५९ ॥ ततस्त्रिजगतामीशं हरिन्नारायणम्प्रभुम् ॥ चिन्तयित्वा तदा तेषामेकतांसाजगन्मयी ॥ १६० ॥ आत्मानं यौ
गनिद्राश्चिन्तयित्वा तपस्विनी ॥ ६१ ॥ दक्षिणे स्वशरीरस्य भागार्द्धशशभृद्भूतः ॥ शरीरस्य तदा वाममतिप्रेम्णानिजं हरे
॥ ६२ ॥ हरोऽपि स्वशरीरार्द्धं गौरीकायेतदा स्वयम् ॥ प्रेम्णान्यवेशयत्स्याश्चिक्तीर्षुः प्रियमद्भुतम् ॥ ६३ ॥ अथ स्थित्वा
तदा भर्गः काल्यासहचिरन्तदा ॥ परित्यज्य शरीरार्द्धं पृथगेव बभौ रुचा ॥ ६४ ॥ कालो भूत्वा स्वर्णं गौरीशरीरार्द्धं शङ्करम् ॥
प्राप्तमोदात्तदात्मानं सन्तुष्टा च जगन्मयी ॥ ६५ ॥ एवम्यंदा शरीरार्द्धमादाय परमेश्वरी ॥ हरस्यतिष्ठति तदाराजते तीवशो भ
ना ॥ ६६ ॥ अर्द्धं न्यमिल्लस्युक्तञ्जटाजूटार्द्धयोजितम् ॥ एकस्मिञ्छ्रवणे भोगीभागे जाम्बूनदार्द्धितम् ॥ ६७ ॥ कुण्डलं
श्रवणेन्यस्मिञ्छ्रवणैस्तस्याव्यराजत ॥ अर्द्धं मृगाक्षिचान्यार्द्धं वृषभाक्षिव्यजायत ॥ ६८ ॥ अर्द्धं स्थूलनसञ्चारुतिलपुष्पन
सम्परम् ॥ दीर्घं श्मश्रुतयैवार्द्धं मर्द्धं श्मश्रुविवर्जितम् ॥ ६९ ॥ आरक्तचारुदशनं रक्तौष्ठमेकतस्तथा ॥ अपरं शुक्लविपुलन्दी
र्घाकृतिरदम्परम् ॥ १७० ॥ अर्द्धनीलगलञ्चार्द्धमपरं हारसम्युतम् ॥ अर्द्धं कुङ्कुणकेयूरयुक्तबाहुतथापरम् ॥ ७१ ॥ नाग

पु०

अ. ४७

१३८

केयूरसय्युक्तंस्थूलबाहुनिर्हर्मिकम् ॥ अर्द्धविलोलसुभुजङ्करिहस्तभुजम्परम् ॥ ७२ ॥ एकत्रसोर्मिकोशाखाकरस्यान्य
त्रताम्विना ॥ एकस्तनन्तुहृदयंरोमावलयर्द्धसय्युतम् ॥ ७३ ॥ रम्भास्तम्भसमानोरुसुपार्ष्णिमृदुपादकम् ॥ एकन्त
थापरंस्थूलसंहतोरुपदाम्बुजम् ॥ ७४ ॥ एकश्चारुमृदुस्थूलजघनंसुमनोहरम् ॥ तथापरंठढकटिसंहतोर्द्धपदान्वयम्
॥ ७५ ॥ एकैवैयाघ्रचर्मोघयुक्तम्भूतिविलेपनम् ॥ अपरम्मृदुकौशेयवसनञ्चन्दनोक्षितम् ॥ ७६ ॥ एवमर्द्धतथाजातं
य्योषिलक्षणसय्युतम् ॥ अपरम्बलवद्भूरिसुगूढम्पुरुषाकृति ॥ ७७ ॥ एवमर्द्धस्मररिपोर्जहारगिरिजासती ॥ हिताय
सर्वजगताङ्गालिकाकालिकोपमा ॥ ७८ ॥ तस्याःशरीरंराजेन्द्रहरतन्वर्द्धसय्युतम् ॥ येनोपमेयन्तन्नास्तिमार्गितम्भु
वनत्रये ॥ ७९ ॥ सन्तानःपारिजातोवाएकान्तविशदस्तरुः ॥ अमोघयायथावल्ल्यातौचापिययतुर्बहि ॥ १८० ॥ बहु
धाचपृथक्चेनतौरेमातेनरेश्वर ॥ अर्द्धनारीश्वरोभूत्वासतुरेमेकदाचन ॥ ८१ ॥ इतिद्यपिभूतेशः स्वयंशक्रोतिकालिका
म् ॥ गौरीङ्कर्तुन्तदासर्वम्भूतकारणकारणः ॥ ८२ ॥ तथापिताङ्गिरिसुतांसय्योज्यविविधैःपुरा ॥ तपस्ययोजयद्देवः
क्रियोपायैरनेकशः ॥ ८३ ॥ तपोनिर्द्धूतसर्वाङ्गोम्पश्चाद्गौरीमथाकरोत् ॥ अर्द्धश्चप्रददौतस्यैशरीरस्यमहेश्वरः ॥ ८४ ॥
नैवास्यतत्त्वज्ञानन्तिशक्राद्याःसकलाःसुराः ॥ शरीरार्द्धप्रदानस्यतपसेयोजनस्यच ॥ ८५ ॥ एतस्यतत्त्वज्ञानन्तिमहा

का०

१३९

त्मानोमहाबलाः ॥ नन्दीभृङ्गीमहाकालीवेतालभैरवस्तथा ॥ ८६ ॥ अङ्गभूतामहेशस्यवीतभीतास्तपोधनाः ॥ येमानु
 षशरीरेणप्रापिरेतपसोबलात् ॥ ८७ ॥ गणानामाधिपत्यन्तुतेजानन्तिहरम्परम् ॥ एवंसदात्वयायोज्याःसानुगानृपसत्त
 म ॥ ८८ ॥ वनिताःसत्क्रियोपायैस्ततोभद्रमवाप्स्यसि ॥ यद्दंशृणुयान्नित्यमद्भुतम्पुण्यदायकम् ॥ ८९ ॥ शिवयोः
 प्रीतिकरणंशरीराद्वग्रहन्तथा ॥ गौरीत्वसाधनञ्चैवकालिकायाःशुभावहम् ॥ ९० ॥ नतस्यविघ्नाजायन्तेसचपुण्यतमो
 मतः ॥ दीर्घायुःससुखीभूयात्पुत्रपौत्रसमन्वितः ॥ ९१ ॥ सततम्परिश्रृण्वानःशिवयोश्चरितम्महत् ॥ शिवलोकमवा
 प्रोतिसुचिरंशिववल्लभः ॥ ९२ ॥ इतिश्रीकालिकापुराणेअर्दनारीश्वरचरितं सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥
 ॥ सगरउवाच ॥ ॥ कोसौभैरवनामाभूत्कोवावेतालसञ्ज्ञकः ॥ कथञ्वातौशरीरेणमानुषेणगणाधिपौ ॥ १ ॥ अभूतान्द्वि
 जशार्दूलतन्मेवदमहामुने ॥ जानामिनन्दिनञ्चिप्रसहायंशशभृद्भुतः ॥ २ ॥ यथाभवद्गणाध्यक्षस्तन्नारदमुखाच्छ्रुतम् ॥ यथा
 भृङ्गिमहाकालौविश्रुतौहिहरात्मजौ ॥ ३ ॥ कथञ्वातौसमुत्पन्नौत्वन्तःश्रोतुंसमुत्सहे ॥ योसौशरभरूपस्यमहादेवस्यवैपुरा
 ॥ ४ ॥ कायभागःश्रुतःपूर्वसमहाभैरवाद्द्वयः ॥ सएवकिम्भैरवास्यःकिञ्चान्योद्विजसत्तम ॥ ५ ॥ वेत्तुन्तत्वेनतत्सर्वमिच्छा
 मिद्विजसत्तम ॥ कस्यवातनयौभूत्वागणाध्यक्षत्वमागतौ ॥ ६ ॥ तच्चापिकथयस्वाद्यथातौवानराननौ ॥ और्वउवाच ॥

पु०

अ-४८

१३९

शृणुराजन्प्रक्ष्यामिमहाकालस्यभृङ्गिणः ॥ ७ ॥ भैरवस्यापिचरित्वैतालस्यमहात्मनः ॥ योसौभृङ्गीहरसुतोमहाकालो
 पिभर्गजः ॥ ८ ॥ तावेवगौरीशापेनसम्भूयनरयोनिजौ ॥ वेतालभैरवौजातौपृथिव्यान्नृपवेश्मनि ॥ ९ ॥ यथाभृङ्गिमहाकालावुत्प
 न्नौप्राक्तथाशृणु ॥ योसौमहाभैरवाख्यः सकाशः शरभोहरः ॥ १० ॥ भैरवः पृथगेवायङ्गणाध्यक्षोहरात्मजः ॥ उढायांहिमवत्पुत्र्या
 म्भर्गोणसुमहात्मना ॥ ११ ॥ तारकस्यवधार्थायदेवैः शक्रपुरोगमैः ॥ स्तुतिभिर्नतिभिः शम्भुं सन्ततिर्याचितापुरा ॥ १२ ॥
 सयाचितो देवगणैर्भगवान्वृषभध्वजः ॥ महामैथुनमारेभे सन्ताना योमया सह ॥ १३ ॥ आरब्धे मैथुने तेन नरवर्षेण वैययुः ॥
 द्वात्रिंशद्वत्सरा राजन्क्षणवच्चन्द्रधारिणः ॥ १४ ॥ समहामैथुनकुर्व्वस्तृप्तिनापमहेश्वरः ॥ नाप्यस्य प्रच्युतन्ते जेन तृप्ति
 म्प्राप पार्व्वती ॥ १५ ॥ तन्महासङ्गसमये च कम्पेव सुधास्फुटम् ॥ आकुलाः सकला देवाः स्युः स्वर्गस्थाश्च ये परे ॥ १६ ॥
 सर्व्वजगत्तदाभूतमाकुलं शिवयोस्तयोः ॥ ततो निवृत्तिजातेन महामैथुनकर्मणा ॥ १७ ॥ अथ सेन्द्राः सुराः सर्व्वे ब्रह्माण
 गताम्पतिम् ॥ शरण्यं शरणञ्जग्मुर्भीताः शङ्करकेलिभिः ॥ १८ ॥ ते सम्भूयाथ धातारम्प्रणम्य च सुरोत्तमाः ॥ आकुलं स
 र्व्वमाचक्षुर्हरमैथुनकर्मणा ॥ १९ ॥ ततः सर्व्वान्देवगणान्पश्चात्कृत्वैव वृत्रहा ॥ स्वयमाहविधातारन्तत्कालभयभाषितम्
 ॥ २० ॥ ॥ इन्द्र उवाच ॥ ॥ आकुलाः सकलालोका हरमैथुनकर्मणा ॥ अहम्महद्भयम्प्राप्य शरणन्त्वामिहागतः ॥ २१ ॥

का०
१४०

एवम्भूतेसङ्गमेवशङ्करस्योमयासहो यःपुत्रोजायतेब्रह्मन्समामभिभविष्यति ॥२२॥ तत्क्रियादर्शनादेवसूत्पन्नादपितत्सु
तात् ॥ भयम्मेजायतेब्रह्मस्तारकादपिचाधिकम् ॥२३॥ तस्मादेवंत्वव्विधेहितत्सुतोमांसुरान्यथा ॥ नबाधेततथायत्नात्तारया
स्मान्महाभयात् ॥ २४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ उमायाञ्जायतेपुत्रोयदिशङ्करतेजसा ॥ अशक्यःसर्वलोकेसमेन्द्रैरपिसुरासुरैः
॥ २५॥ तस्माद्वरोयथोमायान्नप्रसूतोभविष्यति ॥ तथाहंसव्विधास्याभिगत्वादेवैर्हरान्तिकम् ॥२६॥ तारकस्यविधातश्चय
थास्याद्वरतेजसा ॥ तच्चाप्यहङ्करिष्यामिव्येतुतेमानसोज्वरः ॥२७॥ इत्युक्त्वासहदेवौयैःकैलासाद्रिम्प्रजापतिः ॥ जगामरेमे
गिरिशोगिरिपुत्र्यासमम्भृशम् ॥ २८ ॥ तत्रगत्वामहोदेवम्ब्रह्मालोकपितामहः ॥ सर्वैःसुरगणैःसार्द्धन्तुष्टाववृषभध्वजम्
॥२९॥ देवाउचुः ॥ प्रीतयेयस्यनरतिर्नकामोयन्मनोभवः ॥ नयस्यजन्मनोहेतुस्तस्मैतुभ्यन्नमोनमः ॥३०॥ यस्यलोकहिता
यैवजातोजायापरिग्रहः ॥ त्र्यम्बकायनमस्तस्मैसशिवोनःप्रसीदतु ॥३१॥ यम्मन्मथव्विनादेवंशङ्काराद्याविशन्तिच ॥ स्वव
लेनैवतन्देवन्त्वाव्वयम्प्रणताहरम् ॥३२॥ हिरण्यरेताःस्वर्णाभोयोहिरण्यभुजाह्वयः ॥ सत्वंसर्गहरोदेवोनित्यन्नोभिप्रसीदतु
॥३३॥ जगन्मयोयोगनिद्राविष्णुमायाबलीयसी ॥ यस्याभवत्स्वयञ्जायातस्मैतुभ्यन्नमोनमः ॥ ३४॥ पञ्चभूतमयय्यस्यप
ञ्चशीर्षव्विराजते ॥ तम्पञ्चवदनन्देवम्भक्त्यात्वाम्प्रणमामहे ॥ ३५॥ सद्योजातमघोरञ्चवामदेवमुमापतिम् ॥ ईशानम्प्रण

पु०

अ.४८

१४०

मामोद्यन्तत्पुरुषमाहवै ॥ ३६ ॥ योसतामशिवो नित्यय्योवाभक्तिमतां शिवः ॥ शिवाशिवस्वरूपाय नमस्तस्मै शिवाय ते ॥
३७ ॥ रूपैस्त्रिभिर्ग्यः स्थितिसृष्टिनाशव्यङ्ग्यात्मभूः शम्भुरिति प्रसिद्धैः ॥ करोति शश्वज्जगतान्नुमस्तं शिवव्यङ्ग्यं पाक्षमं शिवे
शम् ॥ ३८ ॥ यः शूलखट्वाङ्गमृगाङ्कधारी योगो ध्वजः शक्तिमान्पञ्चरूपी ॥ तस्मै तु भ्यञ्जातवेदः प्रभायभूयो भूयो नो नमः शङ्कराय ॥ ३९ ॥ ब्रह्मा त्रिष्मान् भोगभूद्वैत्यहन्ता यन्ता योधा वीतगर्भो जगत्याः ॥ सत्त्वंस्तु तोनः प्रसीद त्वनन्तो नित्योद्रेकी मुक्तरूपः
प्रधानः ॥ ४० ॥ परब्रह्मरूपी नियतैकमुक्तः परज्योतिरूपी नियतस्त्वनन्तः ॥ परः पाररूपी नियतात्मभागी स नो भर्ग्वरूपी
गिरिशोस्तु भूत्यै ॥ ४१ ॥ उमापतिस्महामायम् महादेव जगत्पतिम् ॥ शिवं शिवकरं शान्तं ब्रह्मामः सप्रसीदतु ॥ ४२ ॥ इ
तिस्तु तोमहादेवः शक्राद्यैस्त्रिदशैः स्वयम् ॥ उमासङ्गम्परित्यज्य भर्गो गात्रिदिवौकसः ॥ ४३ ॥ येन भावेन स तदामहामैथुनत
त्परः ॥ आसीत्तेनैव भावेन ब्रह्मादीनां स सादह ॥ ४४ ॥ अथ तान्त्ससुरान्प्राह महादेवस्त्वरत्नव ॥ किमर्थमागता यूयन्तन्मे
वदत निज्जराः ॥ ४५ ॥ तमूचुस्त्रिदशाः सर्व्वे ब्रह्मशक्रपुरोगमाः ॥ त्वन्महामैथुनाद्गर्गव्याकुलं सकलज्जगत् ॥ ४६ ॥ पृथि
वीकम्पते तीव्रशैलवनकानना ॥ सागराः क्षुभिताः सर्व्वे नदानद्यश्च शङ्कर ॥ ४७ ॥ देवाश्च सर्व्वे दिक्पालान् शान्तिम्प्राप्नु
वन्ति वै ॥ तस्मात्त्वं सर्व्वलोकेश सकलाननुकम्पय ॥ ४८ ॥ त्यक्त्वा महामैथुनं तुरतिमात्रं न्रियोजय ॥ एतच्छ्रुत्वा वचस्त

का०

१४१

स्य ब्रह्मणाः परमात्मनः ॥ ४९ ॥ उवाच शङ्करो देवो नातिहृष्टमना इव ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ इयम्प्रवृत्तिर्भवतां शिवाया
 मरसतमाः ॥ ५० ॥ त्यक्ते महामैथुने तुरतिमात्रप्रयोजिते ॥ नो मायाम्भविता पुत्रस्तदर्थमयमुद्यमः ॥ ५१ ॥ उमाशरीरजः
 पुत्रो यो भवेन्मम तेजसा ॥ स एव तुरिपूहत्वा त्रिदशान्वर्द्धयिष्यति ॥ ५२ ॥ तस्मान्महामैथुने मे वीतभीताः सुरोत्तमाः ॥ स्वं
 स्वं स्थानम्प्रगच्छन्तु अहन्तदनुचिन्तये ॥ ५३ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ उमाशरीरजः पुत्रो यथानभविता हर ॥ तथा कुरु जगन्नाथ
 तन्महामैथुनस्य ज ॥ ५४ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ रतिमात्रेण नो मायाम्पुत्रः सम्भविष्यति ॥ महामैथुनसन्त्यागात्स्याद
 पुत्री तु पार्वती ॥ ५५ ॥ तस्मादहन्तु देवानाञ्च वनाद्ब्रह्मणस्तथा ॥ त्यक्ष्ये महामैथुनन्तु किन्त्वेकं दुरुतामराः ॥ ५६ ॥ ये
 न मे प्रमृतन्ते जो महामैथुनकारणात् ॥ धार्यन्ते जस्विनन्देव मानयन्त्वमरास्तु तम् ॥ ५७ ॥ योनिः कम्पोनिर्विकारो भूत्वा
 तेजो ग्रहीष्यति ॥ तमेव दन्तु त्रिदशास्त्यक्ष्ये तेजःशरीरजम् ॥ ५८ ॥ ॥ और्व उवाच ॥ ॥ वृषध्वजवचः श्रुत्वा देवा ब्रह्मपुरो
 गमाः ॥ हरतेजो ग्रहायाथ वीतिहोत्रं यद्विद्या ॥ ५९ ॥ अथ ब्रह्मणामामन्थत यानुज्ञाप्य पावकम् ॥ सेन्द्रा देवगणाः सर्वे हरम्
 चुरिद्व्यं चः ॥ ६० ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ एष वै श्वारः श्रोमान्भूरेनेजोमयो बली ॥ महामैथुनबीजन्तु त्वत्तेजः सङ्ग्रहीष्यति
 ॥ ६१ ॥ इत्युक्त्वा त्रिदशाः सर्वे वीतिहोत्रम्पुरःस्थितम् ॥ तस्मै निदेशयामासुः शम्भवे सर्वहेतवे ॥ ६२ ॥ ततः षडङ्गस्वरैतो

पु०

अ. ४८

१४१

व्यादितेदहनानने ॥ उत्ससर्जमहाबाहुर्महामैथुनकारणम् ॥ ६३ ॥ अग्नावुत्सृज्यमानस्यतेजसःशशभृद्भूतः ॥ अणुद्र
 यमतिस्वल्पङ्गिरिप्रस्थेपपातह ॥ ६४ ॥ तयोस्तुकणयोःसद्यःसम्भूतौशङ्करात्मजौ ॥ एकोभृङ्गसमःकृष्णोभिन्नाञ्जननिभो
 परः ॥ ६५ ॥ भृङ्गाभस्यतदाब्रह्मानामभृङ्गीतिचाकरोत् ॥ महाकृष्णैकरूपस्यमहाकालेतिलोकभृत् ॥ ६६ ॥ ततस्तौ
 पालयामासशङ्करःप्रमथोत्करैः ॥ अपर्णयाचापितथाक्रमात्तावतिवर्द्धितौ ॥ ६७ ॥ प्रवृद्धौतौमहात्मानौहरोमाप्रतिपा
 लितौ ॥ क्रमाद्गणेशौकृत्वातौहरोद्वारिन्ययोजयत् ॥ ६८ ॥ ॥ सगरउवाच ॥ ॥ उत्सृष्टमग्नौयतेजस्तत्किञ्चैतन्निजोत्त
 म ॥ तदप्यहंश्रोतुमिच्छुःसङ्क्षेपात्तददस्वमे ॥ ६९ ॥ ॥ और्व्वउवाच ॥ ॥ अग्नावुत्सृज्यतेजांसितावत्काल
 ष्ट्वृषध्वजः ॥ आकाशगङ्गामुद्दिश्यदेवानिदमुवाचह ॥ ७० ॥ एतत्तेजोदुराधर्षीस्त्रीभिरन्यैःसुरोत्तमाः ॥ योगनिद्रामृतेदेवीं
 शैलपुत्रीमृतेथवा ॥ ७१ ॥ तस्मादहम्प्रवक्ष्यामियथेदन्तेजसासुतः ॥ यत्रवाभवितादेवोयाचवातद्रहोष्यति ॥ ७२ ॥
 इयन्त्वाकाशगागङ्गाशैलराजसुतापरा ॥ उमायाभगिनीज्येष्ठाततोपत्यंहुताशनात् ॥ ७३ ॥ जनिष्यत्यात्मवीर्य्येणतेज
 सानुपमद्युतिः ॥ भविष्यतिसवःश्रीमान्त्सेनापतिररिन्दमः ॥ ७४ ॥ सतारकव्यैःपुरतोविजेष्यतिशिखिध्वजः ॥ अमो
 घयामहाशक्त्यामयैवप्रतिवर्द्धितः ॥ ७५ ॥ इत्युक्त्वासमहादेवोविसृज्यसकलान्सुरान् ॥ पार्व्वतीमभिसम्मन्यशौचार्थ

का०
१४२

गतवाँस्तदा ॥ ७६ ॥ पार्वतीवचनं श्रुत्वा देवानामप्रियंसती ॥ ७७ ॥ चुकोपत्रिदशौघायपुत्राशापरिवर्जिता ॥ म
न्युनादत्तमानेव स्फुरदोष्ठाघरातदा ॥ ७८ ॥ इदमाहसुरान्दृष्ट्वा हरश्च त्यक्तमैथुनम् ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ यस्मा
द्वियोजितः शम्भुर्युष्माभिर्मर्ममैथुने ॥ ७९ ॥ अजातपुत्राचकृता वारस्त्रीवाहमर्दिता ॥ तस्मात्सर्वसुरगणा अध्यावधिनिर
न्तरम् ॥ १८० ॥ महामैथुनविभ्रष्टा भवन्तु निजयोषिति ॥ तेषामपि तथापुत्रानजनिष्यन्ति मे यथा ॥ ८१ ॥ भार्याश्च
सन्तपत्येनहीना देव्यो वराङ्गनाः ॥ यथाहमपरितप्यामि पुत्राशापरिवर्जिता ॥ ८२ ॥ तथा सन्तु समस्तास्तो देव्यः पुत्राश
याच्युताः ॥ और्ध्व उवाच ॥ एवं सुराङ्गिरसुता शशापकुपिता भृशम् ॥ ८३ ॥ तत्कालावधिनस्वर्गे जायन्ते देवपुत्रकाः ॥ नाद्यापि
सम्प्रजायन्ते पुत्रास्तासु सुधाशिनाम् ॥ ८४ ॥ दहनोपेतकाले प्राप्ते गङ्गोदरे स्वयम् ॥ रेतःसङ्ग्रामयामास शम्भुर्वर्ण
सन्निभम् ॥ ८५ ॥ सा तेन रेतसा देवी सर्वलक्षणसंयुताम् ॥ पूर्णकाले यमुषु वेपुत्रयुग्ममनोहरम् ॥ ८६ ॥ एकः स्कन्दो
विशाखाख्यो द्वितीयश्चारुरूपधृक् ॥ शक्तिद्वयधरौ द्वौ तौ तेजःकान्तिविधिर्द्वौ ॥ ८७ ॥ तावेकत्वज्जगामाशु विशाखः स्कं
न्द एव च ॥ शिशुश्चाप्यभवदातो यथान्यस्य सुतस्तथा ॥ ८८ ॥ ततस्तन्तनयजातन्तथा दृष्ट्वातिविस्मिता ॥ मध्येशव
नस्याशुगङ्गातल्यसृजद्वधात् ॥ ८९ ॥ विसृज्य गर्भन्तद्गङ्गाबहुलायै स्वयन्तदा ॥ गर्भवृत्तान्तमाचरु यौ जातश्च विसृजद्यथा

पु०
अ. ४८

१४२

॥ १० ॥ तच्छ्रुत्वा बहुलाज्ञात्वामहादेवतनूद्वयम् ॥ परिगृह्य सुतन्तुन्तुपालयामास कृत्तिका ॥ ११ ॥ उमायाः शङ्करस्या
पिविज्ञाप्यानुमतेतयोः ॥ ततोनीत्वाददौ देव्यै तम्पुत्रमरिमर्दनम् ॥ १२ ॥ सोतिवृद्धः शक्तिधरो महाबलपराक्रमः ॥ वर्द्धितः श
ङ्करेणाशुदेवसेनाधिपो भवत् ॥ १३ ॥ ततः सुरारिसगणन्तारकल्लोकतारकम् ॥ शक्तिहस्तो हरसुतः प्रममाथ महाबलम् ॥
॥ १४ ॥ एवमग्नौ समुत्सृष्टन्ते जो भर्गेण सङ्गतम् ॥ यथावृत्तन्तथातेयकथितन्नृपसत्तम ॥ १५ ॥ साम्प्रतम्प्रस्तुतं श्रव्यम्
हाकालस्य भृङ्गिणः ॥ वृत्तान्तं शृणुराजेन्द्रतौ भूतौ मनुजौ यथा ॥ १६ ॥ ॥ इतिकालिकापुराणेष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥
॥ और्व्य उवाच ॥ ॥ हरो भवज्जगत्यर्थे देववर्गैः प्रसादितः ॥ तावन्महामैथुनेन हीनो भूदुमया सह ॥ १ ॥ वर्त्तते रतिमात्रे
ण स्वेच्छां सम्पूरयन्त्सदा ॥ यथा मनोरथं देव्याः सततम्पूरयन्मृडः ॥ २ ॥ अथैकदोमया सार्द्धं त्रिगुणैरतिमन्दिरेण नर्माकरोन्महा
देवो मोदयुक्तो रतिप्रियः ॥ ३ ॥ यदासानर्मणेयाता गौरोस्मरहरान्तिकम् ॥ तदा भृङ्गि महाकालौ द्वाः स्थौ द्वारि प्रतिष्ठितौ ॥ ४ ॥
नर्मावसाने सा देवो मुक्तधम्मिल्लबन्धना ॥ बन्धहोनङ्गलद्वात्राद्वस्त्रमालम्ब्य पाणिना ॥ ५ ॥ व्यस्तहारागन्धपुष्पैराकुलैर्नातिशो
भना ॥ विलुप्तकुङ्कुमादष्टदशनच्छर्दविभ्रमा ॥ ६ ॥ निःसृतारतिसङ्केलिनिलयाज्जलजानना ॥ ईषदाघूर्णनयनानिचितास्वे
दबिन्दुभिः ॥ ७ ॥ तान्निःसरन्ती सदनात्तथाभूता मर्निन्दताम् ॥ अयोग्याव्वोक्षितुञ्चान्यैर्वृषध्वजमृतेपतिम् ॥ ८ ॥ दद

का०
१४३

शतुर्महात्मानानातिहृष्टात्ममानसौ ॥ भृङ्गीचापिमहाकालःप्रातःकालश्चुकोपतुः ॥ ९ ॥ दृष्ट्वाताम्मातरन्दीनौतथाभूतावधो
मुखौ ॥ चिन्ताञ्चजग्मतुस्तीव्रान्निःशस्वसतुरुत्तमौ ॥ १० ॥ तौपश्यन्तौतदादेवोददर्शहिमवत्सुता ॥ चुकोपचतदापर्णावा
क्यञ्चैतदुवाचह ॥ ११ ॥ एवम्भूताश्चमाङ्गस्मादसम्बद्धावपश्यताम् ॥ भवन्तौतनयौशुद्धौहोमर्ष्यादाविवर्जितौ ॥ १२ ॥
यस्मादिमाममर्ष्यादाम्भवन्तौनिरपत्रपौ ॥ अकुर्वन्तान्ततोभूयाद्भवतोर्जन्ममानुषे ॥ १३ ॥ मानुषीर्द्यौनिमासाद्यमद
वेक्षणदोषतः ॥ भविष्यतोभवन्तौतुशाखामृगमुखौभुवि ॥ १४ ॥ इतितावुमयाशप्तौहरपुत्रौमहामतौ ॥ भृङ्गीचैवमहाका
लःस्वमातुरन्तिकन्तदा ॥ १५ ॥ तौप्राप्तदुःखौतुतदादुर्मनस्कोहरात्मजौ ॥ शापन्तस्यानसेहातेप्रोचतुश्चेदमद्रिजाम् ॥ १६ ॥
अनागसौसदैवावाभवत्याहिमवत्सुते ॥ कथंशप्तौत्वयामातर्दृष्टादेवम्प्रकोपिता ॥ १७ ॥ नियोजितौयथाद्वारिमहेशेनत
यासह ॥ तथानियोगकुर्वन्तौतष्ठावोद्वारिसंय्यतौ ॥ १८ ॥ हठान्निःसरणङ्गेहात्तवैवनहियुज्यते ॥ आगच्छन्त्याभवत्या
तुदृष्ट्वावावांसुसंय्यतौ ॥ १९ ॥ तस्मान्निरर्थकःकोपःकोदोषस्तत्रचावयोः ॥ तस्मात्तत्रप्रतीकारंशृणुमातरनिन्दिते ॥ २० ॥
त्वस्मानुषीक्षितौभूयाहरोभवतुमानुषः ॥ मानुषस्यहरस्याथजायायांहरतेजसा ॥ २१ ॥ भवत्याश्चापिमानुष्याभविष्या
वस्तथोदरे ॥ यदि सत्यंहरसुतावावाच्यंदिनिरागसौ ॥ २२ ॥ तदावयोरिदंवाक्यंसत्यमस्तुगिरेःसुते ॥ इत्यन्योन्यमथोशा

पु०

अ.४९

१४३

पन्दत्वादत्वासुदारुणम् ॥ २३ ॥ विविशुर्नृपशार्दूलगौरीहरसुतौचतौ ॥ अथकालेव्यतीतेतुसर्वज्ञोवृषभध्वजः ॥ २४ ॥
 तद्वाविकर्मज्ञात्वैवमानुषोत्यभवत्स्वयम् । ब्रह्मणोदक्षिणाङ्गुष्ठादक्षो ब्रह्मसुतोभवत् ॥ २५ ॥ अदितिस्तत्सुताजाताततःपु
 षाव्हयोभवत् ॥ पूष्णःपुत्रोभवत्पौष्यःसर्वशास्त्रार्थपारगः ॥ २६ ॥ यस्यतुल्यो नृपोभूमौ न भूतो न भविष्यति ॥ सपुत्रहीनो
 राजाभूत्पौष्यो नृपतिस्ततः ॥ २७ ॥ शेषेवयसि सम्प्राप्तेभार्याभिस्ति सृभिः सह ॥ पौष्यः परमया भक्त्या ब्रह्माणम्पर्यतोषयत्
 ॥ २८ ॥ तस्य प्रसन्नो भगवान्ब्रह्मालोकपितामहः ॥ तमुवाच च राजानङ्घ्रि मिच्छसि वदस्व मे ॥ २९ ॥ प्रसन्नोऽस्मि नृपश्रेष्ठ प्रदास्या
 मियथेप्सितम् ॥ यदिष्टं तव जायानान्तर्द्विष्यसि साम्प्रतम् ॥ ३० ॥ पौष्य उवाच ॥ ॥ हिरण्यगर्भापुत्रोऽहम्पुत्रार्थित्वामुपा
 स्महे ॥ त्वयि प्रसन्ने पुत्रो मे भूयाल्लक्षणसंयुतः ॥ ३१ ॥ एतदर्थे स भार्य्योऽहम्भक्त्यात्वांसमुपस्थितः ॥ यथामे जायते पुत्रस्तथा
 कुरुजगत्पते ॥ ३२ ॥ पुत्रास्मो नरकात्पुत्रस्त्रायते पितरम्प्रसूम् ॥ अतस्तस्माद्भयम्ब्रह्मैस्त्वन्नाशयितुमर्हसि ॥ ३३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 शृणु पौष्य यथाभावी पुत्रस्तव कुलोद्बहः ॥ तदहन्ते वदाम्यद्य भार्य्याभिस्तत्समाचर ॥ ३४ ॥ इदम्फलङ्कहाणत्वम्मया दत्तं नृपो
 त्तम ॥ अजीर्णम्बहुलेकाले प्राप्तेऽपि सुरसंसदा ॥ ३५ ॥ फलमेतत्समादाय यावत्सर्व्वंत्सरत्रयम् ॥ आराधय महादेवं स प्रसन्नो भ
 विष्यति ॥ ३६ ॥ यथा सम्भाषते भर्गः फलमेतत्तथा भवान् ॥ करिष्यति फलं राजन् भार्य्याभिस्ति सृभिः सह ॥ ३७ ॥ ततस्तेलक्ष

का०

१४४

णोपेतस्तनयःकुलवर्द्धनः ॥ भविष्यतिस्वयंशास्ताचक्रवर्तीवसुन्धराम् ॥ ३८ ॥ इत्युक्त्वाप्रययौब्रह्माराजासिहभोरुभिः ॥
 हरय्यैष्टुंसमारेभेभक्त्यापरमयायुतः ॥ ३९ ॥ निशाशोःसध्यैताहारःकदाचित्फलभोजनः ॥ दृषद्वतीनदीतीरेफलसंस्था
 प्यचाग्रतः ॥ ४० ॥ पुष्पार्घदीपधूपैश्चवृषध्वजमतर्पयत् ॥ सतुवर्षत्रयेतीतिमहादेवोजगत्पतिः ॥ ४१ ॥ पौष्यस्यनृपतेःस
 म्यक्प्रससादार्थसिद्धये ॥ प्रसन्नःप्राहन्पतिम्महादेवोहसन्निव ॥ ४२ ॥ उपाससेकिमर्थम्मान्तन्मेवददामिते ॥ ॥ पौष्यउवा
 च ॥ ॥ अपुत्रोहम्पुत्रकामस्तच्छृणुष्ववृषध्वज ॥ ४३ ॥ यथाहम्पुत्रवान्वैस्यावृषध्वजनथाकुरु ॥ इतिसन्यगदद्राजाभाय्या
 भिःसहहर्षितः ॥ ४४ ॥ प्रणम्यस्तुतिपूर्व्येणभक्तिनम्रात्ममानसः ॥ ततःपुत्रार्थिनम्भूपम्प्रसन्नोवृषभध्वजः ॥ ४५ ॥ ब्र
 ह्मदत्तफलंहस्तेकृत्वेदन्तमुवाचह ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ इदम्फलम्ब्रह्मदत्तव्यिभज्यनृपतेत्रिधा ॥ ४६ ॥ भोजयेथाःस्वजा
 यास्त्वम्प्रहृष्टःसुस्थमानसः ॥ ततःप्रवृत्तेभवतएतासुक्रतुसङ्गमे ॥ ४७ ॥ आधास्यन्तितुगर्भास्तुभाय्यास्तेयुगपन्नृप ॥ काले
 प्राप्तेचयुगत्प्रसवोयोषितान्तव ॥ ४८ ॥ भविष्यतिनृपश्रेष्ठतत्रेत्यन्त्वङ्कुरिष्यसि ॥ एकस्याजठरेशीर्षभागस्तेसम्भविष्यति
 ॥ ४९ ॥ अपरस्यास्तदाकुक्षेर्मध्यभागोभविष्यति ॥ अयोनाभ्यास्तुयोभागस्सोपरस्याम्भविष्यति ॥ ५० ॥ तच्चखण्डत्रयम्भूप
 यथास्थानम्पृथक्पृथक् ॥ योजयिष्यसिपश्चात्तेपुत्रएकोभविष्यति ॥ ५१ ॥ तस्यशीर्षेचन्द्ररेखासहजासम्भविष्यति ॥ तेनैव

पु०

अ.४९

१४४

नाम्नासख्यातिङ्गमिष्यतिचभूतले ॥ इत्युक्त्वासमहादेवस्तासाङ्गभान्स्वयन्तदा ॥ ५२ ॥ संस्कर्तुं ज्ञाह्वीतोयमात्मवासाय
वैन्यधात् ॥ ततःफलेस्वयन्देवःप्रविवेशवृषध्वजः ॥ ५३ ॥ तत्क्षणात्तत्फलम्भूतन्त्रिभागंस्वयमेवहि ॥ पौष्यस्तत्फलमा
दायमुदितःसहभार्यया ॥ ५४ ॥ प्रययौमन्दिरं हृष्टोअनुज्ञाप्यवृषध्वजम् ॥ ततःसमुचितेकालेप्राप्तेताभिस्तुभक्षितम् ॥ ५५ ॥
तत्फलम्पशार्दूलगर्भाश्चाप्याहिताःशुभाः ॥ सम्पूर्णगर्भकालेतुगर्भेभ्यःसमजायत ॥ ५६ ॥ खण्डत्रयम्पृथग्राजन्यथाभ
र्गेणभाषितम् ॥ तच्चखण्डत्रयम्पौष्योयथास्थानन्नियोज्यच ॥ ५७ ॥ एकपिण्डश्चकाराशुतत्रपुत्रोव्यजायत ॥ तस्यशोर्ष
तदाराजन्सहजेन्दुकलाशुभा ॥ ५८ ॥ विरराजयथास्वस्थाशरत्कालेकलाविधोः ॥ तंसर्वलक्षणोपेतम्पीनोरस्कंसुनासि
कम् ॥ ५९ ॥ सिंहग्रीवविवशांलक्षन्दोर्घायतभुजन्तदा ॥ दृष्ट्वापौष्योयभार्याभिस्तिसृभिःसहसम्मदम् ॥ १६० ॥ लेभेद
रिद्रःसत्कोषंप्राप्येवविपुलन्ततः ॥ तस्यनामाकरोद्राजाब्राह्मणैःस्वैःपुरोहितैः ॥ ६१ ॥ चन्द्रशेखरइत्येवकान्त्याचन्द्रम
सःसमः ॥ ववृधेसमहाभागःप्रत्यहश्चन्द्रवत्सुतः ॥ ६२ ॥ कलाभिरिवितेजस्वीशरदीवनिशाकरः ॥ एवन्तिसृणामम्बाना
ङ्गर्भेजातोयतोहरः ॥ ६३ ॥ अतह्यम्बकनामाभूत्प्रथितोलोकवेदयोः ॥ सराजपुत्रःकौमारीमवस्थाम्प्रापयत्तदा ॥ ६४ ॥
सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञोविष्णोस्तुल्योबभूवह ॥ बलेवीर्येप्रहरणेशास्त्रेशीलेचतत्समः ॥ ६५ ॥ नान्योभून्नृपशार्दूलनोवाभूमौभवि

का०

१४५

प्यति ॥ अभिषिच्याथतराज्येकुमारं बलवत्तरम् ॥ ६६ ॥ दशपञ्चैकवर्षीयं सर्वराजगुणैर्घृतम् ॥ तिसृभिः सह भार्याभिर्वनस्पौ
 ष्यो विवेश ह ॥ ६७ ॥ वृद्धोचितक्रियाङ्कतुराजापरमधार्मिकः ॥ गतोपतिरि राजा सवनवासम्महाबलः ॥ ६८ ॥ सर्वोद्धितिव्यं
 शेचक्रे सोमात्यैश्चन्द्रशेखरः ॥ सार्वभौमो नृपो भूत्वा राजभिः परिसेवितः ॥ ६९ ॥ अमरैरिव देवेन्द्रो विजहार श्रिया युतः ॥ एव
 म्पौष्यसुतो भूत्वा त्र्यम्बकः पुण्यनिर्वृतः ॥ १७० ॥ ब्रह्मावर्त्ताह्वये रम्ये करवीराह्वये पुरे ॥ दृषद्वती नदीतीरे राजा भूत्वा मुमोद ह
 ॥ ७१ ॥ अथैकदा सपितरव्यं नवासगतं स्वयम् ॥ मातृश्चापि नृपश्रेष्ठद्रष्टुकामो भवन्नृपः ॥ ७२ ॥ स एकस्यन्दनेनैव एका
 कीचन्द्रशेखरः ॥ विपुलन्धनुरादाय सममार्गणगणन्तदा ॥ ७३ ॥ तपावनस्पुण्यमयविषयान्तेव्यवस्थितम् ॥ आससा
 ददिदृक्षुः सतातवृद्धं समावृतम् ॥ ७४ ॥ सगच्छन्पितुरभ्याशन्नृपतिश्चन्द्रशेखरः ॥ ददर्शनमुचन्नामतपस्यन्तम्महामुनिम्
 ॥ ७५ ॥ कृष्णाजिनोत्तरीयेण सर्वोत्तंसूर्यसन्निभम् ॥ ऊर्ध्वगामिर्जटाभिश्च सयुतन्ध्यानिनङ्कुशम् ॥ ७६ ॥ तपसाद्योति
 ततनुन्निश्चलङ्कुशजासनम् ॥ तन्दृष्ट्वा दूरतो वीरो रथोपस्थादवातरत् ॥ ७७ ॥ उपतस्थे च विप्रेन्द्रविनयानतकन्धरः ॥ प्रण
 नाममुनिन्तश्च वाक्यमेतदुदीरयत् ॥ ७८ ॥ पौष्यस्य तनयो ब्रह्मन्नाम्ना हश्चन्द्रशेखरः ॥ प्रणमामि महाभक्त्या भवन्तम्मुनि स
 त्तमम् ॥ ७९ ॥ इत्युक्त्वा प्राञ्जलिस्तस्थौ मुनेस्तस्याग्रतो नृपः ॥ नमुचस्य मुखं वीक्ष्य भक्तिनम्रात्ममानसः ॥ १८० ॥ पू

पु०

अ. ४९

१४५

र्वमेवयदाराजाप्राविशत्तपसेवनम् ॥ तदैवसहमार्याभिस्तम्मुनिम्प्रत्यपूजयत् ॥ ८१ ॥ चिरमाराध्यनमुचम्पौष्यः परमप
 ण्डितः ॥ प्रसादयामासमुनिम्पुत्रार्थेसूनुताक्षरैः ॥ ८२ ॥ विषयान्तेतपःकुर्वन्मुनिश्चेष्टेहतिष्ठसि ॥ एकन्तुप्रार्थयेत्वत्तोय
 दिमान्दयसेमुने ॥ ८३ ॥ शिशुर्मेतनयोराजाचन्द्रशेखरसञ्ज्ञकः ॥ सहजेन्दुकलायुक्तोबालभावान्नचञ्चलः ॥ ८४ ॥ सचे
 द्भवन्तमासाद्यकदाचिदपराध्यति ॥ तदाक्षमिष्यसिमुनेमयैतत्प्रार्थितन्त्वयि ॥ ८५ ॥ पौष्यस्यवचनंश्रुत्वामुनिश्चाङ्गीचका
 रह ॥ दृष्ट्वातत्तनयव्यिष्टः पौष्यवाक्यमथास्मरत् ॥ ८६ ॥ स्मृत्वाग्रतःस्थितन्नम्रं सुचिरञ्चन्द्रशेखरम् ॥ इदम्प्रोवाचसमुनिर्ह
 यावान्नमुचाह्वयः ॥ ८७ ॥ विनयेनाद्यतुष्टोस्मिभवतश्चन्द्रशेखर ॥ वरवैरयदास्यामिवाञ्छितमेमहत्तरम् ॥ ८८ ॥ तस्य
 श्रुत्वाततोवाक्यन्नृपतिश्चन्द्रशेखरः ॥ पुनःप्रणम्यनमुचमिदमाहातिसूनुतम् ॥ ८९ ॥ कायेनमनसावाचायदत्यर्थं द्विजोत्त
 म ॥ तत्सर्व्वविषयेमेस्तितादृशायस्यदक्षिणाः ॥ १९० ॥ मनोगतम्मेदुष्प्रापव्वञ्छनीयन्नविद्यते ॥ तदेववरणीमम्मेयहदा
 तिस्वयम्भवान् ॥ ११ ॥ ॥ नमुचउवाच ॥ ॥ त्वंसप्तदशवर्षाणाम्प्राप्तेसर्व्वत्सरेपरे ॥ भविष्यसि नृपश्चेष्टुवररामापतिः स्वयम्
 ॥ १२ ॥ यथागिरिसुताशम्भोर्यथालक्ष्मोर्गदाभृतः ॥ यथासुरेशस्यशचीतथातेपिभविष्यति ॥ १३ ॥ इत्युक्त्वासमुनि
 र्भूपन्नमुचस्तपसान्निधिः ॥ विसर्ज्जयामासतदासचापिमुदितोययौ ॥ १४ ॥ सगत्वापितरंप्राप्यमातृश्वचन्द्रशेखरः ॥ अपू

का०

१४६

जयद्यथाहन्तुतैरप्याश्वासितः सुतः ॥ १५ ॥ अथागतो नृपः स्वीयाङ्कुरवीरपुरीम्प्रति ॥ मुदितः सचिवैः सार्द्धैरेमेदेवेन्द्रसन्निभः ॥ १६ ॥ इतिकालिकापुराणेनवचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ और्व्य उवाच ॥ अवतीर्णे महादेवे पौण्यजाया सुखेच्छया ॥ मानुषेण प्रमाणेन गते सर्व्वत्सरत्रये ॥ १ ॥ गिरिजापिकुत्स्थस्य राज्ञो भार्या स्वजायत ॥ मेनकायार्य्यया पूर्व्वस्वेच्छया परमेश्वरी ॥ २ ॥ अथार्य्यावर्त्तविषये ब्रह्मण्यः शूरसत्तमः ॥ इक्ष्वाकुवंशजो राजा कुत्स्थो नाम धार्मिकः ॥ ३ ॥ भोगवत्याह्वयायान्तु पृथ्यारिपुनिषूदनः ॥ सर्व्वलक्षणसम्पन्ना भूपालगुणसंयुतः ॥ ४ ॥ तस्य भार्या महाभागा भर्गदेवस्य पुत्रिका ॥ सामनोन्मथिनी नाम्ना पूजिता पतिवल्लभा ॥ ५ ॥ तस्याः पुत्रशतञ्जज्ञे देवगर्भा भवमच्युतम् ॥ बलवीर्य्यसमायुक्तङ्ककुत्स्थनृपसत्तमात् ॥ ६ ॥ पुत्री न विद्यते तस्यास्तदर्थसागृहान्तरे ॥ निभृतं स्थण्डिलङ्कृत्वा चण्डिकां समपूजयत् ॥ ७ ॥ पूज्यमाना महादेवी चण्डिकाराजभार्य्यया ॥ प्रसन्ना सा त्रिभिर्वर्षैस्तान् स्वप्ने चाब्रवीदिदम् ॥ ८ ॥ योषिल्लक्षणसम्पन्ना सार्वभौमस्य भामिनी ॥ नक्षत्रमालया युक्ता पुत्री तव भविष्यति ॥ ९ ॥ सापि स्वप्ने वरम्प्राप्य मुदिता भूत्वा पाङ्गना ॥ पार्व्वत्यपि स्वयन्तस्यागर्भे काले विवेश ह ॥ १० ॥ सामनोन्मथिनी देवी प्रवृत्ते भानुसङ्गमे ॥ गर्भे न्दधौ महासत्त्वञ्चन्द्रिके वा मृतोत्करम् ॥ ११ ॥ सम्पूर्णतु ततः काले प्राप्ते नक्षत्रमालिनीम् ॥ सामनोन्मथिनी देवी सुषुवे तनयां शुभाम् ॥ १२ ॥ तान्दृष्ट्वा हारसंयुक्तां शरज्ज्योत्स्नाप

पु०

अ. ६०

१४६

मांशुभाम् ॥ ककुत्स्थोभार्ययासार्द्धमत्यर्थमुदितोभवत् ॥ १३ ॥ सहजेनाथहारेणभूषितातुककुत्स्थजा ॥ ववृधेमन्दिरेतस्य
वर्षास्विवसुरापगा ॥ १४ ॥ तेनैवहारचिह्नेनतस्यास्तारावतीतिवै ॥ नामाकरोत्पिताकालेयथोक्तेनृपसत्तम ॥ १५ ॥ काल
क्रमेणसाबाल्यव्यतीतावरवर्णिनी ॥ मञ्जुल्यौवनोद्वेदम्प्रापश्रीरिवमाधवे ॥ १६ ॥ साश्रियाश्रियमन्वेतिशौचेनाथस
तीशुभा ॥ सुशीलांशीलचरितैःस्वरूपेणचपार्वतीम् ॥ १७ ॥ तस्यास्तुयौवनोद्वेददृष्ट्वाराजासुतैःसह ॥ ककुत्स्थःकारयामासस
मयेऽथस्वयम्बरम् ॥ १८ ॥ माधवेमासिसम्प्राप्तेचन्द्रवृद्धौशुभेदिने ॥ स्वयर्वरसभाञ्चक्रेतारावत्याःपितासुतैः ॥ १९ ॥
वार्तिकास्तुबहून्नाजावडवाभिक्रमेणवै ॥ तूर्णम्प्रस्थापयामासनानादेशनृपान्प्रति ॥ २० ॥ तेराजानस्तदाश्रुत्वावार्ताव्वैवा
र्तिकाननात् ॥ तूर्णमेवसमाजग्मुस्तारावत्याःस्वयव्वरम् ॥ २१ ॥ तंश्रुत्वापौष्यतनयश्चतुरङ्गबलैर्युतः ॥ स्वयव्वरक्षगामा
शुदिव्यालङ्कारसय्युतः ॥ २२ ॥ तत्रगत्त्वानृपश्रेष्ठाःककुत्स्थेनविनिर्मिते ॥ स्वयव्वरसभामध्येयथायोग्यमुपस्थिताः ॥ २३ ॥
आसीनेष्वथभूषेषुककुत्स्थस्तनयांस्वकाम् ॥ शुभेमुहूर्तेसम्प्राप्तेसभान्नेतुम्मनोकरोत् ॥ २४ ॥ एतस्मिन्नन्तरेराज्ञःकुमारीवर
वर्णिनी ॥ वृद्धान्धात्रीन्निजांसम्यक्सम्पूर्णज्ञानशालिनोम् ॥ २५ ॥ स्वयव्वरसभान्द्रष्टुम्प्राहिणोत्सदसम्प्रति ॥ उवाचचतदाधा
त्रीराजपुत्रीसुमङ्गलाम् ॥ २६ ॥ स्वयव्वरसभाङ्गत्वाचारुरूपंसुलक्षणम् ॥ नृपन्निरूप्यभोधात्रिसमक्षम्मेनिवेदय ॥ २७ ॥ त

का०

१४७

स्मात्तर्म्ममकल्याणंसौभाग्यमपिवाञ्छसि ॥ यथासौभाग्यदः स्वामीममस्यात्त्वन्तथाकुरु ॥ २८ ॥ एवन्ताम्प्रेषयित्वा यथात्रा
 नृपतिपुत्रिका ॥ सामनोन्मथिनीयत्रप्राराधयतिचण्डिकाम् ॥ २९ ॥ तत्रप्रायान्महाभागाशुभातारावतीतदा ॥ तत्रगत्वा
 महादेवीम्प्रणम्यकालिकाह्वयाम् ॥ ३० ॥ मानुषेणायथावेनताञ्ज्ञात्वात्मानमात्मना ॥ प्रणनाममहाभक्त्यावाक्यञ्चैतदुवा
 चह ॥ ३१ ॥ प्रणमामिमहामायाय्योगनिद्राञ्जगन्मयीम् ॥ सामेप्रसीदताङ्गौरीचण्डिकाभक्तवत्सला ॥ ३२ ॥ यदिस्त्यञ्जन
 न्यामेमदर्थेत्वम्प्रपूजिता ॥ तेनसत्येनसुभगःपतिर्म्ममनृपोत्तमः ॥ ३३ ॥ स्वयंवरैर्यभवतुप्रसीदहरवल्लभे ॥ इतितस्यावचःश्रु
 त्वाचण्डिकाहरमोहिनी ॥ ३४ ॥ मोहयन्तीनृपसुताय्यथात्मानन्नवेत्तिच ॥ तथाप्राहादृश्यमूर्तिरिदंसासूनृतव्यवः ॥ ३५ ॥ देव्यु
 वाच ॥ ॥ पौण्यस्यतनयोयोसौनाम्नाभूच्चन्द्रशेखरः ॥ समनोहररूपस्तेप्रियः स्वामीभविष्यति ॥ ३६ ॥ तमिन्दुकलयाशीर्षेचि
 ह्नितनृपसत्तमम् ॥ वरयस्ववरारोहे पार्वतीवदृषध्वजम् ॥ ३७ ॥ इत्युक्त्वाविररामाशुपार्वतीनृपपुत्रिकाम् ॥ सापिनत्वातथादृ
 श्याहर्षोत्फुल्लविलोचना ॥ ३८ ॥ जगाममङ्गलगृहञ्जनन्यायत्रवासिता ॥ अथाजगामसाधात्रीनिरूप्यसदृशम्पतिम् ॥ ३९ ॥ तारा
 वत्यास्तदाचष्टरहस्यनृपसत्तम ॥ दृष्टातामग्रतोधात्रीम्प्रहृष्टानृपतेः सुता ॥ ४० ॥ पप्रच्छनिभृतङ्कोटकोवाट्टस्त्वयानृपः ॥ सा
 प्राहधात्रीवचनात्तवभूपाविलोकिताः ॥ ४१ ॥ चारुरूपाःकुलीनाश्चशास्त्रेश्वेचपारगाः ॥ तेषामहन्नशक्नोमिप्रवक्तुंसुबहून्गुणा

पु०

अ.५०

१४७

न ॥४२॥ येषु मेरोचते तौस्तु कथयामि शुभप्रभे ॥ चारुरूपामयातेषु च त्वारः पुरुषाः शुभे ॥ ४३॥ दृष्टास्तत्रापि नासत्यौ देवौ
 द्वावपरौ नरौ ॥ देवयोः कथने कृत्यङ्किश्चित्रापिन विद्यते ॥ ४४॥ यौ पुनः पृथिवीपालौ तयोरेकः सदारकः ॥ नाम्ना सव्याङ्गकल्या
 णोथापरश्चन्द्रशेखरः ॥ ४५॥ नासत्ययोरेतयोस्तु विशेषो नास्तिकश्चन ॥ रूपेशरीरसौ भाग्ये सर्वे चाति मनोहराः ॥ ४६॥ नृ
 पौ पुनर्महासत्त्वौ सिंहस्कन्धौ महाभुजौ ॥ आरक्तपाणिनयनमुखपादकरोद्भवौ ॥ ४७॥ पीनोरस्कौ विशालाक्षौ लग्नभ्रुयुगलावु
 भौ ॥ सर्वलक्षणसम्पूर्णौ देवालङ्कारमण्डितौ ॥ ४८॥ तयोरपि वयस्थत्वात्प्रशस्तश्चन्द्रशेखरः ॥ सुशीलः सूनृतवचाः शास्त्रेशस्त्रे
 च सम्मतः ॥ ४९॥ ईषदुद्भिन्नरोम्णा तु नीलेन चारुनिर्मलम् ॥ राजते वदनं तस्य लक्ष्मणेन निशाकरः ॥ ५०॥ दीप्तिमत्यापि
 कलयाराजते स निशापतेः ॥ सहजेन शिरःस्थेन साक्षात्सचन्द्रशेखरः ॥ ५१॥ स एव ते पतिर्योग्यश्चिह्नेनानेन सुन्दरि ॥ तन्व
 व्यैरयराजानन्तवयोग्यं शुभोदयम् ॥ ५२॥ धान्याश्चैव व्यैचः श्रुत्वा राजपुत्री जगादताम् ॥ मत्पार्श्वचारिणी भूत्वानिदेशयन् प्रोत्त
 मम् ॥ ५३॥ धात्रिस्वयव्यैरसभाप्रवेशसमये मम ॥ तयोरायात्तदाराजात्वन्योन्यम्भाषमाणयोः ॥ ५४॥ सुतां स्वयव्यैरस
 भान्नेतुङ्कालेषु भोदये ॥ स्वयन्तदा ककुत्स्थस्तु सुतायामङ्गलालये ॥ ५५॥ आसाद्य पुत्रीन्दयिता र्योषिद्भिः कृतमङ्गलाम् ॥ मा
 ल्यं सुगन्धिपुष्पाणाङ्कुरेणादाय तत्करे ॥ ५६॥ दत्त्वा चेदमुवाचा शुभप्रापयन्मङ्गलालयात् ॥ प्रविश्य समितौ मातम्भाल्ये

का० नान्येनसत्तमम् ॥ ५७ ॥ यन्त्वमिच्छसिराजानन्दिर्जञ्जितैर्वैरिण्यसि ॥ एवमुक्ताशिविकयास्वाप्तैर्वैद्वैश्वपूरुषैः ॥ ५८ ॥ प्र
 १४८ वेशयामाससुताङ्ककुस्थः समितिस्मुदा ॥ तामागतांसभान्दृष्ट्वाशक्राद्यास्त्रिदशास्तदा ॥ ५९ ॥ अन्येदिम्पतयश्चापिसभा
 न्तक्षणमागताः ॥ सावतीर्यतदावाप्ययानात्तारावतीमुदा ॥ ६० ॥ धात्र्याचानुगयायुक्ताव्यचरत्सदसोन्तरे ॥ सभाम
 ध्येचिरंसातुविहृत्यवरवर्णिनो ॥ ६१ ॥ भावित्वान्नियतेर्योगाञ्चण्डिकायाः प्रसादतः ॥ तयोः समत्वादेकत्वात्तयाधात्र्याविबो
 धिता ॥ ६२ ॥ गतिखेदजघर्म्माम्भः कणिकानिचितानना ॥ पतिस्पृष्ट्वतरम्पुत्रीराज्ञस्तारावतीसती ॥ ६३ ॥ स्वयंसापार्वतीदे
 वीवब्रेचचन्द्रशेखरम् ॥ वृतन्दृष्ट्वातदातन्तुब्राह्मणाः सामगीतिभिः ॥ ६४ ॥ तयोर्वैवाहिकश्चक्रुर्मङ्गलार्थ्यतमानसाः ॥ वैतालि
 कागायनाश्चतथातौर्यत्रिकानृप ॥ ६५ ॥ प्रशंसन्तिस्मगायन्तिवादयन्तिचकौतुकात् ॥ सर्व्वेचत्रिदशामोदमवापुश्चन्द्रशे
 खरे ॥ ६६ ॥ तारावत्यावृतेचाथककुस्थोप्यतिहर्षितः ॥ वृतन्तञ्जीक्ष्ययेभूपाः सुबाहुप्रमुखाः परे ॥ ६७ ॥ रुष्टास्तान्वारया
 माससमितौचन्द्रशेखरः ॥ ततोयातेषुदेवेषुत्रिदिवम्प्रतिस्वेच्छया ॥ ६८ ॥ भूपेषुचप्रयातेषुककुस्थेनाञ्जितेषुच ॥ वैवाहिकेन
 विधिनासराजाचन्द्रशेखरः ॥ ६९ ॥ तारावतीन्तदाभाय्याङ्ककुस्थानुमतेपुनः ॥ संस्कृत्यज्ञापयामासदेवेभ्योवैदिकैर्मन्त्रैः
 ॥ ७० ॥ पाणिग्रहणसंस्कारान्कृत्वातांसहचारिणीम् ॥ करवीरपुरायाशुप्रययौचन्द्रशेखरः ॥ ७१ ॥ द्वाविंशतुसहस्राणिदा

पु०

अ.५०

१४८

सीनाम्प्रददौपुनः ॥ ककुत्स्थाख्योविपट्त्तयेतस्मिन्नुद्वाहकर्मणि ॥ ७२ ॥ गवांषष्टिसहस्राणिसौरभीणान्तथैवच ॥ दुहि
त्रेप्रददौदायन्दासान्दासीप्रमाणतः ॥ ७३ ॥ अपरायानिजपुत्रीककुत्स्थाख्यस्यभूपतेः ॥ नाम्नाचित्राङ्गदाख्यातारूपैस्ता
रावतीसमा ॥ ७४ ॥ दासीनामधिपाभूत्वास्वयश्चानुययौतदा ॥ तारावतीभूपसुताञ्जेषांस्वाम्भगिर्नाशुभाम् ॥ ७५ ॥ तान्दा
सान्त्सुसमादायककुत्स्थतनयोमहान् ॥ ज्येष्ठोविश्वावसुर्नामगच्छन्तश्चन्द्रशेखरम् ॥ ७६ ॥ तारावत्याचसहितस्यन्दनेनाशु
गामिना ॥ धीमाननुययौपश्चात्करवीरपुरम्प्रति ॥ ७७ ॥ तारावत्यासमंराजापौष्यजश्चन्द्रशेखरः ॥ करवीरपुरेरम्येरेमेनृपति
शेखरः ॥ ७८ ॥ इतिस्वयम्महादेवोमानुषीय्योनिमाश्रितः ॥ पार्वतीचस्वयञ्जातानरयोनिमनिन्दिता ॥ ७९ ॥ तथाभृ
ङ्गीमहाकालएतयोरभवत्सुतः ॥ तथात्वंशृणुराजेन्द्रकथयामिसमुद्भवम् ॥ ८० ॥ ॥ इतिकालिकापुराणेपञ्चाशत्तमोऽध्यायः
॥ ५० ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ अथकालेव्यतीतेतुककुत्स्थतनयासती ॥ विधातुमार्त्तवंस्तानय्योषिद्भिःपरिवारिता
॥ १ ॥ शीतामलजलांद्द्यान्नदीम्प्रातादृषद्वतीम् ॥ प्रभिन्नाञ्जनसङ्काशाङ्कलुषध्वंसकोविदाम् ॥ २ ॥ कृतस्नानामनुत्तीर्णाम
र्द्धमग्न्याम्महासतीम् ॥ ददृशेस्वर्णगौराङ्गीङ्कापोतोमुनिसत्तमः ॥ ३ ॥ कापोतव्यंपुरास्थायप्राणिनाव्यंशङ्कया ॥ विचचारय
तः पूर्वङ्कापोतस्तेनसस्मृतः ॥ ४ ॥ तान्दृष्ट्वाहेमगर्भाभाञ्चन्द्रिकांशारदीमिव ॥ कापोतःकामयामासकामबाणार्दितोभृश

का०

१४९

म् ॥ ५ ॥ कामाग्निपरितप्तः सककुत्स्थतनयाम्मुनिः ॥ अभिगम्याथ कल्याणीमिदवैचनमब्रवीत् ॥ ६ ॥ कात्वङ्कस्यासि
 वनितापुत्रीवाकस्यसुन्दरि ॥ कस्मात्समागतावात्वमुपांशुतटिनीजलम् ॥ ७ ॥ रूपन्तेसौम्यमाह्लादिपूर्णचन्द्रनिभम्मुख
 म् ॥ तिलपुष्पप्रतीकाशन्नासिकायुगलन्तव ॥ ८ ॥ वातकम्पितनीलाब्जसदृशलोचनेतव ॥ बाहूमनोहरौष्ठौष्ठालमृदु
 लायतौ ॥ ९ ॥ ऊरूगजकरप्रख्यौमध्यवैदिविलग्नकम् ॥ ईदृशेनतुरूपेणनत्वम्मानुषभामिनी ॥ १० ॥ देवोवादानवी
 वात्वमप्सरोगुणशालिनी ॥ अथवाभाग्यभोगायश्रीस्त्वन्नारीत्वमागता ॥ ११ ॥ अपर्णावाशचीवात्वन्तन्मेवदमनोहरे ॥
 और्ध्वउवाच ॥ इतिवाक्यम्मुनेः श्रुत्वाजलादुत्तीर्यभामिनी ॥ १२ ॥ प्रणम्यतम्मुनिन्नस्त्रावचनञ्चेदमब्रवीत् ॥ अहन्तारा
 वतीनाम्नाककुत्स्थस्यसुतासती ॥ १३ ॥ चन्द्रशेखरभूपस्यभाग्याञ्जानीहिमाम्मुने ॥ नाहन्देवीनगन्धर्वीनयक्षीनचरा
 क्षसी ॥ १४ ॥ मानुष्यहन्तृपसुताचारित्रव्रतधारिणी ॥ ॥ कापोतउवाच ॥ ॥ त्वान्दृष्ट्वा मांस्वयङ्कामः सङ्गतः सङ्गमायते ॥ १५ ॥
 पीडितश्चातितेनाहन्त्वयाशक्त्यासमक्षया ॥ स्मरसागरकल्लोलपतितम्मान्निराकुलम् ॥ १६ ॥ त्वदूरुतरिणात्राहितूर्ण
 न्त्वमृदुभाषिणी ॥ मत्तः पुत्रद्वयञ्चारुरूपलक्षणसंयुतम् ॥ १७ ॥ भविष्यति महाभागे बलवीर्ययुतम् महत् ॥ कापोतस्यवचः श्रु
 त्वाभयदुःखसमाकुला ॥ १८ ॥ जगादगद्गदवैक्यवैभिर्मन्यथककुत्स्थजा ॥ वाक्यमन्यन्मयाकार्यन्नकार्यमतिनिन्दितम् ॥

पु०

अ. ५१

१४९

॥ १९ ॥ तस्मान्मावदमामित्थम्प्रणम्यत्वाम्प्रसादये ॥ तवापिनैतद्योग्यस्यान्मनेरिहतपोधन ॥ २० ॥ तपःक्षयकरङ्ग
 त्वंसतीत्वभ्रंशकम्मम ॥ ॥ कापोतउवाच ॥ ॥ तपोव्ययोवाचान्यद्वादूषणन्तन्ममास्त्वह ॥ २१ ॥ तथापित्वामह
 न्त्यक्तुन्नेच्छामिसुस्तौशुभे ॥ अवश्यम्ममकामेभ्यस्त्राणङ्कर्तुमिहार्हसि ॥ २२ ॥ अन्यथाकामदग्धोहन्त्वयात्यक्तोमनोहरे ॥ भवतो
 श्वकरिण्यामिशापदग्धांसवान्धवाम् ॥ २३ ॥ ततस्तद्वचनं श्रुत्वा देवी तारावती तदा ॥ ऋषिज्ञापभयात्साध्वीनकिञ्चिच्चोत्त
 रन्ददौ ॥ २४ ॥ सम्भाषयेहंस्वसखीरिहतिष्ठमहामुने ॥ एवमुक्त्वा तदा देवी दासीनाममध्यमागता ॥ २५ ॥ चित्राङ्गदांस
 माहूयवचनञ्चेदमब्रवीत् ॥ चित्राङ्गदेमुनिरसौमाँवैकामयतेभृशम् ॥ २६ ॥ किङ्करिण्येसतीभावान्नभ्रष्टास्यामहङ्कृतम् ॥
 पतिम्बन्धूँश्च कापोतः सद्यःशापाग्निनादहेत् ॥ २७ ॥ नाहम्मुनिङ्कामयेचेत्संशयेपतितात्वहम् ॥ ततश्चित्राङ्गदाप्राहमाभै
 स्त्वंसत्यभाषिणि ॥ २८ ॥ तत्रोपायमहव्यङ्क्षयेयत्कृत्वात्वम्प्रमोक्ष्यसे ॥ नजहातिमुनिश्चेत्त्वान्दासीमेकाम्मनोहराम् ॥ २९ ॥
 सुभूषणैर्भूषयित्वा मुनये त्वन्नियोजय ॥ कामातुरो मुनिर्म्मोहात्कृपणोज्ञास्यतेनहि ॥ ३० ॥ दासीत्वंद्रूषणाच्छत्राञ्ज्यो
 त्स्नाच्छत्राम्मृगीमिव ॥ एवङ्कुरुमहाभागेमात्वश्चिन्ताङ्गमःशुभे ॥ ३१ ॥ त्वञ्चेत्सतीतिनियतन्नज्ञास्यतितदामुनिः ॥ तत
 स्तारावतीप्राहतांरूपगुणशालिनीम् ॥ ३२ ॥ चित्राङ्गदाम्भूपपुत्रीं शश्वद्विनयसूनृताम् ॥ तमेवगच्छभगिनिकापोताख्यम्

का०

१५०

निन्दिते ॥ ३३ ॥ मद्भूषणैर्भूषयित्वास्वशरीरम्नस्विनि ॥ अन्याम्प्रस्थापितार्विप्रः सम्बुध्यक्रोधवह्निना ॥ ३४ ॥ ध
क्ष्यत्यवश्यं सकुलाम्मान्तस्माद्गच्छसुन्दरि ॥ तम्मत्समासर्वगुणैः सर्वभूषणभूषिता ॥ ३५ ॥ मुनिसङ्गमयस्त्रायरक्षमां
सकुलांशुभे ॥ ततस्तस्यावचःश्रुत्वाविनयञ्चसकातरम् ॥ ३६ ॥ तूष्णीम्भूत्वाक्षणन्तस्थौनातिहृष्टमनाइव ॥ जगादचम
हाभागाञ्चित्राङ्गदाककुस्थजाम् ॥ ३७ ॥ करिष्येवचनन्तेद्यसमयेमांस्मरिष्यसि ॥ मदर्थेपितरश्चेमम्भूपञ्चन्द्रशेखरम् ॥
॥ ३८ ॥ आश्वासयिष्यसितथासमस्तञ्चसखीगणान् ॥ एवमुक्त्वाभूषणानितारावत्याः पिधायसा ॥ ३९ ॥ चित्राङ्गदा
जगामाशुमुनेः कामोत्सवायच ॥ तारावतीतदादीनावस्त्रालङ्कारवर्जिता ॥ ४० ॥ दासीमध्यगताभूत्वातामेवानुययौप्रि
याम् ॥ तामायान्तीन्ततोदृष्ट्वाकापोतः काममोहितः ॥ ४१ ॥ मुनीनाम्परजायासुसस्मारसङ्गमन्तदा ॥ प्रम्लोचाकामितापू
र्व्वञ्चैतण्डस्यसुतेनवै ॥ ४२ ॥ यथावाकामितापद्माभरद्वाजेनधोमता ॥ तथाहङ्कामयिष्यामिसाम्प्रतव्वैरवर्णिनीं ॥ ४३ ॥
पश्चात्तपोबलात्तद्वजायापापाद्विमोक्षये ॥ इतिचिन्तयतस्तस्यतदाचित्राङ्गदाशुभा ॥ ४४ ॥ समेत्यतम्मनिह्रैजायुक्ताचैषा
हकिञ्चन ॥ तामासाद्यमहाभागः कापोतोमुनिसत्तमः ॥ ४५ ॥ शृङ्गारवेषभावायमदनम्भनसास्मरत् ॥ स्मृतमात्रोथमदनःस्व
यमेत्यमहामुनिम् ॥ ४६ ॥ गन्धमाल्यैः सुवासोभिरध्युवासातिहर्षितः ॥ तेनाधिवासितोविप्रः कापोतश्चारुरूपधृक् ॥ ४७ ॥

पु०

अ.५१

१५०

जज्वालतेजसाचापिद्वितीयइवभास्करः ॥ मनोहरन्तथादृष्टाकापोतम्मदनोपमम् ॥ ४८ ॥ तारावतीमृतेसर्वाःसकामाश्चा
 भवनस्त्रियः ॥ तारावतीमुनिन्दृष्टासुन्दरम्मदनोपमम् ॥ ४९ ॥ विस्मयम्परमज्ञातामुनिङ्काममन्यत ॥ अथचित्राङ्गदाविं
 प्रःकामुकःकामसङ्गमे ॥ ५० ॥ तदानियोजयामासुप्रोतश्चाभवत्क्षणात् ॥ ततस्तस्यांसमुत्पन्नंसद्योजातंसुतद्वयम् ॥ ५१ ॥
 देवगर्भोपमन्दीतञ्ज्वलनार्कसमप्रभम् ॥ जातेसुतद्वयेतान्तुमुनिःसम्मृज्यपाणिना ॥ ५२ ॥ निनायपूर्ववद्भावव्यचन
 श्वेदमब्रवीत् ॥ मत्सङ्गमेकित्कालम्प्रयेतिष्ठशुभानने ॥ ५३ ॥ ममेच्छयायास्यसित्वम्भयन्तेनास्तिराजतः ॥ एवमस्ति
 तिसाप्राहऋषिशापभयात्सती ॥ ५४ ॥ ततोविसर्जयामासमुनिरन्याश्चयोषितः ॥ ततस्तारावतीदेवीदासीभिः परिवा
 रिता ॥ ५५ ॥ भगिनीमनुशोचन्तीजगामभवनन्निजम् ॥ गत्वातंसर्ववृत्तान्तङ्कापोतकृतमद्भुतम् ॥ ५६ ॥ ब्रह्मावर्त्ताधिपा
 याशुशशंसाथककुत्स्थजा ॥ सश्रुत्वानृपशार्दूलः क्षणमात्रंविचिन्त्यच ॥ ५७ ॥ चित्राङ्गदायाः साहाय्यंङ्कापोतानुमते
 ऽकरोत् ॥ कापोतोपितदातस्याज्ञातयोः सुतयोस्तयोः ॥ ५८ ॥ यथोक्तेनाथविधिनासंस्कारमकरोत्तदा ॥ सगरउवाच ॥
 चित्राङ्गदाकथम्पुत्रीककत्स्थस्याभवत्तदा ॥ ५९ ॥ तदहंश्रोतुमिच्छामिकथयस्वद्विजोत्तम ॥ और्व्यउवाच ॥ एकदातुककु
 त्स्थोसौहिमवन्तम्महागिरिम् ॥ ६० ॥ मृगयायैजगामाथमृगाश्चापिनिपातिताः ॥ लम्बन्तींसुरलोकात्तुभूमिम्प्रतितदोर्व्य

का० १५१ शीम् ॥ ६१ ॥ विश्रामायोपविष्टस्तुसानौवेश्यान्ददर्शह ॥ तामासाद्यमहाराजः कामबाणप्रपीडितः ॥ ६२ ॥ अवती
 र्णाङ्गिरौशश्वदङ्गसङ्गमयाचत ॥ साज्ञात्वानृपशार्दूलङ्कुत्स्थंशक्रसन्निभम् ॥ ६३ ॥ उर्वशोरमयामासगिरिकुब्जेयथेप्सि
 तम् ॥ ततोराज्ञः ककुत्स्थस्यस्वर्व्येयायान्तदासुता ॥ ६४ ॥ अभवन्तृपशार्दूलात्सद्योजातामनोहरा ॥ अयकामेनसन्तु
 ष्टङ्कुत्स्थंसातदोर्वशी ॥ ६५ ॥ यथेष्टदेशव्यिज्ञाप्यगन्तुमैच्छदतिन्दिता ॥ तामाहराजातनयाम्पस्त्यज्यकथंशुभे ॥ ६६ ॥
 गन्तुमिच्छसिचार्वाङ्गिसुतामेनान्तुपालय ॥ साप्राहाहंस्वर्गणिकामयिकस्यनचाभवत् ॥ ६७ ॥ तनयस्तनयावापिसद्योजाता
 नृपात्मजा ॥ स्वतेजसाशरीरस्यविकारोमेनविद्यते ॥ ६८ ॥ सुताश्चापिनपालयन्तेवेश्याभावात्स्वभावतः ॥ दयास्तियदि
 तेपुत्र्यात्रीत्वैनार्व्वद्वयस्वयम् ॥ ६९ ॥ गन्तुंमामनुजानीहिसत्यमेतद्ववोमिते ॥ इत्युक्त्वासाजगामाशुयथेष्टोर्व्वशीनृपः
 ॥ ७० ॥ पुत्रान्तांसमुपादायनगरंस्वर्व्ववेशह ॥ तस्याश्चित्राङ्गदानामसचकारनृपः स्वयम् ॥ ७१ ॥ मनोन्मथिन्यैचादा
 ताम्भाष्यार्यैपुत्रिकांशुभाम् ॥ इदञ्चवचनन्देवोन्तदाप्राहनृपोत्तमः ॥ ७२ ॥ देविपुत्रीममेयन्त्वमेनाम्पालयसद्गुणाम् ॥
 मयानीताशैलजाताम्माहेलाङ्कुर्तुमर्हसि ॥ ७३ ॥ इत्युक्ताराजपुत्रीसापालनेचाकरोन्मतिम् ॥ भर्तुराज्ञाम्पुरस्कृत्यनान्यात्कि
 ञ्चिदुवाचह ॥ ७४ ॥ साचैकदाबाल्यभावादष्टावक्रम्महामुनिम् ॥ ब्रजन्तंजिह्वमेवाशुजहासोपजहासच ॥ ७५ ॥ सचुको

पु०

अ०५१

१५१

पमुनिस्तस्यैशापम्परमदारुणम् ॥ ददौदासीस्ववंशस्यभवितेतिककुत्स्थजे ॥ ७६ ॥ दासीभूत्वास्ववंशस्यत्यनूढैव
 सुतद्वयम् ॥ जनयिष्यसिपापिष्ठेततोभद्रमवाप्स्यसि ॥ ७७ ॥ एवङ्ककुत्स्थतनयाजाताचित्राङ्गदानृप ॥ दासीचभूता
 सातेनतारावत्यानिवासिता ॥ ७८ ॥ अनूढाप्यलभत्पुत्रयुग्मम्मुनिवराच्छुभा ॥ तौचपुत्रौमहाभागौमहाकार्यद्वङ्क
 रिष्यतः ॥ ७९ ॥ इतितेकथितंराजन्यथाचित्राङ्गदाभवत् ॥ ककुत्स्थस्यसुतासाध्वोप्रस्तुतंशृणुसाम्प्रतम् ॥ ८० ॥
 इतिकालिकापुराणेएकपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ और्व्वउवाच ॥ ॥ अथकालेव्यतीतितुपुनस्ता
 रावतीशुभा ॥ आर्तवविविहितंस्नानन्नदोम्प्राप्तादृषद्वतीम् ॥ १ ॥ दासीसहस्रैःसय्युक्तानानालङ्कारमण्डिता ॥ रम्भादि
 भिर्यथेन्द्राणीतथासाप्रत्यदृश्यत ॥ २ ॥ सावतीर्गाजलेदेवीगौराङ्गीतडिदुज्ज्वला ॥ नदीमुज्ज्वलयामासभिन्नाञ्जनस
 माम्भसम् ॥ ३ ॥ स्थलीङ्काचमयीस्वच्छाङ्काञ्चनीप्रतिमायथा ॥ स्वभासाज्वलयामासप्रतिबिम्बेनसातथा ॥ ४ ॥
 अथताम्पुनरेवाथकापोतोमुनिसत्तमः ॥ आनाभिमग्नान्तोयौयैर्ददर्शसुमनोहराम् ॥ ५ ॥ दृष्ट्वातामथपप्रच्छतदाचित्रा
 ङ्गदाम्मुनिः ॥ केयञ्जलेदृषद्वत्याअवतोर्णासखिशतैः ॥ ६ ॥ श्रियाज्वलन्तीश्रीतुल्याकिमपर्णागिरेःसुता ॥ अतीविभ्राज
 तेरूपैर्नसंस्तौषिचताङ्किमु ॥ ७ ॥ अथतस्यवचःश्रुत्वामुनेश्चित्राङ्गदातदा ॥ ऋषिशापभयात्साध्वासंस्तौमीति ॥ दाव्रवी

का० १५२ त ॥ ८ ॥ इयन्तारावतीनामककुत्स्थस्यसुतासती ॥ चन्द्रशेखरभूपालभार्यातिदयिताशुभा ॥ ९ ॥ एषात्वयाकामिता
 तुकामार्थम्पूर्वतोमुने ॥ स्वालङ्कारैरलङ्कृत्यमानन्दत्वानेगृहङ्गता ॥ १० ॥ सेयम्पुनर्नर्दीप्तातुम्भगिनीमेसमागता ॥ ज्येष्ठा
 न्तान्तुमुनेवकुत्रतेकिञ्चिद्वयुज्यते ॥ ११ ॥ त्वमत्रतिष्ठविप्रेन्द्रज्येष्ठान्ताम्भगिनीम्प्रियाम् ॥ समाभाष्यसमेष्येत्वामनुजा
 नासिचेद्वतौ ॥ १२ ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्यामुनिःस्नेहेनवञ्चनाम् ॥ तारावत्याकृताम्पूर्वम्मुनिस्तस्यैचुकोपहा ॥ १३ ॥ इयम्पा
 पीयसीरामावञ्चनामकरोन्मयि ॥ तस्याःसङ्कालनञ्चाहङ्करिष्याम्यद्यनिश्चितम् ॥ १४ ॥ इत्युक्त्वासतयासार्द्धम्मुनिश्चि
 त्राङ्गशरूयया ॥ जगामयत्रसादेवीस्थितातारावतीशुभा ॥ १५ ॥ गत्वातान्तुसमासाद्यकापोतोमुनिसत्तमः ॥ इदन्तारा
 वतोम्प्राहकुपितःप्रहसन्निव ॥ १६ ॥ कामार्थम्प्रार्थितापूर्वन्त्वम्मयाच्छन्नतात्वया ॥ वञ्चितोस्मिदुराधर्षेफलन्तस्यसमाप्नु
 हि ॥ १७ ॥ ममापिपुस्तःपापेत्वंसतीतिविकथ्यसे ॥ सतीत्वम्भ्रंशकम्मात्वन्नैवङ्कामितवत्यसि ॥ १८ ॥ तस्माद्वीभत्सवेष
 त्वाङ्कपालीपलितोहरः ॥ विरूपोधनहीनश्चक्रामयिष्यतिवैहठात् ॥ १९ ॥ सद्योजातम्पुत्रयुगंसश्रीकव्यान्नराननम् ॥ भवि
 ष्यतिचतेपापेत्वेकाज्ज्वाभ्यन्तरेधुना ॥ २० ॥ एतच्छ्रुत्वामुनेर्वीर्यम्प्राहतारावतोमुनिम् ॥ कोपाद्गयाञ्चसादेवीस्फुरदोष्ठपुटा
 तदा ॥ २१ ॥ यदिसापूजयित्वातुचण्डिकांप्रापमाम्रसूः ॥ यद्यहव्रँतिनीनित्यम्भूपतौचन्द्रशेखरे ॥ २२ ॥ ककुत्स्थस्यसु

पु०

अ० ५२

१५२

तासत्ययैद्यहन्दिजसत्तम ॥ तेनसत्येनमेदेवान्नान्योमाङ्कामयिष्यति ॥ २३ ॥ यदिसत्यम्माहादेवोनित्यमाराध्यतैमया ॥ तेन
 सत्येनमेदेवादाराध्याञ्चन्द्रशेखरात् ॥ २४ ॥ स्वप्नेपिमुनिशार्दूलनान्योमाङ्कामयिष्यति ॥ इत्युक्त्वासामुनिन्नत्वास्वामिवि
 न्यस्तमानसा ॥ २५ ॥ ययौतारावतीदेवीस्वस्थानमितिभाविनी ॥ तस्याङ्गतायान्देव्यान्तुचिन्तयामासताम्मुनिः ॥ २६ ॥
 ममैवपुरतश्चैषानिर्वर्त्तातिप्रगल्भते ॥ अत्रान्तर्विनिगूढन्तुबीजंशुद्धम्भविष्यति ॥ २७ ॥ एवर्विचिन्त्यसमुनिर्द्वानसय्यु
 क्तमानसः ॥ दिव्यज्ञानपरोभूत्वासर्ववृत्तान्तमाददे ॥ २८ ॥ यथाभृङ्गिमहाकालौदेव्याशतौसुताबुभौ ॥ प्रतिशापय्यथा
 तौतुददतुःपार्वतीहरम् ॥ २९ ॥ यथावतीर्णौमानुष्ययोनौतौतुयदर्थतः ॥ चित्राङ्गदायथाजातायदर्थन्देवकन्यका ॥ ३० ॥
 दिव्यज्ञानेनतज्ज्ञात्वामुनिःकिञ्चननाकरोत् ॥ चित्राङ्गदामादरेणसमादायमुनिस्ततः ॥ ३१ ॥ स्वस्थानङ्गतवान्विप्रःपूज
 यामासताम्मुनिः ॥ तारावतीचतस्र्यञ्चन्द्रशेखरभूपतेः ॥ ३२ ॥ वृत्तान्तम्मुनिशापस्यकथयामासभामिनी ॥ तत्सर्वम्पौ
 ष्यजोराजास्वगतश्चिन्तयायुतः ॥ ३३ ॥ आश्वास्यदयिताम्भार्थाम्माभैर्देवीतिसोचिरात् ॥ सततंसेवयापत्युर्दम्भार्थपरिसे
 वनैः ॥ ३४ ॥ वर्जनादप्रशस्तानाम्मुनिशापोपनीयते ॥ तस्मात्त्वन्देविसुभगेचारित्रव्रतधारिणी ॥ ३५ ॥ कल्याणभागिनी
 नित्यन्नापदंसमवाप्स्यसि ॥ एवमुक्त्वासराजातुकरवीरपुराधिपः ॥ ३६ ॥ प्रासादङ्कारयामासउच्चैरभ्रांशकम्बहु ॥ उच्चैश्च

का० तुःशतव्यामन्त्रिशयोजनविस्तृतम् ॥ ३७ ॥ रत्नस्फटिकभूम्यन्तःखचितंरत्नकव्वुरैः ॥ वैदूर्यपटलैःशुभ्रैश्छादितं सुमनोह
 १५३ रम् ॥ ३८ ॥ स्वर्णरत्नतुलास्तम्भविंश्वकर्मविनिर्मितम् ॥ रक्षार्थंङ्कारयामासतारावत्याःप्रियङ्कुरम् ॥ ३९ ॥ रत्नसोपानस
 व्युक्तवैदूर्यवलभोयुतम् ॥ सौवर्णनीपसम्बद्धसुधर्म्मासदृशङ्गुणैः ॥ ४० ॥ तस्यांसमस्तभोग्यानिस्वादूनिचमृदूनिच ॥ आ
 तैसादयामासपुरुषैश्चन्द्रशेखरः ॥ ४१ ॥ ततस्तारावतीन्देवीमादायचन्द्रशेखरः ॥ नित्यम्प्रासादपृष्ठन्तमारुह्यरमतेनृपः
 ॥ ४२ ॥ एवंसर्व्वत्सरर्यावदन्यैरप्राप्यवेश्मनि ॥ आतैरधिष्ठितद्वारितान्देवींसमरक्षत ॥ ४३ ॥ एकदातुविमानेनकरवीराधि
 पेनतु ॥ उच्चैःप्रासादमारुह्यस्थितातारावतीसदा ॥ चिन्तयन्तीनृपन्तन्तुदयितश्चन्द्रशेखरम् ॥ ४४ ॥ तत्पदेन्यस्तमनसासावि
 त्रीवपतिव्रता ॥ आराध्यचमहादेवम्पार्वत्यासहितन्तदा ॥ ४५ ॥ इष्टान्देवीश्चसादेवोचिन्तयन्तीस्मचस्थिता ॥ तत्रसाचि
 न्तयन्तीतुत्र्यम्बकश्चन्द्रशेखरम् ॥ ४६ ॥ विवेदभेदन्नतयोश्चन्द्रशेखरयोर्द्वयोः ॥ एवप्रासादपृष्ठेतुस्थितातारावतीसती ॥
 ॥ ४७ ॥ सुधर्म्मांमध्यगादेवीशक्रश्रीरिवभूषिता ॥ अथोमयासमन्देवोवियतश्चन्द्रशेखरः ॥ ४८ ॥ आजगामतदागच्छन्प्रा
 सादम्प्रतितनृप ॥ ददृशेसूतरन्तीसाउमायाःसदृशोङ्गुणैः ॥ ४९ ॥ सर्व्वलक्षणसम्पूर्णांमाधवस्येवमाधवी ॥ तान्दृष्ट्वान्यगददेवो
 ङ्गौरोवृषभकेतनः ॥ ५० ॥ स्मितप्रसन्नवदनःप्रहसन्निवभामिनीम् ॥ ईश्वरउवाच ॥ इयन्तेमानुषीमूर्तिःप्रियेतारावतीति

पु०

अ. ५२

१५३

या ॥ ५१ ॥ भृङ्गमहाकालयोस्तेजन्मनेविहितास्वयम् ॥ त्वतोत्यनन्यकान्तोहन्नान्याङ्गन्तुमिहोत्सहे ॥ ५२ ॥ त्वमिदानींस्वयञ्चा
 स्याम्मूल्याम्प्रविशभामिनि ॥ ततउत्पादयिष्यामिमहाकालञ्चभृङ्गिणम् ॥ ५३ ॥ देव्युवाच ॥ ममैवमानुषीमूर्तिरस्यांवृषभ
 केतन ॥ विशामितेव्रवचनादुत्पादयसुतद्वयम् ॥ ५४ ॥ ममभृङ्गिमहाकालकापोतानाञ्चशापतः ॥ एवम्मोक्षोभवेद्भर्गत्
 स्मात्त्वङ्कुरुमत्प्रियम् ॥ ५५ ॥ और्व्वउवाच ॥ प्रविवेशततोदेवीस्वयन्तारावतीतनौ ॥ महादेवोऽपितस्यान्तुकामार्थंसमु
 पस्थितः ॥ ५६ ॥ ततःसापर्णयाविष्टादेवोतारावतीसती ॥ कामयानम्महादेवंस्वयमेवाभजन्मुदा ॥ ५७ ॥ तस्मिन्कालेभ
 वद्भर्गःकपालीचास्थिमाल्यधृक् ॥ बीभत्सवेशोदुर्गन्धःपलितोऽतिविरूपधृक् ॥ ५८ ॥ कामावसानेतस्यान्तुसद्योजातंसु
 तद्वयम् ॥ अभवन्नृपशार्दूलतथाशास्वामृगाननम् ॥ ५९ ॥ तद्देहान्निःसृतापर्णाजातयोःसुतयोस्तयोः ॥ मोहयित्वायथा
 त्मानन्नजानातिककुत्स्थजा ॥ ६० ॥ अहङ्गौरीतथाभर्गोभावेनमानुषेणतु ॥ अथतारावतीदेवीसुतौदृष्ट्वाक्षितिस्थितौ
 ॥ ६१ ॥ पातिव्रत्यात्परिभ्रष्टाआत्मानव्यौक्ष्यभाविनी ॥ तथाबीभत्सवेशन्तुहरन्दृष्ट्वाग्रतःस्थितम् ॥ ६२ ॥ मुनिशापन्तदामे
 नेप्राप्तङ्कालान्तकोपमम् ॥ इतिशोकविमूढाचनिनिन्दयसतीव्रतम् ॥ ६३ ॥ इदञ्चोवाचतव्यौक्ष्यमहादेवन्निशूलिनम् ॥
 मुनिव्रतादपिवरन्नारीणाञ्चसतीव्रतम् ॥ ६४ ॥ इतिस्मसततन्धीराव्याहरन्तिपुराविदः ॥ नतत्सत्यमहम्मन्ययेत्प्रवृत्त

का०

१५४

ममेदृशम् ॥ ६५ ॥ इत्युक्त्वासातदादेवीशुशोचचमुमोहच ॥ तामाहाथमहादेवोमाकार्षींस्त्वव्यैरानने ॥ ६६ ॥ शोकं
 सतीव्रतञ्चापिमानिन्दत्वंसुचेतने ॥ कापोतेनयदाशप्तात्वन्तदैवतदग्रतः ॥ ६७ ॥ उक्तवत्यसिदीर्घाक्षियत्तद्भूतन्तवाधु
 ना ॥ यदिसत्यम्महादेवो नित्यमाराध्यतेमया ॥ ६८ ॥ तेनसत्येनमेदेवादाराध्याच्चन्द्रशेखरात् ॥ स्वप्नेपिमुनिशार्दूलनान्यो
 माङ्कामयिष्यति ॥ ६९ ॥ सोहमेवमहादेवआराध्यश्चन्द्रशेखरः ॥ त्वम्मयाकामिताचापिमाकार्षींःशोकमङ्गने ॥ ७० ॥
 इत्युक्त्वासमहादेवस्तत्रैवान्तरधीयत ॥ माययामोहितादेवीतत्रतारावतीसती ॥ ७१ ॥ भूमौमलिनवेशेनमन्युनासमुपावि
 शत् ॥ सुतौचपतितौभूमौसादेवोनासभाजयत् ॥ ७२ ॥ भर्तुरागमनंशश्वत्काङ्क्षन्तीभर्गभाषितम् ॥ नरराजगृहेचापिमुक्तके
 शीतथास्थिता ॥ ७३ ॥ अथक्षणान्महाभागःसराजाचन्द्रशेखरः ॥ प्रासादपृष्ठमागच्छद्दृष्टुन्तारावतीन्तदा ॥ ७४ ॥ सतंप्रा
 सादमारुह्यजायान्तारावतीन्तदा ॥ ददर्शपतिताम्भूमौमुक्तकेशीन्निरुत्सवाम् ॥ श्यामाननांश्वसन्तीञ्चसत्यगर्हणतत्पराम्
 ॥ ७५ ॥ सुतौचपतितौभूमौसूर्याचन्द्रसमौतदा ॥ वानरास्यौसददृशेपदक्षोभव्वृषस्यच ॥ ७६ ॥ इतिसर्वमवेक्ष्याथस
 राजाचन्द्रशेखरः ॥ भीतश्चविस्मितश्चैवभार्य्याम्प्रच्छसम्भ्रमात् ॥ ७७ ॥ किङ्किन्तारावतितवप्रवृत्तनिर्जनेगृहे ॥ को
 बाधर्षितवाँस्त्वांहिशिवासिंहवधूमिव ॥ ७८ ॥ कस्यवापृथुकावेतौप्रोद्दीप्तौवानराननौ ॥ तन्मेद्रुतंसमाचक्ष्वकोवात्वाङ्का

पु०

अ.५२

१५४

हिमवतोगिरेः ॥ तस्याङ्गतायाम्पार्वत्यांशङ्करोविरहार्दितः ॥ १०७ ॥ कैलासाद्रिम्परित्यज्यमेरुपृष्ठन्तदाययौ ॥ तत्रा
 पिशर्मनोलेभेपार्वत्याचविनाकृतः ॥ १०८ ॥ मोहितःकामदेवेनतथावैयोगनिद्रया ॥ अथैकदामेरुपृष्ठेचरन्तीसुमनोहरा
 म् ॥ १०९ ॥ सावित्रीन्दृशेशम्भुःपार्वत्याःसदृशीङ्गुणैः ॥ तान्दृष्ट्वा मदनाविष्टःपार्वत्याविरहार्दितः ॥ ११० ॥ अवि
 द्यासमाविष्टोबभूवप्राकृतोयथा ॥ अथताम्पार्वतीभ्रान्त्याचरन्तीमन्वधावत ॥ १११ ॥ एहिमाम्पार्वतिशुभेभवद्वि
 रहपीडितम् ॥ प्रहरत्येषमाङ्कामःपूर्ववैरमनुस्मरन् ॥ ११२ ॥ ममतत्रप्रतीकारङ्कुरुसम्प्रतिवल्लभे ॥ इत्युक्त्वाविमु
 खीय्यन्तीसावित्रीवृषभध्वजः ॥ ११३ ॥ स्कन्धेहस्तेनपस्पर्शसाचुकोपततोभृशम् ॥ अथसासम्मुखीभूत्वासावित्र्य
 तिपतिव्रता ॥ ११४ ॥ इदमाहमहादेवङ्गर्हयन्तोवृषध्वजम् ॥ किन्त्वस्मशुपतेमूर्खमानुषःप्राकृतोयथा ॥ ११५ ॥
 निरस्यकलहैर्भाय्यामनुनेतुमिहार्हसि ॥ विमूढचेतनःकामैर्नसंस्तौषिपरस्त्रियम् ॥ ११६ ॥ असंस्तुत्वापिसंस्पर्ष्टुम्मादृ
 शीय्युज्यतेतव ॥ किमहम्पार्वतीमूढयेनमत्स्कन्धदेशतः ॥ ११७ ॥ हस्तन्ददास्यविज्ञायसावित्रीविविदिमांसतीम् ॥
 यस्मान्मानुषवन्मान्त्वमनुजानीहिवर्चर ॥ ११८ ॥ तस्मात्त्वस्मानुषीयोन्यांसुरतंसर्व्विधास्यसि ॥ गौरीमृतेनान्यका
 न्तस्त्वमन्यान्तुसमीहसे ॥ ११९ ॥ तस्यैतत्कलितम्भर्गगच्छमान्त्वम्परित्यज ॥ इत्युक्त्वासागतादेयोस्वमाश्रमपदंसती

का० १५५ मि तोपरः ॥ ७९ ॥ और्व उवाच ॥ एवमुक्तातुभूषेनतदातारावतीसती ॥ वृतातङ्कययामाससकलञ्चन्द्रशेखरे ॥ ८० ॥
 १५५ यथासमागतोभर्ग उत्तरञ्चयथोक्तवान् ॥ तत्सर्व्वङ्कययामासवाष्पकण्ठासगद्गदा ॥ ८१ ॥ तस्यास्तद्वचनंश्रुत्वाचिन्तयै
 श्चन्द्रशेखरः ॥ किञ्चित्तमिति विज्ञातुभूतलेसमुपाविशत् ॥ ८२ ॥ स्वगतश्चिन्तयन् राजाचकारेमाव्विचारणाम् ॥ अनन्यका
 न्तोगिरिशः सनान्याम्पार्व्वतीमृते ॥ ८३ ॥ कामयिष्यतितस्मात्सनभर्गः परमेश्वरः ॥ ऋषिशापोहिबलवैस्तच्छापादे
 वराक्षसः ॥ ८४ ॥ कोपिमायाबलोपेतः शङ्करच्छद्मनागतः ॥ एषासतीप्रियाभार्य्याराक्षसेनापिदूषिता ॥ ८५ ॥ कथ
 ज्ञेयमयाग्रात्यापूर्व्ववत्सर्व्वकर्मसु ॥ एतौचतनयौतस्यसद्योजातौचराक्षसौ ॥ ८६ ॥ अन्यथावाकथम्भूतौशाखामृगमु
 खौसुतौ ॥ एवश्चिन्तयतस्तस्यदेवौवविनियोजिता ॥ ८७ ॥ सरस्वतीवियत्स्थातुराजानमितिचाब्रवीत् ॥ नत्वयासं
 शयः कार्यस्तारावत्यान्नृपोत्तम ॥ ८८ ॥ सत्यमेवमहादेवोभार्य्यान्तवसमेयिवान् ॥ एतौचतनयौतस्यराजैस्त्वम्परिपाल
 य ॥ ८९ ॥ योन्यस्तेसंशयोत्रास्तिनारदस्तव्विन्नेष्यति ॥ इत्युक्त्वाविररामाशुवाग्देवीप्रियवादिनी ॥ ९० ॥ जातसम्प्रत्य
 योराजाभार्य्यामाश्वासयत्तदा ॥ सुतौतुदेवदेवस्यसंस्कृत्यविधिनातदा ॥ ९१ ॥ पालयामासन्पतिराकांक्षन्नारदागमम् ॥
 अथाजगामदेवर्षिर्नारदस्तस्यमन्दिरम् ॥ ९२ ॥ पूजाभिर्व्वहुभिस्तन्तुप्रत्यगृह्णात्सभूपतिः ॥ पूजयित्वायथान्यायन्ताराव

पु०

अ० ५२

१५५

त्यासमन्नपः ॥ ९३ ॥ उच्चैःप्रासादमतुलंसुरेशभवनोपमम् ॥ आरोहयामासतदातम्मुनिश्चन्द्रशेखरः ॥ ९४ ॥ तत्रोपांशु
 तदारजासभार्यश्चन्द्रशेखरः ॥ पूर्वप्रवृत्तवृत्तान्तमपृच्छचन्द्रशेखरः ॥ ९५ ॥ पूतोस्म्यनुगृहीतोस्मिभवताब्रह्मसूनु
 ना ॥ अन्तर्बहिश्चविप्रेन्द्रतुङ्गप्रासादगामिना ॥ एकस्मैसंशयम्ब्रह्मंश्चेत्तुमर्हसिहृदतम् ॥ ९६ ॥ त्वदन्यःसंशयस्यास्य
 छेतानैवास्तिकुत्रचित् ॥ ऋषिशापेनभार्येयम्ममतारावतीसती ॥ ९७ ॥ बीभत्सवेशाकृतिनाघर्षिताकृत्तिवाससा ॥ तस्यात्म
 जौसमुत्पन्नौसद्योजाताविमौपुनः ॥ ९८ ॥ तत्रमेसंशयःशश्वन्नित्यञ्चितेप्रवर्तते ॥ अनन्यकान्तोगिरिशोगिरिजाम्पावर्
 तीमृते ॥ ९९ ॥ कथंसङ्गमयामासमानुर्षाहीनजन्मजाम् ॥ कथमुत्पादयामासमनुष्यौतनयौस्वकौ ॥ १०० ॥ एतत्सर्वं
 समाचक्ष्वयदिगुह्यन्नतेभवेत् ॥ ॥ और्व उवाच ॥ ॥ इतिपृष्टःसतुमुनिश्चन्द्रशेखरभूभृता ॥ १०१ ॥ कथयामासतत्सर्वंनरा
 रदोमुनिसत्तमः ॥ यथाभृङ्गिमहाकालौसमुत्पन्नौपुरातनौ ॥ १०२ ॥ यथाशक्तौचपार्वत्यातौचोदाहरताप्यथा ॥ यथापौण्य
 सुतोजातोभर्गःसचन्द्रशेखरः ॥ १०३ ॥ तारावतीककुत्स्थस्यगृहेगौरीयथाभवत् ॥ तत्सर्वंङ्कथयामासनारदश्चन्द्रशेखरे
 ॥ १०४ ॥ इदञ्चपरमारुह्यानङ्कथयामासनारदः ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ व्याजहारयदापर्णाङ्कालोतिवृषभध्वजः ॥ १०५ ॥
 तदोमातपसेयातावपुर्गौरित्वकांक्षया ॥ अमर्षयुक्तावचनाच्छङ्करस्यगिरेःसुता ॥ १०६ ॥ विनीयमानाभर्गेणसानुं

का०

१५६

॥ १२० ॥ लज्जाविस्मयसय्युक्तोहरोप्यायान्निजास्पदम् ॥ अतोयम्मानुषीयोनौसुरतंशङ्करोकरोत् ॥ १२१ ॥ तस्मान्निःसं
 शयंराजन्निमान्तारावतीसतीम् ॥ दयस्वतनयावेतौभर्गस्यप्रतिपालय ॥ १२२ ॥ और्व उवाच ॥ ततःसराजाश्रुत्वैनारद
 स्यमुखात्तदा ॥ आत्मनःशम्भुरूपत्वङ्गौरीतारावतीतिच ॥ १२३ ॥ मनुष्ययोनावुत्पन्नावुमावृषभकेतनौ ॥ श्रुत्वातिहर्षितो
 राजाविस्मितोनारदम्पुनः ॥ १२४ ॥ पप्रच्छमुनिशार्दूलविज्ञातुमितिचात्मनः ॥ शङ्करश्चगौरीत्वन्तारावत्याःसमक्षतः ॥
 ॥ १२५ ॥ यथाहन्तन्नपश्यामितन्माञ्ज्ञापयनिश्चितम् ॥ नारद उवाच ॥ अङ्केतारावतोङ्कृत्वाअक्षिणीत्वन्निमीलय ॥ १२६ ॥
 क्षणन्तारावतीचापिनिमोलयतुचक्षुषी ॥ निमील्यपश्चाद्राजेन्द्रउन्मीलयततोद्भुतम् ॥ १२७ ॥ ततस्तेशाम्भवञ्ज्ञानंरूपञ्चा
 पिभविष्यति ॥ इत्युक्तोनारदेनाथसराजाचद्रशेखरः ॥ १२८ ॥ वामेनपाणिनाधृत्वादेवीतारावतीसतीम् ॥ चक्षुषोचतया
 सार्द्धन्निमील्योन्मील्यत्क्षणात् ॥ १२९ ॥ तन्निमीलनकालेनुतस्याभूच्छम्भुरूपता ॥ गौरीरूपाभवद्देवीततस्तारावतीस
 ती ॥ १३० ॥ अहंशम्भुरहङ्गौरीतिविज्ञानन्तयोरभूत् ॥ ततःप्रोवाचतंशम्भुन्नारदःप्रहसन्निव ॥ १३१ ॥ शम्भुःसाक्षाद्गवा
 न्गौरीदेवीतारावतीस्वयम् ॥ प्रत्यक्षन्तेमहाभागसम्पश्यात्मानमात्मना ॥ १३२ ॥ ततोराजाभवत्वेवमित्युक्त्वाथस्वकान्त
 नुम् ॥ व्याघ्रचर्मपरीधानन्दशभिर्बाहुभिर्युतम् ॥ १३३ ॥ त्रिशूलखट्वाङ्गधरंशक्त्यादिधृतहस्तकम् ॥ वृषभोपरिसंस्थ

पु०

अ. ५२

१५६

न्तुजटाजूटविभूषितम् ॥ १३४ ॥ ताराश्चविद्युद्गौराङ्गीम्पद्महस्तांशुभाननाम् ॥ वीक्ष्यसम्प्रत्ययम्प्रापज्ञानेनापितदात्म
 नि ॥ १३५ ॥ ततस्तुनारदःप्राहशृणुराजन्वचोमम ॥ नृयोर्नोर्वैष्णवीमायायुवाम्पूर्वममोहयत् ॥ १३६ ॥ तेनतेनशरीरेणश
 म्भुत्वन्नेक्षितन्तया ॥ अधुनादर्शितातेद्यशम्भुनाशम्भुरूपता ॥ १३७ ॥ निमील्यनयनद्वन्द्वम्पुनस्त्वर्घ्याहिमर्त्यताम् ॥ आ
 साद्यमानुषम्भावमादेहान्तंस्थिरोभव ॥ १३८ ॥ तथातारावतीदेवीतूर्णम्भवतुमानुषी ॥ और्व उवाच ॥ आत्मनोदेवरूपत्व
 ज्ञात्वादृष्ट्वाथचक्षुषा ॥ १३९ ॥ जातसम्प्रत्ययोराजान्यमीलयतलोचने ॥ ततस्तारावतीदेवीन्यमीलयतचक्षुषी ॥ पुन
 स्तौमानवौजातौमहिषीनृपतिस्तथा ॥ १४० ॥ उन्मील्यतौतुनेत्राणिमानुषत्वन्तदात्मनोः ॥ दृष्ट्वाआवान्तथामर्त्यावितिज्ञा
 नमभूतयोः ॥ १४१ ॥ ततोविमोहितौतौतुदम्पतीविष्णुमायया ॥ अहंराजाचमहिषीअहमित्यभवन्मतिः ॥ १४२ ॥ तस्यां
 सुतौतुजायायान्देवांशवितितन्मती ॥ आवांस्थिताकलामूर्ध्निअभूताज्ञातचिह्नितौ ॥ १४३ ॥ ततःसराजान्यगदत्तम्मुनिन्ना
 रदम्मुदा ॥ सत्यमेतत्त्वयाप्रोक्तंङ्करिष्येवचनन्तव ॥ १४४ ॥ पालयिष्येशम्भुपुत्रोसत्यलभ्यसदैवहि ॥ किन्त्वेतौमुनिशार्दूलत्वंसं
 स्कुरुयथाविधि ॥ १४५ ॥ ॥ और्व उवाच ॥ ॥ ततस्तयोन्नमिचक्रेनारदोवचनान्नृपा ॥ ज्येष्ठोभैरवनामाभूद्गौरोःपुत्रोभयङ्करः ॥
 ॥ १४६ ॥ वेतालसदृशःकृष्णोवेतालोभूत्तथापरः ॥ इतिचक्रेतयोन्नमिदेवर्षिर्ब्रह्मणःसुतः ॥ १४७ ॥ अन्याश्चसर्वा

का०

१५७

न्त्संस्कारान्नारदोमुनिसत्तमः ॥ चकारक्रमशोवाक्याच्चन्द्रशेखरभूभृतः ॥ १४८ ॥ एवंसर्वान्त्संशयांस्तुसञ्छिद्यमुनिस
त्तमः ॥ संस्कृत्यभर्गतनयौविसृष्टेनभूभृता ॥ १४९ ॥ ययावाकाशमार्गेणनाकपृष्ठंमनारदः ॥ नारदेतुगतेराजामु
दितश्चन्द्रशेखरः ॥ १५० ॥ तारावत्यासमरेमेकरवीराह्वयेपुरे ॥ शम्भोरंशोहमित्येवङ्गौर्यास्तारावतीतिच ॥ १५१ ॥
जातश्रद्धस्तदाराजाशशाससुचिरिक्षितिम् ॥ तनयौचहरस्यायतदावेतालभैरवौ ॥ १५२ ॥ ववृधातेमहात्मानौशरच्चन्द्रा
विवोद्यतौ ॥ चन्द्रशेखरभूपस्यतारावत्यानृपोत्तम ॥ १५३ ॥ त्रयःपुत्रामहावीर्यारूपसम्पत्समन्विताः ॥ ज्येष्ठस्तत्रोपरि
चरोदमनोऽलर्कएवच ॥ १५४ ॥ वेतालभैरवाभ्यान्तुज्यायांसस्तेभवंस्त्रयः ॥ एवमेतेत्रयःपुत्राश्चन्द्रशेखरभूभृतः ॥ १५५ ॥
वेतालभैरवौचापिसद्योजातौहरात्मजौ ॥ समानभोगाववृधुश्चन्द्रशेखरभूभृतः ॥ १५६ ॥ पालितास्तुसभार्घ्येणसमानास
नवाहनाः ॥ इतिपञ्चसुतामहाबलाःपञ्चभूतसदृशाःकृताविधेः ॥ १५७ ॥ अवृधिरप्रथमंसकलजगत्समतीत्यमुदाबलदर्पिताः
॥ १५८ ॥ इतिकालिकापुराणेद्वापञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ और्व्यउवाच ॥ ॥ अथकालक्रमेणैवप्रवृद्धास्तेमहाबलाः ॥ शस्त्रा
स्त्रज्ञानकुशलाःशास्त्रार्थपरिनिष्ठिताः ॥ १ ॥ सम्प्राप्तयौवनादोप्तादुर्दर्षाःपरिपन्थिभिः ॥ धर्मार्थज्ञानकुशलान्ब्रह्मण्याःसत्य
वादिनः ॥ २ ॥ सदासहचरैतत्रप्रोत्थावेतालभैरवौ ॥ अलर्कोदमनश्चैवतथोपरिचरस्त्रयः ॥ ३ ॥ सदासहचरानित्यम्भ्रातरश्चान्द्र

पु०

अ.५३

१५७

शंखराः ॥ त्रिष्वात्मजेषु नृपतेः सदोपरिचरादिषु ॥ ४ ॥ ममत्वमधिकन्नित्यम्प्रीतिस्नेहौ तथाधिकौ ॥ वेतालं भैरवेचापि च
 न्द्रशेखरभूभृतः ॥ ५ ॥ नास्त्येवतादृशीप्रीतिर्यद्दृशीतेषु जायते ॥ नतौ दृष्ट्वा स नृपतिः कदाचिच्चन्द्रशेखरः ॥ ६ ॥ अ
 त्याहादयतेऽजस्रम्पुत्रबुद्धेयप्यतेथवा ॥ तौवीरौ धर्मकुशलो महाबलपराक्रमौ ॥ ७ ॥ त्रैलोक्यविजयेदक्षौ शस्त्रास्त्रग्रामपार
 गौ ॥ ताभ्याम्बिभेतिचनृपः कदाकिंवाँकरिष्यतः ॥ ८ ॥ वेतालभैरवावेतौ मांसुतात्राज्यमेववा ॥ इतिचिन्तापरोराजानित्य
 मेवनिरीक्षते ॥ ९ ॥ प्रणतावपितत्पुत्रौ सम्यग्वेतालभैरवौ ॥ अथोपरिचरं राजायौ वराज्येभ्यषेचयत् ॥ १० ॥ ज्यायांसमौर
 सम्पुत्रं सर्वराजगुणैर्युतम् ॥ यः पश्चात्सर्वभृपालान्योजयिष्यति नीतिभिः ॥ ११ ॥ राजोपरिचरो नाम सर्वशास्त्रार्थपारगः ॥
 दमनाय ददौ दायं तथा लर्काय भूमिभृतः ॥ १२ ॥ प्रभूतधनरत्नानि तथासनरथान्बहून् ॥ तावतिनददौ ताभ्यान्दायवित्तानि भा
 गशः ॥ १३ ॥ वेतालभैरवाभ्यान्तु ततस्तौ मन्युराविशत् ॥ मन्युनाभिपरीतौ तौ विचरन्तावितस्ततः ॥ १४ ॥ न भोगमीप्सितां वो
 रौ तपसेचकृतोद्यमौ ॥ अनूढभाय्यौ सततन्निर्जने वसतः सदा ॥ १५ ॥ तथाभूतौ तदापुत्रौ देवौ वेतालभैरवौ ॥ बुबुधेचिन्तया
 क्रान्ता देवी तारावती तदा ॥ १६ ॥ राजोपरिचराद्गोतापत्युश्च चन्द्रशेखरात् ॥ नोवाच किञ्चित्सुदतीछन्नन्तौ बोधयत्यपि ॥ १७ ॥
 एतस्मिन्नन्तरे विद्वान्कापोतो मुनिसत्तमः ॥ चित्राङ्गदासङ्गभोगी सन्तुष्टः सुरतोत्सवैः ॥ १८ ॥ चित्राङ्गदाम्परित्यज्य सपुत्रां

956

१ विवदधीव धशब्दौ उभयतो बद्धशिक्षयेस्कन्धबाह्योकाष्टधर्तते इति दक्षितः ॥

जातम्प्राहमुनिमेवन्दिजोत्तमम् ॥ ३३ ॥ करिष्येत्वद्वचश्चाहंराजोपरिचरश्चसः ॥ अथचित्राङ्गदांराजाजग्राहमुनिसम्म
 ते ॥ ३४ ॥ सुतौचतस्यसधनौज्यायसेसूनवेददौ ॥ सचोपरिचरःप्रादाद्राज्यमर्द्धसुवर्चसे ॥ ३५ ॥ तथैवसचिवाध्यक्ष
 मकरोत्तुम्बुरुन्तदा ॥ कापोतश्चापिसुप्रीतःपुत्रर्द्धिसमवेक्ष्यच ॥ ३६ ॥ जगामामन्यन्तृपतितपसेचतपोवनम् ॥ पथिगच्छ
 न्सकापोतःशम्भुपुत्रौमनोहरौ ॥ ३७ ॥ एकाकिनौचरन्तौतुसूर्य्याचन्द्रमसाविव ॥ तयोर्ददर्शचतदावदनेवानराकृती ॥ ३८ ॥
 स्मृत्वापूर्वकथान्दृष्ट्वातावपृच्छत्तपोधनः ॥ कौयुवान्देवगर्भाभौचरन्तौविजनेपथि ॥ ३९ ॥ एकाकिनौनरश्रेष्ठौतन्मेवदत्त
 मीरितम् ॥ अथतौप्रणिपत्यैनंसम्भाष्यचसमञ्जसम् ॥ ४० ॥ कापोताख्यस्मुनिश्रेष्ठमूचतुःशङ्करात्मजौ ॥ चन्द्रशेखरपु
 त्रौतौतारावत्यांसमुद्रतौ ॥ ४१ ॥ विदित्वस्मुनिशार्दूलप्रणमावःपदन्तव ॥ अवज्ञाव्यौक्ष्यनृपेतरावयोःसततस्मुने ॥ ४२ ॥
 एकाकिनौनिर्जनेषुभ्रमावोमन्युनासदा ॥ किमर्थमात्मजौपुत्रौप्रणतौसततन्नृपः ॥ ४३ ॥ अवज्ञायमहाभागदायमात्रन्न
 दिस्सति ॥ तस्मादावान्तपस्तप्तुमिच्छावोद्विजसत्तम ॥ ४४ ॥ उपदेशप्रदानेनचानुगृह्णातिचेद्भवान् ॥ ततस्तयोर्वचःश्रुत्वाप्र
 हस्यमुनिसत्तमः ॥ ४५ ॥ भूतभव्यभवज्ज्ञानस्ताविदस्मुनिरब्रवीत् ॥ ॥ मुनिरुवाच ॥ ॥ नयुवान्तनयौतस्यचन्द्रशेखर
 भूपतेः ॥ ४६ ॥ तारावत्यांसमुत्पन्नौभवन्तौशङ्करात्मजौ ॥ सद्योजातोमहावीर्य्यौवेतालत्वेचसम्मतौ ॥ ४७ ॥ भृङ्गिम

का० १५९ हाकालसज्ज्ञौशापाद्वरणिमागतौ ॥ युवयोरत्रतेनैव नदायन्दित्सतिप्रियम् ॥ ४८ ॥ गच्छतं शरणन्तातं शङ्करवृषभध्व
 जम् ॥ स एव युवयोः सर्वङ्करिष्यति महेश्वरः ॥ ४९ ॥ किंवाँत्युग्रेण तपसा चिरकालफलेन वै ॥ इत्युक्त्वा मुनिशार्दूलः का
 पोतः परमात्मधृक् ॥ ५० ॥ भूतभव्यभवज्ज्ञानस्ताभ्यां सर्वमथो विवान् ॥ यथा भृङ्गिन्महाकालौ शतावनिमागतौ ॥ ५१ ॥
 यथा हरश्च गौरो च पृथिवीमागतौ नृप ॥ तारावती यथा शप्तातेनैव मुनिनापुरा ॥ ५२ ॥ यथा तौ च समुत्पन्ना तारावत्युदरेपुरा ॥
 यथा वानारदेनैव संशयच्छेद नन्नृपे ॥ ५३ ॥ तत्सर्वं ह्ययामास पुत्राभ्याङ्गिरि शस्यतु ॥ तच्छ्रुत्वा तौ महात्मानौ तदा वेताल
 भैरवौ ॥ ५४ ॥ मुदा परमया युक्तौ बभूवतु रनिन्दितौ ॥ मोदपूणौ तदा भूत्वा सित्ता विवसुधारसैः ॥ ५५ ॥ पुनः पप्रच्छ का
 पोतः वेतालो भैरवोऽपि च ॥ पिता वयोर्महादेवस्त्वया सत्यमितीरितम् ॥ ५६ ॥ सोऽर्चनो यो यथा वाभ्यां सिद्धये मुनि सत्तम ॥
 चावाभ्याम्यथाराध्यो यत्र वाराधितो हरः ॥ ५७ ॥ प्रसादमेष्यत्यचिरात्तन्नो वदमहामते ॥ धन्या वनु गृहीतौ नौ यत्त्वयामु
 निसत्तम् ॥ ५८ ॥ विज्ञापितमिदं सर्वं हृच्छल्यञ्चोद्धृतञ्च नौ ॥ पुनरावा नन्दयस्व त्वङ्कृपामयमुनोऽश्वर ॥ ५९ ॥ प्राप्स्यावो न चि
 राद्गर्ग्यं थावदतयैव नौ ॥ ॥ मुनिरुवाच ॥ ॥ शृणु त्वङ्कथयाम्यद्यत्र वाराधितो हरः ॥ ६० ॥ न चिरादेव भवतो रायास्यतिस
 मक्षताम् ॥ नित्यं यत्र महादेवो वसन् भवति तुष्टये ॥ ६१ ॥ युवान्तत्सम्प्रवक्ष्यामि स्थानं दुष्टं प्रकाशितम् ॥ वाराणसीना

पु०
 अ. ५३

१५९

मपुरीगङ्गातीरेमनोहरे ॥ ६२ ॥ वरणायास्तथाचासेर्मध्येचापाकृतिःसदा ॥ स्वयवृषध्वजस्तत्रनित्यव्यसतियोगिना
म् ॥ ६३ ॥ सदाप्रीतिकरोयोगीस्वयञ्चाप्यात्मचिन्तकः ॥ वियत्स्थासापुरीनित्यम्भर्गयोगबलाद्धृता ॥ ६४ ॥ दिव्य
ज्ञानन्ददात्येषातत्रयोधियतेनरः ॥ तस्मैस्वयम्महादेवःसंसारग्रन्थिमुक्तये ॥ ६५ ॥ सभूत्वापरमोयोगीमृतस्तत्रभवान्त
रे ॥ सुलभेनैवनिर्वाणमाप्नोतिहरसम्मतः ॥ ६६ ॥ योगयुक्तोमहादेवःपार्वत्यासहितःसदा ॥ देवगन्धर्व्यक्षाणाम्मानुषाणा
श्चनित्यशः ॥ ६७ ॥ ज्ञेयोहरःप्रकाशश्चक्षेत्रन्तच्चप्रकाशितम् ॥ नतत्रकामदोदेवोनचिराच्चप्रसीदति ॥ ६८ ॥ आराधितश्चिरम्प्री
त्यानिर्वाणायप्रसीदति ॥ गौर्याविर्जितासातुपुरीतत्रनगच्छति ॥ ६९ ॥ योगस्थानम्महाक्षेत्रङ्कदाचिदपिशाङ्करी ॥ आस
न्नयुवयोःक्षेत्रमिदव्यारणसीतुयत् ॥ ७० ॥ कथितभ्रातिदूरेचवर्ततेनरसत्तमौ ॥ अपरन्तुप्रवक्ष्यामिगुह्यम्पीठसदार्चितम्
॥ ७१ ॥ हरगौरीसमायुक्तम्परन्धर्मार्थकामदम् ॥ तपसाचातितीव्रेणचिराद्भवतिमोक्षदम् ॥ ७२ ॥ नचिरात्कामदम्पुण्यङ्गे
त्रम्पीठन्निगद्यते ॥ चिरान्तुकामदोदेवोनचिराद्यत्रज्ञानदः ॥ ७३ ॥ तत्क्षेत्रमितिलोकेषुगद्यतेपूर्ववन्दिभिः ॥ कामरूपम्महापी
ठङ्कुल्याहुत्यतमम्परम् ॥ ७४ ॥ सदासन्निहितस्तत्रपार्वत्यासहशङ्करः ॥ नचिरात्पूजितोदेवस्तास्मिन्पीठेप्रसीदति ॥ ७५ ॥
पार्वतीचानुगृह्णातिभर्गभक्तन्तुतत्रैव ॥ ददातिनचिरात्कामम्भक्तायपरमेश्वरः ॥ ७६ ॥ तन्तुपीठम्प्रवक्ष्यामिशृणुतंसाम्प्रत

का०

१६०

व्युँवाम् ॥ कस्तोयानदीपूर्वव्याँवदिक्रवासिनीम् ॥ ७७ ॥ त्रिंशद्योजनविस्तीर्ण्यैयोजनैकशतायतम् ॥ त्रिकोणद्वुष्णावर्णश्च
 प्रभूताचलपूरितम् ॥ ७८ ॥ नदीशतसमायुक्तङ्कामरूपम्प्रकीर्तितम् ॥ शम्भुनेत्राग्निनिर्हन्धःकामःशम्भोरनुग्रहात् ॥ ७९ ॥ त
 त्ररूपय्यैतःप्रापकामरूपन्तन्तोभवत् ॥ तस्यपीठस्यवायव्यान्नैर्ऋत्याम्मध्यभागतः ॥ ८० ॥ ऐशान्याश्चतथाग्नेय्याम्मध्यपा
 श्वैश्चशङ्करः॥स्वमाश्रमपदङ्कत्वाषड्स्थानेषुशोभनम् ॥ ८१ ॥ नित्यव्यँसतितत्रापिपार्वत्यासहनर्मभिः ॥ मध्येदेवीगृहन्तत्र
 तदधोनस्तुशङ्करः ॥ ८२ ॥ नीलारूपेपर्वतश्रेष्ठेपार्वतीतत्रतिष्ठति ॥ ऐशान्यान्नाटकेशैलेशङ्करस्यमहाश्रमम् ॥ ८३ ॥ नि
 त्यव्यँसतितत्रेशस्तदधीनाचपार्वती ॥ अपरेचाश्रमाःसन्तिहरगौर्य्योःसदातनाः ॥ ८४ ॥ नैतयोःसदृशःकोपिविद्यतेशङ्क
 राश्रमः ॥ यत्राराध्योमहादेवोभवद्धान्नरसत्तमौ ॥ ८५ ॥ तत्स्थानम्मनसादायप्रसादयवृषध्वजम् ॥ वेतालभैरवावूचतुः ॥
 कामरूपङ्गमिष्यावोरहस्यन्नाटकाचलम् ॥ ८६ ॥ गौरीहरौस्थितौयत्रनित्यंसन्निहितौमुने ॥ आराधनीयोभूतेशोत्पवश्यमि
 हचावयोः ॥ ८७ ॥ यथैवाराधयिष्यावस्तथाचक्ष्वद्विजोत्तम ॥ येनमन्त्रेणवादेवोनचिरात्तुप्रसीदति ॥ ८८ ॥ तत्त्वव्यँदमहा
 भागानुग्रहोस्त्यावयोर्यदि ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ नाटकम्पर्वतश्रेष्ठङ्गच्छतन्नरसत्तमौ ॥ ८९ ॥ तत्रनित्यम्महादेवोरमतेऽ
 पर्णयासह ॥ सन्ध्याचलेतत्रमुनिराराधयतिशङ्करम् ॥ ९० ॥ वशिष्ठोब्रह्मणःपुत्रस्तव्युँवामनुगच्छतम् ॥ सचमन्त्रंसतन्त्र

पु०

अ.६३

१६०

श्वहराधनकर्मणि ॥ ११ ॥ ज्ञापयिष्यतिवाम्पृष्टः किलवेतालभैरवौ ॥ तपसेगन्तुमिच्छामिनेदानीं कालयापना ॥ १२ ॥ यु-
 ज्यतेममतस्मान्मान्त्यजताव्वीरसत्तमौ ॥ एवमुक्त्वा मुनिश्रेष्ठः कापोतः प्रययौवनम् ॥ १३ ॥ तौ तस्मिन्निन्नमस्कृत्य जग्मतु-
 र्भवनन्निजम् ॥ अथ तौ समयं कृत्वा दीक्षितौ तपसेतदा ॥ १४ ॥ पितरावप्यनुज्ञाप्य भ्रातृनन्यांश्च बान्धवान् ॥ प्रस्थान-
 क्कामरूपाय चक्रतुस्तौ महामती ॥ १५ ॥ तौ गच्छन्तौ परिज्ञाय शङ्करोपि सहोमया ॥ देवान् सर्वानुवाचेदं सान्त्वयन्निवसे-
 न्द्रकान् ॥ १६ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ पुत्रौ मे तपसेयातः साम्प्रतं सुरसत्तमाः ॥ ममाराधनचित्तौ तु तौ दयध्वंसुरेश्वराः
 ॥ १७ ॥ संस्कृत्य तपसा चैतौ पुत्रौ वेतालभैरवौ ॥ गाणपत्येनियोक्ष्यामि तौ संस्कुर्वन्तु निर्जराः ॥ १८ ॥ अनेनैव शरीरेण
 तौ गणेशत्वमाप्स्यतः ॥ तपसा तु तयोः कार्यौ भावन्त्यक्ता तु मानुषम् ॥ १९ ॥ यथा भूतः सौरभावविद्यास्यामित्यहन्तथा ॥
 इत्युक्त्वा वामदेवोऽपि पार्वत्या सह पुत्रकौ ॥ १०० ॥ गच्छन्तौ वियतास्त्रेहात्पश्चादनुययौ शिवः ॥ शक्राद्यास्त्रिदशाः सर्वे दि-
 कपालाश्च तथा परे ॥ १ ॥ सर्वे हरश्चानुजग्मुरनुगच्छन्तमात्मजौ ॥ अथ तौ तु नदीमप्राप्य कृष्णाजिनधरौ तदा ॥ २ ॥ आददे-
 तापसम्भावङ्गुलान्दृष्ट्वा तु लयान्दृष्ट्वा तु ॥ तपस्विनौ तौ देवेन द्रुम्बकेनाथपालितौ ॥ ३ ॥ देवैः सह तदा यातौ कामरूपा ह्यथाश्रमम् ॥
 आसाद्य कामरूपन्तु करतोऽयानदीजले ॥ ४ ॥ उपस्पृश्य तस्तौ तु नन्दिकुण्डं नृपोत्तम ॥ तत्र स्नात्वाप्युपस्पृश्य नदीङ्गत्वाजटो

का०

१६१

द्रवाम् ॥ ५ ॥ तत्राप्युपस्पृश्यचतौर्नान्दनन्तपसाधृतम् ॥ प्रणम्यजल्पिषन्देवञ्जम्तुर्नाटकाचलम् ॥ ६ ॥ नाटकाचलमा
 साद्यप्रणम्यवृषभध्वजम् ॥ आराधनोपदेशायकापोतस्यवचःस्मरन् ॥ ७ ॥ जग्मतुर्दक्षिणाङ्काष्टार्थ्यत्रसन्ध्याचलः
 स्थितः ॥ कान्तानामनदीतत्रवशिष्टेनावतारिता ॥ ८ ॥ तस्यास्तीरेमहाशैलःस्निग्धच्छायालतातरुः ॥ सन्ध्याव्यंशिष्टःकृत
 वींस्तत्रयस्माद्विधेःसुतः ॥ ९ ॥ अतःसन्ध्याचलन्नामतस्यगायन्तिदेवताः ॥ तत्रासाद्यवशिष्टन्तुसाक्षादिवहुताशनम् ॥
 ॥ ११० ॥ आराधयन्तङ्गिरिशन्ध्यानसर्व्युक्तमानसम् ॥ तपःश्रियादीप्यमानन्द्वितीयमिवभास्करम् ११ ॥ प्रणम्यपु
 रतस्तस्यतदावेतालभैरवौ ॥ प्राञ्जलीतस्थतुर्भूपविनयानतकन्धरौ ॥ १२ ॥ इदञ्चाप्युचतुस्तौतुप्रणमन्तौविधेःसुत
 म् ॥ तारावत्यांसमुत्पन्नौचन्द्रशेखरभूभृतः ॥ १३ ॥ क्षेत्रेभर्गस्यतनयावावाञ्जानीहिमानुषौ ॥ आराधयितुमिच्छावो
 हरङ्कार्यस्यसिद्धये ॥ १४ ॥ वाञ्छितस्ययदित्वन्नावनुगृह्णासिसुव्रत ॥ तयोस्तद्वचनंश्रुत्वावशिष्टोमुनिसत्तमः ॥ १५ ॥
 उवाचेतियुवाञ्ज्जातौमयासत्यंहरात्मजौ ॥ हरस्याराधनङ्कार्यस्यैवयोर्नरसत्तमौ ॥ १६ ॥ तत्रास्तिममकृत्यङ्कितद्वा
 प्रतमनिन्दितौ ॥ वृषध्वजाराधनाययुवयोस्तुप्रयोजनम् ॥ १७ ॥ विद्यतेतन्निमित्त्यैतत्सिद्धमवधारय ॥ वेतालभैरवा
 ब्रूवतुः ॥ येनमन्त्रेणनचिरात्सम्यगाराधितोहरः ॥ १८ ॥ प्रसादमेष्यत्यवनौतन्नौवदमहामुने ॥ यथाचाराधयिष्या

पु०

अ.६

१६१

वस्तन्त्रय्यैद्यादृशःक्रमः ॥ १९ ॥ तत्सर्वम्मुनिशार्दूलवक्तुमर्हसिचोत्तरम् ॥ यथात्वदुपदेशेनप्राप्स्यावोनचिराद्वरम्
 ॥ १२० ॥ तथाचावाम्मुनिश्रेष्ठह्यनुशाधिनतौत्वयि ॥ ॥ वशिष्ठउवाच ॥ ॥ प्रसन्नएवभवतोर्वृषकेतुःसहोमया ॥ २१ ॥
 नचिरात्स्वयमेवात्रप्रसादश्चसमेप्यति ॥ सर्वैर्देवगणैःसार्द्धैःसभार्योर्वृषभध्वजः ॥ २२ ॥ आकाशमार्गेणायातः
 पालयन्स्वसुतौगृहात् ॥ किन्तुमानुषदेहौवामधिवास्यतपोव्रतैः ॥ २३ ॥ स्वयन्नेप्यतिकैलासङ्गाणपत्येनियोज्यवा
 म् ॥ अहञ्चाप्युपदेक्ष्यामियथाभर्ग्युवान्द्रुतम् ॥ २४ ॥ प्राप्स्यथःपार्वतीपुत्रावेकाग्रंशृणुतन्तुतत् ॥ चिरात्प्रसीदति
 ध्यानान्नचिराद्व्यानपूजनात् ॥ २५ ॥ तस्माद्भ्यानम्पूजनश्चकथयाम्यद्यतत्त्वतः ॥ तेजोमयःसदाशुद्धोज्ञानामृतविवर्द्धितः
 ॥ २६ ॥ जगन्मयश्चिदानन्दःशौरिब्रह्मस्वरूपधृक् ॥ महादेवोमहामूर्तिर्महायोगयुतःसदा ॥ २७ ॥ जगन्तितस्यरू
 पाणितानिकोगदितुङ्गमः ॥ किन्तुयैरिहरूपैस्तुविचरत्येषशङ्करः ॥ २८ ॥ तेषार्थ्यन्मेज्ञानगम्यन्तत्रेष्टन्निगदामिवाम् ॥
 प्रथमंशृणुतम्मन्त्रन्ततोनुध्यानगोचरम् ॥ २९ ॥ ततःक्रमन्तुपूजायाःक्रमाद्वृत्तन्नरर्षभौ ॥ समस्तानांस्वराणान्तुदीर्घाःशे
 षाःसबिन्दुकाः ॥ १३० ॥ ऋलृशून्याःसार्द्धचन्द्राउपान्तेनाभिसंहिताः ॥ एभिःपञ्चाक्षरैर्मन्त्रम्पञ्चवक्त्रस्यकीर्तितम् ॥ ३१ ॥
 क्रमात्सम्मदसन्दोहनादगौरवसञ्ज्ञकाः ॥ प्रासादस्तुभवेच्छेषःपञ्चमन्त्राःप्रकीर्तिताः ॥ ३२ ॥ एकैकेनतथैकैकव्यंक्र

का० मन्त्रेण पूजयेत् ॥ एकं समुदितं हुत्वा पञ्चभिर्वा प्रपूजयेत् ॥ ३३ ॥ प्रासादेनाथ वा पञ्चवक्रन्देवम् प्रपूजयेत् ॥ सम्मदा
 १६२ दिषु मन्त्रेषु प्रासादस्तु प्रशस्यते ॥ ३४ ॥ शम्भोः प्रसादनेनैष यस्माद्वृत्तस्तु मन्त्रकः ॥ तेन प्रासादसञ्ज्ञो यद्वृद्धयते मुनि
 सत्तमैः ॥ ३५ ॥ तस्मात्सर्वेषु मन्त्रेषु प्रासादः प्रीतिदः परः ॥ आमोदकारकः शम्भोर्मन्त्रः सम्मद उच्यते ॥ ३६ ॥ म
 नः प्रपूरणाच्चापि सन्दोहः परिकीर्तितः ॥ आकर्षको भवेन्नादोगुरुत्वाद्वैराह्यः ॥ ३७ ॥ एतद्व्यस्तं समस्तं च मन्त्रं शम्भोः
 प्रकीर्तितम् ॥ पञ्चाक्षरन्तु यन्मन्त्रं पञ्चवक्रस्य कीर्तितम् ॥ ३८ ॥ युवान्तेनैव मन्त्रेण आराधयत मोक्षवरम् ॥ ध्यानञ्च शृणु
 वक्ष्यामि सम्यग् वेतालभैरवौ ॥ ३९ ॥ पञ्चवक्रमहाकायञ्जटाजूटविभूषितम् ॥ चारुचन्द्रकलायुक्तं मूर्द्ध्नि व्यालौघभूषितम्
 ॥ १४० ॥ बाहुभिर्दशभिर्धुक्कव्यौघैश्चर्मवराभारम् ॥ कालकूटधरं कृष्णं नागहारोपशोभितम् ॥ ४१ ॥ किरीटबन्ध
 नम्बाहुभूषणञ्च भुजङ्गमान् ॥ विभ्रतं सर्वगात्रेषु ज्योत्स्नाधिपतसुरोचिषम् ॥ ४२ ॥ भूतिसलिलैस्तसर्वाङ्गमेकैकत्र त्रिभि
 स्त्रिभिः ॥ नेत्रैस्तु पञ्चदशभिर्ज्योतिष्मद्भिर्विवराजितम् ॥ ४३ ॥ वृषभोपरि संस्थन्तु गजकृतिपरिच्छदम् ॥ सद्योजातव्याम
 देवमघोरञ्च ततः परम् ॥ ४४ ॥ तत्पुरुषन्तथेशानम् पञ्चवक्रं प्रकीर्तितम् ॥ सद्योजातम् भवेच्छुक्लं शुद्धस्फटिकसन्निभम् ॥
 ॥ ४५ ॥ पीतवर्णन्तथा सौम्यवर्णं देवमनोहरम् ॥ नीलवर्णमघोरन्तु दंष्ट्राभूतिविवर्द्धनम् ॥ ४६ ॥ रक्तन्तपुरुषन्देवन्दि

पु०

अ. ५३

१६२

व्यमूर्तिमनोहरम् ॥ श्यामलञ्चतथेशानंसर्वदेवशिवात्मकम् ॥ ४७ ॥ चिन्तयेत्पश्चिमेत्वाद्यन्दितीयन्तुतथोत्तरे ॥ अघोर
 न्दक्षिणेदेवम्पूर्वतत्पुरुषन्तथा ॥ ४८ ॥ ईशानंमध्यतोज्ञेयश्चिन्तयेद्भक्तितत्परः ॥ शक्तित्रिशूलखट्वाङ्गवरदाभयदंशिवम् ॥
 ॥ ४९ ॥ दक्षिणेष्वथहस्तेषुवामेष्वपिततःशृणु ॥ अक्षसूत्रम्बीजपूरम्भुजगण्डमरूपलम् ॥ १५० ॥ अष्टैश्वर्य्यसमायुक्तन्ध्याये
 तुहृद्रतंशिवम् ॥ एवविचिन्तयेद्धानेमहादेवञ्जगत्पतिम् ॥ ५१ ॥ चिन्तयित्वाद्वारपालान्गणेशादीन्प्रपूजयेत् ॥ विशुद्धि
 म्पञ्चभूतानाश्चिन्तयित्वाततोमुहुः ॥ ५२ ॥ अष्टमूर्तीस्ततःपश्चात्पूजयेदष्टनामभिः ॥ आसनानिचतस्याथपूजयेत्सकला
 नितु ॥ ५३ ॥ भावादीन्यष्टपुष्पाणिहृदैवविनियोजयेत् ॥ नाराचमुद्रयातस्यताडनम्परिकीर्तितम् ॥ ५४ ॥ विसर्जनन्धे
 नुमुद्रान्दर्शयित्वाविधानतः ॥ निर्माल्यधारिणकुर्च्यात्सदाचण्डेश्वरन्धिया ॥ ५५ ॥ प्रत्येकम्पञ्चभिर्मन्त्रैरङ्गादीनिप्रमा
 र्जयेत् ॥ सम्मदादिभिरेतस्यपूर्वोक्तैर्नरसत्तमौ ॥ ५६ ॥ बालाञ्जयेष्टान्तथारौद्रीङ्कालीञ्चतदनन्तरम् ॥ कलविक्रिणीन्देवी
 म्बलप्रमथिनीन्तथा ॥ ५७ ॥ दमनींसर्वभूतानाम्मनोन्मथिनीन्तथैवच ॥ अष्टौताःपूजयेद्देवीःक्रमाच्छम्भोश्चप्रीतये ॥ ५८ ॥
 एवंशिवम्पूजयित्वाध्यानतत्परमानसः ॥ जपेन्मालांसमादायमन्त्रन्ध्यात्वातथागुरुम् ॥ ५९ ॥ एकम्पञ्चाक्षरम्मन्त्रमेकम्प्रा
 सादमेववा ॥ तच्छक्तमनसौजस्वाशीघ्रंसिद्धिमवाप्स्यथ ॥ १६० ॥ इतिवाङ्कथितम्मन्त्रन्ध्यानपूजाक्रमन्तथा ॥ गच्छतन्नाटकं

का०

१६३

शैलन्तत्राराधयतंहरम् ॥ ६१ ॥ वेतालभैरवावचतुः ॥ पञ्चाक्षरस्तुमन्त्रोयन्धृतस्त्वत्सम्भतेमुने ॥ अनेनैवहरन्देवम्पूज
यिष्यावहेमुदा ॥ ६२ ॥ इत्युक्तातन्नमस्कृत्यतदावेतालभैरवौ ॥ जग्मतुर्नाटकंशैलवैशिष्टानुमतेनृप ॥ ६३ ॥ तत्रास्ति स
रसीरम्यासुसम्पूर्णमनोहरा ॥ सर्वदास्वच्छसलिलाप्रफुल्लकमलोत्पला ॥ ६४ ॥ तस्यास्तीरितुविपुलःसुमनोजोहरा
श्रमः ॥ सर्वदादानवैर्देवैःकिन्नरैःप्रमथैस्तथा ॥ ६५ ॥ रक्षयतेनृपशार्दूलनृत्यवादनतत्परैः ॥ यस्मान्नटतितत्रेशोनित्यङ्कोतुकत
त्परः ॥ ६६ ॥ तस्मान्नटकनाम्नासौशैलराजःप्रगीयते ॥ छत्राकारन्तुतंशैलम्मनोज्ञंशङ्करप्रियम् ॥ ६७ ॥ आसाद्यपत्रसर
सीतत्रगत्वातुतौतदा ॥ नचैवापश्यतान्तत्रहराश्रममनुत्तमम् ॥ ६८ ॥ गन्तुञ्चैवाश्रमस्थानंतौनैवाशकतानृप ॥ ततोहर
म्प्रणम्याशुतस्यैवसरसस्तटे ॥ ६९ ॥ निर्मायस्थण्डिलञ्चारुवशिष्टोक्तक्रमेणतु ॥ हरमारादुमारेभेवेतालोभैरवोपिच
॥ १७० ॥ आराधयन्तौभूतेशन्तौतदाशङ्करात्मजौ ॥ दृष्ट्वाहरोदेवगणैःसार्द्धन्तास्मिस्तुपर्वते ॥ ७१ ॥ अदित्यकायान्यवस
त्स्वाश्रमेपर्णयासह ॥ अयोभागेसरस्तीरितपश्यन्तौहरात्मजौ ७२ ॥ स्थितौदृष्ट्वादेवगणैःसहितःशङ्करःस्थितः ॥ नृत्यमर्द
लशब्दोयोहरस्यसततम्भवेत् ॥ ७३ ॥ शृणुतस्तौतदाशब्दङ्गन्तुन्द्रपुत्रलभ्यते ॥ हरेणाधिष्ठितःशैलःसर्वदेवगणैःसह ॥ ७४ ॥
राजतेस्मतदाभूपसुधर्मावासवीयथा ॥ ध्यायतोस्तुतदातत्रभगवान्वृषभध्वजः ॥ ७५ ॥ नचिरादेवतस्याभूद्वचानमा

पु०

अ०५३

१६३

गेषुनिश्चलः ॥ तौपूजयन्तौगच्छन्तौस्थितौवाचन्द्रशेखरम् ॥ ७६ ॥ नैवतत्यजतुश्चितैःकदाविदपिभूमिप ॥ पञ्चाक्षरेणमन्त्रे
 णपूजयन्तौवृषध्वजम् ॥ ७७ ॥ व्यतिचक्रमतुस्तौतुसहस्रम्परिवत्सरान् ॥ निराहारौयताहारौहरसंसक्तमानसौ ॥ ७८ ॥ तपसा
 निन्यतुर्वर्षान्तसहस्रञ्चैकवर्षवत् ॥ गतेवर्षसहस्रेतुस्वयमेववृषध्वजः ॥ ७९ ॥ प्रसन्नस्तुतयोर्भूत्वाप्रत्यक्षत्वमुपागतः ॥ त
 न्तुप्रत्यक्षतोदृष्टातदावेतालभैरवौ ॥ १८० ॥ वृषध्वजन्तुष्टुवतुर्ध्यानगम्यम्पुरः स्थितम् ॥ हररूपयथाध्यातंहृदतन्तेजसो
 ज्ज्वलम् ॥ ८१ ॥ तथादृष्टाततस्ताभ्यावैशिष्टोमनसानुतः ॥ वेतालभैरवावूचतुः ॥ पञ्चवक्त्रमहाकायंसर्वज्ञानमयम्परम्
 ॥ ८२ ॥ संसारसागरत्राणम्प्रणमावोवृषध्वजम् ॥ त्वम्परःपरमात्माचपरेशःपुरुषोत्तमः ॥ ८३ ॥ त्वङ्कटस्थोजगद्व्यापीप्रधानः
 परमेश्वरः ॥ रूपात्मात्वम्महातत्त्वन्तत्त्वज्ञानालयःप्रभुः ॥ ८४ ॥ साङ्ख्ययोगालयःशुद्धोगुणत्रयविभागवित् ॥ त्वन्नित्य
 स्त्वमनित्यश्चजगत्कर्तालयःस्मृतः ॥ ८५ ॥ एकोनेकस्वरूपश्चशान्तचेष्टोजगन्मयः ॥ निर्लिकारोनिराधारोनित्यानन्दः
 सनातनः ॥ ८६ ॥ त्वव्विष्णुस्त्वम्मेन्द्रस्त्वम्ब्रह्मात्वञ्जगताम्पतिः ॥ योरूपरूपेश्वरस्तनमालःसम्भूतिभूतोतिरवग्रहश्च
 ॥ ८७ ॥ काङ्क्षयावतीर्णाविगतप्रमाथीयोगेश्वरोज्ञानगतिस्त्वगम्यः ॥ प्रमेयरूपात्मधराधराभोभोगीन्द्रवदामृतभोगतन्त्रः
 ॥ ८८ ॥ सूक्ष्माक्षरस्तत्त्वविदप्रमाथीत्वन्देवदेवःशरणंसुराणाम् ॥ विकल्पमानापरिहीनदेहःशुद्धान्तधामानुगतैकविद्यः ॥

का०

१६४

॥ ८९ ॥ वद्विष्णुसुप्रःपुरुषःपरात्मात्वमिन्द्रियोधस्यविचारबुद्धिः ॥ त्वन्नाथनाथःप्रभवःपरषोडशतिर्मुनीनाम्परयोगिग
म्यः ॥ १९० ॥ त्वम्भूधरोभागधरोद्यनन्तोविश्वात्मनस्तेवहवःप्रपञ्चाः ॥ ज्ञानामृतस्यन्दकपूर्णचन्द्रोमोहान्यकारस्य
परःप्रदीपः ॥ १९१ ॥ भक्तात्मजानाम्परमःपितात्वङ्कामेचपञ्चाननरूपधारी ॥ शास्ताखिलानाम्प्रथमोविवस्वास्तनूनपात्व
न्तनुषेगुणौघान् ॥ १९२ ॥ त्वम्ब्रह्मरूपेणकरोषिसृष्टिर्विष्णुस्वरूपैःसततंस्थितिश्च ॥ त्वंरुद्ररूपीकुरुषेतथान्तन्त्वत्तो नचान्य
जगतीहवस्तु ॥ १९३ ॥ त्वंरात्रिनाथोदिवसेश्वरश्चत्वमग्निरापःपवनोधरित्रो ॥ नभस्तथात्वङ्कतुतन्त्रहोतात्वमष्टमूर्तिर्भवतो
नचान्यत् ॥ १९४ ॥ अनन्तमूर्तिस्त्विहमुख्यभावाग्निरगद्यतेचाष्टमयीत्रिमूर्तिः ॥ अनन्तमूर्तेःकथमन्यथातेसङ्ख्यास्तिरूपस्ययद
ष्टमूर्तिः ॥ १९५ ॥ त्वन्व्यम्बकस्त्वन्त्रिपुरान्तकश्चत्वंशम्भुरीशःशमनोविधाता ॥ सहस्रबाहुश्चहिरण्यबाहुःसहस्रमूर्तिस्त्विहपञ्च
वक्रः ॥ १९६ ॥ प्रभूतनेत्रस्तुषडर्द्धनेत्रःप्रभूतबार्हुर्दशबाहुरीशः ॥ प्रभूतभोगीमितभोगयुक्तोभोग्यानुसारोनिखग्रहश्च ॥ १९७ ॥
नित्यानित्यस्वरूपायनित्यधामस्वरूपिणे ॥ परतत्त्वस्वरूपायनमस्तुभ्यंशिवात्मने ॥ १९८ ॥ नान्तलिङ्गस्ययस्यात्तर्वि
ष्णुनाब्रह्मणातव ॥ तस्यावाङ्किर्विधास्यावःस्तुतिवाक्यवृत्तपध्वज ॥ १९९ ॥ स्वरूपय्यस्यजानन्तिनदेवानापिदानवाः ॥ बा
लावावाङ्मयन्तुत्वांस्तोष्यावःपरमेश्वर ॥ २०० ॥ भक्तिमात्रेणदेवेशतवावावृत्तपध्वज ॥ कुर्वःप्रणामङ्गोरीशभूयस्तुभ्य

पु०

अ.५३

१६४

नमोनमः ॥ १ ॥ ॥ और्वुवाच ॥ ॥ इतिस्तुतोमहादेवोवेतालैर्नमोऽत्मना ॥ भैरवेणापिराजेन्द्रप्रसन्नः प्राह तौ तदा ॥ २ ॥
 ॥ ॥ भगवानुवाच ॥ ॥ तुष्टोस्मियुवयोः पुत्रौ वृणुत वृण्वँच्छितव्वरम् ॥ दास्यामियुवयोरिष्टम्प्रसन्नो हन्तपोव्रतैः
 ॥ ३ ॥ स्तुतिभिश्च दमैश्चापितथैकान्तानुचिन्तनैः ॥ मुहुर्मुहुः सुप्रसन्न इष्टं दास्यामि वांसुतौ ॥ ४ ॥ वेतालभैरवावूच
 तुः ॥ तुष्टोसि यदि सत्यन्नो सत्यमावांसुतौ यदि ॥ वृषध्वज तवैवेहतदेष्टुं देहि नो वरम् ॥ ५ ॥ सुतभावेन पितरम्भवन्तञ्ज
 गताम्पतिम् ॥ नित्ययथावगच्छावस्तथा देहिवरन्तु नौ ॥ ६ ॥ नराज्यमभिकाङ्क्षो न धनन्नान्यदेव वा ॥ तद्रक्तयासे
 वनङ्कर्तुं तवेच्छावो वृषध्वज ॥ ७ ॥ त्वत्पादपङ्कजद्वन्द्वेनित्यम्भुकरात्मताम् ॥ त्वयि प्रसन्नेनेत्राण्युगले प्राप्नुतांसदा
 ॥ ८ ॥ इतो न्यथा त्वच्चिन्ताभिस्त्वद्व्यानैस्त्वत्प्रपूजनैः ॥ कल्पकोटिसहस्राण्यन्तु सम्यक्तथावयोः ॥ ९ ॥ त्वतस्तद्वचनं
 श्रुत्वामहादेवो हसन्निव ॥ सर्वैर्देवगणैः सार्द्धं देवत्वमकरोत्तयोः ॥ २१० ॥ देवेन्द्रसम्मतेनैव सुधामानीयनाकतः ॥ वेताल
 भैरवौ तान्तु पाययामास शङ्करः ॥ ११ ॥ पीते मृते ततस्तौ तुमर्त्यतान्नरसत्तमौ ॥ अमर्त्यताम्परित्यज्य प्रापतुः शिवशक्तिः
 ॥ १२ ॥ तस्मिन्काले स्वपन्तौ तु दिव्यज्ञानबलान्वितौ ॥ दिव्यरूपोपसम्पन्नौ बभूवतुरिन्दमौ ॥ १३ ॥ अभिन्नेनैव देहेन
 देवत्वङ्गतयोस्तयोः ॥ प्राह शम्भुस्तदा तौ तु सुतौ परमहर्षितौ ॥ १४ ॥ ॥ भगवानुवाच ॥ ॥ अहन्तुष्टस्तु युवयोः पा

का० १६९ अंतीन्दयिताम्मम ॥ महत्तङ्काममाकाङ्क्षन्नाराधयतमीश्वरीम् ॥ १५ ॥ तामृतेतुनशक्रोमिदातुमिष्टं सनातनम् ॥ सेवितुञ्चमुतौ
नित्यन्तस्मात्तांशरणव्रज ॥ १६ ॥ अचिराद्येनभावेनप्रीतिन्देवीगमिष्यति ॥ अत्रवातत्रवागत्वातेनभावेनचार्चिताम् ॥
॥ १७ ॥ इतिकालिकापुराणेत्रिपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ और्वउवाच ॥ एवम्वदतिभूतेशेतदावेतालभैरवौ
॥ प्राहतुर्व्योमकेशन्तौहर्षोत्फुल्लविलोचनौ ॥ १ ॥ वेतालभैरवावूचतुः ॥ पार्वत्यानहिजानीवोऽध्यानम्मन्त्रविधिन्तथा ॥
कथमाराधयिष्यावोभगवन्सम्यगुच्यताम् ॥ २ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ महामायाविधिम्मन्त्रद्वलपञ्चभवतोःसुतौ ॥ उपदे
क्ष्यामितत्त्वेनयेनसर्वम्विष्यति ॥ ३ ॥ और्वउवाच ॥ इत्युक्त्वासमहामायाध्यानम्मन्त्रविधिन्तथा ॥ कथयामास
गिरिशस्तयोःसम्यङ्प्रोत्तम ॥ ४ ॥ यदष्टादशभिःपञ्चात्पटलैश्चसभैरवः ॥ सनिर्णयविधिद्वलपन्निबबन्धशिवामृते ॥ ५ ॥
सगरउवाच ॥ कीदृङ्मन्त्रपुराशम्भुरवोचदुभयोस्तयोः ॥ येनाराध्यमहामायान्तौगणेशत्वमापतुः ॥ ६ ॥ सकल्पंसरह
स्यञ्चसाङ्गन्तच्छ्रोतुमुत्सहे ॥ और्वउवाच ॥ दशाष्टपटलैर्यत्तुनिबबन्धसभैरवः ॥ ७ ॥ बहुत्वाद्भदितुन्तस्यचिरेणैवतुशक्य
ते॥तस्मात्सद्यःसमुद्धृत्ययन्महादेवभाषितम्॥८॥सङ्क्षेपात्कथयेतत्त्वन्तच्छृणुष्वन्तुपोत्तम॥ पृच्छन्तौपार्वतीमन्त्रन्तदावेताल
भैरवौ॥९॥जगादसमहादेवःशृणुतम्मन्त्रकल्पकौ॥श्रीभगवानुवाच॥शृणुमन्त्रम्वक्ष्यामिगुह्याद्गुह्यतमम्परम॥१०॥

पु०

अ. ५९

१६९

अष्टाक्षरन्तुवैष्णव्यामहामायामहोत्सवम् ॥ अस्य श्रीवैष्णवीमन्त्रस्य नारदऋषिः शम्भुर्देवता अनुष्टुप्छन्दः सर्वार्थसाध
ने विनियोगः ॥ हान्तान्तपूर्वोरान्तश्च नान्तोणान्तस्तथैव च ॥ ११ ॥ कैकादशाष्टादिषष्ठः खान्तो बिन्दुपुरःसरः ॥ एभिरष्टाक्ष
रैर्मन्त्रं शोणपत्रसमप्रभम् ॥ १२ ॥ ओंकारं पूर्वतः कृत्वा जप्यं सर्वैस्तु साधकैः ॥ महामन्त्रमिदं दुष्टवैष्णवीमन्त्रसञ्ज्ञकम् ॥
॥ १३ ॥ मन्त्रङ्कले वरगतन्तस्मादङ्गमप्रकीर्तितम् ॥ महादेवस्योर्द्धमुखम् बीजमेतत्प्रकीर्तितम् ॥ १४ ॥ ओङ्काराक्षरबीजं त्र्य
कारः शक्तिरुच्यते ॥ सबीजङ्कथितं मन्त्रङ्कल्पञ्च शृणु भैरव ॥ १५ ॥ तीर्थे नद्यान् देवखाते गर्तप्रस्त्रवणादिके ॥ परकीयेतरे
तोये स्नानम्पूर्वसमाचरेत् ॥ १६ ॥ आचान्तः शुचिताम्राप्तः कृतासनपरिग्रहः ॥ उत्तराभिमुखो भूत्वा स्थण्डिलमार्जये
त्ततः ॥ १७ ॥ करेणानेन मन्त्रेण यूः क्षित्वा इति स्वयम् ॥ ओयूँस इति मन्त्रेण आशा पूरणकेन च ॥ १८ ॥ तोयैरभ्युक्षये
त्स्थानम्भूतानामपसारणे ॥ ततः सव्येन हस्तेन गृह्णत्वा स्थण्डिलं शुचिः ॥ १९ ॥ मन्त्रं लिखेत्सुवर्णेन याज्ञिकेन कुशेन वा ॥
ॐ वैष्णव्यै नम इति अस्त्रराजमथापि वा ॥ २० ॥ ततस्त्रिमण्डलं दुर्ग्यात्तेनैव समरेखया ॥ नित्यासुनहि पूजासुरजोभिर्मण्ड
लं लिखेत् ॥ २१ ॥ पुरश्चरणकार्येषु तत्काम्येषु प्रयोजयेत् ॥ रेखामुदीच्यामप्रथमं पश्चिमे तदनन्तरम् ॥ २२ ॥ दक्षि
णे तु ततः पश्चात्पूर्वभागे तु शेषतः ॥ वर्णानाञ्च सह द्वारैरेवमेव क्रमो भवेत् ॥ २३ ॥ ओं ह्रीं श्रीं स इति मन्त्रेण मण्डलम् पूजयेत्

का०

१६६

तः ॥ हस्तेन मण्डलं कृत्वा कुर्याद्विबन्धनन्ततः ॥ २४ ॥ आशाबन्धनमन्त्रेण पूर्वोक्तैर्न यथाक्रमम् ॥ फडन्तेनात्मना
 प्यत्र करेणैव निबन्धयेत् ॥ २५ ॥ यवानान्तण्डुलैरेकमङ्गुलं चाष्टभिर्भवेत् ॥ अदोर्ध्वयोजितैर्हस्तैश्चतुर्विंशतिरङ्गुलैः ॥ २६ ॥
 तत्प्रमाणेन हस्तेन हस्तैकन्तस्य मण्डलम् ॥ पद्मवितस्तिमात्रं स्यात्कर्णिलारन्तर्द्वयम् ॥ २७ ॥ दलान्यन्योन्यसक्ता
 निद्वयायतानि नियोजयेत् ॥ नन्यूनाधिकभागानि सबहिर्व्येष्टितानि च ॥ २८ ॥ मध्यभागेन्यसे द्वारत्रयं न्यूनेनाधिके तथा ॥ सु
 बद्धमण्डलन्तश्चरक्तवर्णं विचिन्तयेत् ॥ २९ ॥ इतो न्यथामण्डलमुग्रमस्याः करोति यो लक्षणभागहीनम् ॥ फलत्रया
 प्रोतिनकामिष्टन्तस्मादिदमण्डलमत्र लेख्यम् ॥ ३० ॥ इतिकालिकापुराणे महामाया कल्पेऽष्टादशपटले चतुःपञ्चाशत्त
 मोध्यायः ॥ ५४ ॥ ६२ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ ततो लमिति मन्त्रेण अर्घपात्रस्य मण्डलम् ॥ चतुष्कोणं विधाया शुद्धारप
 द्मविवर्जितम् ॥ १ ॥ ओं ह्रीं श्रीमिति मन्त्रेण अर्घपात्रन्तु मण्डले ॥ विन्यसेत्प्रथमन्तत्र पूजयित्वा समिध्यति ॥ २ ॥ ओं ह्रीं क्रीं मि
 ति मन्त्रेण गन्धपुष्पैतथाजलम् ॥ अर्घपात्रे क्षिपेत्तत्र मण्डलं विन्यसेत्ततः ॥ ३ ॥ पूर्ववन्मण्डलं कृत्वा अर्घपात्रे ततो जलैः ॥ त्रिभा
 गैः पूरयेत्पात्रं पुष्पन्तत्र विनिःक्षिपेत् ॥ ४ ॥ ततो ह्रीमिति मन्त्रेण आसनं पूजयेत्स्वकम् ॥ ततः क्षौमिति मन्त्रेण आत्मानं पूजये
 द्बुधः ॥ ५ ॥ गन्धैः पुष्पैः शिरोदेशे ततः पूजां समाचरेत् ॥ ओं क्रीं सै इति मन्त्रेण पुष्पहस्ततलस्थितम् ॥ ६ ॥ सम्मृज्य सव्यहस्तेन

पु०

अ. ५५

१६६

ग्रात्वावामकरेणतु ॥ ७ ॥ ऐशान्यान्निक्षिपेदेतत्पूर्वमन्त्रेणकोविदः ॥ रक्तपुष्पङ्गुहीत्वातुकराभ्याम्पाणिकच्छपम् ॥ ८ ॥
 बद्धाकुर्यात्ततःपश्चादहनल्लवनादिकम् ॥ वामहस्तस्यतर्जन्यान्दक्षिणस्यकनिष्ठिकाम् ॥ ९ ॥ तथादक्षिणतर्जन्याव्वा
 माङ्गुष्ठनियोजयेत् ॥ उन्नतन्दक्षिणाङ्गुष्ठव्वाँमस्यमध्यमादिकाः ॥ १० ॥ अङ्गुलीर्योजयेत्पृष्ठेदक्षिणस्यकरस्यच ॥ वा
 मस्यपितृतीर्थेनमध्यमानामिकेतथा ॥ ११ ॥ अधोमुखेतुतेकुर्यादक्षिणस्यकरस्यच ॥ कूर्मपृष्ठसमम्पृष्ठकुर्यादक्षिणह
 स्ततः ॥ १२ ॥ एवम्बद्धःसर्वसिद्धिन्ददातिपाणिकच्छपः ॥ कुर्यात्तद्दृढयासन्नन्निमील्यनयनद्वयम् ॥ १३ ॥ समङ्काय
 शिरोग्रीवङ्कुत्वास्थिरमनावुधः ॥ ध्यानंसमारभेदेव्यादाहल्लवनपूर्वकम् ॥ १४ ॥ अग्निव्वाँयौविनिःक्षिप्यवायुन्तोयेज
 लंहदि ॥ हृदयन्निश्चलेदत्वाआकाशेनिःक्षिपेत्स्वनम् ॥ १५ ॥ ओँहूँफडितिमन्त्रेणभित्त्वारन्ध्रन्तुमस्तके ॥ शब्देनसहित
 श्रीवमाकाशेस्थापयेत्ततः ॥ १६ ॥ वाय्वग्नियमशक्राणाम्बोजेनवरुणस्यच ॥ परास्थानपराश्रैतैःसार्धचन्द्रैःसविन्दु
 कैः ॥ १७ ॥ शोषन्दाहन्तथोत्सादम्पोयूषासेचनम्परम् ॥ यथाक्रमेणकर्तव्यश्चिन्तामात्रंविशुद्धये ॥ १८ ॥ ततस्तुदे
 व्याबीजन्तुशुद्धजाम्बूनदाकृति ॥ तत्रासाद्यद्विधाकुर्यादोँहीक्रीश्रीमितिमन्त्रकैः ॥ १९ ॥ तदूर्ध्वभागेविधिनालोकंस्वर्ग
 श्चस्वन्तथा ॥ निष्पाद्यशेषभागेतुभुवम्पातालधारिणीम् ॥ २० ॥ चिन्तयेत्तत्रसर्वाणिसप्तद्वीपाश्चमेदिनीम् ॥ तत्रेक्षुसाग

का०
१६७

शन्तःस्थंस्वर्णदीपविविचिन्तयेत् ॥ २१ ॥ तन्मध्येरत्नपर्यङ्करत्नमण्डलसंस्थितम् ॥ आकाशगङ्गातोयौघैःसदैवासे
वितंशुभम् ॥ २२ ॥ तत्पर्यङ्करत्नपद्मप्रसन्नं सर्वदाशिवम् ॥ चिन्तयेत्स्वर्णमालाङ्कृतं सप्तपातालनालकम् ॥ २३ ॥
आब्रह्मभुवनस्पर्शिस्वर्णवर्णककर्णिकम् ॥ तत्रस्थिताम्महामायान्ध्यायेदेकाग्रमानसः ॥ २४ ॥ शोणपद्मप्रतीकाशाम्मु
क्तमूर्द्धजलम्बिनीम् ॥ चलत्काञ्चनसम्बद्धकुण्डलोज्ज्वलशालिनीम् ॥ २५ ॥ सुवर्णरत्नसम्बद्धकिरीटत्रयधारिणीम् ॥ शु
क्लकृष्णारुणैर्त्रैल्लिङ्गिभिरुविभूषिताम् ॥ २६ ॥ सन्ध्याचन्द्रसमप्रख्यकपोलाल्लोललोचनाम् ॥ विपक्वदाडिमीबीजदन्तां
सुभ्रूयुगोज्ज्वलाम् ॥ २७ ॥ बन्धूकदन्तवसनांशिरीषप्रभनासिकाम् ॥ कम्बुग्रीवाव्यंशालाक्षीं सूर्यकोटिसमप्रभाम् ॥ २८ ॥
चतुर्भुजाव्यं वसनाम्पीनोन्नतपयोधराम् ॥ दक्षिणोर्ध्वेननिस्त्रिशम्परेणसिद्धसूत्रकम् ॥ २९ ॥ बोधनीव्यं महस्ताभ्यामभीति
वरदायिनीम् ॥ निम्ननाभिङ्कुमायातक्षीणमध्याम्नोहराम् ॥ ३० ॥ आनन्दनागनासोरुद्धुस्तगुल्फां सुपाणिङ्गिकाम् ॥ बद्धपर्य
ङ्कसङ्कल्पनिविडासनराजिताम् ॥ ३१ ॥ गात्रेणरत्नस्तम्भश्चसम्यगालम्ब्यसंस्थिताम् ॥ किमिच्छसीतिवचनव्योहरन्ती
म्मुहुर्मुहुः ॥ ३२ ॥ पञ्चाननम्पुरःसंस्थन्निरीक्षन्तीस्ववाहनम् ॥ मुक्तावलीस्वर्णरत्नकेयूरकङ्कणादिभिः ॥ ३३ ॥ सर्वैरलङ्का
रमणैरुज्ज्वलां सस्मिताननाम् ॥ ३४ ॥ सूर्यकोटिप्रतीकाशां सर्वलक्षणसंयुताम् ॥ नवयौवनसम्पन्नान्तथासर्वाङ्गसुन्दरीम्

पु०
अ.५५

१६७

॥ ३५ ॥ ईदृशीमम्बिकान्ध्यात्वनमःफडितिमस्तके ॥ स्वकीयेसुमनोदद्यात्साहमेवविचिन्तयन् ॥ अङ्गन्यासकरन्यासौत
तःकुर्वात्क्रमेणतु ॥ ३६ ॥ एभिर्मन्त्रैःस्वरैःसंघैराशीभूतैःक्रमान्वितैः ॥ ओमुचैते(?)सप्रणवारक्तवर्णाम्मनोहराम् ॥ ३७ ॥
अङ्गुष्ठादिकनिष्ठान्तमन्त्रसर्व्वेष्टनञ्चफट् ॥ प्रान्तेनकुर्याद्विन्यासम्पूर्व्वङ्कुरतलद्वयोः ॥ ३८ ॥ हस्तिरःशिखाकवचनेत्रे
षुतत्क्रमाद्व्यसेत् ॥ ततस्तुमूलमन्त्रस्यवक्त्रेपृष्ठेतथोदरे ॥ ३९ ॥ बाह्वोर्गुह्योपादयोश्चजङ्घयोर्जघनेक्रमात् ॥ विन्यसेदक्ष
रान्यष्टौओङ्कारश्चतथास्मरन् ॥ ४० ॥ एभिःप्रकारैरभिभुज्यदेहःपूजांसदैवार्हतिनान्यथाहि ॥ शरीरशुद्धिम्मनसोनिवे
शम्भूतप्रसादङ्कुरुतेनृणान्तत् ॥ ४१ ॥ ॥ इतिकालिकापुराणेपञ्चपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ ४१ ॥
॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ ततोर्धपात्रेतन्मन्त्रमष्टधावृत्यसञ्जपेत् ॥ तेनतोयेनपुष्पाणिस्वमण्डलमथासनम् ॥
॥ १ ॥ आसेचयेत्ततःपश्चात्पूजोपकरणंसमम् ॥ ओँ ऐँ क्रीँ श्रीमितिमन्त्रेणशब्दप्रांशुविवर्जितम् ॥ २ ॥ द्वारपाल
न्ततोदेव्याआसनानिचपूजयेत् ॥ नन्दिभृङ्गिमहाकालगणेशाद्वारपालकाः ॥ ३ ॥ उत्तरादिक्रमात्पूज्याआसनानिचम
ध्यतः ॥ आधारशक्तिप्रभृतिहेमाद्र्यन्तान्प्रपूजयेत् ॥ ४ ॥ प्रसिद्धान्सर्व्वतन्त्रेषुपूजाकल्पेषुभैरव ॥ दशदिक्पालसहिता
न्धर्माधर्मादिकास्तथा ॥ ५ ॥ मण्डलाग्न्यादिकोणेषुपूजयेत्पार्श्वदेशतः ॥ सूर्याग्निसोममरुताम्मण्डलानिचपद्म

का०

१६८

कम् ॥ ६ ॥ रजस्तथातमःसत्वयौगपीठङ्कुरोःपदम् ॥ सारादीन्भद्रपीठातान्साङ्गोपाङ्गान्प्रपूजयेत् ॥ ७ ॥ ब्रह्मा
 ण्डंस्वर्णडिम्बञ्चब्रह्मविष्णुमहेश्वरान् ॥ ससागरान्सप्तद्वीपान्स्वर्णद्वीपंसमण्डपम् ॥ ८ ॥ रत्नपद्मंसपर्यङ्करत्नस्तम्भान्त
 थैवच ॥ पञ्चाननमण्डलस्यमध्येवेश्यम्प्रपूजयेत् ॥ ९ ॥ क्रीमन्त्रेणततःकूर्मपृष्ठम्पाण्योन्निबध्यच ॥ ध्यायेच्चपूर्वव
 देवीमासाद्यासनमुत्तमम् ॥ १० ॥ हन्मध्येचिन्तयेत्स्वर्णद्वीपम्पर्यङ्कसम्भृतम् ॥ पश्यन्निवततोदेवीमेकाग्रमनसास्म
 रेत् ॥ ११ ॥ प्रत्यक्षीकृत्यहृदयेमानसैरुपचारकैः ॥ षोडशानाम्प्रकारैस्तुहदिस्थाम्पूजयेच्छिवाम् ॥ १२ ॥ ततस्तुवायु
 बीजेनदक्षिणेनपुटेनच ॥ नासिकायाविनिःसार्यक्रीमन्त्रेणचभैरव ॥ १३ ॥ स्थापयेत्पद्ममध्येतुतद्वस्तन्नवियोजयेत् ॥
 कृतेवियोगेहस्तस्यपुष्पात्तस्माच्चभैरव ॥ १४ ॥ गन्धर्वैःपूज्यतेदेवीपूजकैर्त्राप्यतेफलम् ॥ आवाहनन्ततःकुर्वाद्याय
 त्र्याशिरसासह ॥ १५ ॥ महामायायैविद्महेत्वाञ्छण्डिकास्यान्धीमहि ॥ एतदुक्ताततःपश्चाद्वियोयोःप्रबोदयात् ॥ १६ ॥
 स्नानीयन्देवितेतुभ्यंओक्तीश्रीनैमइत्यतः ॥ स्नानीयञ्चततोदेव्यैदद्याल्लक्षणलक्षितम् ॥ १७ ॥ ततस्तुमूलमन्त्रेणगन्ध
 पुष्पंसदीपकम् ॥ धूपादिकम्प्रदद्यात्तुमोदकम्पायसन्तथा ॥ १८ ॥ सिताङ्कुडन्दधिक्षीरं सर्पिर्गन्धानाविधैःफलैः ॥ रक्तपुष्पं पु
 ष्पमालांसुवर्णरजतादिकम् ॥ १९ ॥ नैवेद्यमुत्तमन्देव्यालाङ्गलम्मोदकंसिताम् ॥ शाण्डिल्यकरताम्रास्याकुष्माण्डानाम्फ

पु०

अ.५६

१६८

लानिच ॥ २० ॥ हरीतकीफलश्चापिनागरङ्गकमैलका ॥ बालप्रियञ्चयद्रव्यङ्कसेरुकविसादिकम् ॥ २१ ॥ तोयञ्च
 नारिकेलस्यदेव्यैदेयम्प्रयत्नतः ॥ रक्तङ्कौशेयवस्त्रश्चदेयनीलङ्कदापिन ॥ २२ ॥ देव्याःप्रियाणिपुष्पाणिबकुलङ्केशरन्त
 था ॥ माध्यङ्कहारवज्राणिकरवीरकुरुष्टकान् ॥ २३ ॥ अर्कपुष्पंशालमलकन्दूर्वाङ्कुरंसुकोमलम् ॥ कुशमञ्जरिकाद
 र्भाबन्धूककमलेतथा ॥ २४ ॥ मालूरपत्रम्पुष्पञ्चत्रिसन्ध्यारक्तपर्णके ॥ सुमनांसिप्रियाण्येतान्यम्बिकायाश्चभैरव
 ॥ २५ ॥ बन्धूकमुकुलमध्यम्बिल्वपत्राणिसन्ध्यकम् ॥ उत्तमंसर्वपुष्पेषुद्रव्यपायसमोदकौ ॥ २६ ॥ माल्यम्बन्धू
 कपुष्पस्यशिवायैवकुलस्यवा ॥ करवीरस्यमाध्यस्यसहस्राणान्ददातियः ॥ २७ ॥ सकामान्प्राप्यचाभीष्टान्ममलोके
 प्रमोदते ॥ चन्दनंशीतलञ्चैवकालीयकसमन्वितम् ॥ २८ ॥ अनुलेपनमुख्यन्तुदेव्यैदद्यात्प्रयत्नतः ॥ कर्पूरंकुङ्कु
 मङ्कूर्वस्मृगनाभिःसुगन्धिकम् ॥ २९ ॥ कालीयकंसुगुण्डेषुदेव्याःप्रीतिकरम्परम् ॥ यक्षधूपःप्रतोवाहःपिण्डधूपःसगो
 लकः ॥ ३० ॥ अगुरुःसिन्धुवारश्चधूपाःप्रीतिकरामताः ॥ अङ्गरागेषुसिन्दूरन्देव्याःप्रीतिकरम्परम् ॥ ३१ ॥ सुगन्धिशा
 लिजश्चात्रमधुमांससमन्वितम् ॥ अपूपंपायसङ्गीरमन्नन्देव्याःप्रशस्यते ॥ ३२ ॥ रत्नोदकंसकर्पूरस्मिण्डीतककुमारकौ ॥
 रोचनम्पुष्पकन्देव्याःस्तानीयम्परिकीर्तितम् ॥ ३३ ॥ घृतप्रदीपोदीपेषुप्रशस्तःपरिकीर्तितः ॥ पुष्पाञ्जलित्रयन्दद्यान्म

१ पुष्पकरीतिपुष्पकुसुमाञ्जवनकुसुमाकाररीतिमलसम्भवमंजनमित्यर्थः ।

का० लमन्त्रेणशोभनम् ॥ ३४ ॥ दत्वोपचारांस्खिलान्मध्येचैताःप्रपूजयेत् ॥ कामेश्वरीदुत्तदुर्गाव्विन्ध्यकन्दरवासिनीम्
 १६९ ॥ ३५ ॥ कोटेश्वरीन्दीर्घिकारुयाम्प्रकटोम्भुवनेश्वरीम् ॥ आकाशगङ्गाङ्कामारुयान्तयादिकरवासिनीम् ॥ ३६ ॥ मातङ्गी
 ललितान्दुर्गाम्भैरवींसिद्धिदान्तथा ॥ बलप्रमथिनीञ्चण्डीञ्चण्डोग्राञ्चण्डनायिकाम् ॥ ३७ ॥ उग्राम्भीमांशिवांशान्ताञ्च
 यन्तीङ्कालिकान्तथा ॥ मङ्गलाम्भद्रकालीञ्चशिवान्धात्रीङ्कपालिनीम् ॥ ३८ ॥ स्वाहांस्वयामपर्णाञ्चपञ्चपुष्करिणोन्तथा
 ॥ ३९ ॥ दमनींस्वर्वाभूतानाम्मनःप्रोत्साहकारिणीम् ॥ दमनींस्वर्वाभूतानाञ्चतुःषष्टिञ्चयोगिनीः ॥ ४० ॥ एताःसम्पूज्यम
 ध्येतुमन्त्रेणाङ्गानिपूजयेत् ॥ हस्तिरस्तुशिखावर्मनेत्रबाहुपदानिच ॥ ४१ ॥ मूलमन्त्राद्यक्षरैस्तुत्रिभिराद्यङ्गपूजनम् ॥ एकै
 कव्यैर्देवैस्त्वन्मन्त्राण्यङ्गैर्घपूजने ॥ ४२ ॥ सिद्धसूत्रञ्चखड्गञ्चखड्गमन्त्रेणपूजयेत् ॥ ततोष्टपत्रमध्येतुपूजयेदष्टयोगिनीः
 ॥ ४३ ॥ शैलपुत्रोञ्चण्डयण्टांस्कन्दमातरमेवच ॥ कालरात्रिञ्चपर्व्यादिचतुर्दिक्षुप्रपूजयेत् ॥ ४४ ॥ चण्डिकामथकुष्माण्डो
 न्तथाकात्यायनींशुभाम् ॥ महागौरींचाग्निकोणेनैर्ऋत्यादिषुपूजयेत् ॥ ४५ ॥ महामायाक्षमस्वेतिमूलमन्त्रेणचाष्टधा ॥
 पूजयेत्पद्ममध्येतुबलिदानन्ततःपरम् ॥ ४६ ॥ एवय्यैदाकल्पविधानमनैःसम्पूज्यतेभैरवकामदेवी ॥ तदास्वयम्पण्डल
 मेत्पदेयङ्कलातिकामञ्चददातिसम्यक् ॥ ४७ ॥ ॥ इतिश्रीकालिकापुराणेषट्पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ श्रीभगवानु

पु०

अ.५६

१६९

वाच ॥ ॥ बलिदानन्ततः पश्चात्कुर्याद्देव्याः प्रमोदकम् ॥ मोदकैर्गर्जवक्रश्च हविषा तोषयेद्रविम् ॥ १ ॥ तौर्यत्रिकैश्च नित्य
मैः शङ्करन्तोषयेद्वरिम् ॥ चण्डिकां बलिदानेन तोषयेत्साधकः सदा ॥ २ ॥ पक्षिणः कच्छपाग्राहाश्छागलाश्च वराहकाः ॥
महिषोगोधिकाशोषातथानवविधामृगाः ॥ ३ ॥ चामरः कृष्णसारश्च शशः पञ्चाननस्तथा ॥ मत्स्याः स्वगात्ररुधिरैश्चाष्टधा व
लयो मताः ॥ ४ ॥ अभावे च तथैवैषाङ्कदाचिद्वयहस्तिनौ ॥ छागलाः हारभाश्चैव नरश्चैव यथा क्रमात् ॥ ५ ॥ बलिर्महा बलिरिति
बलयः परिकीर्तिताः ॥ स्नापयित्वा बलिन्तत्र पुष्पचन्दनधूपकैः ॥ ६ ॥ पूजयेत्साधको देवीं बलिमन्त्रैर्मुहुर्मुहुः ॥ उत्तराभि
मुखो भूत्वा बलिम्पूर्वमुखन्तथा ॥ ७ ॥ निरीक्ष्य साधकः पश्चादिममन्त्रमुदीरयेत् ॥ वरस्त्वम्बलिरूपेण मम भाग्यादुपस्थि
तः ॥ ८ ॥ प्रणमामिततः सर्वरूपिणम्बलिरूपिणम् ॥ चण्डिका प्रीतिदानेन दातुरापद्मिनाशन ॥ ९ ॥ वैष्णवी बलिरूपा यबले
तुभ्यन्नमोनमः ॥ यज्ञार्थे पशवः सृष्टाः स्वयमेव स्वयम्भुवा ॥ १० ॥ अतस्त्वाङ्गातयाम्यद्य तस्माद्यज्ञे वधोऽवधः ॥ ऐं क्रीं श्रीं
इति मन्त्रेण तम्बलिङ्कामरूपिणम् ॥ ११ ॥ चिन्तयित्वान्यसेत्पुष्पमूद्घ्नितस्य च भैरव ॥ ततो देवीं समुद्दिश्य काममुद्दिश्य चा
त्मनः ॥ १२ ॥ अभिषिच्य बलिम्पश्चात्करवालम्प्रपूजयेत् ॥ रसनात्तच्चण्डिकायाः सुरलोकप्रसाधकः ॥ १३ ॥ ऐं श्रीं क्रीं इ
ति मन्त्रेण ध्यात्वा खड्गम्प्रपूजयेत् ॥ १४ ॥ कृष्णम्पिनाकपाणिञ्जकालरात्रिस्वरूपिणम् ॥ उग्रं रक्तास्य नयनं रक्तमाल्यानुले

का० पु०
 १७० अ.५७

पनम् ॥ १५ ॥ रक्ताम्बरधरश्चैकम्पाशहस्तकुटुम्बिनम् ॥ पीयमानश्चरुधिरम्भुञ्जानङ्कव्यसंहतिम् ॥ १६ ॥ असिर्विशसनः
 खड्गस्तीक्ष्णधारोदुरासदः ॥ श्रीगर्वोवेजयश्चैवधर्मपालनमोस्तुते ॥ १७ ॥ पूजयित्वाततः खड्गं ओं क्रीं फडिति मन्त्रकैः ॥ गृही
 त्वाविमलङ्कृत्य हृदये बलिमुत्तमम् ॥ १८ ॥ ततो बलीनां रुधिरन्तोयसैन्धवसत्फलैः ॥ मधुभिर्गन्धपुष्पैश्च अधिवास्य प्रयत्न
 तः ॥ १९ ॥ ॐ ऐं क्रीं श्रीं कौशिकीति रुधिरन्दापयामि ॥ स्थानेनियोजयेद्रक्तं शिरश्च सप्रदीपकम् ॥ २० ॥ एवन्दत्वा बलि
 म्पूर्णफलम् प्राप्नोति साधकः ॥ हीनं स्याद्दीनतामूलन्निष्फलं स्याद्विपर्ययात् ॥ २१ ॥ बलिदाने तु दुर्गाया अन्यत्रापि विधिः
 सदा ॥ अयमेव प्रयोक्तव्यः सद्भिर्व्येतालभैरवौ ॥ २२ ॥ जपं समाभूत्पश्चात्पूर्ववद्व्यानमास्थितः ॥ हस्तेन स्रजमादाय चि
 न्तयेन्मनसा शिवाम् ॥ २३ ॥ चिन्तयित्वा गुरुमूर्द्ध्नि यथावर्णादिकम् भवेत् ॥ मन्त्रश्च कण्ठतो ध्यात्वासितवर्णहिरण्य
 म् ॥ २४ ॥ महामायाश्च हृदये आत्मानङ्कुरपादयोः ॥ आचक्षेत ततः पश्चाद्गुरोर्मन्त्रस्य चात्मनः ॥ २५ ॥ देव्य
 श्चाप्येकतान् ध्यात्वा सुषुम्नावर्त्मना ततः ॥ तत्त्वस्वरूपमेकन्तु षट्कम् प्रतिलम्बयेत् ॥ २६ ॥ षट्क्रेपि महामायाङ्कणं ध्यात्वा प्रय
 त्ततः ॥ लम्बयेन्मूलमन्त्रेण वादिषोडशचक्रकम् ॥ २७ ॥ आदिषोडशचक्रस्थां साधकानन्दकारिणीम् ॥ चिन्तयन्त्साधको देवी
 अपकर्मसमाभूत् ॥ २८ ॥ भुवोरुपरि नाडीनान्त्रयाणाम्प्रान्त उच्यते ॥ तत्प्रान्तन्निपथस्थानं षट्कोणं चतुरङ्गुलम् ॥ २९ ॥ र

१७०

कवर्णन्तुयोगज्ञैराज्ञाचक्रमितीर्यते ॥ कण्ठेत्रयाणान्नाडीनां वैष्टनविद्यते नृणाम् ॥ ३० ॥ सुषुम्नेडापिङ्गलानां षट्कोणन्त
 त्पङ्कजम् ॥ तत्पट्टचक्रमितिप्रोक्तं शुक्लकण्ठस्य मध्यगम् ॥ ३१ ॥ त्रयाणामथनाडीनां हृदये चैकता भवेत् ॥ तत्स्थानं
 षोडशारं स्यात्सप्ताङ्गुलप्रमाणतः ॥ ३२ ॥ तत्प्रयुक्तन्तुयोगज्ञैरादिषोडशचक्रकम् ॥ ध्यानानामथमन्त्राणाञ्चिन्तनस्य जप
 स्य च ॥ ३३ ॥ यस्मादाद्यन्तुहृदयन्तस्मादादीति गद्यते ॥ जपादौ पूजयेन्मालान्तो यैरभ्युक्ष्य यत्नतः ॥ ३४ ॥ निधाय मण्डल
 स्यान्तः सव्यहस्तगताश्च वा ॥ ओमाम्मालेमहामाये सर्वशक्तिस्वरूपिणि ॥ ३५ ॥ चतुर्वर्गस्त्वयि न्यस्तस्तस्मान्मे सिद्धिदा
 भव ॥ पूजयित्वा ततो मालाङ्गुलीयादक्षिणे करे ॥ ३६ ॥ मध्यमायामध्यभागे वर्जयित्वा ततर्जनीम् ॥ अनामिका कानिष्ठा
 भ्या र्युतायानम्रभागतः ॥ ३७ ॥ स्थापयित्वा तत्र मालामङ्गुष्ठाग्रेण तद्व्रतम् ॥ प्रत्येकम् बीजमादाय जप्यादूर्ध्वं न भैरव ॥ ३८ ॥
 प्रतिवारम् षष्ठे न्मन्त्रं शनैरोष्ठञ्चालयेत् ॥ मालाबीजन्तु जप्तव्यं स्पृशेन्न हि परस्परम् ॥ ३९ ॥ पूर्वजापप्रयुक्तनैवाङ्गुष्ठेन भै
 रव ॥ पूर्वबीजञ्च पन्यस्तु परबीजञ्च संस्पृशेत् ॥ ४० ॥ अङ्गुष्ठेन भवेत्तस्य निष्फलस्तस्य तज्जपः ॥ मालां स्वहृदयासन्ने धृत्वा
 दक्षिणपाणिना ॥ ४१ ॥ देवीं चिन्तयञ्च प्यङ्गु र्याद्वामेन न स्पृशेत् ॥ स्फटिकेन्द्राक्षरुद्राक्षैः पुत्रजीवसमुद्रवैः ॥ ४२ ॥
 सुवर्णमणिभिः सम्यक्प्रवालैरथवाज्जैः ॥ अक्षमाला तु कर्तव्या देवीप्रीतिकरीपरा ॥ ४३ ॥ जपेदुपांशुसततङ्कुशग्रन्थ्या

का०

१७१

थपाणिना ॥ मालाबीजेषु सर्वेषु रुद्राक्षो मध्विषाप्रियः ॥ ४४ ॥ रुद्रप्रीतिकरीयस्मात्तेन रुद्राक्षरोचनी ॥ प्रवालैरथवाकुर्व्या
 दष्टाविंशतिबीजकैः ॥ ४५ ॥ पञ्चपञ्चाशतावापिनन्यूनैरधिकैश्च या ॥ रुद्राक्षैर्घ्यदिजप्येत इन्द्राक्षैः स्फाटिकैस्तथा ॥ ४६ ॥
 नान्यस्ममध्ये प्रयोक्तव्यम् पुत्रस्त्रीवादिकञ्च यत् ॥ यद्यन्यत्तु प्रयुज्येत मालायाञ्जपकर्मणि ॥ ४७ ॥ तस्य कामञ्च मोक्षञ्च ददा
 तिनप्रियङ्करी ॥ मिश्रीभावन्ततोयातिचाण्डालैः पापकर्मभिः ॥ जन्मान्तरे जायते न वेद वेदाङ्गपारगः ॥ ४८ ॥ एको मे रुस्तत्र दे
 यः सर्वेभ्यः स्थूलसम्भवः ॥ आद्यं स्थूलन्तस्तस्मान्न्यूनं न्यूनतरन्तथा ॥ ४९ ॥ विन्यसेत्क्रमतस्तस्मात्सर्वाकाराहिसाय
 तः ॥ ब्रह्मग्रन्थियुतङ्कुर्व्यात्प्रतिबोजय्यैथास्थितम् ॥ ५० ॥ अथवाग्रन्थिरहितन्दरज्जुसमन्वितम् ॥ द्विरावृत्त्याथ मध्येन चा
 द्वावृत्त्यान्तदेशतः ॥ ५१ ॥ ग्रन्थिः प्रदक्षिणावर्तः स ब्रह्मग्रन्थिः सञ्ज्ञकः ॥ आत्मना योजयेन्मालान्नामन्त्रो योजयेन्नरः ॥ ५२ ॥
 दृढं सूत्रं त्रियुञ्जीत जपे त्रुत्यतिनो यथा ॥ यथाहस्तान्न च्यवेत जपतः स्रक्तथाचरेत् ॥ ५३ ॥ हस्तच्युताया विग्रंस्याच्छिन्नायाम्पर
 णम्भवेत् ॥ एवर्घ्यैः कुरुते मालाञ्जपञ्चजपकोविदः ॥ ५४ ॥ स प्राप्नोतीप्सितङ्कामं हीने स्यात्तु विपर्ययः ॥ अन्यत्रापि जपे
 न्मालाञ्जप्यन्देव मनोहरम् ॥ ५५ ॥ तादृशः साधकः कुर्व्यान्नान्यथा तु कदाचन ॥ यथाशक्ति जपङ्कुर्व्यात्सङ्ख्ययैव प्रयत्नतः ॥
 असङ्ख्यातञ्च यजतन्तस्य तन्निष्फलम्भवेत् ॥ ५६ ॥ जप्त्वामालां शिरोदेशे प्रांशुस्थानेथवान्यसेत् ॥ स्तुतिपाठन्ततः

पु०

अ० ५७

१७१

कुर्यादिष्टङ्कामन्निवेद्य च ॥ ५७ ॥ स्तुतिश्चापिमहामन्त्रं साधनं सर्वकर्मणाम् ॥ वक्ष्ये युवाम् महाभागौ सर्वसिद्धिप्रदाय
 कम् ॥ ५८ ॥ सर्वमङ्गलमङ्गल्येशिवे सर्वार्थसाधिके ॥ शरण्ये त्र्यम्बके गौरिनारायणि नमोस्तुते ॥ ५९ ॥ सप्तधा वर्त
 नङ्कृत्वा स्तुतिमेनाञ्च साधकः ॥ पञ्चप्रणामान्कृत्वाथ ऐं ह्रीं श्रीं मिति मन्त्रकैः ॥ ६० ॥ अन्येषाम् पुरतश्चैव अधिकव्यायथेच्छया
 ॥ योनिमुद्रान्ततः पश्चादर्थयित्वा विसर्जयेत् ॥ ६१ ॥ द्वौ पाणी प्रसृतौ कृत्य कृत्वा चोत्तानमञ्जलिम् ॥ अङ्गुष्ठाग्रद्वयस्य क
 निष्ठाग्रद्वयोस्ततः ॥ ६२ ॥ अनामिकाया व्यामस्य तत्कनिष्ठां पुरोन्यसेत् ॥ दक्षिणस्यानामिकायाङ्गुलिष्ठां दक्षिण
 स्य च ॥ ६३ ॥ अनामिकायाः पृष्ठे तु मध्यमे द्वे निवेशयेत् ॥ द्वे तर्जन्यौ कनिष्ठाग्रे तदग्रेणैव योजयेत् ॥ ६४ ॥ योनिमुद्रा
 समाख्याता देव्याः प्रीतिकरीमता ॥ ६५ ॥ त्रिवारन्दर्शयेत्तान्तु मूलमन्त्रेण साधकः ॥ ताम्मुद्रां शिरसि न्यस्य मण्डलं चिन्त्य
 सेततः ॥ ६६ ॥ ऐशान्यामग्रहस्तेन द्वारपद्मविवर्जितम् ॥ तत्र न त्वारक्तचण्डां ह्रीं ह्रीं मन्त्रेण साधकः ॥ ६७ ॥ रक्तचण्डा
 यै नम इति निर्माल्यन्तत्र निक्षिपेत् ॥ उदके तरुमूले वा निर्माल्यन्तत्र सन्त्यजेत् ॥ ६८ ॥ एवम्यैः पूजयेद्देवीं चिन्तयेन्नेन शिवा
 न्नरः ॥ सोऽचिरेण लभेत्कामान्सर्वानेव मनोगतान् ॥ ६९ ॥ अर्द्धलक्षजपञ्जप्त्वा प्रथमञ्चैव साधकः ॥ पुरश्चरे द्विशेषेण नाना
 नैवेद्यवेदनैः ॥ ७० ॥ कुण्डमण्डलवत्कृत्वा चाष्टम्यां समुपोषितः ॥ नवम्यां शुक्लपक्षस्य रजोभिः पञ्चभिर्नरैः ॥ ७१ ॥ पूर्वं

का०

१७२

वन्मण्डलङ्कृत्वागुरुपित्रोश्चसन्निधौ ॥ अनेनैवविधानेनपूजयित्वातुचण्डिकाम् ॥ ७२ ॥ सहितैर्विवल्वपत्रैश्चअष्टोत्तरशतत्र
यम् ॥ तिलैर्होमश्चरेत्तस्यांसहस्रत्रितयञ्जपेत् ॥ ७३ ॥ नैवेद्यङ्गन्धपुष्पेचवस्त्रन्दद्याच्चयत्त्रियम् ॥ पूर्वोक्तश्चान्यदप्यस्यैव
दद्यात्पायसन्तथा ॥ ७४ ॥ पूजावसानेदेयस्यात्तज्जातीयम्बलित्रयम् ॥ सिन्दूरंस्वर्णरत्नानियद्यत्स्त्रीणाविवैभूषणम् ॥ ७५ ॥
निवेदयेद्यथाशक्त्यापुष्पमालाञ्चभूरिशः ॥ महाशुल्कंसशाल्यन्नङ्गव्यञ्जनसम्युतम् ॥ ७६ ॥ देव्यैनवम्यांसम्पूर्णम्बलि
न्दद्याद्दृतादिभिः ॥ दक्षिणाङ्कुरवेदद्यात्सुवर्णङ्गान्तथातिलम् ॥ ७७ ॥ अभिशतमपुत्रञ्चसावद्यङ्कितवन्तथा ॥ क्रियाहीनमक
ल्पज्ञव्यामनङ्कुरनिन्दकम् ॥ ७८ ॥ सदामत्सरसयुक्तङ्कुरम्मन्त्रेषुवर्जयेत् ॥ गुरुर्मन्त्रस्यमूलस्यान्मूलशुद्धौतदुद्गतम् ॥
॥ ७९ ॥ सफलञ्जायतेयस्मान्मन्त्रयैन्नात्परीक्षयेत् ॥ शाव्यात्क्रोधात्तुमोहाद्वानासम्मत्यागुरोर्मुखात् ॥ ८० ॥ कल्पेषुदृष्टा
वामन्त्रङ्कुरीयाच्छन्ननाथवा ॥ सब्रह्मस्तेयपापेनतामिस्रेनरकेनरः ॥ ८१ ॥ मन्वन्तरत्रयंस्थित्वापापयोनिषुजायते ॥ शठे
क्रूरेचमूर्खेचच्छन्नकारिण्यभक्तिके ॥ ८२ ॥ मन्त्रन्नदूषितेदद्यात्सुबीजव्यङ्गिनेतथा ॥ लक्ष्णेनसाधयेत्कामपुरश्चरणपूर्वक
म् ॥ ८३ ॥ पापक्षयम्भवेद्यस्मात्पुरश्चरणकर्मणा ॥ लक्षद्वयेनमन्त्रस्यजपेननरसत्तमौ ॥ ८४ ॥ त्रिसन्ध्यासुप्रतिदिनम्बी
जसङ्घातेनच ॥ कविर्वाग्मीपण्डितश्चयशस्वीचप्रजायते ॥ ८५ ॥ साधकःसाधकश्रेष्ठपूजास्थानन्ततःशृणु ॥ यत्रयत्रन

पु०

अ. ५७

१७२

रःपूजान्निर्जनेकुरुतेचयः ॥ ८६ ॥ तस्यादत्तेस्वयन्देवीपत्रम्पुष्पफलञ्जलम् ॥ शिलाप्रशस्तापूजायांस्थण्डिलन्निर्जनन्त
था ॥ ८७ ॥ जपश्चोपांशुसर्वेषामुत्तमःपरिकीर्तितः ॥ अशुचिर्नमहामायाम्पूजयेत्तु कदाचन ॥ ८८ ॥ अवश्यन्तुस्मरेन्म
न्त्रंयोतिभक्तियुतो नरः ॥ दन्तरक्तेसमुत्पन्नेस्मरणञ्चनविद्यते ॥ ८९ ॥ सर्वेषामेवमन्त्राणांस्मरणान्नरकव्रजेत् ॥ जानूद्देक्ष
तजेजातेनित्यं कर्मनचाचरेत् ॥ ९० ॥ नैमित्तिकश्चतदधःस्त्रवद्रक्तोनचाचरेत् ॥ लोतके (?) चसमुत्पन्नेक्षुरकर्मणिमैथुन ॥
धूमोद्गारेतथावान्तेनित्यकर्मणिसन्त्यजेत् ॥ ९१ ॥ द्रव्येभुक्तेतज्जीर्णेचनैवभुक्ताचकिञ्चन ॥ कर्मकुर्व्यान्नरोनित्यंसूत
केमृतकेतथा ॥ ९२ ॥ पत्रम्पुष्पञ्चताम्बूलम्भेषजत्वेनकल्पितम् ॥ कणादिपिप्पल्यंतंचफलम्भुक्तानचाचरेत् ॥ ९३ ॥
जलस्यापिनरश्रेष्ठभोजनाद्भेषजाहते ॥ नित्यक्रियानिवर्त्ततसहनैमित्तिकैःसदा ॥ ९४ ॥ जलौकाङ्गुष्ठपादश्चकृमिगण्ड
पदादिकम् ॥ कामादस्तेनसंस्पृश्यनित्यकर्मणिसन्त्यजेत् ॥ ९५ ॥ विशेषतःशिवापूजाम्प्रमीतपितृकोनरः ॥ यावद्व
त्सरपर्यन्तम्मनसापिनचाचरेत् ॥ ९६ ॥ महागुरुनिपातेतु काम्यङ्किञ्चिन्नचाचरेत् ॥ आर्त्तिवज्यम्ब्रह्मयज्ञश्चश्राद्धदेवयज
श्चयत् ॥ ९७ ॥ गुरुमाक्षिप्यविप्रश्चप्रहृत्यैवचपाणिना ॥ नकुर्व्यान्नित्यकर्मणिरेतःपातेचभैरव ॥ ९८ ॥ आसनञ्चार्घपा
त्रश्चभग्नमासादयेन्नतु ॥ ऊषरेकृमिसर्प्युक्तेस्थानेमृष्टेपिनार्चयेत् ॥ ९९ ॥ नीचैरासनमासाद्यशुचिःप्रयतमानसः ॥ अर्चये

का०

१७३

चण्डिकान्देवीन्देवमन्यञ्चैरैव ॥ १०० ॥ दिग्विभागेतुकौबेरीदिक्छिवाप्रीतिदायिनी ॥ तस्मात्तन्मुखआसीनःपूजयेच्चण्डि
 कांसदा ॥ १ ॥ पुष्पञ्चकृमिसम्मिश्रविंशीर्णम्भग्नमृद्गते ॥ सकेशम्मूषिकोद्धृत्यैतेनपरिवर्जयेत् ॥ २ ॥ याचित
 म्परकीयञ्चतथापयुषितञ्चयत् ॥ अन्त्यस्पृष्टम्पदास्पृष्ट्यैतेनपरिवर्जयेत् ॥ ३ ॥ इदंशिवायाःपरमम्मनोहरङ्करोति
 योनेनतदीयपूजनम् ॥ सर्वाञ्छितार्थसमवाप्यचण्डिकागृहम्प्रयातानचिरेणैरैव ॥ १०४ ॥ ॥ इतिकालिकापुराणेऔर्व्य
 सगरसर्वोदेसप्तपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ अस्यमन्त्रस्यकवचंशृणुवेतालैरैव ॥ वैष्णवीतन्त्रस
 ज्ञस्यवैष्णव्याश्चविशेषतः ॥ १ ॥ तत्रमन्त्रायक्षरन्तुवासुदेवस्वरूपधृक् ॥ वर्णोद्वितीयोब्रह्मैवतृतीयश्चन्द्रशेखरः ॥ २ ॥ चतु
 र्थो गजवक्त्रश्चपञ्चमस्तुतिवाकरः ॥ शक्तिःस्वयम्पकारश्चमहामायाजगन्मयी ॥ ३ ॥ यकारस्तुमहालक्ष्मीःशेषवर्णःसरस्वती ॥
 योगिनीपूर्ववर्णस्यशैलपुत्रीप्रकीर्तिता ॥ ४ ॥ द्वितीयस्यतुवर्णस्यचण्डिकायोगिनीमता ॥ चण्डघण्टातृतीयस्यकुष्माण्डीत
 त्परस्यच ॥ ५ ॥ स्कन्दमातातकारस्यपस्यकात्यायनीस्वयम् ॥ कालरात्रिःसप्तमस्यमहादेवीतिसंस्थिता ॥ ६ ॥ प्रथमवर्ण
 कवचंयोगिनीकवचन्तथा ॥ देवौघकवचम्पश्चाद्देवीद्विकवचन्तथा ॥ ७ ॥ ततस्तुपार्श्वकवचन्द्वितीयान्ताव्ययस्यच ॥ कवच
 न्तुततःपश्चात्षड्गुणकवचन्तथा ॥ ८ ॥ अभेद्यकवचञ्चेतिसर्वत्राणपरायणम् ॥ इमानिकवचान्यष्टौयोजानातिनरोत्तमः

पु०

अ. ५८

१७३

॥ ९ ॥ सोहमेवमहादेवोदेवीरूपश्चशक्तिमान् ॥ अस्यवैष्णवीतन्त्रकवचस्यनारायणऋषिरीश्वरोदेवताऽनुष्टुप्छन्दः
 कात्यायनीदेवी सर्वकामार्थसाधनेविनियोगः ॥ अःपातुपूर्वकाष्टायामाग्नेय्याम्पातुकःसदा ॥ १० ॥ पातुचायमका
 ष्टायान्टोनैऋत्याश्चसर्वदा ॥ माम्पातुतोऽसौपाश्चात्त्येशक्तिर्वायव्यदिग्गता ॥ ११ ॥ यःपातुमाश्चोत्तरस्यामैशान्यां
 शस्तथावतु ॥ मूर्द्ध्निरक्षतुमांसोसौबाहौमान्दक्षिणेतुकः ॥ १२ ॥ माव्वाँमबाहौचःपातुहृदिटोमांसदावतु ॥ तःपातुकण्ठ
 देशेमाङ्गुल्योःशक्तिस्तथावतु ॥ १३ ॥ यःपातुदक्षिणेपादेशोमाव्वाँमपदेतथा ॥ शैलपुत्रीतुपूर्वस्यामाग्नेय्याम्पातुचाण्डि
 का ॥ १४ ॥ चण्डघण्टापातुयाम्याय्यँमभोतिविवर्दिनी ॥ नैऋत्येत्यथकूष्माण्डोपातुमाञ्जगताम्प्रसूः ॥ १५ ॥
 स्कन्दमातापश्चिमायाम्मारक्षतुसदैवहि ॥ कात्यायनीमाव्वाँयव्येपातुलोकेश्वरोसदा ॥ १६ ॥ कालरात्रीतुकौबेय्यां
 सदारक्षतुमांस्वयम् ॥ महागौरीतयैशान्यांसततम्पातुपावनी ॥ १७ ॥ नेत्रयोर्व्यासुदेवोमाम्पातुनित्यंसनातनः ॥
 ब्रह्मामाम्पातुवदनेपद्मयोनिरयोनिजः ॥ १८ ॥ नासाभागेरक्षतुमांसर्वदाचन्द्रशेखरः ॥ गजवक्रःस्तनयुग्मेपातुनित्यं
 हरात्मजः ॥ १९ ॥ वामदक्षिणपाण्योर्मन्त्रित्यम्पातुदिवाकरः ॥ महामायास्वयन्नाभौमाम्पातुपरमेश्वरी ॥ २० ॥
 महालक्ष्मीःपातुगुह्येजानुनोश्चसरस्वती ॥ महामायापूर्वभागेनित्यंरक्षतुमांशुभा ॥ २१ ॥ अग्निज्वालातथाग्नेय्या

का० १७४ म्पायान्नित्यवैरासिनी ॥ रुद्राणीपातुमाय्याम्पात्रैर्ऋत्याञ्चण्डनायिका ॥ २२ ॥ उग्रचण्डापश्चिमायाम्पातुनित्यम्महे
 श्वरी ॥ प्रचण्डापातुवायव्येकौबेर्याङ्गोररूपिणी ॥ २३ ॥ ईश्वरीचतथैशान्याम्पातुनित्यंसनातनी ॥ ऊर्ध्वपातुम
 हामायापातधःपरमेश्वरी ॥ २४ ॥ अग्रतःपातुमामग्रापृष्ठतोवैष्णवीतथा ॥ ब्रह्माणीदक्षिणेपार्श्वेनित्यंरक्षतुशोभना ॥
 माहेश्वरीवामपार्श्वेनित्यम्पायाद्वषध्वजा ॥ २५ ॥ कौमारीपर्वतेपातुवाराहीसलिलेचमाम् ॥ नारसिंहीदंष्ट्रिभयेपातु
 माविपिनेषुच ॥ २६ ॥ ऐन्द्रीमाम्पातुचाकाशेतथासर्वजलेस्थले ॥ सेतुःसर्वाङ्गुलीःपातुदेवादिःपातुकर्णयोः ॥ २७ ॥ दे
 वान्तश्चिबुकेपातुपार्श्वयोःशक्तिपञ्चमः ॥ हापातुमान्तथैवोर्वोर्मायारक्षतुजङ्घयोः ॥ २८ ॥ सर्वेन्द्रयाणिमेपातुरोमकूपे
 पुसर्वदा ॥ त्वचिमाव्वैसदापातुमांशम्भुःपातुसर्वदा ॥ २९ ॥ नखदन्तकरोष्ठादौरोमाम्पातुसदैवहि ॥ देवादिःपातुमा
 म्बस्तौदेवान्तःस्तनकक्षयोः ॥ ३० ॥ एतदादौतुयःसेतुर्बाह्येमाम्पातुदेहतः ॥ आज्ञाचक्रेसुषुम्नायांषट्चक्रेहृदिसन्धिषु ॥ ३१ ॥
 आदिषोडशचक्रेचललाटाकाशएवच ॥ वैष्णवीतन्त्रमन्त्रोमान्नित्यंरक्षश्चैतिष्ठतु ॥ ३२ ॥ कर्णनाडीपुसर्वासुपार्श्वकक्षशि
 खासुच ॥ रुधिरस्नायुमज्जासुमस्तिष्केषुचपर्वसु ॥ ३३ ॥ द्वितीयाष्टाक्षरोमन्त्रःकवचःपातुसर्वतः ॥ रेतोवायौनाभिरन्ध्रेषु
 सन्धिषुसर्वतः ॥ षडक्षरस्तृतीयोयमन्त्रोमाम्पातुसर्वदा ॥ ३४ ॥ नासारन्ध्रेमहामायाकण्ठरन्ध्रेतुवैष्णवी ॥ सर्वसन्धि

पु०

अ.५८

१७४

पुमाम्पातुदुर्गादुर्गातिहारिणी ॥ ३५ ॥ श्रोत्रयोर्दूष्कडित्येवंनित्यंरक्षतुकालिका ॥ नेत्रबीजत्रयत्रेसदातिष्ठतुरक्षतु
 म् ॥ ३६ ॥ ओँहोहौनैसिकापांरक्षन्तीचास्तुचण्डिका ॥ ओँहौहूमांसदाताराजिह्वामूलेतुतिष्ठतु ॥ ३७ ॥ हृदितिष्ठ
 तुमेसेतुर्ज्ञानंरक्षितुमुत्तमम् ॥ ओँक्षौफैट्चमहामारीपातुमांसर्वतःसदा ॥ ३८ ॥ ओँयूसःप्राणान्कौशिकीमाम्प्राणान्
 क्षतुरक्षिका ॥ ओँहौहूभाम्भर्गदयितादेहशून्येषुपातुमाम् ॥ ३९ ॥ ओँमःसदाशैलपुत्रीसर्वान्त्रोगान्प्रमृज्यताम् ॥
 ओँहीसैःस्फेक्षःफडस्त्रायसिंहव्याघ्रभयाद्रणात् ॥ ४० ॥ शिवदूतीपातुनित्यंहीसर्वास्त्रेषुतिष्ठतु ॥ ओँहौहौसश्च
 ण्डघण्टाकर्णछिद्रेषुपातुमाम् ॥ ४१ ॥ ओँहौसैःकामेश्वरीकामानभितिष्ठतुरक्षतु ॥ ओँओँहूफडुग्रचण्डारिपून्विघ्नान्वि
 मर्दताम् ॥ ४२ ॥ ओँअँलापातुमान्नित्यंवैष्णवीजगदीश्वरी ॥ ओँकँब्रह्माणीपातुचक्रत्ओँचंरुद्राणोतुशक्तिः ॥ ४३ ॥
 ओँटङ्कौमारीपातुवज्रात्ओँतंवाराहीतुकाण्डतः ॥ ओँपंपातुनारसिंहीमाङ्कव्यादेभ्यस्तथास्त्रतः ॥ ४४ ॥ शस्त्रास्त्रेभ्यःसम
 स्तेभ्योयन्त्रेभ्योनिष्ठमन्त्रतः ॥ चण्डिकामांसदापातुओँयैसँदेव्यैनमोनमः ॥ ४५ ॥ विश्वासघातकेभ्योमामैन्द्रोरक्षतुम
 न्नमः ॥ ओँनमोमहामायायैओँवैष्णव्यैनमोनमः ॥ ४६ ॥ रक्षमांसर्वभूतेभ्यःसर्वत्रपरमेश्वरि ॥ आधारेवायुमार्गे
 हृदिकमलदलेचन्द्रवत्स्मेरसूर्येवस्तौवह्नौसमिद्वेविशतुवरदयामन्त्रमष्टाक्षरन्तत् ॥ ४७ ॥ यद्ब्रह्मामूर्द्धिधत्तेहरिरवतिगले

का०

१७५

चन्द्रचूडोहदिस्थन्तन्माप्तातुप्रधानन्निखिलमतिशयम्पद्मगवर्भाभवीजम् ॥ आद्याःशेषाःस्वरौघैर्नमयबलवरेरस्वरंणापि
 युक्तैःसानुस्वाराविसर्गैर्हरिहरविदितयैत्सहस्रञ्जसाष्टम् ॥ ४८ ॥ मन्त्राणांसेतुबन्धन्निवसतिसततवैष्णवीतन्त्रमन्त्रे
 न्माप्तायात्पवित्रम्परमपरमजम्भूतलव्योमभागे ॥ अङ्गान्यष्टौतथाष्टौवसवइहतथैवाष्टमूर्तिर्दलानिप्रोक्तान्यष्टौतथाष्टौम
 धुमतिरचिताःसिद्धयोष्टौतथैव ॥ ४९ ॥ अष्टावष्टाष्टसङ्ख्याजगतिरतिकलाःक्षिप्रकाष्ठाङ्गयोगामय्यष्टावक्षराणिक्षरतुनहि
 गणोयद्द्वयोयस्त्वमूषाम् ॥ इतितत्कवचम्प्रोक्तन्यर्म्मकामार्थसाधकम् ॥ ५० ॥ इदंरहस्यम्परममिदंसर्वार्थसाधकम् ॥ यः
 सकृच्छृणुयादेतत्कवचम्मयकोदितम् ॥ ५१ ॥ ससर्वाल्लभतेकामान्परत्रशिवरूपताम् ॥ सकृद्यस्तुपठेदेतत्कवचम्मयको
 दितम् ॥ ५२ ॥ ससर्वयज्ञस्यफलल्लभतेनात्रसंशयः ॥ सङ्ग्रामेषुजयेच्छत्रून्मातङ्गानिवकेसरी ॥ ५३ ॥ दहेत्तृणयैथावहिस्त
 थाशत्रून्दहेत्सदा ॥ नास्त्राणितस्यशस्त्राणिशरीरेप्रविशन्तिवै ॥ ५४ ॥ नतस्यजायतेव्याधिर्नचदुःखङ्कदाचन ॥ गुटिकाञ्च
 नपातालपादलेपरसाञ्जनम् ॥ ५५ ॥ उच्चाटनाद्यास्ताःसर्वाःप्रसीदन्तिचसिद्धयः ॥ वायोःरिवगतिस्तस्यभवेदन्यैरवारिता
 ॥ ५६ ॥ दीर्घायुःकामभोगीचधनवानभिजायते ॥ अष्टम्यांसय्यतोभूत्वानवम्याव्विधिवच्छिवाम् ॥ ५७ ॥ पूजयित्वावि
 धानेनविचिन्त्यमनसाशिवाम् ॥ योन्यसेत्कवचन्दहेतस्यपुण्यफलशृणु ॥ ५८ ॥ जितव्याधिःशतायुश्चरूपवान्गुणवान्त्स

पु०

अ.५८

३७५

दा ॥ धनरत्नौघसम्पूर्णविद्यावान्सचजायते ॥ ५९ ॥ नाग्निर्देहतितत्कायन्नापःसङ्केदयन्तिच ॥ नशोषयतितत्त्वायुःकव्या
 तन्नहिनस्तिच ॥ शस्त्राणिनैनञ्छिन्दन्तिनतापयतिभास्करः ॥ ६० ॥ नतस्यजायतेविघ्नोनास्तितस्यचसञ्ज्वरः ॥ वे
 तालाश्चपिशाचाश्चराक्षसागणनायकाः ॥ ६१ ॥ सर्वेनस्यवशय्यन्तिभूतग्रामाश्चतुर्विधाः ॥ नित्यम्पठतियोभक्त्या
 कवचंहरनिर्मितम् ॥ ६२ ॥ सोहमेवमहादेवोमहामायाचमातृका ॥ धर्मार्थकाममोक्षाश्चतस्यनित्यङ्कुरेस्थिताः ॥ ६३ ॥
 अन्यस्यवरदःसौवैनित्यम्भवतिपण्डितः ॥ कवित्वंसत्यवादित्वंसततन्तस्यजायते ॥ ६४ ॥ वदेच्छ्लोकसहस्राणिभवेच्छ्रुति
 धरस्तथा ॥ लिखितव्यस्यगेहेतुकवचम्भैरवस्थितम् ॥ ६५ ॥ नतस्यदुर्गतिःकापिजायतेतस्यदूषणम् ॥ ग्रहाश्चस
 र्वेतुष्यन्तिवशङ्कन्तिभूमिपाः ॥ ६६ ॥ यद्राज्येकवचज्ञोस्तिजायन्तेतत्रनेतयः ॥ सेतुर्देवःशक्तिबोजम्पञ्चमोहाय
 नेनमः ॥ ६७ ॥ वायुर्बलेनचैतायैद्वितीयाष्टाक्षरन्विदम् ॥ सेतुर्देवोथैषणव्यैषडक्षरमिदंस्मृतम् ॥ ६८ ॥ एतद्वयन्तु
 जिह्वाग्रेसततव्यस्यवर्त्तते ॥ तस्यदेवीमहामायाकायेतिष्ठतिवैसदा ॥ ६९ ॥ मन्त्राणाम्प्रणवःसेतुस्तत्सेतुःप्रणवःस्मृतः ॥
 क्षरत्यनोद्धतःपूर्वपरस्ताच्चविशीर्यते ॥ ७० ॥ नमस्कारोमहामन्त्रोदेवइत्युच्यतेसुरैः ॥ द्विजातीनामयम्मन्त्रःशूद्राणां स
 र्वकर्मणि ॥ ७१ ॥ अकारश्चाप्युकारश्चमकारश्चप्रजापतिः ॥ वेदत्रयात्समुद्भूत्यप्रणवन्निर्ममेपुरा ॥ ७२ ॥ सउदा

का०

१७६

तोद्विजातीनांराज्ञांस्यादनुदात्तकः ॥ प्रचितश्चोरुजातानामनसापितथास्मरेत् ॥ ७३ ॥ चतुर्दशस्वरोयोसौशेषौका
रसञ्ज्ञकः ॥ सचानुस्वारचन्द्राभ्यांशूद्राणांसेतुरुच्यते ॥ ७४ ॥ निःसेतुचयथातोयङ्गुणान्निम्नम्प्रसर्पति ॥ मन्त्रस्तथै
वनिःसेतुःक्षणात्क्षरतियञ्ज्वनाम् ॥ ७५ ॥ तस्मात्सर्वमन्त्रेषुचतुर्वर्णाद्विजातयः ॥ पार्श्वयोःसेतुमादायजपकर्मसमा
रभेत् ॥ ७६ ॥ शूद्राणामादिसेतुर्व्याद्विःसेतुर्व्यायथेच्छतः ॥ द्विःसेतवःसमाख्याताःसर्वदैवद्विजातयः ॥ ७७ ॥ ॥ औ
र्व्वउवाच ॥ ॥ एतत्तेसर्वमाख्यातङ्कवचन्यम्बकोदितम् ॥ अभेद्यंकवचन्तत्तुकवचाष्टकमुत्तमम् ॥ ७८ ॥ महामाया
मन्त्रकल्पङ्कवचमन्त्रसंयुतम् ॥ षडक्षरसमायुक्तन्त्रिपुलोकेषुदुर्लभम् ॥ ७९ ॥ एतत्त्वन्नृपशार्दूलनित्यम्भक्तियुतःपठ
न ॥ जपन्मन्त्रञ्चवैष्णव्याःसर्वसिद्धिमवाप्स्यसि ॥ ८० ॥ इतिकालिकापुराणेमहामायामन्त्रकल्पनामाष्टपञ्चाशत्तमो
ऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ श्रुत्वेमंसगरोराजासर्वौदम्भैरवेणवै ॥ वेतालेनापिभग्नस्यपुनरौर्व्वमपृ
च्छत ॥ १ ॥ सगरउवाच ॥ ॥ मन्त्रङ्कलेवरगतंसाङ्गम्प्रोक्तन्त्वयाद्विज ॥ अङ्गमन्त्राणिमेदेव्याःकथयन्ताम्भोद्विजोत्तम
॥ २ ॥ तथामन्त्राणिसर्वाणिपूजास्थानानिसर्वाशः ॥ तथैवोत्तरमन्त्राणिकवचानिपृथक्पृथक् ॥ ३ ॥ कामाख्यायाश्चमाहा
त्म्यंसरहस्यंसमन्त्रकम् ॥ यथाशशंसभगवान्महादेवउमापतिः ॥ ४ ॥ वेतालभैरवाभ्यान्तत्समाचक्ष्वसविस्तरात् ॥ शृण्वतो न

पु०

अ. ५९

१७६

हिमेतृप्तिर्जायतेमहद्भुतम् ॥ ५ ॥ भवताकथ्यमानंहिपरङ्कोतूहलम्मम ॥ और्व्युवाच ॥ ॥ शृणुत्वंराजशार्ङ्गल्यत्पुत्रा
भ्यामुमापतिः ॥ ६ ॥ उवाचमहदारूयानन्तन्मेनिगदतोधुना ॥ एतद्रहस्यम्परमम्पवित्रम्पापनाशनम् ॥ परंस्वस्त्ययनम्पुं
साङ्गभैपुंसवनंस्मृतम् ॥ ७ ॥ कल्याणकारकम्भद्रञ्चतुर्वर्गफलप्रदम् ॥ शठायचलचित्तायनास्तिकायाजितात्मने ॥ ८ ॥
देवद्विजगुरूणाञ्चमिथ्यानिर्बन्धकारिणे ॥ नपापायाभिश्चस्तयस्वञ्जकाणादिरोगिणे ॥ ९ ॥ नकथ्यन्नचवादेयंश्रद्धाविरहि
तायच ॥ महामायामन्त्रकल्पम्प्रोक्ताताभ्यामुमापतिः ॥ १० ॥ वेतालभैरवाभ्यान्तुपुनरेवाभ्यभाषत ॥ भगवानुवाच ॥ अङ्ग
मन्त्रम्प्रवक्ष्यामिप्रोक्तव्यैन्तन्त्रमुत्तमम् ॥ ११ ॥ तदेवप्रथमव्यङ्गिसर्वपूजासुसङ्गतम् ॥ आचान्तःशुचिताम्राप्तःसुस्नातोदे
वपूजने ॥ १२ ॥ पूजावेद्यावहिःस्थित्वाचतुर्हस्तान्तरेधिया ॥ गृहेवाद्द्वारदेशस्थःप्रणम्यशिरसागुरुम् ॥ १३ ॥ प्रणमेदिष्टदे
वंस्वन्दिक्पालानपिचेतसा ॥ यत्पूर्वमर्जितम्यापन्तद्दिनेन्यदिनेपिवा ॥ १४ ॥ प्रायश्चित्तैर्त्रापनुन्नन्तत्रपापंस्मरेद्विया ॥ तत्पा
पस्यापनोदायमन्त्रद्वयमुदीरयेत् ॥ १५ ॥ देवित्वम्प्राकृतञ्चितं पापाक्रान्तमभून्मम ॥ तन्निःसारयचित्तान्मेपापं हूँफट्चतेनमः
॥ १६ ॥ सूर्यःसोमोयमःकालोमहाभूतानिपञ्चवै ॥ एतेशुभाशुभस्येहकर्मणोनवसाक्षिणः ॥ १७ ॥ ततःपुनर्हूँफडितिपार्श्व
मूर्ध्निमधस्तथा ॥ आत्मानंक्रोधदृष्ट्याथनिरीक्ष्यसुमनाभवेत् ॥ १८ ॥ एवङ्कृतेप्रथमतःपापोत्सारणकर्मणि ॥ यस्याहृदतर

का०

१७७

म्पापन्तदूरेचावतिष्ठते ॥ १९ ॥ अतोतेपूजनेस्थानंस्वप्नयातिपुनश्चयत् ॥ यस्यादल्पतरम्पापन्तन्नाशमुपगच्छति ॥ २० ॥
 ओँअःफडितिमन्त्रेणपूजावेदीन्ततोविशेत् ॥ पूजनेत्यक्तपापस्यकाममिष्टंक्षणाद्भवेत् ॥ २१ ॥ नाराचमुद्रयादृष्टासमयासम
 लोकयत् ॥ पुष्पनैवेद्यगन्धादिहँहीफडितिमन्त्रकैः ॥ २२ ॥ यदात्मनानवज्ञातंसम्यक्पुष्पादिदूषणम् ॥ अस्पृश्यस्पर्शनञ्चा
 पियदन्यायार्जितञ्चवा ॥ २३ ॥ तथानिर्माल्यसंसृष्टकोटाद्यारोहणञ्चयत् ॥ तत्सर्व्वन्नाशमायातिनैवद्याद्यवलोकनात् ॥ २४ ॥
 ततोरमितमन्त्रेणशिखान्दीपस्यसंसृशेत् ॥ सतस्यसुभगोदीपोभवेत्स्पर्शनमात्रतः ॥ २५ ॥ पतङ्गकीटकेशादिदाहात्क्रव्या
 दसंहतः ॥ २६ ॥ वसामजास्थिसम्पूतिर्यज्ञादावुपयोजनम् ॥ अज्ञातरूपन्तत्सर्व्वन्दोषंस्पर्शाद्विनाशयेत् ॥ २७ ॥ नार
 सिहेनमन्त्रेणदेवतीर्थेनसंसृशेत् ॥ पानीयङ्कुटमध्यस्थञ्चीक्षन्नभ्युक्ष्ययाजकः ॥ २८ ॥ वामेनपाणिनाधृत्वावामपाश्वे
 स्थितन्तदा ॥ पात्रमाधारमन्त्रेणसंस्कुर्व्वन्तंसंपृशेज्जलम् ॥ २९ ॥ ॥ यदज्ञानादपेयादिसंसृष्टिरिहसङ्गता ॥ यदन्यदूष
 णम्पात्रेतोयेवाज्ञानतोभवेत् ॥ ३० ॥ जलाशयंशवस्पर्शाज्जलंस्नानाच्चसङ्गतम् ॥ दूषणानिविनश्यन्तितानिवैदेवपूजने
 ॥ ३१ ॥ प्रजापतिसुतोहान्तप्रान्तःस्वरसमन्वितः ॥ चन्द्रार्द्धबिन्दुसहितोमन्त्रोयन्नारसिंहकः ॥ ३२ ॥ स्वसञ्ज्ञाद्यक्षर
 म्बिन्दुचन्द्रार्द्धपरियोजितम् ॥ आधारमन्त्रज्ञानीयात्साधकःकार्य्यसिद्धये ॥ ३३ ॥ ततआधारमन्त्रेणपाणिभ्यामासनं

पु०

अ. ५९

१७७

स्वकम् ॥ आदायविनिधायाशुपुनःसंस्पृश्यपाणिना ॥ ३४ ॥ आत्ममन्त्रेणोपविशेत्तदातस्मिन्वरासने ॥ दुःशिल्पिपर
चित्त्वादियद्वान्यासनभूषणम् ॥ ३५ ॥ अज्ञातविलयय्यातिउपवेशात्समन्त्रकात् ॥ आहूयस्वाक्षरम्पूर्वसोमंसा
मिसमन्वितम् ॥ ३६ ॥ सविन्दुकव्विज्ञानोयादात्ममन्त्रन्तुसाधकः ॥ ततस्तुमातृकान्यासन्नादविन्दुसमन्वितम् ॥ ३७ ॥
कुर्यात्तुमातृकामन्त्रैःस्वशरीरेविचक्षणः ॥ कल्पेषुचयदज्ञातम्मन्त्रोच्चारणकर्मणि ॥ ३८ ॥ यदुष्टव्वातथारुष्टम्मा
त्राभ्रष्टादिदूषणम् ॥ तद्व्यस्तामातृकामन्त्रानाशयन्तिसदैवहि ॥ ३९ ॥ व्यञ्जनानिचसर्वाणितथाविष्ण्वादयःस्वराः ॥
सर्व्वेतेमातृकामन्त्राश्चन्द्रविन्दुविभूषणाः ॥ ४० ॥ सर्व्वेयुगान्तबन्धेषुन्यस्तेषुन्यूनपूरणम् ॥ मन्त्रेकल्पेचकुर्व्वन्ति
विन्यस्तामातृकाःस्वयम् ॥ ४१ ॥ एकमात्रोभवेद्भस्वोद्विमात्रोदीर्घउच्यते ॥ पुनस्त्रिमात्रोविज्ञेयोवर्णाएतेव्यवस्थिताः
॥ ४२ ॥ सर्व्वेषामेववर्णानाम्मात्रादेव्यस्तुमातृकाः ॥ शिवदूतोप्रभृतयस्तद्व्यासास्तत्तनुस्थिताः ॥ ४३ ॥ पूरयन्ति
चतान्यूनानाश्चतुर्व्वर्गन्तथाचिरात् ॥ ददत्येवसदारक्षाङ्कुर्व्वन्तिसुरपूजने ॥ ४४ ॥ चतुर्व्वर्गप्रदश्चायंसर्व्वकामफलप्रदः ॥
सर्व्वदामातृकान्यासस्तुष्टिपुष्टिप्रदायकः ॥ ४५ ॥ यःकुर्यान्मातृकान्यासव्विनापिसुरपूजनात् ॥ तस्माद्विभेतिसतत
म्भूतग्रामश्चतुर्व्विधः ॥ ४६ ॥ तन्द्रष्टुमपिदेवाश्चस्पृहयन्तिमहौजसम् ॥ ससर्व्वश्चवशङ्कुर्यान्नचयातिपराभवम् ॥ ४७ ॥

१.सोमसामीति सोमार्द्धसमन्वितमित्यर्थः । २.शिवदूतीप्रभृतयोयादेव्यस्तद्विभ्राणवाकारादिमातृकाःसर्व्वेषांव्यञ्जनवर्णानामात्रारूपाभवन्तीत्यर्थः । ३.ताइति शिवदूतीप्रभृतय इत्यर्थः

का०

१७८

कुसुमविष्णुमन्त्रेण अद्भुत्यग्रेण साधकः ॥ विमर्दनार्थं हृत्कीयात्करशोधनकर्मणि ॥ ४८ ॥ उपान्तःसामिचन्द्रेण रञ्जितः
 शून्यसंयुतः ॥ रुद्रान्तोपरिसंसृष्टो मन्त्रो यैर्वैष्णवो मतः ॥ ४९ ॥ प्रासादेन तु मन्त्रेण अद्भुत्यग्रेण साधकः ॥ गृहीत्वा च ततः
 कुर्यात्कराभ्याम्पुष्पमर्दनम् ॥ ५० ॥ निर्म्मथैत्कामबीजेन जिघ्रेद्वाह्णेन तत्पुनः ॥ प्रासादेन परित्यागो दिश्यैशान्याव्यंशैः
 ॥ ५१ ॥ एव हृते तु करयोर्विशुद्धिरतुला भवेत् ॥ जलौका गूढपादादिस्पर्शाच्छुद्धिर्विशोधनात् ॥ ५२ ॥ दुर्गन्धयुच्छिष्टं
 स्पर्शादूषणं ह्युरयोस्तु यत् ॥ अज्ञातरूपन्तत्सर्वं नाशयेत्सुविधानतः ॥ ५३ ॥ अद्भुत्यग्राणि शुद्धानि पुष्पाणां द्रवणां द्रवेत् ॥
 तलद्वयमर्दनात्तु विशुद्धमभिजायते ॥ ५४ ॥ निर्म्मन्थनात्पाणिपृष्ठद्वयान्नासाग्रमुत्तमम् ॥ तीर्थानि च समायान्ति नासिका
 याङ्कुरमप्रति ॥ ५५ ॥ तस्माद्यत्नेन कार्याणि कर्माण्येतानि भैरव ॥ प्रान्तादिर्व्यासुदेवेन वर्णेनापि च संहिताः ॥ ५६ ॥ शम्भुचूडा
 बिन्दुयुक्तः प्रासादश्च स उच्यते ॥ कामबीजन्तु विज्ञेयव्यासुदेवेन्दुबिन्दुभिः ॥ ५७ ॥ व्यञ्जनञ्चाद्यदन्तश्च प्रान्तदन्त्या तु पूर्व
 कम् ॥ आद्यदन्त्यद्वयम्पश्चाद्व्यञ्जनमप्रणवोत्तरम् ॥ ५८ ॥ ब्रह्मबीजमिदं प्रोक्तं सर्वपापप्रणाशनम् ॥ प्रणवन्दीघमुच्चार्य
 प्रथमं स्वशुद्धये ॥ ५९ ॥ वासुदेवस्य बीजेन प्राणायामं समाचरेत् ॥ यस्य देवस्य यद्रूपं यथाभूषणवाहनम् ॥ ६० ॥ तदेव
 पूजने तस्य चिन्तयेत्पूरकादिभिः ॥ वैष्णवी तन्त्रमन्त्रस्य कण्ठाद्यैर्त्पुरःसरम् ॥ ६१ ॥ तद्बीजव्यासुदेवस्य पूर्णचन्द्रनिभं स

पु०

अ. ५९

१७८

दा ॥ गङ्गावतारबीजेनप्रथमन्धेनुमुद्रया ॥ ६२ ॥ अमृतीकरणंकुर्व्यादर्घपात्राहितेजले ॥ शशिखण्डयुतःकण्ठ्यःपञ्चमीबल
 बोजकः ॥ ६३ ॥ गङ्गावतारमन्त्रोयंसर्वपापप्रणाशकः ॥ सात्राद्वययुतोविष्णुर्बलबीजमुदाहृतम् ॥ ६४ ॥ अमृतीकरणे
 वृत्तेतोयय्यदीयतेमृतम् ॥ भूत्वाप्रयातिदेवस्यप्रीतयेसुरपूजने ॥ ६५ ॥ गङ्गापिस्वयमायातिपूजापात्रजलम्प्रति ॥ अमृती
 करणंकुर्व्याद्वर्म्मकामार्थसिद्धये ॥ ६६ ॥ स्वस्तिकङ्गोमुखम्पद्ममर्द्धस्वस्तिकमेवच ॥ पर्यङ्कमासनंशस्तमभीष्टसुरपूजने ॥
 ॥ ६७ ॥ पादयन्त्रमिदम्प्रोक्तंसर्वमन्त्रोत्तमोत्तमम् ॥ तद्गुह्याद्वाराहस्यबीजेनप्रथमम्बुधः ॥ ६८ ॥ मायादिरग्निबीजस्यचतु
 र्थःसमवाप्तिकः ॥ षष्ठस्वरोपरिचरोवाराहम्बीजमुच्यते ॥ ६९ ॥ वाराहबीजसंशुद्धमन्त्रम्पादद्वयेकृतम् ॥ पश्यन्नभीष्टदेव
 न्तुपाददोषन्नपश्यति ॥ ७० ॥ नयुक्तमन्यथापाददर्शनंसुरपूजने ॥ मन्त्रेणलभतेभीष्टांस्तस्मान्मन्त्रपरोभवेत् ॥ ७१ ॥ पाणिक
 छुपिकाङ्कुर्व्यात्कूर्ममन्त्रेणसाधकः ॥ तत्रसंस्कृतपुष्पेणपूजयेदात्मनोवपुः ॥ ७२ ॥ पूजितेतेनपुष्पेणदेवत्वंस्वस्यजायते ॥
 द्वितीयवैष्णवीतन्त्रम्बीजम्बिन्द्विन्दुसंयुतम् ॥ ७३ ॥ षष्ठस्वरोपरिचरकूर्मबीजम्प्रकोर्तितम् ॥ दहनश्रवणस्यादौरन्ध्रस्य
 दशमस्यतु ॥ ७४ ॥ भेदनंसाधकःकुर्व्यान्मन्त्रेणप्रणवेनतु ॥ बीजेनवासुदेवस्यआकाशेविनिधापयेत् ॥ ७५ ॥ प्राणेनसहि
 तम्बीजन्तत्पूर्वम्प्रतिपादितम् ॥ अज्ञाताप्रयतानान्तुमण्डलस्थानमार्जनात् ॥ ७६ ॥ द्रव्याणांविप्रकारःस्यात्संसर्गा

का०
१७९

णान्तैवच ॥ मधुकैटभयोर्मैदःसंघातैर्दृढताङ्गता ॥ ७७ ॥ मेदिनीसर्वदाशुद्धासुरपूजासुसर्वतः ॥ अद्यापिसर्वत्रिदशा
नस्पृशन्तिपदाक्षितिम् ॥ ७८ ॥ नचस्वीयतनुच्छायाद्यैजयन्तिचभूतले ॥ तस्यदोषस्यमोक्षार्थम्मन्त्रराजलिखेक्षितौ
॥ ७९ ॥ प्रोक्षणाद्वीक्षणादपिशुद्धाभवतिमेदिनी ॥ वीक्षण्यधर्मबीजेनस्थण्डिलस्यसमाचरेत् ॥ ८० ॥ दान्तोबले
नसय्युक्तश्रूडाबिन्दुसमन्वितः ॥ धर्मबीजमितिप्रोक्तन्धर्मकामार्थसाधनम् ॥ ८१ ॥ आदानन्धारणञ्चैवतथासंस्थान
पूजने ॥ पूरणंसलिलेनैवनिःक्षेपोगन्धपुष्पयोः ॥ ८२ ॥ मण्डलस्याथविन्यासःपुनःपुष्पस्यसंश्रयः ॥ अमृतीकरणम्पा
त्रप्रतिपत्तिरियन्नरः ॥ ८३ ॥ आनिरुद्धेनचादायअस्त्रमन्त्रेणधारणम् ॥ पात्रेतुमण्डलाभ्याश्रवौग्वीजाग्रेणयोजयेत् ॥
॥ ८४ ॥ आनिरुद्धम्भवेद्वीजमाद्यम्बिन्दुद्वयोत्तरम् ॥ फण्तेनानिरुद्धन्तुअस्त्रमन्त्रप्रकीर्तितम् ॥ ८५ ॥ शम्भुराद्यम्बलः
प्रान्तःसम्पूर्णःसहिताइमे ॥ परतःपरतःपूर्वसमाप्त्यन्ताःसबिन्दुकाः ॥ ८६ ॥ तृतीयव्याङ्गभवम्बीजंसकलत्रिष्णुलह्वय
म् ॥ स्वरश्चतुर्थःसकलःसंसृष्टौन्बिन्दुनेन्दुना ॥ ८७ ॥ वर्गाद्यादिर्द्वितीयन्तुवाग्भवम्बीजमुच्यते ॥ कामराजाह्वयश्चैतद्धर्म
कामार्थसाधनम् ॥ ८८ ॥ मनोभवस्यबीजन्तुकुण्डलीशक्तिसय्युतम् ॥ वासुदेवेनसम्पृक्तमाद्यव्याङ्गभवमुच्यते ॥ ८९ ॥ इ
दंसारस्वतन्नामयदाद्यव्याङ्गभवस्मृतम् ॥ एकैकङ्कामबीजादित्रिभिस्तुत्रिपुरामहः ॥ ९० ॥ आद्यन्तृतीयंसामीन्दुबिन्दुभ्यां

पु०
अ-५९

१७९

समलङ्कृतं ॥ मदनस्यतुमन्त्रोयङ्कामभोगफलप्रदः ॥ ११ ॥ औदेतोरूपविन्यस्तर्घ्यैनुभास्करसन्निभम् ॥ तद्वक्ष्येकुण्डली
शक्तिमभेदातुनिगद्यते ॥ १२ ॥ भूतापसारणङ्कुर्यान्मन्त्रेणानेनयाजकः ॥ यस्मिन्कृतेस्थानभूतादूरर्घ्यान्तिसुरार्चने ॥
॥ १३ ॥ स्थितेषुतत्रभूतेषुनैवेद्यमण्डलन्तथा ॥ विलुम्पन्तिसदालुब्धानगृह्णन्तिचदेवताः ॥ १४ ॥ तस्माद्यत्नेनकर्तव्यम्भू
तानामपसारणम् ॥ अस्त्रमन्त्रेणसहितन्तस्यमन्त्रमिदंस्मृतम् ॥ १५ ॥ अपसर्प्यन्तुतेभूतायेभूताभूमिपालकाः ॥ भूताना
मविरोधेनपूजाकर्म्मकरोम्यहम् ॥ १६ ॥ अनेनस्थण्डिलाद्भूतानपसार्यार्थसाधकः ॥ ततोदिग्बन्धनङ्कृत्वादिग्भ्यस्तानप
सारयेत् ॥ १७ ॥ विष्णुबीजम्फडन्तेतुमन्त्रन्दिग्बन्धनेस्थितम् ॥ करेणछोटिकापूर्ववैष्टनम्बन्धनन्दिशः ॥ १८ ॥ आत्मनः
पूजनेनाथकर्म्मार्म्भाधिकारिता ॥ पूजितश्चासनर्घ्योगपीठस्यसदृशम्भवेत् ॥ १९ ॥ स्वभावतःसदाशुद्धम्चभूतात्मकवै
पुः ॥ मलपूतिसमायुक्तश्लेष्मविष्मूत्रपिच्छिलम् ॥ १०० ॥ रेतोनिष्ठीवमालाभिःस्रवद्भिरपरिष्कृतम् ॥ बीजभूतानिचैतस्य
महाभूतानिपञ्चवै ॥ ११ ॥ तेषान्तुसर्व्वभूतानाम्बीजानान्देहसङ्गिनाम् ॥ वायुतेजःपृथिव्यम्भोवियतांशुद्वयेक्रमात् ॥ २ ॥
शोषणन्दहनम्भस्मप्रोत्सादोमृतवर्षणम् ॥ आल्लावनञ्चकर्तव्यञ्चिन्तामात्रविशुद्धये ॥ ३ ॥ अण्डस्यचिन्तनाद्देवात्मन्मध्येदेव
चिन्तनात् ॥ स्वकीयस्येष्टदेवस्यचिन्तासर्वात्मनाभवेत् ॥ ४ ॥ सोहमित्यस्यसततञ्चिन्तनाद्देवरूपना ॥ आत्मनोजायते

का०

१८०

सम्यक्संस्कृतिःपुष्पदानतः ॥ ५ ॥ अहन्देवोयनैवेद्यम्पुष्पगन्धादिकञ्चयत् ॥ पूजोपकरणार्थापिदेवत्वमिहजायते ॥ ६ ॥
 देवाधारोऽहन्देवोदेवन्देवाययोजयेत् ॥ सर्वेषान्देवतासृष्ट्याजायतेशुद्धतापिच ॥ ७ ॥ मनोजीवात्मनोःशुद्धिःप्राणा
 यामेनजायते ॥ अन्तर्गतय्यञ्चमलन्तश्चशुद्धम्प्रजायते ॥ ८ ॥ गृहेष्वेत्युजयेद्देवन्तदातस्यविलोकनम् ॥ कुर्व्यादादित्य
 बीजेनचतुःपार्श्वेष्वपिक्रमात् ॥ ९ ॥ हान्तःसमाप्तिसहितोवह्निबीजेनसंहितः ॥ उपान्तःसचतुर्थस्तुसतथासबलोऽग्रतः
 ॥ १० ॥ आदित्यबीजङ्कथितंसर्वरोगविनाशनम् ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणाङ्कारणन्तोषदायकम् ॥ ११ ॥ अशुद्धपक्षिसंय्यो
 गपक्षिविष्ठाप्रसेचने ॥ मूषिकानान्तथास्पर्शःकृमिकीटादिसङ्गमः ॥ १२ ॥ एवमादीनिनश्यन्तिलोकनाद्बृहदूषणम् ॥
 ततस्तुयोगपीठस्यध्यानम्प्रथमतश्चरेत् ॥ १३ ॥ ध्यानमात्रय्योगपीठम्प्रविशत्येवमण्डलम् ॥ योगपीठेस्मृतंसर्वद्वेषो
 गपीठमयंसमम् ॥ १४ ॥ नयोगपीठादधिकविविधतेपरमासनम् ॥ यस्यध्यानजगद्व्याप्तंसचराचरमानुषम् ॥ १५ ॥
 तच्चिन्तनस्यमाहात्म्यद्वोवावक्तुंसमुत्सहेत् ॥ चिन्तामात्रेणमानुष्यम्पश्यशोकविनाशनम् ॥ १६ ॥ धारणाद्योगपीठन्तुच
 तुर्वर्गफलप्रदम् ॥ शुद्धस्फटिकसङ्काशश्चतुष्कोणश्चतुर्द्युतिम् ॥ १७ ॥ आधारशक्त्याविहितम्प्रग्रहंसूर्य्यसन्निभम् ॥ आ
 ग्रेयादिषुकोणेषुचतुर्षुक्रमतःस्थितम् ॥ १८ ॥ धर्मोज्ञानन्तयैश्वर्य्यवैराग्यद्वन्द्वमतःसदा ॥ पूर्व्यादिदिक्षुचैतानिस्थितानि

पु०

अ.५३

१६०

क्रमतो यथा ॥ १९ ॥ अधर्मश्च तथा ज्ञानमनैश्वर्यन्ततः परम् ॥ अवैराग्यम्परन्तस्माद्वारणार्थं षष्ठ्यवस्थितम् ॥ १२० ॥
 तस्योपरि जलौघस्तु तस्मिन् ब्रह्माण्डमास्थितम् ॥ ब्रह्माण्डाभ्यन्तरे तोयङ्कर्मस्तस्योपरि स्थितः ॥ २१ ॥ कूर्मोपरि तथानन्तः
 पृथ्वी तस्योपरि स्थिता ॥ अनन्तगात्रस्य युक्तं बालम्पातालगोचरम् ॥ २२ ॥ पृथ्वीमध्ये स्थितम्पद्मं दिक्पत्रं द्विरिकेशरम् ॥
 तस्याष्टदिक्षु दिक्पालाः स्वर्गो मध्ये व्यवस्थितः ॥ २३ ॥ कर्णिकायाम्ब्रह्मलोको महर्लोको द्यौर्लोकः ॥ स्वर्गो ज्योतीषि देवा
 श्चतुर्वर्षेदास्तदन्तरे ॥ २४ ॥ सत्वरजस्तम इति गुणाः प्रकृतिसम्भवाः ॥ सदास्थिताः पद्ममध्ये परन्तत्वं तथैव च ॥ २५ ॥
 आत्मतत्त्वं तत्र संस्थमूर्ध्वच्छदनमूर्ध्वतः ॥ अधोऽधश्छदनन्तत्र केशराग्रे स्थितम्पुनः ॥ २६ ॥ सूर्याग्निचन्द्रमरुतामण्डलानि
 क्रमात्ततः ॥ शावासनयोऽङ्गपीठे सुखासनमतः परे ॥ २७ ॥ आराध्यासनमस्माच्च ततश्च विमलासनम् ॥ मध्ये विचिन्तयेत्सर्वं
 अगद्वै सचराचरम् ॥ २८ ॥ ब्रह्मविष्णुशिवांश्चैव भागत्रयं निश्चितान् ॥ आत्मानश्चिन्तयेत्तत्र पूजने समुपस्थितम् ॥ २९ ॥
 मण्डलं योऽङ्गपीठं तु पद्मे पद्मं तु चिन्तयेत् ॥ शावादीन्यासनानीह च त्वार्यपि विचिन्तयेत् ॥ ३० ॥ योगपीठं पृथग्ध्यात्वा म
 ण्डलेन सहैकताम् ॥ पुनर्ध्यात्वा ततः पश्चात्पूजयेदासनन्ततः ॥ ३१ ॥ ध्यानेन योगपीठस्य यथा यदीयते जलम् ॥ नैवेद्यपुष्पधू
 पादितस्त्वयश्चोपतिष्ठते ॥ ३२ ॥ सर्वदेवाः सगन्धर्वाः सचराचरगुह्यकाः ॥ चिन्तिताः पूजिताश्च स्युर्ध्वोऽङ्गपीठस्य पूजने ॥

का०

१८१

॥ ३३ ॥ अभीष्टदेवतापूजाविनायस्यविचिन्तनात् ॥ लभतेवैचतुर्वर्गान्तुष्टिःपुष्टिश्चजायते ॥ ३४ ॥ आवाहनानन्तरतः
 प्राणिभ्यामवतारयेत् ॥ प्रागुत्तानौकरीकृत्वाऊर्ध्वमुक्षिप्यसान्तरौ ॥ ३५ ॥ निरन्तरावधःकुर्यान्नामयन्पूजकस्तथा ॥ हे
 रम्बस्यतुबीजेनतस्मादवतरेतिच ॥ ३६ ॥ आग्नेडितेनचाभीष्टदेवानाल्लम्बनायवै ॥ नासिकावायुनिःसारादियत्स्थादेव
 ताभवेत् ॥ ३७ ॥ एवङ्कृतेमण्डलेतुस्थितिस्तस्यप्रजायते ॥ खान्तःशुद्धांशुबिन्दुभ्यांहैरम्बम्बीजमुच्यते ॥ ३८ ॥ नाश
 नम्बिघ्नबीजानान्धर्मकामार्थसाधनम् ॥ गन्धपुष्पेतथाधूपदीपौनैवेद्यमेवच ॥ ३९ ॥ यदन्यदीयतेवस्त्रमलङ्कारादिकञ्चयत् ॥
 तेषान्देवतमुच्चार्यकृत्वाप्रोक्षणपूजने ॥ १४० ॥ उत्सृज्यमूलमन्त्रेणप्रतिनाम्नानिवेदयेत् ॥ वरुणस्यतुबीजेनतेषाम्प्रोक्षण
 माचरेत् ॥ ४१ ॥ इष्टेनमूलमन्त्रेणतथोत्सर्गनिवेदने ॥ लपरश्चन्द्रबिन्दुभ्याम्बीजव्यौरुणमुच्यते ॥ ४२ ॥ विलोकनम्पू
 जनञ्चतथादानम्पृथक्पृथक् ॥ जपकर्मणिमालायाःप्रतिपत्तिरिदन्त्रयम् ॥ ४३ ॥ इष्टमन्त्रेणमालायाःप्रोक्षणम्परिकी
 र्तितम् ॥ बीजङ्गाणपतम्पूर्वमुच्चार्यतदनन्तरम् ॥ ४४ ॥ अविघ्नङ्कुरुमालेत्वङ्गुलीयादित्यनेनच ॥ जपान्तेशिरसिन्यासो
 मालायाःपरिकीर्तितः ॥ ४५ ॥ स्रजमादायपाणिभ्यांश्रीबीजेनतथाञ्चयेत् ॥ अन्त्यदन्त्यान्तमात्राभ्याश्चादिवर्गतृतीय
 कौ ॥ ४६ ॥ परतःपरतःपूर्वश्रीबीजम्बिन्दुनेन्दुना ॥ मालायाअवतारस्तुशिरसःक्रियतेयदा ॥ ४७ ॥ तांसमादायपाणि

पु०

अ.५९

१८१

भ्याङ्कुर्यात्सारस्वतेनै ॥ श्रीबीजानामाद्यमाद्यबिन्दुचन्द्रार्दसंयुतम् ॥ ४८ ॥ एतच्चतुष्टयम्बीजंसारस्वतमुदीरितम् ॥ पौ
 राणिकैर्वैदिकैश्चमूलमन्त्रेणचैवहि ॥ ४९ ॥ प्रदक्षिणाम्प्रणामञ्चकुर्व्याद्वर्म्मार्थसाधकम् ॥ भूमिर्वीक्ष्यतथाभ्युक्ष्यक्षितिबी
 जेनपूर्वतः ॥ १५० ॥ स्पृशंस्तांशिरसाभूमिम्प्रणमेदिष्टदेवताः ॥ समाप्तिहीनव्वाँराहम्बीजम्बिन्दुसंयुतम् ॥ ५१ ॥
 क्षितिबीजव्विजानीयाच्चतुर्वर्गप्रदायकम् ॥ दर्पणव्यंजनङ्कण्टाञ्चामरम्प्रोक्षयेत्पुनः ॥ ५२ ॥ नैवेद्यालोकमन्त्रेणपूर्वम्प्रोक्ते
 नभैरव ॥ ५३ ॥ नामाक्षराणिचाद्यानिचैतेषाम्बिन्दुनेन्दुना ॥ ५४ ॥ तस्मैनमइतिप्रान्तेग्रहणेमन्त्रमुच्यते ॥ निवेदनमथैतेषा
 मिष्टमन्त्रेणचाचरेत् ॥ ५५ ॥ वाग्भवस्यद्वितीयेनकामबीजेनभैरव ॥ मुद्रायावन्धनङ्कार्यम्मूलमन्त्रेणदर्शनम् ॥ ५६ ॥ परित्या
 गन्तुमुद्रायास्ताराबीजेनचाचरेत् ॥ प्रान्तादिश्चन्द्रबिन्दुभ्यांषष्ठस्वरसमन्वितः ॥ ५७ ॥ ताराबीजमितिप्रोक्तन्धर्मकामार्थसा
 धनम् ॥ मुदं ददातियस्मात्सामुद्रातेनप्रकीर्तिता ॥ ५८ ॥ दर्शितायान्तुमुद्रायाम्भवेत्पूजासमापनम् ॥ कामम्प्रोक्षन्तथाधर्मम
 र्थमोदयुतास्वयम् ॥ ५९ ॥ ददातिसाधकायाशुदेवतागन्तुमुत्सका ॥ मुद्रान्तेतुमहामन्त्रान्षडिमान्त्समुदीरयेत् ॥ १६० ॥
 यद्वत्तंभक्तिमात्रेणपत्रम्पुष्पम्फलञ्जलम् ॥ आवेदितञ्चनैवेद्यन्तद्रूपाणानुकम्पया ॥ ६१ ॥ आवाहनन्नजानामिनजानामिविस
 र्जनम् ॥ पूजाभावन्नजानामित्वङ्गतिःपरमेश्वरि ॥ ६२ ॥ कर्मणामनसावाचात्वतो नान्यागतिर्मम ॥ अन्तश्चरेणभूताना

का०

१८२

न्वङ्गतिः परमेश्वरि ॥ ६३ ॥ मातर्व्योनि स हस्त्रेषु येषु येषु ब्रजाम्यहम् ॥ तेषु तेष्वच्युता भक्तिरच्युतेस्तु सदा त्वयि ॥ ६४ ॥ दे
 वी दात्री च भोक्त्री च देवी सर्वमिदं जगत् ॥ देवी जयति सर्वत्र या देवी सोहमेव च ॥ ६५ ॥ यदक्षरम् परिभ्रष्टमात्राहीनं श्रयं ब्रूवेत् ॥
 तत्सर्वं ह्यमृतान्देविकस्य न स्वल्पितमनः ॥ ६६ ॥ मन्त्रेषु पठितेष्वेषु स्वयमेव प्रसीदति ॥ दातुं देवी चतुर्वर्गं न चिरादेव
 भैरव ॥ ६७ ॥ ऐशान्याम् मण्डलदुर्ग्याद्वारपद्मविवर्जितम् ॥ विसर्जनार्थं निम्माल्यधारिण्याः पूजनाय वै ॥ ६८ ॥ पाद्या
 दिभिः पूजयित्वा ध्यात्वा निम्माल्यधारिणोम् ॥ निःक्षिप्य तस्मिन्निम्माल्यमन्त्रेण तु विसर्जयेत् ॥ ६९ ॥ गच्छ गच्छ परं स्थानं
 स्वस्थानम् परमेश्वरि ॥ यत्र ब्रह्मादयो देवान विदुः परमम्पदम् ॥ ७० ॥ विसृज्य मन्त्रेणानेन ततः पूरकवायुना ॥ ध्यायंस्तु
 मन्त्रेणानेन नत्वा तां स्थापयेद्बुद्धि ॥ ७१ ॥ तिष्ठ देवि परे स्थाने स्वस्थाने परमेश्वरि ॥ यत्र ब्रह्मादयस्सर्वे सुरास्तिष्ठन्ति मेहदि
 ॥ ७२ ॥ तत एकजटाबीजैरिष्टदेवीन्धिया स्मरन् ॥ निम्माल्य मूर्ध्नि गृहीयाद्वर्त्मकामार्थसाधनम् ॥ ७३ ॥ मण्डलं प्रति
 पत्तिं तु ततः कुर्याद्विभूतये ॥ सर्वान्कुलीनामग्रौघैः पद्ममष्टदलान्वितम् ॥ ७४ ॥ निर्मन्थेक्षितिबीजेन मण्डलं चापि भै
 रव ॥ ततस्तु मूलमन्त्रेण सर्ववश्येन वा पुनः ॥ ७५ ॥ अनामिकानामग्रेण ललाटमपि संस्पृशेत् ॥ समाप्तिसहितः प्रान्तस्ता
 रा बीजन्ततः परम् ॥ ७६ ॥ स्मरबीजं चिन्मि सग्रेण परतः परतः परम् ॥ भवेदेकजटाबीजं च धर्मकामार्थसाधनम् ॥ ७७ ॥

पु०

अ. ६९

१८२

ततोभास्करबीजेनसहितेनात्मनापुनः ॥ मन्त्रेणभास्करायार्घ्यमच्छिद्रार्थान्निवेदयेत् ॥ ७८ ॥ नमोविवस्वतेब्रह्मन्भा
स्वतेविष्णुतेजसे ॥ जगत्सवित्रेशुचयेसवित्रेकर्मदायिने ॥ ७९ ॥ ततःकृताञ्जलिर्भूत्वापठित्वामन्त्रमोरितम् ॥ ए
काग्रमनसावाग्भिरच्छिद्रमवधारयेत् ॥ १८० ॥ यज्ञच्छिद्रन्तपश्चिद्रय्यच्छिद्रम्पूजनेमम ॥ सर्व्वन्तदच्छिद्रमस्तुभास्क
रस्यप्रसादतः ॥ ८१ ॥ ततस्तुपुष्पनैवेद्यतोयपत्रादिकञ्चयत् ॥ देवीबीजेनतत्सर्व्वम्पुनरेवविलोकयेत् ॥ ८२ ॥ हस्ते
नचक्षुषावापियत्रयत्रकृतःपुरा ॥ मन्त्रन्यासस्तत्रतत्रविसृष्टिरमुनाभवेत् ॥ ८३ ॥ प्रान्तादिपञ्चमोवह्निबीजषष्ठस्वरा
हितः ॥ तथोपान्तंवाग्भवाद्यन्दुर्गाबीजम्प्रचक्षते ॥ ८४ ॥ स्थण्डिलेज्वलदग्नौचतोयेसूर्य्यमरीचिषु ॥ प्रतिमासु
चशुद्धासुशालग्रामशिलासुच ॥ ८५ ॥ शिवलिङ्गशिलायान्तुपूजाकार्य्याविभूतये ॥ सर्व्वत्रमण्डलन्यासङ्कुर्यादेकाग्र
मानसः ॥ ८६ ॥ योगपीठस्यबीजेनस्थण्डिलादिषुसाधकः ॥ वासुदेवस्यरुद्रस्यब्रह्मणोमिहिरस्यच ॥ ८७ ॥ कु
र्यात्सर्व्वत्रपूजासुप्रतिपत्तिमिमांस्बुधः ॥ एवय्यैःपूजयेद्विष्णुममीभिःप्रतिपत्तिभिः ॥ ८८ ॥ चतुर्व्वर्गप्रदस्तस्यन
चिराज्जायतेहरिः ॥ शिवोवामिहिरोवापियेन्येलम्बोदरादयः ॥ ८९ ॥ प्रसीदन्तिसुराःसर्व्वेपूजायाविधिनामुना ॥ वि
शेषतोमहादेवीमहामायाजगन्मयी ॥ १९० ॥ प्रतिपत्तिमिमान्नित्यंस्पृहयत्येवपूजने ॥ एवय्यैःकुरुतेपूजांसम्यक्सफल

का०

१८३

भागभवेत् ॥११॥ एतैर्विहीनायापूजाततोल्याल्पफलम्भवेत् ॥ अङ्गहीनस्तुपुरुषो न सम्यक् यज्ञिको यथा ॥१२॥ अङ्गैर्ही
 ना तथा पूजानसम्यक्फलभागभवेत् ॥ इदं रहस्यम्परममिदं स्वस्त्ययनम्परम् ॥१३॥ मन्त्रवेदमयं शुद्धं सर्वपापप्रणाशनम् ॥
 यः श्रावयेद्वाह्यणसन्निधाने श्राद्धेषु यज्ञे सुरपूजनेषु ॥१४॥ सम्यक्फलन्तस्य लभेत्सकर्मणो विनापि पूजान्तदनन्तमश्नुते ॥
 ॥१५॥ इतिकालिकापुराणे उत्तरतन्त्रे एकोनषष्ठितमोऽध्यायः ॥५९॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ देव्यास्तन्त्रम्विशेषेण शृ
 णुतं साम्प्रतय्युवाम् ॥ येन चाराधिता देवी न चिराद्वरदा भवेत् ॥१॥ पूर्वतन्त्राद्विशेषेण तथा वै तन्त्रमुत्तरम् ॥ विशेषेण च सामा
 न्यात्कथितम्भवतोऽपुरा ॥२॥ पुनर्देव्याविशेषेण पूजायां भक्तिकर्मणि ॥ यानि तन्त्राणि शेषाणि तानि वक्ष्याम्यहम्पुनः ॥३॥
 यः कुर्यात्तु महामाया भक्तिमेकाग्रमानसः ॥ अङ्गिना वाङ्मन्त्रेण तेन कार्यमिदं शुभम् ॥४॥ फलम्पुष्पञ्चताम्बूलमन्नपाना
 दिकञ्च यत् ॥ अदत्त्वा तु महादेव्यै न भोक्तव्यं दूदाचनम् ॥५॥ पथि वा पर्वताग्रे वा सभायामपि साधकः ॥ यथा तथा निवेद्यैव स्वमर्थ
 मुपकल्पयेत् ॥६॥ दृष्ट्वैव मदिराभाण्डरक्तवर्णांस्तथास्त्रियः ॥ सिंहशंवरक्तपद्मवर्णौ ग्रवारणसङ्गमम् ॥७॥ गुरुराजानमथ वा
 महामायान्ततो न मेत् ॥ पतिव्रतायाम्भार्यायां सदैव ऋतुसङ्गमः ॥८॥ क्रियते च षण्डिकान्ध्यात्वा तदा कार्यो विभूतये ॥ शान्ति
 कम्पौष्टिकमवापितथेष्टापूर्तकर्मणी ॥९॥ यदा कुर्यात्तदानत्वा देवी यात्रां समाचरेत् ॥ तौर्ग्यत्रिकर्य्यदापश्येत्केवलङ्गीतमेव वा

पु०

अ०६०

१८३

॥ १० ॥ तच्चदेव्यैनिवेद्यैवकर्तव्यंस्वोपयोजनम् ॥ यदेवभूषणव्यासोमलयोद्धवमेववा ॥ ११ ॥ स्वकायेपरियुञ्जीततत्रमन्त्रन्धि
यान्यसेत् ॥ व्यायामेचविधानेचसभायाव्वाँजलेस्थले ॥ १२ ॥ यत्रयत्रस्वयङ्गच्छेत्तत्रदेवींसदास्मरेत् ॥ यद्यत्कर्मतुपूजाङ्गन्त
त्तन्मन्त्रेणचाचरेत् ॥ १३ ॥ मन्त्रहीनम्पूजनाङ्गङ्कर्मयत्तत्तुनिःफलम् ॥ यस्मिन्कर्मणिद्योद्विष्टोमन्त्रः पूजासुभैरव ॥ १४ ॥
नैवेद्यालोकमन्त्रेणतत्तत्कर्मसमाचरेत् ॥ देव्यास्तुमण्डलन्यासमिष्टमन्त्रेणचाचरेत् ॥ १५ ॥ पूजान्तेमण्डलञ्छिप्त्वातिल
कन्तेनकारयेत् ॥ सर्व्ववश्येनमन्त्रेणधर्मकामार्थदायिना ॥ १६ ॥ बलिदानेबलिञ्छित्त्वाखङ्गस्थैरुधिरैःस्वकैः ॥ सर्व्वव
श्येनमन्त्रेणललाटेतिलकद्वयसेत् ॥ १७ ॥ जगद्वशेभवेत्तस्यचतुर्थःकस्यवह्निना ॥ षष्ठस्वरेणसय्युक्तःकलाबिन्दुसमन्वितः
॥ १८ ॥ अथोपान्तस्थकारान्तःसपरोपितथापुनः ॥ द्विर्मोहीतिहकारस्यतुय्योद्विस्वरसय्युतः ॥ १९ ॥ तृतायवर्गप्रान्ते
नतृतीयस्वरसंज्ञिना ॥ पूरितान्तोद्विधावर्णस्तथावादिचतुर्थकः ॥ २० ॥ स्वरोद्वितीयश्चतथाक्षोभशब्दःपुरःसरः ॥ पुरे
तिसहितःसोपिमित्रंशत्रुश्चराक्षसः ॥ २१ ॥ दक्षप्रजातथाराजासर्व्वशास्त्रइतिश्रुतः ॥ विनापपूजनङ्कुर्याद्योरहीस्तलक
न्नरः ॥ २२ ॥ मन्त्रेणानेनसत्ततंसर्व्वन्तस्यवशेभवेत् ॥ राजावाराजपुत्रोवास्त्रियोवायक्षराक्षसाः ॥ २३ ॥ सर्व्वेत्स्य
वशय्यान्तिभूतग्रामाश्चतुर्विधाः ॥ प्रवासेपथिवादुर्गस्थानाप्राप्तौजलेपिवा ॥ २४ ॥ कारागारेनिबद्धोवाप्रायोवेशग

का०

१८४

तोपिवा ॥ कुर्यात्तत्रमहामायापूजावैमानसीम्बुधः ॥ २५ ॥ मनोभयेसमुत्पन्नेसिंहव्याघ्रसमाकुले ॥ परचक्रागमेवापि
 कुर्यान्मानसपूजनम् ॥ २६ ॥ मनसाहृदयस्यान्तर्ध्यात्वायोगारूपपीठकम् ॥ तत्रैवपृथिवीमध्येपूजांतत्रसमाचरेत् ॥
 ॥ २७ ॥ मैत्रंप्रसाधनंस्नानन्दन्तथावनकर्मवै ॥ अन्यच्चसर्वमनसाकृत्वाकुर्याच्चपूजनम् ॥ २८ ॥ पश्चात्पुष्पादिभिःपू
 जाबहिर्देशेविधीयते ॥ तथाहृदयपिकर्तव्याःसर्वाश्चप्रतिपत्तयः ॥ २९ ॥ अष्टम्यांसततन्देवीयाजकःस्यात्सदाव्रतो ॥ नवम्या
 न्तुतथापूजाकर्तव्यानिजशोणितैः ॥ ३० ॥ लिङ्गस्थाम्पूजयेद्देवीम्पुस्तकस्थान्तथैवच ॥ स्थण्डिलस्थाम्महामायांम्पादुका
 प्रतिमास्तुच ॥ ३१ ॥ चित्रेचत्रिशिखेखड्गेजलस्थाम्वापिपूजयेत् ॥ पञ्चाशदङ्गुलङ्गङ्गान्त्रिशिखश्चत्रिशूलकम् ॥ ३२ ॥ शिलाया
 म्पर्वतस्याग्रेतथापर्वतगह्वरे ॥ देवीसम्पूजयेन्नित्यम्भक्तिश्रद्धासमन्वितः ॥ ३३ ॥ वाराणस्यांसदापूजासम्पूर्णफलदायिनी ॥
 ततस्तद्विगुणाप्रोक्तापुरुषोत्तमसन्निधौ ॥ ३४ ॥ ततोपिद्विगुणाप्रोक्ताद्वास्वत्याव्यंशेषतः ॥ सर्वक्षेत्रेषुतीर्थेषुपूजाद्वास्वती
 समा ॥ ३५ ॥ विन्ध्येशतगुणाप्रोक्तागङ्गायामपितत्समा ॥ आर्यावर्तेमध्यदेशेब्रह्मावर्तेतथैवच ॥ ३६ ॥ विन्ध्यवत्फलदापूजा
 प्रयागेपुष्करेतथा ॥ ततश्चतुर्गुणाप्रोक्ताकरतोयानदीजले ॥ ३७ ॥ तस्मान्चतुर्गुणफलानन्दिकुण्डेचभैरव ॥ ततश्चतुर्गुणा
 प्रोक्ताजलिपेश्वरसन्निधौ ॥ ३८ ॥ तत्रसिद्धेश्वरीयोनौततोपिद्विगुणास्मृता ॥ ततश्चतुर्गुणाप्रोक्तालौहित्यनदपाथसि ॥ ३९ ॥

पु०

अ.६०

१८४

तत्समाकामरूपेतु सर्वत्रैव जले स्थले ॥ सर्वश्रेष्ठो यथा विष्णुर्लक्ष्मीसर्वोत्तमा यथा ॥ ४० ॥ देवीपूजा तथा शस्ता कामरूपे सुगलये ॥ देवीक्षेत्रङ्कामरूपम्विद्यतेऽन्यत्र तत्समम् ॥ ४१ ॥ अन्यत्र विरला देवीकामरूपे गृहे गृहे ॥ ततः शतगुणा प्रोक्तानीलकूटस्य मस्तके ॥ ४२ ॥ ततोऽपि द्विगुणा प्रोक्ता हेरुकेशिवालङ्गके ॥ ततोऽपि द्विगुणा प्रोक्ता शैलपुत्र्यादयो निषु ॥ ४३ ॥ ततः शतगुणा प्रोक्ता कामाख्या योनिमण्डले ॥ कामाख्यायाम् महामाया पूजार्थैः कृतवान्सकृत् ॥ ४४ ॥ स चेहलभते कामान्पश्य शिवरूपताम् ॥ न तस्य सदृशो न्योस्ति कृत्यन्तस्य न विद्यते ॥ ४५ ॥ वाञ्छितार्थमवाप्नोति ह चिरायुरभिजायते ॥ वायोरिव गतिस्तस्य भवेदन्धैरबाधिता ॥ ४६ ॥ सङ्ग्रामेशास्त्रवादेवा दुर्जयः स च जायते ॥ वैष्णवी तन्त्रमन्त्रेण कामाख्या योनिमण्डले ॥ ४७ ॥ सकृत्तु पूजनं कृत्वा फलं शतगुणं लभेत् ॥ मूलमूर्तिं महामाया योगनिद्रा जगन्मयी ॥ ४८ ॥ तस्यास्तु वैष्णवी तन्त्रमन्त्रमप्राक् प्रतिपादितम् ॥ अन्यायामूर्तयः प्रोक्ताः शैलपुत्र्यादयो पराः ॥ ४९ ॥ तस्या एव विभागास्तास्तच्छरीरविनिर्गताः ॥ निःसरन्ति यथानित्यं सूर्यबिम्बान्मरीचयः ॥ ५० ॥ देव्यास्तथो ग्रचण्डाद्या महामाया शरीरतः ॥ तासामेवाङ्गरूपाणि वक्तव्यानि मया तव ॥ ५१ ॥ एकैव तु महामाया कार्थ्यार्थमभिन्नताङ्गता ॥ कामाख्या तु महामाया मूलमूर्तिः प्रगीयते ॥ ५२ ॥ पीठैर्भिन्ना ह्यसा तु महामाया प्रगीयते ॥ एक एव यथा विष्णुर्नित्यत्वाद्विसनातनः ॥ जनानामर्दनात्सोऽपि जना

का०

१८५

र्दनइतिश्रुतः ॥ ५३ ॥ तथैवसामहामायाकामार्थसङ्गतागिरौ ॥ कामाख्येतिसदादेवैर्गद्यतेसततन्नरैः ॥ ५४ ॥ यथाहिपुरुषः
 कोपिछत्रीछत्रग्रहाद्वेत् ॥ स्नापकःस्नानकालेवैकामाख्यापितथाह्वया ॥ ५५ ॥ महामायाशरीरन्तुकामार्थसमुपस्थितम् ॥ लो
 हितैःकुङ्कुमैःपीतङ्कामार्थमुपयोजितैः ॥ ५६ ॥ खड्गन्त्यक्त्वाकामकालेसागृह्णतिस्त्रजंस्वयम् ॥ यदातुत्यक्तकामासातदास्याद
 सिधारिणी ॥ ५७ ॥ कामकालेशिवप्रेतेन्यस्तेलोहितपङ्कजे ॥ रमतेत्यक्तकामातुसितप्रेतोपरिस्थिता ॥ ५८ ॥ तथैवेतस्ततो
 गत्यासिंहस्थाकामदाभवेत् ॥ कदाचित्सासितप्रेतेकदाचिद्रक्तपङ्कजे ॥ कदाचित्केशरीपृष्ठेरमतेकामरूपिणी ॥ ५९ ॥ य
 दालोहितपद्मस्थातदाग्रेकेशरीश्वरः ॥ यदाप्रेतगतादेवीतदाग्रेन्यन्निरीक्षते ॥ ६० ॥ महामायास्वरूपेणयदासावरदाभवेत् ॥
 पूजाकालेतदाप्रेतपद्मसिंहोपरिस्थिता ॥ ६१ ॥ रक्तपद्मेयदाध्यायेत्तदाग्रेचिन्तयेद्दरिम् ॥ यदाध्यायेद्दरौचान्यद्वयमग्रे
 विचिन्तयेत् ॥ ६२ ॥ त्रिषुध्यातेषुयुगपत्प्रेतेपद्मेहरौक्रमात् ॥ स्थितेषुकामदादेवीतेषुध्यायेत्तकामदा ॥ ६३ ॥ एकैकस्मिन्न
 पितथायथावच्चिन्तयेच्छिवाम् ॥ एकासमस्ताजगताम्प्रकृतिःसायतस्ततः ॥ ६४ ॥ विष्णुब्रह्मशिवैर्वैर्विद्विष्यतेसाजग
 न्मयो ॥ सितप्रेतोमहादेवोब्रह्मालोहितपङ्कजम् ॥ ६५ ॥ हरिर्हरस्तुविज्ञेयोवाहनानिमहौजसः ॥ स्वमूर्त्यावाहनत्वं
 न्तुतेषाख्यन्मान्नयुज्यते ॥ ६६ ॥ तस्मान्मूर्त्यन्तरङ्गत्वावाहनत्वङ्गतास्रयः ॥ यस्मिन्यस्मिन्महामायाप्रीणातिसततंशि

पु०

अ.६०

१८५

वा ॥६७॥ तेन तेनैवरूपेण आसनान्यभवेत्तयः ॥ सिंहोपरिस्थितम्पद्मंरक्तन्तस्योर्ध्वगःशवः ॥६८॥ तस्योपरिमहामायावरदा
 भयदायिनी ॥ एवंरूपेणयोध्यात्वापूजयेत्सततंशिवाम् ॥६९॥ ब्रह्मविष्णुशिवास्तेनपूजिताःस्युरसंशयः ॥ एवंसदामहामा
 याकामाख्याचैकरूपिणी ॥ ७० ॥ ध्यानतोरूपतोभिन्नातस्मात्तान्तत्रपूजयेत् ॥ एवंविशेषतन्त्राणिदुर्गायाःकथितानिवाम्
 ॥ ७१ ॥ अङ्गमन्त्राणितस्यास्तुश्रूयतान्नरसत्तमौ ॥ ७२ ॥ इतिकालिकापुराणेषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ श्रीभगवानुवा
 च ॥ अङ्गमन्त्राण्यहंक्षयेचण्डिकायाविशेषतः ॥ यैःसमाराधितादेवीचतुर्वर्गप्रदाभवेत् ॥ १ ॥ तालव्यान्तोयुतःषष्ठस्वरवि
 न्द्विन्दुवह्निभिः ॥ तथोपान्तोयुतस्त्वेतैराद्यम्याँभवमेवच ॥ २ ॥ नेत्रबीजश्चण्डिकायास्त्रयमेतत्प्रकीर्तितम् ॥ वामलालाटदाक्षि
 ण्यनेत्रेषुत्रितयङ्कमात् ॥ ३ ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणांसर्वदाकारणम्परम् ॥ मन्त्रमेतन्महागुह्यन्दुर्गाबीजमितिस्मृतम् ॥ ४ ॥ य
 दाकात्यायनमुनेराश्रमेषुदिवौकसाम् ॥ तेजोभिर्द्वृतकायाभूदेवीदेवौघसंस्तुता ॥ तदानेत्रत्रयादेव्यामूलमूर्तिर्विनिःसृता ॥ ५ ॥
 तेजोमयीजगद्वात्रीमहिषासुरघातिनी ॥ तेजोभिःसर्वदेवानांसाधृत्वावपुरुत्तमम् ॥ ६ ॥ अस्त्राण्यनेकान्यादायदेवैर्दत्तानिभाग
 शः ॥ सगणंसानुबन्धश्चसामात्यबलवाहनम् ॥ ब्रह्माद्यैःसंस्तुतादेवीजघानमहिषासुरम् ॥ ७ ॥ हतेतुमहिषेदेवीपूजितात्रिदशै
 स्ततः ॥ अनेनैवतुमन्त्रेणलोकेख्यातिश्चसागता ॥ ८ ॥ ततःप्रभृतिसामूर्तिःसर्वैःसर्वत्रपूज्यते ॥ मूलमूर्तिःसुगुप्ताभूत्स्वमूर्त्या

का०

१८६

ख्यातिमागता ॥ १ ॥ देवानां वरदानेन ब्रह्माद्यैरुपयोजनात् ॥ यन्मूर्तिः पूज्यते सर्वैस्तान्मूर्तिं शृणु भैरवा ॥ १० ॥ जटाजूटसमा
 युक्तामर्द्धेन्दुकृतशेखराम् ॥ लोचनत्रयसंयुक्ताम्पद्मेन्दुसदृशाननाम् ॥ ११ ॥ ततकाञ्चनवर्णाभांसुप्रतिष्ठांसुलोचनाम् ॥ न
 वयौवनसम्पन्नांसर्वाभरणभूषिताम् ॥ १२ ॥ सुचारुदशनान्तीक्ष्णास्पीनोन्नतपयोधराम् ॥ त्रिभङ्गस्थानसंस्थानांमहिषा
 सुरमर्दिनीम् ॥ १३ ॥ मृडालायतसंस्पर्शदशबाहुसमन्विताम् ॥ त्रिशूलन्दक्षिणेदेयङ्गुलञ्चक्रमादधः ॥ १४ ॥ तीक्ष्णबाण
 न्ताशक्तिम्बाहुसङ्घेषुसङ्गताम् ॥ खेटकम्पूर्णचापश्चपाशश्चाङ्कुशमूर्ध्वतः ॥ १५ ॥ घण्टाश्चपरशुश्चापिवामेधःप्रतियोजयेत् ॥
 अधस्तान्महिषन्तद्वद्विशिरस्कम्प्रदर्शयेत् ॥ १६ ॥ शिरश्छेदोद्भवन्तद्वद्दानवङ्गुलपाणिनम् ॥ हृदिशूलेननिर्भिन्नन्तिर्यग्दन्त
 विभूषितम् ॥ १७ ॥ रक्तरक्तीकृताङ्गश्चरक्तविस्फुरितेक्षणम् ॥ वेष्टितन्नागपाशेनभृकुटीकुटिलाननम् ॥ १८ ॥ सपाशवामहस्ते
 नधृतकेशश्चदुर्गया ॥ वमद्गुधिरवक्रश्चदेव्याः सिंहप्रदर्शयेत् ॥ १९ ॥ देव्यास्तुदक्षिणम्पादंसमंसिंहोपरिस्थितम् ॥ किञ्चिदूर्ध्वन्त
 थावाममङ्गुष्ठम्महिषोपरि ॥ २० ॥ उग्रचण्डाप्रचण्डाचण्डोग्राचण्डनायिका ॥ चण्डाचण्डवतीचैवचामुण्डाचण्डिकातथा ॥
 ॥ २१ ॥ आभिःशक्तिभिरष्टाभिःसततम्परिवेष्टिताम् ॥ चिन्तयेत्सततन्देवीन्धर्मकामार्थमोक्षदाम् ॥ २२ ॥ एतस्याश्चाङ्गमन्त्र
 न्तुदुर्गातन्त्रमिति श्रुतम् ॥ शृणुष्वैकमनाभूत्वाधर्मकामार्थसाधनम् ॥ २३ ॥ वह्निभार्यास्वरपष्ठोहान्तःप्रान्तोन्निरेवच ॥

पु०

अ. ६१

१८६

दुर्गेद्विरितिसोङ्कारन्दुर्गामन्त्रमिति श्रुतम् ॥ २४ ॥ स्वौमकरराशिस्थेयाभवेत्सितपञ्चमी ॥ तस्यामनेनमन्त्रेण सम्पूजय वि
धिवच्छिवाम् ॥ २५ ॥ शुक्लाष्टम्याम्पुनर्देवीम्पूजयित्वा यथाविधि ॥ नवम्यां बलिदानानि प्रभूतानि समाचरेत् ॥ २६ ॥ सन्ध्या
याश्च बलिङ्कुर्यान्निजगात्रासृगुक्षितैः ॥ एवढ्ढते तु कल्याणैर्युक्तो नित्यम्प्रमोदते ॥ २७ ॥ पुत्रपौत्रसमृद्धस्तु वनधान्यसमृद्धि
भिः ॥ दीर्घायुःसर्वसुभगलोकेस्मिन्सच जायते ॥ २८ ॥ सिताष्टम्यान्तु चैत्रस्य पुष्पैस्तत्कालसम्भवैः ॥ अशोकैरपि यः कु
र्यान्मन्त्रेणानेन पूजनम् ॥ २९ ॥ न तस्य जायते शोको रोगो वाप्यथ दुर्गतिः ॥ ज्यैष्ठ्ये तु शुक्लपक्षस्य अष्टम्यां समुपोषितः ॥
॥ ३० ॥ नवम्यां सतिलैरन्नैर्यवाकैरथ मोदकैः ॥ क्षीरैराज्यैस्तथा क्षौद्रैः शर्कराभिः सपिष्टकैः ॥ ३१ ॥ नाना पशूनां रुधिरैर्मसै
रपि च पूजयेत् ॥ ततो दशम्यां शुक्लायामद्भिस्तु तिलमिश्रितैः ॥ ३२ ॥ दुर्गातन्त्रेण मन्त्रेण दातव्यमञ्जलित्रयम् ॥ एवढ्ढते दश
म्यान्तु यत्पापं दशजन्मभिः ॥ ३३ ॥ कृतन्तत्प्रलयव्याति दीर्घायुरपि जायते ॥ आषाढे शुक्लपक्षस्य याष्टमी श्रावणस्य च
॥ ३४ ॥ पवित्रारोहणङ्कुर्याद्देवी प्रीतिकरम्परम् ॥ दुर्गातन्त्रेण मन्त्रेण दुर्गाबीजेन भैरव ॥ ३५ ॥ वैष्णवी तन्त्रमन्त्रेण पवि
त्रारोहणञ्चरेत् ॥ विशेषाच्छ्रावणम्प्राप्य देव्याः कुर्यात्पवित्रकम् ॥ ३६ ॥ सर्वेषामेव देवानाम्पवित्रारोहणञ्चरेत् ॥ आषाढे
श्रावणे वापि सन्वत्सरफलप्रदम् ॥ ३७ ॥ प्रतिपद्वनदस्योक्ता पवित्रारोहणेति यिः ॥ द्वितीया तु श्रिया देव्यास्तिथीनामुत्तमा

का०

१८७

स्मृता ॥ ३८ ॥ तृतीयाभवभाविन्याश्चतुर्थीतत्सुतस्यच ॥ पञ्चमीसोमराजस्यषष्ठोप्रोक्तागुहस्यच ॥ ३९ ॥ सप्तमीभास्क
रस्योक्तादुर्गायाश्चतथाष्टमी ॥ मातृणान्नवमीप्रोक्तावासुकेर्दशमीमता ॥ ४० ॥ एकादशीऋषोणाद्वादशीचक्रपाणिनः ॥
त्रयोदशीत्वनङ्गस्यममचैवचतुर्दशी ॥ ४१ ॥ ब्रह्मणोदिक्पतीनाश्चर्षाणमासीतिथिर्माता ॥ पवित्रारोहणयेवैवैदेवानाज्ञसमा
चरेत् ॥ ४२ ॥ तस्यसाम्बत्सरीपूजाफलंहरतिकेशवः ॥ तस्माद्यत्नेनकर्त्तव्यम्पवित्रारोहणम्परम् ॥ ४३ ॥ कृतेबहुफलप्रा
प्तिस्तत्पूजासफलाभवेत् ॥ पवित्रय्येनसूत्रेणयथाकार्यविविज्ञानता ॥ ४४ ॥ तच्छृणुष्वप्रमाणन्तुवचनान्ममभैरव ॥
प्रथमन्दर्भसूत्रञ्चपद्मसूत्रन्ततःपरम् ॥ ४५ ॥ ततःक्षौमंसुपुण्यंस्यात्कार्पासकमतःपरम् ॥ पट्टसूत्रन्तथान्येनपवित्रा
णिनकारयेत् ॥ ४६ ॥ विचित्राणिपवित्राणिकर्त्तव्यानितुयत्नतः ॥ गन्धमाल्यैःसुरभिभीरचितानियथोदितम् ॥ ४७ ॥
कन्याचकर्त्तयेत्सूत्रम्प्रमदाचपतिव्रता ॥ विधवासाधुशीलावादुःशीलानहिकर्त्तयेत् ॥ ४८ ॥ यत्सूचिभिन्नन्दग्वञ्चभस्मधू
माभिगुण्ठितम् ॥ तद्वर्जनीययत्नेनसूत्रमस्मिन्पवित्रके ॥ ४९ ॥ उपयुक्तश्चास्वजग्धम्मद्यरक्तादिदूषितम् ॥ मलिनंनीलर
क्तञ्चत्रयत्नेनविवर्जयेत् ॥ ५० ॥ सूत्रैःपवित्रदुर्व्यतिक्लिष्टोत्तममध्यमम् ॥ कनिष्ठय्यत्पवित्रन्तुसप्तविंशतितन्तुभिः ॥
॥ ५१ ॥ मर्त्यलोकेयशःकीर्तिःसुखसौभाग्यवर्द्धनम् ॥ चतुःपञ्चाशताप्रोक्तन्तन्तूनाम्मध्यमपरम् ॥ ५२ ॥ दिव्यभो

पु०

अ०६१

१८७

गावहम्पुण्यंस्वर्गमोक्षप्रदायकम् ॥ उत्तमश्चैवतन्तूनामष्टोत्तरशतेन वै ॥ ५३ ॥ तद्वत्वातुमहादेव्यैशिवसायुज्यमाप्नुया
त् ॥ उत्तमम्वासुदेवाद्यदद्यादिपवित्रकम् ॥ ५४ ॥ तदायातिहरेर्लोकंसाधकोनात्रसंशयः ॥ अष्टोत्तरसहस्रन्तुरत्नमा
लेतिगीयते ॥ ५५ ॥ पवित्रन्तुमहादेव्याभुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ॥ रत्नमालान्तुयोयच्छेन्महादेव्यैपवित्रकम् ॥ ५६ ॥ कल्प
कोटिसहस्राणिस्वर्गैस्थित्वाशिवोभवेत् ॥ एतत्तुनागहारारूपंशङ्करस्यपवित्रकम् ॥ ५७ ॥ अष्टोत्तरसहस्रेणतन्तुनासुम
नोहरम् ॥ यःप्रयच्छतिमत्त्यन्तुसयावाँस्तन्तुसञ्चयः ॥ ५८ ॥ तावत्कल्पसहस्राणिममलोकेप्रमोदते ॥ अष्टोत्तरसहस्रेणव
नमालाहरेःस्मृता ॥ ५९ ॥ तन्तूनान्तस्यदानेनविष्णुसायुज्यमाप्नुयात् ॥ यत्कनिष्ठम्पवित्रन्तुनाभिमात्रम्भवेत्तुतत् ॥ ६० ॥
द्वादशग्रन्थिसय्युक्तमात्ममानेनयोजयेत् ॥ ऊरुप्रमाणम्मध्यस्याद्वन्थीनान्तत्रयोजयेत् ॥ ६१ ॥ चतुर्विंशतिमप्यस्वमानमा
त्मनएवच ॥ पवित्रमुत्तमंप्रोक्तञ्जानुमात्रञ्चभैरवा ॥ ६२ ॥ षट्त्रिंशत्तत्तुग्रन्थीनाद्यैर्जयेदात्ममानतः ॥ शतमष्टोत्तरंकार्यद्वन्थी
नांसुविधानतः ॥ ६३ ॥ नागहाराह्वयन्तद्वदन्येषुचविधानतः ॥ पवित्रद्विजयेतेनसूत्रेणग्रन्थयःपुनः ॥ ६४ ॥ तदन्यवर्णसूत्रेण
कर्तव्यालक्षणान्विता ॥ ग्रन्थिस्तुसप्तभिःकुर्व्याद्वेष्टनैस्तुकनिष्ठके ॥ ६५ ॥ द्विगुणैर्मध्यमेकुर्व्यान्निगुणैरुत्तमेतथा ॥ अधिवा
स्यपवित्राणिपूर्वस्मिन्दिवसेततः ॥ ६६ ॥ मन्त्रन्यासम्पवित्रेतुकुर्व्यात्तत्रापरेहनि ॥ दुर्गावीजेनमन्त्रेणमन्त्रन्यासद्विज

का० १८८ श्वरेत् ॥ ६७ ॥ वैष्णवीतन्त्रमन्त्रेणकुर्ध्युरन्येचभैरव ॥ प्रतिग्रन्थिस्वयङ्कुर्ध्यान्मन्त्रन्यासम्विचक्षणः ॥ ६८ ॥ अङ्कु
 १८८ ष्ठाग्रेणजपनमालायामिहभैरव ॥ यावन्तोग्रन्थयश्चात्रतावन्त्येवचसन्नयसेत् ॥ ६९ ॥ मन्त्राणितस्यतेनस्याद्देवाङ्गोपनियो
 जनम् ॥ दुर्गातन्त्रेणमन्त्रेणतत्त्वन्यासन्तुकारयेत् ॥ ७० ॥ एकत्रन्यस्यसकलयैज्ञयात्रेपवित्रकम् ॥ तस्मिन्निधायगन्धा
 दिपुष्पाणिचसुशोभनम् ॥ ७१ ॥ तत्त्वन्यासन्ततःकुर्ध्यादङ्कुल्यग्रेणभैरव ॥ विष्णोस्तुमूलमन्त्रेणतत्त्वन्यासन्तुकारयेत् ॥
 इदंविष्णुरितिप्रोक्तमन्त्रन्यासद्विजस्यहि ॥ ७२ ॥ शूद्राणामन्त्रविन्यासेमन्त्रोवैद्वादशाक्षरः ॥ प्रासादेनतुमन्त्रेणतत्त्वन्या
 सोममस्मृतः ॥ ७३ ॥ अनेनमन्त्रन्यासश्चदानश्चानेनकारयेत् ॥ कुङ्कुमोशीरस्वर्जरैश्चन्दनादिविलेपनैः ॥ ७४ ॥ पवित्रा
 णिविलिप्याथतत्त्वन्यासन्तुयोजयेत् ॥ सम्पूज्यमण्डलेदेवोर्व्विधिवत्प्रयतोनरः ॥ ७५ ॥ वैष्णवीतन्त्रमन्त्रेणदुर्गातन्त्रे
 णभैरव ॥ दुर्गाबीजेनदद्यात्तुदेव्यामूर्ध्निपवित्रकम् ॥ ७६ ॥ यस्यदेवस्ययःप्रोक्तस्तस्यतेनैवमण्डलम् ॥ यस्ययस्यतुयोम
 न्त्रोयथाध्यानादिपूजनम् ॥ ७७ ॥ तत्तत्तेनैवमन्त्रेणपूजयित्वाप्रयत्नतः ॥ तस्यैवबीजमन्त्राभ्यामूर्ध्निदद्यात्पवित्रकम्
 ॥ ७८ ॥ पवित्रममयोदद्याद्देवेभ्यश्चपवित्रकम् ॥ सर्वेषामेवदेवानांसम्पूर्णार्थ्यश्चभैरव ॥ ७९ ॥ अग्निर्ब्रह्माभवानोचगजवक्रो
 महोरगः ॥ स्कन्दोभानुर्मातृगणोदिकपालाश्चनवग्रहा ॥ ८० ॥ एतानघटेषुप्रत्येकम्पूजयित्वायथाविधि ॥ पवित्रमूर्ध्निचे

पु०

अ.६१

१८८

कैकन्दद्यादैभ्यःसमाहितः ॥ ८१ ॥ पञ्चगव्यचरुङ्कुत्वादेव्यैदत्वाहुतित्रयम् ॥ तेनैवविष्णवैदत्वाशम्भवेचयथाविधि ॥ ८२ ॥
 आज्यैरष्टोत्तरशतंतिलैराज्यैस्तथैवच ॥ अष्टोत्तरशतन्दद्यान्महादेव्यैचसाधकः ॥ ८३ ॥ एवमेवविधानेनविष्णवादीनाञ्च
 साधकः ॥ पवित्रारोहणङ्कुर्याद्वर्म्मकामार्थसिद्धये ॥ ८४ ॥ नैवेद्यैर्विविधैःपैयैर्वटपिष्टकमोदकैः ॥ कुष्माण्डैर्नारिकेलैश्च
 खज्जूरैःपनसैस्तथा ॥ ८५ ॥ आघदाडिमकर्कारुद्राक्षादिविविधैःफलैः ॥ भक्ष्यभोज्यादिभिःसर्वैर्वर्म्मस्यैर्म्मसैस्तथोद
 नैः ॥ ८६ ॥ गन्धैःपुष्पैस्तथाधूपैर्दीपैश्चसुमनोहरैः ॥ वासोभिर्भूषणैश्चैवभवानीसाधकोजपेत् ॥ ८७ ॥ नटनर्त्तकसङ्घैश्च
 वेश्याभिश्चैवभैरव ॥ नृत्यगीतैःसमुदितोजागरङ्कारयेन्निशि ॥ ८८ ॥ भोजयेद्वाह्यणांश्चापिज्ञातो नपिद्विजातिभिः ॥ प
 वित्रारोहणेवृत्तेदक्षिणामुपदापयेत् ॥ ८९ ॥ हिरण्यङ्गान्तिलघृतव्यांसोवाशाकमेववा ॥ इमम्मन्त्रन्ततःपश्चात्साधकः
 समुदीरयेत् ॥ ९० ॥ मणिविद्रुममालाभिर्मन्दारकुसुमादिभिः ॥ इयंसाव्यैत्सरीपूजातवास्तुपरमेश्वरी ॥ ९१ ॥ ततो
 विसर्जयेद्देवीम्पूजाभिःप्रतिपत्तिभिः ॥ एवङ्कृतेपवित्राणान्दानेदेव्यायथाविधि ॥ ९२ ॥ सर्वैस्सरस्ययापूजासम्पू
 र्णावत्सराद्भवेत् ॥ कल्पकोटिशतय्यावद्देवीगेहेवसेन्नरः ॥ ९३ ॥ तत्रापिसुखसौभाग्यसमृद्धिरतुलाभवेत् ॥ ९४ ॥
 इतिकालिकापुराणेएकषष्ठितमोध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ दुर्गातन्त्रेणमन्त्रेणकुर्याद्दुर्गामहोत्सव

का०

१८९

म ॥ महानवम्यांशरदिवलिदाननृपादयः ॥ १ ॥ आश्विनस्यतुशुक्लस्यभवेद्याअष्टमीतिथिः ॥ महाष्टमीतिसाप्रोक्तादे
 व्याःप्रीतिकरीपरा ॥ २ ॥ ततोनुनवमीयास्यात्सामहानवमीस्मृता ॥ सातिथिःसर्व्वलोकानाम्पूजनीयाशिवप्रिया ॥ ३ ॥
 अनयोर्व्वसपूजायाविशेषशृणुभैरव ॥ सम्पूज्यमण्डलेदेवीव्विधिवत्प्रयतो नरः ॥ वैष्णवीतन्त्रमन्त्रेणदुर्गातन्त्रेणभैरव ॥ मू
 र्तिभेदेयथादेवोपूजाङ्गह्वातिभूतये ॥ ४ ॥ कन्यासंस्थेरवौवत्सशुक्लामारभ्यनन्दिकाम् ॥ अयाचिताशीनक्ताशोएकाशीत्वथचा
 पदः ॥ ५ ॥ प्रातःस्नायीजितद्वन्द्विकालंशिवपूजकः ॥ जपहोमसमायुक्तोभोजयेच्चकुमारिकाः ॥ ६ ॥ बोधयद्विल्वशाखासु
 षष्ठ्यान्देवीफलेषुच ॥ सप्तम्यांब्विल्वशाखान्तामाहृत्यप्रतिपूजयेत् ॥ ७ ॥ पुनःपूजान्तथाष्टम्याविशेषेणसमाचरेत् ॥ जागर
 श्रस्वयङ्कुर्याद्वलिदानमहानिशि ॥ ८ ॥ प्रभूतबलिदानन्तुनवम्याव्विधिवच्चरेत् ॥ ध्यायेद्दशभुजान्देवीन्दुर्गातन्त्रेणपूजयेत्
 ॥ ९ ॥ विसर्ज्जयन्दशम्यान्तुकुर्याद्वैसाधकोत्तमः ॥ कृत्वाविसर्जनन्तस्यान्तिथौनक्तंसमाचरेत् ॥ १० ॥ यदातुषोडशभुजाम्महा
 मायाम्प्रपूजयेत् ॥ दुर्गातन्त्रेणमन्त्रेणविशेषतन्त्रवैशृणु ॥ ११ ॥ कन्यायाङ्कृष्णपक्षस्यएकादश्यामुपोषितः ॥ द्वादश्यामे
 कभक्तन्तुनक्तङ्कुर्यात्परेहनि ॥ १२ ॥ चतुर्दश्याम्महामायाम्बोधयित्वाविधानतः ॥ गीतवादित्रनिर्घोषैर्नानानैवेद्यवेदनैः ॥
 ॥ १३ ॥ अयाचितम्बुधःकुर्यादुपवासम्परेहनि ॥ एवमेवव्रतङ्कुर्याद्यावद्नवमीभवेत् ॥ १४ ॥ ज्येष्ठायाञ्चसमभ्यर्च्यमूलेन

पु०

अ.६२

१८९

प्रतिपूजयेत् ॥ उत्तरेणाञ्चनङ्कुत्वाश्रवणान्तेविसर्जयेत् ॥ १५ ॥ यदात्वष्टादशभुजांमहामायां प्रपूजयेत् ॥ दुर्गातन्त्रेणम
 न्त्रेणतत्रापिशृणुभैरव ॥ १६ ॥ कन्यायाङ्कुष्णपक्षस्यपूजयित्वाईभेदिवा ॥ नवम्याम्बोधयेद्देवीगीतवादित्रनिस्वनैः ॥
 ॥ १७ ॥ शुक्लपक्षेचतुर्थ्यान्तुदेवीकेशविमोचनम् ॥ प्रातरेवतुपञ्चम्यांस्नापयेत्तुशुभैर्जलैः ॥ १८ ॥ सप्तम्याम्पत्रिकापूजा
 अष्टम्याञ्चाप्युपोषणम् ॥ पूजाजागरणञ्चैवनवम्यामिद्विधिवद्वलिः ॥ १९ ॥ सम्प्रेषणन्दशम्यान्तुकीडाकौतुकमङ्गलैः ॥ नी
 राजनन्दशम्यान्तुबलवृद्धिकरम्महत् ॥ २० ॥ यदावैवैष्णवीन्देवीमहामायाञ्जगन्मयीम् ॥ पूजयेत्तत्रचतदाविशेषंशृणुभैरव ॥
 ॥ २१ ॥ कन्यासंस्थेरवौपूजायाशुक्लातिथिरष्टमी ॥ तस्यांरात्रौपूजितव्यामहाविभवविस्तरैः ॥ २२ ॥ नवम्याम्बलिदा
 नन्तुकर्तव्यव्यैयथाविधि ॥ जपहोमञ्चविधिवत्कुर्व्यात्तत्रविभूतये ॥ २३ ॥ सम्पूजयेन्महादेवीमष्टपुष्पिकयानरः ॥ रामस्या
 नुग्रहार्थायरावणस्यवधायच ॥ २४ ॥ रात्रावेवमहादेवीब्रह्मणाबोधितापुरा ॥ ततस्तुत्यक्तनिद्रासानन्दायामाश्विनेसिते ॥
 ॥ २५ ॥ जगामनगरींलङ्काय्यत्रासोद्राघवःपुरा ॥ तत्रगत्वामहादेवीतदातौरामरावणौ ॥ २६ ॥ युद्धेनियोजयामासस्वयम
 न्तर्हिताम्बिका ॥ रक्षसाव्वाँनराणाञ्चजग्ध्वासामांसशोणिते ॥ २७ ॥ रामरावणयोर्युद्धं सप्ताहंसान्ययोजयेत् ॥ व्यतीते
 सप्तमेरात्रौनवम्यांरावणन्ततः ॥ २८ ॥ रामेणघातयामासमहामायाजगन्मयी ॥ यावत्तयोःस्वयन्देवीयुद्धकेलिमुदैक्षत ॥

का०

१९०

॥२९॥ तावत्तु सप्तरात्राणि सर्वदेवैः सुपूजिता ॥ निहते रावणे वीरे न वम्यांसकलैः सुरैः ॥ ३० ॥ विशेषपूजान्दुर्गायाश्चक्रे लोक
पितामहः ॥ ततः सम्प्रेषिता देवी दशम्यां शाबरोत्सवैः ॥ ३१ ॥ शक्रोऽपि देवसेनायानीराजमथाकरोत् ॥ शान्त्यर्थं सुरसैन्यानां
न्देवराज्यस्य वृद्धये ॥ ३२ ॥ रामरावणबाणेन युद्धञ्चावेक्ष्य भीतिदम् ॥ तृतीयायान्तुलङ्कायाः पूर्वोत्तरदिशि स्थितम् ॥ ३३ ॥
स्वातीनक्षत्रयुक्तायाम्भीतं सुरबलम् महत् ॥ शान्त्यर्थं व्यस्यामास देवेन्द्रो वचनाद्वरे ॥ ३४ ॥ ततस्तु श्रवणेनाथदशम्याश्चण्डि
कां शुभाम् ॥ विसृज्य चक्रेशान्त्यर्थं बलनीराजनं हरिः ॥ ३५ ॥ नीराजितबलः शक्रस्तत्र रामञ्च राघवम् ॥ सम्प्राप्य प्रययौ स्वर्गं
सहदेवैः शचीपतिः ॥ ३६ ॥ इति वृत्तम् पुराकल्पे मनोः स्वायम्भुवेन्तरे ॥ प्रादुर्भूता दशभुजा देवी देवहिताय वै ॥ ३७ ॥ नृणां
न्त्रेतायुगस्यादौ जगताहितकाम्यया ॥ पुराकल्पे यथा वृत्तम् प्रतिकल्पन्तथा तथा ॥ ३८ ॥ प्रवर्तते स्वयन्देवी दैत्यानां नाश
नाय वै ॥ प्रतिकल्पम्भवेद्रामोरावणश्चापिराक्षसः ॥ ३९ ॥ तथैव जायते युद्धन्तथा त्रिदशसङ्गमः ॥ एवं रामसहस्राणि रावणानां
सहस्रशः ॥ ४० ॥ अवितव्यानि भूतानि तथा देवी प्रवर्तते ॥ पूजयन्ति सुरास्सर्वे बलवन्नीराजयन्त्यपि ॥ ४१ ॥ तथैव च नराः सर्वे
कुर्याः पूजार्थं विधिः ॥ बलनीराजनं राजा कुर्याद्बलविद्धये ॥ ४२ ॥ दिव्यालङ्कारयुक्ताभिर्वीरुणीभिः प्रवर्तनम् ॥ कर्तव्य
नृत्यगीतानि क्रीडाकौतुकमङ्गलैः ॥ ४३ ॥ मोदकैः पिष्टकैः पेयैर्भक्ष्यभोज्यैरनेकशः ॥ कूष्माण्डैर्नारिकेलैश्च खज्जूरैः पनसैस्त

पु०

अ. ६२

१९०

था ॥ ४४ ॥ द्राक्षामलकशाण्डिल्यैःक्षीहैश्चकरुणैस्तथा ॥ कशेरुक्रमुकैर्मूलैःसजम्बूतिन्दुकादिभिः ॥ ४५ ॥ गव्यैर्गु
 डैस्तथामांसैर्मर्द्यैर्मधुभिरेवच ॥ बालप्रियैश्चनैवेद्यैर्लज्जाक्षतफलादिभिः ॥ ४६ ॥ इक्षुदण्डैःसिताभिश्चलवलोनागरद्र
 कैः ॥ अजाभिर्मर्महिषैर्मषैरात्मशोणितसञ्चयैः ॥ ४७ ॥ पक्ष्यादिवलिजातीयैस्तथानानाविधैर्मृगैः ॥ पूजयेच्चजगद्वात्रोम्मां
 सशोणितकर्मैः ॥ ४८ ॥ रात्रौस्कन्दविशाखस्यकृत्वापिष्टकपुत्रिकाम् ॥ पूजयेच्छत्रुनाशायदुर्गायाःप्रीतयेतथा ॥ ४९ ॥
 होमश्चसतिलैराज्यैर्म्मांसैरपितथाचरेत् ॥ उग्रचण्डादिकाःपूज्यास्तथाष्टौयोगिनीःशुभाः ॥ ५० ॥ योगिन्यश्चतुःषष्टिस्त
 थावैकोटियोगिनीः ॥ नवदुर्गास्तथापूज्यादेव्याःसन्निहिताःशुभाः ॥ ५१ ॥ जयन्त्यादिर्गन्धपुष्पैस्तादेव्यामूर्तयोयतः ॥
 देव्याःसर्वाणिचास्त्राणिभूषणानितथैवच ॥ ५२ ॥ अङ्गप्रत्यङ्गयुक्तानिवाहनं सिंहमेवच ॥ महिषासुरमर्दिन्याःपूजयेद्भूत
 येसदा ॥ ५३ ॥ पुराकल्पेमहादेवीमनोःस्वायम्भुवेन्तरे ॥ नृणाङ्कतयुगस्यादौसर्वदेवैस्तुतासदा ॥ ५४ ॥ महिषासुर
 नाशायजगतांहितकाम्यया ॥ योगनिद्रामहामायाजगद्वात्रीजगन्मयी ॥ भुजैःषोडशभिर्युक्ताभद्रकालीतिविश्रुता ॥ ५५ ॥
 क्षीरोदस्योत्तरेतीरेविभ्रतीविपुलान्तनुम् ॥ अतसीपुष्पवर्णाभाज्वलत्काञ्चनकुण्डला ॥ ५६ ॥ जटाजूटसखण्डेन्दुमुकुट
 त्रयभूषिता ॥ नागहारेणसहितास्वर्णहारविभूषिता ॥ ५७ ॥ शूलश्चक्रश्चखट्वाङ्गश्चशङ्खश्चाम्बाणान्तथैवच ॥ शक्तिर्वज्रश्चदण्डश्च

का० नित्यन्दक्षिणबाहुभिः ॥ ५८ ॥ विभ्रतीसततन्देवोविकाशिदशनोज्ज्वला ॥ खेटकश्चर्मचापश्चपाशश्चाङ्कुशमेवच ॥ ५९ ॥ घ
 १९१ ण्टाम्पर्शुञ्चमुशलम्बिभ्रतीवामपाणिभिः ॥ सिंहस्थानयनैरक्तवर्णैस्त्रिभिरतिज्वला ॥ ६० ॥ शूलेनमहिषम्भित्वातिष्ठन्ती
 परमेश्वरी ॥ वामपादेनचाक्रम्यतत्रदेवीजगन्मयी ॥ ६१ ॥ तान्दृष्ट्वासकलादेवाःप्रणम्यपरमेश्वरीम् ॥ नोचुःकिञ्चनतन्दृष्ट्वा
 निहतम्महिषासुरम् ॥ ६२ ॥ ततःप्रोवाचदेवास्तान्ब्रह्मादीन्परमेश्वरी ॥ स्मितप्रभित्रवदनाविकाशिवदनोज्ज्वला ॥ ६३ ॥
 गच्छन्तुभोःसुरगणाजम्बुद्वीपान्तरम्प्रति ॥ हिमवत्पर्वतासन्नेवरङ्गात्यायनाश्रमम् ॥ ६४ ॥ तत्रैवभवतांसाध्यम्भविष्यतिन
 संशयः ॥ इत्युक्त्वासामहादेवीतत्रैवान्तरधीयत ॥ ६५ ॥ देवाअपितदाजग्मुःकात्यायनमुनेःपुरम् ॥ आश्रमम्प्रतितेगत्वावि
 स्मयाविष्टमानसाः ॥ ६६ ॥ निहतोमहिषोदेव्यादिष्टोस्माभिर्यदर्थतः ॥ स्तुताचैषामहादेवीजगद्वात्रीजगन्मयी ॥ ६७ ॥
 किमर्थमाहसादेवीगन्तुङ्कात्यायनाश्रमम् ॥ किमन्यद्वाञ्छितङ्कार्थमस्माकव्वाभविष्यति ॥ ६८ ॥ इतिब्रुवन्तरतेसर्वेगच्छ
 न्तिस्मपरस्परम् ॥ हिमवत्पर्वतासन्नम्मुनिङ्कात्यायनाश्रमम् ॥ ६९ ॥ तत्रसेन्द्राःसदिक्पालाब्रह्मविष्णुशिवास्तथा ॥ नि
 पेदुःसुचिरम्प्रीतादुर्गादर्शनलालसाः ॥ ७० ॥ ततोरुद्रगणाःसर्वेमहिषासुरचेष्टितम् ॥ आगत्यकथयामासुर्देवलोकपराभ
 वम् ॥ ७१ ॥ ततस्तत्रमहाकोपम्ब्रह्मविष्णुशिवादयः ॥ चक्रुःकोन्योस्तिमहिषोहतोदेव्यासदानवः ॥ ७२ ॥ पुनर्येने

पु०

अ०६२

१९१

हक्रियतेजगद्विध्वंसनम्भृशम् ॥ इतिप्रकुप्यतान्तेषांशरीरेभ्यःपृथक्पृथक् ॥ ७३ ॥ निश्चक्रमुश्वतेजौसिशक्तिरूपाणित
 क्षणात् ॥ तत्तेजोभिद्वृतवपुर्देवीकात्यायनेनैवै ॥ ७४ ॥ सन्धुक्षितापूजिताचतेनकात्यायनीस्मृता ॥ ततस्तेनैवमन्त्रेणदशबाहु
 युतेनैवै ॥ ७५ ॥ पश्चाज्जघानमहिषञ्जगद्वात्रीजगन्मयी ॥ यदास्तुतामहादेवीबोधिताचाश्विनस्यच ॥ ७६ ॥ चतुर्दशीकृ
 ष्णपक्षेप्रादुर्भूताजगन्मयी ॥ देवानान्तेजसाम्मूर्तिःशुक्लपक्षेसुशोभने ॥ ७७ ॥ सप्तम्यांसाकरोद्देवीअष्टम्यान्तैरलङ्कृता ॥
 नवम्यामुपहारैस्तुपूजितामहिषासुरम् ॥ ७८ ॥ निजघानदशम्यान्तुविसृष्टान्तर्हिताशिवा ॥ ७९ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥
 श्रुत्वेमांसगरोराजादेव्याःसङ्गतिमुत्तमाम् ॥ संशयालुश्चतद्रूपेपुनरौर्वमपृच्छत ॥ ८० ॥ ॥ सगरउवाच ॥ ॥ यदिपश्चा
 न्महादेवीजघानमहिषासुरम् ॥ कथम्पूर्वम्भद्रकालीरूपाभून्महिषासुरम् ॥ ८१ ॥ तथाहिदर्शनंतस्याःपादाक्रान्तश्चका
 रच ॥ इदिशूलेननिर्बिम्बन्नन्ददृशुःसकलाःसुराः ॥ ८२ ॥ एवन्तुसंशयञ्छिन्धिमुनिश्रेष्ठममाधुना ॥ ॥ और्वउवाच ॥ ॥ शृणु
 त्वन्नृपशार्दूलभद्रकालीयथापुरा ॥ ८३ ॥ प्रादुर्भूतामहामायामहिषेणसहैवतु ॥ महिषासुरएवासौनिद्रायान्निशिपूर्वतः
 ॥ ८४ ॥ स्वप्नप्रददृशेवीरोदारुणङ्घोरदर्शनम् ॥ महामायाभद्रकालीछित्त्वाखड्गेनमेशिवम् ॥ ८५ ॥ पपौतस्यचरक्तानि
 व्यादितास्यातिभोषणा ॥ ततःप्रातर्भययुतःसदैव्योमहिषासुरः ॥ ८६ ॥ तामेवपूजयामाससुचिरंसानुगस्तदा ॥ आरा

का० १९२ धितातदादेवीमहिषेणासुरेणवै ॥ ८७ ॥ प्रादुर्भूताभद्रकालीभुजैःषोडशभिर्युता ॥ ततःप्रणम्यमांहषोमहामायाञ्जगन्म
 यीम् ॥ ८८ ॥ उवाचेदव्यँधोनममूर्तिर्भक्तियुतोसुरः ॥ ॥ महिष उवाच ॥ ॥ देविखड्गेनसञ्छिद्यशोणितानिशिरोमम ॥ ८९ ॥ अ.६२
 त्वयाभुक्तानिदृष्टानिमयास्वप्नेननिश्चतम् ॥ अवश्यन्तुत्वयाकार्य्यमयाज्ञातम्प्रमाणतः ॥ ९० ॥ एतद्रुधिरपानस्मेतत्रैक
 न्देहिमेवरम् ॥ वद्यस्तवाहन्नात्रास्तिसंशयःपरमेश्वरि ॥ ९१ ॥ ममापितत्रनोदुःखन्नियतिःकेनलङ्घ्यते ॥ किन्तुत्वयैवसहितः
 शम्भुराराधितःपुरा ॥ ९२ ॥ ममपित्रामदर्थेनजातःपश्चादहन्ततः ॥ मयाप्याराधितःशम्भुःप्राप्ताचेष्टातथाविधाः ॥ ९३ ॥
 मन्वन्तरत्रयर्थ्यावदसुरंराज्यमुत्तमम् ॥ अकनृकम्मयामुक्तमनुतापोनविद्यते ॥ ९४ ॥ कात्यायनेनमुनिनाशप्तोहंशिष्य
 कारणात् ॥ सीमन्तिनोविनाशन्तेकरिष्यतिनसंशयः ॥ ९५ ॥ पुरामुनिन्तपस्यन्तरौद्राश्चैत्रामसत्तमम् ॥ मुनेःकात्याय
 नाख्यस्यशिष्यंहिमवदन्तिके ॥ ९६ ॥ दिव्यस्त्रीरूपमतुलङ्कृत्वाहङ्कौतुकान्तदा ॥ मयासम्मोहितोविप्रोऽयजत्सद्यस्तदात
 पः ॥ ९७ ॥ नदूरात्संस्थितेनाहम्ममुनिनाकात्यसूनुना ॥ ज्ञात्वामायान्तदासप्तःशिष्यार्थेक्रोधवह्निना ॥ ९८ ॥ यस्मा
 त्वयामेशिष्योयम्मोहितस्तपसञ्च्युतः ॥ कृतस्त्वयास्त्रीरूपेणतत्त्वास्त्रीनिहनिहनिष्यति ॥ ९९ ॥ इतिमांशतवान्पूर्वम्मुनिः
 कात्यायनःस्वयम् ॥ तस्यशापस्यकालोयमागत्यसमुपस्थितः ॥ १०० ॥ देवेन्द्रत्वंमयाप्राप्तम्भुक्तन्निभुवनंसमम् ॥ कि

पु०

अ.६२

१९२

अन्नशोच्यमेत्रास्तिवाञ्छनीयंहियन्मया ॥ १ ॥ तस्मात्स्वाम्यैप्रपन्नोहम्प्रात्थ्यैषंहियन्मम ॥ तद्देहिदेविदुर्गेत्वम्भूय
 भ्यन्नन्नमोनमः ॥ २ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ प्रार्थनीयोवरोयस्तेतम्बृणुध्वम्महाऽसुर ॥ दास्यामितेवरम्प्रात्थ्यैसंशयोनात्र
 विद्यते ॥ ३ ॥ ॥ महिषउवाच ॥ ॥ यज्ञभागमहम्भोक्तुमिच्छामित्वत्प्रसादतः ॥ यथामखेषुसर्वेषुपूज्योहंस्यात्तथाकुरु
 ॥ ४ ॥ त्वत्पादसेवान्नत्यक्षयेयावत्सूर्यःप्रवर्तते ॥ एवम्बरद्वयन्देहियदिदेयोवरोमम ॥ ५ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ यज्ञभा
 गाःसुरेभ्यस्तुकल्पितावैपृथक्पृथक् ॥ भागोनविद्यतेचान्योयन्दास्यामितवाऽधुना ॥ ६ ॥ किन्तुत्वयिमयायुर्देनिहतेमहि
 षासुर ॥ नैवत्यक्षसिमत्पादंसततन्नात्रसंशयः ॥ ७ ॥ ममप्रवर्ततेपूजायत्रयत्रचतत्रते ॥ पूज्यश्चिन्त्यश्चतत्रैवकायोयत्तवदा
 नव ॥ ८ ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्याःप्रत्यूचेमहिषासुरः ॥ वरम्प्राप्येहमुदितःप्रसन्नवदनस्तदा ॥ ९ ॥ उग्रचण्डेभद्रकालि
 दुर्गेदेविनमोस्तुते ॥ प्रभूतामूर्तयोदेविभवत्यांसकलात्मिकाः ॥ १० ॥ काभिस्तेमूर्तिभिःपूज्योयज्ञेहम्परमेश्वरि ॥ तत्स
 माचक्ष्वयदिमेभवत्येहकृपाकृता ॥ ११ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ यानिनामानिप्रोक्तानित्वयेहमहिषासुर ॥ तासुमूर्तिषु
 सम्पृष्टःपूज्योलोकेभविष्यति ॥ १२ ॥ उग्रचण्डेति यामूर्तिर्भद्रकालीत्यहम्पुनः ॥ ययामूर्यात्वांहनिष्येसादुर्गेतिप्रकी
 र्तिता ॥ १३ ॥ एतासुमूर्तिषुसदापादलोत्पन्नाभवान् ॥ पूज्योभविष्यतिस्वर्गेदेवानामपिरक्षसाम् ॥ १४ ॥ आदि

का०

१९३

सृष्टावुग्रचण्डामूर्त्यां त्वन्निहतः पुरा ॥ द्वितीयसृष्टौ तु भवान्भद्रकाल्यामया हतः ॥ १५ ॥ दुर्गारूपेणाधुना त्वां हनिष्यामि सहा
 नुगम् ॥ किन्तु पूर्ववन्नगृहीतस्त्वम्मापादयोस्तले ॥ १६ ॥ अधुना प्रार्थितवरो गृहीतः पूर्वकामयोः ॥ ग्रहीतव्यश्च पश्चा
 त्वय्यज्ञभागोपभुक्तये ॥ १७ ॥ और्व्य उवाच ॥ इत्युक्त्वा सामहामाया उग्रचण्डा हयातनुम् ॥ दर्शयामास च तदामहिषाया
 सुराय वै ॥ १८ ॥ यामूर्तिः षोडशभुजा भद्रकालीति विश्रुता ॥ तथैव मूर्तिं म्बाहुभ्यां अपराभ्यान्तु विभ्रती ॥ १९ ॥ दक्षि
 णाधोगदाव्यामपाणिना पादपात्रकम् ॥ सुरापूर्णश्च शिरसामुण्डमालाविलेशयम् ॥ २० ॥ भिन्नाञ्जनचयप्रख्याप्रचण्डासि
 हवाहिनी ॥ रक्तनेत्रा महाकाया युक्ताष्टादशबाहुभिः ॥ २१ ॥ उग्रचण्डा भद्रकाली देव्या मूर्तिद्वयन्तथा ॥ महिषः प्रणना
 माशुदृष्ट्वा विस्मयमागतः ॥ २२ ॥ ततो यथापदाक्रम्य निहतो महिषासुरः ॥ तथैव जगृहे पादतले देवीद्वयंतुतम् ॥ २३ ॥
 हृदि शूलेन निर्भिन्नम्माहिषं च शिरस्ककम् ॥ गृहीतकेशन्देव्या तु निर्व्यादात्र विभूषितम् ॥ २४ ॥ वमद्रक्तम्माहाकायं दृष्ट्वा पृ
 थ्वतनुं स्वकम् ॥ भयम्प्राप्यासुरः सोऽथ शुशोच च मुमोह च ॥ २५ ॥ ततस्तु क्षणमात्मानं संस्तभ्य स तु दानवः ॥ प्रणम्य व
 चनन्देवीमिदमाह स गद्गदम् ॥ २६ ॥ महिष उवाच ॥ यदि देवि प्रसन्नासि यज्ञभागाश्च कल्पिताः ॥ तदाममान्यदानां शण
 वमेतद्भवेन हि ॥ २७ ॥ यथा हन्नसुरैः सार्द्धं हृदि स्थे वैरमद्भुतम् ॥ तथामाङ्कुरभो देवि न जन्मप्रलभेयथा ॥ २८ ॥ ॥ देव्युवाच ॥

पु०

अ. ६२

१९३

आराधिताहम्भवतावरोदतोमयातव ॥ वध्यश्चत्वम्ममैवेहनात्रकार्यविचारणा ॥ २९ ॥ यत्त्वयाप्रार्थितञ्चापिसर्वैः सुरगणैः
 सह ॥ विरोधीमेसदामाभूदितिचापिभविष्यति ॥ १३० ॥ मत्पादनलसंस्पर्शाच्छरीरन्तवदानव ॥ यज्ञभागोपभोगायविशि
 र्णन्नभविष्यति ॥ ३१ ॥ तवजीवात्मभिः प्राणाः सर्व्वे एव महासुर ॥ हरस्यपादसंय्योगाच्चिरंस्थास्यतिकेवलम् ॥ ३२ ॥ कल्पको
 टिसहस्राणि त्रिंशत्त्वम्महिषासुर ॥ शतानिचाष्टावन्यानिजन्मतेनभविष्यति ॥ ३३ ॥ इतिदेवीवरन्दत्वामहिषायासुरायवे ॥
 प्रणतातेनश्चिरसात्तत्रैवान्तरधियत ॥ ३४ ॥ महिषोपिनिजस्थानम्पुनः प्रायात्समोहितः ॥ माययाचासुरम्भावमादायनृपपूर्व्व
 वत् ॥ ३५ ॥ ॥ सगरउवाच ॥ ॥ अनेकेनिहतादैत्यामाययालोकभूतये ॥ नतेपुनः प्रगृहीतातेभ्योदत्तावरानव ॥ ३६ ॥ तेनवा
 कारणेनेयम्प्रगृहीतोवराः कथम् ॥ दत्तास्तस्मैसमाचक्ष्वममसम्यग्द्विजोत्तम ॥ ३७ ॥ और्व्वउवाच ॥ आराधितोमहादेवोर
 म्भेणासुरवैरिणा ॥ चिरेणसचसुप्रीतस्तपसातस्यशङ्करः ॥ ३८ ॥ अथतुष्टोमहादेवः प्रत्यक्षंरम्भमूचिवान् ॥ प्रीतोस्मितेवरं
 रम्भवरयस्वयथेप्सितम् ॥ ३९ ॥ एवमुक्तः प्रत्युवाचरम्भस्तञ्चन्द्रशेखरम् ॥ अपुत्रोहम्महादेवयदितेमय्यनुग्रहः ॥ ४० ॥ म
 मजन्मत्रयेपुत्रोभवान्भवतुशङ्कर ॥ अवध्यः सर्व्वभूतानाञ्जेताचत्रिदिवौकसाम् ॥ ४१ ॥ चिरायुश्चयशस्वीचलक्ष्मीवान्त्सच
 शङ्कर ॥ एवमुक्तस्तुदैत्येनप्रत्युवाचवृषध्वजः ॥ ४२ ॥ भवन्त्येतद्वाञ्छितन्तेभविष्यामिसुतस्तव ॥ इत्युक्त्वासमहादेवस्तत्रै

का०

१९४

वान्तरधीयत ॥ ४३ ॥ रम्भोपियातः स्वस्थानं हर्षोत्फुल्लविलोचनः ॥ पयिगच्छन्सरम्भो यददर्शमहिषीं शुभाम् ॥ ४४ ॥ त्रिहा
 यणीञ्चित्रवर्णा सुन्दरी मृतशालिनीम् ॥ सतान्ष्टष्टाथमहिषीं रम्भः कामेन मोहितः ॥ ४५ ॥ दोर्भ्याङ्गहीत्वा च तदा चकार सुरतो
 त्सवम् ॥ तयोः प्रवृत्ते सुरते तदा सा तस्य तेजसा ॥ ४६ ॥ दधारमहिषी गर्भन्तदा भून्महिषासुरः ॥ तस्यां स्वांशेन गिरिशस्त
 त्पुत्रं त्वमवाप्तवान् ॥ ४७ ॥ वरुधे सतदाराम्भिः शुक्लपक्षे समुद्रवत् ॥ तच्च कात्यायनमुनिः शतवान्महिषासुरम् ॥ ४८ ॥
 दुर्णयव्यौक्ष्यशिष्यार्थे शिष्यानुग्रहकारकः ॥ कात्यायनेन शतन्तर्विज्ञायमहिषासुरम् ॥ ४९ ॥ प्राह प्रणाय पूर्वन्तु चण्डिका
 चन्द्रशेखरः ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ देविकात्यायनेनायं शत्पोद्यमहिषासुरः ॥ १५० ॥ योषिद्विनाशकर्त्रीति भु
 वितेति जगन्मय ॥ निःसंशयमृषेर्व्यभिचयितिनसंशयः ॥ ५१ ॥ मदीयो महिषः कायस्त्वया देवि जगन्मयि ॥ हन्त
 व्यः सततय्यै गयुक्तः पूर्वपरेपि च ॥ ५२ ॥ हरिर्हरिस्वरूपेण त्वाम्बोदुङ्गमो धुना ॥ ममायम्माहिषः कायस्तव वोढा भविष्य
 ति ॥ इति पूर्वम् महादेवो देवीम् प्रार्थितवान्पुरा ॥ ५३ ॥ तेन देवी महादेवश्च ग्राहमहिषासुरम् ॥ त्रिषु जन्मसु पुत्रो भूद्रम्भ
 स्य भगवान्हरः ॥ ५४ ॥ सृष्टित्रये सरम्भोऽपि रम्भ एव व्यजायत ॥ आसुरन्तादृशन्तेपेतपः परमदारुणम् ॥ ५५ ॥ त
 थैवाराधितः शम्भुः पुत्रार्थे प्रददौ वरम् ॥ तथैव महिषीम्भेजे प्रथमं सुरतायसः ॥ ५६ ॥ तस्यान्तथा भवद्वीरो दानवो महिषा

पु०

अ. ६२

१९४

सुरः ॥ तथैवशेषेभगवान्मुनिःकात्यायनस्तुतम् ॥ ५७ ॥ इतिप्रवृत्तेपूर्वस्मिन्परस्मिन्सतुजन्मनि ॥ महिषःपूजयिताथ
 देवीम्बरमयाचत ॥ ५८ ॥ तृतीयेजन्मनिवरम्प्राप्यकल्पानशेषतः ॥ नेहमेजन्मभवितीत्येवम्बरमयाचत् ॥ ५९ ॥ तेनदेवी
 पादतलेतिष्ठत्येषोसुरोधुना ॥ नोत्पत्तिरपितस्यास्तिसर्व्यैर्तान्तानुदूतृष ॥ ६० ॥ एवन्देवीप्रसादेनमहादेवाँशसम्भवः ॥
 परामवापसततम्प्रतिपत्तिमहासुरः ॥ ६१ ॥ इतितेकथितंराजन्यथासमहिषासुरः ॥ देवीपादतलम्प्राप्ययथासोद्यापि
 मोदते ॥ ६२ ॥ प्रस्तुतशृणुभोराजन्कथयामि नृपोत्तम ॥ ६३ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इतिवःकथितंराजासगरःसहि
 तोयथा ॥ और्वेणचक्रेसर्व्यैर्दन्देवीमहिषयोजने ॥ ६४ ॥ पुनर्घ्यदाहभूयायसगरायमहात्मने ॥ तच्छृण्वन्तुमुनिश्रेष्ठागुह्या
 द्रुह्यतरम्परम् ॥ ६५ ॥ ॥ इतिकालिकापुराणेमहिषासुरोपाख्यानेद्विषष्ठितमोध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ और्वउवाच ॥ ॥
 यथाहभगवान्देवोभैरवायमहात्मने ॥ वेतालायनृपश्रेष्ठतथात्वम्प्रस्तुतंशृणु ॥ १ ॥ ॥ भगवानुवाच ॥ ॥ उग्रचण्डाचया
 मूर्तिरष्टादशभुजाभवत् ॥ सानवम्याम्पुराकृष्णपक्षेकन्यांगतेरवौ ॥ २ ॥ प्रादुर्भूतामहामायायोगिनीकोटिभिःसह ॥
 आषाढस्यतुपूर्णयांसत्रन्द्वादशवार्षिकम् ॥ ३ ॥ दक्षःकर्तुंसमारेभेवृताःसर्व्यैर्दिवाकसः ॥ ततोहन्नवृतस्तेनदक्षेणसुमहात्म
 ना ॥ ४ ॥ कपालीतिसतीचापितज्जायेतिचनोवृताः ॥ ततोरोषसमायुक्ताप्राणैस्तत्त्याजसासती ॥ ५ ॥ त्यक्तदेहा

का०

१९५

सतीचापिचण्डमूर्तिस्तदाभवत् ॥ ततःप्रवृत्तेयज्ञेपितस्मिन्द्वादशवार्षिके ॥ ६ ॥ नवम्याङ्कुष्णपक्षेतुकन्यायाश्चणुमूर्ति
 धृक् ॥ योगनिद्रामहामायायोगिनीकोटिभिःसह ॥ ७ ॥ सतीरूपम्परित्यज्ययज्ञभङ्गमथाकरोत् ॥ शङ्करस्यगणैः
 सर्वैःसहिताशङ्करेणच ॥ ८ ॥ स्वयव्वंभञ्जसादेवीमहासत्रम्महात्मनः ॥ ततोदेव्यामहाक्रोधेव्यतोतंत्रिदिवौकसः ॥
 ॥ ९ ॥ पूजयाश्चक्रुरतुलान्देवीम्पूर्वोदितेनवै ॥ पूर्वोदितविधानेनपूजामस्यादिवौकसः ॥ १० ॥ कृत्वैवपरमामापुर्निवृ
 त्तिन्दुःखहानये ॥ एवमन्यैरपिसदाकार्यन्देव्याःप्रपूजनम् ॥ ११ ॥ विभूतिमतुलाम्प्राप्तुश्चतुर्वर्गप्रदायिकाम् ॥ यो
 मोहादथवालस्यादेवीन्दुर्गाम्महोत्सवे ॥ १२ ॥ नपूजयतिदम्भाद्वाद्द्वेषाद्वाप्यथभैरव ॥ क्रुद्धाभगवतीतस्यकामानिष्टान्नि
 हन्तिवै ॥ १३ ॥ परत्रचमहामायाबलिम्भूत्वाप्रजायते ॥ अष्टम्यारुधिरैश्चैवमहामांसैःसुगन्धिभिः ॥ १४ ॥ पूजयेद्बहुजाती
 यैर्बलिभिर्भोजनैःशिवाम् ॥ सिन्दूरैःपट्टवासोभिर्नानाविधविलेपनैः ॥ १५ ॥ पुष्पैरनेकजातीयैर्फलैर्बहुविधैरपि ॥ उपवा
 सम्महाष्टम्याम्पुत्रवान्नसमाचरेत् ॥ १६ ॥ यथातथैवपूतात्माव्रतीदेवीम्प्रपूजयेत् ॥ पूजयित्वामहाष्टम्यान्नवम्याम्बलिभि
 स्तथा ॥ १७ ॥ विसर्जयेद्दशम्यान्तुश्रवणेसावरोत्सवैः ॥ अत्यपादोदिवाभागेश्रवणस्ययदाभवेत् ॥ १८ ॥ तदासम्प्रेषण
 न्देव्यादशम्यांकारयेद्बुधः ॥ वासिनीभिःकुमारीभिर्वैश्याभिर्नर्तकैस्तथा ॥ १९ ॥ शङ्खतूर्य्यनिनादैश्चमृदङ्गैर्पट्टैस्तथा ॥ ध्व

पु०

अ.६३

१९५

जैर्ब्रह्मैर्बर्हूविधैर्लजपुष्पप्रकीर्णकैः ॥ २० ॥ धूलिकर्दमविक्षेपैः क्रीडाकौतुकमङ्गलैः ॥ भगलिङ्गभिधानैश्च भगलिङ्गप्रगीतकैः ॥
 ॥ २१ ॥ भगलिङ्गादिशब्दैश्च क्रीडयेयुरलज्जनाः ॥ परैर्त्राक्षिप्यतेयस्तुयः परात्राक्षिपेद्यदि ॥ २२ ॥ क्रुद्धाभगवतीतस्य शापन्द
 द्यात्सुदारुणम् ॥ आदिपादोनिशाभागे श्रवणस्य यदा भवेत् ॥ २३ ॥ तदा देव्याः समुत्थानन्नवम्यान्नपुनर्दिवा ॥ अन्नपादोनि
 शाभागे श्रवणस्य यदा भवेत् ॥ २४ ॥ तदा देव्याः समुत्थानन्नवम्यान्दिनभागतः ॥ विसर्जनमनेनैव मन्त्रेण वत्सभैरव ॥ २५ ॥
 कर्तव्यमम्भसिस्थाप्य विसृज्य च विभूतये ॥ उत्तिष्ठ देवि चण्डेशेषु भाम्पूजाम्प्रगृह्य च ॥ २६ ॥ कुरुष्व मम कल्याणमष्टाभिः श
 क्तिभिः सह ॥ गच्छ गच्छ परं स्थानं स्वस्थानन्दे विचण्डिके ॥ २७ ॥ यत्पूजितम् मया देवि परिपूर्णं तदस्तु मे ॥ ब्रजत्वं श्रोतसि जले
 तिष्ठ गेहे च भूतले ॥ २८ ॥ निमज्ज्याम्भसि सन्त्यज्य पत्रिकावर्जिते जले ॥ पुत्रायुर्धनवृद्धयर्थं स्थापिता सि जले मया ॥ २९ ॥ इ
 त्यनेन तु मन्त्रेण देवीं संस्थापयेज्जले ॥ सर्वलोकहितार्थाय सर्वलोकविभूतये ॥ ३० ॥ दुर्गा तन्त्रेण मन्त्रेण पूजितव्ये उभे अ
 पि ॥ भद्रकालीमुग्रचण्डां महामायां महोत्सवे ॥ ३१ ॥ नेत्रबीजन्तु सर्वा साम्पूजने परिकीर्तितम् ॥ योगिनीनान्तु सर्वा
 सांन्मूलमूर्तेस्तथैव च ॥ ३२ ॥ मन्त्रन्तथोग्रचण्डायाः पृथक्त्वं शृणु भैरव ॥ आद्यद्वयन्नेत्रबीजमन्त्रस्योपान्तमन्तरे ॥
 ॥ ३३ ॥ वह्निनान्तःस्वरेणेन्दुविन्दुभ्यान्नम्रमौग्रकम् ॥ नेत्रबीजं द्वितीयन्तु द्विधा वर्तितमुच्यते ॥ ३४ ॥ भद्रकाल्यास्तु मन्त्रोय

का०

१९६

न्धर्मकामार्थसिद्धये ॥ यदातुवैष्णवीदेवीमहामायाजगन्मयी ॥ ३५ ॥ पूज्यतेवैष्णवीदेवीतन्त्रोक्ताअष्टयोगिनी ॥ ताःप्रो
 क्ताःशैलपूज्याश्चपुर्व्वकल्पेचभैरव ॥ ३६ ॥ उग्रचण्डादयश्चाष्टौदुर्गातन्त्रस्यकीर्तिताः ॥ भद्रकाल्यास्तुमन्त्रेणभद्रकालीम्प्र
 पूजयेत् ॥ ३७ ॥ पूजयेद्भूतिवृद्धयर्थमेताएवाष्टयोगिनीः ॥ जयन्तीम्मङ्गलाङ्गालीम्भद्रकालीङ्कपालिनीम् ॥ ३८ ॥ दुर्गाशिवा
 ङ्गमान्यात्रीन्दलेष्वष्टासुपूजयेत् ॥ यदोग्रचण्डातन्त्रेणसादेवीतत्रपूज्यते ॥ ३९ ॥ योगिन्यस्तत्रपूज्याःस्युरष्टावन्याश्चभैर
 व ॥ कौशिकीशिवदूतीचउमाहैमवतीश्वरी ॥ ४० ॥ शाकम्भरीचदुर्गाचसप्तमीचमहोदरी ॥ उमायाःसौम्यमूर्तेस्तुतन्त्रन्वं
 शृणुभैरव ॥ ४१ ॥ पादिःसमाप्तिसहितःफटन्तोनान्तएवच ॥ एकाक्षरस्यक्षरश्चउमातंत्रइतिस्मृतः ॥ ४२ ॥ सुवर्णसदृशी
 ङ्गौरीभुजद्वयसमन्विताम् ॥ नीलारविन्दंवामेनपाणिनाविभ्रतींसदा ॥ ४३ ॥ शुक्लन्तुचामरन्धृत्वाभग्नस्याङ्गेयदक्षिणे ॥
 विन्यस्यदक्षिणंहस्तन्तिष्ठन्तीम्परिचिन्तयेत् ॥ ४४ ॥ विनापिशम्भुरुद्राणीम्भक्तस्तुपरिचिन्तयेत् ॥ द्विभूजांस्वर्णगौराङ्गी
 म्पद्मचामरधारिणीम् ॥ ४५ ॥ व्याघ्राचर्मस्थितेपद्मेपद्मासनगतसिदा ॥ एतस्याःपूजनेप्रोक्ताअष्टौवेतालभैरव ॥ ४६ ॥
 योगिन्योनायिकाश्चापिपृथक्केनव्यवस्थिताः ॥ जयाचविजयाचैवमातङ्गीललितातथा ॥ ४७ ॥ नारायण्यथसावित्रीस्व
 धास्वहातथाऽष्टमी ॥ पूर्व्वशुभेनिशुम्भश्चदानवौध्रातरावुभौ ॥ ४८ ॥ बभूवतुमहासत्वौमहाकायौमहाबलौ ॥ अन्य

पु०

अ.६३

१९६

कस्यसुतौद्वौतौदन्तिनाविवदुर्मदौ ॥४९॥ मयाविनिहितेस्मिन्नन्धकारेयमहाबले ॥ ससैन्यवाहनौतौतुपातालतलमाश्रि
 तौ ॥५०॥ बभूवतुर्महाकायौमहासत्वौमहाबलौ ॥ ततस्तत्वातपस्तीव्रं ब्रह्माण्तौमहासुरौ ॥ ५१ ॥ सम्यक्तदातोषयतांस
 सुप्रीतोवरन्ददौ ॥ तौब्रह्मवरदत्तौतुसमासाद्यजगत्वयम् ॥५२॥ इन्द्रत्वमकरोच्छुम्भश्चन्द्रत्वञ्चनिशुम्भकः ॥ सर्वेषामेवदे
 वानार्घ्यं ज्ञागानुपाहरत् ॥५३॥ स्वयंशुम्भोनिशुम्भश्चदिकपालत्वञ्चतौगतौ ॥ सर्वेसुरगणाः सेन्द्रास्ततो गत्वाहिमाचल
 म् ॥५४॥ गङ्गावतारनिकटेमहामायाम्प्रतुष्टुः ॥ अनेकशःस्तुतादेवोतदासर्वामरोत्करैः ॥५५॥ मातङ्गवनितामूर्तिर्भूत्वा
 देवानपृच्छत् ॥ युष्माभिरमरैरत्रस्तूयतेकाचभाविनी ॥ ५६ ॥ किमर्थमागतायूयस्मतङ्गस्याश्रममप्रति ॥ एवम्ब्रुवन्त्यामात
 ङ्ग्यास्तस्यास्तुकायकोपतः ॥५७॥ समुद्रूताब्रवीद्देवीमांस्तुवन्तिसुरा इति ॥ शुम्भोनिशुम्भोत्सुरौबाधेतेसकलान्सुरान्
 ॥५८॥ तस्मात्तयोर्व्यायाहंस्तूयेतैः सकलैः सुरैः ॥ विनिःसृतायान्देव्यान्तुमातङ्ग्याः कायकोपतः ॥५९॥ भित्वाञ्जननिभाकृ
 णासाभूद्गौरीक्षणादपि ॥ कालिकाख्याभवत्सापिहिमाचलकृताश्रया ॥६०॥ तामुग्रतामृषयोवदन्तीहमनीषिणाः ॥ उग्राद
 पिभयात्रापियस्माद्भक्तान्सदाम्बिका ॥६१॥ एतस्याः प्रथमम्बीजं हूयितन्त्रयमेवच ॥ एषैवेकजटाख्यातुयस्मात्तस्माज्जटै
 किकाम् ॥ ६२ ॥ शृणुतश्चिन्तनञ्चास्याः सम्यग्वेतालभैरवौ ॥ यथाध्यात्वामहादेवीम्भक्तः प्राप्नोत्यभीप्सितम् ॥६३॥ चतु

का०

१९७

भूर्वाङ्गवर्णाम्मुण्डमालाविभूषिताम् ॥ खड्गन्दक्षिणपाणिभ्याम्बिभ्रतीन्दीवरन्त्वधः ॥ ६४ ॥ कर्त्रीञ्चखर्परञ्चैवक्रमा
 दामेनविभ्रतीं ॥ द्याल्लिखन्तीञ्जटामेकाम्बिभ्रतींशिरसास्वयम् ॥ ६५ ॥ मुण्डमालाधरांशीर्षेग्रोवायामपिसर्वदा ॥ वक्षसा
 नागहारन्तुविभ्रतींरक्तलोचनाम् ॥ ६६ ॥ कृष्णवस्त्रधराङ्क्याब्ज्याङ्ग्राजिनसमन्विताम् ॥ वामपादंशवहदिसंस्थाप्यदक्षि
 णम्पदम् ॥ ६७ ॥ विन्यस्यसिंहपृष्ठेतुलेलिहानांशवंस्वयम् ॥ सादृहासाम्महाघोरांदावयुक्तातिभीषणाम् ॥ ६८ ॥ चिन्त्योग्र
 तारासततम्भक्तिमद्भिःसुखेप्सुभिः ॥ एतस्याःसम्प्रवक्ष्यामियाअष्टौयोगिनिस्मृताः ॥ ६९ ॥ महाकालाथरुद्राणीउग्राभी
 मातथैवच ॥ घोराचभ्रामरीचैवमहारात्रिश्चसप्तमी ॥ ७० ॥ भैरवीचाष्टमीप्रोक्तायोगिनीस्ताःप्रपूजयेत् ॥ याकायकोषान्निः
 सूताकालिकायास्तुभैरव ॥ ७१ ॥ साकौशिकीतिविरूपाताचारुरूपामनोहरा ॥ सूताहृदयाद्देव्यारसनाग्रेणचण्डिका
 ॥ ७२ ॥ नैतस्याःसदृशीमूर्त्याचारुरूपेणविद्यते ॥ त्रिषुलोकेषुकान्त्यावानास्यास्तुल्याभविष्यति ॥ ७३ ॥ योगनिद्राम
 हामायायामूलप्रकृतिर्मता ॥ तस्याःप्राणस्वरूपेयन्देवीयाकौशिकीस्मृता ॥ ७४ ॥ नेत्रबीजन्तथैतस्याःबीजन्तुपरिकीर्ति
 तम् ॥ तन्त्रमस्याःप्रवक्ष्यामिमूर्तिरूपञ्चभैरव ॥ ७५ ॥ समाप्तिनान्त्यदन्त्यस्तुपङ्कगादिसविन्दुभिः ॥ षष्ठस्वरेणसंस्पृ
 ष्ठोन्विदुनासमलङ्कृतः ॥ ७६ ॥ कौशिकीमन्त्रतन्त्रोयंसर्वकामार्थदायकः ॥ तस्यास्तुसम्प्रवक्ष्यामियामूर्तिरिहभैरव ॥ ७७ ॥

पु०

अ०६३

१९७

शृणुष्वेकमनाभूत्वाजगदाह्लादकारकम् ॥ धम्मिल्लसय्यंतकचाविधोश्चाधोमुखोङ्कलाम् ॥ ७८ ॥ केशान्तेतिलकस्योर्द्धेदध
 तीसुमनोहरा ॥ मणिकुण्डलसङ्घट्टगण्डामुकुटमण्डिता ॥ ७९ ॥ सज्ज्योतिःकर्णपूराभ्याङ्कर्णमापूर्य्यसङ्गता ॥ सुवर्णम
 णिमाणिक्यनागहारविराजिता ॥ ८० ॥ सदासुगन्धिभिःपद्मैरमलानैरतिसुन्दरीम् ॥ मालाम्बिभर्तिग्रीवायांरत्नकेयू
 रधारिणी ॥ ८१ ॥ मृडालायतवृत्तैस्तुबाहुभिःकोमलैःशुभैः ॥ राजन्तीकञ्चुकोपेतपीनोन्नतपयोधरा ॥ ८२ ॥ क्षीणम
 ध्यापीतवस्त्रात्रिवलीप्रख्यभूषिता ॥ शलव्वज्जञ्जबाणञ्चखड्गशक्तिन्तथैवच ॥ ८३ ॥ दक्षिणैःपाणिभिर्देवीगृहीत्वातुविराजि
 ता ॥ गदाङ्गुष्ठाञ्चचापञ्चचर्मशङ्खन्तथैवच ॥ ८४ ॥ उर्द्धादिक्रमतोदेवीदधतीवामपाणिभिः ॥ सिंहस्योपरितिष्ठन्तीव्याघ्र
 चर्माणिकौशिकी ॥ ८५ ॥ बिभ्रतीरूपमतुलंससुरासुरमोहनम् ॥ एतस्याःशृणुवत्सख्य्यापूज्याअष्टयोगिनीः ॥ ८६ ॥ ताः
 पूजिताश्चकुर्वन्तिचतुर्वर्गन्नृणांसदा ॥ ब्रह्माणीप्रथमाप्रोक्ताततोमहेश्वरीमता ॥ ८७ ॥ कौमारीचैववाराहीवैष्णवीपञ्चमी
 तथा ॥ नारसिंहितथैवैन्द्रीशिवदूतीतथाष्टमी ॥ ८८ ॥ एताःपूज्यामहाभागायोगिनीकामदायिनीः ॥ देव्याललाटनिःक्रा
 न्तायाकालीतिचविश्रुता ॥ ८९ ॥ तस्यामन्त्रम्प्रवक्ष्यामिकामदंशृणुभैरव ॥ समाप्तिसहितोदन्त्यःप्रान्तस्तस्मात्पुरःसरः ॥
 ॥ ९० ॥ षष्ठस्वराग्निविन्दिन्दुसहितःसदिरेवच ॥ कालीतन्त्रमितिप्रोक्तन्धर्मकामार्थदायकम् ॥ ९१ ॥ एतन्मूर्तिम्प्रवक्ष्या

का०

१९८

मिवत्सैकाग्रमनाःशृणु ॥ नीलोत्पलदलश्यामाचतुर्बाहुसमन्विता ॥ १२ ॥ खट्वाङ्गश्चन्द्रहासश्चविभ्रतीदक्षिणेकरे ॥ वामेच
 र्मश्चपाशश्चऊर्ध्वाधोभावतःपुनः ॥ दधतीम्मुण्डमालाञ्चव्याघ्रचर्मधराम्बराम् ॥ १३ ॥ कृष्णाङ्गीदीर्घदंष्ट्राचअतिदीर्घाति
 भीषणा ॥ लोलजिह्वानिम्नरक्तनयनानादभैरवा ॥ १४ ॥ कबन्धवाहनापीनाविस्तारश्रवणानना ॥ एषाताराह्वयादेवीचामु
 ण्डेतिचगीयते ॥ १५ ॥ एतस्यायोगिनीश्चाष्टौपूजयेच्चिन्तयेद्यदि ॥ त्रिपुराभीषणाचण्डिकर्त्रीहर्त्रीविधानिका ॥ १६ ॥ करा
 लाशूलिनीचेतिअष्टौताःपरिकीर्तिताः ॥ एषातिकामदादेवीजाड्यहानिकरीसदा ॥ १७ ॥ एतस्याःसदृशीकाचित्कामदान
 हिविद्यते ॥ कौशिक्याहृदयाद्देवीनिःसृताध्यायतोहरेः ॥ १८ ॥ शिवदूतीतिसारख्यातायाचदेवशतैर्वृता ॥ मन्त्रमस्याःप्रव
 क्ष्यामिधर्मकामार्थदायकम् ॥ १९ ॥ यच्छृत्वासाधकोयातिदुर्लभंशिवमन्दिरम् ॥ यामाराध्यमहादेवींशिवदूतींशिवात्मि
 काम् ॥ १०० ॥ नचिराल्लभतेकामान्नरःसर्वजयीभवेत् ॥ अन्तःसमाप्तिसहितोविद्विन्दुभ्यांदशावरः ॥ १ ॥ स्वरेणोपान्तद
 न्त्येनसंस्पृष्टोन्तेनपूर्वशः ॥ सएवविन्दुयुगलपूर्वस्थोपान्तपावकः ॥ २ ॥ षष्ठस्वरकलाशून्यैःसहितःप्रथमस्थितः ॥ म
 न्त्रोयंशिवदूत्यास्तुशीवदूतीजयप्रदः ॥ ३ ॥ रूपमस्याःप्रवक्ष्यामिशृणुवत्सैकसम्मतः ॥ चतुर्भुजम्महाकायंसिन्दूरसदृश
 युति ॥ ४ ॥ रक्तदन्तम्मुण्डमालाजटाजूटाद्वचन्द्रधृक् ॥ नागकुण्डलहाराभ्यांशोभितन्नखरोज्वलम् ॥ ५ ॥ व्याघ्रचर्मप

पु०

अ.६३

१९८

रीधानन्दक्षिणेशूलखड्गधृक् ॥ वामेपाशान्तथाचर्मविभ्रदूर्ध्वपरक्रमात् ॥ ६ ॥ स्थूलवक्रञ्चपीनौष्ठनुङ्गमूर्तिभयङ्करम् ॥
 निःक्षिप्यदक्षिणम्पादंसन्तिष्ठत्कुणयोपरि ॥ ७ ॥ वामपादंशृगालस्यपृष्ठेफेरुशतैर्वृतम् ॥ ईदृशींशिवदूत्यास्तुमूर्तिन्ध्यायेद्वि
 भूतये ॥ ८ ॥ ध्यानमात्रादर्थैतस्याःनरःकल्याणमाप्नुयात् ॥ पूजनादचिराद्देवीसर्वान्कामान्ददाति च ॥ ९ ॥ यःशि
 वाविरुतंश्रुत्वाशिवदूर्तांशुभप्रदाम् ॥ प्रणमेत्साधकोभक्त्यातस्यकामाःकरेस्थिताः ॥ ११० ॥ यदाजघानजगतांरक्त
 बीजंहितायैव ॥ महादेवीमहामायातदास्याःकायतःसृता ॥ ११ ॥ दूतम्प्रस्थापयामासुशिवंशुम्भायसाम्बिका ॥ तेनसा
 शिवदूतीतिदेवैःसर्वैःप्रगीतये ॥ १२ ॥ क्षेमङ्करीचशान्ताचवेदमातामहोदरी ॥ करालाकामदादेवीभर्गस्यभगशालि
 नी ॥ १३ ॥ भगोदरीभगाहाराभगजिह्वाभगातथा ॥ एताद्वादशयोगिन्यःपूजनेपरिकीर्तिताः ॥ १४ ॥ एताद्वादशयो
 गिन्यःशिवदूत्याःसदैवहि ॥ विचरन्तीस्वयन्देवीयत्रतत्रैवगच्छति ॥ १५ ॥ योगिन्योत्यथसख्यःस्युर्ध्वथान्यासान्तथा
 पुनः ॥ चण्डिकायास्तुयोगिन्यःसख्योत्रपरिकीर्तिताः ॥ १६ ॥ इतिनोत्यत्वङ्गमन्त्राणिकथितानिसमासतः ॥ कामरूपा
 याश्चमाहात्म्यङ्कल्पन्तन्त्रव्यंदांमिनो ॥ १७ ॥ इतिकालिकापुराणेकामारूपायाहात्म्येऽत्रिषष्ठितमोध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ भग
 वानुवाच ॥ ॥ कामार्थमागतायस्मान्मयासार्द्धम्महागिरौ ॥ कामारूपाप्रोच्यतेदेवीनीलकूटेरहोगता ॥ १ ॥ कामदा

का०
१९९

कामिनीकामाकान्ताकामाङ्गदायिनी ॥ कामाङ्गनाजिनीयस्मात्कामाख्यातेनचोच्यते ॥ २ ॥ एतस्याः शृणुमाहात्म्यङ्का
माख्यायाविशेषतः ॥ यासाप्रकृतिरूपेणजगत्सर्व्वत्रियोजयेत् ॥ ३ ॥ मधुकैटभनाशायमहामायाविमोहितः ॥ यदासद्यु
युधेविष्णुस्तदैषामोहयद्दृढम् ॥ ४ ॥ दैनन्दिनेतुप्रलयेप्रसुप्तेगरुडध्वजे ॥ तस्यश्रवणविड्जातावसुरौमधुकैटभौ ॥ ५ ॥ कूर्म
पृष्ठेस्थितादेवीविशीर्णेवाभवज्जलैः ॥ ताव्विंशीर्णाद्योगनिद्रामहामायाव्यलोकयत् ॥ ६ ॥ ताव्वैदृढतराम्पृथ्वीङ्कर्तुमप्रति
तदेश्वरी ॥ उपायश्चिन्तयामासकथम्पृथ्वीभवेद्दृढा ॥ ७ ॥ इदानीमाज्यवत्पृथ्वीप्रवृत्ताकोमलाजलैः ॥ सृष्टिकालेजना
न्त्सोदुङ्कृतंशक्ताभविष्यति ॥ ८ ॥ इतिसञ्चिन्त्यसामायाजगतांसृष्टिरूपिणी ॥ उपगम्यतदाविष्णुमाससादसनिद्रितम् ॥ ९ ॥
तत्तुमुप्तंसमासाद्यजगन्नाथञ्जगत्पतिम् ॥ वामहस्तकनिष्ठाग्रन्तस्यकर्णेन्यवेशयत् ॥ १० ॥ निवेश्यनखराग्रेणप्रोद्धृत्यश्रा
वणम्मलम् ॥ चुर्णीचकारसादेवीयोगनिद्राजगत्प्रसूः ॥ ११ ॥ तत्कर्णमलचूर्णेभ्योमधुर्नामासुरोभवत् ॥ ततोदक्षिणहस्त
स्यकनिष्ठाग्रन्तुदक्षिणम् ॥ १२ ॥ कर्णेन्यवेशयद्देवीतस्मादप्युधृतम्मलम् ॥ तच्चापिक्षोदयामासकरशाखाद्वयेनतु ॥ १३ ॥
ततोभूत्कैटभोनामबलवान्त्सोऽसुरोमहान् ॥ उत्पन्नःसचपानात्सर्व्वथस्मान्मृगितवान्मधु ॥ १४ ॥ ततस्तस्यमहादेवीम
धुनामाकरोत्तदा ॥ उत्पन्नःकीटवद्भातिमहामायाकरेयतः ॥ १५ ॥ ततोस्यकैटभन्नाममहामायातदाकरोत् ॥ महामाया

पु०
अ०६४

१९९

मोहितौतौविष्णुगात्रन्तदागतौ ॥ १६ ॥ भ्रममाणौददृशतुर्त्राभिपद्मेस्थितविविधम् ॥ तमूचतुस्तौधातारंहनिष्यावोद्यत्वा
 मिह ॥ १७ ॥ त्वञ्जागरयवैकुण्ठय्यदिजीवितुमिच्छसि ॥ ततोब्रह्मामहामायार्योगनिद्राञ्जगत्प्रसूम् ॥ १८ ॥ प्रसाद
 यामासतदास्तुतिभिर्वहुभिर्भयात् ॥ चिरंस्तुताऽथसादेवीब्रह्मणाजगदात्मना ॥ १९ ॥ प्रसन्नातरसाव्यग्रमुवाचचय
 थाविधिम् ॥ किमर्थं सस्तुताचाहङ्किङ्करिष्याम्यहन्तव ॥ २० ॥ तद्वच्चमहाभागकरिष्याम्यहमद्यते ॥ ततस्तेनमहा
 मायाप्रोक्ताधात्रामहात्मना ॥ २१ ॥ बोधयजगन्नाथय्यैवन्नोमांहरिष्यतः ॥ सम्मोहयदुराधर्षावसुरौमधुकैटभौ ॥ २२ ॥
 इत्युक्तासातदादेवीब्रह्मणाजगदात्मना ॥ बोधयामासवैकुण्ठम्मोहयामासतौतदा ॥ २३ ॥ ततःप्रवृद्धःकृष्णास्तुददर्श
 भयशालिनम् ॥ ब्रह्माणन्तौतदाघोरावसुरौमधुकैटभौ ॥ २४ ॥ ततस्ताभ्यांसयुयुधेह्यसुराभ्याञ्जनार्दनः ॥ नाशकद्वा
 रितुर्वीरावसुरौमधुकैटभौ ॥ २५ ॥ अनन्तोपिफणाग्रेणातान्नोधर्तुङ्गमोभवत् ॥ युद्धमानान्महावीरान्वैकुण्ठम्मधुकैटभा
 न् ॥ २६ ॥ अथब्रह्माशिलारूपांस्थितिशक्तिन्तदाकरोत् ॥ अर्द्धयोजनविस्तिर्गामर्द्धयोजनमायताम् ॥ २७ ॥ तस्यां
 शिलायाङ्गोविन्दोयुयुधेनृपसत्तम ॥ सहताभ्यांशिलासातुप्रविवेशजलान्तरम् ॥ २८ ॥ तस्यातुशक्त्यामग्नयान्तोयेसयुयु
 धेहरिः ॥ पञ्चवर्षसहस्राणिबाहुयुदैर्निरन्तरम् ॥ २९ ॥ यदावैनाशकद्वर्तुन्तौविष्णुर्जजगताम्पतिः ॥ पराश्विन्तान्तदावा

का० पविधानापिभयात्ततः ॥ ३० ॥ ततस्तावेवतव्विष्णुमूचतुर्बलदर्पितौ ॥ पुनःपुनर्जगन्मातृमहामायाविमोहितौ ॥ ३१ ॥
 २०० तुष्टास्वस्वन्नियुद्धेनवरम्बरयमाधव ॥ तवेष्टं सम्प्रदास्यावःसत्यमेतद्बुधुना ॥ ३२ ॥ तयोस्तद्वचनं श्रुत्वामाधवोजगता
 म्पतिः ॥ उवाचतौयुवाम्बध्यौभवताम्मेमहाबलौ ॥ ३३ ॥ इतिदेहिवरम्भान्दातव्यय्यदिविद्यते ॥ तौतदाप्राहतुर्नाशस्व
 तोनौशोभनोऽधुना ॥ ३४ ॥ तत्रावाञ्जनोयत्रतोयं सम्प्रतिविद्यते ॥ तयोस्तद्वचनं श्रुत्वामाधवोजगताम्पतिः ॥ ब्रह्मा
 णम्माञ्जशीघ्रेणप्राहेदञ्चात्मसंज्ञया ॥ ३५ ॥ ब्रह्मशक्तिशिलांशीघ्रमुत्पृथ्विप्रयताय्यथा ॥ तवस्थित्वामहाघोरौहनिष्या
 मिमहाबलौ ॥ ३६ ॥ ततोब्रह्माह्वहञ्चैवउद्धारशिलान्तुताम् ॥ तस्याममध्येपूर्वभागेत्यहम्पर्वतरूपधृक् ॥ ३७ ॥
 ऊर्ध्वस्थित्वाशिलाम्भित्वाप्रविवेशरसातलम् ॥ ऐशान्यामभवत्कूर्मःपर्वतश्चाग्रहीच्छिलाम् ॥ ३८ ॥ वायव्याञ्चतथान
 न्तोनैऋत्याञ्चसुरेश्वरो ॥ महामायाजगद्वात्रीशैलरूपप्रधारिणी ॥ ३९ ॥ आग्नेय्याञ्चतथाविष्णुरेकरूपेणसंस्थितः ॥
 ब्रह्मशक्तिशिलागृह्णन्भगवान्परमेश्वरः ॥ ४० ॥ मध्येब्रह्मात्वहञ्चैववराहश्चतथापरः ॥ ततोवराहपृष्ठास्यचरमेजगता
 म्पतिः ॥ ४१ ॥ स्थित्वाशिलामवष्टभ्यब्रह्मशक्तिमथोगताम् ॥ वामोरुजदनेऽस्तादारोप्यशिरसीतयोः ॥ ४२ ॥ जगदाधा
 रभूतःससर्वयत्नेनसय्युतः ॥ सर्वैर्बलैःसमाक्रम्यचिच्छेदचपृथक्पृथक् ॥ ४३ ॥ मधुकैटभयोःसम्यग्ग्रीवयोःपृथिवीमृ

पु०

अ.६४

२००

ते ॥ तस्यचाक्रमतस्थान्नाब्रह्मशक्तिरधोगता ॥४४॥ प्रियमाणापिदेवोघैर्यत्नादपिमुहुर्मुहुः ॥ ततस्तयोस्तुमृतयोःशरीरेज
गताम्पतिः ॥४५॥ ब्रह्मशक्तिसमद्वृत्यन्यधात्तस्याम्प्रयत्नतः ॥ उद्धृतायाम्पृथिव्यान्तुतयोर्मेदोविलेपनैः ॥४६॥ सुदृढामक
रोत्पृथ्वीङ्केदितान्तोयराशिभिः ॥ मेदोविलेपनाद्यस्माद्वीयतेमेदिनीचसा ॥४७॥ अद्यापिपृथिवीदेवीदेवराक्षसमानुषैः ॥ अ
थकालेबहुतिथेव्यतीतेप्राणिसर्जने ॥४८॥ अगृह्णान्दक्षतनयाम्भार्यार्यैर्हम्बधूम्वराम् ॥ सामेभूत्प्रेयसीभार्य्याप्रादाय
समयाम्पितुः ॥४९॥ अनिष्टकारीत्वञ्चेत्स्याःप्राणैस्त्वक्ष्येतदात्वहम् ॥ ततोयज्ञेसमस्तौस्तुसचवब्रेचराचरम् ॥ ५० ॥ नमा
न्नापिसतीव्यैव्रेतदनिष्ठान्मृतातुसा ॥ ततोमोहंसमात्रस्तामादायमृतामहम् ॥५१॥ प्राप्तःपीठवरन्तन्तुभ्रममाणइतस्ततः ॥
तस्यास्त्वङ्गनिपर्यायात्पतितानियतोयतः ॥५२॥ तत्तत्पुण्यतमञ्जातय्योगनिद्राप्रभावतः ॥ तस्मिँस्तुकुञ्जिकापीठेसत्यास्त
द्योनिमण्डलम् ॥५३॥ पतितन्त्रसादेवीमहामायाव्यलीयत ॥ लीनायाय्योगनिद्रायाम्पिपर्वतरूपिणी ॥५४॥ सनीलव
र्णःशैलोभूत्पतितेयोनिमण्डले ॥ सतुशैलोमहातुङ्गःपातालतलमाविशत् ॥५५॥ तस्याआक्रमणाद्वाढन्त्यन्तस्थंद्रुहिणोत्पधा
त् ॥ सतुपूर्वम्ब्रह्मशक्तिशिलान्धर्तुञ्चतुर्मुखः ॥५६॥ शैलरूपोभवत्तेनशैलरूपेणमामधात् ॥ ब्रह्मापर्वतरूपीसमयिपर्वत
रूपिणी ॥५७॥ सशक्तोऽधोगमद्वाढमाक्रान्तोमाययाविधेः ॥ ततोवराहसंशक्तोमयिमांसतुमाधवा ॥५८॥ शैलरूपःशैलरूपन्ध

का० तुंसमुपचक्रमे ॥ सोप्यधोयान्मयासार्द्धन्तशपर्वतरूपिणा ॥५९॥ आक्रम्यदेवीम्पृथिवीस्थितोभुविनिखान्धतः ॥ शतंशतं पु०
 २०१ योजनानान्तुङ्गमासीद्विरित्रयम् ॥ ६० ॥ तदाक्रान्तम्महादेव्यासर्वमेवत्यधोगतम् ॥ क्रोशमात्रस्थितन्तुङ्गशेषन्तन्त्रित अ.६४
 यस्यतु ॥ ६१ ॥ एकासमस्तजगताम्प्रकृतिःसायतस्ततः ॥ ब्रह्मविष्णुशिवैर्वैवैर्दृतासाजगताम्प्रसूः ॥६२॥ तत्रपूर्वोब्रह्मशै
 लःश्वेतद्रव्युच्यतेसुरैः ॥ मद्रूपधारीशैलस्तुनीलद्रव्युच्यतेतथा ॥६३॥ सतुमध्यगतःपीठस्त्रिकोणोलूखलाकृतिः ॥ विभ्राजमा
 नःसततम्मध्येब्रह्मवराहयोः ॥६४॥ वराहःशैलरूपोयःसचित्रइतिकथ्यते ॥ सर्वेषांसंस्थितःपश्चाद्दीर्घःसर्वेभ्यएवतु ॥६५॥
 ऐशान्याय्योभवत्कूर्मःशैलरूपोमहाद्युतिः ॥ मणिकर्णःसमाम्नातुरूपातोदेवौघसेवितः ॥ ६६ ॥ योऽनन्तरूपःशैलस्तुवाय
 व्यांसमवस्थितः ॥ मणिपर्वतसंज्ञोसौपर्वतोमाधवप्रियः ॥ ६७ ॥ महामायागिरेर्यस्तुनैर्ऋत्यांसमवस्थितः ॥ सगन्धमा
 दनोनाम्नासर्वदाशङ्करप्रियः ॥ ६८ ॥ वराहपृष्ठचरमेयतच्छिन्नौमहासुरौ ॥ हरिणातत्रसंघ्यातःपाण्डुनाथइतिस्मृतः ॥
 ॥ ६९ ॥ ब्रह्मशक्तिशिलायास्तुपूर्वभागेतुमध्यतः ॥ यस्तुपर्वतरूपोहंसतुमस्माचलाह्वयः ॥ ७० ॥ एवम्पुण्यतमेपीठेकु २०१
 ङ्गिकापीठसंज्ञके ॥ नीलकूटेमयासार्द्धन्देवीरहसिसंस्थिता ॥ ७१ ॥ सत्यास्तुपतितन्त्रविशीर्णयोनिमण्डलम् ॥ शिलात्व
 मगमच्छैलेकामारूपातत्रसंस्थिता ॥७२॥ संस्पृश्यतांशिलाम्मर्त्योत्थमरत्वमवाप्नुयात् ॥ अमर्त्योब्रह्मसदनंतस्थोमोक्षम

वाप्नुयात् ॥ तस्याः शिलायामाहात्म्ययैत्रकामेश्वरीस्थिता ॥ ७३ ॥ अद्भुतयैत्र्यस्य गुह्येतुलोहम्भस्मभवेद्भूतम् ॥ साचापिप्रत्य
 हन्तत्रपञ्चमूर्तिधराभवत् ॥ ७४ ॥ मोहार्थं सर्वलोकानाम्ममापिप्रीतयेशिवा ॥ अहम्पञ्चमुखेनाशुपञ्चभागेव्यवस्थितः ॥ ७५ ॥
 ईशानः पूर्वभागस्थः कामेश्वर्याः प्रधानतः ॥ ऐशान्याम्बैतत्पुरुषोत्तमोरस्तस्य सन्निधौ ॥ ७६ ॥ सद्योजातोऽथवायव्याव्वा
 मदेवस्तुसङ्गतः ॥ देव्याश्चापिनरश्रेष्ठपञ्चरूपाणिभैरव ॥ ७७ ॥ शृणुवेतालगुह्यानिदेवैरपिसदैवहि ॥ कामाख्यात्रिपुराचै
 वतथाकामेश्वरीशिवा ॥ ७८ ॥ शारदाऽथमहालोकाकामरूपगुणैर्युता ॥ मयिलिङ्गत्वमापन्नेशिलायाद्योनिमण्डले ॥ ७९ ॥
 सर्वेशिलात्वमगमञ्छैलरूपाश्चनिर्जराः ॥ यथाहन्निजरूपेणरेमेवैसहकामया ॥ ८० ॥ शिलारूपप्रतिच्छन्नास्तथासर्वा
 स्तुदेवताः ॥ शिलारूपप्रतिच्छन्नाः शैलेशैलेव्यवस्थिताः ॥ ८१ ॥ रमन्तेचस्वरूपेणनित्यंरहसिसङ्गताः ॥ ब्रह्माविष्णुहरश्चो
 त्रदिक्पालाः सर्वैवते ॥ ८२ ॥ अन्येष्वत्रस्थितादेवाः सानुकूलाः सदासिद्धि ॥ उपासितुन्तदादेवीङ्कामाख्याङ्कामरूपिणीम्
 ॥ ८३ ॥ नीलशैलस्त्रिकोणस्तुमध्यनिम्नः सदाशिवः ॥ तन्मध्येमण्डलञ्चारुत्रिंशच्छक्तिसमन्वितम् ॥ ८४ ॥ योनिस्तस्याञ्छिला
 यान्तुशिलारूपामनोहरा ॥ वितस्तिमात्रविस्तीर्णैकविंशङ्कुलीयुता ॥ ८५ ॥ क्रमसूक्ष्मविनम्रासाभस्मशैलानुगामिनी ॥
 सिन्दूरकुङ्कुमारक्तासर्वकामप्रदायिनी ॥ ८६ ॥ तस्याय्योनौपञ्चरूपानित्यङ्गीडतिकामिनी ॥ महामायाजगद्धात्रीमूल

का० भूताशनातनी ॥ ८७ ॥ तत्रोष्ठौयोगिनीर्नित्यानूतनूताःसनातनीः ॥ पूर्वोक्ताःशैलपुत्र्याद्याःस्थितादेव्याःसमन्ततः ॥ पु०
 २०२ ॥ ८८ ॥ तासान्तुपीठनामानिशृणुचैकत्रभैरव ॥ गुप्तकामाचश्रीकामातथान्याविन्ध्यवासिनी ॥ ८९ ॥ कोटीश्वरीवनस्था अ.६४
 तुपाददुर्गातथापरा ॥ दीर्घेश्वरीक्रमादेवप्रकटाभुवनेश्वरी ॥ ९० ॥ स्वयोगिन्यःपीठनाम्नाख्याताअष्टौचदेवता ॥ सर्व
 तीर्थानिचैकत्रजलरूपाणिभैरव ॥ ९१ ॥ स्थितानिनाम्नासौभाग्यसरस्यल्पापिपुण्यदा ॥ विष्णुस्तुतीरितस्यास्मना
 म्नाकमलइत्युत ॥ ९२ ॥ कामुकाख्यस्तुवटुकःकामाख्याभ्यर्णसंस्थितः ॥ लक्ष्मीःसरस्वतीदेव्यौदेव्याःसङ्गेव्यवस्थि
 तेः ॥ ९३ ॥ ललिताख्याभवलक्ष्मीर्मातङ्गीतुसरस्वती ॥ गणाध्यक्षःपूर्वभागेतस्यशैलस्यसंस्थितः ॥ ९४ ॥ सिद्धः
 सनाम्नाविरूयातोद्वारेदेव्याःप्रियःसुतः ॥ कल्पवृक्षःकल्पवल्लीतिन्तिडीचापराजिता ॥ ९५ ॥ भूत्वातस्मिन्महाशैले
 स्थितौदेव्याधृतप्रिये ॥ वराहःपाण्डुनाथाख्यःस्थितस्तत्रहरिष्यतः ॥ ९६ ॥ जघनेशिरसीकृत्वाजघानमधुकैटभौ ॥
 तस्यासन्नेब्रह्मकुण्डम्ब्रह्मणानिर्मितम्पुरा ॥ ९७ ॥ ईशानाख्यःशिवोयत्रतस्मिन्नेश्वरसंज्ञकम् ॥ शिलारूपंसिद्धकुण्ड २०२
 म्मध्यस्थविद्भिभैरव ॥ ९८ ॥ तस्यासन्नेगयाक्षेत्रेब्रह्मव्योराणसीतथा ॥ योनिमण्डलसङ्काशकुण्डम्भूत्वाव्यवस्थितः
 ॥ ९९ ॥ तत्रैवाऽमृतकुण्डतुसुधासंघप्रपूरितम् ॥ ममप्रियार्थमिन्द्रेणस्थापितंसहनिर्जरैः ॥ १०० ॥ वामदेवाह्वयंशो

र्पेश्रीकामेश्वरसंज्ञकम् ॥ कामकुण्डम्महापुण्यन्तस्यासन्नेव्यवस्थितम् ॥ १ ॥ केदारसंज्ञकक्षेत्रमध्यस्थसिद्धकामयोः ॥
 दीर्घश्चतुर्दशव्यामच्छायाक्षत्राह्वयन्तुतत् ॥ २ ॥ तस्यासन्नेशैलपुत्रीगुप्तकामाह्वयातुसा ॥ गुप्तकुण्डस्यमध्यस्थाकामेशग्रा
 णिसङ्गता ॥ ३ ॥ कामेश्वरशिलाशक्ताकामाख्यासंज्ञितासदा ॥ पूर्वभागेणसंसक्तायोनेस्तुपरमागतः ॥ ४ ॥ कामका
 माख्ययोर्मध्येकालरात्रिर्व्यवस्थिता ॥ पीठेदीर्घेश्वरीनाम्नासीमाभागेप्रचण्डिका ॥ ५ ॥ कामाख्याप्रस्तरप्रान्तेरीकूष्माण्डी
 नामयोगिनी ॥ पीठेकोटीश्वरीनाम्नायोनिरूपेणसंस्थिता ॥ ६ ॥ यन्नाघोराह्वयंशीर्षन्तकामायास्तुदक्षिणे ॥ पिठेभैर
 वनामातुगीयतेपरमार्थिभिः ॥ ७ ॥ चामुण्डाभैरवीनाम्नाभैरवासन्नसंस्थिता ॥ नाईकाकामदाभक्तेचण्डमुण्डविनाशि
 नी ॥ ८ ॥ कामाभैरवयोर्मध्येस्वयन्देवीसुरापगा ॥ हितायसर्वजगतान्देव्यास्तुप्रीतयेसदा ॥ ९ ॥ सद्योजाताह्व
 यंशीर्षम्पीठेत्वाम्नातकेश्वरम् ॥ भैरवाख्येगह्वरेतुस्थितन्देवर्षिसेवितम् ॥ १० ॥ विद्वितत्रैवदुर्गारुयान्नायिकाय्यैर्ग
 रूपिणिम् ॥ सिद्धकामेश्वरीनाम्नाख्यातादेवेषुनित्यशः ॥ ११ ॥ अजीर्णपत्रःसुच्छायोवृक्षस्तत्रसुसंस्थितः ॥ आघात
 कःकल्पवृक्षःकल्पवल्लीसमन्वितः ॥ १२ ॥ पीठेतुसिद्धगङ्गाख्यास्वयंगङ्गासमुत्थिता ॥ आघातकस्यनिकटेममप्रीति
 विवृद्वये ॥ १३ ॥ पुष्कराख्यान्तुतक्षेत्रम्पीठेत्वाम्नातकाह्वयम् ॥ ऐशान्यान्तत्पुरुषाख्यम्ममशीर्षव्यवस्थितम् ॥ १४ ॥

का०

२०३

भुवनेश्वरनाम्नातुपीठेख्यातश्चभैरव ॥ गह्वरभुवनेशस्यभुवनानन्दसंज्ञकम् ॥ १५ ॥ तस्यासन्नेतुहुरतिःशिलारूपेणसं
 स्थिता ॥ कामधेनुरितिख्यातापीठेकामप्रदायिनी ॥ १६ ॥ योसौशरभमूर्तिर्मेमध्यखण्डप्रवण्डकः ॥ महाभैरवनामाभू
 त्कोटिलिङ्गाह्वयस्तुसः ॥ १७ ॥ मूर्तिभिःपञ्चभिःपञ्चभागेषुसममास्थितः ॥ अहम्पश्चादतिप्रीत्याभैरवाख्यस्थितोऽधरे
 ॥ १८ ॥ महागौरीतुयादेवीयोगिनीसिद्धरूपिणी ॥ साब्रह्मपर्वतेचास्तेशिलारूपेणचोद्धतः ॥ १९ ॥ अतीवरूपसम्पन्ना
 नाम्नासाभुवनेश्वरी ॥ यत्रब्रह्मातुसंशक्तोमयिपर्वतरूपिणि ॥ २० ॥ कल्पवल्लीतुतत्रास्तेनाम्नासात्वपराजिता ॥ काम
 धेनोरदूरस्थापूर्वभागेमहेश्वरी ॥ २१ ॥ श्रीकामाख्यायोनिरूपाचण्डिकासातुयोगिनी ॥ आग्नेय्याँर्विद्वितांसंस्थांस
 र्व्वकामप्रदांशुभाम् ॥ २२ ॥ योगिनीचन्द्रघण्टाख्यापीठेभूर्द्धिध्यवासिनी ॥ योगिनीस्कन्दमातातत्पीठेभूद्वनवासिनी
 ॥ २३ ॥ कात्यायनोपीठनाम्नापाददुर्गेतिगद्यते ॥ नैर्ऋत्यात्रीलशैलस्यप्रान्तेसासंस्थिताशिवा ॥ २४ ॥ योसौनन्दो
 ममतनुःसतुपाषाणरूप ॥ धृक्संस्थितःपश्चिमद्वारिहनुमान्पीठनामतः ॥ २५ ॥ ॥ और्व्वउवाच ॥ ॥ इतित
 स्यवचःश्रुत्वाशम्भोरमिततेजसः ॥ भैरवस्तन्तुपप्रच्छवेतालेऽपिसमुत्सुकः ॥ २६ ॥ ॥ इतिकालिकापुराणे
 चतुष्पष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ वेतालभैरवावूचतुः ॥ श्रुतःपीठक्रमस्तातदेव्याःपूजाक्रमस्तुतः ॥ श्रोतुमिच्छामिमूर्तिनाम्प

पु०

अ.६५

२०३

अनामपिशङ्कर ॥ १॥ रूपाणिपञ्चमूर्तिनाम्नन्त्राणिचसमन्ततः ॥ तत्रमन्त्राणितन्त्राणिबदनौवृषभध्वजा ॥ २ ॥ ॥ ईश्वरउ
 वाच ॥ ॥ शृणुवक्ष्यामिवेतालमन्त्रन्तन्त्रमृथक्पृथक् ॥ कामारूपापञ्चमूर्तिनारूपङ्कल्पञ्चभैरव ॥ ३॥ कामस्यङ्ककाममध्य
 स्थङ्कामदायपुटीकृतम् ॥ कामेनकामयेत्कामीकामङ्कामेनियोजयेत् ॥ ४॥ ज्येष्ठन्तुव्यञ्जनम्त्रज्ञम्परःशान्ततदुच्यते ॥ प्रथमङ्क
 मतःकुर्व्यात्तसंशक्तसुधामयम् ॥ ५॥ प्रजापतिस्तथाशक्रबीजंसंस्थादिसर्ग्युतम् ॥ चन्द्रार्द्धसदितम्बीजङ्कामारूपायाःप्रवक्ष्य
 ते ॥ ६॥ इदन्धर्मप्रदङ्काममोक्षार्थानाम्प्रदायकम् ॥ इदंरहस्यम्परममन्यत्रतुसुदुर्लभम् ॥ ७॥ श्रोत्रेणोदम्यैशृणुयाद्गुरुवक्त्रात्र
 रोत्तमः ॥ सकामानखिलान्प्राप्यशिवलोकेमहीयते ॥ ८ ॥ श्रुतिसकलितसारन्देवकण्ठौघहारंसकलकलुषहारि श्रोधरानन्द
 कारि ॥ सुनयशुभयोभिर्भ्राजयेद्यशोभिस्तदिहशिवसमस्तविव्रहन्त्रीङ्गितार्थम् ॥ ९॥ नयनकरभकारिध्यानिनाशोपकारि
 प्रणयिसुनयसंस्थन्देवसत्याह्निकस्थम् ॥ परमपदविशीर्णशर्च्चदौर्भ्याग्यजीर्णशृणुशिवपदरूपङ्कामदेव्याःस्वरूपम् ॥ १० ॥
 श्रवणगगनमात्रार्दितयैस्यनामप्रभवतिबहुभूत्यैनीतिमार्गैकधाम ॥ सुरगणगणानायाङ्कुण्डलीयस्यशक्तिस्तदिहपरमरूप
 पञ्चिन्तनीयङ्कुतीशैः ॥ ११ ॥ रविशशियुतकर्णाकुङ्कुमापोतवर्णामणि कनकविचित्रालोककर्णात्रिनेत्रा ॥ अभयवरदहस्ता
 साक्षसूत्रप्रशस्ताप्रणतसुरनरेशासिद्धकामेश्वरीसा ॥ १२ ॥ अरुणकमलसंस्थारक्तपद्मासनस्थानवतरुणशरीरामुक्तके

का०
२०४

शोसुहारा ॥ शवहृदिपृथुतुङ्गन्यस्तयुग्मामनोज्ञाशिशुरविसमवह्वासिदकामेश्वरीसा ॥ १३ ॥ विपुलविभवदात्रोस्मेख
त्कामुकेशीदलितकरकदन्तासामिचन्द्रावनद्या ॥ मनसिजट्टपदिस्थायोनिमुद्रालसन्तीसकलगगनशक्तासंश्रुतस्तालभागा
॥ १४ ॥ चिन्त्याचैवव्यिद्युदग्निप्रकाशाधर्माथाद्यंसाधकैर्वाच्यितार्थैः ॥ कल्पन्तन्त्रण्यस्तस्यंदसम्यगर्थवेतालवरम्भैवश्रीप्र
तिष्ठम् ॥ तस्मिन्नाधम्मण्डलद्विपश्चात्कार्यञ्चैतच्चन्दनैःपुष्पयुक्तैः ॥ १५ ॥ पर्यायोयोलेखनेपूर्वयुक्तोदेवीतन्त्रेसोत्रपूर्वविवे
यः ॥ १६ ॥ इतिकालिकापुराणेपञ्चषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ वैष्णवीतन्त्रमन्त्रस्ययथापूर्वम्मयोदि
तम् ॥ मण्डलम्प्रतिपत्त्यातुपर्ध्यायोमण्डलस्ययः ॥ १ ॥ सएवप्रथमङ्कार्यःशिलायाम्पुष्पचन्दनैः ॥ पात्रादीनाम्प्रतिष्ठात्र
न्तथैवात्रापियोजयेत् ॥ २ ॥ वैष्णवीतन्त्रमन्त्रस्यप्रोक्तायाप्रतिपत्तयः ॥ अत्रताःसकलायोज्याआसनादैश्चपूजनम् ॥ ३ ॥
तेभ्योन्योयोविशेषोत्रतद्वक्ष्येशृणुभैरव ॥ प्रथमम्भास्करायार्घ्यम्प्रदद्याच्छेतसर्षपैः ॥ ४ ॥ पुष्पचन्दनसर्व्वितैसगणायमा
हात्मने ॥ आसनार्चनशेषेतुपोठोक्ताःसर्व्वदेवताः ॥ ५ ॥ पीठनाम्नातुसर्ध्युज्यामण्डलस्यतुमध्यतः ॥ ध्यानस्वरूपम्भिन्नन्त
द्वैष्णव्यासहभैरव ॥ ६ ॥ कामायाःसर्व्वमन्यतुमहामायास्तवोदितम् ॥ योगिनीस्तुचतुःषष्टिपूजयेच्चपृथक्पृथक् ॥ ७ ॥ गु
ह्यम्मनोभवाश्चापिमहत्सोहान्तथासखीम् ॥ अनन्तरम्पूजयेत्तुदिक्पालांश्चनवग्रहान् ॥ ८ ॥ रूपतस्तान्समुद्दिश्यपूजयेदिष्ट

पु०
अ. ६५

२०४

सिद्धये ॥ पूर्वद्वारेणपतिप्रथमन्तुप्रपूजयेत् ॥ ९ ॥ नन्दिनश्चहनुमन्तम्पश्चिमद्वारिपूजयेत् ॥ भृङ्गीचोत्तरतःपूज्योमहा
कालस्तुदक्षिणे ॥ १० ॥ एतेममद्वारपालादेव्याद्वारेप्रयूजयेत् ॥ पात्रामृतीकृतिविधौकुर्याद्वैकाममुद्रया ॥ ११ ॥ भूता
पसारणङ्कुर्यात्पूर्वन्तालत्रयेणतु ॥ वामहस्तेदक्षिणेनपाणिनातालमाहरेत् ॥ १२ ॥ हुँहुँफडितिमन्त्रेणवेतालादीश्चसारये
त् ॥ सर्व्वमुत्तरतन्त्रोक्तन्त्रङ्कुर्यात्तुसाधकः ॥ १३ ॥ अत्रोक्तेनस्वरूपेणप्राणायामंतथाचरेत् ॥ स्नापयेत्प्रथमन्देवीम्मू
लमन्त्रेणपूजकः ॥ १४ ॥ मधुक्षीराज्यदधिभिर्गोमूत्रैर्गोमयैस्तथा ॥ रत्नोदकैःशर्कराभिर्गुडरत्नङ्कुशोदकैः ॥ १५ ॥ शित
सर्षपयुक्ताभ्यान्तिलक्ष्मीरैस्तथायवैः ॥ रक्तचन्दनपुष्पैश्चदूर्वाभीरोचनायुतैः ॥ १६ ॥ नवभिर्विवतरेदर्घ्यशिलाय्यांयोनिस
न्निधौ ॥ आसनम्पाद्यमर्घ्यञ्चततआचमनीयकम् ॥ १७ ॥ मधुपर्कस्नानजलव्यञ्जनञ्चन्दनभूषण ॥ पुष्पन्धूपश्चदीपश्चनेत्राञ्ज
नमतःपरम् ॥ १८ ॥ नैवेद्याचमनीयेचप्रदक्षिणनमस्कृती ॥ एतेषोडशनिर्दिष्टाउपचारास्तुपीठतः ॥ १९ ॥ आवाहये
न्महादेवीङ्गायत्र्याकामयोगया ॥ तामेवविद्विवेतालुगुल्यम्भैरवदैवतम् ॥ २० ॥ कामारुयेत्वमिहागच्छयथावन्ममसन्नि
धौ ॥ पूजाकर्मणिसान्निध्यमिहकल्पयकामिनि ॥ २१ ॥ कामारुयायैचविद्वहेकामैश्वर्य्यैतुधीमहि ॥ ततःकुर्यान्महादेवी
ततश्चानुप्रचोदयात् ॥ २२ ॥ एषातुकामगायत्रीपूजयेदनयाशुभाम् ॥ पूजावसानेचबलीनदेव्याःप्रोत्थैनिवेदयेत् ॥ २३ ॥

क्रा०

२०६

रुद्राक्षमालयाजाप्यमादयैवसमाचरेत् ॥ नाक्षरैर्मूलमन्त्रस्यत्रिधावृत्तैः प्रपूजयेत् ॥ २४ ॥ कामारुखायाषडङ्गानिआह्वाना
 नन्तरेतथा ॥ वैष्णवीतन्त्रमन्त्रस्यकराङ्गन्यासयोश्चये ॥ २५ ॥ सुराः प्रोक्ताः स्तैः सुरैस्तु सार्द्धचन्द्रैः सविन्दुकैः ॥ मूलमन्त्रा
 यक्षराभ्याख्युङ्गपत्तुनियोजितैः ॥ २६ ॥ कनिष्ठादिक्रमेणैवत्यङ्गन्यासंसमाचरेत् ॥ अङ्गन्यासकरन्यासौकृत्वापश्चात्तु
 साधकः ॥ २७ ॥ हच्छिरस्तुशिखावर्मनेत्रस्योदरपृष्ठतः ॥ बाह्वोः पाण्योर्जङ्घयोश्चपादयोश्चापिविन्ध्यसेत् ॥ २८ ॥ अ
 भयव्यैरदहस्तमक्षमालांचसूत्रकम् ॥ पूजयेच्छशिनंसूर्यशिरश्चान्द्रकलान्तथा ॥ २९ ॥ रक्तपद्मं शिवश्चैव लौहित्यम्रह्मपुत्र
 कम् ॥ मनोभवं शिलान्तत्रशक्तिस्थां शिवमध्यतः ॥ ३० ॥ देव्याः प्रपूजयेद्भक्तः करवालश्च पार्श्वतः ॥ पीठादिदेवतास्तत्रयजे
 त्कामेश्वरीं शुभाम् ॥ ३१ ॥ त्रिपुराम्पूजयेन्मध्ये पीठप्रत्यधिदेवताम् ॥ शारदाञ्च महोत्साहामध्यएव प्रपूजयेत् ॥ ३२ ॥ चण्डे
 श्वरीमहादेवीं देव्यानिर्माल्यधारिणी ॥ योनिमुद्रासमारुयाता कामारुखाया विसर्जने ॥ ३३ ॥ इदं द्रव्यन्तु सिन्दूरचन्दनागु
 रुक्कुम्भैः ॥ इतियोक्रमया प्रोक्तो विशेषः परिपूजने ॥ ३४ ॥ एभिर्विशेषैः सहितवैष्णवीतन्त्रगोचरम् ॥ सर्वङ्गल्यंसमासाधका
 मारुयाम्परिपूजयेत् ॥ ३५ ॥ अनेनैव विधानेन कामारुखायैस्तु पूजयेत् ॥ मनोभवगुहामध्ये सयाति परमाङ्गतिम् ॥ ३६ ॥ ब्र
 ह्माणीचण्डिकारौ द्रीगौरीन्द्राणीतथैव च ॥ कौमारीवैष्णवीदुर्गानारसिंहीचकालिका ॥ ३७ ॥ चामुण्डाशिवदूतीचवाराही

पु०

अ. ६६

२०६

कौशिकीतथा ॥ माहेश्वरीशाङ्करीचजयन्तीसर्वमङ्गला ॥ ३८ ॥ कालीकपालिनीमेधाशिवाशाकम्भरीतथा ॥ भीमाशान्ता
 भ्रामरीचरुद्राणीचाम्बिकातथा ॥ ३९ ॥ क्षमाधात्रीतथास्वाहास्वधापर्णामहोदरी ॥ घोररूपामहाकालीमद्रकालीभयङ्करी
 ॥ ४० ॥ क्षेमङ्करीचोग्रचण्डाचण्डोग्राचण्डनायिका ॥ चण्डाचण्डवतीचण्डिमहामोहाप्रियङ्करी ॥ ४१ ॥ कलविकरिणीदेवी
 बलप्रमथिनीतथा ॥ मदनोन्मथिनीदेवीसर्वभूतस्यदामनी ॥ ४२ ॥ उमातारामहानिद्राविजयाचजयातथा ॥ पूर्वोक्ताःशै
 लपुञ्जाद्यायोगिन्यष्टौचयाःक्रमात् ॥ ४३ ॥ ताभिरेभिश्चसहिताचतुःषष्ठीचयोगिनीः ॥ पूजयेन्मण्डलस्यान्तःसर्वकामार्थ
 सिद्धये ॥ ४४ ॥ नानाविधन्तुनैवेद्यपानम्पायसमेवच ॥ मोदकापूपपिष्टादिदेव्यैसम्यक्प्रदापयेत् ॥ ४५ ॥ एवन्तुपूजयेद्देवी
 ङ्कामारुख्यावैरदायिनीम् ॥ भक्तियुक्तोनरोयस्तुससर्वाल्लभतेप्रियान् ॥ ४६ ॥ महोत्साहातुयादेवीमहामायातुसास्मृता ॥
 वैष्णवीतन्त्रमन्त्रेणसापूज्यायोनिमण्डले ॥ ४७ ॥ तदेवमण्डलश्चास्यत्यङ्गन्यासन्तथैवच ॥ साएवपूजापर्यायतद्यानंसैवदे
 वता ॥ ४८ ॥ तन्त्रन्तदेवमुक्तन्तुतस्मान्नान्यंतुकिञ्चन ॥ मण्डलादिविसृष्ट्यर्थमहामायामहोत्सवे ॥ ४९ ॥ यत्प्रोक्तन्तेनतान्दे
 वीमहोत्साहान्तुमण्डले ॥ स्नानपूर्वम्पूजयेत्तुमध्वाज्यादिभिरासवैः ॥ ५० ॥ शृण्वतन्त्रिपुरामूर्तेःकामारुखायाम्प्रपूजनम् ॥
 एतस्यामूलमन्त्रन्तुपूर्वमुत्तरतन्त्रके ॥ ५१ ॥ युवयोरिष्टयोःसम्यक्क्रमात्तत्प्रतिपादितम् ॥ वाग्भवङ्कामराजन्तुडामरश्चेतितत्र

का० यम् ॥ ५२ ॥ सर्वधर्मार्थकामादिसाधककुण्डलीयुतम् ॥ त्रीण्यस्मात्पुरतोदद्यादुर्गाध्यातामहेश्वरी ॥ ५३ ॥ त्रिपुरेतिततः
 २०६ ख्याताकामाख्याकामरूपिणी ॥ तस्यास्तुत्तापनय्यादृक्कामाख्यायाः प्रकीर्तितम् ॥ ५४ ॥ तेनैवत्तापनकुर्ष्यान्मूलम
 न्त्रेणपूजकः ॥ त्रिगुणमण्डलश्चास्यास्त्रिपुरन्तुत्रिरेखकम् ॥ ५४ ॥ मन्त्रन्तुत्र्यक्षरञ्ज्ञेयन्तरारूपन्त्रयन्पुनः ॥ त्रिवि
 धाकुण्डलीशक्तिस्त्रिदेवानाञ्चसृष्टये ॥ ५६ ॥ सर्वन्त्रयन्त्रयय्यस्मात्त्रिपुरातेनसास्मृता ॥ उदीच्याद्यथपूर्व्यान्तारेखाःका
 र्यास्तुमण्डले ॥ ५७ ॥ त्रिस्त्रिरेखास्तुकर्तव्यास्ताएवपुष्पचन्दनैः ॥ ऐशान्यामथनैर्ऋत्यामन्त्रङ्कत्वातुसल्लिखेत् ॥ ५८ ॥
 नैर्ऋत्याश्चैववायव्यान्ततोत्थैशान्यगान्पुनः ॥ एवत्रिकोणविलिखेन्मण्डलस्यान्तरेपुनः ॥ ५९ ॥ ऐशान्याद्यास्तुयारेखा
 सातुशक्तिर्निगद्यते ॥ नैर्ऋत्यांवायवीयाताततोत्थैशान्यगातुया ॥ ६० ॥ सातुशम्भुसमाख्याताशक्त्याशम्भुर्विभेदयेत् ॥ श
 क्त्याविभिन्नम्भूतेशवेष्टयेत्कमलेनतु ॥ ६१ ॥ अष्टपत्रेणतान्ध्यात्वात्रिवर्णाम्प्राक्प्रपूजयेत् ॥ त्रिभिस्त्रिभिस्तुरेखाभिःशक्ति
 शम्भुञ्चवेष्टयेत् ॥ ६२ ॥ स्थानस्याभ्युक्षणंसम्यङ्मार्जनल्लिखन्तथा ॥ अस्त्रमन्त्रप्रयोगाणाम्भूतानामपसारणम् ॥
 ॥ ६३ ॥ वैष्णवीतन्त्रमन्त्रोक्तन्तथैवोत्तरतन्त्रके ॥ यत्प्रोक्तन्तत्तुसामान्यम्प्राक्कुर्ष्यात्साधकोनरः ॥ ६४ ॥ त्रिपुरायाविशेषेण
 सहितम्पूजनक्रमम् ॥ एतत्रिकोणन्देवानान्त्रयाणांस्थानमिष्यते ॥ ६५ ॥ ऐशान्यांतुतथेशानोनैर्ऋत्याश्चतुराननः ॥ वाय

पु०

अ.६६

२०६

व्यान्तुतथाब्रह्माषट्कोणेषुप्रकीर्तिता ॥ ६६ ॥ दलन्त्वेकपुरम्प्रोक्तङ्केशरश्चापरम्पुरम् ॥ पुरंशेषान्त्रिकोणन्तुत्रिपुरम्मण्ड
 लंस्मृतम् ॥ ६७ ॥ दलेषुकेशरेचापित्रिकोणेचत्रिधात्रिधा ॥ रेखास्तुविहितासम्यक्कुर्यात्तत्रपुनःपुनः ॥ ६८ ॥ उत्त
 रन्तद्भवेद्द्वारन्तस्यवैधनुराकृतिः ॥ पूर्वद्वारन्तुषट्कोणश्चतुःकोणन्तुदक्षिणे ॥ ६९ ॥ पश्चिमन्तोरणाकारस्यैथाचान्यत्रम
 ण्डले ॥ ऐशान्याम्पञ्चबाणास्तुलिखेद्वह्नौचतद्वनुः ॥ ७० ॥ नैऋत्यांपुस्तकश्चापिवायव्यामक्षमालिकाम् ॥ एवङ्कृत्वा
 मण्डलन्तुधृत्वावामेनपाणिना ॥ ७१ ॥ वाग्वेशमनेनमङ्गतिमण्डलम्पूजयेत्ततः ॥ पूजयित्वाततोभूतान्कालिकात्रितयेन
 तु ॥ ७२ ॥ मूलमन्त्रेणपूर्वोक्तैर्मन्त्रैरपिसमाचरेत् ॥ नवभिश्छोटिकाभिस्तुत्रिधाकृत्वातुवेष्टनम् ॥ ७३ ॥ अभ्युक्षण
 न्ततःकुर्याद्भूतानामपसारणम् ॥ प्रतिपत्तिस्तुपात्रस्यअर्घार्थत्रयवापुनः ॥ ७४ ॥ पूर्ववत्साधकःकुर्याद्वहनंलवनन्त
 था ॥ अमृतीकरणङ्कुर्यात्प्रथमन्धेनुमुद्रया ॥ ७५ ॥ योनिमुद्रान्ततःकुर्यात्पात्रतोयन्तुत्रिःस्पृशेत् ॥ मार्तण्डमैरवायाधर्
 न्दूर्वाभिःसिद्धसर्षपैः ॥ ७६ ॥ रक्तपुष्पैश्चन्दनैश्चसगणायनिवेदयेत् ॥ पाणिकच्छपिकान्त्यक्त्वाचिन्तनय्यैनिमुद्रया
 ॥ ७७ ॥ आदौमध्येचकर्तव्यङ्कमाद्वेतालमैरव ॥ अष्टमन्त्रेणपात्रस्यस्थापनार्थन्तुमण्डलम् ॥ ७८ ॥ षट्कोणन्तुलिखेत्पूर्व
 न्तन्मन्त्रस्थापनेपिच ॥ ऐँआँह्रीँइतिमन्त्रेणत्रिधापात्रेजलद्विपेत् ॥ ७९ ॥ त्रिधागन्धश्चपुष्पश्चत्रिधादूर्वाक्षतम्पुनः ॥

का०

२०७

ओं ह्रीं क्रीं ह्रीं क्रीं अङ्गुष्ठादिक्रमान्यसेत् ॥ ८० ॥ ओं क्राइत्यस्रमन्त्रेण पाणिपृष्ठतले तथा ॥ हृदयादिक्रमात्पश्चात्प्रासङ्ग्यार्था
 त्रिधा त्रिधा ॥ ८१ ॥ सय्यो ज्यपाणयोः क्रमतश्चाङ्गुष्ठादिवन्द्यम् ॥ त्रिधा त्रिधा पृथक्कुर्याच्छेषाङ्गानि च विन्यसेत् ॥ ८२ ॥
 कर्णरन्ध्रे तथा ब्रह्मद्वारङ्के शतलन्तथा ॥ नासिकारन्ध्रयुगलञ्चानुयुग्मम्पदद्वयम् ॥ ८३ ॥ त्रिधा त्रिधान्यसेदेभिः पङ्क्तिर्म
 न्त्रैः पृथक्पृथक् ॥ प्राणायामन्ततः कुर्यात्पूरकैस्तम्भकैस्तथा ॥ ८४ ॥ रेचकेनापि त्रिपुरामूर्तिन्देवीं विचिन्तयेत् ॥ दहन
 श्रवणं कृत्वा आद्या मूर्तिं विचिन्तयेत् ॥ ८५ ॥ त्रिधा दृष्ट्या हृदये तामूर्तिं शृणु भैरव ॥ सिन्दूरपुञ्जसङ्काशान्त्रिनेत्रान्तु चतुर्भु
 जाम् ॥ ८६ ॥ वामोर्ध्वपुष्पकोदण्डन्धृत्वाधः पुस्तकन्तथा ॥ दक्षिणोर्ध्वपञ्चबाणानक्षमालान्दधात्यधः ॥ ८७ ॥ चतुर्णाङ्गुण
 पानान्तु पृष्ठे न्यङ्गुणपान्तरम् ॥ निधाय तस्य पृष्ठे तु समपादेन संस्थिताम् ॥ ८८ ॥ जटाजूटार्द्धचन्द्रेण समावद्धशिरोधराम् ॥
 लग्नान्निवलिभेदेन चारुमध्याम् मनोहराम् ॥ ८९ ॥ सर्वालङ्कारसम्पूर्णां सर्वाङ्गसुन्दरीं शुभाम् ॥ स्रवद्रविणसन्दोहां स
 र्वलक्षणसय्युताम् ॥ ९० ॥ एनान्तु प्रथमं ध्यात्वा त्रिधा त्मानन्तु चिन्तयेत् ॥ सद्रूपश्च ततः पश्चात्पुष्पन्तद्वाग्भवेन तु ॥ ९१ ॥
 स्वमस्तके पुनर्दद्यादङ्गन्यासम्पुनस्तथा ॥ मन्त्रद्वयन्निधाजत्वा वाग्भवाद्यन्तु साधकः ॥ ९२ ॥ अर्घ्यपात्रस्य तोयेषु तैस्तोयैः
 सेचयेच्छिरः ॥ पूजोपकरणञ्चापि त्रिरभ्युक्षयत यैव तु ॥ ९३ ॥ कामपीठन्ततो ध्यात्वा पूजयेत्क्रमतस्त्विमान् ॥ गणेशश्च गणा

पु०

अ. ६६

२०७

ध्यक्षङ्गनाथन्तथैवच ॥ ९४ ॥ गणक्रीडश्चपूर्वादिद्वारेमन्त्रेणपूजयेत् ॥ हैरम्बबीजमेतेषामन्त्रस्तुपरिकीर्तितः ॥ ९५ ॥
 विद्याशान्तिर्निवृत्तिश्चप्रतिष्ठाद्वारपालकाः ॥ कलान्ताःपूजयेत्सम्यक्पूर्वादिक्रमतस्तथा ॥ ९६ ॥ सिद्धपुत्रञ्ज्ञानपुत्रन्त
 थासहजपुत्रकम् ॥ शेषंसमपुत्रन्तुपूजयेद्वटुकानिमान् ॥ ९७ ॥ प्रत्येकन्तुश्रियंदेवीवटुकानांपरेवरे ॥ श्रीमित्यनेनमन्त्रे
 णपूर्वादौपूजयेत्क्रमात् ॥ ९८ ॥ सिद्धस्यसहजस्याथज्ञानस्यसमयस्यच ॥ कुमारीपूजयेत्कोणेऐशान्यादौतुमण्डले ॥
 ॥ ९९ ॥ गोरटण्डामरश्चैवलोहजङ्घन्तथैवच ॥ भूतनाथद्वेत्रपालमीशानादौप्रपूजयेत् ॥ १०० ॥ मण्डलस्यचमध्येतुपञ्च
 बाणान्प्रपूजयेत् ॥ ॥ इतिश्रीकालिकापुराणेपञ्चषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ द्वावणंशोषणश्चैवबन्ध
 नम्मोहनन्तथा ॥ आकर्षणश्चमध्येनमन्त्रेणैवप्रपूजयेत् ॥ १ ॥ ततस्त्रिष्वथकोणेषुपूजयेत्तुत्रियोगिनीः ॥ भगश्चभगजिह्वांच
 भगास्यामुत्तरादिकम् ॥ २ ॥ क्रमात्तुपूज्यास्तिस्त्रोन्याअन्यामध्येतुकोणयोः ॥ भगमालिनीन्तुप्रथमेद्वितीयेतुभगोदरीम् ॥ ३ ॥
 तृतीयेभगहारान्तुयोगिनीङ्कामरूपिणीम् ॥ अनङ्गकुसुमान्देवीन्तथैवानङ्गमेखलाम् ॥ ४ ॥ अनङ्गमदनाश्चैवत्यनङ्गमद
 नोद्भवाम् ॥ अनङ्गवेशाश्चानङ्गमालिनीम्दनोद्भवाम् ॥ ५ ॥ दलकेशरमध्येतुत्यष्टमीम्दनाङ्कुशाम् ॥ शैलपुण्यादयश्चाष्टौ
 त्रिपुरापूजनक्रमे ॥ ६ ॥ एतन्नामभिरव्यग्रावभूवुःकामयोगिनीः ॥ वाग्भवेनतथादुर्गाग्नेत्रबोजान्तुकेनतु ॥ ७ ॥ अङ्गन्यासं

का० २०८ समन्त्रैस्तुषड्विष्टविमान्पुनः ॥ पूजयेत्क्षेत्रपालौस्तुमध्येकिञ्चलकपत्रयोः ॥ ८ ॥ हेतुकन्त्रिपुरघ्नश्चअग्निजिह्वस्तथैवच ॥
अग्निवेतालसंज्ञश्चकालश्चाऽथकरालकम् ॥ ९ ॥ एकपादम्भीमनाथमुत्तरादिक्रमेणतु ॥ एभिरेवाष्टभिर्मन्त्रैःकामराजे
नसंयुतैः ॥ १० ॥ नवैतानसिताङ्गादीन्नायकान्पूजयेत्क्रमात् ॥ मण्डलस्यचतुर्दिक्षुद्वौद्वौपूर्वादिषुक्रमात् ॥ ११ ॥ प
द्ममण्डलयोर्मध्येशेषमेकन्तुपूजयेत् ॥ असिताङ्गेरुश्चण्डःक्रोधोन्मत्तोभयङ्करः ॥ १२ ॥ कपालीभीषणश्चैवसंरीतिश्चेति
नव ॥ ऐशान्यादिक्रमाद्द्वेदेनायिकंपूजयेन्नरः ॥ १३ ॥ पद्ममण्डलयोर्मध्येअग्नौद्वेचप्रपूजयेत् ॥ ब्रह्माणीम्भैरवीश्चैवतथामा
हेश्वरीमपि ॥ १४ ॥ कौमारीवैष्णवीश्चैवनारसिंहीन्तथैवच ॥ वाराहीश्चतथेन्द्राणीञ्चामुण्डाश्चण्डिकान्तथा ॥ १५ ॥
आधारशक्तिप्रभृतोन्मण्डलस्यतुमध्यतः ॥ वैष्णवीतन्त्रकल्पोक्तान्त्सर्वाभैरवपूजयेत् ॥ १६ ॥ शिवस्यपञ्चयाःप्रो
क्ताःसद्योजातादयःपुरा ॥ मूर्तयस्ताःपद्ममध्येपञ्चप्रेतत्वमागताः ॥ १७ ॥ ताःपञ्चपूजयेन्मध्येरक्तपद्मंशवन्तथा ॥ सिं
हश्चपूजयेत्तत्रजगदाधारसंज्ञितम् ॥ १८ ॥ जयन्तीम्भङ्गलाङ्कालीम्भद्रकालीङ्कपालिनीम् ॥ दुर्गाङ्गमांशिवान्धात्री
स्वर्धास्वाहाश्चपूजयेत् ॥ १९ ॥ उग्रचण्डाप्रचण्डाचण्डोग्राचण्डनायिका ॥ चण्डाचण्डवतीचैवचण्डोग्राचण्डनायिका
॥ २० ॥ एताःसम्पूजयेन्मध्येन्मण्डलस्यविशेषतः ॥ आदित्यादीन्ग्रहान्त्सर्वाब्रूपतोत्पन्नसंयुतान् ॥ २१ ॥ क्रमा

पु०
अ. ६७

२०८

त्रत्येकमुद्दिश्यपार्श्वेपार्श्वेप्रपूजयेत् ॥ दिक्पालानान्तुमन्त्रेणतथासर्वास्तुदिक्पतीन् ॥ २२ ॥ अस्त्रमन्त्रैस्तुतान्सर्वास्ते
 पाम्मत्राणिभैरव ॥ नाथङ्कामेश्वरन्तत्रएकवक्त्रश्चतुर्भुजम् ॥ २३ ॥ भस्मश्वेतमध्यत्तदिरक्तपुष्पैस्तुकुङ्कुमैः ॥ त्रिशू
 लश्चपिनाकश्चवामहस्तद्वयेस्थितम् ॥ २४ ॥ उत्पलम्बीजपूरश्चदक्षिणंद्वितयेतथा ॥ श्वेतपद्मोपरिस्थश्चध्यातामध्येप्र
 पूजयेत् ॥ २५ ॥ कामख्यांमूर्तितोध्यात्वाकामाख्यामपिपूजयेत् ॥ कामेश्वरीन्तत्रदेवीम्पूजयेत्परमेश्वरीम् ॥ २६ ॥
 वक्ष्यमाणेनरूपेणतत्रवेतालभैरवौ ॥ करालङ्केत्रपालश्चकर्त्रिकर्परधारिणम् ॥ २७ ॥ पूजयेद्रीशमत्यर्थन्दंष्ट्राभिर्नाधरम्भ
 षम् ॥ त्रिन्तिडीङ्कल्पवृक्षश्चसुच्छायंरत्नभूषितम् ॥ २८ ॥ त्रिकुठङ्कणवर्णश्चनीलशैलमहाद्युतिम् ॥ मनोभवाङ्कुहान्त
 त्रपञ्चव्यामायतांशुभाम् ॥ २९ ॥ रत्नमण्डलसंध्युक्तांरक्तवर्णांसुवर्तुलाम् ॥ अपराजिताश्चवल्लीश्चव्यामत्रयसुविस्तृताम् ॥
 ॥ १३० ॥ आरक्तवर्णांसिततङ्कुसुमैरुपशोभिताम् ॥ बटुकङ्कम्बलाख्यन्तुस्वर्णगौरङ्गजासनम् ॥ ३१ ॥ द्विभुजन्दक्षि
 णेदण्डपाणिर्व्योमैकपालकम् ॥ विभ्रतम्पुरतोदेव्याःपूज्योविघ्नविपत्तये ॥ ३२ ॥ भैरवःपाण्डुनाथश्चरक्तगौरश्चतुर्भु
 जः ॥ गदाम्पद्मश्चशक्तिश्चचक्रश्चापिकरेषुच ॥ ३३ ॥ विभ्रदेव्याःपुरोभागेपूज्योयव्यिष्णुरूपधृक् ॥ श्मशानंहेरूकारुय
 श्चरक्तवर्णमभयङ्करम् ॥ ३४ ॥ असिचर्मधरंरौद्रभुजानम्मनुजामिषम् ॥ तिसृभिर्मण्डमालाभिर्गलद्रक्ताऽभिराजित

का०

२०९

म् ॥ ३५ ॥ अग्निनिर्दग्धविगलन्दन्तप्रेतोपरिस्थितम् ॥ पूजयेच्चिन्तेनेनैव शस्त्रवाहनभूषणम् ॥ ३६ ॥ महोच्छ्वासाद्योगिनीन्तु
 महामायास्वरूपिणीम् ॥ ध्यानतोरूपतस्तान्तुदेव्याअग्रेप्रपूजयेत् ॥ ३७ ॥ पुरीश्चन्द्रवतीन्देव्यानीलपर्वतपूर्वतः ॥ यो
 जनद्वयविस्तीर्णमर्द्धयोजनमायताम् ॥ ३८ ॥ उच्चैरनेकप्रासादसौधसद्मविभूषिताम् ॥ मणिरत्नसुवर्णैर्धजातप्रासाद
 विस्तृताम् ॥ ३९ ॥ क्रीडासरोवरैःसद्भिःसञ्छन्नाव्यिकैःकचैः ॥ सय्युक्ताम्पूजयेत्तत्रदेव्याअग्रेसमन्त्रकम् ॥ ४० ॥
 लौहित्यरक्तगौराङ्गनीलवस्त्रविभूषितम् ॥ रत्नमालासमायुक्तश्चतुर्बाहुसमन्वितम् ॥ ४१ ॥ पुस्तकंश्चेतपद्मश्चविभ्रतन्द
 क्षिणेकरे ॥ वामेशक्तिध्वजश्चैव शिशुमारस्थितं शुभम् ॥ ४२ ॥ पीठेश्वरानिमान्मध्येमन्त्रैरेतैःप्रपूजयेत् ॥ नाथङ्कामेश्वर
 न्देवंप्रासादेनप्रपूजयेत् ॥ ४३ ॥ कामेश्वर्यास्तुमन्त्रेणयजेत्कामेश्वरींशुभाम् ॥ द्वावुपान्तौबलेनैवमदनान्तेचतक्रमा
 त् ॥ ४४ ॥ योजयेन्नादविन्दुभ्यामासाकारममन्त्रकम् ॥ चण्डिकानेत्रबीजस्ययच्छेषमक्षरन्तुतत् ॥ ४५ ॥ कल्पन्ति
 न्तिडिकावृक्षमन्त्रमेतत्प्रकीर्तितम् ॥ उग्रायामध्यबीजन्तुनीलशैलस्यमन्त्रकम् ॥ ४६ ॥ मनोभवस्यबीजन्तुमहादेवे
 नसंहितम् ॥ चन्द्रविन्दुसमायुक्तन्मन्त्रश्चापराजितम् ॥ ४७ ॥ हयग्रीवस्वरूपस्यविष्णोर्यद्बीजमुत्तमम् ॥ कम्बलस्य
 तुतन्मन्त्रम्पूजनंपरिकीर्तितम् ॥ ४८ ॥ केवलःसप्ररोहादिषष्ठस्वरसमन्वितः ॥ चन्द्रविन्दुसमायुक्तंहयग्रीवस्यबीजकम् ॥

पु०

अ.६७

२०९

॥ ४९ ॥ भैरवम्पाण्डुनाथश्चवनमालिस्वरूपिणम् ॥ वाराहेनतुबीजेनपूजयेत्तुविधानतः ॥ ५० ॥ सपरौद्वावनुस्वार
विसद्वाभ्यांसन्नितौ ॥ महाभैरवमन्त्रेणभैरवान्तेनपूजयेत् ॥ ५१ ॥ महोच्छ्वासाम्महामायान्द्वितीयाष्टाक्षरेणतु ॥ दवीतन्त्रो
दितेनैवपूजयेद्भूतिवृद्धये ॥ ५२ ॥ आद्याक्षरन्तुसामीन्दुबिन्दुभ्यांसमलङ्कृतम् ॥ स्वनाम्नश्चन्द्रवत्यास्तुपूजामन्त्रम्प्रकीर्त्ति
तम् ॥ ५३ ॥ सर्व्वलक्षणसम्पूर्णसर्व्वालङ्कारभूषितम् ॥ लौहित्यनदराजस्यब्रह्मपुत्रस्यभूतिदम् ॥ ब्रह्मबीजन्तुमन्मन्त्रव्यं हि
भार्य्यान्तर्मिष्यते ॥ ५४ ॥ द्वितीयान्त्रिपुरारूपन्तथैवतुतृतीयकम् ॥ आवाहनार्थन्देव्यास्तुचिन्तयेद्योनिमुद्रया ॥ ५५ ॥ बन्धूक
पुष्पसङ्काशाञ्जटाजूटेन्दुमण्डिताम् ॥ सर्व्वलक्षणसम्पूर्णसर्व्वालङ्कारभूषिताम् ॥ ५६ ॥ उद्यद्रविप्रभास्पद्मपर्य्यङ्केषुसंस्थि
ताम् ॥ मुक्तारत्नावलीयुक्ताम्पीनोन्नतपयोधराम् ॥ ५७ ॥ वलीविभङ्गचतुरामासवामोदमोदिताम् ॥ नेत्राह्लादकरीशुभ्राङ्गो
भणीञ्जगतान्तथा ॥ ५८ ॥ त्रिनेत्राग्यैर्निमुद्रायामीषद्वाससमायुताम् ॥ नवयौवनसम्पन्नामृडालाभचतुर्भुजाम् ॥
॥ ५९ ॥ वामोद्वेपुस्तकन्धत्तेअक्षमालान्तुदक्षिणे ॥ वामेनाभयदान्देवीन्दक्षिणाधोवरप्रदाम् ॥ ६० ॥ स्रवद्रक्तौघसूर्याभां
शिरोमालान्तुबिभ्रतीम् ॥ आपादलम्बिर्नीकल्पद्रुममासाद्यसंस्थिताम् ॥ ६१ ॥ कदम्बोपवनान्तस्थाङ्कामाह्लादकरीशुभा
म् ॥ द्वितीयान्त्रिपुरान्ध्यायेदेवरूपाम्नोहराम् ॥ ६२ ॥ तृतीयान्त्रिपुरारूपंशृणुवेतालभैरव ॥ जपाकुसुमसङ्काशाम्मुक्तके

का०

२१०

शीशुभाननाम् ॥ ६३ ॥ सदाशिवंहसन्तनुप्रेतवद्विनिधायवै ॥ हृदयेतस्यदेवस्यत्यर्द्धपद्मासनस्थिताम् ॥ ६४ ॥ रक्तोत्पलै
 मिश्रितातुमुण्डमालाम्पदानुगाम् ॥ ग्रीवाद्यान्धारयन्तीन्तुपीनोन्नतपयोधराम् ॥ ६५ ॥ चतुर्भुजान्तथानशान्दक्षिणोर्द्वेक्ष
 मालिनीम् ॥ वरदान्तदधोवामेजगन्मायान्तथाभयाम् ॥ ६६ ॥ अधस्तुपुस्तकन्धत्तेत्रिनेत्रांहसिताननाम् ॥ स्रवद्रुधिरभो
 गात्तातथासर्वाङ्गसुन्दरीम् ॥ ६७ ॥ एवब्धिन्तृतीयन्तुरूपन्ध्यायेतुपूजकः ॥ आद्यन्तुवाग्भवंरूपं द्वितीयङ्कामराजक
 म् ॥ ६८ ॥ डामरम्मोहनश्चापितृतीयम्पर्शिकीर्तितम् ॥ एकैकन्तुत्रिरूपाणिप्राग्विचिन्त्याथसाधकः ॥ ६९ ॥ मन्त्रद्व
 येनप्रत्येकंहृदिषोडशकैस्तथा ॥ पूजयेदुपचारैस्तुबहिर्यद्वतथैवच ॥ ७० ॥ मन्त्रत्रयन्तथैकत्रकृत्वाचमनमूर्तयः ॥ क
 र्तव्याएकतस्तत्रमध्यरूपेनिवेशयेत् ॥ ७१ ॥ नासापुटेननिःसार्य्यन्दक्षिणेनाथताम्पुनः ॥ अवतार्य्यकराभ्यान्तुदेवी
 मावाहयेत्त्रिधा ॥ ७२ ॥ गायत्रोत्रयमुच्चार्य्यस्नापयेत्प्रथमन्तुताम् ॥ आवाहनेतुमन्त्रोयम्पठितव्यश्चसाधके ॥ ७३ ॥
 एहिदेविशुभावर्त्तेयज्ञेस्मिन्ममसन्निधौ ॥ अव्युच्छिन्नान्ततःशुभ्राब्द्याँचङ्कणस्यदेहिमे ॥ ७४ ॥ एत्येहिभगवत्यम्बत्रिपु
 रेकामदायिनी ॥ इमम्भागवलिम्भृत्यसान्निध्यमिहकल्पय ॥ ७५ ॥ नारायण्यैविद्महेवाग्वादिन्यैधोमहि ॥ एव
 मुक्ताततःपश्चात्तन्नोदेवीप्रचोदयात् ॥ ७६ ॥ नारायण्यैविद्महेत्वाञ्छण्डिकायैचधीमहि ॥ शेषभागेप्रयुञ्जीततन्नःकुञ्जिप्रचो

पु०

अ.६७

२१०

दयात् ॥ ७७ ॥ महामायायैविद्महेत्वांसम्मोहिन्यैचधीमहि ॥ पश्चादेवम्प्रयुञ्जीततन्नश्चण्डिप्रचोदयात् ॥ ७८ ॥ एतास्तु
 त्रिपुरान्देव्यागायत्र्याःपरिकीर्तिताः ॥ प्रत्येकंस्नापनङ्कुर्यात्त्रिपुराणाञ्चितिसृभिः ॥ ७९ ॥ वाग्भवेनतुमन्त्रेणप्रथमम्पू
 जयेच्छिवाम् ॥ कामराजेनवैपश्चाद्दामरेणापिपूजयेत् ॥ ८० ॥ शेषन्तुमूलमन्त्रेणचाष्टाङ्गानाम्प्रपूजनम् ॥ एकैकम्प्रक्रम
 म्पूज्यत्रिपुरायैसमन्ततः ॥ ८१ ॥ नवधापूजयेद्देवीन्त्रिपुरास्कामरूपिणीम् ॥ उत्तरादिचतुःपत्रेपद्मस्वेतान्प्रपूजयेत् ॥ ८२ ॥
 ब्रह्माणम्माधवंशम्भुम्मास्करश्चतथैवच ॥ ऐशान्यादिषुतेष्वेवङ्कमाद्देव्याःप्रपूजयेत् ॥ ८३ ॥ जयन्तीम्प्रथमम्पश्चाद्वायव्या
 मपराजिताम् ॥ नैऋत्याविजयाञ्चैवतथाग्नेय्याञ्जयाह्वयाम् ॥ ८४ ॥ त्रिकोणेकेशरस्यान्तेकामम्प्रीतिरतिन्तथा ॥ पूजये
 त्पञ्चबाणांश्चपुष्पञ्चापञ्चपुस्तिकाम् ॥ ८५ ॥ अक्षमालांश्रवद्यत्नासद्वपय्यङ्कमेवच ॥ प्रेतसद्वशिरश्चैवसम्यक्तत्रैवपूज
 येत् ॥ ८६ ॥ सम्पूज्यपूर्ववन्मालांस्फाटिकामेषभैरव ॥ आदायाथोत्तरीयेणतामाच्छाद्यप्रयत्नतः ॥ ८७ ॥ पूर्वोद्धृतञ्जपे
 त्सम्यक्साधकस्त्रिपुरामहः ॥ जप्त्वास्तुतिम्पठित्वाचप्रणम्यचमुहुर्मुहुः ॥ ८८ ॥ त्रिपुरायैबलिन्दद्यात्सम्भवात्तत्रिजातिकम् ॥
 सफेनैस्तोयसय्युक्तैःशर्करामधुसैन्धवैः ॥ ८९ ॥ अभ्युक्ष्यरुधिरन्दद्यात्कामराजेनभैरवा ॥ छेदयेद्वाग्भवेनैवडामरैर्विवहरेच्छिरः
 ॥ ९० ॥ यत्रयत्रबलीन्दद्यात्साधकोदेवताञ्जने ॥ वैष्णवीतन्त्रकल्पोक्तमादद्यात्पूजनेबलिम् ॥ ९१ ॥ ततोदेव्यैबलोन्द

का०

२११

चादेतद्वर्णक्रमात्पुनः ॥ गौक्षीरम्ब्राह्मणोदद्याद्व्यमाज्यन्तुराजजः ॥ १२ ॥ वैश्यस्तुमाच्छिकन्दद्याच्छूद्रः पुष्पासवाटिका
 न् ॥ घ्रात्वापुष्पमथैशान्यान्निर्माल्यन्निःक्षिपेद्बुधः ॥ १३ ॥ निर्माल्यधारिणीचास्यादेवोत्रिपुरचण्डिका ॥ विसृज्यादौ
 योनिमुद्रांपद्ममुद्रान्तथैवच ॥ १४ ॥ अर्द्धमुद्रात्रिमुद्राश्चप्रत्येकमपिदर्शयेत् ॥ निर्माल्यमथगृहीयात्कामराजाह्वयेनतु ॥ १५ ॥
 एवंयः पूजयेद्देवीन्त्रिपुराङ्कामरूपिणीम् ॥ सकामानखिलान्प्राप्यदेवीलोकमवाप्नुयात् ॥ १६ ॥ ॥ इतिकालिकापुराणेअष्ट
 षष्टिमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ देव्याः कामेश्वरीम्मूर्त्तिशृणुवक्ष्यामिभैरव ॥ यस्याश्चिन्तनमात्रेणसाधको
 लभतेप्रियान् ॥ १ ॥ तन्त्रन्तस्याः प्रथमतस्ततोनुध्यानगोचरम् ॥ ततः पूजाक्रमव्यङ्ग्येक्रमाद्वेतालभैरव ॥ २ ॥ प्रजाप
 तिस्ततोवह्निरिन्द्रबीजन्ततः परम् ॥ चूडाचन्द्रार्द्धसहितश्चतुर्थस्वरसंयुतम् ॥ ३ ॥ इदङ्कामेश्वरम्बीजमन्त्रंसर्वार्थ
 साधनम् ॥ स्थानाभ्युक्षणयन्त्रादिपात्रन्यासादिकन्तथा ॥ ४ ॥ भूतापसाराणादीश्चैवैष्णवीतन्त्रभाषितान् ॥ तथोक्तानुत्त
 रेतन्त्रेगृहीयात्साधकोत्तमः ॥ ५ ॥ प्राणायामत्रयंकुर्याद्दहनंलवनन्तथा ॥ विशेषमण्डलञ्चास्याः शृणुवेतालभैरव ॥ ६ ॥
 षड्कोणम्मण्डलङ्कुर्याद्रक्तवर्णन्तुचिन्तयेत् ॥ विभेद्यशक्त्याशम्भुन्तुत्रिपुरातन्त्रबुधः ॥ ७ ॥ ततः शक्तिशम्भुनापिभेदये
 त्क्रमतः सुधीः ॥ ऐशान्यादिनैर्ऋतान्तारिखाङ्कुर्यादक्षिणे ॥ ८ ॥ पश्चिमात्पूर्वगारिखाम्पूर्वादिपितथोत्तराम् ॥ उत्तरात्प

पु०

अ. ६८

२११

श्रिमान्तान्तुकृत्वारेखास्तुयोजयेत् ॥ ९ ॥ धनुस्तोरणसंकाशंद्वारेचोत्तरपश्चिमे ॥ दक्षिणन्तुत्रिकोणंस्यात्षट्कोणम्पूर्वमुच्य
 ते ॥ १० ॥ जालन्धरंलिखेत्पीठमुत्तरेपश्चिमेलिखेत् ॥ ओष्ठपीठदक्षिणेतुकामरूपन्तुपूर्वतः ॥ ११ ॥ देव्याद्वादशगुह्या
 नियानिद्वादशभिःकरैः ॥ लिखेन्मण्डलकोणेषुतानिदिक्षुत्रयन्त्रयम् ॥ १२ ॥ षड्विषड्विस्तुरेखाभिःकर्तव्योमण्डलक्रमः ॥
 अन्यदुत्तरतन्त्रोक्तव्यैण्वीतन्त्रभाषितम् ॥ १३ ॥ मण्डलस्यक्रमं सर्वविद्विद्वेतालभैरव ॥ ओङ्कोमण्डलतत्त्वायनमइत्यत्र
 मण्डलम् ॥ १४ ॥ पूजयेत्प्रथमन्ध्यात्वामण्डलव्यैगपीठकम् ॥ पीठेशिलायाविलिखेन्मण्डलंयोनिमण्डले ॥ १५ ॥
 त्रिकोणविलिखेत्पश्चाद्वेष्टयेत्कमलेनतु ॥ रूपन्तुचिन्तयेद्देव्याःकामेश्वर्यामनोहरम् ॥ १६ ॥ प्रभिन्नाञ्जनसङ्काशात्रील
 स्निग्धशिरोरुहाम् ॥ षड्कान्द्वादशभुजामष्टादशविलोचनाम् ॥ १७ ॥ प्रत्येकंपट्टशीर्षेषुचन्द्रार्द्धकृतशेखराम् ॥ मणिमाणि
 क्यमुक्तादिकृतमालामुरस्थले ॥ १८ ॥ कण्ठेचविभ्रतीनित्यंसर्वाऽलङ्कारमण्डिताम् ॥ पुस्तकंसिद्धसूत्रश्चपञ्चबाणन्तुत
 न्तथा ॥ १९ ॥ खड्गंशक्तिश्चशूलश्चविभ्रतीन्दक्षिणैःकरैः ॥ अक्षमालाम्महापद्मङ्कोदण्डश्चाभयन्तथा ॥ २० ॥ चर्मप
 श्चात्पिनाकश्चविभ्रतीम्वामपाणिभिः ॥ शुक्लंरक्तश्चपीतश्चहरितद्वुष्णमेवच ॥ २१ ॥ विचित्रंक्रमतःशीर्षमैशान्याम्पूर्व
 मेवच ॥ दक्षिणम्पश्चिमश्चैवतथैवोत्तरशीर्षकम् ॥ २२ ॥ मध्यश्चेतिमहाभागक्रमाच्छोर्षाणिवर्णतः ॥ शुक्लमाहेश्वरीत्रकं

का०

२१२

ढ्कामारुयारक्तमुच्यते॥२३॥त्रिपुरापीतसङ्काशाशरदाहरितातथा॥ कृष्णङ्कामेश्वरीवक्रचण्डायाश्चित्रमिष्यते॥२४॥धम्मि
 लसयुतकचम्प्रतिशीर्षम्प्रकीर्तितम्॥सिंहोपरिसितप्रेतन्तस्मिल्लोहितपङ्कजम्॥२५॥कामेश्वरोस्थितातत्रैवपत्रहसिता
 नना॥विचित्रांशुकसव्वीतांव्याघ्रचर्माम्बरान्तथा॥२६॥एवङ्कामेश्वरीन्ध्यायेद्धर्मकामार्थसिद्धये॥पीठेन्यत्राऽथवादे
 व्यापूजायाङ्क्यतेक्रमः॥२७॥पीठेविशेषोक्तव्यःसामान्येत्वन्यदिष्यते॥अङ्गुष्ठादिक्रमादेवसय्योऽप्याथयुगयुगं॥२८॥
 मूलमन्त्रस्याक्षरेणदीर्घस्वरयुतेनच॥षड्विराद्यैर्न्यसेत्पूर्वमङ्गुलीयकमेवच॥२९॥हस्तिरस्तुशीर्षवर्म्मेनेत्रास्त्राणिपुनस्तथा
 ॥न्यसेदक्षिणहस्तेनषड्विर्मन्त्रैस्तथाक्रमात्॥३०॥आस्यव्वाङ्गुगङ्गुक्षिगुह्यञ्जानुयुगन्तथा॥पादयुगमङ्कमातैस्तुषड्विर्म
 न्नैर्न्यसेत्तथा॥३१॥अष्टधामूलमन्त्रन्तुजप्त्वाऽथार्घाहितेजले॥तेनोपकरणन्देयश्चाभ्युक्ष्यक्रममारभेत्॥३२॥दैशिकःपूज
 येदेवीम्पीठेनादैशिकःकचित्॥तस्यैवहिकरस्पर्शादेवीनोद्विजतेशिवा॥३३॥यदिदेशान्तराद्यातपीठन्देशान्तरम्प्रति॥तदैशि
 कोपदेशेनतदापूजांसमारभेत्॥३४॥यद्यन्यतःसमायाताकामरूपादृतेनरः॥तद्देशजोपदेशेनसम्पूज्यफलमाप्नुयात्॥३५॥
 यस्मिन्देशेतुयःपीठओडपाञ्चालकादिषु॥तद्देशजोपदेनत्रपूज्यःपीठेसुरोनरैः॥३६॥इतोन्यथापूजनेनसम्यक्फलमाप्नुया
 त्॥महाविभवसम्पूर्णैर्विहितेनैवभैरव॥३७॥अनुक्तोयःक्रमश्चात्रवैष्णवीतन्त्रगोचरे॥तथैवोत्तरतन्त्रेऽपिप्रोक्तो

पु०

अ.६८

२१२

ग्राह्यस्तुसाधकैः ॥ ३८ ॥ पूर्वद्वारिप्रथमतः कामतत्त्वम्प्रपूजयेत् ॥ दक्षिणेप्रीतितत्त्वन्तुरतितत्त्वञ्चपश्चिमे ॥ ३९ ॥ उत्तरेमो
 हनन्तत्त्वङ्कमादेतानिपूजयेत् ॥ ऐशान्याम्पूजयेद्देवीङ्गणेशन्द्वारपालकम् ॥ ४० ॥ अग्नौतुचाग्निवेतालं त्रैलोक्याङ्कालमेव च ॥
 वायव्यान्नान्दिनञ्चापिपूजयेत्क्रमतस्त्विमान् ॥ ४१ ॥ चतुःकम्पञ्चकषट्चतुःकम्पञ्चकश्चतुः ॥ षट्कारश्चैवयोवेदसयोग्यःपी
 ठपूजने ॥ ४२ ॥ ओङ्कारस्यप्रथमम्पीठं द्वितीयञ्जालशैलकम् ॥ तृतीयम्पूर्णपीठन्तुकामरूपञ्चतुर्थकम् ॥ ४३ ॥ ओङ्पीठ
 म्पश्चिमेतुतथैवोद्देश्यरीशिवाम् ॥ कात्यायनीञ्जगन्नाथमोद्देशश्चप्रपूजयेत् ॥ ४४ ॥ उत्तरेपूजयेत्पीठम्प्रशस्तञ्जालशैलकम्
 ॥ जालेश्वरम्महादेवीञ्चण्डोञ्जालेश्वरीन्तथा ॥ ४५ ॥ दूर्धिकाञ्चोग्रचण्डाश्चतत्रैवपरिपूजयेत् ॥ दक्षिणेपूर्णशैलन्तुतथापू
 र्णेश्वरीशिवाम् ॥ ४६ ॥ पूर्णनाथम्महानाथंसरोजामथचण्डिकाम् ॥ पूजयेद्दमनीन्देवाशान्तामपितथाशिवाम् ॥ ४७ ॥ का
 मरूपम्महापीठन्तथाकामेश्वरीशिवाम् ॥ नीलश्चपर्वतश्चेष्टनाथङ्कामेश्वरन्तथा ॥ ४८ ॥ पूजयेद्द्वारिपूर्वेतुक्रमादेतास्तुभैर
 व ॥ ओङ्कादीनान्तुपीठानाङ्केत्रपालान्गुरुस्तथा ॥ ४९ ॥ अन्यास्तुद्वारपालादीन्त्वेस्वेस्थानेप्रपूजयेत् ॥ विशेषात्कामरू
 पस्यकामेश्वरीम्प्रपूजयन् ॥ ५० ॥ तानेवनीलशैलस्थान्छणुवेतालभैरव ॥ नाथःकामेश्वरोदेवोदेवोकामेश्वरीतथा ॥ ५१ ॥ क
 रालःक्षेत्रपालश्चिञ्चावृक्षस्तथैव ॥ त्रिकुटेनीलशैलस्तुगुहाचापिमनोभवा ॥ ५२ ॥ बटुकःकम्बलोनामवल्लीचैवापराजि

का० ता ॥ भैरवः पाण्डुनाथश्च मशानं हेरुकाह्वयम् ॥ ५३ ॥ योगिनीचमहोच्छ्वासा तथा चन्द्रवतीपुरी ॥ लौहित्योनदराजश्च प्रान्तादि
 २१३ करवासिनी ॥ ५४ ॥ जलपोशाख्यस्तु वायव्याङ्के दाराख्योऽथ राक्षसे ॥ एतान्सम्पूजयेद्धारिता देव्यास्तु मण्डले ॥ ५५ ॥
 द्वारपालो योगिनीचबटुकाद्यायथा तथा ॥ कामरूपे पीठवरे ओढादिष्वथ तत्तथा ॥ ५६ ॥ मध्ये तु मण्डलस्याथ द्वावणं शोषणन्त
 था ॥ बन्धनम्मोहनश्चैव तथैवाकर्षणाह्वयम् ॥ ५५ ॥ मनोभवस्य बाणस्तु पञ्चेतान् परिपूजयेत् ॥ षट्कोणाग्रेषूत्तरादौ भगादि
 षट्कमेव च ॥ ५६ ॥ त्रिपुरातन्त्रमन्त्रोक्तम्पूजयेत्क्रमतः सुधीः ॥ गणान्क्रीडादिकन्तद्वत्तथा विद्याकलादिकान् ॥ ५७ ॥ बटुका
 न्ति सद्गुप्तादीन्सिद्धाद्याश्च कुमारिकाः ॥ चतुश्चतुर्कर्मित्येतच्चतुर्कमिति चोच्यते ॥ ५८ ॥ कामरतिश्च प्रीतिश्च अनङ्गमेष
 लादिकम् ॥ सप्तवैत्रिपुरघ्नाद्या असिताङ्गादयोनव ॥ ५९ ॥ माहेश्वर्यादिका देव्यो दशभिः पञ्चभिर्गर्गैः ॥ द्वितीयम्पञ्चक
 म्प्रोक्तम्पीठे कामफलप्रदम् ॥ ६० ॥ आधारशक्तिमुख्यायेनित्यन्तत्र प्रतिष्ठिताः ॥ धर्माद्याश्च तथैवाष्टौ तथा सत्त्वादिका गु
 णाः ॥ ६१ ॥ एकत्र ग्रहदिक्पालाश्चतुःकमपरं स्मृतम् ॥ देव्यास्तथोग्रचण्डाद्यानायिकां परिपूजयेत् ॥ ६२ ॥ पूर्वोक्तदे
 शे मन्त्रेण भक्त्या वेतालभैरव ॥ आवाहनं सोढशोपचाराणाम्प्रतिपादनम् ॥ ६५ ॥ जपश्च बलिदानश्च अङ्गास्त्राणाम्प्रपूजनम् ॥
 मुद्रापूर्वाविसृष्टश्च षट्कमेतत्प्रकीर्तितम् ॥ ६६ ॥ एतानि सप्तयानानि प्रकारान्पूजकः सुधीः ॥ स एवोढादिपीठानि सम्पूज

पु०

अ. ६८

२१३

यितुमर्हति ॥ ६७ ॥ यज्ज्ञात्वासम्यगेतानिकुरुतेपीठपूजनम् ॥ ससम्यक्फलमाप्नोतिहीनायुरपिजायते ॥ ६८ ॥ त्रिपुरा
 तन्त्रमन्त्रोक्तस्थानेष्वेतेषुभैरव ॥ पूजयित्वाप्रथमतःपूजयेत्परमेश्वरीम् ॥ ६९ ॥ कामेश्वरिद्विहागच्छसम्मुखीभवचेद्वरि ॥
 चिन्तयित्वाथमनसाभ्यर्च्यकामेश्वरींहृदि ॥ ७० ॥ मानसैर्गन्धपुष्पाद्यैस्ततोदक्षिणनासया ॥ निःसार्यवायुन्तत्पुष्पमा
 रोप्यमण्डलान्तरे ॥ ७१ ॥ आवाहयेन्महादेवीं सर्वकामेश्वरेश्वरीम् ॥ कामेश्वरिद्विहागच्छसम्मुखीभवसन्निधौ ॥ ७२ ॥
 कामेश्वरिविघ्नहेत्वाङ्कामाख्यायैचधीमहि ॥ तन्नःकुञ्जिमहामायेततःपश्चात्प्रचोदयात् ॥ ७३ ॥ एतद्विभगवत्यम्बलो
 कानुग्रहकारिणि ॥ कामेशोकामरूपेत्वङ्कामकान्तेप्रसीदमे ॥ ७४ ॥ ततस्तुप्रथमंस्नानञ्जलन्दत्वातुपूजकः ॥ मूलम
 न्त्रेणवितरेदुपचारस्तुषोडश ॥ ७५ ॥ पूजयेन्मध्यभागेतुषडङ्गानिततोर्चयेत् ॥ अङ्गन्यासेतुयेमन्त्राःक्रमेपूर्वन्तुभा
 षिताः ॥ ७६ ॥ तैरेवमन्त्रैरङ्गानिदेव्या अपिच पूजयेत् ॥ पूर्वार्धेष्टदलेष्वेतायोगिनीःपरिपूजयेत् ॥ ७७ ॥ यथाक्रमेणकामा
 नांसिर्च्यङ्कामदायिकाः ॥ गुप्तकामान्तुश्रीकामान्तथैवविन्ध्यवासिनीम् ॥ ७८ ॥ कोटेश्वरीम्बनस्थान्तुयोगिनीम्पादच
 ष्टिकाम् ॥ दीर्घेश्वरीन्तुप्रकटाम्भुवनेशीङ्कमाद्यजेत् ॥ ७९ ॥ वैष्णवीतन्त्रमन्त्रस्ययान्यष्टावक्षराणितु ॥ तानिविन्दिन्दुयुक्ता
 निमन्त्रन्यासांश्चप्रक्ष्यते ॥ ८० ॥ मन्त्रेषुषण्णाङ्कोणानाम्बडिमाःपरिपूजयेत् ॥ ऐशान्यादिक्रमेणैवकामाख्यान्त्रिपुरान्तथा

का० ॥ ८१ ॥ दौरदाश्रमहोच्छ्वासाम्प्रकटाम्भुवनेश्वरीम् ॥ सिद्धकामेश्वरीश्चापिदेव्यारूपाणिभैरव ॥ ८२ ॥ अष्टपुष्पिक
२१४ यादेवीम्पुनःसम्पूज्यचाष्टया ॥ जप्त्वास्तुत्वावलिन्दत्वाप्त्यामुद्राम्प्रदर्शय ॥ ८३ ॥ देव्यास्तुसिद्धचण्ड्याँवैनिर्माल्यम्प्र
तिपाद्यच ॥ विसृज्यमण्डलादेवींस्थापयेद्योनिमण्डले ॥ ८४ ॥ एतत्कामेश्वरीतन्त्रद्वयितय्युवयोःसुतौ ॥ शारदायामहा
तन्त्रंसमन्त्रंशृणुभैरव ॥ ८५ ॥ इतिकालिकापुराणेत्रिपुरापूजननामएकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ श्रीभग
वानुवाच ॥ ॥ शस्त्कालेपुरायस्मात्रवम्याम्बोधितासुरैः ॥ शारदासासमारव्यातापीठेलोकेचमानव ॥ १ ॥ तस्यास्तु
नेत्रबीजारूयाम्मन्त्रम्प्राक्प्रतिपादितम् ॥ दुर्गातन्त्रञ्चतन्मन्त्रमङ्गमन्त्रम्पुरोदितम् ॥ २ ॥ ताभ्यामेवतुमन्त्राभ्याम्पूज
येताञ्जगन्मयीम् ॥ तृतीयम्पीठमन्त्रन्तुशारदायाअनुत्तमम् ॥ ३ ॥ शृणुतञ्चैकमनसाचतुर्वर्गप्रदायकम् ॥ चतुर्थस्वरस
य्युक्तमुपान्तोवह्निनायुतः ॥ ४ ॥ कामराजन्तयानान्तमुपान्तस्वरसय्युतम् ॥ वह्निनाचापिसन्दीप्तःसर्वविन्दिन्दुसय्युतम् ॥
॥ ५ ॥ हादिःसमाप्तिसहितएतद्वोजञ्चतुर्थकम् ॥ चतुर्भिरेभिःकथितोमन्त्रोक्तैश्चषडक्षरैः ॥ ६ ॥ अयन्तृतीयोमन्त्रस्तुशार
दायाःप्रकीर्तितः ॥ अनेनपूजयेत्पीठेसर्वसिद्धिमवाप्नुयात् ॥ ७ ॥ रूपमस्याःपुराप्रोक्तंसिंहस्थन्दशबाहुभिः ॥ तत्रपूजाक्र
मंसम्यक्शृणुतम्पुत्रकौमम ॥ ८ ॥ चतुर्द्वारमण्डलन्तुकुर्यात्तत्रविभूतये ॥ महामायामण्डलन्तुशारदायास्तुमण्डलम् ॥ ९ ॥

पु०
अ. ६९

२१४

वैष्णवीतन्त्रकल्पोक्तैर्मन्त्रस्थानादिमार्जनम् ॥ कृत्वातुनेत्रबीजेनमण्डलम्प्रस्तरेलिखेत् ॥ १० ॥ योनावष्टदलङ्कुत्वात्रिको
 णम्मध्यतोऽन्यसेत् ॥ अयविशेषः कथितो वैष्णवीमण्डलात्पुनः ॥ ११ ॥ मण्डलालेखनञ्चैव तथाभूतापसारणम् ॥ पात्रस्य
 प्रतिपत्तिस्तु अमृतीकारणन्तथा ॥ १२ ॥ गन्धपुष्पाम्भसाङ्घेप आत्मासनप्रपूजनम् ॥ प्राणायामश्च त्रिविधो भूतिशुद्धिप्र
 वेशनम् ॥ १३ ॥ दहनप्लवने चैव पाणिकच्छपिका तथा ॥ योगपिठस्य च ध्यानं वैष्णवीतन्त्रभाषिते ॥ १४ ॥ तथैवोत्तरेत
 न्नोक्तङ्कुर्याद्देव्याः प्रपूजने ॥ अमृतीकरणङ्कुर्यात्सलिले धेनुमुद्रया ॥ १५ ॥ रूपन्त्वेवन्दशभुजम्पूर्वोक्तन्तुविचिन्तयेत् ॥
 अङ्गन्यासकरन्यासौ दुर्गातन्त्रेणभैरव ॥ १६ ॥ नवाक्षरेणैवैकुर्यादङ्कुरादिक्रमेणतु ॥ हृदयादिक्रमान्पश्चाद्वक्त्रादावपिपू
 र्ववत् ॥ १७ ॥ एतदेवार्घपात्रेऽष्टधामन्त्रञ्जपेत्सुधीः ॥ ततोयैः सेचयेच्छोर्ध्वपुष्पगन्धादिकन्तथा ॥ १८ ॥ एवम्पूजाक्रम
 न्तत्रकुर्वाद्देव्यास्तुमण्डले ॥ आदित्यश्चण्डिकारूपन्ध्यात्वापूर्वांशलातले ॥ १९ ॥ तस्मैनिवेदयेदध्यासिद्वार्थाच्छतपु
 ष्पकैः ॥ आधारशक्तिप्रभृतौ न्हीमन्त्रेण च साधकः ॥ २० ॥ पूजयेत्प्रथमं मध्येधर्मादीनपिपूर्ववत् ॥ सत्त्वादीन्गुरुपा
 दान्तान्पूर्वतन्त्रोदितान्बुधः ॥ २१ ॥ पूजयेन्मध्यपद्मे तु सुमेरुमपि मध्यतः ॥ पूर्वभागे मण्डलस्य देव्याः शक्तीः प्रपूजयेत् ॥
 ॥ २२ ॥ नाथकामेश्वरादीस्तुलौहित्यान्तान्विशेषतः ॥ सर्वान्वैपीठदेवास्तुमण्डलस्योत्तरेयजेत् ॥ २३ ॥ मणिकूर्चश्चित्ररथ

का०

२१५

म्भस्मकूटन्तथैवच ॥ श्वेतत्रीलञ्चचित्रञ्चवाराहङ्गन्यमादनम् ॥ २४ ॥ मणिकूर्चन्नन्दनञ्चपश्चिमेपूजयेदिमान् ॥ जल्पीशमथ
 केदारन्देवीदिक्रवासिनीम् ॥ २५ ॥ धात्रींस्वयान्तथास्वाहाम्मानस्तोकेपराजिते ॥ दक्षिणेपूजयेदेताश्चतुःषष्टिश्चयोगिनीः
 ॥ २६ ॥ ग्रहौश्चदशदिक्पालाम्पूर्वाद्युक्तक्रमेणतु ॥ पूर्ववत्पूजयेद्दीमान्भैरवम्भैरवीमपि ॥ २७ ॥ ततःकच्छपिकाम्बद्वापुनरेव
 तुपूजकः ॥ ध्यायेच्चपूर्ववद्देवींहृदिस्थाम्मनसापिच ॥ २८ ॥ मानसैर्गन्धपुष्पाद्यैःपूजयित्वाहृदिस्थिताम् ॥ नासापुटेननिःसा
 र्यदक्षिणेनाथमण्डले ॥ २९ ॥ पुष्पमारोप्यकामारुख्यंशारदाग्राहयेन्मुहुः ॥ एत्येहिपरमेशानिसान्निध्यमिहकल्पय ॥ ३० ॥
 पूजाभागद्ब्रह्माणेमम्मखंरक्षनमोस्तुते ॥ दुर्गेदुर्गेद्ब्रह्मागच्छसर्वैःपरिकरैःसह ॥ ३१ ॥ पूजाभागद्ब्रह्माणेमम्मखंरक्षनमोस्तुते ॥
 नारायिण्यैचविद्महेत्वाञ्चण्डिकायैतुधीमहि ॥ ३२ ॥ शेषभागेतुगायत्र्यास्तन्नश्चण्डोप्रचोदयात् ॥ दत्वास्नानमनेनैवदत्वातन्त्रे
 णवैपुनः ॥ ३३ ॥ नेत्रबीजेनचतथापोठमन्त्रेगचान्तरम् ॥ चतुरक्षरेणशेषेणत्रिभिर्मन्त्रैःप्रपूजयेत् ॥ ३४ ॥ चतुरक्षरमन्त्रेण
 पाद्यादीनथषोडश ॥ वितरेदुपचारैस्तुपूर्वैकैस्तास्तुभैरव ॥ ३५ ॥ दुर्गातन्त्रेणमन्त्रेणदेव्याङ्गनिप्रपूजयेत् ॥ दुर्गेत्यनेन
 हृदयम्पुनर्दुर्गेत्यनेनकम् ॥ ३६ ॥ शिखाकचनेत्रांश्चपादपादांश्चपञ्चभिः ॥ वादिपञ्चाक्षरैःशेषैःपूजयेत्क्रमतःसुधीः ॥ ३७ ॥
 पूर्वार्धेष्टदलेष्वेताःपूजयेन्नाधिकाक्रमात् ॥ जयन्तीम्पूर्वपत्रेतुआग्नेय्यादौतुमङ्गलाम् ॥ ३८ ॥ कालोञ्चभद्रकालीञ्चतथा

पु०

अ. ६९

२१५

चैवकपालिनीम् ॥ दुर्गाशिवाङ्गामाञ्चैवक्रमादेवतुनामतः ॥ ३९ ॥ केशरस्यतुमध्येतुअष्टावेतास्तुनायिकाः ॥ नेत्रबीजस्यमन्त्रे
 णबीजेनषट्सुनायिकाः ॥ ४० ॥ असीषाञ्चतथैवासौषड्विरेतान्तराहितैः ॥ ह्रांहींश्रीमित्युपातान्तुप्रान्तामाद्यस्वेरणवै ॥ ४१ ॥ उ
 ग्रचण्डाम्प्रचण्डाञ्चचण्डोग्राञ्चण्डनायिकाम् ॥ चण्डाञ्चण्डवतोञ्चैवचण्डरूपाञ्चचण्डिकाम् ॥ ४२ ॥ त्रिकोणकेशरान्तनुकाम
 म्प्रोतिरतिन्तथा ॥ पञ्चबाणान्पुष्पधनुःपूजयेत्काममन्त्रकैः ॥ ४३ ॥ अष्टपुष्पिकयापश्चात्सम्पूज्यपरमेश्वरीम् ॥ देव्यास्तु
 करगृह्यानिशस्त्राण्यङ्गानिवाहनम् ॥ ४४ ॥ पञ्चाननङ्केशरञ्चदेव्यमग्रेप्रपूजयेत् ॥ पीठदेवीशारदांतुकामाख्यामधिदेवताम्
 ॥ ४५ ॥ त्रिपुराख्यामहादेवीम्पीठमत्यधिदेवताम् ॥ कामेश्वरीमहोत्साहाम्मध्यएवप्रपूजयेत् ॥ ४६ ॥ चतुरक्षरमन्त्रेणदद्यात्पु
 ष्पाञ्जलित्रयम् ॥ जहास्तुत्वावलिन्दत्वानमस्कृत्यावगुण्यच ॥ ४७ ॥ योनिमुद्राम्प्रदर्शयार्थनिर्म्माल्यन्दिशिज्ञूलिनः ॥ चण्डे
 श्वर्ध्वेनमद्रतिनिःक्षिप्यर्चविसर्जयेत् ॥ ४८ ॥ ततस्तुभास्करायार्घ्यन्दद्यादच्छिद्रधारणाम् ॥ देवीञ्चहृदयेस्थाप्यस्थापयेद्यो
 निमण्डले ॥ ४९ ॥ एवन्देविन्तुकामाख्याय्योनिमुद्राञ्जगन्मयीम् ॥ शारदाख्याम्महादेवीयोगेनविधिनाजयेत् ॥ ५० ॥ सर्व
 कामान्सुसम्प्राप्यशिवलोकमवाप्नुयात् ॥ यदिपीठविव्नान्यत्रपूजयेत्कामरूपिणीम् ॥ ५१ ॥ नीलकूटेतदाप्येतत्सर्वमेवस
 माचरेत् ॥ यदान्यत्रयजेद्देवीजलेवास्थण्डलेपिवा ॥ ५२ ॥ शिलादिषुचवह्नौवादेवीपीठेयथेच्छया ॥ यजेद्वानयजेद्वापिपीठेव

का०

२१६

श्यम्प्रपूजयेत् ॥ ५३ ॥ एवयैः पञ्चभिर्मन्त्रैः पञ्चमूर्तिधरां शिवाम् ॥ एकैकेनाथवातस्य स्वयं स्याद्वरदायका ॥ ५४ ॥ विव्रानतस्य
जायन्तेनाधयो व्याधयस्तथा ॥ नतस्य सदृशो न्यः स्याद्वनधान्यसमृद्धिभिः ॥ ५५ ॥ गवाङ्कोटिप्रदानात्तु यत्फलञ्चायते
नृणाम् ॥ तत्फलं समवाप्नोतिकामाख्याम्पूजयन्नृणाम् ॥ ५६ ॥ दशपूर्वांश्च दशपरान्वंशानुदृत्य पापतः ॥ सकृत्सम्पूजनेनैव
ममलोकमवाप्नुयात् ॥ ५७ ॥ द्विःसम्पूज्य महादेवीङ्कामाख्याय्योनिमण्डले ॥ शतव्यंशान्त्समुदृत्य देवीलोकमवाप्नुयात्
॥ ५८ ॥ यस्त्रिवारान्पूजयेत्तु विधिनानेन मानवः ॥ नीलपर्वतमारुह्य कामाख्याय्योनिमण्डले ॥ ५९ ॥ स सहस्रान्तुवंशा
नामुदृत्य पापकोपतः ॥ इह लोके सुखैश्वर्यचिरायुष्यमवाप्नुयात् ॥ ६० ॥ देहान्ते मद्गृह्मप्राप्य गणानामधिपो भवेत् ॥ य
स्याङ्कस्यामथाष्टम्यान्नवम्याब्जोपि साधकः ॥ ६१ ॥ पञ्चरूपान्तु कामाख्याम्पञ्चमन्त्रैः सतन्त्रकैः ॥ पूजयेद्वरदान् देवीमण्ड
लैश्च पृथक्पृथक् ॥ ६२ ॥ ध्यात्वा तु पञ्चरूपाणि जह्वामन्त्राणि पञ्च वै ॥ सकल्पकोटिलक्षाणि ममलाके च मानवः ॥ ६३ ॥
स्थित्वा देवीप्रसादेन परे निर्व्याणमाप्नुयात् ॥ इह लोके वाञ्छितार्थं मुक्तमप्राप्य यशस्तथा ॥ ६४ ॥ रिपून्निश्चास्य र्मात्मा मा
तङ्गानिव केसरो ॥ चिरायुः पुत्रपौत्रैश्च वित्तवैश्च नमन्यितः ॥ ६५ ॥ क्रोडयित्वा ह्यनरवद्युवतीभिश्च सादरात् ॥ यक्षरक्षः
पिशाचानाम्मेता भवति नित्यशः ॥ ६६ ॥ सर्वान्कामानवाप्न्यैव द्विजराजसमो भवेत् ॥ ६७ ॥ ॥ इति कालिकापु

पु०

अ. ६९

२१६

राणेसततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ और्वउवाच ॥ ॥ एतत्तन्त्रं समस्तन्तुश्रुतावेतालभैरवौ ॥
 पप्रच्छतुल्यम्बकश्चहर्षोऽफुल्लविलोचनौ ॥ १ ॥ ॥ वेतालभैरवावूचतुः ॥ ॥ कामारूपायाः श्रुतन्तन्त्रं साङ्गव्युष्मत्प्र
 सादतः ॥ नमस्कारन्तथामुद्राम्बलिदानन्तथैवच ॥ २ ॥ तथैवमातृकान्यासम्पूजायाश्चान्यतः क्रमम् ॥ एतत्सर्व्वस
 माचक्ष्विस्तरेण जगत्प्रभो ॥ ३ ॥ शृण्वतोर्नहि नोत्तिर्जायते मोदभूमिषु ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ वक्ष्यामि यद
 हम्पृष्टो भवद्दाम्पुत्रकोत्तमौ ॥ ४ ॥ शृणु तन्न रशार्दूलावेकाग्रमनसाधुना ॥ त्रिकोणमथ षट्कोणमर्द्धचन्द्रम्प्रदक्षिणम् ॥ ५ ॥
 दण्डमष्टाङ्गमुग्रश्च सप्तधानतिलक्षणम् ॥ ऐशानीवाथकौबेरीदिकामारूपाप्रपूजने ॥ ६ ॥ प्रशस्तास्थण्डिलादौ च सर्व्वमू
 र्त्तेश्वसर्व्वतः ॥ त्रिकोणादिव्यवस्थातु यदि पूर्व्वमुखो यजेत् ॥ ७ ॥ पश्चिमाच्छाम्भवीङ्गत्वाव्यवस्थान्निर्दिशेत्तदा ॥ य
 दोत्तरामुखः कुर्यात्साधको देवपूजनम् ॥ ८ ॥ तदायाम्यान्तुवायव्याङ्गत्वाकुर्यात्तु संस्थितिः ॥ दक्षिणाद्वायवीङ्गत्वादि
 शन्तस्माच्च शाम्भवीम् ॥ ९ ॥ ततोऽपि दक्षिणङ्गत्वा नमस्कारस्त्रिकोणवत् ॥ त्रिकोणारूयो नमस्कारस्त्रिपुराप्रीतिदायकः ॥
 ॥ १० ॥ दक्षिणाद्वायवीङ्गत्वावायव्याच्छाम्भवीन्ततः ॥ ततोऽपि दक्षिणाङ्गत्वातान्त्यक्ताग्नौ प्रविश्य च ॥ ११ ॥ अ
 ग्नितो राक्षसीङ्गत्वात्पश्चादुत्तरान्दिशम् ॥ उत्तरांच तथाग्नेयीम्भ्रमणं द्वित्रिकोणवत् ॥ १२ ॥ षट्कोणोऽयं नमस्कारः प्री

का०
२१७

तिदःशिवदुर्गयोः ॥ दक्षिणाद्वायवीङ्गत्वात्स्मादावृत्यदक्षिणम् ॥ १३ ॥ गत्वायोसौनमस्कारःसोर्ध्वचन्द्रःप्रकीर्ति-
तः ॥ सकृत्प्रदक्षिणङ्गत्वावर्तुलाकृतिसाधकः ॥ १४ ॥ नमस्कारःकथ्यतेसौप्रदक्षिणइतिद्विजैः ॥ त्यक्त्वास्वमासनस्था-
नम्पश्चादुर्गानमस्कृतिः ॥ १५ ॥ प्रदक्षिणञ्चिन्नायातुनिपत्यभुविदण्डवत् ॥ दण्डइत्युच्यतेदेवैःसर्वदेवौघमोददः ॥ १६ ॥
पूर्व्ववदण्डवद्भूमौनिपत्यहृदयेनतु ॥ चिबुकेनमुखेनाथनासयाहनुकेनच ॥ १७ ॥ ब्रह्मरन्ध्रेणकर्णाभ्याग्यैर्भूमिस्पर्शन-
ङ्गमात् ॥ सचाष्टाङ्गइतिप्रोक्तोनमस्कारोमनीषिभिः ॥ १८ ॥ प्रदक्षिणत्रयङ्गत्वासाधकोवर्तुलाकृतिः ॥ ब्रह्मरन्ध्रेणसंस्प-
र्शःक्षितेर्यस्यान्नमस्कृतौ ॥ १९ ॥ सउग्रइतिदेवोघैरुच्यतेविष्णुतुष्टिदः ॥ नदानांसागरोयद्वद्विपदाम्ब्राह्मणोयथा ॥ २० ॥
नदीनाञ्जाह्नवीयाह्रदेवानामपिचक्रधूक् ॥ नमस्कारेषुसर्वेषुतथैवोग्रःप्रशस्यते ॥ २१ ॥ त्रिकोणाद्यैर्न्नमस्कारैःकृतैरेव-
तुभक्तिः ॥ चतुर्वर्गंल्लभेद्रक्तोचिरादेवसाधकः ॥ २२ ॥ नमस्कारोमहायज्ञःप्रीतिदःसर्व्वतःसदा ॥ सर्व्वेषामेवे-
वानामन्येषामपिभैरव ॥ २३ ॥ योसावुग्रोनमस्कारःप्रीतिदःसततंहरेः ॥ महामायाप्रीतिकरःसनमस्करणोत्तमः ॥ २४ ॥
उक्तास्तत्रनमस्काराःशृण्वतंपरतोयुवाम् ॥ मुद्राणाम्परिसङ्ख्यानंस्वरूपञ्चयथाक्रमम् ॥ २५ ॥ धेनुश्चसम्पुटश्चैवप्राञ्जलि-
र्विबल्वपद्मकौ ॥ नाराचोमुण्डदण्डौचयोनिरद्वन्तथैवच ॥ २६ ॥ वन्दनीचमहामुद्रामहायोनिस्तथैवच ॥ भगश्चपुटक-

पु०

अ.७१

२१७

श्रैवमिषङ्गोत्थार्द्धचन्द्रकः ॥ २७ ॥ अङ्गश्चद्विमुखश्चैवशङ्खमुद्राचमुष्टिकः ॥ वज्रश्चैवतथावद्वस्मयोनिर्व्विमलन्तथा ॥ २८ ॥
 घटःशिखरिणीतुङ्गःपुण्ड्रोत्थार्द्धचन्द्रकः ॥ समीलेनीचकुण्डश्चचक्रंशूलन्तथैवच ॥ २९ ॥ सिंहवक्रङ्गोमुखश्चप्रोन्नामोन्न
 मनन्तथाः ॥ विश्वम्पाशुपतंशुद्धन्त्यागोथोसारिणीतथा ॥ ३० ॥ प्रसारणीचोग्रमुद्राकुण्डलीव्यूहएवच ॥ त्रिमुखाश्वासिव
 ल्लीचयोगोभेदोथमोहनम् ॥ ३१ ॥ वाणोधनुश्चतूणीरम्मुद्राएताश्चसत्तमाः ॥ अष्टोत्तरशतम्मुद्राब्रह्मणायाःप्रकीर्त्तिताः
 ॥ ३२ ॥ तासान्तुपञ्चपञ्चाशदेताग्राह्यास्तुपूजने ॥ शेषास्तुयास्त्रिपञ्चाशन्मुद्रास्तासमयेषुच ॥ ३३ ॥ द्रव्यानयन
 सङ्केतनटनादिषुताःस्मृताः ॥ देवानाश्चिन्तनेयोगेध्यानेजप्येविसर्जने ॥ ३४ ॥ आद्यास्तुपञ्चपञ्चाशन्मुद्राभैरवकीर्त्ति
 ताः ॥ मुद्राब्जिनातुयज्जप्यम्प्राणायामःसुरार्चनम् ॥ ३५ ॥ योगोध्यानासनेचापिनिःफलानिचभैरव ॥ प्रत्येकंलक्ष
 णन्तेषांश्रुणुतन्तनयौयुवाम् ॥ ३६ ॥ दक्षिणामध्यमाग्रेणसव्यहस्तस्यतर्जनीम् ॥ योजयेत्सद्यमध्यान्तुतर्जन्यादक्षिणे
 नवै ॥ ३७ ॥ तथादक्षानामिकयावामहस्तकनिष्ठिकाम् ॥ अनामिकान्तुवामस्यदक्षिणस्यकनिष्ठया ॥ ३८ ॥ योजयेद्भ
 क्तिमान्त्सम्यग्दक्षिणावर्तनेनतु ॥ धेनुमुद्रासमाख्यातासर्व्वदेवस्यतुष्टिदा ॥ ३९ ॥ सद्योऽज्यद्वौतलौसर्व्वाण्युद्धृत्यग्राणि
 हस्तयोः ॥ सद्योऽज्यपार्श्वतोद्धुष्टौसम्पुटःप्रोच्यतेसुरैः ॥ ४० ॥ सर्व्वेषामथदेवानासम्पुटःप्रीतिदायकः ॥ ध्यानचिन्तन

का०

२१८

योगादौ सम्पुटः शस्यते सदा ॥ ४१ ॥ निकुञ्जयुगलपाण्योस्तं सद्यो ज्योर्द्वयवच ॥ मध्यशून्यः पुटाकारः प्राञ्जलिः परिकीर्तितः ॥ ४२ ॥ अङ्गुष्ठमन्तरङ्गत्वापाण्योर्मुष्टिर्विधायकः ॥ सद्यो ज्यविल्ववन्ते तु विल्वमुद्राप्रकीर्तिता ॥ ४३ ॥ माणिबन्धादाकरभंसद्यो ज्यकरयोर्द्वयोः ॥ अङ्गुष्ठे चापि सद्यो ज्यतथैव च कनिष्ठके ॥ ४४ ॥ तिस्रस्तिस्रोस्तयोः पाण्योरङ्गुलीर्विरलास्तयः ॥ पद्ममुद्रासमाख्याता चतुर्वर्गफलानृणाम् ॥ ४५ ॥ अङ्गुष्ठाग्रेण तज्जन्या सद्यो ज्यथोर्द्वयवच ॥ अन्याङ्गुलीस्तथानम्यनाराचः स्यात्प्रसाध्यते ॥ ४६ ॥ ममचैव शिवायाश्च प्रीतिदेयम्प्रियङ्करी ॥ नाराचमुद्रासततम्प्रीत्यैवेतालभैरव ॥ ४७ ॥ अन्तराङ्गुष्ठमुष्टिश्च कृत्वा वामकरस्य तु ॥ मध्यमायो दक्षिणस्य तथानम्यप्रयत्नतः ॥ ४८ ॥ मध्यमेनाथ तर्जन्या अङ्गुष्ठाग्रानियोज्य च ॥ दक्षिणस्यो ज्येत्पाणिर्वाममुष्टौ च साधकः ॥ ४९ ॥ दर्शयेद्दक्षिणे भागे मुण्डमुद्रेयमिष्यते ॥ इयन्तु गणनाथस्य प्रीतिदामुद्रिकोत्तमा ॥ ५० ॥ सर्वेषामपि देवानां तुष्टिदा सर्वकर्मसु ॥ अङ्गुष्ठमध्यमादींश्च सम्यगानम्य तर्जनीम् ॥ ५१ ॥ प्रसार्य दण्डमुद्रेति दक्षिणे स्य करस्य च ॥ सर्वाङ्गुलीस्तु सद्यो ज्यकरयोर्हृत्पथोरपि ५२ ॥ संवेष्ट्य रज्जुवद्वेति पाण्योरपि कनिष्ठके ॥ वामस्यानाममूले वै उदग्रं विनियोजयेत् ॥ ५३ ॥ दक्षस्य मध्यमामूले तथा ग्रं वाममेव च ॥ योजयोजनात्पश्चादावर्त्य करशाखिकाः ॥ ५४ ॥ योन्याकारन्तु तन्मध्यस्यो निमुद्राप्रकीर्तिता ॥ कामाख्यायाः पञ्चमूर्ते

पु०

अ. ७१

२१८

दुर्गाया अपि भैरव ॥ ५५ ॥ प्रोतिदायो निमुद्रेयम् मम कामस्य च प्रिया ॥ संसक्ता अङ्गुलोः सर्वाः प्रसाद्यां दुष्टपर्वणा ॥ ५६ ॥
 अग्रेण च कनिष्ठाया अग्रेणापि च योजयेत् ॥ करस्य दक्षिणस्येव मर्दयोनिः प्रकीर्तिता ॥ ५७ ॥ महायोनिस्तु कथिता वैष्णवी त
 न्त्रणेवरे ॥ सम्पुटम्प्राञ्जलिर्व्यापि यद्विशीर्षे प्रदर्शयेत् ॥ ५८ ॥ ॥ वन्दनीया समाख्याता मुद्रा विष्णु प्रमोदिनी ॥ ५९ ॥ सैव
 चेच्छ्रवणा सक्ता महामुद्रा प्रकीर्तिता ॥ दक्षिणाङ्गे तु सा सक्ता वैष्णवी परिकीर्तिता ॥ ६० ॥ ॥ महायोनिस्तु कथिता वैष्णवी त
 न्त्रगोचरे ॥ द्वयोर्मूले दुष्टाग्रमङ्गुली च कनिष्ठयोः ॥ ६१ ॥ नियोज्य प्रसृतो कृत्य द्वौ पाणी योजयेत् पुनः ॥ भगमुद्रा समाख्या
 तालक्ष्मीवाणी शिवप्रिया ॥ ६२ ॥ सर्वाङ्गुलीनामग्नौ घन्दक्षिणस्य करस्य च ॥ सद्यो ज्यैष्ठ्ये कत्रपुरतो निर्देशः पुटकः स्मृतः ॥
 ॥ ६३ ॥ कनिष्ठिनामिका दुष्टाङ्गुलीनाद्यो जयेद्बुधः ॥ अग्राण्येकत्र मध्यान्तु तर्जनी च प्रसार्य वै ॥ ६४ ॥ कुब्जो कृत्य करद्वन्द्व
 न्पृथगग्रे निर्दर्शयेत् ॥ निःसङ्गनाममुद्रेयन्नरासंहवराहयोः ॥ ६५ ॥ कनिष्ठानामिका मध्यामा कुञ्च दक्षिणेन तु ॥ करस्य तर्जन्यङ्गु
 ष्ठे प्रसार्य क्रियते तु या ॥ ६६ ॥ सामुद्राद्यर्द्धचन्द्राख्या ग्रहाणाम्प्रीतिदायिनी ॥ उर्ध्वी कृत्य तथा दुष्टद्वन्द्वस्य दक्षिणस्य तु ॥ ६७ ॥
 कृत्वामध्यान्तदङ्गुष्ठव्यां ममुष्टिन्तथोर्ध्वतः ॥ उर्ध्वी दुष्टन्तथा कुर्व्यादगमुद्रा प्रकीर्तिता ॥ ६८ ॥ एतस्या एव मुद्राया कनिष्ठादि
 वियोगतः ॥ अष्टौ मुद्रा समाख्यातानामता साम्प्रथक् शृणु ॥ ६९ ॥ द्विमुखश्चैव मुष्टिश्च वज्रमावद्धमेव च ॥ विमलश्च यदृश्चैव तुङ्गः

का०
२१९

पुण्ड्रस्तथैव च ॥ ७० ॥ नवानाब्जिष्णुमूर्त्तीनां सार्द्धमङ्गेन मुद्रिकाः ॥ क्रमात्त्रयसमाख्यातानाधिकानान्तथैव च ॥ ७१ ॥ सद्यो
ज्यकरयोः पृष्ठे तथा वर्त्य तु वै समम् ॥ प्रसार्य तर्जनीयुग्मं सद्यो कंसर्वतः पुनः ॥ ७२ ॥ अङ्गुष्ठौ च तथा सक्तौ शङ्खमुद्रा प्रकीर्त्तिता ॥
उत्तानमञ्जलिङ्गत्वा अङ्गुष्ठे द्वे कनिष्ठयोः ॥ ७३ ॥ मूले निःक्षिप्य तु करौ सद्यो ज्याथ प्रदर्शयेत् ॥ सायोनिरिति विख्याता मुद्रा दे
वौघतुष्टिदा ॥ ७४ ॥ मुष्टिर्दक्षिणहस्तस्य यदोर्द्धाङ्गुष्ठिका भवेत् ॥ सास्याच्छिखरणीमुद्रा ब्रह्मसूर्यप्रिया च सा ॥ ७५ ॥ अनामि
के कनिष्ठे च सद्यो ज्यवायुना पुनः ॥ मध्यमा तर्जनी नान्तु धेनुमुद्रे वन्धनम् ॥ ७६ ॥ सार्द्धधेनुरिति ख्याता चन्द्रप्रीतिविवर्द्धिनी ॥
करयोरङ्गुली नान्तु सर्वाग्राण्येकतः स्थिता ॥ ७७ ॥ नियोज्य द्वेतले चैव तदधोपि नियोज्य च ॥ अग्रैरग्रैर्योजयेत्तु मुद्रा सम्मीलनी
तु सा ॥ ७८ ॥ भौमभूमिमुनीशानामियम्प्रीतिविवर्द्धिनी ॥ सर्वाङ्गुलीस्तु सद्यो ज्यादक्षिणस्य करस्य च ॥ ७९ ॥ कियद्वागन्तथा
नम्यतलङ्गुर्ध्यात्तु कुण्डवत् ॥ समाख्याता कुण्डमुद्रा बुधवाणी शिवप्रिया ॥ ८० ॥ सर्वाङ्गुलीनाम् मध्यन्तु वामहस्तस्य चाङ्गुलीः ॥
प्रसार्याङ्गुष्ठयुगलं सद्यो ज्याग्रेण भैरव ॥ ८१ ॥ तदङ्गुष्ठद्वयङ्कार्यं सम्मुखं विवर्त्तरेत्ततः ॥ चक्रमुद्रा समाख्याता गुरुविष्णुशिव
प्रिया ॥ ८२ ॥ अङ्गुष्ठं मध्यमाश्चैव नामयित्वा करस्य तु ॥ दक्षिणस्य परास्ति स्त्रो योजयेदग्रतः पुनः ॥ ८३ ॥ शूलमुद्रा तु साख्याता
ममशुक्रगुहप्रिया ॥ निकुञ्जीकृत्य तु करौ वामाङ्गुलिगणस्य तु ॥ ८४ ॥ अग्राण्यो जयेन्मध्येतलस्यास्य हस्ततः ॥ अधः कृ

पु०
अ. ७१

२१९

त्वावामहस्तम्मुद्रासिंहमुखीस्मृता ॥ ८५ ॥ इयम्प्रीत्यैतुदुर्गायाःसूर्यपुत्रस्यचक्रिणः ॥ भगमुद्राकर्णमूलेगोमुखारूपाप्रकी
 र्तिता ॥ ८६ ॥ ममविष्णोस्तथाराहोस्सर्वदाप्रीतिदायिनी ॥ मुष्टिद्वयमथोत्तानङ्कुत्वासध्योऽज्यपार्श्वतः ॥ ८७ ॥ दक्षिणस्यक
 निष्ठादीन्प्रसार्यक्रमतःपुनः ॥ तथावामकनिष्ठाभ्यामेकैकेनप्रसारयेत् ॥ ८८ ॥ अष्टौमुद्रासमारूपातनामतःक्रमतःशृणु ॥
 प्रोल्लासोन्नमनश्चैवबिम्बं पाशुपतन्तथा ॥ ८९ ॥ शुद्धन्यागःसारणीचतथाचैवप्रसारणी ॥ आकुञ्चकरशाखास्तुदक्षिणासातुमु
 द्रिका ॥ ९० ॥ उग्रमुद्रासमारूपातास्वहस्तस्यविपर्ययात् ॥ इन्द्रादिलोकपालानान्दशमुद्राःप्रकीर्तिताः ॥ ९१ ॥ सर्वेषामे
 वदेवानाम्परमप्रीतिवर्द्धनाः ॥ अङ्गुष्ठाग्रन्तुतर्जन्याअग्रेभागेनयोजयेत् ॥ ९२ ॥ आकुञ्चमध्यमाद्यास्तुदक्षहस्तस्यचाङ्गु
 लीः ॥ दर्शयेत्कुण्डलाकारङ्गुण्डलीशक्तितुष्टिदम् ॥ ९३ ॥ सर्वेषामपिदेवानामर्थथातुष्टिकरम्हत् ॥ अङ्गुष्ठतर्जनीमध्याअग्रभा
 गेनियोज्यच ॥ ९४ ॥ मध्यमाश्चकनिष्ठाश्चआकुञ्च्यदक्षिणेकरे ॥ त्रिमुखारूपासमारूपाताविश्वदेवप्रियासदा ॥ ९५ ॥ केतोः
 प्रियेयंसततम्मातृणामपितुष्टिदा ॥ तर्जन्यङ्गुष्ठयोरग्रभागौसयोऽज्यचाङ्गुलीः ॥ ९६ ॥ अन्याआकुञ्चयेतिस्रःसासिवल्लीप्रकी
 र्तिता ॥ पितृणामथसाध्यानांरुद्राणांविश्वकर्मणः ॥ ९७ ॥ सर्वदाप्रीतिजननीसासिवल्लीप्रकीर्तिता ॥ पादौतलाभ्यांस
 द्योज्यतदङ्गुष्ठद्वयन्ततः ॥ ९८ ॥ उर्ध्वसध्योऽज्येन्नाभौतस्यापेरितथाञ्जलिः ॥ योगमुद्रासमारूपातायोगिनान्तत्त्वदायिनी ॥

का०
२२०

॥ १९ ॥ सर्व्वेषामपि देवानाम्पूजने चिन्तने तथा ॥ योगमुद्रासमाख्याता तुष्टिप्रीतिकरो सदा ॥ १०० ॥ प्राञ्जलिन्नाममुद्रा
तुङ्गर्द्धाधोभावयोजिताम् ॥ विविधदर्शयेदस्तौ उर्ध्वाधः प्रसूतीकृतौ ॥ १ ॥ भेदमुद्रासमाख्यातामनविशोर्विधेः
प्रिया ॥ अङ्गुष्ठे द्वे तु निःक्षिप्य करयोरुभयोरपि ॥ २ ॥ अग्रेण योजयेत्पश्चात्कनिष्ठा युगलन्ततः ॥ उभयोर्हस्तयोश्चा
न्यास्तर्ज्ज्ज्याद्याश्च योजयेत् ॥ ३ ॥ अग्रग्रैस्तु पृथक् कृत्य दर्शयेत्तु कनिष्ठिकाम् ॥ मुद्रासम्मोहनत्रामकामदुर्गारमाप्रिया
॥ ४ ॥ सर्व्वेषामिह देवानाम्मोहनमप्रीतिदं स्मृतम् ॥ आनम्यासव्यहस्तस्य मध्यमानामिकेतथा ॥ ५ ॥ तयोः पृष्ठसु
सर्ध्यौ ज्य अङ्गुष्ठाग्रन्ततः परम् ॥ कनिष्ठान्तर्ज्जनीश्चैव अग्रेणा योजयेत्ततः ॥ ६ ॥ बाणमुद्रासमाख्याता सर्व्वदेवस्य तुष्टि
दा ॥ सर्वाङ्गुलीस्तु सङ्कोच्य अङ्गुष्ठमथ तर्ज्जनीम् ॥ ७ ॥ प्रसार्य्य करयोः पश्चादङ्गुष्ठाग्रन्तु योजत् ॥ अङ्गुष्ठाग्रेण तर्ज्ज्ज्या
अग्रेणापि च तर्ज्जनीम् ॥ ८ ॥ यथाशक्ति प्रसार्य्यापि धेनुमुद्राप्रकीर्तिता ॥ सर्वाङ्गुलीनामग्राणि ब्राह्मे तीर्थे नियोजयेत् ॥
॥ ९ ॥ अनामिकायाः पृष्ठे तु अङ्गुष्ठाग्रत्रियोज्य च ॥ शून्यं तूणीरवत्कृत्वा तेषामन्तस्तु भैरव ॥ तूणीरमुद्राचारख्याता सर्व्वेषा
मप्रीतिवर्दिनी ॥ ११० ॥ मुद्रासु संस्थिता पूजामुद्रासु परिचिन्तनम् ॥ मुद्रासमर्थे दध्नागोपुष्पात्तद्भोदकरास्ततः ॥ ११॥ य
दा यदा पूजनेषु चिन्तने ध्यानकर्म्मणि ॥ यज्ञादौ स्तवने वापि हस्तकृच्छ्रं नावधति ॥ १२ ॥ तदा मल्यैः न्वितङ्कुर्यादिष्टापूर्तैः करद्वय

पु०

अ. ७१

२२०

म् ॥ यज्ञकृत्येषु चेच्छक्तो हस्तो मुद्रासु चक्षमः ॥ १३ ॥ तदामुद्राम्विधायैव तन्तुकृत्यं समाचरेत् ॥ मुद्राविमुक्तहस्तन्तुक्रियते
 कर्मदैविकम् ॥ १४ ॥ कृत्वा यन्निष्फलं यस्मात्तस्मान्मुद्रान्वितो भवेत् ॥ विसर्जने तु देवानां यत्स्य यापरिकीर्तिता ॥ १५ ॥ मु
 द्रांताम्पूजनादौ तु तस्यैव प्रयोजयेत् ॥ विसृज्योक्तामृते मुद्राम्मुद्रायुक्तः समाचरेत् ॥ १६ ॥ पूजनादिसमस्तन्तुकर्मवृद्धौ वि
 चक्षणः ॥ अतो मुद्रापरन्नाम मुद्रापुण्यप्रदायिनी ॥ १७ ॥ देवानाम्मोददामुद्रा तस्मात्ताय्यं ततश्चरेत् ॥ अर्द्धयोनिर्महायोनि
 र्योनिर्ब्राह्मी च वैष्णवी ॥ १८ ॥ मुद्राविसर्जने प्रोक्ता शिवा त्रिपुरयोः सदा ॥ दुर्गायाः सर्वरूपेषु मुद्रा एताः प्रकीर्तिताः ॥ १९ ॥
 योनिश्च सम्पुटैश्च वमहायोनि तथैव च ॥ वर्जयित्वा व्यस्तभावा दुक्तादन्यत्र योजयेत् ॥ २० ॥ भवेद्यस्तु त्रिपञ्चाशदन्यामुद्राः स
 मन्ततः ॥ ताव्यस्तभावाद्वा मास्युर्मुद्रामोदकराः पराः ॥ २१ ॥ एवञ्चैङ्कथिता मुद्राः पूजने पूज्यतुष्टिदा ॥ क्रमस्तु बलिदानस्य
 शृणु वैतालभैरव ॥ २२ ॥ इति कालिकापुराणे एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ क्रमस्तु बलिदानस्य स्व
 रूपं रुधिरादितः ॥ यथास्यात्प्रीतये सम्यक्तत्वाच्चैक्ष्यामि पुत्रकौ ॥ १ ॥ वैष्णवी तन्त्रकल्पोक्तः क्रमः सर्वत्र सर्वदा ॥ साधकैर्बलि
 दानस्य ग्राह्यः सर्वसुरस्य च ॥ २ ॥ पक्षिणः कच्छपाग्राह्या मत्स्यानवविधामृगाः ॥ महिषो गोधिका गावश्चा गोबध्नुश्च सूकरः
 ॥ ३ ॥ खड्गश्च कृष्णसारश्च गोधिका शरभो हरिः ॥ शार्दूलश्च नरश्चैव स्वगात्ररुधिरन्तथा ॥ ४ ॥ चण्डिका भैरवादीनाम्बलयः परिकी

का०

२२१

तिंताः ॥ बलिभिः साध्यते मुक्तिर्बलिभिः साध्यते दिवम् ॥ ५ ॥ बलिदानेन सततं भवेच्छत्रून्नुपायः ॥ मत्स्यानाङ्गच्छपानान्तु
 रुधिरैः सततं शिवा ॥ ६ ॥ मासैकं तृप्तिमाप्नोति ग्रहैर्मासांस्तु त्रीनथ ॥ मृगाणां शोणितैर्देवीनराणामपिशोणितैः ॥ ७ ॥ अष्टौ
 मासानवाप्नोति तृप्तिं कल्याणदा च सा ॥ गोधिकानां च रुधिरैर्वार्षिकीं तृप्तिमाप्नुयात् ॥ ८ ॥ कृष्णसारस्य रुधिरैः शूकरस्य च शो
 णितैः ॥ प्राप्नोति सततं देवी तृप्तिं द्वादशवार्षिकीम् ॥ ९ ॥ अजाविकानां रुधिरैः पञ्चविंशतिवार्षिकीम् ॥ महिषाणां च खड्गानां रुधि
 रैः शतवार्षिकीम् ॥ १० ॥ तृप्तिमाप्नोति परमां शार्दूल रुधिरैस्तथा ॥ सिंहस्य शरभस्याथ स्वगात्रस्य च शोणितैः ॥ ११ ॥ देवी तृप्ति
 मवाप्नोति सहस्रम्परिवत्सरान् ॥ मांसैरपि तथा प्रीतिरुधिरैर्व्यस्य यावती ॥ १२ ॥ कृष्णसारमृगङ्गङ्गन्तथानस्य च रोहितम् ॥
 वार्द्धीनस्युगञ्चापि फलन्ते याम्पृथक्पृथक् ॥ १३ ॥ कृष्णसारस्य मांसेन तथा खड्गेन च ण्डिका ॥ वर्षाणां च शतान्येव तृप्ति
 माप्नोति केवलम् ॥ १४ ॥ रोहितस्य तु मत्स्यस्य मांसैर्वार्द्धीनस्य च ॥ तृप्तिमाप्नोति वर्षाणां शतानि त्रीणि मत्स्या ॥ १५ ॥
 त्रीपिवन्विन्द्रियक्षीणं श्वेतं वैदमजापतिन् ॥ वार्द्धीणसः प्रोच्यते सौहव्येकव्ये च तत्कृतः ॥ १६ ॥ नीलग्रीवोरक्तशीर्षः
 कृष्णपादः सितछदः ॥ वार्द्धीणसस्यात्पक्षी च मम विष्णोरपि प्रियः ॥ १७ ॥ नरेण बलिना देवो सहस्रम्परिवत्सरान् ॥ वि
 धिदत्तेन चाप्नोति तृप्तिं क्षन्त्रिभिर्नरैः ॥ १८ ॥ नारेणैवाथ मांसेन त्रिसहस्रं च वत्सरान् ॥ तृप्तिमाप्नोति कामाख्या भैरवी मम

पु०

अ. ७२

२२१

रूपधृक् ॥ १९ ॥ मन्त्रपूतंशोणितन्तुपीयूषञ्जायतेसदा ॥ मस्तकश्चापितस्यातिमांसश्चापितथाशिवा ॥ २० ॥ तस्मा
 तुपूजनेदद्याद्वलेःशीर्षश्चलोहितम् ॥ भोज्येहोमेचमांसानिनियुञ्जीयाद्विचक्षणः ॥ २१ ॥ पूजासुनाममांसानिदद्याद्वैसा
 धकःकचित् ॥ ऋतेतुलोहितंशीर्षममृतन्तन्तुजायते ॥ २२ ॥ कूष्माण्डमिक्षुदण्डश्चमद्यमासवमेवच ॥ एतेबलिसमाप्रो
 क्तास्तृप्तौछागसमाःसदा ॥ २३ ॥ चन्द्रहासेनकर्त्र्यावाछेदनम्मूर्ख्यमिष्यते ॥ दात्रासिधेनुक्रकचशङ्कुलाभिस्तुमध्यमम्
 ॥ २४ ॥ क्षुरक्षुरप्रभलैश्चवाधमम्परिकीर्तितम् ॥ एभ्योन्यैःशक्तिवाणाद्यैर्बलिश्छेद्यःकदापिन ॥ २५ ॥ नात्तिदेवीबलि
 न्तन्तुदातामृत्युमवाप्नुयात् ॥ हस्तेनछेदयेद्यस्तुप्रोक्षितंसाधकःपशुम् ॥ २६ ॥ क्षीणव्याँब्रह्मवध्यामवाप्नोतिमुरुदुःसहाम् ॥
 नामन्व्यखड्गन्तुबलिनियुञ्जीतविचक्षणः ॥ २७ ॥ खड्गस्यामन्त्रणेमन्त्रायावन्तःकथिताःपुरा ॥ महामायाबलौतेवैयोज्या
 स्तत्रोदिताबुधैः ॥ २८ ॥ तैःसार्द्धमेतेमन्त्रास्तुयोज्याःखड्गादिमन्त्रणे ॥ पूजनेशारदादीनाङ्कामारुण्यायाविशेषतः ॥ २९ ॥
 द्विःकालीतिततोदेव्यावज्जेश्वरिपदन्ततः ॥ ततोनुलोहदण्डायैनमःशेषेतुयोजयेत् ॥ ३० ॥ सम्पूज्यानेनमन्त्रेणखड्गमादाय
 पाणिना ॥ कालरात्र्यास्तुमन्त्रेणतङ्गुलमभिमन्त्रयेत् ॥ ३१ ॥ नेत्रबीजस्यमध्यन्तुद्विरावर्त्यप्रयोजयेत् ॥ ततोनुकालिकाली
 तिकरालोष्ट्रीस्ततःपरम् ॥ ३२ ॥ हान्ताँदोश्चतृतीयेनस्वरेणैकादशेनवै ॥ योजितोनादविन्दुभ्याँद्वौतत्पश्चान्नियोजयेत् ॥

का०
२२२

॥ ३३ ॥ फेत्कारिणिपदन्तस्मात्त्वादयच्छेदयेत्यतः ॥ सर्वान्दुष्टानितिततोद्विर्मारयलुलायकं ॥ ३४ ॥ खड्गेनछिन्धिछिन्धी
तिततःकिलकिलेतिवै ॥ ततःकिचिकिचित्येवन्ततःपिबपिबेतिच ॥ ३५ ॥ ततोऽनुरुधिरश्चेतिस्फौस्फौकिरिकिरीतिच ॥
कालिकायैनमइतिकालरात्र्यास्तुमन्त्रकम् ॥ ३६ ॥ इत्यनेनतुमन्त्रेणकस्वालेभिमन्त्रिते ॥ कालरात्रीस्वयन्तत्रप्रसीद
त्यरिहानये ॥ ३७ ॥ बलेःपूर्वोदितामन्त्रानित्यङ्गुल्यास्तुसाधकैः ॥ अयम्मन्त्रस्तुवक्तव्यस्तस्यहत्याविहानये ॥ ३८ ॥
यज्ञार्थेपशवःसृष्टाःस्वयमेवस्वयम्भुवा ॥ अतस्त्वाङ्घ्रातयिष्यामितस्माद्यज्ञेवधोवधः ॥ ३९ ॥ ततोदैवतमुद्दिश्यका
ममुद्दिश्यचात्मनः ॥ छेदयेत्तेनखड्गेनबलिम्पूर्वाननन्तुतम् ॥ ४० ॥ अथवोत्तरवक्रन्तंचस्वयम्पूर्वमुखस्तथा ॥ पूर्वो
क्तान्त्सैन्धवादीस्तुवक्त्रेवश्यन्नियोजयेत् ॥ ४१ ॥ सौवर्णराजतन्ताम्रद्वैत्यम्पत्रपुटञ्चवा ॥ माहेयङ्कास्यमथवायज्ञका
ष्ठमयञ्चवा ॥ ४२ ॥ पात्रंरुधिरदानायकर्तव्यंविभवावधि ॥ नलोहेवल्कलेवापिवैत्रेराङ्गेथसैकसे ॥ ४३ ॥ दद्या
द्रक्तम्बलीनान्तुभूमौश्रुचिश्रुवेतथा ॥ नघटेभूतलेवापिदेयन्क्षुद्रेनभाजने ॥ ४४ ॥ रुधिराणिप्रदद्यात्तुभूतिकामोनरो
त्तमः ॥ नरस्यतुसदारक्तम्माहेयैतैजसेथवा ॥ ४५ ॥ दद्यान्नरपतिस्तत्तुनपटादौकदाचन ॥ हयमेधमृतेदद्यान्नकदा
चिद्वयम्बलिम् ॥ ४६ ॥ तथादिक्पालमेधेतुगजन्दद्यान्नराधिपः ॥ नकदाचित्तदादेव्यैप्रदद्याद्वयहस्तिनौ ॥ ४७ ॥

पु०
अ. ७२

२२२

हयाकर्षेचामरन्तुबलिंदद्यान्नराधिपः ॥ सिंहव्याघ्रन्नरश्चापिस्वगात्ररुधिरन्तथा ॥ ४८ ॥ नदद्याद्ब्राह्मणोमद्यम्महादेव्यै
 कदाचन ॥ सिंहव्याघ्रन्नरन्दत्वाब्राह्मणोनरकव्रजेत् ॥ ४९ ॥ इहापि स्यात्सहीनायुःसुखसौभाग्यवर्जितः ॥ स्वगा
 त्ररुधिरन्दद्याच्चात्मवध्यामवाप्नुयात् ॥ ५० ॥ मद्यन्दत्वाब्राह्मणास्तुब्राह्मणादेवहीयते ॥ नकृष्णसारविंतेरेद्वलितुक्ष
 त्रियादिकः ॥ ५१ ॥ ददतःकृष्णसारन्तुब्रह्महत्याभवेद्यतः ॥ यत्रसिंहस्यव्याघ्रस्यनरस्यविहितोवधः ॥ ब्रह्मणोक्तातुव
 ल्यादौतत्रायविहितःक्रमः ॥ ५२ ॥ कृत्वाघृतमयव्याघ्रन्नरंसिंहश्चभैरव ॥ अथवापूपविकृत्यैवक्षोदमयश्चवा ॥ ५३ ॥
 घातयेच्चन्द्रहासेनतेनमन्त्रेणसंस्कृतम् ॥ प्रभूतबलिदानेतुद्वौवात्रीन्वाग्रतःकृतान् ॥ ५४ ॥ पूजयेत्प्रमुखान्कृत्वासर्वान्म
 न्त्रेणसाधकः ॥ सामान्यपूजाकथिताबलीनाम्पूर्वतोमया ॥ ५५ ॥ विशेषोयत्रयत्रास्तितन्मतःशृणुभैरव ॥ महिषम्प्रद
 देहेव्यैभैरव्यैभैरवायवै ॥ ५६ ॥ अनेनैवतुमन्त्रेणतदातम्पूजयेद्वलिम् ॥ यथावाहम्भवान्द्वेष्टियथावहसिचण्डिकाम् ॥ त
 थाममरिपून्हिसशुभाव्यैहलुलायक ॥ २७ ॥ यमस्यवाहनस्त्वन्तुवररूपधराव्यय ॥ आयुर्वित्तव्यैशोदेहिकासरायनमोस्तुते ॥
 ५८ ॥ खड्गस्यतुयदादानङ्कियतेतन्त्रमन्त्रकम् ॥ जलेनाभ्युक्ष्यकुर्वीतगुहाजातेतिभाषयन् ॥ ५९ ॥ दैवैपैत्रेचशुभगःखड्ग
 स्त्वङ्गङ्गसन्निभः ॥ छिन्धिविघ्नान्महाभागगुहाजातनमोस्तुते ॥ ६० ॥ प्रदानेकृष्णसारस्यमन्त्रोयम्परिकीर्तितः ॥ कृष्ण

का०

२२३

सारब्रह्ममूर्तेब्रह्मतेजोविवर्द्धन ॥६१॥ चतुर्वर्द्धमियंप्राज्ञप्रज्ञान्देहियशोमहत् ॥ तथासरभपूजायाम्मन्त्रमेतत्प्रकीर्तितम् ॥
 ॥६२॥ त्वमष्टपादोविभ्रंसचन्द्रभागसमुद्भव ॥ अष्टमूर्तेमहाबाहौभैरवाख्यनमोस्तुते ॥ ६३ ॥ यथाभैरवरूपेणवाराहोनि
 हतस्त्वया ॥ तथाशरभरूपेणरिपून्विघ्नान्निषूदय ॥ ६४ ॥ हरिस्त्वंहररूपेणयथावहसिचण्डिकाम् ॥ तथाशुभानिमेनित्यव्वं
 हुविघ्नांश्चसूदय ॥ ६५ ॥ त्वंहरिःसिंहरूपेणजगत्प्रत्युहूरूपिणम् ॥ जघानयेनसत्येनहिरण्यकशिपुंहरन् ॥ ६६ ॥ इत्येवं
 सिंहपूजायाङ्कमउक्तोमयानघ ॥ नरेस्वगात्ररुधिरपूर्यायंशृणुभैरव ॥ ६७ ॥ पीठेचेदीयतेमर्त्योव्वलिन्दद्यात्प्रमशानके ॥ शमशा
 नहेरुकारुण्यन्तुतत्पूर्वम्प्रतिपादितम् ॥ ६८ ॥ कामारुणानिलयेशैलेओडादौविद्वितक्रमम् ॥ ममरूपंशमशानन्तद्वैरवाख्य
 श्रव्यते ॥ ६९ ॥ तत्राङ्गस्त्वन्तपःसिद्धौत्रिभागन्तुभविष्यति ॥ पूर्वार्द्धेभैरवाख्येतुसमुत्सृष्टिर्नरस्यतु ॥ ७० ॥ दक्षिणार्द्धे
 शिरोदद्याद्भैरव्यामुण्डमालया ॥ रुधिरम्पश्चिमाङ्गेतुहेरुकारुण्येनियोजयेत् ॥ ७१ ॥ दत्त्वासम्पूज्यतुनरख्यैस्सृज्यागमनक्रमे ॥ पी
 ठशमशानेषुबलित्रेक्षेतुबलिदायकम् ॥ ७२ ॥ अन्यत्रापियतोयत्रदीयतेयन्महाबलिः ॥ तत्राप्यन्यत्रचोत्सृज्यलित्वान्यत्रशि
 रोमृतम् ॥ ७३ ॥ नियोजयेत्साधकस्तुविसृज्यनविलोकयेत् ॥ सुस्नातम्भनुजन्दीप्तम्पूर्वार्द्धनियताशनम् ॥ ७४ ॥ मांसमैथुनभो
 ग्येनहीनंस्त्रकन्दनोक्षितम् ॥ कृत्वोत्तरामुखन्तन्तुतदङ्गेष्वङ्गदेवताः ॥ ७५ ॥ पूजयेत्तन्तुनान्नातुदैवतेनचमानुषम् ॥ तद्भस्म

पु०

अ. ७२

२२३

न्नेब्रह्माणन्तत्रासायाश्चमेदिनीम् ॥ ७६ ॥ कर्णयोस्तु तथा काशञ्जिह्वायां सर्वतोमुखम् ॥ ज्योतींषिनेत्रयोर्विष्णुर्वन्दनेयपरिपू-
 जयेत् ॥ ७७ ॥ ललाटे पूजयेच्चन्द्रं शक्रं दक्षिणगण्डतः ॥ वामगण्डे तथा वह्निं ह्रीं वायां समवर्तिनम् ॥ ७८ ॥ केशाग्रे निऋतिं मध्ये
 भ्रुवोश्चापि प्रचेतसम् ॥ नासामूले तु श्वसनं स्कन्धे वापि धनेश्वरम् ॥ ७९ ॥ हृदये सप्पराजन्तु पूजयित्वा पठेद्दिदम् ॥ नरवर्यम्
 हाभाग सर्वदेवमयोत्तमम् ॥ ८० ॥ रक्षसां शरणापन्नं स पुत्रपशुबान्धवम् ॥ सराज्यम्मांसहामात्यश्चतुरगसमन्वितम् ॥ ८१ ॥
 रक्षपरित्यजप्राणान्मरणे नियते सति ॥ महातपोभिर्ज्ञानैश्च यज्ञैर्ग्यत्साध्यते मृतम् ॥ ८२ ॥ तन्मे देहि महाभाग त्वञ्चापि प्राप्नु-
 हि श्रियम् ॥ राक्षसाश्च पिशाचश्च वेतालाद्याः सरीसृपाः ॥ ८३ ॥ नृपाश्च रिपवश्चान्येनमान्तेघ्नन्तु त्वत्कृते ॥ त्वत्कण्ठनाल-
 गलितैः शोणितै रङ्गसंयुतैः ॥ ८४ ॥ आप्याय स्वात्मवन्मृतत्वामरणे नियते सति ॥ एवं सम्पूज्य विधिवत्पूर्वतन्त्रैश्च पूज-
 येत् ॥ ८५ ॥ पूजितो मत्स्वरूपो यन्दिक्पालाधिष्ठितो भवेत् ॥ अधिष्ठितस्तथान्यैश्च ब्रह्माद्यैः सकलैः सुरैः ॥ ८६ ॥ कृ-
 तपापोपि मनुजो निःपाप्मास्तु जायते ॥ तस्य निष्कलुषस्याशुपीयूषं शोणितम् भवेत् ॥ ८७ ॥ प्रोणाति च महादेवी जग-
 न्माता जगज्जन्मयी ॥ सोपिकायम्परित्यज्यमानुषन्नचिरान्मृतः ॥ ८८ ॥ भवेद्गणानामधिपो मयापि बहुसत्कृतः ॥ इतो-
 न्यथापपयुक्तं मूलमूत्रवशा युतम् ॥ ८९ ॥ तन्मूलिन्न हि ग्रहातिकामाख्यान्यापि नामतः ॥ अन्येषाम्महिषादीनां बली

का०
२२४

नामथपूजनात् ॥ ९० ॥ कायोमेध्यत्वमायातिरक्तङ्गतातिवैशिवा ॥ अन्येभ्योपिचदेवेभ्योयदायत्तुत्रदीयते ॥ ९१ ॥
तदर्चितम्प्रदद्यात्तुपूजितायसुरायवै ॥ काणम्पङ्कुञ्चातिवृद्धरोणिणश्चगलद्वयम् ॥ ९२ ॥ ह्रीर्बन्हीनाङ्गमयवातृद्वलिङ्गु
लक्षणम् ॥ श्वित्रिणश्चातिह्रस्वश्चमहापातकिनन्तथा ॥ ९३ ॥ अद्वादशकवर्षीयंशिशुसूतकसम्भृतम् ॥ ऊर्ध्वतव्वत्स
राच्चापिमहागुरुनिपातिनम् ॥ ९४ ॥ बलिकर्मणिचैतौस्तुवर्जयेत्पूजितानपि ॥ पशूनाम्पक्षिणाम्वापिनराणाञ्चविशे
षतः ॥ ९५ ॥ स्त्रियन्नदद्यात्तुबलीन्दत्वानरकमात्तुयात् ॥ सङ्घातबलिदानेषुयोषितम्पशुपक्षिणैः ॥ ९६ ॥ बलिन्दद्या
न्मानुषीन्तुत्यक्तासङ्घातपूजितम् ॥ नत्रिमासीयकान्यूनम्पशुन्दद्याच्छिवाबलिम् ॥ ९७ ॥ नचत्रैपक्षिकान्यूनम्प्रदद्या
द्वैपतत्रिणम् ॥ काणव्यङ्गादिदुष्टन्तुनपशुम्पक्षिणन्तथा ॥ ९८ ॥ देव्यैदद्यात्तथामर्त्यन्तथैवपशुपक्षिणौ ॥ छिन्नलाङ्गुलं
कर्णादीन्भग्नदन्तन्तथैवच ॥ ९९ ॥ भग्नशृङ्गादिकव्वापिनदद्यात्तुकदाचन ॥ नब्राह्मणबलिन्दद्याच्चाण्डालमपिपार्थि
व ॥ १०० ॥ नोत्सृष्टन्दिजदेवेभ्योभूपतेस्तनयन्तथा ॥ रणेनविजितन्दद्यात्तनयंरिपुभूभृतः ॥ १ ॥ स्वपुत्रम्भ्रातर
व्वापिपितरश्चाविरोधिनम् ॥ विट्पतिश्चनदद्यात्तुभागिनेश्चमातुलम् ॥ अनुक्तान्नापिदद्यात्तुतथाज्ञातान्मृगद्विजान् ॥ २ ॥
उक्तालाभेप्रदद्यात्तुगर्दभश्चोष्ट्रमेवच ॥ लाभन्येषान्नवितरेद्वाद्यमुष्ट्रङ्गरन्तथा ॥ ३ ॥ सम्पूज्यविधिवन्मर्त्यम्पशुम्प

पु०

अ. ७२

२२४

क्षिणमेववा ॥ संछिन्नश्चापिमन्त्रेणमन्त्रेणैवनिवेदयेत् ॥ ४ ॥ नारंमर्त्यशिरोरक्तन्देव्याःसम्पङ्गिवेदयेत् ॥ छागन्तुवाम
 तोदद्यान्माहिषवितरेत्पुरः ॥ ५ ॥ पाक्षिणव्यामतोदद्यादग्रतोदेहशोणितम् ॥ ऋव्यादानाम्पशूनान्तुपक्षिणान्तुशिरोऽसृ
 जम् ॥ ६ ॥ वामेनिवेदयेत्पार्श्वेजलजानाश्चसर्वशः ॥ कृष्णसारस्यकूर्मस्यखड्गस्यशशकस्यच ॥ ७ ॥ ग्राहाणामथमत्स्या
 नामग्रएवनिवेदयेत् ॥ सिंहस्यदक्षिणेदद्यात्खड्गिनोऽपिचदक्षिणे ॥ ८ ॥ पृष्ठदेशेनदद्यात्तुशिरोवारुधिरव्वलेः ॥ नैवेद्यन्द
 क्षिणेवामेपुरतो नतुपृष्ठतः ॥ ९ ॥ दीपन्दक्षिणतोदद्यात्पुरतोवानवामतः ॥ वामतस्तुतथाधूपमग्रेवानतुदक्षिणे ॥ १० ॥ निवे
 दयेत्पुरोभागगन्धम्पुष्पञ्चभूषणम् ॥ मण्डलेचेन्मध्यभागेवामदक्षादिपूर्ववत् ॥ ११ ॥ मदिराम्पृष्ठतोदद्यादन्यत्पानन्तु
 वामतः ॥ अवश्यव्यहितय्यत्रमद्यन्तत्रद्विजःपुनः ॥ १२ ॥ नारिकेलजलंकाँस्येताग्नेवाविसृजेन्मधु ॥ नापद्यपिद्विजोमद्यङ्क
 दाचिद्विसृजेदपि ॥ १३ ॥ ऋतेपुष्पासवादुक्तागृञ्जनाद्वाविशेषतः ॥ राजपुत्रस्तथामात्यःसचिवःसौप्तिकादयः ॥ दद्युर्नरबलि
 भूषसम्पत्त्याविभयायच ॥ १४ ॥ नृपाननुमतेमर्त्यन्ददत्पापमवाप्नुयत् ॥ उपप्लवेरणेवापियथेच्छवितरेन्नरः ॥ १५ ॥ यःकश्चि
 द्राजपुरुषोनान्यस्त्वपिकदाचन ॥ बलिदानदिनात्पूर्वन्दिवसेतुबलिनरम् ॥ १६ ॥ मानस्तोकेतिमन्त्रेणदेवीसूक्तनयेनच ॥
 गन्धद्वारेत्यनेनापिखड्गशीर्षेनिधायच ॥ १७ ॥ तस्मिन्स्वङ्गेसुगन्धादिदत्वातेनाधिवासयेत् ॥ गन्धादिकन्तुखड्गस्थङ्गलेतस्य

का०
२२५

प्रदापयेत् ॥ १८ ॥ अम्बेऽम्बिकेतिमन्त्रेणरौद्रेणभैरवस्यच ॥ एवन्तुसंस्कृतेमर्त्येदेवीरक्षतितव्वलिम् ॥ १९ ॥ नतस्य
व्याधयश्चापिक्षुन्नतारजनौनच ॥ नसूतकन्दूषयेत्तज्ज्ञात्युत्पत्तिमृतादिकम् ॥ १२० ॥ छिन्नन्नरस्यशीर्षन्तुपतितव्यन्नय
त्रच ॥ यक्षुभश्चाशुभव्वापिपश्वादीनाश्चतच्छृणु ॥ २१ ॥ छिन्नंशिरस्तथैशान्यान्नारन्दिश्यथराक्षसे ॥ पतितंराज्यहानिश्च
विनाशश्चविनिर्दिशेत् ॥ २२ ॥ पूर्वान्नियाम्यवारुण्यवायव्यादिगतङ्कमात् ॥ श्रियम्पुष्टिम्भयंलाभम्पुत्रलाभन्धनन्तथा
॥ २३ ॥ क्रमाद्विनिर्दिशेन्नारञ्छिन्नशीर्षन्तुभैरव ॥ उत्तरादिक्रमादेवमहिषस्यापिमस्तकः ॥ २४ ॥ पतितोवायुकाष्ठा
न्तञ्छूचयेद्यच्छृणुष्वतत् ॥ भाग्यहानिस्तथैश्वर्यवित्तरिपुजयम्भयम् ॥ २५ ॥ राज्यलाभंश्रियश्चापिक्रमाद्विद्विभैरव ॥
पशूनाश्चैवसर्वेषाञ्छागादीनामशेषतः ॥ २६ ॥ एवम्फलङ्कमाद्विद्यादृतेजलभवाण्डजौ ॥ जलजानाम्पक्षिणान्तुयाम्यनैर्ऋ
त्ययोर्भयम् ॥ २७ ॥ अन्यत्रतुश्रियन्दद्यात्पतितंशातितंशिरः ॥ यःस्यात्कटकटाशब्दोदन्तानाञ्छिन्नमस्तके ॥ २८ ॥ नराणा
म्पशुपक्ष्यादिग्राहादीनाश्चरोगदः ॥ लोटकश्चक्षुषोर्जातव्यदिश्रवतिमस्तके ॥ २९ ॥ छिन्नेनरस्यराज्यस्यतदाहानिर्वि
निर्दिशेत् ॥ माहिषेमस्तकेनेत्राद्यदिश्रवतिलोटकम् ॥ १३० ॥ छिन्नेनिवेदितंवैरिभूपमृत्युन्तदादिशेत् ॥ अन्येषामथप
श्वादिबलीनांशिरसोर्दितात् ॥ ३१ ॥ निर्गतल्लोटकन्धत्तेपराङ्गीतिङ्कदन्तथा ॥ हसतिछिन्नशीर्षश्चेन्नारंस्यात्तुरिपुक्षयम्

पु०
अ. ७२

२२५

॥३२॥ श्रीवृद्धिरायुषोवृद्धिःसदादातुरसंशयः ॥ यद्यद्वाक्यन्निगदतितथाभवतिचाचिरात् ॥३३॥ हङ्काराद्राज्यहानिःस्यात्खले
 ष्मश्रवाच्चपञ्चताम् ॥ देवानाथ्यैदिनामानिभाषतेछिन्नमस्तकः ॥३४॥ विभूतिमतुलाम्बिद्यात्पण्मासाभ्यन्तरेतदा ॥ रुधिरा
 दानकालेतुसकृन्मूत्रेयदिश्रवेत् ॥३५॥ कायन्तदाधश्चोर्ध्वंदातुःस्यान्मरणन्तदा ॥ आक्षेपाद्वामपादस्यमहारोगःप्रजाय
 ते ॥ अन्यदाक्षेपचलनैःकल्याणमुपजायते ॥३६॥ माहिषस्यतुरक्तस्यमानुषस्यतुसाधकः ॥ अङ्गुष्ठानामिकाभ्यान्तुकिञ्चिदु
 दृत्यभूतले ॥३७॥ महाकौशिकमन्त्रेणनिःक्षिपेद्वलिमुत्तमम् ॥ देवेभ्यःपूतनादिभ्योनैर्ऋत्यान्दिशिपूर्वतः ॥३८॥ महिषःप
 श्रवर्षीयःपञ्चविंशतिवर्षिकः ॥ बलिर्देयोनरोदेव्यैतस्यरक्तन्तुभूतये ॥३९॥ नेत्रबीजत्रयङ्कामबीजंहन्ताप्रजापतिः ॥ वह्नि
 बीजङ्कटस्वराभ्यांसंस्पृक्तश्चतथापरः ॥ १४०॥ सएवैतास्तथैतावदादिवर्गान्तसंयुतः ॥ षष्ठस्वरशिखाबिन्दुश्चन्द्रयुक्तस्त
 थापरः ॥ ४१॥ द्वित्रासिकाबीजकान्तःकौशिकीत्यग्निमन्त्रणम् ॥ एषबलिःस्वाहेतिमन्त्रोयङ्कौशिकीस्मृतः ॥ ४२॥ नृ
 पौवैरिबलिन्दद्यात्खङ्गमामंत्र्यपूर्वतः ॥ ४३॥ महिषाञ्चाथछागव्वावैरिनाम्नाभिमंत्र्यच ॥ सूत्रेणवदनेबद्धत्रिधातस्यतु
 मन्त्रकैः ॥४४॥ छित्वातस्योत्तमाङ्गन्तुदेव्यैदद्यात्प्रयत्नतः ॥ यदायदारिपोवर्द्धिबलिदानंतदापरम् ॥ ४५॥ दद्यात्तदाशिर
 च्छित्त्वारिपोस्तस्यक्षयायच ॥ प्राणप्रतिष्ठाश्चरिपोःकुर्व्यात्तस्मिन्यशावथ ॥४६॥ तस्मिन्क्षीणेरिपोःप्राणाःक्षीयन्तेविपदा

का०
२२६

युताः ॥ आदौ विरुद्धरूपाणि चण्डिके च ततः परम् ॥ ४७ ॥ वैरिणन्त्वमुकश्चेति या होत्याघेडितम्पुनः ॥ वह्निभार्या ततः पश्चात्
तत्खड्गमन्त्रप्रकीर्तितम् ॥ ४८ ॥ स्वयंसवैरीयो द्वेष्टितमिमम्पशुरुपिणम् ॥ विनाशय महामारिस्सैस्सैखादयखादय ॥ ४९ ॥
इत्यनेन तु मन्त्रेण बलेः शिरसि पुष्पकम् ॥ दद्यात्ततस्तद्रुधिरन्द्यक्षराभ्यां निवेदयेत् ॥ ५० ॥ महानवम्यां शरदियद्येव न्दीयते
बलिः ॥ तदा तदष्टाङ्गभवेर्मासैर्होमं समाचरेत् ॥ ५१ ॥ दुर्गा तन्त्रेण मन्त्रेण प्रणीते दहने शुचौ ॥ एवन्दत्वा बलिमर्त्यै रपि पुक्ष
यमवाप्नुयात् ॥ ५२ ॥ नाभेरधस्ताद्रुधिरमृष्टभागस्य च श्रिये ॥ स्वगात्ररुधिरन्दद्यान्न कदाचन साधकः ॥ ५३ ॥ नोष्ठस्य
चिबुकस्यापि नेन्द्रियाणां च मानवः ॥ कण्ठाधो नाभितश्चोर्ध्वम्बाहोः पाणिमृते तथा ॥ ५४ ॥ प्रदद्याद्रुधिरङ्गातन्नातिकुर्याच्च
साधकः ॥ गण्डयोश्च ललाटस्य भ्रुवोर्मध्यस्य शोणितम् ॥ ५५ ॥ ॥ कर्णाग्रस्य च बाहोश्च तलयोरुदरस्य च ॥ कण्ठतो नाभि
तश्चोर्ध्वं हृद्भागस्य यतस्ततः ॥ ५६ ॥ पार्श्वयोश्चापिरुधिरन्दुर्गायै विनिवेदयेत् ॥ न गुल्फतोऽसृक् प्रदद्यान्न जत्रौ त्रापिवत्क
तः ॥ ५७ ॥ न च रोगविलादङ्गन्नान्यघाताच्च भैरव ॥ तदर्थे च कृताघातो ह्यत्स श्रद्धोक्षुब्धमानसः ॥ ५८ ॥ श्रुतेरक्तम्प्रद
द्यात्तु पद्मपुष्पस्य पत्रके ॥ सौवर्णे राजते कांश्ये लाहै फाले च वानरः ॥ ५९ ॥ नियाय देव्यै दद्यात्तु तद्रक्तमन्त्रपूर्वकम् ॥
खननञ्क्षूरिकाखड्गं सङ्कुलादियदस्त्रकम् ॥ ६० ॥ घातेन बृहदस्त्रस्य महाफलमवाप्नुयात् ॥ पद्मपुष्पस्य पत्रन्तु यावद्ब्रूहि

पु०
अ. ७२

२२६

शोणितम् ॥ ६१ ॥ तस्य माणेचतुर्भागाधिकं रक्तन्तुसाधकः ॥ न कदाचित्प्रदद्यात्तुनाङ्गच्छेदमथाचरेत् ॥ ६२ ॥ यः स्वहृदयसं
 ज्ञातमांसं प्रमाणतः ॥ तिलमुद्रप्रमाणाद्वा देव्यै दद्यात्तु भक्तिः ॥ ६३ ॥ षण्मासाभ्यन्तरे तस्मात्काममिष्टमवाप्नुयात् ॥ वा
 होस्तुस्कन्धयो व्यापियो दद्याद्दीपवर्तिकाम् ॥ ६४ ॥ हृदये वा स्नेहपात्रं विना भक्त्या तु साधकः ॥ क्षणमात्रेण तदीयप्रदानस्य फलं
 लंश्रुणु ॥ ६५ ॥ भुक्त्वा च विपुलान् भोगान् देवीगेहे यदृच्छया ॥ कल्पत्रयन्तु संस्थाय सार्वभौमो नृपो भवेत् ॥ ६६ ॥ महिषस्य शि
 रच्छिन्नं संप्रदीपं शिवाय पुनः ॥ हस्ताभ्यां यः समादाय अहोरात्रन्तु तिष्ठति ॥ ६७ ॥ स चिरायुः पूतमूर्तिरिह भुक्त्वा मनोरमान् ॥
 भोगानन्ते मद्गृहे गणानामधिपो भवेत् ॥ ६८ ॥ नरस्य शीर्षमादाय साधको दक्षिणे करे ॥ वामेन शोधिरम्पात्रं गृहीत्वा निशि जा
 ग्रतः ॥ ६९ ॥ यावद्वात्रं स्थितो मर्त्यो राजा भवति चेह वै ॥ मृते मम गृहम्प्राप्य गणानामधिपो भवेत् ॥ ७० ॥ क्षणमात्रं बली
 नाय्यः शिरो रक्तं द्वाये ॥ गृहीत्वा चिन्तयेद्देवीम्पुरस्तिष्ठति मानवः ॥ ७१ ॥ सकामानिह सम्प्राप्य देवीलोके महीयते ॥ महा
 माये जगन्नाथे सर्वकामप्रदायिनि ॥ ७२ ॥ ददामि देहं रुधिरं प्रसीद वरदा भव ॥ इत्युक्त्वा मूलमन्त्रेण नतिपूर्वम्विचक्षणः
 ॥ ७३ ॥ स्वगात्ररुधिरं दद्यान् मानवः सिद्धसन्निभः ॥ येनात्ममांसं सत्येन ददामीश्वरिभूतये ॥ ७४ ॥ निर्व्याणन्तेन सत्येन दे
 हिर्हैनमोनमः ॥ इत्यनेन तु मन्त्रेण स्वमांसं विन्तरेद्बुधः ॥ ७५ ॥ सौभाग्यं सुखं सम्पन्नं प्रदीपम्परमं रुचिः ॥ दीपयेन्मांसमि

का०

२२७

हजं दीपं हौं हौं नमो नमः ॥ ७६ ॥ इत्यनेन तु मन्त्रेण दीपं दद्याद्विचक्षणः ॥ महानवम्यां शरदि रात्रौ स्कन्धविशाखयोः ॥ ७७ ॥
यवचूर्णमयङ्कुवारिपुंमृन्मयमेव वा ॥ शिरश्छित्त्वा बलिन्दद्यात्कृत्वा तस्य तु मन्त्रतः ॥ ७८ ॥ अनेनैव तु मन्त्रेण खड्गमामन्त्र्य
यत्नतः ॥ रक्तङ्गिलिकिलीघोरघोराधारविहिंसकः ॥ ७९ ॥ ब्रह्मशिष्याम्बिकाशिष्यममुकश्चारिसत्तम् ॥ मान्तो विसर्गसहितः
स च बिन्दुयुतो परः ॥ ८० ॥ शिरश्छित्त्वा बलिन्दद्यात्कृत्वा तस्य तु मन्त्रतः ॥ अनेनैव तु मन्त्रेण बिन्दुना च समन्वितः ॥ ८१ ॥ ब्रह्माग्नि
र्योगचन्द्रेण बिन्दुना च समन्वितः ॥ फटन्तो बलिषु प्रोक्तः खड्गस्कन्दविशाखयोः ॥ ८२ ॥ रक्तद्रवैः शोचयित्वा कृत्रिमन्तं र्वलिं
रिपुम् ॥ कुचन्दनस्य तिलकल्लालाटे विनिवेश्य च ॥ ८३ ॥ रक्तमाल्यां बरङ्कुवारक्तवस्त्रधरन्तथा ॥ कण्ठे बध्वा रक्तसूत्रैर्ना
भौशल्यञ्च कृत्रिमम् ॥ ८४ ॥ दत्त्वोत्तरशिरस्कन्धङ्कुत्वा खड्गेन छेदयेत् ॥ शिरस्तस्य ततो दद्यात्स्कन्दमन्त्रेण मन्त्रितम् ॥ ८५ ॥
चतुर्दशस्वराग्निभ्यां सम्पृक्तः स्यात्पुरःसरम् ॥ परतः परतः पूर्वञ्चन्द्रबिन्दुसमन्वितम् ॥ ८६ ॥ स्कन्दस्य मूलमन्त्रो यन्ते
न तस्मै बलिं सृजेत् ॥ चतुर्दशस्वराग्निभ्याम्पत्रितीयन्तु पूर्ववत् ॥ ८७ ॥ प्रोक्तो विशाखमन्त्रो यन्तेन तस्मै बलिं सृजेत् ॥ कुटि
लाक्षौ कृष्णपिङ्गवर्णौ रक्ताङ्गधारिणौ ॥ ८८ ॥ त्रिशूलङ्कुरवालश्चापाणिभ्यान्दक्षिणे तथा ॥ बिभ्रतौ नृकपालञ्च कर्त्रकश्चापि
वामतः ॥ ८९ ॥ त्रिनेत्रो नरमुण्डानाम्मालामुरसि बिभ्रतौ ॥ विकटौ दशनैर्भर्मीमैर्गणेशौ द्वारपालकौ ॥ १९० ॥ ध्यानेन

पु०

अ. ७२

२२७

चिन्तयेद्देव्याः पुरतः संस्थितौ सदा ॥ चैत्रे मासि सिते पक्षे चतुर्दश्या विंशेषतः ॥ ९१ ॥ बलिभिर्महिषैश्छागैर्माञ्चभैरवै
रूपिणम् ॥ तोषयेन्मधुभिर्मासैस्तेन तु ध्याम्य हंसुत ॥ ९२ ॥ चण्डिका बलिदाने तु बलः शीर्षश्चलेन च ॥ अभिषिच्य तु म
न्त्रेण मूलेनैव निवेदयेत् ॥ ९३ ॥ ईषत्प्राणन्तु बहुधा चलितम् पूर्वमर्चितम् ॥ वीक्षेत्कापसमृद्धिन्तु सिद्धभावश्च साधकः
॥ ९४ ॥ सितप्रेतोरथ स्तेयद्योगैर्पीठस्य सन्निभः ॥ ध्यायाम्यस्मिन्महामाये सिद्धिर्बोधयते नमः ॥ ९५ ॥ अनेनाम
न्त्रितं शीर्षं चारद्य दिवेपते ॥ तत्कार्यं स्य तदा सिद्धिरसिद्धिस्तु विपर्ययात् ॥ ९६ ॥ एवन्ददद्वलिम्बीरो यथोक्तविधिना मु
ना ॥ बलिदानादेव चतुर्वर्गमाप्नोत्यसंशयम् ॥ ९७ ॥ एवं बलिप्रदानस्य क्रमेण रूपन्तथैव च ॥ कथितोरुधिराध्याय उपचा
राञ्छृणुष्व मे ॥ ९८ ॥ ॥ इति कालिकापुराणे बलिदानविवरणं नाम द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ श्रीभग
वानुवाच ॥ ॥ उपचारान्प्रवक्ष्यामि शृणुषोऽशभैरव ॥ यैः सम्यक्पुण्यते देवी देवोप्यन्यो हि भक्तितः ॥ १ ॥ आसनम्प्रथ
मन्दद्यात्पौष्प्यन्दारवमेव वा ॥ वास्त्रव्यां चार्मणङ्गौ शम्भुलस्योत्तरे सृजेत् ॥ २ ॥ यदेव दीयते पद्मे मण्डलस्य तदुत्सृजे
त् ॥ वाक्पुष्पतोयैः कुसुमविनायछादकम्भवेत् ॥ ३ ॥ पद्मस्य तद्बहिर्दशे द्वारादौ विनिवेदयेत् ॥ अर्घ्यम्पाद्यश्चाचमनं स्ना
नीयन्नेत्ररञ्जनम् ॥ ४ ॥ मधुपर्कश्च गन्धश्च पुष्पम्पद्मे निवेदयेत् ॥ प्रतिमासु च यद्योग्यं गात्रे दातुं श्वतत्तनौ ॥ ५ ॥ दद्यादयो

का० २२८ ग्यम्पुरतोनेवेद्यम्भोजनादिकम् ॥ पौष्ण्यासवय्यद्विहितय्यस्यतद्यदिगर्भकम् ॥ ६ ॥ निवेदयेत्तदापद्मोवपुलंद्वारिवोःसृजे
त ॥ पौष्ण्यम्युष्णौघरचितङ्कुशसूत्रादिसय्युतम् ॥ ७ ॥ अतिप्रीतिकरन्देव्याममाप्यन्यस्यभैरव ॥ यज्ञकाष्ठसमुद्भूतमास
नम्मसृणंशुभम् ॥ ८ ॥ नोछायन्नातिविस्तीर्णमासनव्यनियोजयेत् ॥ अन्यद्वारुभवश्चापिदद्यादासनमुत्तम् ॥ ९ ॥ सकण्ट
कङ्कीरयुतन्दारुसारविवर्जितम् ॥ चैत्यश्मसानसंभूतवर्जयित्वाविभीतकम् ॥ १० ॥ वल्कलङ्कोषजम्फालवृक्षमेतत्रयम्
तम् ॥ रोमजकम्बलञ्चैतदनेनतुचतुष्टयम् ॥ ११ ॥ अनेनरचितन्दद्यादासनञ्चेष्टभूतये ॥ वस्त्रेषुकम्बलंशस्तमासनन्देवतुष्ट
ये ॥ १२ ॥ राङ्गवज्रार्मणश्रेष्ठन्दारवञ्चन्दनोद्भवम् ॥ यन्नासनङ्कुशमयन्तदासनमनुत्तमम् ॥ १३ ॥ सर्वेषामपिदेवाना
मृषीणाञ्चयतात्मनाम् ॥ योगपीठस्यसदृशमासनंस्थानमुच्यते ॥ १४ ॥ आसनस्यप्रदानेनसौभाग्यमुक्तिमाप्नुयात् ॥
शर्व्वरोगरोहितोरामोन्यङ्कुशशोरुः ॥ १५ ॥ एणश्चहरिणश्चेतिमृगानवविधामताः ॥ हरिणश्चापिविज्ञेयःयश्चभेदोत्रभैरव
॥ १६ ॥ ऋष्यःखड्गोरुश्चैवपृषतश्चमृगस्तथा ॥ एतेबलिप्रदानेषुवर्म्मदानेषुकीर्तिताः ॥ १७ ॥ सर्वेषान्तैजसानाञ्चआ
सनंश्रेष्ठमुच्यते ॥ आयसव्यैर्जयित्वातुकांस्यशीशकमेववा ॥ १८ ॥ शिलामयम्मणिमयन्तथारत्नमयम्मतम् ॥ आसनन्दे
वताभ्यस्तुभुक्त्यैमुक्त्यैसमुत्सृजेत् ॥ १९ ॥ अत्रैवसाधकानाञ्चआसनंशृणुभैरव ॥ यत्रासीनःपूजयँस्तुसर्व्वसिद्धिमवाप्नु

पु०

अ. ७३

२२८

यात् ॥ २० ॥ ऐन्धनश्चामर्णौखन्तैजसश्चतुष्टयम् ॥ आसनंसाधकानाञ्चसततम्परिकीर्तितम् ॥ २१ ॥ तत्सर्व्वम्मास
 नंशस्तम्पूजाकर्मणिसाधके ॥ नयथेष्टासनोभूयात्पूजाकर्मणिसाधकः ॥ २२ ॥ काष्ठादिकासनङ्कुर्व्यात्सतमेवसदाबुधः ॥
 चतुर्व्विंशत्यङ्गुलेनदीर्घङ्काष्ठासनम्मतम् ॥ २३ ॥ षोडशाङ्गुलविस्तीर्णमुल्लायच्चतुरङ्गुलम् ॥ षडङ्गुलव्याङ्कुर्व्यात्तुनोच्छ्रितश्चा
 तआचरेत् ॥ २४ ॥ पूर्व्वोक्तवैज्येद्वज्ज्यमासनम्पूजनेष्वपि ॥ वस्त्रन्दिहस्तान्नोदीर्घसार्द्धहस्तान्नविस्तृतम् ॥ २५ ॥
 नत्र्यङ्गुलात्तथोल्लायपूजाकर्मणिसंश्रयेत् ॥ यथेष्टश्चामर्णङ्कुर्व्यात्पूर्व्वोक्तंसिद्धिदायकम् ॥ २६ ॥ षडङ्गुलाधिकङ्कुर्व्या
 न्नोच्छ्रितश्चकदाचन ॥ काम्बलश्चामर्णशैलंमहामायाप्रपूजने ॥ २७ ॥ प्रशस्तमासनम्प्रोक्तङ्कामाख्यायास्तथैवच ॥
 त्रिपुरायाश्चसततंविष्णोश्चापिकुशासनम् ॥ २८ ॥ बहुदीर्घम्बहूल्लायन्तथैवबहुविस्तृतम् ॥ दारुभूमिसमम्प्रोक्तमश्मा
 पिसर्व्वकर्मणि ॥ २९ ॥ पृथक्पृथक्कल्पयेत्बहिर्द्वारिस्तथासनम् ॥ नपत्रमासनङ्कुर्व्याकदाचिदपिपूजने ॥ ३० ॥
 नप्राण्यङ्गसमुद्भूतमस्थिजंद्विरदादृते ॥ मातङ्गदन्तसञ्जातङ्कामिकेष्वसनञ्चरेत् ॥ ३१ ॥ चाम्पूपूर्व्वोदितङ्कुल्यन्तथाग
 न्धमृगस्यच ॥ सलिलेयदिकुर्वीतदेवतानाम्प्रपूजनम् ॥ ३२ ॥ तत्राप्यासनआसीनो नोत्थितस्तुकदाचन ॥ तोयेशिला
 मयङ्कुर्व्यादासनङ्कोशमेववा ॥ ३३ ॥ दारवन्तैजसव्यापिनान्यदासनमाचरेत् ॥ आसनारोपसंस्थानंस्थानाभावेतुपूजकः ॥

का०

२२९

॥ ३४ ॥ आसनङ्कल्पयित्वा तु मनसा पूजयेज्जले ॥ यद्यासितुन्नसंस्थानं विवक्षते तोयमध्यतः ॥ ३५ ॥ अन्यत्र वा तदास्थि
 त्वादेव पूजां समाचरेत् ॥ इत्येतत्कथितम् पुत्रपूज्यपूजकसङ्गतम् ॥ ३६ ॥ आसनम्पाद्य मधुना शृणुवेतालभैरव ॥ पाद्यार्थमु
 दकम्पाद्यङ्गेवलन्तोयमेव तत् ॥ ३७ ॥ तत्तैजसेन पात्रेण शङ्केनापि प्रदापयेत् ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणां संस्थानम्पाद्यमिष्य
 ते ॥ ३८ ॥ तदासनोत्तरं दद्यान्मूलमन्त्रेण सर्वतः ॥ कुशपुष्पाक्षतैश्चैव सिद्धार्थैश्चन्दनैस्तथा ॥ ३९ ॥ तोयैर्गन्धैर्व्यङ्ग्यालव्यै
 रर्घ्येन्दुवात्तु सिद्धये ॥ अर्घ्येण लभते कामानर्घ्येण लभते धनम् ॥ ४० ॥ पुत्रायः सुखमोक्षाणि दानादर्घ्यस्यैव लभेत् ॥ न दद्याद्वा
 स्कराया र्घ्यं शङ्खतोयैर्विचक्षणः ॥ ४१ ॥ तथानधुक्तिपात्रेण विष्णवे र्घ्यं निवेदयेत् ॥ दद्यादाचमनीयन्तु सुगन्धिसलिलैः शु
 भैः ॥ ४२ ॥ कर्पूरवासितैर्वर्वापि कृष्णागुरुविधूपितैः ॥ यथा तथा सुगन्धैर्वर्वाप्रसन्नैः फेनवर्जितैः ॥ ४३ ॥ तत्तैजसेन पात्रेण श
 ङ्केनापि त्यदापयेत् ॥ उदकन्दीयते यत्तु प्रसन्नं फेनवर्जितम् ॥ ४४ ॥ आचमनाय देवेभ्यस्तदाचमनमुच्यते ॥ केवलन्तो
 यमात्रेण तद्वा दद्यान्नमिश्रितम् ॥ ४५ ॥ वासितन्तु सुगन्धाद्यैः कर्तव्यं यद्यदिलभ्यते ॥ आयुर्बलव्यं शोचद्विप्रदायाचमनीयक
 म् ॥ ४६ ॥ लभते साधको नित्यं द्धामाँश्चैव यथोत्थितान् ॥ दधिसर्पिजलं क्षौद्रं सिताताभिश्च पञ्चभिः ॥ ४७ ॥ प्रोच्यते मधुपर्क
 स्तुसर्वदेवो घृतुष्टयो जलन्तु सर्वतः स्वल्पं सितादधिघृतं समम् ॥ सर्वेभ्यश्चाधिकं क्षौद्रमधुपर्कं प्रयोजयेत् ॥ ४८ ॥ तद्व्यात्काँ

पु०

अ. ७३

२२९

स्यपात्रेणरौक्मश्वेतमयेनवा ॥ ज्योतिष्ठोमाश्वमेधादौपूर्वचेष्टेचपूजने ॥४९॥ मधुपर्कःप्रतिष्ठोयंसर्वदेवौघतुष्टिदः ॥ धर्मा
 र्थकाममोक्षाणांसाधकःपरिकीर्तितः ॥५०॥ मधुपर्कःसौर्यभोग्यतुष्टिपुष्टिप्रदायकः ॥ पिष्टातकोथकस्तूरीरोचनङ्कुङ्कुमन्त
 था ॥५१॥ गुडःक्षोद्रम्पञ्चगव्यंसर्वौषधिगणस्तथा ॥ सितानिर्णेजनन्तैलंस्निग्धस्नेहेनतत्तिलाः ॥५२॥ प्रान्तेतोयमितिप्रो
 क्तंस्नानीयङ्कल्पकोविदैः ॥ स्वर्णरत्नोदकञ्चैवकर्पूराद्यधिवासित् ॥५३॥ तैजसैःकांश्यपात्रैर्वाशङ्खैर्वातन्निवेदयेत् ॥ मण्ड
 लेकेशरेदेयमादित्यप्रतिमासुच ॥५४॥ शिवलिङ्गेतथाभोगेपीठेदेवतनौतथा ॥ सद्यःस्निग्धेमृन्मयेवासर्पिसिन्दूरजेतथा
 ॥५५॥ श्रीचन्दनप्रतिष्ठेवालेपयेत्प्रतिमातनौ ॥ अन्तिकस्थापितेखड्गेस्त्रापयेद्वर्षणेथवा ॥५६॥ एवन्दद्यात्तुस्नानीयमहादे
 व्यैविशेषतः ॥ रविविष्णुशिवेभ्योवायत्रतत्रप्रपूजने ॥५६॥ पूजकःस्नानदानात्तुचिरायुरुपजायते ॥ सम्यक्स्नानप्रदानात्तु
 कल्पान्तंस्वर्गभागभवेत् ॥५७॥ यदेवदीयतेपाद्यङ्गधूपुष्पादिकन्तथा ॥ उपचारैस्तथासर्वानर्घ्यपात्राहितैर्जलैः ॥५८॥
 अमृतीकरणार्थैस्तुसंस्कृतैस्त्वभिषिच्यतैः ॥ प्रदद्यादिष्टदेवेभ्योगृह्णातिचततःस्वयम् ॥५९॥ अर्घ्यपात्राणितैस्तोयैर्विनाय
 द्विनिवेदनम् ॥ दीयतेचेष्टदेवेभ्यसर्वन्तन्निष्फलम्भवेत् ॥६०॥ रागाल्लोभात्प्रमादाद्वाह्यर्घ्यम्पात्रामृतीकृतम् ॥ तोयंश्रुतं
 स्यात्पात्रात्तुपुनःकुर्यात्तदामृतम् ॥६१॥ स्वल्पावशेषतोयेतुपात्रस्थमृतीकृते ॥ तत्रान्यदुदकन्दद्यात्तत्तेनैवासृतम्भवेत् ॥

का०

२३०

॥ ६२ ॥ बहू नियदिपुष्पाणिमालावाप्रचुरायदि ॥ दीयन्ते चार्घ्यपात्रस्थैर्जलैः संसिच्य चोत्सृजेत् ॥ ६३ ॥ अन्यतोयैर्घ्यदुत्सृष्टमर्घ्यपात्रस्थितैरैः ॥ तन्नगृह्णातीष्टदेवोदत्तविविधशतैरपि ॥ ६४ ॥ संस्कृते त्वर्घ्यपात्रे तु न वभिः प्रतिपत्तिभिः ॥ तिष्ठन्ति सर्वतीर्थानि पीयूषाणि च सर्वतः ॥ ६५ ॥ तस्मात्तत्र स्थितैस्तोयैरभ्युक्ष्योपचरान्त्सृजेत् ॥ न योग्यमर्घ्यपात्रेषु निधाय विनिवेदयेत् ॥ ६६ ॥ इदन्ते भैरवप्रोक्तं षड्भैरवासनादिकम् ॥ वस्त्रादिदशवक्ष्यामि शृणु विज्ञानवृद्धये ॥ ६७ ॥ इति श्रीकालिकापुराणे त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ कार्पासङ्कम्बलव्वाल्लङ्कोपजव्वस्त्रमिष्यते ॥ तत्पूर्वम्पूजयित्वैव मन्त्रैर्देवाय चोत्सृजेत् ॥ १ ॥ निर्दशमलिनञ्जीर्णञ्छिन्नङ्गात्रावलङ्गितम् ॥ परकीयं त्याग्युदष्टं सूचीविद्वन्तथोषितम् ॥ २ ॥ उत्तकेशविविधौतश्च श्लेष्ममूत्रादिदूषितम् ॥ प्रदाने देवताभ्यश्च देवे पित्र्ये च कर्मणि ॥ ३ ॥ वर्जयेत्स्वोपयोगेन यज्ञादावुपयोजने ॥ उत्तरीयोत्तरासङ्गैर्निचोलोमोदचेलकः ॥ ४ ॥ परिधानञ्च पञ्चैतान्यस्यूतानि प्रयोजयेत् ॥ शाणवस्त्राणि शारञ्च तथैवातपवारणम् ॥ ५ ॥ चण्डातकन्तथादृश्यम्पञ्चस्यूतान्यदुष्टये ॥ पताकाध्वजकुण्डादौ स्यूतव्वस्त्रमप्योजयेत् ॥ ६ ॥ अन्यत्रावरणादौ च तद्विनाशस्य तेन तत् ॥ रक्तङ्कौशेयवस्त्रञ्च महादेव्यै प्रशस्यते ॥ ७ ॥ पीतन्तथैव कौशेयव्वाल्लसुदेवाय चोत्सृजेत् ॥ रक्तन्तुकम्बलन्दद्याच्छिवाय परमात्मने ॥ ८ ॥ विचित्रं सर्वदेवेभ्यो देवीभ्योऽंशुभिर्वेदयेत् ॥ कार्पा

पु०

अ. ७४

२३०

संसर्वतोभद्रन्दद्यात्सर्व्वेभ्यएवच ॥ ९ ॥ नैकान्तरक्तन्दद्यात्तुवासुदेवायचैलकम् ॥ तथानैकान्तरक्तन्तुशिवायविनिवेदय
ते ॥ १० ॥ नीलीरक्तन्तुयद्वस्त्रन्तत्सर्व्वत्रविवर्जितम् ॥ दैवैपैत्र्येत्वोपयोगेवर्जयेत्तुविचक्षणः ॥ ११ ॥ नीलीरक्तम्प्रमादात्तुयो
दद्याद्विष्णेवेबुधः ॥ निष्कलातस्यतत्पूजातदाभवतिभैरवा ॥ १२ ॥ विचित्रेवाससिपुनर्लघ्ननीलीविरञ्जितम् ॥ वस्त्रन्दद्यान्नमां
देव्यैनान्यस्मैतुकदाचन ॥ १३ ॥ द्विपदाम्ब्राह्मणोयद्वहोषानाव्वांसवोयथा ॥ तथाभूषणवर्गेषुवस्त्रमुत्तममुच्यते ॥ १४ ॥
वस्त्रेणजीयतेलज्जावस्त्रेणहीयतेत्वयम् ॥ वस्त्रात्स्यात्सर्व्वतःसिद्धिश्चतुर्व्वर्गप्रदञ्चतत् ॥ १५ ॥ वस्त्रान्तेकथितम्पुत्रसर्व्वप्री
तिप्रदायकम् ॥ भोग्यंभूषोत्तमन्नित्यंभूषणानिशृणुष्वमे ॥ १६ ॥ किरीटश्चशिरोरत्नकुण्डलञ्चललाटिका ॥ तालपत्रञ्चहार
श्चग्रैवेयकमथोर्मिका ॥ १७ ॥ प्रालम्बिकारत्नसूत्रमुत्तङ्गोतर्क्षमालिका ॥ पार्श्वद्योतो नखद्योतोऽथकुलीच्छादकस्तथा ॥
॥ १८ ॥ जूटालकम्ब्रमाणवकोमूर्द्धतारातलन्तिका ॥ अङ्गदोवाहुवलयःशिखाभूषणलिङ्गिनः ॥ १९ ॥ प्रागण्डबन्धमुद्रा
सनाभिपूरोथमालिका ॥ सप्तकीशृङ्खलञ्चैवदन्तपत्रञ्चकर्णकः ॥ २० ॥ उरुसूचंचनीवीचमुष्टिवर्द्धम्प्रकोर्णकं ॥ पादाङ्गदंशक
श्चनूपरञ्क्षुद्रघटिका ॥ २१ ॥ सुखपण्डमितिप्रोक्ताअलङ्काराःसुशोभनाः ॥ चत्वारिंशदमीप्रोक्तालोकेवेदेतुसौरुयदाः ॥ २२ ॥
अलङ्कारप्रदानेनचतुर्व्वर्गप्रसाधका ॥ एतेषाम्पूजनद्वत्वात्प्रदद्यादिष्टसिद्धये ॥ २३ ॥ तेषान्दैवतमुच्चार्य्यपूजयेत्तुविचक्ष

का०

२३१

णः ॥ शिरोगतानिवादद्यात्सौवर्णानितुसर्वदा ॥ २४ ॥ चूडारत्नादिकानीहभूषणानितुभैरव ॥ ग्रैवेयकादिहंसान्तंसौवर्णं
 जतश्चवा ॥ २५ ॥ निवेदयेत्तुदेवेभ्योनान्यत्तैजससम्भवम् ॥ रीतिरङ्गादिसञ्जातम्पात्रोपकरणादिकम् ॥ २६ ॥ दद्यादायस
 मर्जन्तुभूषणंनकदाचन ॥ घण्टाचापरकुम्भादिपात्रोपकरणादिकम् ॥ २७ ॥ तद्रूपणान्तरेदद्यादस्मात्तदुपभूषणम् ॥ सर्व
 न्ताम्रमयन्दद्याद्यत्किञ्चितद्रूपणादिकम् ॥ २८ ॥ सर्व्वत्रस्वर्णवत्ताम्रमर्घपात्रेततोधिकम् ॥ पूजार्घपात्रन्नैवेद्याधारपात्रश्च
 पानकम् ॥ २९ ॥ औदुम्बरंसदाविष्णोःप्रीतिदन्तोषदन्तथा ॥ ताम्रेदेवाःप्रमोदन्तेताम्रेदेवाःस्थिताःसदा ॥ ३० ॥ सर्व्वप्रीति
 करन्ताम्रन्तस्मात्ताम्रमप्रयोजयेत् ॥ स्वोपयोगेनरःकुर्यादेवानामपिभैरव ॥ ३१ ॥ ग्रीवोद्धृद्देशेरौप्यन्तुनकदाचिच्चभूषण
 म् ॥ प्रावारःपानपात्रश्चगण्डकोगृहमेवच ॥ ३२ ॥ पर्यङ्कादियदन्यच्चसर्व्वन्तदुपभूषणम् ॥ अयोमयमृतकांश्यमृतेयद्रू
 षणम्भवेत् ॥ ३३ ॥ स्वर्णरौप्यस्यचाभावेत्वधःकायेनियोजयेत् ॥ एतेषाम्भूषणादीनाम्यद्वातुंशक्यतेनरैः ॥ ३४ ॥ त
 दद्यात्सम्भवेतुसर्व्वमेवप्रदापयेत् ॥ चतुर्व्वर्गप्रदावित्यम्भूषणंसर्व्वसौख्यदम् ॥ ३५ ॥ तुष्टिपुष्टिप्रीतिकर्य्यथाशक्तीष्टयेसृजे
 त् ॥ इद्व्यम्भूषणम्प्रोक्तंसर्व्वदेवस्यतुष्टिदम् ॥ ३६ ॥ गन्धश्चसम्यक्शृणुतम्पुत्रौवेतालभैरवौ ॥ चूर्णिकृतोवाघृष्टोवा
 दाहाकर्षितएववा ॥ ३७ ॥ रसःसम्मर्दजोवापिप्राप्यङ्गोद्भवएववा ॥ गन्धःपञ्चविधःप्रोक्तोदेवानाम्प्रीतिदायकः ॥ ३८ ॥

पु०

अ. ७४

२३१

गन्धचूर्णङ्गन्धपत्रचूर्णसुमनसास्तथा ॥ प्रशस्तगन्धयुक्तानांपत्रचूर्णानियानितु ॥ ३९ ॥ तानिगन्धावयानि स्युःसगन्धः
 प्रथमस्मृतः ॥ घृष्टमलयजोगन्धःसचूर्णीकृतमेरुणा ॥ ४० ॥ अगुरुप्रभृतिश्चापियस्यपङ्कःप्रदीयते ॥ गन्धोदृष्टमघृ
 ष्टोयद्वितीयःपरिकीर्तितः ॥ ४१ ॥ देवदार्वगुरुब्रह्मशालसारान्तचन्दनाः ॥ प्रियादीनाश्चयोदग्धागृह्यतेदाहजोरसः
 ॥ ४२ ॥ सदाहाकर्षितोगन्धस्तृतीयःपरिकीर्तितः ॥ सुगन्धकरवीबिल्वगन्धीनितिलकन्तथा ॥ ४३ ॥ प्रभृतीनांसोयो
 सौनिःपीड्यपरिगृह्यते ॥ ससम्पर्दोद्भवोगन्धःसम्पर्दजइतोप्यते ॥ ४४ ॥ मृगनाभिसमुद्भूततत्कोषोद्भवएववा ॥ गन्धःप्रा
 प्यङ्गजःप्रोक्तोमोददःस्वर्गवासिनाम् ॥ ४५ ॥ कर्पूरगन्धसाराद्याःक्षोदेघृष्टेचसंस्थिताः ॥ चन्द्रभागादयश्चापिरसेपङ्के
 चसङ्गता ॥ ४६ ॥ गन्धसारंतुसर्वरसङ्गन्धादौचप्रयुज्यते ॥ मृगनाभिर्भवेद्वष्टश्चूर्णोप्यन्यस्ययोगतः ॥ ४७ ॥ एवंसर्व
 स्तुसर्वत्रगन्धोभवतिपञ्चधा ॥ घृष्टादिभावादन्योन्यङ्गन्धःप्रीतिकरःपरः ॥ ४८ ॥ गन्धस्यविस्तरोभेदःप्रोक्तःकालीयका
 दयः ॥ सर्वःपञ्चविधेष्वेवप्रविष्टोभवतिक्षणात् ॥ ४९ ॥ गन्धोमलयजोयस्तुदैवैपैत्र्येचसम्मतः ॥ तत्पङ्कोरसोवापिचूर्णोवावि
 ण्णुतुष्टिदः ॥ ५० ॥ सर्वेषुगन्धजातेषुप्रशस्तोमलयोद्भवः ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनदधान्मलयजंसदा ॥ ५१ ॥ कृष्णागुरुः
 सकर्पूरःसहितोमलयोद्भवैः ॥ वैष्णवीप्रीतिदोगन्धःकामाख्यायाश्चभैरव ॥ ५२ ॥ कुङ्कुमागुरुकस्तूरीचन्दभागैःसमीकृतैः ॥

का० २३२ त्रिपुराप्रतिदोगन्धस्तथाचण्ड्याश्चशश्यते ॥ ५३ ॥ दैवतोद्देशपूर्वेणगन्धं सम्पूज्यसाधकः ॥ देवायेष्टापवितरेत्सर्वसिद्धिप्रदं पु०
 सदा ॥ ५४ ॥ गन्धेनलाभतेकामान्गन्धो धर्मप्रदः सदा ॥ अर्थानां साधको गन्धो गन्धे मोक्षः प्रतिष्ठितः ॥ ५५ ॥ अयव्वाङ्क अ. ७४
 थितोगन्धः पुत्रौवेतालभैरवौ ॥ पुष्पाणि देव्यावैष्णव्याः प्रियाणि शृणु सम्प्रति ॥ ५६ ॥ बकुलैश्चैव मन्दारैः कुन्दपुष्पैः कुरुष्ट
 कैः ॥ करवीराङ्कपुष्पैश्च शालमलैश्चापराजितैः ॥ ५७ ॥ दमनैः सिन्धुवारैश्च सुरभी कुरु बकैस्तथा ॥ लताभिर्ब्रह्मवृक्षस्य दूर्वा
 डुरैश्च कोमलैः ॥ ५८ ॥ मञ्जरीभिः कुशानाञ्च बिल्वपत्रैः सुशोभनैः ॥ पूजयेद्वैष्णवीन्देवीङ्कामाख्यान्त्रिपुरान्तथा ॥ ५९ ॥
 अन्याश्च याः शिवा प्रीत्यै जायते पुण्यजातयः ॥ ता इमाः शृणु कृत्यन्ते मया वेतालभैरव ॥ ६० ॥ मालतीमल्लिकाजातीयथिका
 माधवी तथा ॥ पाटलाकरवोरश्च यवान्कारिका तथा ॥ ६१ ॥ कुञ्जकस्तगरश्चैव कर्णिकारो यरोचनाः ॥ चम्पकाम्रातकौ बा
 णोवर्वरा मल्लिका तथा ॥ ६२ ॥ अशोको लोध्रतिलकौ अटलपशिरीषकौ ॥ शमीपुष्पश्च द्रोणश्च पद्मोत्पलबकारुणाः ॥ ६३ ॥
 श्वेतारुणैस्त्रिसन्ध्ये च पलाशः खदिरस्तथा ॥ वनमाला यसेवन्ती कुमुतोथिकदम्बकः ॥ ६४ ॥ चक्रकोकनदश्चैव भण्डिलोर्गिरिक
 र्णिका ॥ नागकेशरपुत्रागौकेतक्याञ्जलिका तथा ॥ ६५ ॥ दोहदा बीजपूरश्च नमरुः शाल एव च ॥ त्रपुषी चण्डबिल्वश्च झिण्टी प
 श्वविधास्तथा ॥ ६६ ॥ एवमाद्युक्तकुसुमैः पूजयेद्दरदां शिवाम् ॥ अपामार्गस्य पत्रन्तु ततो भृङ्गरपत्रकम् ॥ ६७ ॥ ततोपि ग

न्धिनीपत्रम्बलाहकमतःपरम् ॥ तस्मात्खदिरपत्रन्तुवञ्जुलस्तबकस्तथा ॥ आस्रन्तुबकगुच्छन्तुजवूँपत्रन्ततःपरम् ॥ ६८ ॥
 बीजपूरथपत्रन्तुततोपिकुशपत्रकम् ॥ दूर्वाङ्कुरन्ततःप्रोक्तंशमीपत्रमतःपरम् ॥ ६९ ॥ पत्रमामलकन्तस्मादामनंपत्र
 मन्ततः ॥ सर्व्वतोबिल्वपत्रन्तुदेव्याःप्रीतिकरम्मतम् ॥ ७० ॥ पुष्पङ्कोकनदम्पद्मयैवावन्धूकएवच ॥ पत्रम्बिल्व
 स्यसर्व्वेभ्योवैष्णवीतुष्टिदम्नम् ॥ ७१ ॥ सर्व्वेषाम्पुष्पजातीनांरक्तपद्ममिहोत्तम् ॥ रक्तपद्मसहस्रेणयोमालांसम्प्रयच्छ
 ति ॥ ७२ ॥ भक्तियुक्तोमहादेव्यैतस्यपुण्यफलंशृणु ॥ कल्पकोटिसहस्राणिकल्पकोटिशतानिच ॥ ७३ ॥ स्थित्वा
 ममपुरेश्रीमास्तंतोराजाक्षितौभवेत् ॥ पत्रेषुबिल्वपत्रन्तुदेवीप्रीतिकरम्मतम् ॥ ७४ ॥ तत्सहस्रकृतामालापूव्वत्फल
 दाभवेत् ॥ किञ्चात्रबहुनोक्तेनसामान्येनेदमुच्यते ॥ ७५ ॥ उक्तानुक्तैस्तथापुष्पैर्जलजैःस्थलसम्भवैः ॥ पत्रैःसर्व्वैर्यथा
 लाभंसर्व्वौषधिगणैरपि ॥ ७६ ॥ वनजैःसर्व्वपुष्पैश्चपत्रैरपिशिवाय्यैजेत् ॥ पूजयेत्परमेशान्मृग्युष्पाभावेपिपत्रकैः ॥ ७७ ॥
 पत्राणामप्यभावेतुतृणगुल्मौषधादिभिः ॥ औषधीनामभावेतुतत्फलैरपिपूजयेत् ॥ ७८ ॥ अक्षतैर्वाजलैर्वापितदभा
 वेतुसर्षपैः ॥ सितैस्तस्याप्यलाभेतुमानसीम्भक्तिमाचरेत् ॥ ७९ ॥ राजिदन्तकपत्रैश्चपुष्पाधैरपिपूजयेत् ॥ तुलसीकु
 सुमैःपत्रैरर्चयेच्छ्रीविवृद्धये ॥ पुरश्चरणकाय्येषुबिल्वपत्रयुतैस्तिलैः ॥ ८० ॥ साक्षतैःसघृतैर्वापिशिवामुद्दिश्ययत्नतः ॥

का०
२३३

जुहुयादनलव्वैदं संस्कृतङ्कामवृद्धये ॥८१॥ सङ्कल्पितः कामसिद्धौ संख्ययायः कृतोजयः ॥ तदन्ते पूजनयैतु विहितङ्कियते द्वि
जैः ॥८२॥ पुरश्चरणसञ्ज्ञन्तु कीर्तितं द्विजसत्तमैः ॥ तस्मिन्पुण्यके पूर्वपूर्वोक्तैर्विस्तरोदितैः ॥८३॥ विधानैः पूजयेद्देवोङ्का
मारुयाँव्यैष्णवीमपि ॥ यथा सम्भवमेवात्र दद्यान् षोडशसाधकः ॥८४॥ उपचारैस्तथैवोक्तान्विधिकृत्यान्नलङ्घयेत् ॥ सम्पूर्णम्पू
जनङ्कृत्वा कल्पोक्तं शतधा जपेत् ॥८५॥ जपान्ते जुहुयादग्निहोमान्ते तु बलित्रयम् ॥ त्रिजातीयन्तु वितरेतौर्ग्यत्रिकमतः परम् ॥
॥८६॥ पत्नी स्वयव्वाभ्राता वा गुरुव्या विनियोजयेत् ॥ नैवेद्यादीनि सर्वाणि सुपुत्रः शिष्य एव वा ॥८७॥ यज्ञावसाने दद्यात्तु ग
रुवदेक्षिणां शुभाम् ॥ चामी करन्ति लाङ्गाश्च तदशक्तौ तु चेलकम् ॥८८॥ अष्टम्यां शुक्लपक्षस्य ब्रह्मचारी जितेन्द्रियः ॥ नवम्याव्वा
चतुर्दश्याम् महादेव्याः पुरश्चरेत् ॥८९॥ आदद्याद्गुरुवक्ता तु विधिना विस्तरेण तु ॥ कल्पोदितेन सम्पूज्यतिथिष्वेता सुभैरव ॥
॥९०॥ सम्पूर्णपूजान्नोक्तत्वा न दद्यान्मन्त्रमीप्सितम् ॥ न पुरश्चरणव्यापिकुर्यात्कृत्वा वसोदति ॥९१॥ निःपूजा सा तु पुनः सम्पू
र्णयैदिशक्यते ॥ कल्पोदितम्पूजयितुं तदा कुर्यादतन्द्रितः ॥९२॥ न चेद्विस्तरशः कर्तुं देव्याः पूजान्तु भैरव ॥ कल्पोक्तव्यां न्य
देवस्य तत्राय विधिं रुच्यते ॥९३॥ मार्ज्जनाद्यैस्तु संस्कृत्य स्थण्डिले मण्डललिलैस्वेत् ॥ पात्रस्य प्रतिपत्तिं कृत्वा दाहं मूच्यन्त
था ॥९४॥ ध्यायेदात्मानमथ च संस्कृत्याङ्गस्वरूपतः ॥ अङ्गुष्ठाद्यैस्तु पर्यन्तं द्वादशाङ्गस्य शुद्धये ॥९५॥ अर्घपात्रे ष्ठधा जप्त्वा उ

पु०
अ. ७४

२३३

पचारान्प्रसेचयेत् ॥ आधारशक्तिप्रमुखंमूलवर्णान्प्रयुज्यच ॥ ९६ ॥ हृदिस्थान्देवतान्ध्यात्वाबहिःकृत्यश्चवायुना ॥
 आरोप्यमण्डलेदद्यादुपचारान्यथाविधि ॥ ९७ ॥ पूजयित्वाषडङ्गानितथाष्टौदलदेवताः ॥ पुष्पाञ्जलित्रयन्दत्वाजप्त्वास्तुत्वा
 प्रणम्यच ॥ ९८ ॥ मुद्रामग्रेप्रदर्शयत्ततःपश्चाद्विसर्जयेत् ॥ सर्वेषामेवदेवानामेषएवविधिःस्मृतः ॥ ९९ ॥ सम्यक्कल्पोदि
 ताम्पूजायैदिकर्तुंशक्यते ॥ उपचारोस्तथादातुम्पञ्चैतान्वितरेत्तदा ॥ १०० ॥ गन्धम्पुष्पञ्जधूपश्चदीपत्रैवेद्यमेवच ॥
 अभावेपुष्पतोयाभ्यांतदभावेतुभक्तिः ॥ १ ॥ सङ्क्षेपपूजाकथितातथावस्त्रादिकम्पुनः ॥ पुरश्चरणकृत्येचप्रदीपंशृणुभैर
 व ॥ २ ॥ दीपेनलोकाञ्जयतिदीपस्तेजोभयःस्मृतः ॥ चतुर्वर्गप्रदोदीपस्तस्मादीपैर्यजेच्छ्रिये ॥ ३ ॥ सततम्पुष्पदी
 पाभ्याम्पूजयेद्यस्तुदेवताम् ॥ ताभ्यामेवचतुर्वर्गःकथितोनात्रसंशयः ॥ ४ ॥ पुष्पैर्देवाःप्रसीदन्तिपुष्पेदेवाश्चसंस्थिताः
 ॥ चराचराश्चसकलाःसदापुष्परसास्मृताः ॥ ५ ॥ किञ्चातिबहुनोक्तेनपुष्पस्योक्तिर्मतल्लिका ॥ परञ्ज्योतिःपुष्पगतम्पु
 ष्पेनैवप्रसीदति ॥ ६ ॥ त्रिवर्गसाधनम्पुष्पन्तुष्टिश्चीपुष्टिमोददम् ॥ पुष्पमूलेवसेद्ब्रह्मापुष्पमध्येतुकेशवः ॥ ७ ॥ पु
 ष्पाग्रेतुमहादेवःसर्वदेवाःस्थितादले ॥ तस्मात्पुष्पैर्यजेद्देवान्नित्यम्भक्तियुतो नरः ॥ ८ ॥ उच्चारितन्नाममात्रंजायते
 सर्वभूतये ॥ घृतप्रदीपःप्रथमस्तिलतैलोद्भवस्ततः ॥ ९ ॥ सार्षपःफलनिर्ग्यासजातोवाराजिकोद्भवः ॥ दधिजश्चाणुज

का०

२३४

श्रैवदीपाः सप्तप्रकीर्तिताः ॥ ११० ॥ पद्मसूत्रभवादम्बगम्बसूत्रभवाथवा ॥ शणजावादरीवापिफलकोषोद्भवातथा ॥
 ॥ ११ ॥ वर्तिकादीपकृत्येषु सदापञ्चविधाः स्मृताः ॥ तैजसन्दारवल्लीहंमार्तिक्यन्नारिकेलजम् ॥ १२ ॥ तृणध्वजोद्भव
 व्योषिदीपपात्रम्प्रशस्यते ॥ दीपवृक्षाश्चकर्तव्यातैजसाद्यैस्तुभैरव ॥ १३ ॥ वृक्षेषु दीपोदातव्यो न तु भूमौ कदाचन ॥
 सर्व्वसहावसुमती सहतेन त्विदं द्वयम् ॥ १४ ॥ अकार्य्यपादघातश्च दीपतापन्तयैव च ॥ तस्माद्यथा तु पृथिवी तापन्नाप्नो
 तिवै तथा ॥ १५ ॥ दीपन्दद्यान्महादेव्यै अन्येभ्योपि च भैरव ॥ कुर्व्वन्तमृथिवी तापय्यो दीपमुत्सृजेन्नरः ॥ १६ ॥ सता
 म्रतापं नरकम्प्राप्नोत्येव शतं समाः ॥ सुवृत्तवर्तिः सुस्नेहः पात्रे मग्रे सुदर्शने ॥ १७ ॥ सूत्राये वृक्षकाटौ तु दीपन्दद्यात्प्रयत्न
 तः ॥ लभ्यते यस्य तापस्तु दीपस्य चतुरङ्गुलात् ॥ १८ ॥ न स दीप इति ख्यातो लोघवह्निस्तु स श्रुतः ॥ नेत्राह्लादकरः
 स्वर्द्धिर्दूरतापविवर्जितः ॥ १९ ॥ सुशिश्वः शब्दरहितो निर्द्वमो नातिह्रस्वकः ॥ दक्षिणावर्त्तवर्तिस्तु प्रदीपः श्रीविवृद्धये
 ॥ १२० ॥ दीपवृक्षस्थिते पात्रे शुद्धस्नेहप्रपूरिते ॥ दक्षिणावर्त्तवर्त्या तु चारुदीप्तः प्रदीपकः ॥ २१ ॥ उत्तमः प्रोच्यते पुत्रस
 र्व्वतुष्टिप्रदायकः ॥ वृक्षेण वर्जितो दीपो मध्यमः परिकीर्तितः ॥ २२ ॥ विहीनः पात्रतैलाभ्यामधमः परिकीर्तितः ॥ शाणव्वा
 दौ रव्यस्रजीर्णम्लिनमेव वा ॥ उपयुक्तश्चनादद्याद्भक्तिकार्थन्तु साधकः ॥ २३ ॥ उपादद्यान्नूनमेव स ततं श्रीविवृद्धये ॥

पु०

अ. ७४

२३४

कोषजंरोमजव्वस्रव्वर्तिकार्थन्नचाददेत् ॥ २४ ॥ नमिश्रीकृत्यदद्यात्तुदीपेस्नेहघृतादिकान् ॥ कृत्वामिश्रीकृतंस्नेहंतामिश्र
 न्नरकव्रजेत् ॥ २५ ॥ वसामज्जास्थिनिर्व्यासैःस्नेहैःप्राप्यङ्गसम्भवैः ॥ प्रदीपन्नैवकुर्यात्तुकृत्वापङ्केऽवसीदति ॥ २६ ॥ अ
 स्थिपात्रेथवापच्येदुर्गन्धास्थिपवासिनि ॥ नैवदीपःप्रदातव्योविबुधःश्रीविवृद्वये ॥ २७ ॥ नैवनिर्व्वापयेदीपङ्कदाचिदपि
 यत्नतः ॥ सततल्लक्षणोपेतन्देवार्थमुपकल्पितम् ॥ २८ ॥ नहरेद्ज्ञानतोदीपन्तथालोभादिनानरः ॥ दीपहर्ताभवेदन्धः
 काणोनिर्व्वापकोभवेत् ॥ २९ ॥ उदीप्तदीप्तप्रतिमःकाष्ठकाण्डसमुद्भवः ॥ बिल्वेध्मोद्भवमेवाथदीपालाभेनिवेदयेत् ॥ ३० ॥
 उन्मुक्तैवदीपार्थैकदाचिदपिचोत्सृजेत् ॥ प्रसन्नार्थन्तुतन्दद्यादुपचाराद्विहिंस्रितम् ॥ ३१ ॥ एवव्याङ्ग्यतोदीपोधूपश्चशृणुतं
 सुतौ ॥ नासाक्षिरन्ध्रसुखदःसुगन्धोतिमनोहरः ॥ ३२ ॥ द्रव्यमानस्यकाष्ठस्यप्रयतस्येतरस्यच ॥ परागस्याथवाधूमोनि
 स्तापोयस्यजायते ॥ ३३ ॥ सधूपइतिविज्ञेयोदेवानान्तुष्टिदायकः ॥ राशीकृतैर्नैवैकत्रतैर्द्रव्यैःपरिपूजयेत् ॥ ३४ ॥ ओघा
 श्लिवत्तत्ताकृत्वानतःफलमवाप्नुयात् ॥ श्रीचन्दनञ्चसरलःशालःकृष्णागुरुस्तथा ॥ ३५ ॥ उदयःसुरथस्कन्दोरक्तविद्रुम
 एवच ॥ पीतशालःपरिमलोविमर्दीकाशलस्तथा ॥ ३६ ॥ नमेरुर्देवदारुश्चबिल्वसारोथखादिरः ॥ सन्तानःपारिजातश्चहरि
 चन्दनवल्गुभौ ॥ ३७ ॥ वृक्षेषुधूपाःसर्वेषाम्प्रीतिदाःपरिकीर्तिताः ॥ अरालःसहसूत्रेणश्रीवासःपट्टवासकः ॥ ३८ ॥ कर्पू

का०

२३५

रःश्रीकरश्चैवपरागःश्रीहरामलौ ॥ सव्यौषधीवज्ञातीववराहश्चूर्णउत्कलः॥३९॥जातीकोषस्यचूर्णञ्चगन्धःकस्तूरिकातथा ॥
 क्षोदेवृत्तेचगदिताधूपाएतेउदाहृतः ॥४०॥ यक्षधूपोवृक्षधूपःश्रीपिष्टोऽगुरुझझरः॥ पत्रिवाहःपिण्डधूपःसुगोलःकण्ठएवच
 ॥४१॥ अन्योन्ययोगानिर्घ्यासाधूपाएतेप्रकीर्तिताः ॥ एतैर्विधूपयेद्देवान्धूमिभिःकृष्णवर्त्मना॥४२॥येषान्धूमोद्वैघ्राणैस्तु
 ष्टिङ्गच्छन्तिजन्तवः ॥ निर्घ्यासश्चपरागश्चकाष्ठङ्गन्धन्तथैवच ॥ ४३ ॥ कृत्रिमश्चेतिपञ्चैतेधूपाःप्रीतिकरापराः ॥ नयक्षधूप
 विवृतेरेन्माधवायकदाचन ॥ ४४ ॥ नरक्तविंदुममंत्त्यंसुरथङ्कद्रिलन्तथा ॥ यक्षधूपःपुत्रिवाहःपिण्डधूपः सुगोलकः ॥
 ॥ ४५ ॥ कृष्णागुरुःसकर्पूरोमहामायाप्रियःस्मृतः ॥ वृक्षधूपेनवादेवीम्महामायाम्प्रपूजयेत् ॥ ४६ ॥ मेदोमञ्जासमायु
 क्तात्रधूपान्विनियोजयेत् ॥ परकीयास्तथाघ्रातास्तपिकृत्याभिमादितान् ॥४७॥ पुष्पन्धूपञ्चगन्धश्चउपचारैस्तथापरान् ॥
 घ्रात्वानिवेद्यदेवभ्योनरोनरकमाप्नुयात् ॥ ४८ ॥ नभूमौवितरेद्वूपंनासनेनघटेतथा ॥ यथातथाधारगतङ्कत्वातद्विनिवेदयेत् ॥
 ॥ ४९ ॥ रक्तविंदुमशालौचसुरथःसूरलस्तथा ॥ सन्तानकोनमेरुश्चकालागुरुसमन्वितः ॥ ५० ॥ जातीकोषाक्षसव्युक्तो
 धूपःकामेश्वरीप्रियः ॥ त्रिपुण्यायास्तथैवायम्मातृणामपिनित्यशः ॥ ५१ ॥ सर्वेषाम्पीठदेवानांरुद्रादीनाञ्चपुत्रक ॥ एषवां
 कथितोधूपःशृणुतन्नेत्ररञ्जनम् ॥ ५२ ॥ येनतुष्यतिकामारुयात्रिपुरावैष्णवीतथा ॥ सौवीरश्चाम्बलन्तुत्यम्पूरग्रीवकन्तथा॥

पु०

अ.७४

२३५

॥ ५३ ॥ दार्विकामेघनीलश्चअञ्जनानिभवन्तिषट् ॥ सवदूपश्चसौवीर्य्याम्बलप्रस्तरन्तथा ॥ ५४ ॥ मयूरग्रीवकर्त्तन
मेघनीलस्तुतैजसम् ॥ धृष्टानिगाद्यचैतानिशिलायान्तेजसेथवा ॥ ५५ ॥ प्रदद्यात्सर्वदेवेभ्योदेवीभ्यांश्चापिपुत्रक ॥ घृ
ततैलादियोगेनताम्रादौदीपवह्निना ॥ ५६ ॥ यदञ्जनञ्जायतेतुदर्विकापरिकीर्तिता ॥ सर्वाभावेतुतदद्यादेवीभ्योदाहजा
ञ्जनम् ॥ ५७ ॥ महामायाजगद्धात्रीकामारुघ्यात्रिपुरातथा ॥ आप्नुवन्तिमहातोषंषड्विरेभिःसदाञ्जनैः ॥ ५८ ॥ विधवा
नाञ्जनङ्कुर्यान्महामायाथमुत्तमम् ॥ नादत्तेत्वञ्जनन्देवीवैष्णवीविधवाकृतम् ॥ ५९ ॥ नमृत्पात्रेयोजयेत्तुसाधकोनेत्ररञ्ज
नम् ॥ नपूजाफलमाप्नोतिमृत्पात्रविहिताञ्जनैः ॥ ६० ॥ चतुर्वर्गप्रदोधूपःकामदन्नेत्ररञ्जनम् ॥ तस्माद्वयमिदन्दद्यादे
वेभ्योभक्तितोनरः ॥ ६१ ॥ इतिवाङ्मदितोधूपस्तथोक्तन्नेत्ररञ्जनम् ॥ नैवेद्यन्तुमहादेव्याःशृण्वैकाग्रमनाधुना ॥ ६२ ॥ इ
तिश्रीकालिकापुराणेचतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ निवेदनीययद्रव्यम्प्रशस्तम्प्र
यतन्तथा ॥ तद्वक्ष्याम्यपञ्चविधन्नैवेद्यमितिगद्यते ॥ १ ॥ भक्ष्यम्भोज्यञ्चलेह्यञ्चपेयञ्चोष्यञ्चपञ्चमम् ॥ सर्वत्रचैतन्नैवे
द्यमाराध्येष्टेनिवेदयेत् ॥ २ ॥ तेषुप्रियतरन्देव्याःकथयेत्शृणुतंस्तुवाम् ॥ भक्ष्यादिपञ्चकैर्देवीदत्तैरेवाभितुष्यति ॥ ३ ॥
नादत्तेविधिवत्किञ्चिद्वत्तञ्चैतन्नविद्यते ॥ लाङ्गलञ्चकपित्थञ्चद्राक्षाङ्गमुकमेवच ॥ ४ ॥ करकव्वंदरङ्कोलङ्कुष्माण्डम्पनसन्त

का०

२३६

था ॥ बकुलश्चमधूकश्चरसालाघ्रातकोद्वजम् ॥ ५ ॥ आक्षोडम्पिण्डखर्जूरङ्कुरुणश्रीफलन्तथा ॥ औदुवैरश्चपुन्नागम्मा
 धवङ्कटौफलम् ॥ ६ ॥ जाम्बवंपिण्डखर्जूरम्बीजपूरश्चजम्भलम् ॥ हरीतकीमामलकंषड्वित्रागरङ्कुरुम् ॥ ७ ॥ दे
 वकम्पधुकम्शीतम्पटोलङ्गीरवृक्षजम् ॥ पाटलशालकेकुम्भमग्निजङ्कदलोफलम् ॥ ८ ॥ तिन्दुकङ्कुसुमम्पीतङ्कारविन्दङ्क
 रूषकम् ॥ गव्भावर्तश्चतपुष्पङ्गीरस्त्राव्यमनङ्गजम् ॥ ९ ॥ कुमुदानाम्पङ्कजानाम्फलानिविविधानिच ॥ वन्यानांसकलैर्दे
 वीम्फलैःपुष्पैःप्रपूजयेत् ॥ १० ॥ ऋतेश्लेष्मातकव्निम्बशैलकवैष्णवीन्तथा ॥ सर्वेषाम्फलजातीनामध्वेदेवीप्रियम्क
 लम् ॥ ११ ॥ लाङ्गलम्मातुलङ्गश्चकरमर्दरसालकम् ॥ एवम्फलानिदेयानिकामारुघ्यायैचभैरव ॥ १२ ॥ त्रिपुरायैतथा
 सम्यक्पीठदेवीभ्यएवच ॥ शृङ्गाटकङ्कशेरुश्चशालूकश्चमृडालकम् ॥ १३ ॥ शृङ्गारकङ्काश्चनश्चस्थूलङ्कन्दम्बकूलकम् ॥ एव
 मादीनिकन्दानिदेव्यैसर्वाणिचोत्सृजेत् ॥ १४ ॥ परमान्नम्पिष्टकश्चयावकङ्कशरन्तथा ॥ मोदकम्पृथुकादीनिकन्दपक्वा
 निचोत्सृजेत् ॥ १५ ॥ हविशाल्योदनन्दिव्यमाज्ययुक्तंसशर्करम् ॥ निवेदयेन्महादेव्यैसर्वाणिव्यञ्जनानिच ॥ १६ ॥ क्षी
 रादीन्यथगव्यानिमाहिष्याणिचसर्वशः ॥ अजाविकमृगाणाञ्चक्षीरादीनिनिवेदयेत् ॥ १७ ॥ मध्वादीनिचसर्वाणिगुडया
 नांशितान्तथा ॥ अन्नानिचैवपानानिमांसानिविनिवेदयेत् ॥ १८ ॥ सर्वसुरभिगन्धाद्यव्यञ्जनंसुमनोहरम् ॥ शाकमां

पु०

अ. ७५

२३६

सादिसम्भूतमहादेव्यैनिवेदयेत् ॥ १९ ॥ आमिषम्परमान्नञ्चदधिसर्पिसशर्करम् ॥ महादेव्यैनिवेद्याथवाजिमेधफल
लभेत् ॥ २० ॥ सितासम्मिश्रितान्दत्वासुरामधुसमन्विताम् ॥ देवीलोकेचिरंस्थित्वाराजाक्षितितलेभवेत् ॥ २१ ॥ ला
ङ्गलङ्कमुकुन्दत्वारुचकङ्कुरमर्दकम् ॥ सौभाग्यमतुलम्प्राप्यदेवीलोकेमहीयते ॥ २२ ॥ माषान्मुद्गान्मसूरांश्चतिलान्भङ्गा
स्तथैवच ॥ यवादीन्यथसर्वाण्यथायोग्यन्निवेदयेत् ॥ २३ ॥ यथायथाभवेद्भक्ष्यंयथाद्रव्यन्तथातथा ॥ संस्कृत्यवे
शवाराद्यैर्महादेव्यैनिवेदयेत् ॥ २४ ॥ महावीरोमुनिर्वापिब्राह्मणश्चेतरोथवा ॥ यद्यद्भक्ष्यंस्वमर्थन्तुप्रकल्प्यंस्याद्यथा
यथा ॥ २५ ॥ तथातथामहादेव्यैभक्तियुक्तोनिवेदयेत् ॥ संस्कार्यार्ण्यथसंस्कृत्ययथासंस्कारकम्भवेत् ॥ २६ ॥ संस्का
र्य्यश्चयथातस्यात्तदद्यात्तथातथा ॥ यत्पूतिगन्धसंयुक्तन्दग्धम्भोज्यविवर्जितम् ॥ २७ ॥ तदुक्तमपिनोदद्यान्महादे
व्यैकदाचन ॥ ताम्बूलङ्गन्धसंयुक्तङ्कुरादधिवासितम् ॥ २८ ॥ सञ्चूर्णैर्जलजानाञ्चसंस्कृतव्यिनिवेदयेत् ॥ बलिदानेषु
विहितायैवमृगपक्षिणः ॥ २९ ॥ तेषांमांसानिमत्स्यानाम्मांसानिचनिवेदयेत् ॥ खड्गवाङ्गीणसच्छागमांसैर्मिश्रीकृतैर्कृतम्
॥ ३० ॥ व्यञ्जनस्वादुगन्धाव्यव्यसितं सुमनोहरम् ॥ सकृद्वामहादेव्यैसार्वभौमोत्पोभवेत् ॥ ३१ ॥ मूलकैरेणमांसेन
लोहपात्रेसुसंस्कृतम् ॥ व्यञ्जनङ्गन्धिनन्दत्वादेवीलोकमवाप्नुयात् ॥ ३२ ॥ खज्जूरपिण्डखज्जूरयवचूर्णञ्चसाज्यकम् ॥ वैष्ण

का० २३७ ॥ व्यैविनिवेद्यैवराजसूयफलल्लभेत् ॥ ३३ ॥ कृशरान्नप्रदानेनसौभाग्यमतुलम्भवेत् ॥ दत्तैवनारिकेलाम्बुवह्निष्टोमफलल्लभे
 २३७ ॥ त् ॥ ३४ ॥ जाम्बवल्लवलीधात्रीश्रीफलानिनिवेद्यच ॥ वह्निष्टोमफलल्लब्ध्वादेवीलोकमवाप्नुयात् ॥ ३५ ॥ द्राक्षांसितासमायु
 क्ताग्नारङ्गकसंयुताम् ॥ विनिवेद्यमहादेव्यैलक्ष्मीवान्तरूपवान्भवेत् ॥ ३६ ॥ धानाञ्चपृथुकन्देव्यैदत्वाथश्रीमवाप्नुयात् ॥
 इक्षुदण्डम्मुमद्वण्डंनवनीतत्रिवेद्यच ॥ ३७ ॥ सौभाग्यमुत्तलम्प्राप्यदेवीलोकेमहीयते ॥ नवनीतसमायुक्तन्तिलन्देव्यैनि
 वेद्यच ॥ ३८ ॥ इहकामानवाप्यैवमृतोमोक्षमवाप्नुयात् ॥ अभक्ष्यवर्जसर्वान्नव्यञ्जनेनसमन्वितम् ॥ ३९ ॥ भोज्य
 वत्परिकल्प्याथमहादेव्यैनिवेदयेत् ॥ रत्नतोयसमायुक्तंसलिलन्नारिकेलजम् ॥ ४० ॥ क्षीराज्यमधुभिर्मिश्रंसितादधि
 समन्वितम् ॥ यस्तैजसेनपात्रेणपेयन्देव्यैनिवेदयेत् ॥ ४१ ॥ भक्तिप्रवणचित्तेनतस्यपुण्यफलंशृणु ॥ कल्पकोटिसह
 स्राणिकल्पकोटिशतानिच ॥ ४२ ॥ स्थित्वादेवीपुरेधीरःसार्वभौमोभवेत्क्षितौ ॥ ततःपरन्तुकैवल्यमाप्नोतिचयथेच्छया
 ॥ ४३ ॥ कलायञ्चसनीवारङ्कथितन्दधिसंयुतम् ॥ महादेव्यैनिवेद्यैवकाममिष्टमवाप्नुयात् ॥ ४४ ॥ मरोचस्पिप्पलोको
 षश्जीरकतन्तुभन्तथा ॥ संस्कारेचसमक्षेचमहादेव्यैनिवेदयेत् ॥ ४५ ॥ तितिर्डीखण्डसंयुक्ताम्भक्तियुक्तोनिवेद्यच ॥
 ज्योतिष्टोमफलल्लब्ध्वादेवीलोकमवाप्नुयात् ॥ ४६ ॥ राजमाषमसूरश्चपालङ्कञ्चाथपोतिकाम् ॥ कालशाकङ्कलापञ्चत्रा

पु०

अ. ७६

२३७

ह्रीमूलकमेवच ॥ ४७ ॥ वास्तुकञ्चकलम्बीञ्चकञ्चुकंहिलमोचिकाम् ॥ चक्रंविद्धुमपत्रञ्चतथैवचपुनर्नवाम् ॥ ४८ ॥ शाका
 नेतान्महादेव्येयोजयेद्भक्तिसय्युतः ॥ सोतुलांश्रियमाप्नोतिममलोकेमहीयते ॥ ४९ ॥ श्रद्धापरीष्टिसंस्कारभक्तिद्रव्याभि
 सम्भ्रमम् ॥ रागाधिकात्फलाधिक्यंहीनाद्वैहीनताव्रजेत् ॥ ५० ॥ मन्त्रकालविरुद्धानिनैवेद्यानिकदाचन ॥ देवेभ्योनोप
 युञ्जीतगुरुताताहितानिच ॥ ५१ ॥ राजतेवाथसौवर्णेताम्रेवाप्रस्तरेपिच ॥ पद्मपत्रेथवादद्यान्नैवेद्यम्मप्रियाप्रियम् ॥ ५२ ॥
 तैजसेषुचपात्रेषुसौवर्णन्तन्मामेववा ॥ प्राशनार्थमुपादद्यादर्घ्यपात्रार्थमेववा ॥ ५३ ॥ यज्ञदारुमयव्वाँपिपात्रंमध्यममिष्य
 ते ॥ सर्वालाभेतुमाहेयंस्वहस्तघटितय्यँदि ॥ ५४ ॥ एतद्वाङ्कथितौपुत्रौनैवेद्यवैष्णवीप्रियम् ॥ कामाख्यायास्तथादेव्यात्रिपु
 रायाविशेषतः ॥ प्रदक्षिणनमस्कारौसाम्प्रतंशृणुतय्युवाम् ॥ ५५ ॥ ॥ इतिश्रीकालिकापुराणेपञ्चसत्पतिततमोध्यायः ॥ ७५ ॥
 ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ प्रसार्यदक्षिणंहस्तंस्वयंनम्रशिराःपुनः ॥ दक्षिणन्दर्शयन्पार्श्वंमनसापिचदक्षिणः ॥ १ ॥ स
 कृत्विष्यविष्टयेयुर्देव्याःप्रीतिःप्रजायते ॥ सचप्रदक्षिणोज्ञेयःसर्वदेवौघतुष्टिदः ॥ २ ॥ अष्टोत्तरशतय्यँस्तुदेव्याःकुर्यात्प्रदक्षि
 णम् ॥ ससर्वकाममासाद्यपश्चान्मोक्षमवाप्नुयात् ॥ ३ ॥ मनसापिचयोदद्यादेव्यैभक्त्याप्रदक्षिणम् ॥ प्रदक्षिणाद्यमगृहेनर
 काणिनपश्यति ॥ ४ ॥ कायिकोवाग्भवश्चैवमानसस्त्रिविधःस्मृतः ॥ नमस्कारःश्रुतस्तज्ज्ञैरुत्तमाधममध्यमः ॥ ५ ॥ प्रसार्य

का०

२३८

पादौहस्तौचर्पातलादण्डवक्षितौ॥जानुभ्यामवनिङ्गत्वाशिरसास्पृश्यमेदिनीम्॥क्रियतेयोनमस्कारउत्तमःकायिकस्तुसः॥
 ॥ ६ ॥ जानुभ्यांसक्षितिंस्पृष्ट्वाशिरसास्पृश्यमेदिनीम्॥क्रियतेयोनमस्कारोमध्यमःकायिकःस्मृतः॥ ७ ॥ पुटीकृत्यकरौशी
 र्बेदोयतेयद्यथातथा॥अस्पृष्ट्वाजानुशीर्षाभ्याङ्घ्रितिसोऽधमउच्यते॥ ८ ॥ यास्वयङ्ग्यपद्याभ्याङ्घ्रिताभ्यान्नमस्कृतिः॥
 क्रियतेभक्तियुक्तेनवाचिकस्तूतमस्तुसः॥ ९ ॥ पौराणिकैर्वैदिकैर्वैष्णवैर्व्याक्रियतेनतिः॥समध्यमोनमस्कारोभवेद्वाच
 निकःसदा॥ १० ॥ यत्तुमानुषवाक्येननमनङ्घ्रियतेसदा॥सवाचिकोऽधमोज्ञेयोनमस्कारेषुपुत्रकौ॥ ११ ॥ इष्टमध्यानिष्ठ
 गतैर्मनोभिस्त्रिविधम्पुनः॥नमनम्मानसम्प्रोक्तमुत्तमाधममध्यम्॥ १२ ॥ त्रिविधेचनमस्कारेकायिकश्चोत्तमःस्मृतः॥का
 यिकैस्तुनमस्कारैर्देवास्तुष्यन्तिनित्यशः॥ १३ ॥ अयमेवनमस्कारोदण्डादिप्रतिनामभिः॥प्रणामइतिविज्ञेयःसपूर्व
 म्प्रतिपादितः॥ १४ ॥ मनसापिचयोदद्यादेव्यैभक्त्याप्रदक्षिणम्॥सदक्षिणेयमगृहेनरकाणिनपश्यति॥ १५ ॥ देव
 मानुषगन्धर्व्यायक्षराक्षसपन्नगाः॥नमस्कारेणतुष्यन्तिमहात्मानःसमन्ततः॥ १६ ॥ नमस्कारेणलभतेचतुर्वर्गम्महाम
 तिः॥सर्वत्रसर्वसिद्ध्यर्थंनतिरेवप्रशस्यते॥ १७ ॥ नत्याविजयतेलोकान्नत्यायुरपिर्वर्द्धते॥नमस्कारेणदीर्घायुरच्छिन्नालभ
 तेप्रजाः॥ १८ ॥ नमस्कुरुमहादेव्यैप्रदक्षिणमथोकुरु॥नैवेद्यन्देहिनितरामितियोभाषतेमुहुः॥ १९ ॥ सोपिकामानवाप्येह

पु०

अ. ७६

२३८

ममलोकेप्रमोदते ॥ विदधातिचनैवेद्यम्महादेव्यैसुभक्तिमान् ॥ २० ॥ दातुम्प्रतिनरःसोपिदेवीलोकमवाप्नुयात् ॥ इतिवांकथि
ताःसम्यगुपचारास्तुषोडश ॥ २१ ॥ किमन्यद्बुधितम्बान्तत्कथयिष्यामिपृच्छतोः ॥ २२ ॥ इतिकालिकापुराणेषोडशोपचार
निर्णयेषट्सप्ततितमोध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ कामारुखायाश्चमाहात्म्यंशृणुतश्चवदामिवाम् ॥ साङ्गन्त
त्सरहस्यश्चशृणुवेतालभैरव ॥ १ ॥ एकदागरुडेनाशुविष्णुर्विष्णुपरायणौ ॥ गच्छन्देवीन्तुकामारुखान्नीलस्थामाससाद
ह ॥ २ ॥ आसाद्यतङ्गिरिश्रेष्ठमवज्ञायसकेशवः ॥ गच्छगच्छेतिगरुडञ्जोदयामासतङ्गतौ ॥ ३ ॥ तश्चदेवीमहामायाकामा
रुखाजगताम्प्रसूः ॥ गरुडेनसमङ्कुण्णस्तम्भयामासरोदसि ॥ ४ ॥ सतुगन्तुम्महामायामाययापरिमोहितः ॥ नगन्तुमथ
वागन्तुमशकद्ववस्थितः ॥ ५ ॥ अशक्तङ्गरुडन्दृष्ट्वागमनेगरुडध्वजः ॥ क्रुद्धस्थम्पर्वतश्रेष्ठमुत्सरायितुमुद्यतः ॥ ६ ॥ ततः
कराभ्यान्तंशैलङ्कोडीकृत्यजगत्पतिः ॥ अभूत्क्षमश्चालयितुंमनागपिनकेशवः ॥ ७ ॥ तश्चिचालयिषुंशैलङ्कामारुखाक्रोधत
त्परा ॥ सिद्धसूत्रेणैवकुण्ठम्बबन्धगरुडेनह ॥ ८ ॥ तम्बद्वसिद्धसूत्रेणग्राह्येरेलवणार्णवे ॥ चिक्षेपहेलयादेवीसंक्षेपात्प्रापत
त्तलम् ॥ ९ ॥ तंसागरतलम्प्राप्तम्पुनरेवस्वमायया ॥ यन्त्रयित्वासमाक्रम्यजग्राहाब्धितलस्थितम् ॥ १० ॥ सप्रयत्ने
नमहतानोत्प्लुतिङ्कतुमिष्टवान् ॥ महायत्नम्प्रकुर्व्याणःपुनरुन्मज्जनेहरिः ॥ ११ ॥ तस्यासारम्प्रसारश्चकामारुखाप्रत्यपे

का०

२३९

धयत् ॥ ज्ञानोद्गमनमप्यस्यसादेवीप्रत्यषेधयत् ॥ १२ ॥ ततःप्रज्ञानरहितःप्रसारासारवर्जितः ॥ गरुडेनसमन्तोयंतलेशोर्णा
 मसच्चिरम् ॥ १३ ॥ मार्गमाणस्तुतंस्त्रष्टासागरान्तरसंस्थितम् ॥ हरिमासादयामासविशोर्णमप्राकृत्ययथा ॥ १४ ॥ तमासा
 दयसताक्षर्यन्तुस्त्रष्टालोकपितामहः ॥ हस्ताभ्यान्तंसमादायवोत्थावयितुमिष्टवान् ॥ १५ ॥ तमुत्थावयितुंशक्तोनाभूल्लोकपिता
 महः ॥ स्वयञ्चदेवीमायाभिर्बद्धःसन्विस्मयन्स्थितः ॥ १६ ॥ मार्गमाणस्तुतौसर्वेदेवाःशक्रपुरोगमाः ॥ चिरेणचाऽथकाले
 नसमासेदुर्जलान्तरे ॥ १७ ॥ तावासाद्यततःसर्वेसुराःशक्रपुरोगमाः ॥ समुत्थावयितुम्यत्नश्चक्रुर्नाशक्रुवंश्चते ॥ १८ ॥ ततः
 सर्वेपितेदेवामोहितामाययाभृशम् ॥ विधिविष्णुस्थितौयद्वत्तद्वत्तेतत्रसंस्थिताः ॥ १९ ॥ मार्गमाणोथतान्सर्वान्देवान्देव
 गुरुस्तदा ॥ बृहस्पतिर्माहिमवत्यासदसानुसंस्थितम् ॥ २० ॥ समासाद्यसदेवानाँवृत्तान्तन्देवपूजितः ॥ पृष्ठवान्सादरं
 सम्यक्स्तुत्वानत्वायथाविधि ॥ २१ ॥ गुरुरुवाच ॥ महादेवजगद्वामजगत्प्रशमकारण ॥ शक्रादिन्मार्गमाणोहन्देवाँस्त्वां
 समुपस्थितः ॥ २२ ॥ ब्रह्माविष्णुश्चनब्रह्मसदनेनापिनाकतः ॥ संस्थितौनापिकुत्रापिज्ञायेतेत्यन्यदायथा ॥ ३३ ॥
 तमिमंसंशयन्देवछिन्धित्वन्देवदेवताः ॥ कुत्रतिष्ठन्तिकस्माद्वातथाभूत्वाद्यवस्थिताः ॥ २४ ॥ अनुयास्यामितान्सर्वानुपदे
 शात्तवप्रभो ॥ तेषांस्थितित्वङ्कथययदितेवर्ततेदया ॥ २५ ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वातदुद्देशमहम्पुनः ॥ तत्सर्वमुक्तवान्कर्मय

पु०

अ. ७६

२३९

थाबद्धाश्चमायया ॥ २६ ॥ अवज्ञातामहादेवीमहामायाजगन्मयी ॥ तेनतन्माययाबद्धोविष्णुस्तिष्ठतिसागरे ॥ २७ ॥ तस्मा
 र्गमाणास्त्रिदशाब्रह्माद्याःमाययापुनः ॥ निबद्धानिकटेतस्यस्थिताश्चात्यर्थसंख्यताः ॥ २८ ॥ तांस्तुमार्गयितुमिदं
 हत्वमयाविना ॥ बद्धस्तथैवत्वञ्चापिनायातुभविताप्रभुः ॥ २९ ॥ तस्माद्ब्रह्माहन्तत्रयत्रास्तेगरुडध्वजः ॥ ब्रह्मेन्द्राद्यास्त
 थागुप्तान्मोचयिष्येचतान्क्रमात् ॥ ३० ॥ इत्युक्त्वागुरुणासार्द्धसम्भूयसवृषध्वजः ॥ देवौघायत्रतिष्ठन्तिगतस्तत्रमहेश्वरः ॥
 ॥ ३१ ॥ तत्रगत्वामहादेवोविष्णुमाभाष्यवेधसम् ॥ सर्वास्तान्परिप्रच्छकिमर्थसंस्थितास्त्वह ॥ ३२ ॥ गतागतविही
 नाश्चजडवज्ज्ञानवर्जिताः ॥ किमर्थमभवन्देवास्तन्मेभाषन्तुसम्प्रति ॥ ३३ ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वामहादेवस्यकेशवः ॥ शनैर्भ
 र्गमुवाचेदम्ब्रह्मादीनाम्पुरस्तदा ॥ ३४ ॥ भगवानुवाच ॥ नीलकूटस्यशिखरादूर्ध्वभागेनगच्छता ॥ वियतागरुडस्थेनमयानी
 लोमहागिरिः ॥ ३५ ॥ धृतःकरेणचोदुर्तुङ्गरुडागतिवारणे ॥ तत्रमांसामहामायाकामारूपाकामरूपिणी ॥ ३६ ॥ योगनिद्रास्व
 यन्धृत्वाचिच्छेदाम्बुधिपुङ्करे ॥ ततोहन्तलमासाद्यतोयराशेःसवाहनः ॥ ३७ ॥ पतितोनिवसाम्यत्रचिरमन्धकसूदन ॥
 निवसामिचिरञ्चाहमत्रसागरतोयके ॥ ३८ ॥ नाद्यापिसामहामायानुदतेमांमहेश्वर ॥ मदर्थमागतादेवाब्रह्मेन्द्राद्याःसमन्त
 तः ॥ ३९ ॥ तेपिबद्धामहादेव्यामायापाशेनवैहठात् ॥ तस्मान्नोत्थनुगृह्णोष्वनयेदानींशिवालये ॥ ४० ॥ ताञ्चप्रसादयि

का०

२४०

प्यामःसम्यग्वन्धविहिंसया ॥ हरेस्तद्वचनं श्रुत्वा त्वहश्चकरुणायुतः ॥ ४१ ॥ उवाच परमप्रोत्थाविधिविष्णुप्रतिस्वयम् ॥ ई
श्वर्याःकामपूर्व्यायाःकवचं सुमनोहरम् ॥ ४२ ॥ बद्धाशरोरेचापलावपश्चाद्वच्छन्तुतामप्रति ॥ अहन्निबद्धकवचःस्तेनाहम्मा
यया त्विह ॥ ४३ ॥ नवद्वोमसंसर्गात्तथा चेह्वहस्पतिः ॥ तस्माद्युयन्तुकवचं शृणुध्वम्बदनात्मनः ॥ ४४ ॥ येन सौख्या
त्समुत्प्लुत्यद्रक्ष्यामःपरमेश्वरीम् ॥ ओकामाख्याकवचस्य मुनिर्वहस्पतिः स्मृतः ॥ ४५ ॥ देवीकामेश्वरी तस्य अनुष्टुप्छ
न्दइष्यते ॥ विनियोगःसर्वसिद्धौ तश्च शृण्वन्तु देवताः ॥ ४६ ॥ शिवःकामेश्वरीदेवीकामाख्याचक्षुषीमम ॥ शारदावर्णयु
गलन्त्रिपुरावदनन्तथा ॥ ४७ ॥ कण्ठेपातुमहामायाहृदिकामेश्वरीपुनः ॥ कामाख्याजठरेपातुशारदामान्तुनाभितः ॥ ४८ ॥
त्रिपुरापार्श्वयोःपातुमहामायातुमेहने ॥ मुदकामेश्वरीपातुकामाख्योरुद्वयेतुमाम् ॥ ४९ ॥ जानुनोःशारदापातुत्रिपुरापा
तुजङ्घयोः ॥ महामायापादयुगेनित्यंरक्षतुकामदा ॥ ५० ॥ केशोकोटेश्वरीपातुनासायाम्पातुदीर्घिका ॥ भ्रैरवीदन्तसङ्घा
तेमातङ्गवतुचाङ्गयोः ॥ ५१ ॥ बाह्वोर्म्माललितापातुपाण्योस्तुवनवासिनी ॥ विन्ध्यवासिन्यङ्गुलीपुश्रीकामानखकोटिषु ॥
॥ ५२ ॥ रोमकूपेषुसर्वेषुगुप्तकामासदावतु ॥ पादाङ्गुलीपार्णिभागेपातुमाम्भुवनेश्वरी ॥ ५३ ॥ जिह्वायाम्पातुमांसेतुःकः
कण्ठाभ्यन्तरेवतु ॥ नःपातुचान्तरेवक्षःइःपातुजठरान्तरे ॥ ५४ ॥ सामीन्दुःपातुमांवेस्तौविन्दुविन्द्वन्तरेवतु ॥ ककारस्त्वचि

पु०

अ. ७६

२४०

माम्पातुरकारोस्थिषुसर्वदा ॥ ५५ ॥ लकारःसर्वनाडीषुईकारःसर्वसन्धिषु ॥ चन्द्रःस्नायुषुमाम्पातुबिन्दुर्मजासुस
 न्ततम् ॥ ५६ ॥ पूर्वस्यान्दिशिचाग्नेय्यान्दक्षिणेनैर्ऋतेतथा ॥ वारुणैचैववायव्याङ्कौबैरेहरमन्दिरे ॥ ५७ ॥ अकराद्या
 स्तुवैष्णव्याअष्टौवर्णास्तुमन्त्रगाः ॥ पान्तुतिष्ठन्तुसततंसमुद्भवविष्टद्वये ॥ ५८ ॥ ऊर्द्धाधःपातुसततम्पान्तुसेतुद्वयंसदा ॥
 नवाक्षराणिमन्त्रेषुशारदामन्त्रगोचरे ॥ ५९ ॥ नवस्वरन्तुमान्नित्यंनासादिषुसमन्ततः ॥ वातपित्तकफेभ्यस्तुत्रिपुराया
 स्तुत्र्यक्षरम् ॥ ६० ॥ नित्यंरक्षतुभूतेभ्यःपिशाचेभ्यस्तथैवच ॥ तत्सेतूस्ततम्पाताक्रव्याद्धोमान्निवारकौ ॥ ६१ ॥ न
 मःकामेश्वरीदेवीम्महामायांजगन्मयी ॥ याभूत्वाप्रकृतिर्नित्यन्तनोतिजगदाद्यताम् ॥ ६२ ॥ कामाख्यामक्षमाला
 भयवरदकरांसिद्धसूत्रैकहस्तांश्वेतप्रेतोपरिस्थाम्मणिकनकयुताङ्कुङ्कुमांपीतवर्णाम् ॥ ज्ञानध्यानप्रतिष्ठामतिशयविनयां
 ह्यशक्रादिवन्द्यामग्नौबिन्दतमन्त्रप्रियतमविषयान्नौमिसिद्धैरतिस्थाम् ॥ मध्येमध्यस्यभागेसततविगमिताभावहावाबली
 यालीलालोकस्यकोष्ठेसकलगुणयुताव्यक्तरूपैकनम्रा ॥ ६३ ॥ विद्याविद्यैकशांताशमनशमकरीक्षेमकर्त्रीवरास्यानित्य
 म्पातात्पावित्रप्रणववरकराकामपूर्वश्वरीनः ॥ ६४ ॥ इतिहरकवचन्तनुस्थितंशमयतेशमनन्तथायदि ॥ इहगृहाणयतस्व
 विमोक्षणेसहितैषाविधिःसहचामरैः ॥ ६५ ॥ इतीदङ्कवचय्यस्तुकामाख्यायाःपठेद्बुधः ॥ सकृत्तन्तुमहादेवीत्वनुव्रजति

का०
२४१

नित्यदा ॥ ६६ ॥ नाधिव्याधिभयन्तस्यनक्रव्याभ्योभयन्तथा ॥ नाग्नितोनापितोयेभ्योनरिपुभ्योनराजतः ॥ ६७ ॥ दी
र्घायुर्बहुभोगीचपुत्रपौत्रसमन्वितः ॥ आवर्त्तयन्शतन्देवीमन्दिरेमोदतेपरे ॥ ६८ ॥ यथातथाभवेद्द्वःसङ्ग्रामेन्यत्राबुधः ॥
तक्षणादेवमुक्तःस्यात्स्मरणात्कवचस्यतु ॥ ६९ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ इतिश्रुत्वातुकवचंहरिर्ब्रह्मासुरास्तथा ॥ श
क्रोऽपिकवचंन्यासन्देहेचक्रुःपृथक्पृथक् ॥ ७० ॥ तेतुविन्यस्तकवचामहामायाप्रभावतः ॥ उत्प्लुत्यसागरस्याम्भआसेदुःक्षि
तिमञ्जसा ॥ ७१ ॥ आसाद्यपृथिवींसर्व्वेब्रह्मविष्वादयःसुराः ॥ नीलकूटंसमासाद्यकामारुयान्द्रष्टुमागताः ॥ ७२ ॥ दृष्ट्वा
कामेश्वरीन्देवीङ्केशवस्ताञ्जगन्मयीम् ॥ इदमाहस्वयन्ज्ञात्वाप्रभावन्तत्प्रतिष्ठितम् ॥ ७३ ॥ त्वमेवप्रकृतिर्देवीत्वमेवपृथिवी
जलम् ॥ त्वमेवजगताम्मातात्वमेवचजगन्मयी ॥ ७४ ॥ त्वङ्कूर्त्तीसर्व्वजगताम्विद्यात्वम्मुक्तिदायिनी ॥ परापरात्मिकादेवी
स्थूलसूक्ष्मात्मिकातथा ॥ ७५ ॥ प्रसीदत्वम्महादेवीप्रसन्नायाशुभेत्वयि ॥ देवाःसर्व्वेप्रसीदन्तिचतुर्व्वर्गप्रदेऽनघे ॥ ७६ ॥
इतिश्रुत्वावचस्तस्यकेशवस्यमहात्मनः ॥ प्रत्यक्षरूपाकामारुयाहरिमाभाष्यचाब्रवीत् ॥ ७७ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ के
शवब्रह्मणासाद्वैसर्व्वैदेवैस्तथा ॥ मद्योनिसलिलेष्वद्यस्नानम्पानङ्कुरुद्रुतम् ॥ ७८ ॥ ततस्त्वन्निरहङ्कारःपरवीर्य्यसमन्वि
तः ॥ आरुह्यगरुडय्याँहित्रिदिवंसहवेधसा ॥ ७९ ॥ एवमुक्तोमहादेव्याकेशवःसहवेधसा ॥ योनिमण्डलतोयेपुस्नानम्पान

पु०

अ.७६

२४१

श्रकारह ॥ ८० ॥ कृतप्लावास्ततोदेवाःकृतस्नानश्चकेशवः ॥ गतादेव्याश्चसम्मत्यात्रिदिवम्प्रतिहार्षिताः ॥ ८१ ॥ गच्छ
 न्तस्तेदेवगणाःसहिताःकेशवेनच ॥ ब्रह्मणाचतदाद्राक्षुःकामारुयान्ताव्ययद्वताम् ॥ ८२ ॥ नीलकूटसहस्राणियोनिभिःसह
 सङ्गतः ॥ उर्द्धाधोभागयोगेनददृशुःसंस्थितानिच ॥ ८३ ॥ तानिप्रत्येकतोदेवाआरुत्यारुह्यतत्क्षणात् ॥ पपुःसस्नुःपूर्व
 वत्तेप्रीतिमापुस्तथातुलाम् ॥ ८४ ॥ निरामयास्तथाजग्मुर्विस्मयाक्लिष्टचेतनाः ॥ स्तुवन्तःप्रस्तुवन्तश्चकामारुयायोनिम
 ण्डलम् ॥ ८५ ॥ ततोदेवगुरुर्नृत्वा मांस्तुत्वाचभयात्पुनः ॥ विसृष्टस्त्रिदिव्य्यातोहर्षोत्फुल्लविलोचनः ॥ ८६ ॥ माहात्म्यमी
 दृशन्देव्याःकामारुयायास्तुभैरव ॥ ८७ ॥ कवचश्चेदृशम्प्रोक्तन्तत्त्वमासाद्यपुत्रक ॥ यथेष्टविनियोगेनतामासाद्यसुखीभव
 ॥ ८८ ॥ कामारुयायाश्चमाहात्म्यङ्किमन्यत्कथयामिते ॥ यस्यायोनिशिलायोगाल्लोहाद्यायान्तिस्वर्णताम् ॥ ८९ ॥ यद्योनिम
 ण्डलेस्नात्वासकृत्पीत्वाचमानवः ॥ नेहोत्पत्तिमवाप्नोतिपरन्निर्व्याणमाप्नुयात् ॥ ९० ॥ ॥ इतिकालिकापुराणेकामारुयाक
 वचमाहात्म्यवर्णनन्नामषट्सत्पतितमोध्यायः ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ॥ भगवानुवाच ॥ ॥ मातृकान्यासमधुनाशृणुवेतालभैरव ॥
 येनदेवत्वमायातिनरोऽपिविहितेनवै ॥ १ ॥ वाग्ब्रह्माणीमुखादेव्योमातृकाःपरिकीर्तिताः ॥ तासाम्मन्त्राणिसर्व्याणि
 व्यञ्जनानिस्वरास्तथा ॥ २ ॥ चन्द्रबिन्दुप्रयुक्तानिसर्वकामप्रदानिच ॥ ऋषिस्तुमातृमन्त्राणाम्ब्रह्मैवपरिकीर्तितः ॥ ३ ॥

का०
२४२

प्रोक्ताच्छन्दश्चगायत्रीदेवताचसरस्वती ॥ शरीरशुद्धिप्रमुखं सर्वकामार्थसाधने ॥ ४ ॥ विनियोगः समुद्दिष्टो मन्त्राणान्यु-
नपूरणे ॥ अकारेण समङ्कादिर्वर्गोऽयः प्रथमः स्मृतः ॥ ५ ॥ तैश्चन्द्रविन्दुसंयुक्तैस्तत्रस्थैरक्षरैर्वहिः ॥ आकारश्चतथोच्चा-
य्य अङ्गुष्ठाभ्यान्नमस्तथा ॥ ६ ॥ प्रथममातृकामन्त्र अङ्गुष्ठद्वयतो न्यसेत् ॥ परे वर्गाः स्वरैः सार्द्धं न्येवा न्येन्यासकर्मणि ॥
॥ ७ ॥ ते सर्वे चन्द्रविन्दुभ्याम्युक्ताः काव्यास्तु सर्वतः ॥ ह्रस्वेकारश्च वर्गेण दीर्घेकारान्तगेन तु ॥ ८ ॥ तर्जन्यो विन्यसेत्स-
म्यक्स्वाहान्तेन तु पूर्ववत् ॥ ह्रस्वोकारश्च वर्गेण दीर्घोकारान्तकेन तु ॥ ९ ॥ मध्यमायुगले सम्यग्वषडन्तेन विन्यसेत् ॥ एका-
रादिचवर्गन्तु ऐकारान्तेन चैव हुं ॥ १० ॥ न्यसेदनामिकायुग्मेनितन्तत्र भैरव ॥ ओंकारादिपवर्गन्तु औकारान्तशेषितः ॥
॥ ११ ॥ वौषडन्तकनिष्ठाया विन्यसेत्कार्यसिद्धये ॥ अंकारादियकारादिवर्गेण क्षान्तकेन तु ॥ १२ ॥ अइत्यन्तेन तलयो-
र्विन्यसेत्पाणिपृष्ठयोः ॥ वषट्कारः शेषभागे अह्नन्यासेनियोजयेत् ॥ १३ ॥ हृदयादिषडङ्गेषु पूर्ववत्क्रमतो न्यसेत् ॥ अङ्गु-
ष्ठाद्युक्तवर्गेस्तु क्रमात्षड्भिस्तथाविधैः ॥ १४ ॥ पुनस्तथापादजानुसन्धिगुल्फेषु पार्श्वयोः ॥ वस्तौ च विन्यसेन्मन्त्रान्क-
मात्पूर्ववदक्षरैः ॥ १५ ॥ बाह्वोः पाण्योस्तथा कट्यान्नाभौ च जठरे तथा ॥ स्तनयोरपि विन्यासन्तथा षड्भिः समाचरेत् ॥ १६ ॥
वक्त्रे च चिबुके गण्डे कर्णयोश्च ललाटके ॥ अंशेक्षे च षड्वर्गैः पूर्ववद्व्यासमाचरेत् ॥ १७ ॥ रोमकूपे ब्रह्मरन्ध्रे गुदे जङ्घायुगे

पु०
अ. ७७

२४२

तथा ॥ नखेषुपादपाण्योश्चतथापूर्ववदाचरेत् ॥ १८ ॥ एवन्तुमातृकान्यासार्थैः कुर्यान्निरसत्तमः ॥ ससर्व्वयज्ञोत्थपू-
 जासुपूतोयोग्यस्तुजायते ॥ १९ ॥ नातः परतरन्मन्त्रविद्यते कचिदेव हि ॥ यः सर्व्वकामदम्पुण्यञ्चतुर्व्वर्गप्रदम्परम् ॥
 ॥ २० ॥ वाग्देवतां हृदि ध्यात्वा मूर्तिसर्वाक्षराणि च ॥ त्रिधा च मातृकामन्त्रैः सक्रमैश्च पिवेज्जलम् ॥ २१ ॥ सवाग्मी पण्डि-
 तोधीमाञ्जायते च वरः कविः ॥ चन्द्रविन्दुसमायुक्तान्स्वरान्पूर्व्वम्पठेद्बुधः ॥ २२ ॥ व्यञ्जनानितुसर्वाणिकेवलानि पठे-
 त्ततः ॥ अकारादिक्षकारान्तान्येवं शसैश्च पूरकैः ॥ २३ ॥ जलङ्कुरतले गृह्य पठित्वा क्षरसंघकम् ॥ अभिमन्यतु ततो यमप्रथ-
 मम्पूरकैः पिवेत् ॥ २४ ॥ कुम्भकेन द्वितीयन्तु तृतीयन्त्वथ रेचकैः ॥ एवं सकृत्त्रिवारन्तु पोत्वा तोयविचक्षणः ॥ २५ ॥ दृ-
 ष्ठाङ्गः पण्डितो भूयात्पुत्रपौत्रसमन्वितः ॥ त्रिसन्ध्यमथ पीत्वैव मातृकामन्त्रमन्त्रितम् ॥ २६ ॥ तोयङ्कवित्त्वमाप्नोति सर्वा-
 न्कामास्तथैव च ॥ सततङ्कुरुते यस्तु मातृकामन्त्रमन्त्रितम् ॥ २७ ॥ तोयपानमहाभागपूरकुम्भकरेचकैः ॥ ससर्व्वकामा-
 न्तस्मप्राप्य पुत्रपौत्रसमृद्धिमान् ॥ २८ ॥ भूत्वामहाकविलोके बलवान्सत्यविक्रमः ॥ सर्व्वत्रवल्लभो भूत्वा चान्ते मोक्षमवा-
 प्नुयात् ॥ २९ ॥ राजानमथ वाराजपुत्रमभ्यर्च्यमथापि वा ॥ वशीकरोति न चिरान्मन्त्रिकामन्त्रपानतः ॥ ३० ॥ न्यासः
 क्रमेक्रमः प्रोक्तो वर्गक्रम इहैव तु ॥ अक्षराणाङ्कमेणाथ तोयपानं समाचरेत् ॥ ३१ ॥ ये ये मन्त्रा देवतानामृषीणामथ रक्षसाम् ॥

का०
२४३

तेमन्त्रामातृकामन्त्रैर्नित्यमेवप्रतिष्ठिताः ॥ ३२ ॥ सर्वमन्त्रमयश्चायं सर्ववेदमयस्तथा ॥ ३३ ॥ चतुर्वर्गप्रदश्चायमातृ
कामन्त्रउच्यते ॥ इतितेकथितम्पुत्रमातृकान्यासमद्भुतम् ॥ ३४ ॥ विभागमथमुद्राणांशृणुवेतालभैरव ॥ ३५ ॥ इतिकालि
कापुराणेचतुःसप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ यायोनिमुद्राकथितामुद्राविभजनेपुरा ॥ अ
ष्टधायोनिमुद्रास्यात्प्रथमासातुकीर्तिता ॥ १ ॥ द्वितीयाखेचरीमुद्राकामाख्यायास्तुभैरव ॥ तार्क्ष्यिद्विचाद्भुतदुह्येनतुष्यति
चण्डिका ॥ २ ॥ अनामिकान्दक्षिणस्यतर्जन्याव्यौमतोन्यसेत् ॥ वामानामान्दक्षिणस्यतर्जन्याव्यौनिवेशयेत् ॥ ३ ॥ तेद्वे
थातर्जनीभ्याव्वेष्टयेदग्रतोऽग्रतः ॥ मध्याद्वयन्तुविन्यस्यचोर्द्धभागेत्वनामयोः ॥ ४ ॥ तदग्राग्रेणसंय्योगात्तथैवचकनिष्ठिके ॥
अग्रेणैवचसंय्युक्तेतन्मूलेऽङ्गुष्ठकेन्यसेत् ॥ ५ ॥ इयन्तेखेचरीयोनिग्यौनिमुद्रातुकामदा ॥ एषैवाधःकनिष्ठेद्वेनियोज्ययदियु
ज्यते ॥ ६ ॥ गुह्ययोनिस्तुसारुयाताकामेश्वर्यास्तुतुष्टिदा ॥ सर्वैष्यपूर्ववत्पाप्योर्द्ध्वकनिष्ठेत्वनामिके ॥ ७ ॥ अधोभागे
नियोज्याथमध्यमेचोर्द्धतस्तथा ॥ तासाम्परस्परश्चाग्रैरन्योन्यार्थोजयेद्यदि ॥ ८ ॥ मध्यामध्येतथाऽङ्गुष्ठेनिःक्षिप्याग्रेनि
योजयेत् ॥ योनिस्तुशाङ्करीप्रोक्तात्रिपुरातुष्टिदासदा ॥ ९ ॥ मध्येद्वेचतथावेष्ट्यपूर्ववच्चाप्यनामिका ॥ कनिष्ठाभ्याम्पुरोन्य
स्यअङ्गुष्ठौमूलयोस्तयोः ॥ १० ॥ मुद्रेयंशारदीप्रोक्ताशारदायास्तुतुष्टिदा ॥ मूलयोनिस्तुकथितावैष्णवीतन्त्रगोचरे ॥ ११ ॥

पु०
अ. ७८

२४३

तर्जन्यनामिकंमध्येकनिष्ठेपिक्रमादपि ॥ करयोर्यो जयित्वैवकनिष्ठामूलदेशतः ॥ १२ ॥ अङ्गुष्ठाग्रन्तुनिःक्षिप्यमाहायोनिः प्र
कीर्तिता ॥ अङ्गुष्ठौ चाथसर्वेष्ट्यस्युज्याथकराङ्गुलीः ॥ १३ ॥ अग्रभागैर्मध्यशून्यन्तत्रकुर्यात्करद्वयम् ॥ इयन्तुयोगिनीयो
निर्योगिनीनाम्प्रियङ्करी ॥ १४ ॥ एता अष्टौ समाख्याता योन्यः कामेश्वरी प्रिया ॥ मूर्तिभेदेन चान्येषां देवानामपि तुष्टिदा
॥ १५ ॥ यात्रायायुर्द्वविषयेवाग्वादेकलहेतथा ॥ अष्टौ योनिः स्मरेद्यस्तु जयस्तस्य सनातनः ॥ १६ ॥ विसर्जने पूजेन च स्मरणे
कर्मभेदतः ॥ एता योन्यः समाख्याताश्चण्डिकापूजनेषु च ॥ १७ ॥ एतास्तु कथिता योन्यः क्रमात्क्रमविसर्जने ॥ रहस्यवामदाक्षि
प्यमन्त्रशुद्धिशृणुष्वमे ॥ १८ ॥ मन्त्रेण क्रियते यत्तु शरीरमन्त्रमुत्तमम् ॥ तद्रहस्यमिति प्राहुर्मन्त्रेषु मन्त्रकोविदाः ॥ १९ ॥ का
माख्यायास्तु षट्कोणं मण्डलस्य दलान्तरे ॥ त्रिधा लिखेन्मूलमन्त्रमूर्धन्निष्वपि सन्धिषु ॥ २० ॥ अथ त्रिसन्धिषु पुनर्द्विधिशक्रं हर
स्तथा ॥ संहितम्भनेनैव लिखेद्भूर्जत्वं च त्रिधा ॥ २१ ॥ तस्तु मादाय सहस्रतुदक्षिणनकरेण वै ॥ मालामपि समादाय सञ्जपेदुत्तरा
मुखः ॥ २२ ॥ तद्भुजे दक्षिणे धार्यम्बाहौ वा साधकोत्तमैः ॥ जपान्ते लिखितं यन्त्रन्तेन सर्वजयी भवेत् ॥ २३ ॥ दीर्घायुः सर्व
वशकृद्वनधान्यसमृद्धिमान् ॥ मृतो देवी गृहे याति यन्त्रयन्त्रित बुद्धिमान् ॥ २४ ॥ षट्कोणानन्तरकृतं वेष्टिताष्टदलेष्वथ ॥ लिखित्वा
भूर्जपत्रेषु विलीनैर्यावकोदकैः ॥ २५ ॥ उत्तरादिक्रमेणैव वैष्णवी तन्त्रसङ्गतान् ॥ अष्टौ वणन्मध्यभागे पूर्ववत् कामराजकम्

का०

२४४

॥२६॥ त्रीन्वर्णान्नेत्रबीजस्य त्रिकोणस्याग्रतोलिखेत् ॥ एवन्निर्वाकृत्यैन्द्रकुत्वावामकरे स्थितः ॥ २७ ॥ जपे त्रीणिसहस्राणि मालामादाय दक्षिणे ॥ जपान्ते वैष्णवीरूपध्यानं कुर्व्यादतन्द्रितः ॥ २८ ॥ प्राणायामसहस्रान्तु तस्तल्लिखितोत्तमम् ॥ ग्रीवायान्धारयेद्यन्त्रं तेन सर्वजयी भवेत् ॥ २९ ॥ राजपुत्रो भवेद्राजा तदस्यां सचिवो भवेत् ॥ द्विजराजो भवेद्विद्वान्कविर्वर्गमोचवा भवेत् ॥ ३० ॥ राक्षसेभ्यः पिशाचेभ्यो भूतेभ्यो चापि चान्यतः ॥ साधुसंविद्यते तस्य न कदाचित्पराजयः ॥ ३१ ॥ दीर्घायुर्वर्द्धवान्प्राज्ञो मृते मोक्षमवाप्नुयात् ॥ सम्पूर्णं मण्डलं कुत्वा अष्टपत्रं समन्वितम् ॥ ३२ ॥ भूर्जं त्वचि श्रीफलस्य निर्व्यासैस्तस्य मध्यतः ॥ षड्कोणं विलिखेत्तस्य प्रागग्रेष्वथ त्रिष्वपि ॥ ३३ ॥ विलिखेत्त्रिपुरावर्णानधो बीजन्तु नेत्रकम् ॥ दलेष्वष्टासु तु पुनर्वैष्णवी तन्त्रसङ्गतान् ॥ ३४ ॥ अष्टौ वर्णास्तु विलिखेत्तथा द्वापुश्चतुर्वर्षि ॥ षष्वाणेषूत्तराङ्कोद्यैकक्रमेणैकाग्रमानसः ॥ ३५ ॥ तद्वत्त्वादक्षिणकरे वैष्णवी तन्त्रमन्त्रकम् ॥ जपे त्रिभिर्दिनैरेवायुतं सय्यं तमानसः ॥ ३६ ॥ प्राणायामसहस्राणि त्रीणि कृत्वा तु हर्षितः ॥ सन्ध्याकाले नवम्यान्तु शीर्षे नधारयेद्बुधः ॥ ३७ ॥ शतायुः सर्वदमनो मतिमान्पण्डितोत्तमः ॥ बलीवीर्यधनैश्वर्ययुक्तः पार्थिव एव वा ॥ ३८ ॥ प्रत्यक्षतो महामायाङ्कामाख्यान्त्रिपुरामपि ॥ नित्यं पश्यति मेधावी महोच्छ्वासाश्च शारदाम् ॥ ३९ ॥ सिंहव्याघ्रो भुजङ्गो वा येन्येवातस्य सिंहकाः ॥ सर्वैस्तस्य तनुमप्राप्य विषीदन्ति न संशयः ॥ ४० ॥ जयहेतुरतो न्यस्मात्सङ्ग्रामेशास्त्रवादतः ॥ न विद्यते त्रिभु

पु०

अ. ७८

२४४

वनेतस्मात्कुर्व्यात्तुयन्त्रकम् ॥ ४१ ॥ अन्तेदेवीगृहम्प्राप्यततोमोक्षवाप्नुयात् ॥ महामायाशारदारुयाकामास्यात्रिपुरातथा ॥
 ॥ ४२ ॥ महोत्साहातथैतेषामन्त्राणार्य्योगणोभवेत् ॥ मण्डलश्चाष्टदलकन्तन्मध्येविलिखेन्पुनः ॥ ४३ ॥ लिखित्वा
 पूर्ववत्पूर्वम्प्रोक्तम्मन्त्रगणंसमम् ॥ अन्येद्वयन्द्वारदेशेकोणेष्वक्षरतोलिखेत् ॥ ४४ ॥ शुक्लकौशेयवस्त्रेपुरसैर्वाह्निशिवस्यतु ॥
 उत्तरीयन्तुतद्वस्त्रं कृत्वाजप्यंसमाचरेत् ॥ ४५ ॥ कृतोपवासःशुद्धश्चमातृकान्यासपूर्वकम् ॥ पश्चानामपिवर्गाणांसहस्रा
 णितुपञ्चवै ॥ ४६ ॥ दिवसैःपञ्चभिर्जप्त्वातदन्तेचसमाचरेत् ॥ प्राणायामसहस्राणिपञ्चवैपञ्चभिर्दिनैः ॥ ४७ ॥ अन्तेतुक
 वचन्यासङ्कात्यायन्याःसमाचरेत् ॥ ततस्तुमातृकामन्त्रैःश्वासरोधनपूर्वकम् ॥ ४८ ॥ त्रिःपिबेत्कपिलाक्षीरज्जागृवाँश्चतदा
 निशि ॥ एवम्यैःकुरुतेयन्त्रंशरीरेशुक्लवाससा ॥ ४९ ॥ सोष्टसिद्धिमवाप्नोतिदेवीलोकश्चगच्छति ॥ यत्तत्तरीयम्बभूयाद्वस्त्र
 मन्त्रेणमन्त्रितम् ॥ ५० ॥ नित्यमेवमहाभागप्रभावन्तस्यवैशृणु ॥ नतस्यदेहेशस्त्राणिप्रवेक्ष्यन्तिकदाचन ॥ ५१ ॥ नाग्निर्द
 हतितत्कायन्नापःसंकेदयन्तिच ॥ राक्षसाश्चपिशाचाश्चभूताद्यायेतुर्हिसकाः ॥ ५२ ॥ तेतन्ष्टुमहाभागभुवङ्गच्छन्तिवैभि
 या ॥ गच्छेदवारितःसोपिसर्वत्रसाकोधत्तमः ॥ ५३ ॥ वशीकरोतिदेवाँश्चन्द्रपानन्याश्चयोषितः ॥ उत्सहेद्यदिमेधावीवाग्मी
 राजाचसोभवेत् ॥ ५४ ॥ चिरजीवीमहाभागोधनधान्यसमृद्धिमान् ॥ कविःप्रज्ञासमायुक्तस्सोभेद्योजायतेरिभिः ॥ ५५ ॥ य

का० स्मिन्पुरे सनिवसेद्वज्रपातो नतत्र वै ॥ रसो शरीरं शस्त्राणि दृढहस्तो ज्झितान्यपि ॥ ५६ ॥ एनन्नघ्नन्ति सततं क्षयसर्वत्र भैरव ॥ पु०
 २४५ अपराध्यन्ति सततन्तस्य सर्वत्र भैरव ॥ ५७ ॥ नाधयो व्याधयस्तस्य जायन्ते तु कदाचन ॥ देवीपुत्रः समतिमान् मृतो मो अ. ७८
 क्षमवाप्नुयात् ॥ ५८ ॥ यन्त्रितास्वामिना यन्त्रय्यौ दधाति पतिव्रता ॥ पुत्रैश्चर्य्यमवाप्नोति दीर्घायुः सावधू भवेत् ॥ ५९ ॥
 प्रत्येकमेकं संहत्या वर्द्धना सहितेन च ॥ क्रमाद्विंशति मन्त्राणि कथितानि मये ह वै ॥ ६० ॥ तानि प्रत्येकतो बुध्या योन्यसे
 त्सर्वदा हृदि ॥ लिखित्वा सर्वयन्त्राणि बिभृयाद्यो धवागले ॥ ६१ ॥ देवेन्द्रो जायते सो वै प्रभावेणे ह भूतले ॥ पूर्वोक्तानि स
 मस्तानि फलान्याप्नोति तत्क्षणात् ॥ ६२ ॥ पिहितः सर्वलोकोऽस्त्रीन्नित्यमेव प्रपश्यति ॥ ६३ ॥ एवं सार्द्धं यन्त्रवर्गैः समस्तैरष्टा
 भिर्यत्पूज्यं मुक्तं सहस्रम् ॥ शुद्धे वस्त्रे सलिलं लिखित्वा स्वदेहे धृत्वा नित्यं प्राप्नुयाद्वै समस्तम् ॥ ६४ ॥ यः क्षत्रजातिर्हृदये सकु
 र्यात्सद्भामकाले कवचेष्ठाम्नि ॥ मन्त्राक्षराण्यादिकृतानि देव्या अष्टौ बहिर्गात्रविशेषतश्च ॥ ६५ ॥ गले हरिर्वक्षसि वैलि
 खे द्विधिस्तनद्वये पुत्रयुतं महेश्वरम् ॥ बाह्वंशसन्ध्याश्च हरिश्च वैष्णवीम्बाह्वोस्तु लक्ष्मीश्च सरस्वतीश्च ॥ ६६ ॥ एव रणाष्टाङ्ग
 मिदं विधाय गात्रे सवर्म्मण्यनुचिन्तयेच्छिवाम् ॥ लिखेल्ललाटे तिलकान्तरं नरः समस्तमन्त्राक्षरयन्त्रमुत्तमम् ॥ ६७ ॥
 ततो जपेदष्टधा तु पाणिन्दत्वाष्टधामसु ॥ वैष्णवी तन्त्रमन्त्रन्तु ततो गच्छेद्गणाजिरम् ॥ स तु वीरो मम समः सद्भामेषु च जायते ॥

॥ ६८ ॥ तृणानीवपरास्त्राणितस्याग्नेरिवजायते ॥ विनिस्मरन्तिरिपवस्तद्व्याद्रविणायथा ॥ ६९ ॥ सिंहाग्रान्नरशा
 र्दुलोवीर्यवान्बलवान्भवेत् ॥ इदंरहस्यङ्कथितङ्कामाख्यायास्तुभैरव ॥ ७० ॥ वैष्णव्यातन्त्रमुख्येषुत्रिपुरायास्ततः
 शृणु ॥ तस्यास्तुसर्वमन्त्राणित्रयोदशयुतानिवै ॥ ७१ ॥ विंशतिन्तुसहस्राणितन्त्राद्यव्यङ्ग्यंभवस्मृतम् ॥ द्वितीयङ्कामरा
 जाख्यम्मोहनञ्चतृतीयकम् ॥ ७२ ॥ आघोडितव्यङ्ग्यंभवन्तुचतुर्थम्परिकीर्तितम् ॥ नेत्रबीजन्द्वितीयन्तुद्विरुक्तव्यङ्ग्यंभवन्त
 था ॥ ७३ ॥ आद्यन्तत्पञ्चमम्प्रोक्तञ्चतुर्ध्वरपिचाक्षरैः ॥ नेत्रबीजन्द्वितीयन्तुप्रथमम्परिकीर्तितम् ॥ ७४ ॥ द्वितीय
 ङ्कामबीजन्तुतृतीयव्यङ्ग्यंभवन्तथा ॥ एभिन्निभिस्तुयन्मन्त्रन्तत्पञ्चम्परिकीर्तितम् ॥ ७५ ॥ नेत्रबीजन्द्वितीयन्तुवाग्भवा
 न्तेनसप्तमम् ॥ तदेवाग्भवाद्यन्तुअष्टमम्परिकीर्तितम् ॥ ७६ ॥ वाग्भवङ्कामबीजञ्चेदेताभ्यान्नवमंस्मृतम् ॥ कामबी
 जन्तथैवाद्यन्द्वितीयञ्चैवमोहनम् ॥ ७७ ॥ एकादशमिदम्प्रोक्तम्वामराद्यन्तुवाग्भवम् ॥ द्वादशङ्कीर्तितमन्त्रशेषतस्त्रैपुर
 म्महः ॥ ७८ ॥ तन्महस्त्रैपुरमन्त्रशृणुष्वैकमनास्त्विदम् ॥ प्रान्तादिस्तस्यचाप्यादिव्यङ्ग्यंभवसन्धितः ॥ ७९ ॥ आद्यत्रिपु
 रभैरव्याबीजमाद्यम्परिकीर्तितम् ॥ उपान्तश्चतदादिश्चव्यञ्जनाद्यव्यञ्जनः ॥ ८० ॥ चतुर्थस्वरबिन्द्विन्दुयुताश्चैतत्तृतीयक
 म् ॥ उपान्तश्चतदादिश्चव्यञ्जिषस्वरस्तथा ॥ ८१ ॥ समाप्तिबिन्दुसहितासंहितस्तुतृतीयकः ॥ एतत्तत्त्वव्यञ्जनातियोनरोभु

का०
२४६

विभूमणिः ॥ ८२ ॥ सिद्धविद्याधरेभ्यस्तुसोधिकोमत्समोभवेत् ॥ एतच्चयोदशप्रोक्तमन्त्रामन्त्रेषुचोच्चलाः ॥ ८३ ॥ विंशते
स्तुसहस्रेभ्यः पराश्रयैतेप्रकीर्तिताः ॥ विंशतेस्तुसहस्राणामाद्यमेतत्प्रकीर्तितम् ॥ ८४ ॥ त्रिपुरायास्तुबालायामन्त्रन्तच्छृणुभै
रव ॥ वारुभवः कामराजस्तुउपान्तादिः सविन्दुकः ॥ ८५ ॥ शेषस्वरसमाप्तिभ्यामन्त्रमेतत्प्रकीर्तितम् ॥ एषातुत्रिपुराबाला
मध्याप्रोक्तापुरैवहि ॥ ८६ ॥ शेषातेजस्विनीप्रोक्तायेयन्त्रिपुरभैरवी ॥ मध्यायाः पूजनम्प्रोक्तम्बालायाः शृणुसाम्प्रतम् ॥ ८७
तथात्रिपुरभैरव्याः सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥ विभिद्यशक्त्याशम्भुन्तुशक्तिञ्चापिविभेदयेत् ॥ ८८ ॥ शम्भवेवर्णषट्कोणद्वेशरन्त
न्त्रसल्लिखेत् ॥ मध्यायास्त्रिपुरायास्तुयादृशेद्वारमण्डले ॥ ८९ ॥ तादृशेत्रापिकर्तव्यकोणेषुलिखितन्तथा ॥ पापोत्सार
णकर्माणिभूम्यादीनाविंशोधनम् ॥ ९० ॥ पूर्वमुत्तरतन्त्रोक्तन्त्रिपुरापीठभाषितम् ॥ कामारूपापूजनेप्रोक्तंसर्वदुर्ग्या
तुसाधकः ॥ ९१ ॥ दहनप्लवनादीनिप्रतिपतिश्चपात्रके ॥ सर्वन्तुपूर्ववत्कार्यङ्कामारूपापूजनेयथा ॥ ९२ ॥ कृत्वात्र
देहन्यासन्तुमन्त्रवर्णैस्तथाक्षरैः ॥ सर्वैस्वरैस्तथाकाद्यैस्ततोरूपविचिन्तयेत् ॥ ९३ ॥ चतुर्भुजांरक्तवर्णारक्तवस्त्रविभू
षिताम् ॥ दक्षिणोर्द्वेस्त्रजश्चाधोविभ्रतीम्पुस्तकोत्तमम् ॥ ९४ ॥ अभयव्यामहस्ताभ्याम्वैरश्चदधतीन्तथा ॥ सहस्रसूर्य
सङ्काशान्त्रिनेत्राङ्गजगामिनीम् ॥ ९५ ॥ पीनतुङ्गस्तनयुगंसितप्रेतासनस्थिताम् ॥ स्मितप्रसन्नवदनांसर्वालङ्कारसम्यु

पु०
अ. ७८

२४६

ताम् ॥ ९६॥ तिसृभिर्मण्डमालाभिःशिरोवक्षःकटीषुच ॥ त्रिगुणत्रिगुणीभूतैःप्रत्यैकम्परिभूषिताम् ॥ ९७॥ मदिराघूर्ण
नयनारक्तदन्तच्छदद्वयाम् ॥ चिन्तयेद्वरदानदेवीमेवन्त्रिपुरभैरवीम् ॥ ९८॥ बालायास्त्रिपुरायास्तुरूपम्पूर्वम्प्रपूजने ॥ उ
क्तःक्रमःपीठयोगेत्त्रादिशृणुभैरव ॥ ९९॥ पुष्पबाणांस्तुपाशश्चधत्तेपौष्पंशरासनम् ॥ पापंश्चकुण्ठपारुढासाबालात्रिपु
रास्मृता ॥ १००॥ मन्मन्त्रेत्रिपुरेदेविर्विघ्नहेपदमादितः ॥ कामेश्वरीधीमहिअनुतन्नःप्रचोदयात् ॥ १॥ एषात्रिपुरगायत्री
आवाहनस्यशेषतः ॥ स्नानाद्यैःपूजयेत्सम्यग्बालामन्याश्चभैरवीम् ॥ २॥ अस्याःक्रमेविशेषोयोन्यासेचोत्तरकर्मणि ॥ तत्स
र्वसहमन्त्रौघैःशृणुवेतालभैरव ॥ ३॥ ब्राह्मेमुहूर्त्तेउत्थायचिन्तयेन्परमङ्कुरम् ॥ ततोनुस्वगुरुंशुद्धन्ततस्त्रिपुरभैरवीम् ॥ ४॥
चतुर्भुजांशुकुवर्णाव्वरदाभयपुस्तकाम् ॥ अक्षमालाञ्चक्रमतोधत्तेवामेचदक्षिणे ॥ ५॥ सुवर्णरत्नखचितेसंस्थिताम्प्रवरास
ने ॥ सौवर्णमुत्तरीयन्तुधत्तेसौवर्णकुण्डले ॥ ६॥ स्वगुरुवर्णतोध्यानात्तथैवपरिचिन्तयेत् ॥ भैरवीञ्चिन्तयित्वातुततउत्थायचा
चरेत् ॥ ७॥ मैत्रमाचमनञ्चैवदन्तानांशोधनन्तथा ॥ प्रातःस्नानन्ततःकुर्व्यात्रिपुरार्घ्याजयन्क्रमन् ॥ ८॥ सर्व्वत्रदेवीमन्त्रेषुवै
दिकेष्वपिभैरवीम् ॥ त्रिपुराञ्चिन्तयेन्नित्यन्देवमन्त्रेषुचक्रमात् ॥ ९॥ त्रिभिस्तुत्रिपुराबीजैस्त्रिधामजनमाचरेत् ॥ देवानामपि
सर्व्वेषुभैरवेषुपदंसदा ॥ १०॥ कुर्याद्विशेषणन्नित्यन्त्रोच्चार्य्यन्निर्व्विशेषणम् ॥ आपःपुनन्तुपृथिवीमुक्तात्रिपुरभैरवीम् ॥ ११॥

का० २४७ कुर्यादाचमनविवँप्रोद्रुपदायान्तथाचरेत् ॥ इदव्विष्णुभैरवस्तुविचक्रमइतीरितम् ॥ १२ ॥ मृदालम्भनकृत्येषुनित्यमेवाप्यु
 दीरयेत् ॥ गायत्रीन्त्रिपुराद्यान्तुभैरवीमाह्वयेच्छिवाम् ॥ १३ ॥ मार्तण्डभैरवायेतिसूर्यायार्घ्यंनिवेदयेत् ॥ उदुत्यञ्जात
 वेदसन्देवव्वँहन्तिकेतवः ॥ १४ ॥ दशेविश्वायसूर्य्यशेषेभैरवमोरयेत् ॥ तर्पणादौप्रयुञ्जीततृप्यताम्ब्रह्मभैरवः ॥
 ॥ १५ ॥ आवाहनेस्वपितृन्भैरवानितिकीर्तयेत् ॥ तृप्यताम्भैरवीमातःपितृभैरवतृप्यताम् ॥ १६ ॥ आदौचत्रिपुरापूव्व
 न्तर्पणेपिप्रयोजयेत् ॥ ज्योतिष्ठोमाश्वमेधादौयत्रयर्घ्यंम्रपूजयेत् ॥ १७ ॥ तत्रभैरवरूपेणदेवीमपिचभैरवीम् ॥ मदि
 रापात्रमालोक्यरक्तवस्त्रांस्त्रियस्तथा ॥ १८ ॥ शिरोनरस्यदृष्ट्वातुभैरवीश्चिन्तयेद्विज ॥ स्त्रियोदृष्ट्वाद्यथैकत्रयुवतीःसुमनो
 हराः ॥ १९ ॥ ताभ्यस्त्रिपुरभैरव्याःप्रीतयेचन्दनादिकम् ॥ दद्याद्भक्तास्तुमनसाचिन्तयन्नथभैरवीम् ॥ २० ॥ भैरवीम्प्र
 तिगृह्णामिभैरवोहम्प्रतिग्रही ॥ कन्यायाम्भावयेद्दीमान्त्रिपुरायाःप्रपूजकः ॥ २१ ॥ भैरवायददाम्यद्यदेवीन्त्रिपुरभैरवी
 म् ॥ इतीरयेत्प्रदानेतुकन्यायास्त्रिपुरान्ततः ॥ २२ ॥ तस्याःपूजोपकरणपात्राद्यश्चन्यपूजने ॥ आसनाद्यश्चसततन्नो
 पयोज्यङ्कदाचन ॥ २३ ॥ सकृन्नुदापयेदन्यैर्ममिदिरांसाधकोद्विजः ॥ शूद्रादयस्तुसततन्द्युरासवमुत्तमम् ॥ २४ ॥
 एवन्तुवामभावेनयजेत्त्रिपुरभैरवीम् ॥ बालान्तुवामदाक्षिण्यमावाभ्यामपिपूजयेत् ॥ २५ ॥ इमशानभैरवीन्देवीमुग्रता

पु०

अ.७८

२४७

रान्तथैवच ॥ उच्छिष्टभैरवीञ्चण्डीन्तारान्त्रिपुरभैरवीम् ॥ २६ ॥ एतान्तुवामभावेनपूज्यादक्षिणताव्विना ॥ ऋषीन्देवा
 न्पितृन्श्चैवमनुष्यान्सुतसञ्चयान् ॥ २७ ॥ योयजेत्पञ्चभिर्यज्ञैर्ऋणानिपरिशोधयेत् ॥ विधिवत्स्नानदानाभ्याङ्कुर्वन्
 द्विधिपूजनम् ॥ २८ ॥ क्रियतेसरहस्यन्तुतद्वाक्षिण्यमिहोच्यते ॥ सर्व्वेचपितृदेवादौयस्माद्भवतिदक्षिणः ॥ २९ ॥ देवी
 चदक्षिणायस्मात्तस्मादक्षिणउच्यते ॥ यापुनःपूज्यमानातुदेवादीनाञ्चपूर्व्वतः ॥ ३० ॥ यज्ञभागंस्वयन्धत्तेसाबलातु
 प्रकीर्त्तिता ॥ पूजकोपिभवेद्दामस्तत्रैवसततंसुत ॥ ३१ ॥ पञ्चयज्ञान्नवाकुर्याद्यद्वावाम्यप्रपूजने ॥ अन्यस्यपूजाभागं हि
 यतो गृह्णतिवामिका ॥ ३२ ॥ यत्पूजयेद्दामभावेनतस्यादृष्टशोधनम् ॥ पितृदेवनरादीनाञ्जायतेचकदाचन ॥ ३३ ॥
 सोभ्यस्यत्रिपुरायोगन्तेनयोगेनसंयुतः ॥ जायतेयदिसुप्राज्ञस्तदामोक्षमवाप्नुयात् ॥ ३४ ॥ सचमोक्षश्चिरेणैवजायतेत्रपुनः
 पुनः ॥ ऋणशोधनजैःपापैराक्रान्तश्चैवभैरव ॥ ३५ ॥ इहलोकेसुखैश्वर्य्ययुक्तःसर्व्वत्रवल्लभः ॥ मदनोपमकान्तेनशा
 रीरेणविराजता ॥ ३६ ॥ सराष्ट्रकञ्चराजानव्वंशीकृत्यसमन्ततः ॥ मोहयन्वनिताःसर्व्वान्सर्व्वाश्चमदविह्वलाः ॥ ३७ ॥
 सिंहान्व्याघ्रास्तरक्षूश्चभूतप्रेतपिशाचकान् ॥ वशीकुर्व्वन्विचरतिवायुवेगोद्यतस्ततः ॥ ३८ ॥ बालाव्वाँत्रिपुरान्देवीम्मध्या
 व्वाँप्यथभैरवीम् ॥ योयजेत्परयाभक्त्यायश्चबाणोपमाकृतिः ॥ ३९ ॥ कामेश्वरीन्तुकामारुयाम्पूजयेत्तुयथेच्छया ॥ दाक्षिण्या

का०

२४८

द्वामभावाद्वासर्वथासिद्धिमाप्नुयात् ॥ ४० ॥ महामायांशारदाञ्चशैलपुत्रोन्तथैवच ॥ यथातथाप्रकारेणदाक्षिण्यादेवपूजयेत् ॥
 ॥ ४१ ॥ योदाक्षिण्यविविन्नाभावम्महामायांसमर्चति ॥ सपापःस्वर्गलोकेभ्यश्च्युतोभवतिरोगधृक् ॥ ४२ ॥ अन्यास्तुशि
 वदूत्याद्यादेव्योयाःपूर्वमीरिताः ॥ तास्तुवाम्पातुदाक्षिण्याम्पूजितव्यास्तुसाधकैः ॥ ४३ ॥ किन्तुयःपूजकोवामःसोन्यासाम्प
 र्विर्जितः ॥ सर्वांसाम्पूजकःस्यात्तुदक्षिणस्तेनउत्तमः ॥ ४४ ॥ अथत्रिपुरभैरव्यान्यासञ्चशृणुभैरव ॥ येनवैन्यासमा
 त्रेणदेववज्जायतेनरः ॥ ४५ ॥ भैरवीतन्त्रमन्त्रस्यऋषिर्दक्षिणउच्यते ॥ छन्दःपङ्क्तिःसमाख्यातादेवीत्रिपुरभैरवी ॥ ४६ ॥
 कामार्थयोःसाधनेचविनियोगःप्रकीर्तितः ॥ हकारविविन्यसेन्नाभौमकारंस्थितोन्यसेत् ॥ ४७ ॥ वकारंशेफेविन्यस्यए
 कारञ्चगुदेकथा ॥ पुनरूर्ध्वोस्तथैवाद्यञ्जानुयुग्मेद्वितीयकम् ॥ ४८ ॥ तृतीयञ्जङ्घयोर्न्यस्यचतुर्थम्पादयोर्न्यसेत् ॥ त्रि
 विधविविन्यसेद्देवन्नाभ्यादेःपादसङ्गतम् ॥ ४९ ॥ द्वितीयस्यतुबीजस्यआद्यंहृदयेवविन्यसेत् ॥ वामेस्तनेद्वितीयन्तुतृतीयन्द
 क्षिणेस्तने ॥ ५० ॥ चतुर्थमुदरेन्यस्यपञ्चमम्पार्श्वयोर्न्यसेत् ॥ षष्ठन्नाभौपरिन्यस्यन्यसेच्चापित्रिधात्रिधा ॥ ५१ ॥ तृती
 यस्यतुबीजस्यमूर्द्धिचाद्यन्तुविन्यसेत् ॥ द्वितीयंन्यस्यकेशान्तेतृतीयवर्द्धनेन्यसेत् ॥ ५२ ॥ चतुर्थंहृदयेन्यस्ययथास्यात्तु
 त्रिधात्रिधा ॥ आद्याद्यन्दक्षिणाङ्गुष्ठेद्वितीयन्तर्जनीपुनः ॥ ५३ ॥ तृतीयञ्चमध्यमायामनामायाञ्चतुर्थकम् ॥ तृतीयाद्य

पु०

अ. ७८

२४८

ङ्कनिष्ठायाव्याम्माङ्गुष्ठेद्वितीयकम् ॥ ५४ ॥ तृतीयाव्यामंतर्ज्ज्याश्चतुर्थमध्यमातनौ ॥ अनामायाम्पञ्चमन्तुषण्शेषेतुवि
 न्यसेत् ॥ ५५ ॥ एवन्निधातुविन्यस्यतृतीयमथबीजकम् ॥ उभयोर्हस्तयोः कृत्वाअङ्गुष्ठाद्यङ्गुगङ्गुगम् ॥ ५६ ॥ तृती
 यम्बीजवर्णास्तुविन्यसेत्क्रमतोबुधः ॥ पिण्डितं सर्वबीजन्तुविन्यसेत्तु कनिष्ठयोः ॥ ५७ ॥ आद्यन्तुतलयोर्नस्यपृष्ठयोश्चद्वि
 तीयकम् ॥ तालत्रयन्ततोदत्वातृतीयेनास्रवेष्टनम् ॥ ५८ ॥ कर्णयोश्चिबुकुगण्डेमुखेदन्तासयोस्तथा ॥ स्कन्धयोश्चकपो
 लेचजठरेशिश्रमूर्धनि ॥ ५९ ॥ पादयोः पार्श्वयोश्चैव हृदयेस्तनयुग्मके ॥ कण्ठदेशेचन्यस्तव्यामन्त्रवर्णक्रमात्पुनः ॥ १६० ॥
 लिङ्गेरत्यैनमइतिवाग्भवाद्येनविन्यसेत् ॥ ओङ्क्लीप्रीत्यैनमइतिहृदयेविन्यसेत्ततः ॥ ६१ ॥ नमोभवायेतिततोभ्रुवोर्मध्येतृती
 यकम् ॥ विन्यसेत्त्रिपुराबीजंसद्योदेवत्वसिद्धये ॥ ६२ ॥ ओङ्ईशानरूपायततो नमोभवायवै ॥ नमइत्यन्ततः प्रोक्तोमुद्गी
 शानंन्यसेत्पुनः ॥ ६३ ॥ वक्त्रे तत्पुरुषश्चापिबीजेनमकरध्वजम् ॥ हृदयेधोरकन्दर्पमाद्यबीजेनवैन्यसेत् ॥ ६४ ॥ शिश्नेवाव्या
 मदेवन्तुमन्मथश्चापिविन्यसेत् ॥ सद्याजातम्पादद्वेयेकामदेवश्चविन्यसेत् ॥ ६५ ॥ ॐकारश्चहकारश्चरेफमेकत्रसन्धितम् ॥
 प्रान्तस्वरव्याग्भवाद्यंस्वरैर्ह्रस्वैस्तुपञ्चभिः ॥ ६६ ॥ एभिस्तुपञ्चभिर्मन्त्रैरीशानादीनिविन्यसेत् ॥ वक्त्राणिपूर्वपुत्रस्वमु
 खोर्द्वेतुपूर्वतः ॥ ६७ ॥ दक्षिणोत्तरयोः पश्चात्पश्चिमेचापिविन्यसेत् ॥ हृदयादिषडङ्गानिदीर्घैराद्यस्वरैः पुनः ॥ ६८ ॥

का०
२४९

न्यसेत्ततःपञ्चबाणान्मूर्द्धादिष्वथविन्यसेत् ॥ ओङ्कौसौद्रावणायन्यसेन्मूर्द्धिततःपुनः ॥ ६९ ॥ ओङ्हाँक्षोभणवाणायपद्मा
न्नमइतीरयेत् ॥ ओङ्कौष्ठीहीसमाप्यन्तुषट्कारान्तार्द्धचन्द्रकैः ॥ ७० ॥ वक्त्रेवशीकृतंलिङ्गेसम्मोहनमथोन्यसेत् ॥ आकर्षण
न्तथाबाणंहृदिमन्त्रैःक्रमान्यसेत् ॥ ७१ ॥ वाग्भवाद्यन्तकारान्तोवषट्कारसमन्वितः ॥ त्रिःशेषस्वरएवात्रचन्द्रार्द्धविन्दुस
व्युतः ॥ ७२ ॥ एभिस्तुपञ्चभिर्मन्त्रैरष्टशक्तीःक्रमादिनाः ॥ एतेषुचाष्टस्थानेषुविन्यसेन्मन्त्रवित्पुनः ॥ ७३ ॥ सुभ
गाश्चभगान्देवोन्तृतीयान्भगरूपिणोम् ॥ भगमालाञ्चतुर्थान्तुअनङ्गकुसुमान्ततः ॥ ७४ ॥ अनङ्गमेखलाम्पश्चादनङ्गमद
नान्तथा ॥ अष्टमीचतथादेवीमदविभ्रममन्थराम् ॥ ७५ ॥ रूपतोऽध्यानतश्चैतायथात्रिपुरभैरवी ॥ ललाटभूमध्यभागमु
खकर्णान्तकण्ठके ॥ ७६ ॥ हन्नाभिलिङ्गेष्वेवात्रन्यस्तव्याअष्टशक्तयः ॥ शिरोललाटभूयुग्मकर्णनेत्रद्वयेषुच ॥ ७७ ॥
गण्डयोरेथनासायादन्तवीथ्याम्मखेतथा ॥ चतुर्दशपदेष्वेपुन्यसेच्चतुर्दशस्वरान् ॥ ७८ ॥ त्रिबुकेत्वथग्रीवायाङ्कण्ठदे
शेतुपार्श्वयोः ॥ स्तनयोःकक्षयोश्चपिकफोण्योर्हस्तयोस्तथा ॥ ७९ ॥ तत्पृष्ठयोस्तथानाभौलिङ्गेचोरुद्वयेतथा ॥ अष्टीवदो
र्जङ्घयोस्तुस्फिचोस्तुपदमूलयोः ॥ ८० ॥ चरणाङ्गुष्ठयोःकादिरान्वान्वर्णास्तुविन्यसेत् ॥ मेखलायाङ्कण्ठदेशेबाहुभू
षणभागतः ॥ ८१ ॥ हरेस्त्रजिकुण्डलेचकेशबन्धेतथैवच ॥ चूडामणौचन्यस्तव्यानकराद्याःक्रमान्पुनः ॥ ८२ ॥ म

पु०
अ.७८

२४९

न्नाक्षराणित्रीण्येवसन्धितानिपुनस्तथा ॥ प्रातिलोम्येनविन्यस्यमन्त्रैर्मूढ्विंत्रिधात्रिधा ॥ ८३ ॥ अमृतायैयोगिनींवि
 श्वयोगिनोश्चाक्षरक्रमात् ॥ ततोबीजत्र्यक्षराणिमूर्द्धिवाहौतथाहदि ॥ ८४ ॥ विन्यस्यपूर्ववत्पूजामारभेन्मन्त्रविबुधः ॥
 पूर्ववत्पूजयेद्देवीम्पीठदेवविवर्जिताम् ॥ ८५ ॥ विशेषतोत्थष्टशक्तीःक्रमात्तुस्वभगादिका ॥ मण्डलस्याष्टादिभागेपूर्वादौ
 परिचिन्तयेत् ॥ ८६ ॥ त्रिकोणाग्रेमृताद्यास्तुसम्पूज्यास्तुत्रियोनयः ॥ मध्येषुभूषणान्येवपूजयेदन्ततःपुनः ॥ ८७ ॥ ईशाना
 दीनिवक्त्राणिममभैरवमध्यतः ॥ पूजयेत्तुतथातत्रमनोभवमुखानपि ॥ ८८ ॥ अन्यच्चपूजनेतत्रक्रमःपूर्वादितश्चयः ॥ सएव
 सतनद्वाह्यःत्रिपुरापरिपूजने ॥ ८९ ॥ निर्माल्यधारिणीदेवीवैतस्याशृणुभैरवी ॥ विसर्जनञ्चोत्तरस्यान्त्यक्तानिर्माल्यमाचरे
 त् ॥ ९० ॥ त्रिमूर्त्तम्पूजयेत्तुदैवीन्त्रिपुरभैरवीम् ॥ नजपेत्त्रिशताढ्यूनंसाधकस्तुकदाचन ॥ ९१ ॥ अङ्गुष्ठमध्यमानामाङ्गुली
 भिस्त्रिसृभिःपुनः ॥ सदापुष्पादिकन्दद्यान्मालान्तुत्रिगुणाञ्चरेत् ॥ ९२ ॥ चर्मासनमधिष्ठायपश्चात्कृत्वापदद्वयम् ॥ पूजयेन्निर्ज
 नेदेशेसाधकोनन्यमानसः ॥ ९३ ॥ आसादयेत्तुपुष्पादिनैवेद्यादिचयद्वयेत् ॥ तद्वामहस्तमुखेनसततंसाधकोबुधः ॥ ९४ ॥ त्रि
 छिद्रात्रिपुराप्रोक्तानसम्यक्पूजितायदि ॥ शरीरेनिन्दितव्याधिजीयतेवश्यमेवहि ॥ ९५ ॥ अवश्याःपुत्रदाराश्चभृत्याद्याश्च
 भवन्तिहि ॥ अस्त्रादोताभवेत्स्वस्यप्राणत्यागोनसंशयः ॥ ९६ ॥ त्रिछिद्रदायिनीचैवमन्यथापूजितायदि ॥ इतःप्रका

का०

२५०

रान्सततंसम्यग्वेतालभैरव ॥९७॥ एषाचत्रिपुरादेवीयाश्चान्याःपूर्वभाषिताः ॥ सर्व्यास्तुमायाभैरव्यायोगनिद्राजगत्सूः
 ॥९८॥ तस्याःप्रपंचरूपैस्तुबहुभिःसैवक्रीडति ॥ माहामायामूलभूताततस्तुशारदापुरा ॥९९॥ उमाततःशैलपुत्रीमत्प्रियाया
 स्ततस्विमाः ॥ उग्रचण्डाप्रचण्डाद्यास्त्रिपुराद्यास्तथैवच ॥२००॥ तासाञ्चापिसदैवाहमहाभैरवरूपधृक् ॥ नायकसुतरान्ता
 भिर्नित्यनित्यव्यंसेदुधः ॥ १ ॥ ममभैरवरूपस्यमन्त्रःपूर्वमयोदितः ॥ रूपञ्चोक्तम्पूजनेषुत्रिपुरायाःक्रमस्मृतः॥२॥ महाभैर
 वविद्महेकालरुद्रायधीमहि ॥ तन्नःकामोभैरवस्तुक्छेदीन्नित्यम्प्रचोदयात् ॥३॥ एषाभैरवरूपस्यगायत्रीमेप्रष्टिता ॥ यथेष्टमां
 समद्यादिभोजनादिमयाधृतः ॥४॥ महाभैरवकायोयन्तथास्त्रीरतिसङ्गमे ॥ अयन्तुवाम्यभावेनपुज्योमद्यादिभिःसदा ॥५॥
 वामःकायोब्राह्मणोपिमांसमद्यादिमुक्तये ॥ कृतोमहामोहनामाचार्यकादिप्रवर्तकः॥६॥ विष्णोर्वर्मात्मिकामूर्तिर्नारासिंहा
 हूयाभवत् ॥ सतुदाक्षिण्यवामाभ्याम्पूजनीयःसदाबुधैः ॥७॥ तथैवबालगोपालमूर्तिर्जरायुवेष्टिता ॥ मद्यमांसासनोभोगी
 लोलुपस्त्रीषुसर्वदा ॥ ८ ॥ बह्वस्तुचण्डिकादेव्यावामिकामूर्तयःस्मृताः ॥ लक्ष्म्यास्तुवामिकामूर्तिरुक्तादहनभैरवी ॥९॥
 याग्निदाहंपुरग्राममन्दिरेष्वकरोदियम् ॥ सुपूजितामहालक्ष्मीदेहन्यासात्तुपूजयेत् ॥ २१० ॥ वाग्भैरवीसरस्वत्यावामिका
 मूर्तिरिरीरिताः ॥ तस्यामन्त्रम्पुराप्रोक्तंशुक्लवर्णात्तुसास्मृता॥११॥ मध्यायास्त्रियापुरायास्तरूपन्ध्यानमिहोच्यते ॥ पूजाक्रम

पु०

अ.७८

२५०

स्तथैवोक्तः सर्वत्रैवतुभैरव ॥ १२ ॥ मार्त्तण्डभैरवोनाममूर्तिः सूर्यस्यकीर्तिता ॥ गणेशस्याग्निवेतालः कथितो वामनामकः ॥
 ॥ १३ ॥ एतेवाम्येनभावेनपूजनीयाविशेषतः ॥ त्रिधाद्यस्तु यथापूर्वत्रमयैर्बलवैस्तथा ॥ १४ ॥ वान्तैर्द्विरेफैः सर्वत्रय
 थाकृत्वा तथा तथा ॥ अनुस्वारविसर्गाभ्याम्प्राक्शेषौपरिकीर्तितौ ॥ १५ ॥ मध्येतुकेवलाः पूर्वसानुस्वारविसृष्टिभिः ॥ प
 श्चाद्वित्रिक्रमाद्यस्तु वर्णैरेकेनचैवहि ॥ १६ ॥ व्यस्तैः समस्तैरपि च दकारादिषु सूर्युतैः ॥ आद्यायास्त्रिपुरायास्तु मन्त्रवद्योजितै
 स्तथा ॥ १७ ॥ तथा त्रिपुरभैरव्यामन्त्रवच्चाक्षरैरपि ॥ १७ ॥ त्रिश्चतुर्दशभिः कृत्वा ङादींस्त्रीस्तु विशारयेत् ॥ द्वितीयं द्विगुण
 ङ्कृत्वा शेषे त्रादौ च योजयेत् ॥ १८ ॥ विंशतिस्तु सहस्राणि शेषे चापि त्रयोदश ॥ आद्यमाद्यन्ततः प्रोक्तं वाग्भवाद्यन्ततीयकम् ॥
 ॥ १९ ॥ एवञ्च परमप्येतन्मन्त्राणाञ्च चतुष्टयम् ॥ एतज्ज्ञात्वा नरः कामानखिलान्प्राप्य सङ्गतः ॥ २० ॥ मृते देवीपुरय्या
 तिक्रमादेवतुभैरव ॥ यः सकृत्तुजपेदेतत्सकलमन्त्रसञ्चयम् ॥ २१ ॥ प्रथमं ङ्कामतो न्यस्य साधकस्तु त्रिभिर्दिनैः ॥ चिन्त
 यन्मनसा देवीं सम्यक्त्रिपुरभैरवीम् ॥ २२ ॥ सकामानखिलान्प्राप्य स्वरूपे मदनोपमः ॥ धार्मिको नृपतिर्भूयाद्वाह्मणो द्विजरा
 ट्भवेत् ॥ २३ ॥ आराधितशरीरस्तु पिशाचाद्यैस्सदैवहि ॥ नीरोगश्च चिरायुश्च बलवानपि जायते ॥ २४ ॥ एवन्त्रिपुरभैरव्या
 मया प्रोक्तस्त्वयङ्कमः ॥ वैष्णव्यान्तु महादेव्याः सहस्राणि तु षोडश ॥ २५ ॥ शृणु भैरवमन्त्राणि शिवैकाग्रमना पुनः ॥ अष्टोत्तर

का०

२५१

सहस्रन्तुचतुःषष्टिस्तथात्रयः ॥ २६ ॥ मन्त्राप्रोक्तमहादेव्यामूर्तिभेदेनताः पुनः ॥ अनुस्वारविसर्गायान्द्विगुणास्तेपुनः स
 माः ॥ २७ ॥ कादिव्यञ्जनसंख्येगादूर्द्ध्वधोव्यास्तभावतः ॥ द्वाभ्यान्त्रिभिश्चसततमुद्वरेन्मन्त्रवित्पुनः ॥ २८ ॥ अष्टावष्टौत
 तः कृत्वासमस्तव्यस्तसंख्यैः ॥ विस्वरैः सस्वरैश्चापिसानुस्वारविसर्गकैः ॥ २९ ॥ केवलैरपितत्रैवद्विव्यस्तैरन्तरस्तैथा ॥ ए
 वमष्टोत्तरय्यावत्संख्येगायोगभावतः ॥ ३० ॥ देव्यास्तुषट्पहस्राणिसहस्राणितथादश ॥ मन्त्रास्तुसङ्ख्ययाख्याताः क्रमाद्वे
 तालभैरव ॥ ३१ ॥ समस्तव्यस्तरूपेणवैष्णव्यायेमयोदिताः ॥ ताज्ञात्वामानवोयातिममैवसदनम्प्रति ॥ ३२ ॥ अष्टम्याश्च
 नवम्याश्चसहस्राणितुषोडश ॥ योजयेन्मन्त्राबीजानिसकृदेवतुभैरव ॥ ३३ ॥ ध्यायँस्तुवैष्णवामूर्तिन्तदेकाग्रमनाः शृणु ॥ न
 रराजोभवेद्भूमौपण्डितश्चातिहर्षितः ॥ ३४ ॥ चिरायुः सुखभोगीस्यादुद्रिक्तोबलवाहनैः ॥ तान्येवचाष्टधाजप्त्वासाव्यभौमो
 नृपोभवेत् ॥ ३५ ॥ गणाध्यक्षोमृतेसस्यात्ततोमुक्तिमवाप्नुयात् ॥ इतिसकलगुणौघैरस्तदोषस्तुनित्यंभवतिकलुषहन्ताश्री
 विवृद्धयैसुमन्त्रः ॥ सततमखिलवेत्तायोभवेदेतयोस्तुसचभवतिजितारीरोगशोकप्रमुक्तः ॥ ३६ ॥ इतिश्रीकालिकापुराणेअष्ट
 सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ निष्पन्द्वद्वादशभिर्लक्षैर्मन्त्रजपैस्तथा ॥ पुरश्चरेत्साधकस्तुकाममिष्टातिहे
 तवे ॥ १ ॥ जातीपुष्पश्चकुलमालतीपुष्पमेवच ॥ नन्द्यावर्तम्पाटलञ्चस्थितपद्ममतः परम् ॥ २ ॥ आज्यमन्त्रम्पायसञ्चदधिक्षी

पु०

अ. ७९

२५१

रन्तथामधु ॥ लाजाश्यापिसकर्पूराममीएवचतुर्दश ॥ ३ ॥ पुरश्चरणसम्भूतात्रिपुरायाःप्रकीर्तिताः ॥ द्वादशस्वेवलक्षेषु
जप्तेष्वपिचसाधकः ॥ ४ ॥ एतानिसर्वद्रव्याणिजुहुयादनलोज्वले ॥ लक्षत्रयन्तुयोजत्वापुरश्चरणमाचरेत् ॥ ५ ॥ सतु
साज्यंसकर्पूरश्चुहुयात्तुचतुष्टयम् ॥ दशभिर्नवलक्षेषुद्रव्यैर्मन्त्रीपुरश्चरेत् ॥ ६ ॥ जप्तेषुचाष्टभिःषट्सर्वैःसर्वत्रचाचरेत् ॥
हस्तमात्रन्तुकुण्डस्यात्पङ्कोणन्यङ्कुलादिकम् ॥ ७ ॥ त्रिपुरायास्तुमध्यायावालायाश्चसदैवहि ॥ तथात्रिपुरभैरव्याः
कुण्डमानम्प्रकीर्तितम् ॥ ८ ॥ चतुष्कोणम्भवेत्कुण्डहस्तमात्रद्वयेषुच ॥ अष्टाङ्गुलाधिकम्प्रोक्तंवैष्णव्यास्तुपुरश्चरे ॥ ९ ॥
त्रिकोणहस्तमात्रन्तुकामारुष्यायास्तुकुण्डकम् ॥ एवंसर्वत्रपञ्चानामासामपितथातथा ॥ १० ॥ संस्कुर्यादनलवृद्धंद्विवि
धिवद्वैष्णवीकृतौ ॥ कामारुष्यायास्तथाकुर्याज्यौतिष्ठौमादिवत्सुत ॥ ११ ॥ आदौत्रिपुरभैरव्याश्चतुर्भिर्दशभिस्त
था ॥ जुहुयादनलेष्टदेआहुतीश्चतुर्दश ॥ १२ ॥ पश्चात्तुमूलमन्त्रेणअष्टोत्तरशतत्रयम् ॥ होमंयन्नववातेनशतानिनव
वाथवा ॥ १३ ॥ जपान्तेतुबलिन्दद्याद्वैष्णव्याबलिदानतः ॥ रत्नकर्पूरकनकान्यत्रैवगुरुदक्षिणाः ॥ १४ ॥ अलाभद
धिपुष्पाज्यालाजैर्द्व्याःपुरश्चरेत् ॥ लाभेचतुर्दशद्रव्यैर्जुहुयाद्विधिपूर्वकम् ॥ १५ ॥ अस्यायन्त्रंरहस्येनशृणुवेतालभैर
व ॥ यत्कृत्वैवाखिलाङ्कामाल्लभतेनरसत्तम् ॥ १६ ॥ पङ्कोणमण्डलङ्कृत्वातेतुकोणत्रयलिखत् ॥ मन्त्रन्त्रिपुरभैरव्यात्रिव

का०
२५२

र्णान्तुततस्त्वधः ॥ १७ ॥ आद्यायास्त्रिपुरायास्तुत्रिबीजानिलिखेदनु ॥ मध्याबीजत्रयम्मध्येलिखित्वापीठयन्त्रके ॥ १८ ॥
सर्वैस्तुमातृकावर्णैस्त्रिधासर्वेष्टयेदनु ॥ लाक्षारसैर्लिखित्वातुत्रिलोहैर्व्येष्टयेत्ततः ॥ १९ ॥ तद्वार्य्यम्मूर्द्धिसततन्तेनसर्व
जयीभवेत् ॥ रूपवान्बलवान्वाग्मीधनरत्नयुतःसदा ॥ २० ॥ दीर्घायुःकामभोगीचसुप्रजःसचजायते ॥ मध्येबीजलि
खित्वैकम्मूर्द्धिचाधस्तथापरम् ॥ २१ ॥ आद्यायास्तद्वेवात्रभैरव्यास्तद्वेदेहि ॥ इमानिषट्कमन्त्राणिक्रमाद्वेतालभैरव ॥ २२ ॥
पूर्व्ववत्सैर्लिखित्वैवसर्वेष्टयाथत्रिलोहकैः ॥ वामेबाहौदक्षिणेचहृदिक्ण्ठेकरेतथा ॥ २३ ॥ मूर्द्धिधार्याणिक्रमतःफलमेत
च्चतद्वयम् ॥ सम्पत्सौभाग्यसंस्तम्भवशीकरणमोहनम् ॥ २४ ॥ कवित्वमथसर्व्वत्रभवेदेतन्नसंशयः ॥ यन्त्रमन्त्राणितन्त्रा
णित्रैपुराणितुभैरव ॥ २५ ॥ सपञ्चसद्वहस्त्राणिमन्त्रौघैस्त्रिगुणीकृतैः ॥ तज्ज्ञात्वापूजकोधीमान्परत्रेहनसीदति ॥ मन्त्रौघैस्त
त्रमन्त्रैरविचलितपदन्त्रैर्पुरय्यैत्प्रधानय्यैद्विप्राघैरदेयव्यिगतभयपदय्यैकवित्वप्रदात् ॥ २६ ॥ त्रैवर्गीयन्त्रिरूपन्त्रिदिवमथ
सुरायत्रसन्तित्रयोपितज्ज्ञानौघैःसुभूतंसकलशुभफलय्यैन्महस्रैर्पुरारूपम् ॥ २७ ॥ कवचन्त्रिपुरायास्तुशृणुवेतालभैरव ॥
यज्ज्ञात्वामन्त्रवित्सम्यक्फलमाप्नोतिपूजने ॥ २८ ॥ उपचाराःपुराप्रोक्तायेनएवात्रपूजने ॥ प्रतिपत्तिस्तुसैवात्रकीर्तितानित्य
पूजने ॥ कवचस्यचमहात्म्यमहंब्राह्मणकेशवः ॥ २९ ॥ वक्तुंमस्त्वनन्तोपिबहुजिह्वःकदाचन ॥ क्रव्याद्वयनलभतेतथातोयप

पु०
अ. ७९

२५२

रिष्ठवे ॥ ३० ॥ कवचस्मरणादेवसर्वाकल्याणमाप्नुयात् ॥ त्रिपुराकवचस्यास्य ऋषिर्दक्षिण उच्यते ॥ ३१ ॥ छन्दश्चि
 त्ब्राह्म्यम्प्रोक्तन्देवीत्रिपुरभैरवी ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणां विनियोगस्तु साधने ॥ ३२ ॥ यथाद्यात्रिपुराख्याया बीजानि
 क्रमतः सुत ॥ नामतो वाग्भवा दोनिकीर्तितानि मया पुरा ॥ ३३ ॥ तथा त्रिपुरभैरव्या बीजानामपि नामतः ॥ वाग्भवः का
 मराजश्च तथा त्रैलोक्यमोहन ॥ ३४ ॥ अवतु सकल शीर्षं वाग्भवे वाचमुग्रानि खिलरचितकामान्कामराजो वतान्मे ॥ स
 कलकरणवर्गण्डामरः पातु नित्यन्तनुगतबहुतेजोवर्द्धयन्बुद्धिहेतुः ॥ ३५ ॥ कूटैस्तु पञ्चभिरिदं दत्तं सद्यन्त्रमन्त्रततो नुस
 ततम्ममतेज उग्रम् ॥ तेजो मयम् महति नित्यपरायणस्थन्तन्मे हृदि प्रवितन्तनुतां सुबुद्धिम् ॥ ३६ ॥ आधारे वाग्भवः पा
 तु कामराजस्तथा हृदि ॥ भ्रुवोर्मध्ये च शीर्षे च पातु त्रैलोक्यमोहना ॥ ३७ ॥ विततकुलकलाज्ञा कामिनी भैरवी या त्रिपुरपु
 रदहाख्या सर्वलोकस्य माता ॥ वितरतु मम नित्यन्नाभिपद्मे सकुक्षौ वनगत वनितानां रोगहानिं सुखञ्च ॥ ३८ ॥ योगैर्ज
 गन्ति परिमोहयती वनित्यञ्जागर्तिया त्रिपुरभैरवभाविनीति ॥ सा यश्च भावकलिता मम पञ्चभागेनासाक्षि कर्णरसना त्वचि
 पातु नित्यम् ॥ ३९ ॥ आद्यातु त्रिपुरे मय्या मध्याया कामदायिनी ॥ त्रिधातुन वतान् त्रित्वं देवी त्रिपुरभैरवी ॥ ४० ॥ उद
 यदशिसदामां पातु बालातु माता धमदिशि मम मध्या भद्रमुग्रं विदध्यात् ॥ वरुणपवनकाष्ठामध्यतो भैरवी मामवतु सकलरक्षा

का० २५३ कुर्वतीसुन्दरीमे ॥ ४१ ॥ महायोनिर्महायोनेर्विश्वयोनिःसदैवतु ॥ सापातुत्रिपुरानित्यंसुन्दरीभैरवचया ॥ ४२ ॥ पु०
 २५३ ललाटेसुभगादेवोपूर्वस्यान्दिशिकामदा ॥ नित्यन्तिष्ठतुरक्षन्तीसदात्रिपुरसुन्दरी ॥ ४३ ॥ भ्रुवोर्मध्येतथाग्नेयान्दिशि अ.७९
 मान्त्रिपुरामया ॥ वर्द्धयन्तीभगगणामाप्तात्रिपुरभैरवी ॥ ४४ ॥ वदनेदक्षिणस्याश्चदिशिमाभगसर्पिणो ॥ त्रिपु
 रायमदूतादीन्वारयन्तीसदावतु ॥ ४५ ॥ कर्णयोःपश्चिमायाश्चदिशिमाभगमालिनी ॥ अयोनिजाजगद्योनिर्बालामा
 त्रिपुरावतु ॥ ४६ ॥ अनङ्गकुसुमाकण्ठेप्रतीच्यान्दिशिसुन्दरी ॥ त्रिपुराभैरवीमायानित्यम्पातुमहेश्वरी ॥ ४७ ॥ हृदिमारु
 तकाष्ठायान्देवीचानङ्गमेखला ॥ नाभावुदोच्यान्दिशिमाम्मातङ्गीत्रिपुरापरा ॥ ४८ ॥ अनङ्गमदनादेवोपातुत्रिपुरभैरवी ॥ ऐ
 शान्यान्दिशिलिङ्गेचमदविभ्रममन्थरा ॥ ४९ ॥ वाग्वादिनीरक्षतुमांसदात्रिपुरभैरवी ॥ गुदमेढान्तरेपातुरतिस्त्रिपुरभैरवी ॥
 हृदयाभ्यन्तरेप्रीतिःपातुत्रिपुरसुन्दरी ॥ ५० ॥ भ्रूनासयोर्मध्यदेशेनित्यम्पातुमनोभवः ॥ द्वावणःशत्रुनःपातुवाणीमान्दुर्ग
 मूर्धनि ॥ ५१ ॥ क्षोभणोमांसदापातुक्रव्याभ्यानिष्टभीतितः ॥ वशीकरणवाणीमामश्रितःपातुराजतः ॥ ५२ ॥ आकर्षणा २५३
 हृयोवाणीमाम्पातुशस्त्रघाततः ॥ मोहनःसर्वभूतेभ्यःपिशाचेभ्योजलात्तथा ॥ ५३ ॥ नित्यम्पातुमहाबाणस्तन्वानःकाममुत्त
 मम् ॥ मालामांशास्त्रबोधायशास्त्रवादेसदावतु ॥ ५४ ॥ पुस्तकम्पातुमनसिसङ्कल्पव्यर्द्धयन्मम ॥ वरःपातुसदास्थान्निस्थामते

जोविवर्द्धयन् ॥ ५५ ॥ प्रभयश्चाभयन्धतांसर्वेभ्योभूतिभावनम् ॥ उर्द्धाधोभावभूतस्थिततरणैरक्तकीर्णासुचक्राका
 लाग्निप्रख्यरोचिःसकलसुरगणैरर्चितामुण्डमाला ॥ ज्ञानध्यानैकतानाप्रबलबलकरन्तत्त्वभूतप्रतिष्ठम्पातादूर्द्धतथाधःसक
 लभयभूतोभोगभीरोस्तुविद्या ॥ ५६ ॥ भूःपातुहृदिमात्रित्यंसःशोर्षेपातुनित्यशः ॥ वःपातुगुह्यदेशेमांसौःपातुकण्ठपार्श्व
 योः ॥ ५७ ॥ वकारोममनाडीपुशिरःसौःपातुसर्वदा ॥ शक्रःपातुसदाकाशेब्रह्मारक्षतुसर्वतः ॥ ५८ ॥ विद्याविद्याभाविनी
 कामरूपास्थूलासूक्ष्मामाययादिमाया ॥ ब्रह्मेन्द्राद्यैरर्चिताभीतिहन्त्रीरक्षाङ्कुर्यात्सर्वतोभैरवीमाम् ॥ ५९ ॥ आद्याम
 ध्याभाविनीनीतियुक्तासम्यज्ज्ञानज्ञेयरूपापराया ॥ आदावन्तेमध्यभागेवतारापायाद्देवीत्रैपुरीभैरवीया ॥ ६० ॥ यन्मन्त्र
 भागतन्त्राणांयन्त्राणामपिकेशवः ॥ ६१ ॥ ब्रह्मारुद्रश्चजानातितत्त्वन्नान्योनमोस्तुताम् ॥ ६२ ॥ त्वम्ब्रह्माणिभवानि
 विश्वभवितुर्लक्ष्मीरतिर्योगिनीत्वव्वाङ्गीसुभगाभवायुतयुगम्मन्त्राक्षरन्निष्कलम् ॥ वर्णास्तेनिखिलास्तनावचलितस्त्वङ्का
 मिनीकामदात्वंदेवित्रिपुरेकवित्वममलंसौभाग्यमुच्चैःकुरु ॥ ६३ ॥ इदन्तुकवचन्देव्यायोजानातिसमन्त्रवित् ॥ ६४ ॥
 नाधयोव्याधयस्तस्यनभयश्चसदाकचित् ॥ इतितेपरमङ्कुर्यमारुयातंकवचम्परम् ॥ ६५ ॥ तम्भजस्वमहाभागततःसि
 द्विमवाप्स्यसि ॥ इदम्पवित्रम्परम्पुण्यंकीर्तिविवर्द्धनम् ॥ ६६ ॥ त्रिपुरायास्त्रिमूर्तेस्तुकवचम्पयकोदितम् ॥ यःपठेत्प्रा

का० तत्स्थायसप्राप्नोतिमनोगतम् ॥ ६७ ॥ लिखितङ्कवचयैस्तुकण्ठेगृह्णातिमन्त्रवित् ॥ नतस्यगात्रङ्कन्तन्तिरणेशस्त्राणिभै
 २५४ रवा॥सङ्गामेशास्त्रवादेचविजयस्तस्यजायते ॥ ६८ ॥ इदङ्कवचमज्ञात्वायोजपेन्निपरात्ररः ॥ सशस्त्रघातमाप्नोतिभैरवीसुन्दरी
 मपि ॥ ६९ ॥ बीजमुच्चारयेत्स्वस्थोगतवाग्दोषनिश्चितः ॥ सय्यैगबोधःप्रत्येकभेदश्रवणगोचरः ॥ ७० ॥ यथैवजायतेस
 म्यक्यज्ञादिदोषवर्जितः ॥ यस्योच्चारणकृत्येतुसय्यैगोबोधदूषणम् ॥ ७१ ॥ प्रत्येकभिन्नताबोधःसकुष्ठोजायतेनरः ॥ न्या
 सानाम्प्रचुरत्वेतुफलानामपिभूरिता ॥ ७२ ॥ उक्तन्यासोनहित्याज्योत्थधिकन्तुसमाचरेत् ॥ मयोक्तन्यासमज्ञात्वानकृत्वा
 वाप्रमादतः ॥ ७३ ॥ यःकुर्यात्पूजनन्देव्याआप्नुयात्समहापदम् ॥ मन्त्राक्षरस्यविन्यासःसर्वमन्त्रेषुकीर्तितः ॥ ७४ ॥ वैष्ण
 वेचाथवारौद्रेमहाभागेथवापुनः ॥ मन्त्रेकलेवरगतेमहामायाःप्रपूजने॥ ७५ ॥ मन्त्रत्रयासेनवाकुर्यात्कुर्व्याद्वा अन्यत्रवाचरेत् ॥
 अङ्गरागेषुसिन्दुरम्पानेषुमदिरातथा ॥ ७६ ॥ वस्त्ररक्तन्तुकौशेयन्त्रिपुराप्रतीतिदम्मतम् ॥ त्रयोदोषाःप्रदातव्याःपञ्चवासप्त
 भैरव ॥ ७७ ॥ इतो न्यूनतन्त्रप्रदद्यात्त्रिपुरायैकदाचन ॥ मल्लिकामालतीकुन्दवक्त्रोद्वेगःसिताम्बुजम् ॥ ७८ ॥ शुक्लपुष्पाणित्रि
 पुराप्रतीतिदानितुभैरव ॥ रक्ताम्बुजयैवारक्ताकरवीरोथकोमलः ॥ ७९ ॥ रक्तेत्रिपुरभैरव्याःप्रतीतिदाःस्त्रहेकाञ्चनैः ॥ इदन्तेक
 थितम्पुत्रसङ्क्षेपादेवभैरव ॥ ८० ॥ अवाप्यसिद्धिम्परमांस्वयव्विस्तारयिष्यसि ॥ आराध्यत्वम्महामायामवाप्यचगणेशता

पु०

अ. ७१

२५४

म् ॥ ८१ ॥ कल्पमन्त्रौघमन्त्राणां भविष्यसिवितानकः ॥ अस्यास्त्रिपुरभैरव्याः शुक्लरूपाणियानितु ॥ ८२ ॥ तानिसार
 स्वतारुयानिमन्त्राः सम्यगुदीरिताः ॥ सरस्वतोतुथादेवीत्रीणापुस्तकधारिणी ॥ ८३ ॥ स्रक्कमण्डलुहस्ताचदक्षिणेशु
 क्तवर्णिका ॥ महाचेलस्यपृष्ठस्थासितपद्मोपरिस्थिता ॥ ८४ ॥ शुक्लवर्णाशुक्लवस्त्राशुक्लाभरणभूषिता ॥ तस्यास्तुवाग्भ
 वाद्याभ्यान्नेत्रबीजद्वितीयकम् ॥ ८५ ॥ कृत्वान्तेनियोज्यैवमन्त्रमप्राक्प्रतिपादितम् ॥ वरदाभयहस्ताचमालापुस्तकधा
 रिणी ॥ ८६ ॥ शुक्लपद्मासनगतासापरावाक्सरस्वती ॥ मालाबीजाद्यक्षरन्तुद्विरुक्तञ्चार्द्धचन्द्रकम् ॥ ८७ ॥ मन्त्रमस्याः
 पुराप्रोक्तन्तन्त्रंसामान्यमीरितम् ॥ एषातुयारक्तवर्णामुण्डमालाविभूषिता ॥ ८८ ॥ तस्याः प्रोक्तः पुरामन्त्रः सातुवृद्धासर
 स्वती ॥ शष्पामन्त्रस्तथैतस्यास्त्रयोदशनिरूपणे ॥ ८९ ॥ एताः कवित्वशास्त्रौघतत्त्ववादविनिश्चये ॥ सुखसम्पत्कराप्रो
 क्तानित्यमेवतुभैरव ॥ ९० ॥ अस्याप्यस्तैः समस्तैश्च शुक्लरक्तादिभेदतः ॥ चतुःषष्टिमूर्तयश्च त्रैपुरादुतवाग्भवम् ॥ ९१ ॥ म
 हामायायोगनिद्रामूलभूताजगत्प्रसूः ॥ जगन्माताजगद्धात्रीविद्याविद्यापरात्मिका ॥ ९२ ॥ तस्याएवमहाभागत्रिपुराद्या
 विभूतयः ॥ प्रस्तुताः कथितानित्यन्ताः स्वयङ्मतएवहि ॥ ९३ ॥ इतितेकथितम्पुत्रमहादेव्याः मनोहरम् ॥ रहस्यव्यामदाक्षि
 ण्यमन्त्रसिद्धिशृणुष्वमे ॥ ९४ ॥ इति श्रीकालिकापुराणे त्रिपुराकवचमेकोनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ श्रीभगवानु

का०

२५५

वाच ॥ ॥ मन्त्रशुद्धिमवैक्ष्यैवगृहीयान्मन्त्रमुत्तमम् ॥ तत्रसिद्धंसुसिद्धश्चसाध्यशात्रत्वमेवच ॥ १ ॥ मन्त्रश्चतुर्विधमप्रोक्तं
 द्विद्वक्षरभेदतः ॥ वर्णक्रमःशाश्वतस्तुयोमयाभाषितंपुरा ॥ २ ॥ तमादौभैरवंज्ञात्वापश्चाच्चक्रंशृणुष्वमे ॥ वर्णानान्त्युगादी
 नाव्यैष्णवीतन्त्रसञ्ज्ञकः ॥ ३ ॥ यःप्रोक्तोभून्महामन्त्रस्तस्यासन्यक्षराणितु ॥ मूलभूतानितान्येवततोन्यानांपवर्द्धयेत् ॥
 ॥४॥ अकारश्चककारश्चटकारैतथैवच ॥ तपकारौयकारश्चवर्गाद्याःपरिकीर्तिताः ॥५॥ आइर्ऋऌउइउऋलृएतेदीर्घादी
 र्घकाः ॥ एऐओऔविसर्गश्चबिन्दादिर्ध्याज्ञिकस्तथा ॥६॥ धनेरन्तरजाश्चेतिकीर्तितास्तुस्वराअमी ॥ स्वकारश्चगकारश्चघ
 ङोवर्गःप्रकीर्तितः ॥७॥ व्यञ्जनककारादिछजौटकाजौपरस्मृतः ॥ उकारश्चडकारश्चभैरवशब्दादिरेवच ॥८॥ णकारान्त
 तृतीयोयव्यङ्गादिःप्रकीर्तितः ॥ थकारश्चदकारश्चधर्मशब्दादिरेवच ॥ ९ ॥ नवशब्दस्यचैवादिश्चतुर्थोवर्गउच्यते ॥ फ
 लशब्दस्ययश्चादिवहुशब्दादिरेवच ॥१०॥ भकारोमनशब्दादिःपञ्चमोवर्गउच्यते ॥ यकारश्चरकारश्चलकारोवस्तथैवच ॥
 ॥११॥ एभिश्चतुर्वर्गोयंपष्ठोभैरवउच्यते ॥ शषसाहःक्षकारश्चसयोङपरिवेदकः ॥१२॥ पञ्चभिःशेषस्तुवर्गोयंसप्तमःपरिको
 र्तिताः ॥ सव्योङायोगसल्लोमप्रतिलोमैरिमेसुत ॥१३॥ वर्णायुर्मन्त्रनामादौवाङ्मात्रेपिचभैरवा ॥ चतुर्वर्गाप्रदावर्णासुखदुःखक
 रास्तथा ॥१४॥ रोगश्चतेजसम्पूज्यपूजकाःपरिकीर्तिताः ॥ अहंविष्णुश्चब्रह्माचगाधत्रीब्रह्मातृकाः ॥१५॥ अपरम्ब्रह्मवर्णा

पु०

अ.८०

२५५

र्थेपरब्रह्मसुखप्रदम् ॥ अपरब्रह्मकुशलःपरम्ब्रह्माधिगच्छति ॥ १६ ॥ सिसृक्षुरीश्वरोवर्णाजगन्तिस्वेच्छयापुनः ॥ ससज्जं
 ममवक्तेतांब्रह्मवक्तेचवैन्यधात् ॥ १७ ॥ अहन्तुसकलान्वर्णान्यस्यभैरवतन्त्रकम् ॥ अकारस्तुबहुलम्पुत्रज्ञानमार्गविवर्धय
 न् ॥ १८ ॥ तइमेगदितावर्णामयावर्णविनिश्चये ॥ मन्त्रशुद्धिविवेकार्थवर्णचक्रन्ततःशृणु ॥ १९ ॥ शक्तिशम्भुस्वरूपिण्यौरेखेद्वे
 प्रथमन्यसेत् ॥ तन्मध्यतःपुनारेखेविष्णुलक्ष्मीतलेतथा ॥ २० ॥ तयोस्तुरेखयोर्मध्येद्वेरेखेसमतोन्यसेत् ॥ तस्यचक्रस्यचारेषु
 रेखास्तुपरिसङ्ख्यया ॥ २१ ॥ चतस्रस्तुप्रदातव्याःस्वरमध्येतुभैरव ॥ भिन्नानाञ्चतथावर्णान्सन्धयोष्टौप्रकीर्तिताः ॥ २२ ॥ ने
 मयस्तुचतस्रोस्यसन्धिमध्येषुकीर्तिताः ॥ अष्टारस्यैतच्चक्रश्चतुर्नेमिसमन्वितम् ॥ २३ ॥ बहिर्व्येष्टनसंयुक्तवर्णचक्रप्र
 कीर्तितम् ॥ मेषादीनाञ्चराशीनामुदयास्तप्रतिज्ञया ॥ २४ ॥ इदमेवभवेश्चक्रज्ञानश्रीवृद्धिकारकम् ॥ इदञ्चक्रलिलैखित्वा
 तुसमभूमावुदङ्मुखः ॥ २५ ॥ प्राङ्मुखोवालिखेद्वर्णाञ्छुचिरिष्टन्नमङ्गुरुम् ॥ प्रदक्षिणलिलैखेत्तस्मिन्वर्णांस्तेष्वेवतुक्रमा
 त् ॥ २६ ॥ पुरोनेमावकारान्तरकारश्चापिवैलिखेत् ॥ अकारवर्जयेद्दीर्घमीकारश्चस्वरेषुवै ॥ २७ ॥ आकारादिक्षका
 रान्तंक्राइनत्रणवर्जितम् ॥ प्रदक्षिणक्रमादेवलिखित्वावर्णसञ्चयम् ॥ २८ ॥ स्वस्वनामाद्यक्षरंगृह्यकुर्यात्तुगणनक्रमम् ॥
 मन्त्रस्याद्यक्षरग्यावत्सिद्धाद्यन्तत्रयोजयेत् ॥ २९ ॥ नवैकपञ्चकोसिद्धःसाध्यःषड्युग्मपङ्क्तिषु ॥ त्रिसप्तैकादशेष्वेवसुसिद्ध

का०
२५६

परिकीर्तितः ॥ ३० ॥ द्वादशाष्टचतुर्थेषु शास्त्रेषु परिकीर्तितः ॥ सिद्धेनेवा विरात्सिद्धिः साध्याः कालेन सिध्यति ॥ ३१ ॥ क
मात्राशयतेश्चतुःसुसिद्धः सिद्धे दोचिरात् ॥ यवैर्णक्रमः प्रोक्तो मन्त्रे दाक्षिण्यगोचरे ॥ ३२ ॥ वाम्याराधनमन्त्रेषु क्रमं शृण्वि
हभैरेव ॥ ऋलृद्वयं ङअणनावज्ज्याश्च वर्णगोचरे ॥ ३३ ॥ लिखेद्वामक्रमेणैव तत्र वर्णान्स्तु मन्त्रवित् ॥ नृसिंहाक्षं वराहा
णां प्रासादप्रणवस्य च ॥ ३४ ॥ एकाक्षरद्व्यक्षराणां त्रिसिद्धादिविचिंतनम् ॥ बीजेषु चापि सर्वेषु दीक्षार्थेषु च भैरेव ॥ ३५ ॥ सिद्धा
दिचिन्तानोकार्याग्रात्यास्तु दशवश्यकम् ॥ सुसिद्धं ह्यमदग्राह्यं साध्यसिद्धविचारणात् ॥ ३६ ॥ नग्राह्यः शात्रवो धोरैर्गृही
त्वा प्रोतिचापदम् ॥ यो यस्यैकाक्षरो मन्त्रस्तन्नाम्ना सति गद्यते ॥ ३७ ॥ सहितश्चन्द्रविन्दुभ्यान्तद्वीजमिति गद्यते ॥ तथा
शक्रो नकारस्यात्सार्द्धचन्द्रः सविन्दुकः ॥ ३८ ॥ स एव शक्रबीजं स्यात्तथान्यत्रापि योजयेत् ॥ मन्त्रे द्वारेषु सर्वत्र परतः
परतः पुरः ॥ ३९ ॥ पूर्वतोऽपि परेकार्यमनुक्तः पूर्वपक्षकः ॥ यदा षोडशसाहस्रव्यैर्णव्यामन्त्रसञ्चयम् ॥ ४० ॥ चक्रे निरी
क्ष्यते तत्र षोडशारस्तु चक्रकम् ॥ विंशतिस्तु सहस्राणि त्रिपुरायाय देक्षते ॥ ४१ ॥ द्वात्रिंशस्तत्र चक्रं ह्येव नीयं सदा बुधैः ॥ इद
मेव महाचक्रं षोडशारादिकं ह्युच्यते ॥ ४२ ॥ कुर्यादधिकरेखाभिर्मन्त्रशुद्ध्यन्तरे सुत ॥ इयन्ते कथिता पुत्रमन्त्रसिद्धिरभीष्टदा
॥ ४३ ॥ जानाति सम्यक् यद्दमांसजयी काममाप्नुयात् ॥ रहस्यम् परमम् पुत्रप्रयोगादिप्रकारतः ॥ ४४ ॥ वक्ष्यामि तत्स

पु०
अ. ८०

२५६

मासेनशृणुवेतालभैरव ॥ दन्तःपक्षबिडालस्यतत्त्वचापरिवेष्टितः ॥४५॥ निर्माल्येनतुवैष्णव्यातत्संवेष्टयगुणत्रयम् ॥ तत्त
 द्वावामसूत्रस्यतत्तन्मन्त्रमन्त्रितम् ॥ ४६ ॥ गृहीत्वादक्षिणेपाणौमन्त्राणांशतमादितः ॥ सञ्चयेदथवैष्णव्याअष्टम्यान्निय
 तेन्द्रियः॥४७॥ततस्तुदक्षिणेबाहौधार्यैयैन्त्रोत्तमम्बूधैः ॥ ततोद्वादशसिद्धिःस्याद्वर्त्ताचेत्राभितितिलीम् ॥४८॥जयःसद्भा
 मवादेषुशरीरस्याप्यरोगिता ॥ वशकृद्राजपुत्राणांराज्ञामपिचसन्ततम् ॥ ४९ ॥ भूतप्रेतपिशाचाश्चनोयान्तिनेत्रगोचरे ॥
 योषितांसमदानान्तुवशकृच्चिन्तनात्सकृत् ॥ ५० ॥ रुधिराणांश्लेष्मणाश्चधातूनांस्तम्भनन्तथा ॥ तेजसास्तम्भकश्चैवचक्षु
 स्तेजप्रदस्तथा ॥५१॥ मूर्द्धिपक्षबिडालस्यहस्तन्दत्वाशतत्रयम् ॥ वैष्णवीतन्त्रमन्त्रन्तुजप्त्वातंस्थापयेद्ब्रह्मे ॥५२॥तव्विडाल
 न्तुयापश्येन्मलिनीवनितासुत ॥ नापुत्रासाभवित्रीतुकदाचिदपिभैरव ॥ ५३ ॥ तादृक्पक्षबिडालन्तुयस्यतिष्ठतिमन्दिरे ॥ मृ
 तापत्यापितद्ब्रह्मेजोवपुत्राप्रजायते ॥५४॥ कोकिलोभृङ्गराजोवाचकोरोवाशुकोथवा॥वैष्णवीतन्त्रमन्त्रेणमन्त्रितोयत्रतिष्ठति
 ॥ ५५ ॥ विघ्नन्नमन्दिरेतस्यभवित्रस्तुप्रजाभवेत् ॥ नसर्पास्तत्रगच्छन्तिगताःखादन्तिनोनरान् ॥ ५६ ॥ नारीनन्वधकीतस्य
 मन्दिरेपिप्रजायते ॥ पञ्चमूर्तेश्चण्डिकायानिर्माल्यानिचपञ्चमः ॥ ५७ ॥ तेषांबलीनांमांसेनस्थाल्याम्पत्कादिनत्रयम् ॥ अ
 ष्टम्यांतत्पुनर्देव्यैदत्वातन्मन्त्रमन्त्रितैः ॥५८॥ तोयैरभ्युक्ष्यभूञ्जीयान्मनसाचिन्तयेच्छिवाम् ॥ तस्मिन्भुक्तेतुदीर्घायुर्जराशो

का०

२५७

कविर्वर्जितः ॥ ५९ ॥ तेजस्वोऽशत्रुदमनः कविर्वर्गमोचजायते ॥ ललाटे मूर्ध्नि कण्ठे च बाह्वोः पाण्योस्तथा हृदि ॥ ६० ॥ वैष्णवी
तन्त्रमन्त्रस्य यानि चाष्टाक्षराणि च ॥ लिखित्वा तानि चैतेषु स्थानेषु मन्त्रविद्वयः ॥ ६१ ॥ कुङ्कुमं क्षीरमलयजातपङ्कजैः सुया
वकैः ॥ अष्टम्यां संध्यतो भूत्वा नवम्यां प्रथमन्त्ररः ॥ ६२ ॥ प्रतिस्थानेन्यस्य करे मष्टावष्टौ जपेद्बुधः ॥ आवर्तनेन मन्त्राणान्ततो
नुपूजयेच्छिवाम् ॥ ६३ ॥ ततस्तस्मिन्दिने देवैर्विजातीयं मन्त्रत्रयम् ॥ दत्त्वा सहस्रमन्त्रस्य सङ्ख्यया जपमारभेत् ॥ ६४ ॥
जपान्ते तु हविर्भुक्ता सध्यतोरजनीनयेत् ॥ एवं सकृत्कृते पुत्ररगे तस्य पराजयः ॥ ६५ ॥ कदाचिदपिनो भूयान्न च वा देषु शास्त्र
तः ॥ विधिमेवं सकृत्कृत्वारणकाले यथा तथा ॥ ६६ ॥ सदा लिखेत्क्षत्रियस्तु विजयायरणेषु च ॥ अपरन्तुरणाष्टाङ्गद्वयमेतत्प्रकी
र्तितम् ॥ ६७ ॥ अनेनैव तु गुह्येन विजयीत्वम् भविष्यति ॥ इति नौकथितं सर्वङ्कुल्याद्गुह्यतरमशुभम् ॥ ६८ ॥ सुरवस
म्पत्करन्मन्त्रयन्त्रतन्त्रसमन्वितम् ॥ यच्छेत्तुन्निदशाः सर्वे नित्यं व्यञ्छन्ति चामृतम् ॥ ६९ ॥ तदिदन्ते समाख्यातम् पुत्रवे
तालभैरव ॥ एतत्सर्वत्रोद्भात्वा तत्त्वतः पुत्रभैरव ॥ ७० ॥ सकामान्खिलान्प्राप्य नित्यं कैवल्यमाप्नुयात् ॥ शृणोति यः सकृ
दिदङ्कथ्यमानो द्विजोत्तमैः ॥ ७१ ॥ न तस्य विघ्ना जायन्ते नापुत्रः स च जायते ॥ दीर्घायुर्वल्युक्तश्च नित्यम् प्रमुदितः कृती
॥ ७२ ॥ वाञ्छितार्थमवाप्नोहि देवी गृहमवाप्नुयात् ॥ गच्छन्तङ्कामरूपान्तःपीठग्रीलाचलाह्वयम् ॥ ७३ ॥ कामाख्यानि

पु०

अ. ८०

२५७

लयङ्कुलङ्कुलिकापीठसञ्ज्ञकम् ॥ आकाशगङ्गायत्रास्तितज्जलैरभिषिच्य च ॥ ७४ ॥ तत्राराधयतम्पुत्रौमहामायांजग
 न्मयीम् ॥ साप्रसन्नाचिराद्देवीवरदानौभविष्यति ॥ ७५ ॥ ॥ और्वउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वावृषभारूढस्तदावेतालभैरवौ ॥
 सपुत्रोतुपरित्यज्यतत्रैवान्तरधीयत ॥ ७६ ॥ ततस्तौनाटकशैलम्परित्यज्यतपस्विनौ ॥ आसेदतुर्महात्मानव्यसिष्ठम्ब्रह्मणःसु
 तम् ॥ ७७ ॥ सतुसन्ध्याचलगतस्तौदृष्ट्वासमुपस्थितौ ॥ सभाजयामासमुनिःशिष्यवत्तौहरात्मजौ ॥ ७८ ॥ ततस्तस्योप
 देशेनवसिष्ठस्यमहात्मनः ॥ जग्मतुस्तौमहाशैलत्रीलङ्कामाख्ययागतम् ॥ ७९ ॥ तत्रगत्वामहात्मानौवैष्णवीतन्त्रगोच
 रम् ॥ आदायजातान्तान्देवीमहामायांजगन्मयीम् ॥ ८० ॥ भैरवाख्यस्यलिङ्गस्यनिकटस्थौक्षिवात्मनः ॥ आकाशगङ्गामा
 स्नाव्यस्थण्डिलेमण्डलोत्तमम् ॥ ८१ ॥ विधायनरशार्दूलौजपतुर्मन्त्रमुत्तमम् ॥ तज्जहवाविधिवन्मन्त्रंसिद्धमष्टाक्षरात्मक
 म् ॥ ८२ ॥ वेतालस्यतथासाध्यमष्टलक्षणिसङ्ख्यया ॥ त्रिभिर्वर्षैस्तुलक्षणाञ्चतुर्णामन्ततस्ततः ॥ ८३ ॥ त्रिधापुरश्चरण
 श्रतौभक्त्यासमकुर्वताम् ॥ यद्यदोत्तरतन्त्रोक्तङ्कलोक्तम्पूजनेकृतम् ॥ ८४ ॥ तत्सर्वञ्चक्रतुस्तौतुतन्त्रिहायनसंवृतैः ॥
 कामाख्यात्रिपुरादीनामन्यासामपिपूजनम् ॥ ८५ ॥ सकृत्कृत्वापीठयात्राञ्चेरतुर्विधिवत्तदा ॥ एवन्तौबद्धकवचौकृतन्यासौ
 हरात्मजौ ॥ ८६ ॥ सुप्रीताचानुजग्राहमहामायाथतौतदा ॥ ध्यानस्थयोस्तुजपतोर्यजतोश्चजगन्मयी ॥ ८७ ॥ शिवलिङ्ग

का०

२५८

विनिर्भयतदाप्रत्यक्षताङ्गता ॥ तस्याविनिर्गतायान्तुशिवलिङ्गन्निधाभवत् ॥ ८८ ॥ भैरवोभैरवीचेतिहेरुकश्चतथात्रयः ॥
 तान्दर्शतदादेवीव्वेतालोभैरवस्तदा ॥ ८९ ॥ यथाध्यानगतादृष्टाबहिश्चापितथातथा ॥ तान्दृष्ट्वाचारुसर्वाङ्गीम्पीनोन्नत
 पयोधराम् ॥ ९० ॥ वरदाभयहस्ताञ्चसिद्धसूत्रासिधारिणीम् ॥ रक्तपद्मप्रतीकाशांसितप्रेतासनस्थिताम् ॥ ९१ ॥ निमी
 ल्यनयनद्वन्द्वन्तदावेतालभैरवौ ॥ त्राहित्राहिमहामायेत्यूचतुस्तौमुहुर्मुहुः ॥ ९२ ॥ ततस्तयामहादेव्यातेजसाप्यायितौतु
 तौ ॥ पस्पर्शवरहस्तस्यचाग्रभागेनवैष्णवी ॥ ९३ ॥ आप्यायितौततस्तौतुस्पृष्टावपितथापुनः ॥ आसेदतुश्चदेवत्वमनुष्य
 त्वविह्वयच ॥ ९४ ॥ देवभूतौतदातौतुमहामायाञ्जगन्मयीम् ॥ स्तुतिभिर्भुतिभिश्चेतितदातुष्टवतुःशिवाम् ॥ ९५ ॥ वेतालभै
 रवावूचतुः ॥ जयजयदेविसुरगणाञ्चितपापङ्कजेविश्वस्यभूतिभाविनिशशिमौलिकेलिविभाविनिगिरिजे ॥ ९६ ॥ नेत्रत्रयनिर्जि
 तविवस्वद्विधुवह्निकान्तितुलितकमलजे ॥ मध्यनेत्रनतधूमङ्गभक्तरक्तमतिचयज्वायकविमलजे ॥ ९७ ॥ आज्ञाचक्रान्तशा
 न्तनवणिकोटिकरोटितुल्यकान्तशान्तशशधरे ॥ बहुमायकायभोगयोगतरङ्गसारस्यपद्मवसुधरे ॥ ९८ ॥ त्रिनाडिनोतमध्य
 वद्विस्किरवल्लभशुभसुषुप्तसमाधारपरे ॥ विबुधरत्नविमोदिविश्वमूर्तिमहोमयानवसिषट्कधरे ॥ ९९ ॥ आदिषोडशचक्रवृ
 म्बितचारुदेहपीनतुङ्गकुचाचलाचलाङ्गितभूमिमध्यनागशाकगते ॥ सिद्धिसूत्रवराभयासिशान्तपातकपङ्कजातकमूलमणि

पु०

अ. ८०

२५८

चतुर्विह्युते ॥ १०० ॥ ॥ ज्ञानतालकमन्त्रतन्त्रयोगियोगनिबद्धसारभूतभङ्गविनोदकृते ॥ आत्मतत्त्वपरैकशाररत्नहारक
मुक्तिसूक्तिविवेकशितप्रेतरते ॥ १ ॥ रत्नसारसमस्तसङ्गतरङ्गरागवियोगिमन्त्रशान्तपूरविशेषकृते ॥ योगिनीगणनृत्य
भृत्यभावननिबद्धनद्धहारकङ्कणमुख्यभूषणपते ॥ २ ॥ सादृहासविनोदमोदितमुक्तकेशसुरेशनिबद्धदेहपुटे ॥ देहिदेविशोक
शोचनबन्धमोचननपापशापशुभगते ॥ ३ ॥ सर्वविद्यात्मिकांशुद्वामन्त्रयन्त्रमयींशिवाम् ॥ प्रणमामिमहामायाल्लोकेवेदे
चकिर्तिताम् ॥ ४ ॥ परापरात्मिकान्नित्यांसाध्याधरैकसंस्थिताम् ॥ कामाह्लादकरीङ्कान्तान्त्वान्नमामिजगन्मयीम् ॥ ५ ॥
प्रपञ्चपरमव्यक्तजगदेकविवर्द्धनीम् ॥ प्रभावेनार्द्धरक्ताङ्गीदेवितुभ्यन्नमोस्तुते ॥ ६ ॥ कामाख्यानित्यरूपाख्यामहामायास
रस्वन्ती ॥ बालक्ष्मीर्विष्णुवक्षःस्थानमावोत्थच्युतांशिवाम् ॥ ७ ॥ मन्त्राणियस्यास्तन्त्राणिसहस्राणिचषोडश ॥ मन्त्रयन्त्रा
त्मनेतुभ्यन्नमोस्तुममपार्थ्वति ॥ ८ ॥ इतिस्तुताततस्ताभ्याम्महामायाजगत्प्रसूः ॥ उवाचमुदिताचेतिवरञ्चरयतय्युवाम्
॥ ९ ॥ प्रत्यक्षतोमहामायाम्पूर्ववद्व्यानगोचराम् ॥ तौदृष्ट्वाभर्गतनयौप्राहतुश्चेदमुत्तमम् ॥ ११० ॥ ॥ वेतालभैर
वावूचतुः ॥ ॥ देव्यनेनशरीरेणभवत्याःशाङ्करस्यच ॥ प्रार्थयेशाश्वतींसेवान्नित्यय्यौवद्रविःशशि ॥ ११ ॥ नान्यव्वं
रंसाधयावोमायेत्त्वत्तो जगन्मयि ॥ अन्यथातवभक्त्यैवस्थास्यावोगिरिकन्दरे ॥ १२ ॥ एवमुक्ताततस्ताभ्याम्महामा

का०

२५९

याजगन्मयी ॥ एवमस्त्वितिचोवाचभवदेवम्मुहुर्मुहुः ॥ १३ ॥ एवंसिद्धिजगद्वात्रीप्रोक्तास्वस्याथचूचुके ॥ निष्पीड्य
सारयामासक्षीरधाराद्वयंशिवा ॥ १४ ॥ ततस्तुनिःसृतङ्गीरम्पाययामासभैरवम् ॥ वेतालश्चमहाराजपायतुस्तौचतत्तदा
॥ १५ ॥ पीत्वातौचतदाक्षीरन्देवत्वम्प्राप्यशाश्वतम् ॥ अजरौचामरौभूतौमहातेजस्विनौशुभौ ॥ १६ ॥ तस्यास्तुक्षी
रममृतन्तत्पीत्वातौमहाबलौ ॥ पीयूषपानात्सञ्जातौततस्तौप्राहवैष्णवी ॥ १७ ॥ गणानान्देवदेवस्यभवतश्चाधिपौयु
वाम् ॥ द्वाःस्थौचनित्यमासन्नौनन्दिवद्भवतंसुतौ ॥ १८ ॥ और्वउवाच ॥ इत्युक्त्वाहरसम्मत्यामहामायाजगन्मयी ॥ योगि
नोगणसम्युक्तातत्रैवान्तरधीयत ॥ १९ ॥ अन्तर्हितायान्तस्यान्तुतदावेतालभैरवौ ॥ मुदितौपरमप्रोतौकृतकृत्यौबभूव
तुः ॥ १२० ॥ अथागच्छदेवगणैःसार्द्धंसप्रमथोहरः ॥ सभाजयितुमत्यर्थम्पुत्रौवेतालभैरवौ ॥ २१ ॥ तावासाद्यमहादेव
स्तदानीलाह्वयङ्गिरिम् ॥ सकलन्दर्शयामासपीठन्तुस्थानभेदतः ॥ २२ ॥ कामाख्यायागुहान्तर्दर्शयित्वामनोभवाम् ॥ त
तःस्वीयाङ्कामगुहाञ्छायाञ्छत्रंस्वमालयम् ॥ २३ ॥ स्वकीयम्पञ्चमूर्तीनांसंस्थानश्चाप्यदर्शयत् ॥ कामरूपस्यसकलम्पी
ठन्देवमयन्तथा ॥ २४ ॥ प्रत्येकन्दर्शयामासक्रमतस्त्रिपुरान्तकः ॥ प्रथमङ्कुरतोयाख्यांसत्यगङ्गांसदाशिवाम् ॥ २५ ॥ पुण्य
तोयमर्याशुद्वान्दक्षिणाब्ध्येकगामिनीम् ॥ ततस्तुकामरूपस्यवायव्यान्त्रिपुरान्तकः ॥ २६ ॥ आत्मनोलिङ्गमतुलञ्जली

पु०

अ.८०

२५९

शारुयंव्यदर्शयत् ॥ यत्रनन्दीसमाराध्यमहादेवजगत्पतिम् ॥ २७ ॥ अभिन्ननशरीरेणगाणपत्यमवाप्नुयात् ॥ नन्दि
 कुण्डम्माहाकुण्डय्यत्रनन्दीपुराकरोत् ॥ २८ ॥ अभिषेकंलब्धवरंपीतंतोयमनुत्तमम् ॥ तत्रस्नात्वाचपीत्वाचकृतकृत्योनरो
 त्तमः ॥ २९ ॥ हरस्यसदनय्यातिनन्दिनोपिमहाश्रियः ॥ तस्यासन्नेमहादेवीन्नातिदूरेव्यवस्थिताम् ॥ ३० ॥ सिद्धेश्वरीय्यो
 निरूपाम्महामायाजगन्मयीम् ॥ त्र्यम्बकोदर्शयामासभैरवायमाहात्मने ॥ ३१ ॥ यत्रनन्दीमहामायामाज्ञयाशशिधा
 रिणः ॥ स्तुतिभिर्नैतिभिःपूज्यगाणपत्यमवाप्नुयात् ॥ ३२ ॥ सुवर्णमानसस्तत्रनदमुख्योमनोहरः ॥ नन्दिनोनुग्र
 हायाशुमानसारुयंसरस्तुतत् ॥ ३३ ॥ स्वागतश्चाज्ञयाशम्भोःपूर्वमेवतपस्यतः ॥ जटोद्भवातत्रनदीहिमवत्प्रभवाशुभा
 ॥ ३४ ॥ यस्यांस्नात्वानरःपुण्यमाप्नोतिजाह्नवीसमम् ॥ गौरीविवाहसमयेसर्व्वैर्मातृगणैकृतः ॥ ३५ ॥ जलाभिषेकोभर्ग
 स्यजटाजूटेषुयःपुरा ॥ तैस्तोयैरभवद्यस्माज्जटोदारुख्यानदीततः ॥ ३६ ॥ चैत्रेमासिसिताष्टम्यांस्नात्वायस्यान्नरोव्रजेत् ॥
 पूर्णायव्वानरश्रेष्ठशिवस्यसदनम्प्रति ॥ ३७ ॥ द्वापारस्यतुयागङ्गात्रिःस्रोतारुखासरिद्वरा ॥ हिमवत्प्रभवाशुद्वचन्द्र
 बिम्बाद्विनिर्गता ॥ ३८ ॥ यस्यांस्नात्वामहामाध्याम्मात्रयोनौनजायते ॥ चन्द्रसूर्य्यग्रहेस्नात्वाकैवल्यम्प्राप्नुयान्नरः ॥ ३९ ॥
 सितप्रभानामनदीमहादेवावतारिता ॥ हिमवत्प्रभवासापिसितादक्षसमुद्रगा ॥ १४० ॥ तस्यान्दशहरायान्तुदशम्यां

का० शुक्लपक्षके ॥ स्नात्वाविष्णुगृह्य्याँतिनरोवैमुकपातकः ॥ ४१ ॥ नवतोयानामनदीततःपूर्वस्थितापुरा ॥ नवन्नवन्नव
 २६० त्रित्यंकुर्वन्तीसापुनातिहि ॥ ४२ ॥ नवतोयाततःप्रोक्ताहिमवत्प्रभवैवसा ॥ तस्यांस्नात्वामहामाघ्यान्नरोगच्छतिदेवताम्
 ॥ ४३ ॥ सम्पूर्णमाघमासन्तुस्नात्वाविष्णुगृहं व्रजेत् ॥ तासान्नदीनान्तुपतिरगदोनामवैनदः ॥ ४४ ॥ पीठपूर्वस्थितः
 पुण्योब्रह्मपादसमुद्भवः ॥ हिमवत्प्रभवःसोपिदेवगन्धर्वतेवितः ॥ ४५ ॥ तत्रस्नात्वाचपीत्वाचनरोब्रह्मगृहं व्रजेत् ॥ का
 तिकंसकलम्मासय्योगदारुयेमहानदे ॥ ४६ ॥ स्नानङ्करोतिमनुजस्तस्यपुण्यफलंशृणु ॥ इहलोकेत्वरोगःसप्राप्य वैवोत्तमं
 सुखम् ॥ ४७ ॥ शेषेब्रह्मगृहंप्राप्यततोमोक्षमवाप्नुयात् ॥ नन्दिकुण्डेनरःस्नात्वानक्तङ्कुर्यात्तदानिशि ॥ ४८ ॥ ततःपर
 स्मिन्दिवसेगच्छेज्जलोशमन्दिरम् ॥ तत्रस्नात्वामहानद्याञ्जलोशमप्रतिपूज्यच ॥ ४९ ॥ तस्यान्निशिहविष्याशोसय्यैतस्ता
 त्रिशान्नयेत् ॥ ततोनुदिवसेप्राप्तेगच्छेत्सिद्धेश्वरींशिवाम् ॥ ५० ॥ ताम्पूजयेत्तथाष्टम्यामुपवासन्तथाचरेत् ॥ चतुर्भुजात्
 सादेवीपीनोन्नतपयोधरा ॥ ५१ ॥ सिन्दूरपुञ्जसङ्काशाधत्तेकर्त्रीञ्चखर्परम् ॥ दक्षिणेवामबाहुभ्यामभीतिवरदायिनी ॥ ५२ ॥
 जटामण्डितशीर्षाचरक्तपद्मोपरिस्थिता ॥ पञ्चाक्षरजपान्तादिर्मन्त्रोस्याःपरिकीर्तितः ॥ ५३ ॥ कामाख्यातन्त्रमेवास्याःपूजने
 तन्त्रमीरितम् ॥ एवङ्कृत्यानरोधीरःपुनर्य्योनौनजायते ॥ ५४ ॥ जमदग्न्यभयाद्गीताःक्षत्रियाःपर्वमेवये ॥ म्लेच्छछद्मान्युपादा

पु०

अ.८०

२६०

यजल्पीशंशरणङ्गताः ॥ ५५ ॥ तेम्लेछवाचःसततमार्यवाचश्चसर्वदा ॥ जल्पीशंसवमानास्तेगोपयन्तिचतंहरम् ॥ ५६ ॥
 तयेवतुगुणास्तस्यमहाराजमनोहराः ॥ तोषयित्वातथासर्वाञ्जल्पीशम्पूजयेन्नरः ॥ ५७ ॥ वरदाभयहस्तोयन्दिभुजःकुन्द
 सन्निभः ॥ तत्पुरुषस्यतुमन्त्रेणपूजयेद्देवमुत्तम ॥ ५८ ॥ एवम्पुण्यकरःपीठोजल्पीशस्यमहात्मनः ॥ एवञ्ज्ञात्वानरोयातिश
 ङ्करस्यपुरम्प्रति ॥ ५९ ॥ इतिकालिकापुराणेअशीतितमोध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वातुस
 र्व्वदमुत्तमंशङ्करस्यच ॥ भौरवस्यतुवेतालसहितस्यमहात्मनः ॥ १ ॥ भूयश्चसगरोराजामुनिमौर्व्वम्महामतिम् ॥ पप्रच्छामो
 दसंहृष्टसूनुदेहःतमुत्तमम् ॥ २ ॥ ॥ सगरउवाच ॥ ॥ विचित्रमिदमारुयातम्भगवन्मुनिसत्तम ॥ कामरूपस्यपीठस्यसं
 स्थानत्रिर्णयन्तथा ॥ ३ ॥ भूयश्चश्रोतुमिच्छामिविस्तरेणमहामते ॥ वायव्यस्याथमध्यस्यपूर्व्वभागस्यनिर्णयम् ॥ ४ ॥
 यथायस्मिन्निष्ठितोस्तिमहोदेवोम्बिकातथा ॥ तत्सर्व्वम्मुनिशार्दूलकथयश्रोतुमुत्सहे ॥ ५ ॥ ॥ और्व्वउवाच ॥ ॥ उक्तो
 वायव्यभागस्यनिर्णयोत्तमसत्तम ॥ नैर्ऋत्योत्तरमध्याद्रेःशृण्विदानीव्विनिर्णयम् ॥ ६ ॥ बहुरोकानामनदीकरतोयाप्रदक्षिणे ॥
 उत्तरश्रावणीचास्तेतत्पूर्व्वङ्कामरूपकम् ॥ ७ ॥ सुरसोनामजीमूतःकामरूपन्ततःस्थितः ॥ निःसृताबहुरोकेतिनदी
 तमस्मादृषप्रदा ॥ ८ ॥ आसन्नेसुरसारुयस्यशिवलिङ्गोमहावृषः ॥ माहेश्वरीतत्रदेवीयोनिमण्डलरूपिणी ॥ ९ ॥ स्ना

का०

२६१

त्वातुबहुरोकायामारुह्यसुरसाचलम् ॥ महावृषम्पूजयित्वा महादेवीम् महेश्वरीम् ॥ १० ॥ धूतपापोजितद्वन्द्वः पुनर्योनौ न
जायते ॥ चतुर्भुजो वृषारूढो वरदाभयशूलधृक् ॥ ११ ॥ शुद्धस्फटिकसङ्काशोजटावान्समहावृषा ॥ अघोरस्य तु मन्त्रेण
पूजास्य परिकीर्तिता ॥ १२ ॥ कामेश्वर्याः स्वरूपन्तु महेश्वर्याः प्रकीर्तितम् ॥ पूजापितद्वेवास्यास्तद्वत्फलप्रदायि सा ॥
॥ १३ ॥ तत्र वासिष्ठकुण्डन्तु वसिष्ठमुनिसेवितम् ॥ यत्र स्थितो वासिष्ठस्तु नरकेण निवारितः ॥ १४ ॥ अप्राप्य गन्तुं श्रीमूत
त्रीलास्यं शसवास्तु तम् ॥ स्वस्नानार्थं कुण्डं तत्र कुण्डं देवगणार्चितम् ॥ १५ ॥ तत्र स्नात्वा नरो याति नाकपृष्ठं यथेच्छया ॥
सुरसस्य च पूर्वस्यां कृत्वा साहयोगिरिः ॥ १६ ॥ कृत्वा साः स्वयं तत्र सत्यासहवसत्पुरा ॥ चन्द्रिकाख्या नदी यत्र तस्यां स्ना
त्वा दिव्यं व्रजेत् ॥ १७ ॥ चन्द्रिकाया न्नरः स्नात्वा सम्पूज्य कृत्वा ससम् ॥ भाद्रशुक्लचतुर्थ्यां तु निष्कलङ्को भवेन्नरः ॥ १८ ॥ पूर्ण
भाद्रपदमासश्चन्द्रिकाया न्नरोत्तमः ॥ स्नात्वा गच्छति भूतेशं दृष्ट्वैव कृत्वा ससम् ॥ १९ ॥ उत्तरस्त्राविणी नित्यं चन्द्रिकाख्या
सरिद्वरा ॥ नातिदूरे चन्द्रिकायाः पूर्वस्यां दिशि फेनिला ॥ २० ॥ सञ्ज्ञया सा सरिच्छ्रेष्ठा शतानन्दावतारिता ॥ ब्रह्मणो दु
हिता सा तु गङ्गा पर्वतसम्भवा ॥ २१ ॥ फेनिलाया न्नरः स्नात्वा ब्रह्मोत्थानदिने पुनः ॥ फाल्गुने मासिनरकं जित्वा स्वर्गमवा
प्नुयात् ॥ २२ ॥ ततः सिताहुया पूर्व सरिदुत्तरगामिनी ॥ तस्यां स्नात्वा महाचैव्याङ्गस्नानफलं भवेत् ॥ २३ ॥ ततः

पु०

अ. ८१

२६१

पूर्वसुमदनायोजनद्वितयान्तरे ॥ नदीजनकराजेनसमाराध्यवृषध्वजम् ॥ २४ ॥ हितायभैरवाख्यस्यसुतीक्ष्णादवतारि
 ता ॥ सुतीक्ष्णङ्गिरिमारुह्यस्नात्वासुमदनाजले ॥ २५ ॥ माघशुक्लचतुर्थ्यान्तुपूजयित्वामहेश्वरम् ॥ सम्प्राप्यसकला
 न्कामाच्छिवलोकायगच्छति ॥ २६ ॥ एतानयःकामरूपेनैर्ऋत्यामुत्तरस्त्रवाः ॥ पोठश्चपूर्वतस्तत्रत्रिपुरायत्रपूज्यते
 ॥ २७ ॥ एवन्तेकथितंराजन्महापुण्यदमुत्तमम् ॥ कामरूपस्यनैर्ऋत्याय्यत्रशम्भुःसदाम्बिका ॥ २८ ॥ पुरैवचमहाराज
 यानद्योदक्षिणश्चवाः ॥ हिमवत्प्रभवायाताःक्रमशःशृणुभूपते ॥ २९ ॥ अगदस्यनदस्योर्द्ध्वमद्राख्यातुमहानदी ॥
 भाद्रेकृष्णचतुर्दश्यांयस्यांस्नात्वादिवव्रजेत् ॥ ३० ॥ ततःपूर्वसुभद्राख्यानदीपुण्यतमासदा ॥ वैशाखस्यतृतीयायां
 य्यस्यांस्नात्वादिवव्रजेत् ॥ ३१ ॥ ततस्तुमानसानामनदीपुण्यतमानता ॥ सरसोमानसाख्यातुतृणविन्दूवतारिता
 ॥ ३२ ॥ वैशाखंसकलम्मासन्तस्यांस्नात्वानरोत्तमः ॥ विष्णुलोकमवाप्यैवततोमोक्षमवाप्नुयात् ॥ ३३ ॥ हिमवन्निकटे
 शैलोविभ्राटासमहाद्युतिः ॥ यस्मिन्वसतिभूतेशःसदाभैरवरूपधृक् ॥ ३४ ॥ तस्मात्तुभैरवीनामनदीपुण्योदकाशुभा ॥
 प्रङ्गानसाद्याःस्त्रवतिगङ्गेवफलदायिनी ॥ ३५ ॥ यस्याव्यसन्तसमयेस्नात्वागच्छतिवैदिवम् ॥ यस्यांसम्पूज्यकामाख्या
 मिष्टंज्ञानमवाप्नुयात् ॥ ३६ ॥ सम्पूज्याथमहामायान्द्विगुणमप्राप्नुयात्फलम् ॥ ऊर्ध्वन्ततोदेवगङ्गावर्णासाख्यासरिद्वरा

का०
२६२

॥ ३७ ॥ हिमवत्प्रभवानित्यंफलदामानसोपमा ॥ सुभद्राद्यास्तुयाप्रोक्तावर्णासान्ताःसरिद्वरा ॥ ३८ ॥ हिमवत्प्रभवास्ता
स्तुसर्वाएवोत्तरह्रवाः ॥ पूर्वस्तुमदनायास्तुब्रह्मक्षेत्रस्यपश्चिमे ॥ ३९ ॥ रविक्षेत्रयैत्रदेवआदित्यःसततंस्थितः ॥ भैरव
स्यहितार्थायत्रसर्वेश्वराःस्थिताः ॥ ४० ॥ कामरूपेमहापीठेब्रह्मेन्द्रवरुणादयः ॥ तदानत्वाङ्गयेशेलेश्रीसूर्योपिव्यवस्थितः
॥ ४१ ॥ त्रिस्तोतानामयस्यास्तिनदीपूर्वादिशिस्थिता ॥ कापोतङ्कुरणम्पश्चादस्यकुण्डद्वयंस्थितम् ॥ ४२ ॥ कापोतकुण्डे
विधिवत्स्नात्वाकारणकुण्डके ॥ नत्वाचलंसमारुह्यसम्पूज्यचदिवाकरम् ॥ ४३ ॥ सकृदेवनरोयातिभास्करस्यगृहम्प्रति ॥
सूर्यरश्मिसमुद्भूतकापोतकरणामृत ॥ ४४ ॥ पुण्यतोयसाख्यातपापङ्कापोतमेहर ॥ इत्यनेनतुमन्त्रेणस्नात्वाकापोतसं
व्वरे ॥ ४५ ॥ करणंसमुपस्पृश्यतत्त्वशैलेरविध्यैजेत् ॥ त्रिविधं ब्रह्मबीजन्तुसहस्रपदमन्ततः ॥ ४६ ॥ रश्मयेपिचतुर्थ्यन्तुदेवोजा
यातुचेष्टतः ॥ अङ्गबीजमिदं प्रोक्तं आदित्यस्यातिकामदम् ॥ ४७ ॥ पद्मासनःपद्मकरःपद्मागर्भसमद्युतिः ॥ सप्ताश्वःसप्तरज्जु
श्चद्विभुजोभास्करःसदा ॥ ४८ ॥ वर्तुलम्पण्डलश्चास्यअष्टपत्रसमन्वितम् ॥ अङ्गुष्ठाग्राङ्गुलीनाञ्चहृदादीनान्तथाचषट् ॥ ४९ ॥ अ
ङ्गमन्त्रेणसहितउपान्तेवह्निसंयुतः ॥ सर्वन्यासेसमुद्दिष्टोमन्त्रःसर्वफलप्रदः ॥ ५० ॥ हृच्छिरस्तुशिखावर्मनेत्रास्योदरपृष्ठ
तः ॥ बाह्वोपाण्योर्जङ्घयोस्तुपादयोश्चापिविन्यसेत् ॥ ५१ ॥ जघनेचसमस्तानिक्रमान्मन्त्राक्षराणिच ॥ क्रमाञ्चोत्तरतन्त्रोक्तः

पु०

अ. ८१

२६२

पूजनेपरकीर्तितः ॥ ५२ ॥ विसर्जनन्तर्धैशान्याविद्याद्यादलशक्तयः ॥ निर्माल्यधृक्त्वचण्डोमाठराद्यास्तुपार्श्वयोः
 ॥ ५३ ॥ बीजमुत्तरतन्त्रेस्यपूर्वतःप्रतिपादम् ॥ अनेनविधिनातत्वेपूजयित्वानरोत्तमः ॥ ५४ ॥ सकामानखिलान्प्राप्यइहलो
 केत्वरुक्तनुः ॥ सुखीशेषेतथोगच्छेद्भास्करस्यालयम्प्रति ॥ ५५ ॥ नातिदूरेभास्करस्यदक्षिणास्यांशुभाह्वया ॥ तस्योर्ध्वसानौव
 सतिलिङ्गंशाङ्करमुत्तमम् ॥ ५६ ॥ परिवार्य्यसदायान्तिमाहाकायास्तुवानराः ॥ परिवार्य्यावतिष्ठंतेसेवमानाश्चशङ्करम्
 ॥ ५७ ॥ तिस्रोतायान्नराःस्नात्वायःपश्येत्तुशुभाचले ॥ महात्मानम्महादेवङ्काममिष्टल्लभैन्नरः ॥ ५८ ॥ ततःपूर्वसुरनदीना
 म्नाकुसुममालिनी ॥ क्षीरोदारूयापरातस्मात्तेगतेदक्षिणश्रवे ॥ ५९ ॥ ऐतेअपिमाहाराजपुण्यतोयेमृतश्रवे ॥ तयोःस्नात्वा
 न्नरोयातिशङ्करस्यालयम्प्रति ॥ ६० ॥ ततोपिपूर्वतोदेवीलीलाख्याचापरानदी ॥ यस्यांस्नात्वामहानद्यांशिवलोकायगच्छति
 ॥ ६१ ॥ ततःपूर्वशिवाचण्डीख्याचण्डिकाख्यामहानदी ॥ निर्यातिधवलारूयान्तुपर्वतात्सुमनोहरात् ॥ ६२ ॥ शिवलिङ्गद्वय
 न्तत्रनातिदूरेव्यवस्थितम् ॥ गोलोकश्चाथशृङ्गीचक्रोशमान्त्रान्तरंस्थितम् ॥ ६३ ॥ चण्डिकायान्नरःस्नात्वाआरुह्यधवलेश्वर
 म् ॥ दक्षिणंसागरव्वीक्ष्यपृष्ठागोलोकसंज्ञकं ॥ ६४ ॥ ततोवतोर्य्यचपुनःशृङ्गिणंभूमिपीठगम् ॥ शिवपूजाविधानेनपूजयि
 त्वामहेश्वरम् ॥ ६५ ॥ अश्वमेधस्ययज्ञस्यफलंसम्प्राप्यमानवः ॥ सर्वान्कामानवाप्येहदेहान्तेशिवताव्रजेत् ॥ ६६ ॥

का०

२६३

एतायाः कथितानद्यः सर्व्ववैदक्षिणश्रवाः ॥ तस्मादोशानकाष्ठायां पर्व्वतो गन्धमादनः ॥ ६७ ॥ यत्र शृङ्गा ह्यल्लिङ्गं शिवस्यास्ते
 महत्तरम् ॥ स एव पर्व्वतश्रेष्ठः प्रातः क्षेत्रस्य पश्चिमे ॥ ६८ ॥ धृत्वा ब्रह्मशिलां देवीसाचित्रं प्रतिगामिनी ॥ गन्धमादनकस्यान्ते
 भृङ्गेशस्य पदद्वयम् ॥ ६९ ॥ स्रवद्गङ्गाजलश्चास्ते कुण्डन्तत्रान्तरालकम् ॥ अन्तरालककुण्डेतुस्नात्वा पीत्वा च तज्जलम्
 ॥ ७० ॥ भृङ्गेशस्य ततो दृष्ट्वा शिलासंस्थम् पदद्वयम् ॥ पूजयित्वा महाभृङ्गङ्गापत्यमवाप्नुयात् ॥ ७१ ॥ शम्भुपादसद्भूतम्
 न्तरालदृष्टाकरम् ॥ वृषध्वजपदानां त्वंसंख्येयं जयमहावृष ॥ ७२ ॥ इत्यनेन तु मन्त्रेण स्नानं कृत्वा न्तरालजले ॥ भृङ्गदेवन्ततः पश्येत्कु
 ज्वपीठान्तवासिनम् ॥ ७३ ॥ मणिकूटस्याथ गिरेर्गन्धमादनकस्य च ॥ मध्ये स्रवति लोहित्यो ब्रह्मणाग्निः समुत्थितः ॥ ७४ ॥
 वर्णाशायादक्षिणस्याल्लोहित्यो नाम सागरः ॥ मणिकूटस्थितः पूर्व्वे ह्यग्रीवो हरिर्द्युतः ॥ ७५ ॥ सहयग्रीवरूपेण विष्णुर्हत्वा त्व
 रासुरम् ॥ निहत्य सहयग्रीवं क्रीडायै यत्र सस्थितः ॥ ७६ ॥ हत्वा ज्वरन्तथा विष्णुस्तत्र वासमथाकरोत् ॥ नरदेवासुरा
 दीनायै तथा भवति वैहितम् ॥ ७७ ॥ ज्वरेणापीडितं तनुं श्वरं हत्वा महासुरम् ॥ सर्व्वलोकहितार्थाय सो गदस्थानमाहरत्
 ॥ ७८ ॥ अगदस्नानसम्भूतः सञ्जातश्च महासुरम् ॥ तस्य स्वयं हयग्रीवो नाम चक्रे पुनर्भवम् ॥ ७९ ॥ न पुनर्जायते य
 स्मात्तत्र स्नात्वा नरोत्तमः ॥ अपुनर्भवसञ्ज्ञं तत्सरस्तु परिकीर्तितम् ॥ ८० ॥ मणिकूटाचले विष्णुर्हयग्रीवरूपधृक् ॥

पु०

अ. ८१

२६३

शतव्यामप्रमाणेनविस्तरेणैवशोभितम् ॥ ८१ ॥ तस्मात्पूर्वैर्भद्रकामःपर्वतस्तुत्रिकोणकः ॥ यत्रकालहयोनामशिव
 लिङ्गेव्यवस्थितः ॥ ८२ ॥ तस्यासन्नेदक्षिणस्यामपुनर्भ्वकुण्डकम् ॥ अपुनर्भ्वस्रस्तीरेपर्वतेभद्रकामदे ॥ ८३ ॥
 हरवीथीतिविख्याताशिलाब्रह्मस्वरूपिणी ॥ तत्रयोगीमहादेवोयोगज्ञोध्यानतत्परः ॥ ८४ ॥ यन्दृष्ट्वायोगमान्मर्त्यो
 मृतोमोक्षमवाप्नुयात् ॥ तस्यामेवशिलायान्तुगोकर्णोनामशङ्करः ॥ ८५ ॥ गोकर्णोनिहतोयेनअन्धकस्यसखापुरा ॥
 गोकर्णस्यतथैशान्याकेदारःशम्भुरन्ततः ॥ ८६ ॥ ततोऽन्धकसमःप्रोक्तःकमलाकरभोगधृक् ॥ यत्रास्तिशम्भुःकेदारः
 सगिरिर्मदनाह्वयः ॥ तत्रैवकमलःप्रोक्तःसमहात्मालयप्रदः ॥ ८७ ॥ स्नात्वापुनर्भ्वजलेदृष्ट्वागोकर्णयोगिनौ ॥ केदारकम
 लौदृष्ट्वामुक्तिर्माधवदर्शनै ॥ ८८ ॥ दृष्ट्वातुमाध्ववन्देवन्ततःकामविँलोकयेत् ॥ कामविँलोकयतत्रस्थोनिरोक्षेदपुनर्भ्व
 वम् ॥ ८९ ॥ एवङ्कृत्वापीठयात्रामनेनक्रमयोगतः ॥ सप्तपूर्वान्तसप्तपरानात्मानन्दशपञ्चच ॥ ९० ॥ पितृनुद्वृत्यत्रिदिवन्न
 येत्सपुरुषोत्तमः ॥ विष्णुस्थानसमुद्भूतापुनर्भ्ववहरीश्वर ॥ ९१ ॥ पापंहरस्वर्गहेतोर्जितसङ्गमहोदधे ॥ अनेनैवतुमन्त्रेणस्ना
 याद्वीरेपुनर्भवेत् ॥ ९२ ॥ हयग्रीवस्यतन्त्रन्तुपरैवप्रतिपादितम् ॥ रूपंशृणुमहाराजचिन्तयेत्तस्ययादृशम् ॥ ९३ ॥ कर्पू
 रकुन्दधवलःसितपद्मोपरिस्थितः ॥ चतुर्भुजःकुण्डलादिनानालङ्कारभूषितः ॥ ९४ ॥ वरदाभयहस्तस्तुवामहस्तद्वयेनतु ॥

का०
२६४

पुस्तकंसितपद्मश्चत्तेहस्तद्वयेपरे ॥ ९५ ॥ श्रीवत्सकौस्तुभोरस्कः कचिच्चगरुडासनः ॥ सर्वउत्तरतन्त्रोक्तः क्रमो ग्राह्यः
प्रपूजने ॥ ९६ ॥ विष्वक्सेनो हयारेस्तु निर्माल्यधृग्विसर्जने ॥ शिलारूपप्रतिच्छन्नसदास्ते गरुडध्वजः ॥ ९७ ॥ क्रीड
मानोऽथ गन्धर्वैः स्थितो लोकहिताय च ॥ हयग्रीवस्य मन्त्रस्य सिद्धिर्लक्षद्वयेन तु ॥ ९८ ॥ यावकैः पायसैराज्यैर्होमद्वुर्वन्पु
रश्चरेत् ॥ एकैर्नैव तुराजेन्द्रपुरश्चरणकर्मणा ॥ ९९ ॥ इष्टसिद्धिमवाप्ते हविष्णुलोकमवाप्नुयात् ॥ मन्त्रैस्तु पञ्चवक्त्राणाम्
श्चमूर्त्तौ सदा चरेत् ॥ १०० ॥ पूर्वैर्तत्पुरुषादीनाङ्कामादीन्पूजको द्विजः ॥ कामस्तत्पुरुषोज्ञेयो योगीशानः प्रकीर्तितः ॥ १ ॥
अघोरोऽथ गोकर्णः केदारो वामदेवकः ॥ सद्योजातस्तुकमलामन्त्रैस्तैस्तैः प्रपूजयेत् ॥ २ ॥ पर्वतश्चैव केदारः शिवगङ्गा तु का
लिका ॥ हयग्रीवस्य पूर्वस्याङ्के दारस्य तु पश्चिमे ॥ ३ ॥ छायाभोगा ह्यस्थानम्पुरीभोगवती तथा ॥ योगच्छेन्मणिकूटा
ख्याङ्को तु काञ्चपुनर्भवम् ॥ ४ ॥ ससर्वतीर्थयात्राणां फलमाप्नोति मानवः ॥ ज्यैष्ठे मासि सिते पक्षे पञ्चदश्यष्टमीषु च ॥ ५ ॥
स्नात्वा पुनर्भवजले यः पश्येद्विधिवद्हरिम् ॥ ससर्वङ्कुलमुद्धृत्य विष्णुसायुज्यमाप्नुयात् ॥ ६ ॥ ज्यैष्ठ्यन्तु सकलमासिः प
श्येत्तु यो हरिम् ॥ हरौ विलीनताप्योति स सर्वैः सहितः कुलैः ॥ ७ ॥ एतत्ते कथितम्पुण्यं मणिकूटाह्वयम्पदम् ॥ वाराणसीतो
ष्यधिकं सिद्धविद्याधराञ्जितम् ॥ ८ ॥ यः पटेच्छृणुयाद्विप्रो मणिकूस्य निर्णयम् ॥ ससर्ववेदस्य फलम्प्राप्नोत्येव न संशयः ॥

पु०

अ. ८१

२६४

॥ १ ॥ ॥ इति श्रीकालिकापुराणे एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ और्व उवाच ॥ ॥ ततः पूर्व
महाराजदर्पणोनामपर्वतः ॥ कुबेरोयत्रवसतिधनपालैः समंसदा ॥ १ ॥ यस्मिन्नास्ते मध्यभागे रोहितो रोहिताकृतिः ॥
यस्मिन्लौहादिकं स्पृष्टं स्वर्णं ताव्यं तितक्षणात् ॥ २ ॥ यत्रातिदूरे स्त्रवति दर्पणोनामवैनदः ॥ हिमाद्रिप्रभवो नित्यं लौ
हित्यसदृशः फलैः ॥ ३ ॥ समुत्पन्नं हि लौहित्यं सर्वैर्देवगणैर्हरिः ॥ सर्व्वतीर्थोदकैः सम्यक् स्नापयामास तं सुतम् ॥ ४ ॥
तस्य स्नानं समुद्रतः पापदर्पणस्य पाटनः ॥ तेनायं दर्पणोनामपुरादेवगणैः कृतः ॥ ५ ॥ तस्मिन् स्नात्वा नदवरे योऽर्च
ये दर्पणाचले ॥ कुबेरं प्रतिपत्तिं ध्यात्वा कर्त्तिकेशुक्लपक्षके ॥ ६ ॥ स याति ब्रह्मसदनं निहभूतिशतैर्युतः ॥ दर्पणादि
शिपूर्वस्यामग्निमालाह्वयोगिरिः ॥ ७ ॥ सर्पाकारः सप्तशतव्यामदीर्घोऽर्द्धविस्तृतः ॥ तत्र तिष्ठति वै वह्निर्द्विर्द्वाभागेऽग्निमण्ड
ले ॥ ८ ॥ सिन्दूरपुञ्जसङ्काशे चारुदारुशिलातले ॥ तस्मिन्निरिन्धनो वह्निर्नित्यमद्यापि काशते ॥ ९ ॥ भैरवस्पृष्टा
र्थाय कामारुण्यापरिसेवने ॥ पूर्वमेव स्थितस्तत्र साक्षाद्द्विर्गणैः सह ॥ १० ॥ लौहित्यपाथसिस्नात्वा त्वग्निमालाह्वय
ङ्गिरिम् ॥ आरुह्य वह्निं सम्पूज्य मोदते विष्णुमन्दिरे ॥ ११ ॥ पुरस्तादग्निमालस्य कुण्डकव्वांरुणाह्वयम् ॥ तस्य तीरे गि
रिश्रेष्ठो नाम्नाकंसकरः स्मृतः ॥ १२ ॥ वरुणस्तत्र वसति नित्यमेव जलाधिपः ॥ तस्मिन्कंसकरे सम्यक् पूजयित्वा प्रचेतसम्

का० ॥ १३ ॥ स्नात्वाचवारुणेकुण्डेवारुणल्लोकमाप्नुयात् ॥ आद्यव्यंजनमेवात्रपञ्चमस्वरसय्युतम् ॥ १४ ॥ शम्भुचूडाशि
 २६५ स्वायुक्तङ्कौबेरम्बीजमुच्यते ॥ सप्तमोयःपकारस्यबिन्दुचन्द्रार्दसय्युतः ॥ १५ ॥ वह्निबीजमितिख्यातन्तेनवह्निम्प्रपूजये
 त् ॥ मकारपञ्चमःसोमबिन्दुनावारुणःस्मृतः ॥ १६ ॥ एभिर्मन्त्रैरिमान्देवान्नित्यमेवप्रपूजयेत् ॥ वायुकूटोनामगिरिः
 पूर्वस्याव्यंरुणाचलात् ॥ १७ ॥ द्विखण्डोवायुबीजेनमण्डलेनसमन्वितः ॥ वायुलोकस्थितश्चन्द्रोयस्मान्निःसृत्यमारुतः
 ॥ १८ ॥ ऊर्ध्वाधोभागमासाद्यनित्यव्यंहतिभूपते ॥ तत्रवायुंसमभ्यर्च्यवायुलोकमवाप्नुयात् १९ ॥ पूर्वव्यायुगिरेःशैलश्च
 चन्द्रकूटइतिस्मृतः ॥ त्रिकोणश्चन्द्रसङ्काशस्तदूर्ध्वेचन्द्रमण्डलम् ॥ २० ॥ द्वितीयवर्गस्याद्यन्तुबिन्दुनासमलङ्कृतम् ॥ चन्द्रबीज
 मितिप्रोक्तन्तेनचन्द्रम्प्रपूजयेत् ॥ २१ ॥ अद्यापिप्रतिदर्शेतुपर्वतन्तन्निशापतिः ॥ प्रदक्षिणीकरोत्येवदशभिश्चापिरवेचरैः
 ॥ २२ ॥ तस्यैवपूर्वभागेतुसोमकुण्डाह्वयंसरः ॥ तत्रस्नात्वाचपीत्वाचनरःकैवल्यमश्नुते ॥ २३ ॥ स्वर्गादिवतरञ्चन्द्रःकामा
 रूपासेवनेयदा ॥ तदातद्रश्मिसङ्घातान्निःसृतास्तोयराशयः ॥ २४ ॥ तैस्तोयैर्व्यासवःकुण्डमकरोदिन्द्रचन्द्रयोः ॥ मध्ये
 पुण्यतमेस्थानेस्वयं ब्रह्मशिलोपरि ॥ २५ ॥ चन्द्ररश्मिसमुद्भूतचन्द्रकुण्डमहोदधे ॥ यय्यम्भावंसमासाद्यतश्चन्द्रकलुषं
 हरम् ॥ सुधास्रवणमाह्लादत्वश्चन्द्रकलुषंहर ॥ २६ ॥ इत्यनेनतुमन्त्रेणयःस्नात्वाचन्द्रपाथसि ॥ चन्द्रकूटंसमारुह्यपूजये

पु०

अ.८२

२६५

यस्तुतन्नरः ॥ २७ ॥ अविच्छिन्नासन्ततिस्तुसुकान्तातस्यजायते ॥ परत्रचन्द्रभवनम्भित्वायातिपरम्पदम् ॥ २८ ॥
 तीरेतुचन्द्रकूटस्यनन्दनोनामवैगिरिः ॥ तस्मिन्वसतिशक्रस्तुकामारुखासेवनेरतः ॥ २९ ॥ पञ्चभावंसमासाद्यसर्वदे-
 वेश्वरोहरिः ॥ सेवितुन्निदशेशानोसततव्यर्ततेनतः ॥ ३० ॥ चन्द्रकूटस्यतुगिरेर्नन्दनस्यतथागिरेः ॥ प्रतिदर्शन्तथाचन्द्रः
 प्रदक्षिणयतित्रिधा ॥ ३१ ॥ चन्द्रकूटजलेस्नात्वासमारुत्याथनन्दनम् ॥ आराध्यशक्रल्लोकेशंमहाफलमवाप्नुयात् ॥ ३२ ॥
 नन्दनात्पूर्वभागेतुभस्मकूटोमहागिरिः ॥ यःस्वयम्भर्गरूपःससदाचेच्छान्तमुत्तमम् ॥ ३३ ॥ दक्षिणेभस्मकूटस्यदेवी
 पीयूषधारिणी ॥ उर्वशीनामविख्याताशक्रप्रीतिकरीसदा ॥ ३४ ॥ देवैर्घ्यस्थापितम्पूर्वममृतम्भोजनायवै ॥ कामारुखा
 यास्तदादायस्वयंस्तिष्ठतिचोर्वशी ॥ ३५ ॥ शिलारूपोहरस्तान्तुसमावृत्यैवतिष्ठति ॥ साचैवामृतराशिन्तुकृत्वाकिञ्चन
 किञ्चन ॥ ३६ ॥ उपस्थापयतेनित्यङ्कामारुखायोनिमण्डले ॥ सुधाशिलान्तरस्थातुउर्वशीकुण्डवासिनी ॥ ३७ ॥ उर्वशी
 भस्मकूटस्यमध्येकुण्डंसदामृतम् ॥ द्वात्रिंशद्वनुराकीर्णम्पञ्चाशद्वनुरायतम् ॥ ३८ ॥ तत्रस्नात्वाचपीत्वाचनरोमोक्षमवाप्नु-
 यात् ॥ कामारुखायोनिरैशानोन्दिशय्यतिसदैवहि ॥ ३९ ॥ भस्मकूटेप्रविशतिउर्वशीमपियोगिनी ॥ आप्यायिताचामृते
 ननित्यंदेवीप्रमोदते ॥ ४० ॥ मोदयुक्तामहादेवीकामेनमोदतेसदा ॥ भस्मकूटस्यचैशान्याम्भणिकूटोमहागिरिः ॥ ४१ ॥

का०

२६६

मणिकर्णोनामहरस्तत्रतिष्ठतिलिङ्गकम् ॥ ससद्योजातरूपस्तुमणिकर्णइतीरितः ॥ ४२ ॥ सद्योजातस्यमन्त्रेणपूजितव्यः
 सदाशिवः ॥ चन्द्रतोर्यजलेस्नात्वाहृष्टाचन्द्रं सवासवम् ॥ ४३ ॥ मणिकर्णेश्वरं दृष्ट्वा मुक्तिर्भास्माचलङ्गते ॥ श्वेतः श्वेताम्ब
 रधरोदशाश्वो हेमभूषितः ॥ ४४ ॥ गदापाणिर्द्विबाहुश्चकर्तव्योवरदः शशी ॥ सहस्रनेत्रो गौराङ्गो द्विभुजो वामहस्तगम् ॥
 ॥ ४५ ॥ वज्रङ्गदाङ्कुशन्धत्ते दक्षिणेनापि त्राणिना ॥ ऐरावतगजस्थस्तु बाणतूणीरदन्धनः ॥ ४६ ॥ धनुश्चक्रे गृह्णाति सेवमा
 नोमहेश्वरीम् ॥ वकारानन्तरो वर्णश्च द्रविन्दुसमन्वितः ॥ ४७ ॥ शक्रबीजमिति प्रोक्तं शक्रन्तेन प्रपूजयेत् ॥ नदीसुमङ्गलानाम
 हिमपर्वतनिर्गता ॥ ४८ ॥ पूर्वस्यां मणिकूटस्य सदा स्रवति शोभना ॥ मणिकूटं समारुढ्य यस्ताम्पश्यति वै नदीम् ॥ ४९ ॥
 सगद्गास्तानजम्पुण्यमवाप्य त्रिदिवं व्रजेत् ॥ मणिकूटाचलात्पूर्वमत्स्यध्वजकुलाचलः ॥ ५० ॥ निर्दग्धो यत्र मदनो हरनेत्रा
 ग्निना पुनः ॥ शरीरम् प्रापतपसा समाराध्य वृषध्वजम् ॥ ५१ ॥ तत्र मत्स्यस्वरूपस्तु कामदेवेन संस्थितः ॥ अधित्य कायाम्पृथिवी
 व्यीक्षमाणः समन्ततः ॥ ५२ ॥ नदीतुशाश्वतीनाम तत्रास्ते दक्षिणस्रवा ॥ सरः कामसरोनाम तत्र शैले व्यवस्थितम् ॥ ५३ ॥
 शाश्वत्या विधिवत्स्नात्वा पीत्वा कामसरोम्भसि ॥ विमुक्तपापः शुद्धात्मा शिवलोके महीयते ॥ ५४ ॥ गन्धमादन पूर्वस्यां सुका
 न्तो नाम पर्वतः ॥ तत्प्रान्ते वासवकुण्डव्यासवामृतभोजनम् ॥ ५५ ॥ यत्र स्थित्वा दक्षिणस्याम्पुरा शक्रः शचीपतिः ॥ अमृतं श्रान्त

पु०

अ. ८२

२६६

देहस्तुकामरूपान्तरेपौ ॥ ५६ ॥ स्नात्वातुवासवेकुण्डेसमारुह्यसुकान्तकम् ॥ वासवस्यप्रियोभूत्वाशक्रलोकमवाप्नुया
त् ॥ ५७ ॥ पूर्वस्यान्तसुकान्तस्यरक्षःकूटाहयोगिरिः ॥ यत्रास्तेसततन्देवोनिर्ऋतीराक्षसेश्वरः ॥ ५८ ॥ खड्गहस्तो
महाकायोवामेचर्मधरस्तथा ॥ जटाजूटसमायुक्तःप्रांशुःकृष्णाचलोपमः ॥ ५९ ॥ द्विभुजःकृष्णवासास्तुगर्दभोपरिसंस्थि
तः ॥ प्रान्तोपान्तौबिन्दुचन्द्रसदितावादिरेवच ॥ ६० ॥ नैर्ऋत्यङ्कथितम्भोजन्तेनतम्परिपूजयेत् ॥ रक्षःकूटसमारुह्यनि
र्ऋतिराक्षसेश्वरं ॥ ६१ ॥ यःपूजयेद्विधानेनचण्डिकांराक्षसेश्वरीम् ॥ नतस्यराक्षसेभ्योस्तिभयन्नृपकदाचन ॥ ६२ ॥
राक्षसाश्चपिशाचाश्चवेतालागणनायकाः ॥ तन्दृष्ट्वापुरुषंराजन्त्सर्वदेवप्रविभ्यति ॥ ६३ ॥ रक्षःकूटात्पूर्वदिशिभैरवोना
ममाधवः ॥ पाण्डुनाथइतिख्यातोग्रावरूपेणसंस्थितः ॥ ६४ ॥ तम्पाण्डुनाथंसततमष्टाक्षरभवोत्तरम् ॥ तेनैवपूजयेद्देव
म्पाण्डुनाथाह्वयंहरिम् ॥ ६५ ॥ वर्णेनरक्तगौराङ्गो गदापद्मधरःकरे ॥ दक्षिणेचक्रशक्तौचबाहुभ्यामपिविभ्रतम् ॥ ६६ ॥
चतुर्भुजंरक्तपद्मसंस्थितम्मुकुटोज्ज्वलम् ॥ कुण्डलेविभ्रतंशुद्धेश्रीवत्सोरस्कमुत्तमम् ॥ ६७ ॥ नमोनारायणायेतिमूलबोजे
नवाहरेः ॥ एवंसम्पूजयेद्भूपचतुर्वर्गस्यसिद्धये ॥ पाण्डुनाथस्योत्तरस्याम्ब्रह्मकूटाह्वयंसरः ॥ ६८ ॥ ब्रह्मणानिर्मितम्पूर्वस्ना
नार्थस्वर्गवासिनाम् ॥ आयामेनशतव्यामंविस्तीर्णत्वेतदर्दकम् ॥ ६९ ॥ सर्वपापहरम्पुण्यन्देवलोकान्समागतम् ॥

का०
२६७

कमण्डलुसमुद्रतब्रह्मकुण्डामृतस्रवः ॥ ७० ॥ हरमेसर्वपापानिपुण्यंस्वर्गं चसाधय ॥ इत्यनेनतुमन्त्रेणस्नात्वातस्मिन्स
रोजले ॥ ७१ ॥ पाण्डुनाथश्चसम्पूज्यविष्णुसायुज्यमाप्नुयात् ॥ ब्रह्मकुण्डजलेस्नात्वापूजयित्वाउमापतिम् ॥ ७२ ॥ वायु
कूटंसमारुह्यमुक्तिमेवाप्नुयान्नरः ॥ पाण्डुनाथात्पूर्वदिशिगिरिश्चित्रहरोहरिः ॥ सततय्यत्ररमतेविष्णुर्व्याहरूपधृक् ॥ ७३ ॥
ततस्तुनीलकूटारुह्यङ्कामारुह्यानिलयम्परम् ॥ तत्पूर्वभागेवसतिब्रह्माब्रह्मगिरिःपुनः ॥ ७४ ॥ ब्रह्मशैलस्यपूर्वस्याम्भू
मिपीठेव्यवस्थितम् ॥ चारुनिम्नशुभावर्त्तङ्कामारुह्यानामिमण्डलम् ॥ ७५ ॥ तवोग्रतारारूपेणरमतेपरमेश्वरी ॥ तत्रतेनै
वरूपेणपूजितव्याशुभात्मिका ॥ ७६ ॥ तस्यास्तुबीजम्पूर्वस्मिन्नतरेप्रतिपादितम् ॥ रूपंशृणुनरश्रेष्ठयेनध्येयासदाशि
वा ॥ ७७ ॥ कृष्णालम्बोदरीदीर्घाविरलारक्तदन्तिका ॥ चतुर्भुजाकृशाङ्गीतुदक्षिणेकर्तृखर्परौ ॥ ७८ ॥ खड्गश्चेन्दोवर
वामेशीर्षेचैकाजटापुनः ॥ वामपादंशवस्योर्वोधात्रिंयाङ्घ्रिन्तुदक्षिणम् ॥ ७९ ॥ शवस्यहृदयेन्यस्यसादृहासम्प्रकुर्वतो ॥
नागहारशिरोमालाभूषिताकामदापरा ॥ ८० ॥ त्रिकोणमण्डलश्चास्याहुङ्कारमध्यबीजकम् ॥ द्वारेशानांयोगिनीनात्रामान्य
स्यास्तुतन्त्रके ॥ ८१ ॥ ज्ञेयानिनरशाहूलयत्प्रोक्तव्यम्यगोचरे ॥ उर्वश्याव्यधिर्वत्सत्वास्पृष्टपाण्डुशिलान्तथा ॥ ८२ ॥ नी
लकूटंसमारुह्यपुनर्योनौनजायते ॥ पुरन्दरपुरायातेवाराणस्याःकलाधिके ॥ ८३ ॥ सुधासङ्कीर्णतोयौघैःपापंहरममोर्व्वशि ॥

पु०
अ.८२

२६७

अमृतश्राविणीदेवीसुधौघपरिपूरिणि ॥ ८४ ॥ अमृतेनामृतमेयदेहिदेविममोर्व्वशि ॥ पुनन्दरप्रियेदेविवाराणस्याःसदाम्बि
के ॥ ८५ ॥ लोहित्यहृदसङ्कीर्णपापंहरममोर्व्वशि ॥ इत्येभिःस्तुतिभिर्मन्त्रैःस्नात्वापुण्योर्व्वशोजले ॥ ८६ ॥ सर्व्वपापवि
निर्मुक्तोविष्णुलोकेविचेष्टते ॥ उर्व्वशीद्विभुजाप्रोक्तास्वर्णकङ्कणधारिणी ॥ ८७ ॥ सौवर्णपात्रममृतस्त्रावणायविभर्त्तिव ॥
शुक्लवस्त्रागौरवर्णापीनोन्नतपयोधरा ॥ ८८ ॥ सर्व्वाङ्गसुन्दरीशुद्धासर्वाभरणभूषिता ॥ एतन्नामाद्यक्षरन्तुमन्त्रमस्याःप्रकीर्त्ति
तम् ॥ ८९ ॥ उमातन्त्रेतुगदितमन्त्रमस्याःप्रकीर्त्तितम् ॥ गणेशःपूर्व्वद्वारस्थःकामास्यापर्व्वतस्यतु ॥ ९० ॥ तत्रैवचाग्निवेतालः
स्थितोद्वारिमनोहरः ॥ तयोरूपञ्चमन्त्रश्चयथोक्तंशम्भुनापुरा ॥ ९१ ॥ तदहम्प्रतिवक्ष्यामिमहाराजशृणुष्वमे ॥ ॐ नमउत्कामु
खायेतिमूलबीजादिसङ्गतम् ॥ ९२ ॥ मन्त्रंसिद्वगणेशस्यद्वारस्थस्यप्रकीर्त्तितम् ॥ रूपन्तस्यप्रवक्ष्यामिगजवक्त्रन्त्रिलोचनम्
॥ ९३ ॥ लम्बोदरश्चतुर्बाहुर्व्यालयज्ञोपवीतिनम् ॥ सूर्य्यकर्णम्बृहद्वण्डमेकदष्टम्पृथूदरम् ॥ ९४ ॥ दक्षिणेतुकरेदण्डमुत्प
लश्चतथापरे ॥ लङ्कम्परशुश्चैववामतःपरिकीर्त्तितम् ॥ ९५ ॥ बृहत्वाक्षितगगनम्पोनस्कन्धाङ्घ्रिपाणिनम् ॥ युक्तम्बुद्वि
कुबुद्धिभ्यामधस्तान्मुखिकान्वितम् ॥ ९६ ॥ तन्त्रस्तुयादृशःप्रोक्तःपञ्चवक्त्रस्यपूजने ॥ स एवतन्त्रोग्राह्यस्तुतादृग्विधिनिषे
धनम् ॥ ९७ ॥ द्विभुजःपीनवदनोरक्तनेत्रोभयङ्करः ॥ क्षुरिकान्दक्षिणेपाणौवामेरुधिरपात्रकम् ॥ ९८ ॥ दंष्ट्राकराल

का०
२६८

वदनः कृशोधमनिसन्ततः ॥ जटान्दीर्घाम्बुद्विभिभ्रद्वोरवयुतस्तथा ॥ १९ ॥ पचतुर्थोऽग्निबीजेनषष्ठस्वरविभूषितः ॥ अग्निवेतालबीजोयंसर्वत्रभयनाशकः ॥ १०० ॥ पूजयेदग्निवेतालंसर्वत्रभयकारणम् ॥ यः पूजयेत्तस्य पुनर्भूतादिभ्यो भयन्नहि ॥ १ ॥ अष्टानामथमन्त्राणां योगिनीनाङ्कमात्रप ॥ शैलपुत्री प्रमुखा नान्मन्त्राण्यष्टाक्षराणितु ॥ २ ॥ वैष्णवी तन्त्रसंस्थानि पूर्वप्रोक्तानितानितु ॥ शैल्यपुत्र्यास्तथाचाङ्गमन्त्रम्राक्प्रतिपादितम् ॥ ३ ॥ रूपन्तुनशादूलयोगिनी नाद्विशेषतः ॥ प्रत्यक्षरेण बीजेन दुर्गा तन्त्रेण वा त्विमाः ॥ ४ ॥ नेत्रबीजेनैव पूज्या योगिन्यो नृपसत्तम ॥ कात्यायनीम्पा ददुर्गान्दुर्गा तन्त्रेण पूजयेत् ॥ ५ ॥ तदेव पूजनं रूपन्तपूर्वम् प्रतिपादितम् ॥ कालरात्र्यास्तु मन्त्रेण कालरात्रिं प्रपूजयेत् ॥ ६ ॥ कालरात्र्यारूपमन्त्रौ पुरेव प्रतिपादितौ ॥ महामाया तन्त्रमन्त्रैः पूजयेद्भुवनेश्वरीम् ॥ ७ ॥ एताः सर्वास्तयोगिन्यः कामारूपा वत्फलप्रदाः ॥ विशेषयोग्यत्रैवोक्तेरूपे तन्त्रे च पूजने ॥ ८ ॥ दुर्गार्तन्त्रेण मन्त्रेण तत्र पूजां समाचरेत् ॥ प्रत्येक्यैर्गिनीयस्तु पूजयेन्नरसत्तमः ॥ ९ ॥ ससर्व्वयज्ञस्य फलं प्राप्नोति नरसत्तम ॥ नीलशैलस्य पूर्वस्मिन् स्वरूपम् प्रतिपादितम् ॥ १० ॥ नाभिमण्डलपूर्वस्याम्भस्मकूटस्य दक्षिणे ॥ पूर्वस्याङ्कूर्णटोनाम पर्वतोयमरूपधृक् ॥ ११ ॥ तत्र याम्यशिला कृष्णानीला अनसमप्रभा ॥ आधित्यकायां राजेन्द्रयामपञ्चसुविस्तृता ॥ १२ ॥ पूजयेत्तत्र शमनम्पाणौ दण्डं सदैव यः ॥ १३ ॥ धत्ते तु पाणिनानित्यं

पु०
अ. ८२

२६८

प्राणिदण्डस्यसाधनम् ॥ कृष्णवर्णन्तुद्विभुजङ्किरीटमुकुटोज्ज्वलम् ॥ दधतश्चासिपुत्रीञ्चवामपाणौसदैवहि ॥ १४ ॥ कृष्ण
 वस्त्रंस्थूलपद्मम्बहिर्निःसृतदन्तकम् ॥ भयाभयप्रदन्नित्यन्नृणामहिषवाहनम् ॥ १५ ॥ पूजयेत्परयाभक्त्यायाम्यबीजेनसा
 धकः ॥ उपान्तवर्गस्यादिव्योवर्णोविद्विन्दुसञ्च्युतः ॥ १६ ॥ यमबीजमितिरुयातय्यमस्यप्रीतिदायकम् ॥ अनेनैवतुमन्त्रे
 णशमनम्पूजयेत्तुयः ॥ १७ ॥ कर्पटारुख्येऽचलवरेनापमृत्युमवाप्नुयात् ॥ पूर्वस्याङ्कर्पटारुख्यान्तुशैलाच्चित्रइतिस्मृतः ॥ १८ ॥
 यःपूर्वभागप्रान्तेऽभूद्विशाग्नेय्यामवस्थितः ॥ पीठस्तुब्रह्मग्रावस्तुसप्राक्पर्वतउच्यते ॥ १९ ॥ तस्मिन्वसंतिसततद्ब्रह्मानवयथे
 च्छया ॥ तत्रतान्पूजयेद्यस्तुसनाप्नोत्यापदंकचित् ॥ २० ॥ रूपमन्त्रश्चसूर्यस्यचन्द्रस्यप्रतिपादितम् ॥ सप्तानामितरे
 षान्तुमन्त्ररूपंशृणुष्वमे ॥ २१ ॥ रक्ताम्बरधरःशूलीशक्तिमौश्र्यगदाधरः ॥ चतुर्भुजोमेघरथोवरदोमङ्गलोमतः ॥ २२ ॥ पीता
 म्बरधरःशूलीपीतमाल्यानुलेपनः ॥ खड्गचर्मगदापाणिःसिंहस्थोवरदोबुधः ॥ २३ ॥ स्वर्णगौरःपीतवासाःस्वर्णपथ्यङ्कसंस्थि
 तः ॥ मालाङ्कमण्डलुदण्डव्योमेनवरदायकम् ॥ २४ ॥ चतुर्भुजश्चसर्वज्ञश्चिन्तयेद्देवतीर्थकम् ॥ सर्वैर्देवगणैर्नित्यन्तप्य
 मानम्मनोहरम् ॥ २५ ॥ शुक्लवस्त्रंशुक्लवर्णंशङ्खनागोपरिस्थितम् ॥ चतुर्भुजम्पाशमालांपुस्तकाञ्चवराभये ॥ २६ ॥ क्रमाद्
 क्षिणवामान्यान्यन्तेदैत्यगुरुःसदा ॥ इन्द्रनीलनिभःशूलीवरदोगृध्रवाहनः ॥ २७ ॥ पाशबाणासनधरोध्यातव्योर्कसुतःसदा ॥

का०

२६९

कामदेवस्यबीजन्तुमन्त्रम्भौमस्यकीर्तितम् ॥ २८ ॥ दुर्गायानेत्रबीजस्ययत्तुमध्याक्षरंशुभम् ॥ तन्मन्त्रंशशिपुत्रस्यस
 र्व्वकामफलप्रदम् ॥ २९ ॥ नकारपञ्चमोद्विस्तुचतुःषट्स्वरसंयुतम् ॥ गणेशबीजान्तमिदंदुर्गेमन्त्रम्प्रकीर्तितम् ॥ ३० ॥
 बिन्द्विन्दुसंयुतञ्चापिपूर्व्ववर्णद्वयम्पुनः ॥ सप्तमस्वरसंयुक्तोमकरस्त्वादिरन्तरम् ॥ ३१ ॥ प्रान्तवर्गाद्यक्षरन्तुबिन्दि
 न्दुभ्यांसमन्वितम् ॥ भवेच्छुक्रस्यबीजन्तुसर्व्वकामसमृद्धिदम् ॥ ३२ ॥ प्रान्तवर्गाद्यक्षरन्तुचन्द्रबिन्दुसमन्वितम् ॥ आ
 द्यमन्त्रस्वरोपेतन्तदेवेत्यादिसंयुतम् ॥ ३३ ॥ शनैश्चरस्यमन्त्रोयसर्व्वदोषविनाशनः ॥ बिन्दुचन्द्रसमायुक्तत्रामाद्यक्ष
 रमेववा ॥ ३४ ॥ तेषांसर्व्वग्रहाणाञ्चैर्मन्त्रमङ्गप्रकीर्तितम् ॥ शान्तिकेपौष्टिकेकृत्येऽभिर्मन्त्रैर्ग्रहानिमान् ॥ ३५ ॥ पूज
 येत्सर्व्वदाधीरोभूतिकामोमहामतिः ॥ वरदाभयहस्तश्चखड्गचर्मधरस्तथा ॥ ३६ ॥ सिंहासनगतःकृष्णोबाहुर्द्वीरःप्रच
 क्ष्यते ॥ धूम्रवर्णोविशालाक्षःपुच्छरूपीचतुर्भुजः ॥ ३७ ॥ खड्गचर्मगदाबाणपाणिःकेतुःशरासनः ॥ उपान्तादिर्द्वादशे
 नस्वरेणसहितःपुनः ॥ ३८ ॥ उपान्तःपञ्चमेनेन्दुबिन्दुभ्यांसहितावुभौ ॥ मन्त्रोयमनुलोमेनराहोःकेतोर्व्विलोमतः ॥
 ॥ ३९ ॥ आद्यक्षरम्पूर्व्ववद्वामन्त्रयुक्तमथैतयोः ॥ एवञ्चित्रेशैलवरेपूजयित्वानवग्रहान् ॥ ४० ॥ अभिष्टाञ्छभतेकामान्न
 रःशान्तितथोत्तमाम् ॥ चित्रकूटात्तुपूर्व्वस्यांकजलाचलउत्तमः ॥ ४१ ॥ सर्व्वविद्याधराद्यास्तुसन्त्यस्मिन्देवयोनयः ॥ तम्पर्व्व

पु०

अ.८२

२६९

तसमारुह्यप्रणम्यसकलान्सुरान् ॥ ४२ ॥ स्वर्गार्थान्तिनरःश्रेष्ठइहचाप्यतुलांश्रियम् ॥ कज्जलाचलशैलानुपूर्वस्मिञ्छु
 भपर्वतः ॥ ४३ ॥ शच्यासार्द्धम्पुरारेमेयत्रचक्रःसुरेश्वरः ॥ तत्पूर्वस्याम्महादेवीनदीकपिलगङ्गिका ॥ ४४ ॥ तस्यांस्नात्वा
 नरोगद्वास्नानजम्फलमाप्नुयात् ॥ कामारुह्यानिलयात्पूर्वन्दक्षिणस्यान्तथादिशि ॥ ४५ ॥ विद्यतेमहदावर्तम्भुविब्रह्मविल
 म्महत् ॥ पञ्चविंशतिमानेनयोजनानान्नरेश्वरः ॥ ४६ ॥ तस्मादायातिसुनदीसिताम्बोपमतोयभाक् ॥ कोब्रह्माकीर्तितोदैवैर्धर्मस्मा
 त्स्यविलासृता ॥ ४७ ॥ गङ्गेवफलदायस्मात्तस्मात्कपिलगङ्गिका ॥ स्नात्वाकपिलगङ्गायांसर्वमन्वन्तरासुच ॥ ४८ ॥ नवः
 स्वर्गमवाप्यादौब्रह्मलोकन्ततोब्रजेत् ॥ अतीत्यतान्नदीपूर्वभागेंदमनिकाह्वया ॥ ४९ ॥ नदीमहाकृष्णतोयापापस्यदमनीत
 था ॥ ततोवृद्धाह्वयाचाभूदपरासरिदुत्तमा ॥ ५० ॥ तस्यानद्याःपूर्वभागेगङ्गावत्फलदायिनी ॥ माघन्तुसकलम्मांसंस्नात्वामुक्ति
 मवाप्नुयात् ॥ ५१ ॥ तथादमानिकायाश्चपरन्निर्वाणमाप्नुयात् ॥ ततःपूर्वपरादेवीनाम्नासासरिदुत्तमा ॥ ५२ ॥ महतीदिव्यय
 मुनायमुनावत्फलप्रदा ॥ दक्षिणाद्रिसमुद्रूतादक्षिणोदधिगामिनी ॥ ५३ ॥ तस्यान्तुकार्तिकम्मांसंस्नात्वामुक्तिमवाप्नुयात् ॥
 इहचैवोत्तमान्भोगान्भागधेयान्प्रतिष्ठितान् ॥ ५४ ॥ तन्मध्येभैरवोदेवोभर्गसम्भोगसम्भवः ॥ दुर्जयारुयेवरगिरावस्त्युपत्य
 कभूमिगः ॥ ५५ ॥ योसौशरभरूपस्यमध्यखण्डोतिभैरवः ॥ सएवभैरवारुयोयम्पञ्चवक्रस्यमन्त्रकैः ॥ ५६ ॥ सम्पूज्यतत्रमति

का०
२७०

मान्सयातिशिवलोकताम् ॥ कामेश्वरस्ययापूजाकथितानीलनिर्णये ॥ ५७ ॥ सम्पूज्यश्चाचलश्रेष्ठदुर्जयेचाचलोत्तमे ॥ तत्रभै
रवगङ्गास्तिसरोवैभैरवाह्वयम् ॥ ५८ ॥ तयोः स्नात्वा नरोयातिशिवलोकं सनातनम् ॥ दुर्जयाख्यस्य पूर्वस्याम्पुरात्रामवरासनं
॥ ५९ ॥ तदक्षिणे महाशैलः क्षोभको नामनामतः ॥ तस्मिन्निर्गैशिलापृष्ठे रक्तदेवीव्यवस्थिता ॥ ६० ॥ पञ्चपुष्करणीनाम्नापञ्चयो
निस्वरूपिणी ॥ एकत्र पञ्चभिर्दुर्गायोनिभिः पञ्चवक्त्रकम् ॥ ६१ ॥ स्थितारमपितुन्तत्र नित्यमेव हिमाद्रिजा ॥ तच्छैलपूर्वभा
गे तु कान्तानाममहानदी ॥ ६२ ॥ दक्षिणं सागराय्यातिप्रथमञ्चोत्तरश्रवा ॥ दिव्यकुण्डम् महाकुण्डन्तच्छैलोपत्यकोक्षितौ
॥ ६३ ॥ संस्थितं तत्र स्नात्वा तु तान् देवीम् परिपूजयेत् ॥ दिव्यकुण्डे नरः स्नात्वा पञ्चपुष्करणीं शिवाम् ॥ ६४ ॥ यः पूजयेन्महा
भागः स यो नौ न हि जायते ॥ पञ्चयोनिः पुष्करिणी पञ्चैव परिसंस्थिताः ॥ ६५ ॥ यतस्ततः पञ्चरूपा पञ्चपुष्करिणीमता ॥ य
थावत्कलपुष्पाणितथैताः पञ्चयोनयः ॥ ६६ ॥ पञ्चपुष्करणी देव्यः प्रचण्डाः सर्वकामदाः ॥ त्रिपुरायास्तु तन्नेताः पूज्या
साधकोत्तमैः ॥ ६७ ॥ कामेश्वरी तन्त्रमन्त्रैरथवा पूजयेच्छिवाम् ॥ बालायास्त्रिपुरायास्तु मन्त्रमस्याः प्रकीर्तितम् ॥ ६८ ॥ का
मेश्वर्यास्तु वामन्त्रम् पूजने स्याः प्रकीर्तितम् ॥ उग्रचण्डा प्रचण्डा च चण्डोग्रा चण्डनायिका ॥ ६९ ॥ चण्डार्चेति च योगिन्यः प
ञ्चास्याः परिकीर्तिताः ॥ शिवलिङ्गश्च तत्रास्ति शिलायां हेरुकाह्वयम् ॥ ७० ॥ देवीदक्षिणपूर्वस्यान्नायकन्तनुपूजयेत् ॥

पु०
अ. ८२

२७०

भैरवस्यतुमन्त्रणपूजयित्वादिवव्रजेत् ॥ ७१ ॥ निर्माल्यधारिणीदेवीचण्डगौरीतिकीर्तिता ॥ एतस्यांनरशार्दूलपुराभर्गो
 णभाषिता ॥ ७२ ॥ कान्तायाःसलिलेस्नात्वावसन्तेमानवोत्तमः ॥ रूपवान्गुणवान्भूत्वाशिवलोकायगच्छति ॥ ७३ ॥ क्षोभ
 कास्यान्महाशैलादेशान्याम्पर्वतोत्तमः ॥ तुङ्गसंध्याचलोनामवसिष्ठोयत्रशप्तवान् ॥ ७४ ॥ निमिनास्त्रस्तुराजर्षेःशापाद्
 ह्यसुतःपुरा ॥ वसिष्ठोत्थशरीरोभूतच्छापाच्चनिमिस्तथा ॥ ७५ ॥ ततोब्रह्मोपदेशेननिर्जनेकामरूपके ॥ सन्ध्याचलेतपस्ते
 पेत्तस्यविष्णुरभूत्तदा ॥ ७६ ॥ प्रत्यक्षस्तस्यदेवस्यवरदानान्महामुनिः ॥ अमृतान्यवतार्याशुकुण्डङ्कत्वागिरेस्तटे ॥ ७७ ॥
 तत्रस्नात्वाचपीत्वाचशरीरम्प्रापपूरितम् ॥ तस्मादमृतकुण्डाच्चसंध्यानामनदीवरा ॥ ७८ ॥ निःसृतातत्रबाष्पुत्यचिरायुरग
 दोभवत् ॥ तस्मात्पूर्वन्तुललिताललिताख्यासरिद्वरा ॥ ७९ ॥ सागरादक्षिणात्पूर्वम्महादेवावतारिता ॥ वैशाखशुक्लपक्ष
 स्यतृतीयायान्नरस्तुयः ॥ १८० ॥ कुर्याद्वैललितास्नानंसशम्भुसदनव्रजेत् ॥ ललितायाःपूर्वतीरेभगवान्नामपर्वतः
 ॥ ८१ ॥ स्वयंविष्णुर्लङ्गरूपीतत्रास्तेभगवान्हरिः ॥ ललितायान्नरःस्नात्वाद्वादश्यांशुक्लपक्षके ॥ ८२ ॥ भगवन्तंसमाह
 त्ययोजयेत्परमेश्वरम् ॥ सयातिविष्णुसदनंशरीरेणविराजता ॥ ८३ ॥ एताःपूर्वोदितानद्यःसर्वाश्चैवोत्तरश्रवाः ॥ क्रमात्तु
 दक्षिणयान्तिसागरज्जाह्नवीसमा ॥ ८४ ॥ कामाख्यामथमन्दृष्ट्वास्नात्वाचैवोर्वशीजले ॥ यएतासुचरेत्स्नानंसतुमुक्तिम

का०

२७१

वाप्नुयात् ॥ ८५ ॥ ॥ इतिकालिकापुराणेद्वशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ और्व्व उवाच ॥ ॥ शाश्वती
 कथिताया तु नदी मत्स्यध्वजासिता ॥ तस्याः पूर्व्वे समारुयातानदी दीपवती मता ॥ १ ॥ एषा च हिमवज्जाताच्छिन्दन्ती दीपव
 त्तमः ॥ तेन देवमनुष्येषु नदी दीपवती स्मृता ॥ २ ॥ दीपवत्याः पूर्व्वतस्तु शृङ्गाटो नाम पर्व्वतः ॥ तत्र देवस्य भर्गस्य लिङ्गमेकम्प्र
 तिष्ठितम् ॥ ३ ॥ सरित्तु सिद्धि त्रिः स्रोता दक्षिणो दधिगामिनी ॥ ४ ॥ शृङ्गाटकस्य सततं स्रवन्ती सा तु पादतः ॥ दक्षिणं सागरस्य याति भ
 र्गस्य प्रियकारिणी ॥ ५ ॥ सलिले यो नरः स्नात्वा त्रिः स्रोता यानरोत्तमः ॥ शृङ्गाटकं समारुह्य पूजयेच्छिङ्गशङ्करम् ॥ ६ ॥ सदी
 पकायः शुद्धात्मा प्राप्य कामानि हातुलान् ॥ अन्ते भर्गं गृह्ण्यति ततो मोक्षमवाप्नुयात् ॥ ७ ॥ हरस्तु द्विभुजस्तस्मिन् सदा वृ
 षभवाहनः ॥ उमयारमते सार्द्धं वै भगवतः स्य मन्त्रकैः ॥ ८ ॥ तन्त्रैश्च पूजयेद्देवमुमामन्त्रेण चण्डिकाम् ॥ तत्पूर्व्वतो निम्नगा
 तुनाम्ना तु वृद्धदेविका ॥ ९ ॥ तस्यां स्नात्वा फलमत्यौ देविका स्नानजलं भेत् ॥ ततो भट्टारिकानामहिमशैलसमुद्रवा ॥ १० ॥
 महानदी देवगणैर्घ्यासदोपास्यते सुखम् ॥ तस्याय्यैः कुरुते स्नानं युगादिषु चतुष्वपि ॥ ११ ॥ स याति परमं स्थानं तद्विष्णोः
 परमस्पदम् ॥ अस्ति नाटकशैले तु सारोमानससन्निभम् ॥ १२ ॥ यत्र सार्द्धं शैलपुत्र्या जलक्रिडां सदा हरः ॥ कुरुते नरशार्द्धलस्व
 र्णपङ्कजशोभिते ॥ १३ ॥ तस्य पश्चान्मध्यपूर्व्वभागं भ्यस्तु सरिन्त्रयम् ॥ अवतीर्णं प्रयात्येव दक्षिणं सागरं प्रति ॥ १४ ॥

पु०

अ. ८२

२७१

तस्यर्पाश्वमभागेतुनदीदिकरिकाहया ॥ दिग्गजक्षतसञ्जातातेनदिकरिकाहया ॥ १५ ॥ मध्यभागात्सृतायातुशङ्करेणावता
 रिता ॥ वृद्धगङ्गाहयासातुगङ्गेवफलदायिनी ॥ १६ ॥ यानिःसृतापूर्वभागात्तस्माद्दिरिवरान्नदी ॥ सुवर्णस्राविणीरूपातासा
 गङ्गासदृशीफले ॥ १७ ॥ कुर्व्वत्याःसरसिस्त्रानम्पाव्वत्यास्वशरीरतः ॥ निःसृतास्वर्णकणिकास्तावहन्तिजलैरिमा ॥
 ॥ १८ ॥ क्रीडार्थंशम्भुनागात्रेकणिकाभिःसमाचिताः ॥ स्वस्थानात्तत्रसल्लग्नस्ततश्चन्दनविन्दवाः ॥ १९ ॥ ताउमायाः
 शरीरात्तुसंस्त्रवन्तिजलैःसह ॥ ततःस्वर्णवहानामस्वर्णश्रीःसर्व्वतोऽधिका ॥ २० ॥ एतासुचैत्रमासन्तुस्नात्वामर्त्योन्नरर्षभः ॥
 कृष्णपक्षेचतुर्दश्यान्त्रिकालय्यत्रमानवः ॥ २१ ॥ चिरंशिवगृहेस्थित्वाशेषेब्रह्मगृहव्रजेत् ॥ भूमाववगतःपश्चात्सार्व्वभौ
 मोनृपोभवेत् ॥ २२ ॥ वृद्धगङ्गाजलस्यान्तस्तीरेब्रह्मसुतस्यैव ॥ विश्वनाथाह्वयोदेवःशिवलिङ्गसमन्वितः ॥ २३ ॥ विश्वदे
 वीमहादेवीयोनीमण्डलरूपिणी ॥ हयग्रीवेणयुयुधेतत्रदेवीजगत्पतिः ॥ २४ ॥ हयग्रीवय्यत्रहत्वामणिकूटम्पुरागमत् ॥
 तत्रयःपूजयेद्गुर्गाशारदांतन्त्रमन्त्रकैः ॥ २५ ॥ हयग्रीवस्यमन्त्रेणतन्त्रेणगरुडध्वजम् ॥ कामेश्वरस्यतन्त्रेणमन्त्रेणापिचश
 ङ्करम् ॥ २६ ॥ योजयेत्परयाभक्त्याद्वादश्यांसमुपोषितः ॥ अष्टम्याञ्चतुर्दश्यान्तस्यपुण्यफलंशृणु ॥ २७ ॥ कल्पकोटित्रयं
 स्थित्वाशिवगेहेगृहेहरे ॥ तावन्तंसंस्थिताःकालन्तावन्तश्चशिवागृहे ॥ २८ ॥ शेषेभुवंसमासाद्यवेदविद्ब्राह्मणोभवेत् ॥

का०

२७२

नद्यःस्वर्णश्रियःपूर्वन्नदीकामाह्वयाशुभा ॥ २९ ॥ कामायाःपूर्वभागेतुनदीसोमासनाह्वया ॥ शोभासनायाःपूर्वस्थान्नदी
 नाम्नावृषोदका ॥ ३० ॥ ततःपूर्वकामरूपम्पीठन्तेजगताम्प्रसूः ॥ जगन्मयीमहामायादेवीदिक्करवासिनी ॥ ३१ ॥ एतायाः
 कथितानद्यःसकलादक्षिणश्रवाः ॥ तासुस्नात्वाचपीत्वाचस्वर्गलोकमवाप्नुयात् ॥ ३२ ॥ प्रान्तेदिक्करवासिन्याःसदावहति
 स्वर्णदी॥सितगङ्गाह्वयालोकेसाक्षाद्गङ्गाफलप्रदा॥ ३३ ॥ साभूमिपीठसंस्थाचदेवीदिक्करवासिनी॥अन्तर्जलेष्ठावयन्तीयातिप्र
 त्यक्षतांसुरैः ॥ ३४ ॥ सितगङ्गाजलेस्नात्वाष्ट्वाशम्भुंहरिर्विधिम् ॥ इष्टाललितकान्ताख्यं पुनर्घ्यो नौन जायते ॥ ३५ ॥ लिङ्ग
 स्वरूपी भगवाच्छम्भुस्तत्र स्वयं स्थिताः ॥ विष्णुः शिला स्वरूपेण ब्रह्मालिङ्ग स्वरूपधृक् ॥ ३६ ॥ पीठे दिक्करवासिन्याद्विरूपारम
 तेशिवा ॥ तीक्ष्णकान्ताह्वयात्वेकाग्रताराप्रकीर्तिता ॥ ३७ ॥ पराललितकान्ताख्याया श्रीमङ्गलचण्डिका ॥ तस्यास्तु
 सततरूपन्तीक्ष्णकान्ताह्वयवृष ॥ ३८ ॥ कृष्णालम्बोदरीपातुसास्यादेकजटाशिवा ॥ तेन रूपे गतान्देवींस्ततस्तम्परिपूजयेत्
 ॥ ३९ ॥ अङ्गमन्त्रश्चरूपश्चतस्याः प्राक्प्रतिपादितम् ॥ त्रिकोणं मण्डलञ्चास्याः कर्तव्यमन्त्रपूर्वकम् ॥ ४० ॥ आदौ रेखेततः
 पश्चात्सुरेखेति पदन्ततः ॥ तथा पदञ्चाधिगम्यतिष्ठान्त्विति पदन्ततः ॥ ४१ ॥ मण्डलस्यासमन्त्रोयन्तीक्ष्णायाः परिकीर्त्ति
 तः ॥ नरत्रिपुरदेवादियमवेतालदुर्दराः ॥ ४२ ॥ गणग्रामेत्यन्तकान्ताद्वारपालाः प्रकीर्त्तिताः ॥ एतौस्तुपूजयेत्सम्यग्मण्डलस्या

पु०

अ. ८२

२७२

ष्टदिक्षुवै ॥ ४३ ॥ आदौसम्बोधनंकृत्वावज्रपुष्पन्ततःपरम् ॥ वह्निजायाततःपश्चान्मन्त्रमेषाम्प्रकीर्तितम् ॥ ४४ ॥
 पात्रोपकरणादीनांस्थानस्यान्यस्यसर्व्वतः ॥ सर्व्वमुत्तरतन्त्रोक्तद्व्यंरूपद्वयेपिच ॥ ४५ ॥ चामुण्डाचकरालाचसुभगाभी
 षणाभगा ॥ विकटेतिचयोगिन्यःप्रोक्तायस्यास्तवैषट् ॥ ४६ ॥ हेभगवत्येकजटेविद्महेपदमन्ततः ॥ विकटदंष्ट्रेधोमहितन्न
 स्तारेप्रचोदयात् ॥ ४७ ॥ एषातुतीक्ष्णगायत्रीपोठदेव्याःप्रकीर्तिता ॥ निर्माल्यधारिणीचास्यादेवोविकटचण्डिका ॥ ४८ ॥
 मालातुमृन्मयीप्रोक्तारुद्राक्षसम्भवापिवा ॥ विशेषएषदेव्यास्तुपूजनेपरिकीर्तितः ॥ ४९ ॥ उपचारादिकद्व्यम्बलिदानञ्च
 पादिकम् ॥ सर्व्वन्तुपूर्व्ववद्वाल्क्याङ्कामारुष्यापूजनेयथा ॥ ५० ॥ पानेषुमदिराशस्तानरोबलिषुपार्थिव ॥ मोदकोनारिकेलञ्च
 मांसव्यञ्जनमैक्षवम् ॥ ५१ ॥ नैवेद्येषुप्रियकरातीक्ष्णायाःपरिकीर्तिताः ॥ यैषाललितकान्तारुष्यादेवीमङ्गलचण्डिका ॥ ५२ ॥
 वरदाभयहस्तासाद्विभुजागौरदेहिका ॥ रक्तपद्मासनस्थाचमुकुटोज्ज्वलमंडिता ॥ ५३ ॥ रक्तकौशेयवसनास्मितवक्त्राशु
 भानना ॥ नवयौवनसम्पन्नाचावर्द्धीललितप्रभा ॥ ५४ ॥ उमायाभासितम्मन्त्रयैत्पूर्व्वन्त्वेकमक्षरम् ॥ मन्त्रमस्या
 स्तुतज्ज्ञेयन्तेनदेवीम्प्रपूजयेत् ॥ ५५ ॥ नारायण्यैविद्महेत्वांचण्डिकायैतुधीमहि ॥ तन्नोललितकान्तेतिततःपश्चात्प्रचो
 दयात् ॥ ५६ ॥ एषाललितगायत्रीदेव्याइष्ट्यैप्रकीर्तिता ॥ लोहिताङ्गस्यदिवसःप्रियोस्याःपरिकीर्तितः ॥ ५७ ॥

का०

२७३

कालोवसन्तकालश्चस्वरश्चापितुपञ्चमः ॥ अष्टम्याञ्चनवम्याञ्चपूजाकार्यविभूतये ॥ ५८ ॥ निर्माल्यधारिणीचास्यादे
 वीललितचण्डिका ॥ दूर्वाङ्कुरैःसमायुक्तमक्षतम्प्रीतिदम्परम् ॥ ५९ ॥ अयमस्याविशेषस्तुपूजनेपरिकीर्तितः ॥ वैष्णवी
 तन्त्रमन्त्रस्यतन्त्रद्वाह्यन्तुपूजने ॥ ६० ॥ उपचारोबलिश्चास्याविहितोयःक्रमःपुरा ॥ महामायामहादेव्यास्तद्वाह्यम्प
 रिपूजने ॥ ६१ ॥ स्वगात्ररुधिरन्दद्यादात्मनश्चहितायवै ॥ पटेषुप्रतिमायाम्वाघटेमङ्गलचण्डिकाम् ॥ ६२ ॥ यःपूजये
 द्भौमदिनेशुभैर्दूर्वाङ्कुरैःशिवाम् ॥ सततंसाधकोसोपिकाममिष्टमवाप्नुयात् ॥ ६३ ॥ एवन्दिक्करवासिन्याःकथितःपूजनक्रमः ॥
 यच्छुत्वानाशुभाङ्किञ्चिदाप्नोतिश्रवणेः ॥ ६४ ॥ दिक्करस्त्वरुणःप्रोक्तस्तथाशम्भुश्चदिक्करः ॥ तस्मिन्नध्युषितादेवीतस्मा
 दिक्करवासिनी ॥ ६५ ॥ जगत्रयेपियस्यास्तुसदृशीकापिसुन्दरी ॥ नान्यास्तिललितातेनदेवीललितकान्तिका ॥ ६६ ॥
 शङ्करस्यपुराप्रोक्तोग्राह्यवैपूजनक्रमः ॥ शृणुराजन्नवहितोब्रह्मणःपूजनक्रमम् ॥ ६६ ॥ ब्रह्मबीजम्पुराप्रोक्तन्तन्मन्त्रं
 र्व्यतश्चरेत् ॥ तेनैवतन्तुसम्पूज्यपरन्निर्व्वाणमाप्नुयात् ॥ ६८ ॥ एतस्यचाङ्कमन्त्रस्तुयथाभर्गणेभाषितम् ॥ वेतालभैर
 वाभ्यान्तुरुपश्चशृणुभूमिप ॥ ६९ ॥ यत्तृतीयश्चवह्निश्चशेषस्वरसमन्वितः ॥ चन्द्रविन्दुसमायुक्तोब्रह्ममन्त्रम्प्रकीर्तित
 म् ॥ ७० ॥ अनेनैवतुमन्त्रेणब्रह्माण्डार्घ्यैःप्रपूजयेत् ॥ सकाममिष्टंसम्प्राप्यब्रह्मलोकेषुमोदते ॥ ७१ ॥ ब्रह्माकमण्डलु

पु०

अ.८३

२७३

धरश्चतुर्वक्त्रश्चतुर्भुजः ॥ कदाचिद्रक्तकमलेहंसारूढःकदाचन ॥ ७२ ॥ वर्णेनरक्तगौराङ्गःप्रांशुस्तुङ्गाङ्गउन्नतः ॥ कम
ण्डलुब्धामकरेश्रृंगहस्तेचदक्षिणे ॥ ७३ ॥ दक्षिणाधस्तथामालां वामाधश्चतथाश्रुवम् ॥ आज्यस्थालीवामपार्श्वेदेवाः
सर्वेऽग्रतःस्थिताः ॥ ७४ ॥ सावित्रीवामपार्श्वस्थादक्षिणस्थासरस्वती ॥ सर्वे वैष्णवयोत्थग्रेकुर्याद्देवविचिन्तनम् ॥
॥ ७५ ॥ चतुष्कोणश्चतुर्द्वारमष्टपत्रसमन्वितम् ॥ चतुष्कोणेष्वङ्कितन्तुस्रुकमण्डलुस्त्रक्स्त्रुवैः ॥ ७६ ॥ सम्मार्जनादिकंसर्व
याश्चान्याःप्रतिपत्तयः ॥ अष्टाश्वोत्तरतन्त्रोक्तायोगपीठेङ्गिकादिकाः ॥ ७७ ॥ आधारशक्तिप्रमुखस्तथासर्वास्तुपूजयेत् ॥
अष्टपत्रेषुपद्मस्यदिक्पालाँश्चप्रपूजयेत् ॥ ७८ ॥ पद्मासनायविह्वहेहंसारूढायधीमही ॥ तन्नोब्रह्मन्नितिपदन्ततःपश्चात्प्रचो
दयात् ॥ ७९ ॥ एषातुब्रह्मगायत्रीपूजयेदनयाविधिम् ॥ निर्माल्यधारीचैतस्यसनत्कुमारउच्यते ॥ ८० ॥ उपचाराःपूर्ववत्तु
नेत्राञ्जनविवर्जिताः ॥ रक्तकौशेयवस्त्रन्तुब्रह्मप्रीतिकरम्परम् ॥ ८१ ॥ अन्नंसपायसंसर्पिस्तिलयुक्तश्चभाजनम् ॥ सितरक्तास
मायुक्तश्चन्दम्परिकीर्तितम् ॥ ८२ ॥ पार्श्वयोःशङ्करविष्णुं पूजनेपूजयेत्पुरः ॥ श्रुवादीनकरसंस्थास्तुमण्डलेपरिपूजयेत् ॥ ८३ ॥
सरस्वतीश्चसावित्रीहंसम्पद्मन्तथैवच ॥ अथविशेषःकथितःप्रणामश्चास्यदण्डवत् ॥ ८४ ॥ पद्मबीजभवामालाजपकर्म
णिकीर्तिता ॥ पूर्णादशौतिथियाद्यौपूजाकर्मणिसर्वदा ॥ ८५ ॥ क्षीरेणार्घ्यम्प्रदद्यात्तुसर्वदाब्रह्मणेनृप ॥ अयन्तेक

का०
२७४

थितोभूपयथाभर्गेणभाषितः ॥ ८६ ॥ दर्शयतास्वपुत्रभ्याङ्कामरूपाह्वयंशुभम् ॥ यत्रतत्रविधिश्चैवसाधकःपरिपूजयेत्
॥ ८७ ॥ पीठेसम्यक्पूजयित्वापरत्रिर्व्याणमाप्नुयात् ॥ कथिताब्रह्मणःपूजापूजनंशृणुवैष्णवम् ॥ ८८ ॥ बोजन्तुवासुदेवस्य
पुरैवप्रतिपादितम् ॥ तदङ्गमन्त्रंराजेन्द्रद्वादशाक्षरमुच्यते ॥ ८९ ॥ ॐ नमोभगवतेपूर्ववासुदेवायवैपरम् ॥ अङ्गमन्त्रमिदञ्चैव
वासुदेवस्यकीर्तितम् ॥ ९० ॥ अस्यप्रत्यङ्गरूपन्तुदधिवामनसञ्ज्ञकम् ॥ तस्यमन्त्रत्रयःश्रेष्ठशम्भुनाभाषितंशृणु ॥ ९१ ॥
ॐ नमोविष्णवेपूर्वम्पदन्तस्यप्रकीर्तितम् ॥ पदञ्चसुरपतयेचतुर्थ्येतमहाबलम् ॥ ९२ ॥ स्वाहान्तंहृदयासत्रंप्रत्यङ्गवैष्ण
वम्मतम् ॥ मन्त्रत्रयन्तुयोवेदबीजम्रत्यङ्गसञ्ज्ञकम् ॥ ९३ ॥ स्वपुमान्देवकायस्तुनसभूयोभिजायते ॥ सर्वउत्तरतन्त्रो
क्तःक्रमोग्राह्यःप्रपूजने ॥ ९४ ॥ त्रिषुमन्त्रेषुचसदाविशेषंशृणुभूपते ॥ रूपन्तुबीजमन्त्रस्यप्रथमंशृणुभूपते ॥ ९५ ॥ पूर्णच
न्द्रोपमःशुक्लःपक्षिराजोपरिस्थितः ॥ चतुर्भुजःपीतवस्त्रैस्त्रिभिःसंव्वीतदेहभृत् ॥ ९६ ॥ दक्षिणोर्द्वेगदान्धत्ततदधोविक
चाम्बुजम् ॥ वामोर्द्वेचक्रमत्युग्रन्धत्तेऽधःशङ्खमेवच ॥ ९७ ॥ श्रीवत्सवक्षासततङ्कौस्तुभंहृदिचांशुमत् ॥ धत्तेकक्षेत्यधोवा
मेतूणीरम्बाणपूरितम् ॥ ९८ ॥ दक्षिणेकोषगङ्गाङ्गद्वन्दकंसशराशनम् ॥ शोषैकिरीटंसूद्योतङ्कर्णयोःकुण्डलद्वयम् ॥ ९९ ॥
आजानुलबिनीश्चित्रांवनमालाङ्गलेस्थिताम् ॥ दधानन्दक्षिणेदेवीश्रियम्पार्श्वेतुविभ्रतम् ॥ १०० ॥ सरस्वतीव्वा

१ ॐ नमोविष्णवेसुरपतयेमहाबलायनमस्वाह ।

पु०

अ. ८३

२७४

मपाश्वचितयेद्वरदंहरिम् ॥ बीजमन्त्रस्यरूपश्चकथितन्तवपार्थिव ॥ १ ॥ द्वादशाक्षरमन्त्रस्यरूपमेतच्छृणुष्वमे ॥ नी
लोत्पलदलश्यामन्तथैवचचतुर्भुजम् ॥ २ ॥ दक्षिणोर्ध्वेस्थितम्पद्मंगदाश्चाधःप्रयोजयेत् ॥ वामेधश्चक्रमतुलनूद्वेशङ्कश्चबिभ्र
तम् ॥ ३ ॥ चिन्तयेद्वरदन्देवंसर्वमन्यन्नपूर्ववत् ॥ अष्टादशाक्षरस्यास्यप्रत्यङ्गस्यचचिन्तनम् ॥ ४ ॥ शृणुराजन्नवहितोदा
रिद्यभयनाशनम् ॥ पूर्णेन्दुसदृशङ्कात्याशुक्लवर्णविविचिन्तयेत् ॥ ५ ॥ करेविचिन्तयेद्दामेपीयूषापूरितङ्कटम् ॥ दध्यन्नखण्डस
य्युक्तंदक्षिणेस्वर्णभाजनम् ॥ ६ ॥ पद्मासनगतन्देवश्चन्द्रमण्डलमध्यगम् ॥ शुक्लवस्त्रधरन्देवम्प्रमाणाद्वामनंसदा ॥ ७ ॥ इ
षद्वाससमायुक्तन्त्रिलोकेशन्त्रिविक्रमम् ॥ चिन्तयेद्वरदन्देवंसर्वकामफलप्रदम् ॥ ८ ॥ दहनप्लवनादौचपूर्वतन्त्रोदितायथा ॥
तथामन्त्राःपरिग्राह्यास्तथाचोत्तरतन्त्रगाः ॥ ९ ॥ मण्डलस्यक्रमन्तस्यशृणुभर्गेणभाषितम् ॥ रेखयानित्यपूजासुरजो
भिःपञ्चभिःस्तथा ॥ १० ॥ नैमित्तिकेयथाकार्यम्भेदाभेदेनसाम्प्रतम् ॥ हस्तमात्रश्चतुर्द्वारवर्तुलाम्बुजसन्निभम् ॥ ११ ॥
चतुष्कोणेचतुर्भिस्तुशङ्खैर्युक्तम्मनोहरम् ॥ बद्धद्वारन्दिकपतीनामायुधैःकरणैस्तथा ॥ १२ ॥ अष्टासुदिक्षुनिहितंसवहि
र्वेष्टपद्मकम् ॥ एवय्यैथारजोभिस्तुकार्यन्तच्छृणुपार्थिव ॥ १३ ॥ सितैःपीतैस्तथारक्तैःश्यामैश्चहरितैःक्रमात् ॥ रजोभि
र्मण्डलङ्कुर्यादन्यथानसमाचरेत् ॥ १४ ॥ चतुर्हस्तन्त्रिहस्तश्चद्विहस्तहस्तमात्रकम् ॥ सर्वत्रमण्डलङ्कुर्याद्ययोक्तंवाधिक

का०

२७५

म्पुनः ॥ १५ ॥ राजसूयाश्वमेधादौचतुर्हस्ताधिकम्मतम् ॥ कल्पानतिक्रमाद्रूपयथाक्तंयत्रयंत्रच ॥ १६ ॥ दिक्पालायु
 धपद्मानाम्पूर्णववलिखनक्रमः ॥ सितैरजोभिःकर्तव्यमध्येपद्मं सुवर्तुलम् ॥ १७ ॥ कर्णिकापीतवर्णास्यकेशराग्रन्तरुण
 म् ॥ रक्तैःपीतैःपूरयेत्तुबहिःपद्मस्यसर्वतः ॥ १८ ॥ वज्रंशक्तिंलौहदण्डःखड्गम्पाशाङ्कुशंगदा ॥ शूलमष्टदिगीशानामायुधा
 निक्रमात्पुनः ॥ १९ ॥ शम्भुर्गौरीतथाब्रह्मारामःकृष्णस्तथैवच ॥ रजस्तुसततम्पूज्याःसंस्थिताःपञ्चदेवताः ॥ २० ॥ नक
 दाचिदधःकुर्याच्छम्भुर्गौर्योर्व्वियोजनम् ॥ विद्योगेतुकृतापूजानिष्फलातस्यजायते ॥ २१ ॥ विच्छिन्नमूर्द्ध्निभूतन्तुपूजितं
 शक्तमेवच ॥ न्यासेतुमण्डलस्यास्यरजोदोषविवर्जयेत् ॥ २२ ॥ सर्वत्रमण्डलङ्कार्यव्योसुदेवस्यपूजने ॥ एवमेव नृपश्रेष्ठनि
 ष्फलञ्चान्यथेतरम् ॥ २३ ॥ बलभद्रश्चकामश्चअनिरुद्धस्तदुद्भवः ॥ नारायणस्तथाब्रह्माविष्णुःषष्ठःप्रकीर्तितः ॥ २४ ॥ नर
 सिंहोवराहश्चयोगिनोष्टौप्रकीर्तिताः ॥ पुर्व्वाद्यष्टदलेश्वेतांरूपतोमन्त्रतःपृथक् ॥ २५ ॥ पूजयेत्कर्णिकामध्येवासुदेवन्तुनाय
 कम ॥ विमलानायिकातस्यवासुदेवस्यकीर्तिता ॥ २६ ॥ बलभद्रमुखानान्तुयोगिनीःशृणुयार्थिव ॥ आदावुत्कर्षिणीज्ञेयाज्ञा
 नापश्चाक्रियापरा ॥ २७ ॥ योगाप्रज्ञातथैशानोअनुग्राहीतथाष्टमी ॥ सर्वाश्चतुर्भुजाःप्रोक्ताःशङ्खचक्रगदाधराः ॥ २८ ॥ यो
 गिनोबलभद्रन्तुकामविविधमृतेतथा ॥ विधिरूपन्तुपूर्वोक्तंहलश्चमुशलम्बलः ॥ २९ ॥ शङ्खचक्रद्वयधत्तेयोगदांपार्श्वस्थितांस

पु०

अ. ८३

२७५

दा ॥ कामस्तुपुष्पकोदण्डन्धत्तेवामेनपाणिना ॥ ३० ॥ गदांचक्रश्चपुष्पश्चधत्तेऽन्यैः पाणिभिः पुनः ॥ पार्श्वेपद्मन्तथाधत्तेसर्वमन्य
 चपूर्ववत् ॥ ३१ ॥ चक्रंशङ्खोवराहस्यदक्षिणेपरिकीर्तितौ ॥ नृसिंहस्यपुनश्चक्रशङ्खौदक्षिणवामयोः ॥ ३२ ॥ शङ्खपद्म
 न्तथाविष्णोः पाण्योर्दक्षिणयोः स्थितम् ॥ शङ्खो गदावामतस्तु नारायणकरस्थितौ ॥ ३३ ॥ दक्षिणाधोगदान्धत्ते ह्यनिरुद्धो
 नरोत्तमः ॥ सितरक्तस्तथापीतोभिन्नाञ्जननिभस्तथा ॥ ३४ ॥ नीलोत्पलदलश्यामस्तथारक्तघनप्रभः ॥ भ्रमरश्यामलः
 पिङ्गः स्वर्णगौरः क्रमादिमे ॥ ३५ ॥ वर्णतो योगिनः प्रोक्ता वासुदेवस्य पार्थिव ॥ यादृग्वर्णश्च ध्यानश्च यस्य यस्य च योगिनः
 ॥ ३६ ॥ तादृशीर्योगिनीस्तस्य चिन्तयेत्तु त्समीपगाः ॥ आधारशक्तिप्रमुखाः सर्वा आसनदेवताः ॥ ३७ ॥ ग्रहाश्च सर्वे
 दिक्पाला ध्यानतो मन्त्रतस्तथा ॥ पूजनीया यथोद्देशं मण्डलस्य क्रमान्नृप ॥ ३८ ॥ देवस्य चिन्तितव्यं द्यच्छरोरेकमलां द
 कम् ॥ धृतास्त्रवैजशक्त्यादि गरुडादींश्च पूजयेत् ॥ ३९ ॥ वर्णमालां शम्भुमतामासाद्यक्रमयोगतः ॥ आद्यद्वितीयक्रम
 तो गदादीनान्तु मन्त्रकम् ॥ ४० ॥ पञ्चरात्रोदिते भागे नारदेन यथोदिताः ॥ मन्त्राश्च क्रगदादीनां द्वाह्याः सर्वत्र पूजने ॥
 ॥ ४१ ॥ गरुत्मान्तसूर्यसङ्काशो गदाकृष्णाय सीपुनः ॥ सरस्वती शुक्लवर्णालक्ष्मीर्हेमप्रभा सदा ॥ ४२ ॥ मध्याह्नसूर्य
 प्रतिमश्च क्रन्तुपरिकीर्तितम् ॥ सम्पूर्णप्रतिमः शङ्खः शङ्खस्तु परिकीर्तितः ॥ ४३ ॥ कौस्तुभोद्वरुणः प्रोक्तः श्रीवत्सोद्वरुणद्यु

का०

२७६

तिः ॥ आरक्तः कौस्तुभोजेयोमालाचित्राप्रकीर्तिता ॥ ४४ ॥ विद्युत्प्रभाः सर्ववाणाः शक्रचापप्रभन्धनुः ॥ स्वर्गचूर्णप्रकाश
न्तुवत्प्रमस्यप्रकीर्तितम् ॥ ४५ ॥ बालसूर्यप्रतीकाशेकुण्डलेद्वेधवोगते ॥ सूर्यस्यसदृशशीर्षेऽशिरोटम्परिकीर्तितम् ॥ ४६ ॥
शृणुन्यासन्ततोभूपयैर्न्यासैर्विष्णुरूपधृक् ॥ साधकोहिभवेन्नित्यंस्वर्गमोक्षप्रदायकम् ॥ ४७ ॥ न्यासन्तुप्रथमद्वयार्णमंत्र
विद्वादशाक्षरैः ॥ वासुदेवस्यबीजेनबीजैश्चवाथयोगिनाम् ॥ ४८ ॥ ततोऽन्यसेन्महामन्त्रेततश्चाष्टादशाक्षरैः ॥ ततस्तुह
दयादीनांषड्विंशत्यैर्द्विधापुनः ॥ ४९ ॥ एवञ्चतुर्भिर्न्यासैस्तुपूजामेकं समाचरेत् ॥ प्रथमन्दक्षिणाङ्गुष्ठेन्यसेदाद्यक्षरम्बुधः ॥
॥ १५० ॥ द्वादशाक्षरमन्त्रस्यशेषबीजानितुक्रमात् ॥ तर्जन्यादौदक्षिणस्यवामाङ्गुष्ठान्तमेवच ॥ ५१ ॥ शेषाक्षरद्वयस्य
श्चान्यसेत्पाणितलद्वये ॥ हृदिशीर्षेऽशिरायाश्चवर्णन्तेद्विपचिण्डयोः ॥ ५२ ॥ पृष्ठेतुभुजयोः पाण्योर्जङ्घयोः पादयोः क्रमात् ॥
द्वादशाक्षरमन्त्रस्यबीजानिचततोऽन्यसेत् ॥ ५३ ॥ अङ्गुष्ठयोस्तुप्रथमव्वासुदेवस्यतत्त्वकम् ॥ तर्जन्यादौयोगिनान्तुविजा
न्यष्टौद्वयोर्न्यसेत् ॥ ५४ ॥ शिरोदृगास्यकण्ठोष्ठोनाभिगुह्येषुजानुनोः ॥ पादयोर्वासुदेवस्ययोगिवीजानिविन्यसेत् ॥ ५५ ॥
मन्त्राणिहृदयादीनयान्युक्तानिपुरानृप ॥ तानिन्यस्याङ्गुष्ठमुर्व्यङ्गुलीजातेद्वयेद्वये ॥ ५६ ॥ वामदक्षिणपाण्योस्तु
शेषन्तुतलयोर्न्यसेत् ॥ हृदयाद्यैस्त्वपर्यन्तम्पुनस्तानि क्रमान्यसेत् ॥ ५७ ॥ अष्टादशाक्षरस्यादिनववर्णान्यसेद्बुधः ॥

१ सन्देहोद्विक्तत्वात् ।

२ द्वयोर्हस्तयोरित्यर्थः ।

३ दिङ्भूरितिपाठः ।

पु०

अ. ८३

२७६

शिरेनत्रादिपुर्वोक्तेनवबीजस्यगोचरे ॥ ५८ ॥ शेषान्वर्णानसंकर्णपार्श्ववस्थिषुशेषसि ॥ कव्योरुर्वोर्जङ्घयोश्चन्यसे
 त्पादाङ्गुलीषुच ॥ ५९ ॥ यस्यमन्त्रस्ययापूजातन्त्रैस्तुयत्रचोदिता ॥ तस्यतन्त्रस्यतत्रैवत्यासम्मन्त्रीसमाचरेत् ॥ ६० ॥ अ
 थचैकत्रसर्वेषान्यासङ्कुर्याद्विचक्षणः ॥ चतुर्विधैःकृतैर्न्यासैःपूतात्माधूतकल्मषः ॥ ६१ ॥ साक्षाद्विष्णुर्भवेन्मन्त्रीसम्य
 कपूजाफललभेत् ॥ विनापिपूजनयैस्तुन्यासङ्कुर्याच्चतुर्विधम् ॥ ६२ ॥ सधीरोविष्णुसायुज्यमाप्नोतिपरमम्पदम् ॥ योगपो
 ठन्ततोध्यात्वागरुडञ्चक्रशङ्खकौ ॥ ६३ ॥ गदालक्ष्मीञ्चक्रपद्मेक्रमादेतेषुविन्यसेत् ॥ पूर्वदक्षिणकौबैरपश्चात्कोणेषुवैक्रमात्
 ॥ ६४ ॥ दक्षिणेचोत्तरेवापिविन्यसेन्मन्त्रविद्वयः ॥ वनमालाम्पद्ममध्येश्रीवत्सङ्कोस्तुभमणिम् ६५ ॥ विन्यस्यदक्षिणेतस्य
 न्यसेच्छार्ङ्गशरासनम् ॥ तूणीरयुगलवामेखङ्गन्दक्षिणतोन्त्यसेत् ॥ ६६ ॥ वामेचर्मनिधायाशुतत्रकुर्व्यात्सरस्वती ॥ पूज
 यित्वाचसर्वाणिततोमुद्राम्प्रदर्शयेत् ॥ ६७ ॥ मुद्राःपुटाद्यायाःप्रोक्ताविष्णोर्ग्याश्चापियोगिनाम् ॥ ग्रहाणंदिकपतीनाञ्चमु
 द्रास्तादर्शयेत्पृथक् ॥ ६८ ॥ शेषमन्त्राःपुराप्रोक्ताअछिद्रस्यावधारणे ॥ तन्मन्त्रान्सम्पठित्वैवसूर्यायार्घ्यंनिवेदयेत् ॥ ६९ ॥
 निर्माल्यधारीविष्णोस्तुविष्वक्सेनश्चतुर्भुजः ॥ शङ्खचक्रगदापाणिर्दार्घ्यंमश्रुजटाधरः ॥ ७० ॥ रक्तपिङ्गलवर्णस्तुसितप
 द्मोपरिस्थितः ॥ यत्तृतीयस्वरान्तेनसर्ग्युक्तोबिन्दुनेन्दुना ॥ ७१ ॥ कीर्तितस्तस्यमन्त्रोयन्तेनतम्परिपूजयेत् ॥ विसर्जनन्त

का०

२७७

धाविष्णोरैशान्याम्परिकीर्तितम् ॥ ७२ ॥ अन्येषाम्मनसाकुर्याद्वलादीनाविषसर्जनम् ॥ एवयैःकुरुतेपूजाविष्णोःशम्भो
विधेःकचित् ॥ ७३ ॥ पीठेदिक्खासिन्याःसयातिपरमम्पदम् ॥ यत्रयत्रभवेद्विष्णोःपूजनन्नृपसत्तम ॥ ७४ ॥ तत्रत
त्रैवतन्त्रोयद्वाद्योवैवैष्णवैवैधैः ॥ सङ्क्षेपेणैवतत्रैवपूजयेद्दधिवामनम् ॥ ७५ ॥ हृदयाद्यङ्गपूजातुनक्तव्यास्यपूजने ॥
सङ्क्षेपैर्विस्तरैर्वापिवासुदेवम्प्रपूजयेत् ॥ ७६ ॥ रक्तङ्कौशेयवस्त्रञ्चपोतंशुक्लन्तथैवच ॥ प्रीतिदंवासुदेवस्यवस्त्रमेतत्प्रकीर्तितम्
॥ ७७ ॥ घृतप्रदीपोदिपेषुगन्धेषुमलयोद्भवः ॥ पानार्घ्यभोज्यपात्रेषुताम्रप्रीतिकरम्मत्तम् ॥ ७८ ॥ किरीटंकुण्डलंहारो
भूषणंविष्णुतुष्टिदम् ॥ शङ्खस्नानीयपात्रेषुधूपेष्वगुरुरेवच ॥ ७९ ॥ प्रीतिदोवासुदेवस्यसततम्परिकीर्तितः ॥ कदम्बंकु
ब्जकंजातीमल्लिकामालतीतथा ॥ १८० ॥ पङ्कजश्चेतिपुष्पाणितद्विष्णोःप्रीतिदान्युत ॥ निर्जलंस्थण्डिलंस्थानन्तीर्थन्तो
यमथापिवा ॥ ८१ ॥ तद्विष्णोरितिमन्त्रस्तुस्तुतिःपुरुषसुक्तिकं ॥ पुत्रपुत्रीवोद्भवामालाप्रशस्ताविष्णुपूजने ॥ ८२ ॥ ति
थिश्चद्वादशीप्रोक्तावसन्तःकालउत्तमः ॥ शाल्योदनंहविष्यान्नयैवकम्पायसंगृह्यतम् ॥ ८३ ॥ कृशरात्रन्तथास्नेपुपानेषु
क्षीरमिष्यते ॥ दलेषुतुलसीपत्रम्बैल्वमामलमेवच ॥ ८४ ॥ हरेःप्रीतिकराणिस्फुरेतानिन्नृपसत्तम ॥ सर्वाणिपरकीयानि
यानितानिचवर्जयेत् ॥ ८५ ॥ एवयैःपूजयेद्विष्णुसततन्नरसत्त ॥ कुलकोटिसमुद्धृत्यसस्वयंस्याज्जनार्दनः ॥ ८६ ॥

पु०

अ.८३

२७७

इदन्तेकथिम्भूपवासुदेवस्यतन्त्रकम् ॥ पीठस्यकामरूपस्यसङ्क्षेपाग्निर्णयन्तथा ॥ ८७ ॥ इतिसर्वङ्कामरूपपीठशम्भुरदर्श
यत् ॥ पुत्राभ्यांसपुनस्ताभ्याङ्कैलासम्प्रययौगिरिम् ॥ ८८ ॥ तत्र गत्वायथायोगनिधायतनयौस्वकौ ॥ विमुक्तशापास्तेजाता
शम्भुर्गिरिसुतातथा ॥ ८९ ॥ वैतालोभैरवश्चेतिनृपसत्तमनिर्जराः ॥ इदय्यौमहदाख्यानंशृणोत्येकाग्रमानसः ॥ ९० ॥ शा
पभीतिर्नतस्यास्तिव्याधयस्तस्यनाधयः ॥ पुत्रपौत्रधनैश्वर्ययुक्तःसर्वत्रवल्लभः ॥ ९१ ॥ सर्व्वकल्याणसध्युक्तोदीर्घका
लंसजीवति ॥ कामरूपमहापीठय्योजानातिनरोत्तमः ॥ ९२ ॥ सदिव्यज्ञानसपन्नःपरन्निर्वाणमाप्नुयात् ॥ यःकामरूपेसकले
पाठयात्रांसमाचरेत् ॥ ९३ ॥ आसाद्यसकलान्पीठान्पूजयेत्सर्व्वदेवताः ॥ दशपूर्व्वान्दशपरानात्मानश्चैकविंशतिम् ॥ ९४ ॥
दिव्येज्ञानेनिधायाशुसर्व्वम्मुक्तिमियान्सह ॥ ९५ ॥ ॥ इतिश्रीकालिकापुराणेऽप्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ॥ १४ ॥
और्व्वउवाच ॥ ॥ कामरूपेमहापिठेस्नात्वापीत्वाचदेवताः ॥ पूजयित्वाचविपुलालोकाःस्वर्गपुराययुः ॥ १ ॥ केचिद्भेजु
श्चनिर्वाणङ्केचिद्यातिस्मशम्भुताम् ॥ नयमस्तान्वारयितुन्नेतुञ्चनिजमन्दिरम् ॥ २ ॥ क्षमोभून्नरशार्दूलशिवाद्याजातसा
ध्वसाः ॥ यमदूतन्तत्रयान्तर्बान्धतेशङ्करागणाः ॥ ३ ॥ नतद्भियातत्रयान्तियमदूताःप्रचोदिताः ॥ तथादृष्ट्वाथशमनःस्वक्रि
यापरिवर्जितः ॥ ४ ॥ विधातारंसमासाद्यवचनश्चेदमब्रवीत् ॥ विधातःकामरूपेस्मिन्स्नात्वापीत्वाचमानवाः ॥ ५ ॥ कामा

का०

२७८

स्यागणताय्यैतितथाशम्भुगणेशताम् ॥ तत्रमेनाधिकारोस्तिनतान्वारयितुङ्गमः ॥ ६ ॥ विधत्स्वात्रोचितानीतिव्युज्यतेय
 दिगोचरे ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाब्रह्मालोकपितामहः ॥ ७ ॥ जगामविष्णुभवनंसहैवसमवर्तिना ॥ तमासाद्यतथाप्राहविष्णुर्वै
 यमभाषितम् ॥ यथावत्सर्वलोकेशःसचतद्वाक्यमग्रहीत् ॥ ८ ॥ सहब्रह्मयमाभ्यान्तुविष्णुशम्भुव्यैमौततः ॥ सत्कृतस्तेन
 पृष्टश्चप्राहेदव्यैमभाषितम् ॥ ९ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ सर्वदेवैःसर्वतीर्थैःसर्वक्षेत्रैस्तथैवच ॥ एतद्व्याप्तङ्कामरूप
 न्नातो न्यद्विद्यतेपरम् ॥ १० ॥ इदम्पीठं समासाद्य देवत्वय्यैन्तिमानवाः ॥ अमृतत्वङ्गणत्वञ्चतत्रशक्तोयमोनहि ॥ ११ ॥ त
 थाकुरुमहादेवयथास्यादक्षमोयमः ॥ यमोनिरस्तोयत्रास्तिमर्यादानप्रदृश्यते ॥ १२ ॥ और्व्व उवाच ॥ ॥ एतद्विष्णुवचः
 श्रुत्वाविधिनासहितस्यतु ॥ अङ्गीचकारहृदयेतद्वचःसाध्यसाधने ॥ १३ ॥ विसृज्यतान्ब्रह्मविष्णुयमान्वृषभवाहनः ॥ आ
 दायस्वगणान्त्सर्वान्कामरूपान्तरय्यैयो ॥ १४ ॥ उग्रतारान्ततोदर्वीगणश्चप्राहशङ्करः ॥ उत्सारयन्तुसकलानिमाँ
 कान्गणाद्रुतम् ॥ १५ ॥ उग्रतारेमहादेवित्वञ्चाप्युत्सारयद्रुतम् ॥ ततो गणाःकामरूपादेवीचाप्यपराजिता ॥ १६ ॥ लोका
 नुत्सारयामासुःपीठङ्कतुंहरस्यकम् ॥ ॥ उत्सार्यमाणेलोकेतुचतुर्वर्णैर्द्विजातिषु ॥ १७ ॥ सन्ध्याचलगतोविप्रोवसिष्ठःकु
 पितोमुनिः ॥ सोप्युग्रतारयादेव्याउत्सारयितुमीशया ॥ १८ ॥ गणैःसहधृतःप्राहशापङ्कुर्वन्त्सुदारुणम् ॥ यस्मादह

पु०

अ.८४

२७८

नधृतोवामेत्वयोत्सादयिन्तुस्मृतिः ॥ १९ ॥ तस्मात्त्वव्यैम्यभावेनपूज्याभवसमन्त्रिका ॥ भ्रमन्तिम्लेच्छवद्यस्माद्गणाना
 म्मन्दबुद्धयः ॥ २० ॥ भवन्तुम्लेच्छास्तस्माद्वैभवन्तःकामरूपके ॥ महादेवोपियस्मान्मान्निःसारयितुमुद्यतः ॥ २१ ॥
 तपोधनम्मुनिन्दान्तम्लेच्छवद्वेदपारगम् ॥ तस्मान्म्लेच्छप्रियोभूयाच्छङ्करश्चास्थिभस्मधृक् ॥ २२ ॥ एतत्तुकामरूपाख्य
 म्लेच्छैर्गुप्तम्मदत्वरम् ॥ स्वयंविष्णुर्त्रिचायातियावत्स्थानमिदम्पुनः ॥ २३ ॥ विरलाश्चागमाःसन्तुयएतत्प्रतिपाद
 काः ॥ विरलय्यैस्तुजानातिकामरूपागमम्बुधः ॥ २४ ॥ सएवप्राप्तेकालेपिसम्पूर्णम्फलमाप्स्यति ॥ एवमुक्त्वावसिष्ठ
 स्तुतत्रैवान्तरधीयत ॥ २५ ॥ तेगणाम्लेच्छताय्याताःकामरूपेसुरालये ॥ वामाभूदुग्रतारापिशम्भुर्मल्लैछरतोभवत् ॥ २६ ॥
 आगमाविरलाश्चासन्येचमत्प्रतिपादकाः ॥ वेदमन्त्रविहीनन्तुचतुर्वर्णविवर्जितम् ॥ २७ ॥ कामरूपङ्गणाज्जातय्यैद्यमे
 नानुसारितम् ॥ आगतेपिहरौमुक्तेशापात्पीठेफलप्रदे ॥ २८ ॥ यथानसम्यक्स्थास्यन्तितत्पीठेदेवमानुपाः ॥ गुप्तयेस
 र्वकुण्डानाम्ब्रह्मोपायन्तथाकरोत् ॥ २९ ॥ अपुनर्भवकुण्डस्यसोमकुण्डस्यचोभयोः ॥ ब्रह्मोर्व्वशीकुण्डयोस्तुनदीनाम
 पिभूरिशः ॥ ३० ॥ नदीनाम्बूर्वमुक्तानामनुक्तानाश्चगुप्तये ॥ सर्वस्यैकफलज्ञानेब्रह्मोपायन्तथाकरोत् ॥ ३१ ॥ अमो
 घायंशान्तनोस्तुभार्यायान्तनयंस्वकम् ॥ जलरूपंसमुत्पाद्यजामदश्येनधीमता ॥ ३२ ॥ अवतारयदव्यग्रम्ल्हावयन्का

का०
२७९

मरूपकम् ॥ सतुब्रह्मसुतोर्ध्वःप्लावयन्कुण्डसञ्चयान् ॥ ३३ ॥ आच्छाद्यसर्वतीर्थानिभुविगुप्तानिचाकरोत् ॥ लोहि-
त्यमात्रयैकेचिज्जानन्तितत्रवैनराः ॥ ३४ ॥ तेलोहित्यस्नानफलम्प्राप्नुवन्तिसुनिश्चितम् ॥ नजानन्तिचकुण्डानिनापिती-
र्थानिचान्यतः ॥ ३५ ॥ वसिष्ठशापादेतत्तुप्रवृत्तन्तीर्थगोपनम् ॥ यःकश्चित्तत्रजानातितीर्थानाञ्चविशेषताम् ॥ ३६ ॥ स-
मवाप्नोति तत्स्नानफलं सम्यङ्करोत्तम ॥ सर्वानदीःसमाप्लावयसर्वतीर्थानिसर्वतः ॥ ३७ ॥ लौहित्योब्रह्मणःपुत्रोयातिदक्षि-
णसागरम् ॥ एवन्तेकथितंराजन्कामरूपस्यकीर्तनम् ॥ ३८ ॥ यदन्यद्रोचतेतुभ्यन्तत्पृच्छनिगदामिते ॥ ३९ ॥ इतिश्री-
कालिकापुराणेचतुराशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ और्वस्यवचनंश्रुत्वासगरस्तम्भु-
निम्पुनः ॥ पप्रच्छेदन्दिजश्रेष्ठाहर्षसम्प्लुतमानसः ॥ १ ॥ ॥ सगरउवाच ॥ ॥ अमोघायाङ्कथय्यज्ञेऽलौहित्योब्रह्मणःसुतः ॥
कथंशान्तनुजायायांरतःसकमलासनः ॥ २ ॥ पारस्व्येणपुत्रोवाकथञ्जज्ञेपितामहात् ॥ तत्सर्व्वश्रोतुमिच्छामिकथयस्व
द्विजोत्तम ॥ ३ ॥ ॥ और्वउवाच ॥ ॥ शृणुत्वंराजशार्दूलकथयामिमहत्तरम् ॥ आख्यानम्ब्रह्मपुत्रस्यलौहित्य-
स्यमहात्मनः ॥ ४ ॥ हरिवर्षेमहावर्षेशान्तनुर्नामनामतः ॥ मुनिरासीन्महाभागोज्ञानवान्सतपोरतः ॥ ५ ॥ तस्यभाय्या
महाभागाअमोघारूयामहासती ॥ हिरण्यगर्भस्यमुनेस्तृणविन्द्वाश्रमोद्भवा ॥ ६ ॥ तयासाद्वैसकैलासंमर्यादापर्व्वतेव

१ सर्वतीर्थत्वेनजानन्तीत्यर्थः ।

पु०
अ.८४

२७९

सन् ॥ लोहिताख्यस्यसरसस्तीरेवैगन्धमादने ॥ ७ ॥ एकदासतपोनिष्ठोनिजपुष्पादिगोचरे ॥ जगामवनमध्यन्तुचिन्व
 न्वहुफलानिच ॥ ८ ॥ तस्मिन्नवसरेब्रह्मासर्वलोकपितामहः ॥ तत्राजगामयत्रास्तिअमोघाशान्तनोःप्रिया ॥ ९ ॥
 तान्दृष्ट्वादेवगर्भाभाय्युवतीमतिसुन्दरीम् ॥ मोहितोमदनेनाश्रुतदाभूदूषितेन्द्रियः ॥ १० ॥ उदीरितेन्द्रियोभूत्वाजिघृक्षुस्ता
 म्महासतीम् ॥ अथाधावत्ततोब्रह्मासम्मुखोमदनार्दितः ॥ ११ ॥ धावमानं विधातारन्दृष्ट्वा मोहामहासती ॥ नैव नैवमिति प्रोक्ता
 पर्णशालाव्यलीयत ॥ १२ ॥ इदञ्चोवाचधातारममोघाकुपितातदा ॥ पर्णशालान्तरङ्गत्वाद्धारमावृत्यतक्षणात् ॥ १३ ॥
 अकार्यं नमयाकार्यं मुनिपत्न्याविगर्हितम् ॥ बलात्प्रमाथ्याचाहश्चेत्वयात्वाश्चशपाम्यहम् ॥ १४ ॥ अमोघयाचैवमुक्तेवि
 धातुश्चतदानृप ॥ रेतश्चस्कन्दतत्रैवआश्रमेशान्तनोर्मुनेः ॥ १५ ॥ च्युतेरेतसिधातापिहंसयानं समुत्थितः ॥ लज्ज
 यातिपरीतात्माद्रुतवैस्वाश्रमय्ययौ ॥ गतेवेधसिशान्तनुश्चनिजमाश्रममागतः ॥ १६ ॥ आगत्यदृष्ट्वाहंसानाम्पदक्षोभन्त
 दाभुवि ॥ तेजश्चपतितम्भूमौविधातुज्ज्वलनोपमम् ॥ १७ ॥ अमोघाम्परिप्रच्छपर्णशालान्तरस्थिताम् ॥ किमेतदत्रशुभ
 गेप्रवृत्तन्दृश्यतेतुयत् ॥ १८ ॥ पक्षिणञ्चपदक्षोभन्तेजश्चेदक्षकीदृशम् ॥ सातस्यवचनंश्रुत्वाशान्तनुमुनिसत्तमम् ॥ १९ ॥
 अमर्षितैवन्यगददाकुलाविकलानना ॥ हंसयुक्तस्यन्दनेनकोप्यागत्यचर्म्मखः ॥ २० ॥ कमण्डलुकरोतीवरतिम्मांसमया

का०

२८०

चत ॥ ततोमयातर्जितः स उटजान्तरलीनया ॥ २१ ॥ प्रच्याव्यतेजः सद्योतोममशापभयाद्वितः ॥ कुरुतत्रप्रतीकारं यद्विश
 क्रोषिशान्तनो ॥ २२ ॥ नहिमांधर्षणांसोढुङ्क्वश्चिच्छक्रोतिजीवभृत् ॥ सनस्यावचनं श्रुत्वा स्वयम्ब्रह्मा समागतः ॥ २३ ॥ इति
 निश्चित्य मनसा तदा ध्यानपरो भवत् ॥ दिव्यज्ञानेन स ज्ञात्वा देवकार्यमुग्रस्थितम् ॥ २४ ॥ तीर्थावतरणाच्चापि हिताय जग
 ताम्मुनिः ॥ ज्ञात्वा दूर्कं चिन्तयित्वा स्वभाष्यार्थमिदमब्रवीत् ॥ २५ ॥ इदन्तेजो ब्रह्मणास्त्वम्पि बामो घेममाज्ञया ॥ हिताय स
 र्वजगतान् देवकार्यार्थं सिद्धये ॥ २६ ॥ भवत्यानिकटम्ब्रह्मास्वयमेव समागतः ॥ त्वामप्राप्य महत्कृत्यमावयोः स समर्प्य
 च ॥ २७ ॥ गतो निजास्पदन्तच्चङ्कर्तुमर्हसि तद्वचः ॥ तच्छ्रुत्वा शान्तनोर्व्याक्यममोघातीवलज्जिता ॥ २८ ॥ सान्त्वयन्ती
 वत्प्राह पतिन्न त्वामहासती ॥ नान्यस्य तेजो धास्यामि न चेते विमनस्कता ॥ २९ ॥ अवश्यं यद्विदुर्देव्यम्पीत्वा त्वम्पि चो
 त्सृजा ॥ ततस्तस्यावचः श्रुत्वा युक्तन्तश्च शान्तनुः ॥ ३० ॥ स्वयम्पीत्वा तु तत्तेजस्वभाष्यार्थान्यसेचयत् ॥ सङ्क्रमितैः
 शान्तनुना तेजोभिर्ब्रह्मणः सती ॥ ३१ ॥ गर्भान्दधारामोघास्या हिताय जगतान्ततः ॥ तस्याः काले तु संप्राप्तेनासातो जलस
 च्चयः ॥ ३२ ॥ तन्मध्ये तनयश्चापि नीलवासाः किरीटधृक् ॥ रत्नमालासमायुक्तो रक्तगौरश्च ब्रह्मवत् ॥ ३३ ॥ चतुर्भुजः पद्म
 विद्याध्वजशक्तिधरस्तथा ॥ शिशुमारशिरस्थश्च तुल्यकायो जलोत्करैः ॥ ३४ ॥ तज्जातश्च तथा भूतं शान्तनुर्लोकशान्तनुः ॥

पु०

अ. ८५

२८०

चतुर्णां पर्वतानां मध्यदेशेन्यवीविशत् ॥ ३५ ॥ कैलासश्चोत्तरेपार्श्वे दक्षिणे गन्धमादनः ॥ जारुधिः पश्चिमे शैलः पूर्वो शर्व
काह्वयः ॥ ३६ ॥ तेषां मध्ये स्वयङ्कुण्डं पर्वतानां विधेः सुतः ॥ कृत्वातिवृधे नित्यं शरदीवनिशाकरः ॥ ३७ ॥ तन्तोयमध्यग
म्पुत्रमासाद्य द्रुहिणः सुतम् ॥ क्रमतस्तस्य संस्कारानकरोद्देहशुद्धये ॥ ३८ ॥ अथ काले बहुतिथे व्यतीते ब्रह्मणः सुतः ॥ तोयराशि
स्वरूपेण ववृधे पञ्चयोजनान् ॥ ३९ ॥ तस्मिन् देवाः पपुसंस्तुर्द्वितीय इव सागरे ॥ सीतामलजले हृद्ये देवैश्चाप्सरसाङ्गैः
॥ ४० ॥ तस्मिन् नवसरे रामो जामदग्न्यः प्रतापवान् ॥ चक्रे मातृवधद्वोरमयुक्तम्पितुराज्ञया ॥ ४१ ॥ तस्य पापस्य मोक्षाय स्वपि
तु श्रोतुं पदेशतः ॥ स जगाम महाकुण्डं ब्रह्माख्यं स्नातुमिच्छया ॥ ४२ ॥ तत्र स्नात्वा च पीत्वा च मातृहत्यामपानयत् ॥ वीथीम्परशु
ना कृत्वा तम् मृत्यामवतारयत् ॥ ४३ ॥ सगर उवाच ॥ जमदग्नेः सुतो रामः किमर्थं निजमातरम् ॥ जघान तस्य माता च किना म्नीक
स्य चात्मजा ॥ ४४ ॥ मुनेः पुत्रः कथञ्चातस्तथा क्रूरो महाबलः ॥ यो युद्धकुशलो वीरो राजन्यान्त्समपोथयत् ॥ ४५ ॥ तदहं श्रोतुमिच्छा
मित्त्वतो मुनिसत्तम ॥ कथयस्व महाभाग यदि गुह्यन्तथापि मे ॥ ४६ ॥ ॥ और्व उवाच ॥ ॥ शृणु राजन्यवहितो जमदग्नेः
सुतस्य वै ॥ चरितं स यथा जग्ने प्रसूङ्कुरतरश्च सः ॥ ४७ ॥ ब्रह्मपुत्रो भृगुर्नाम ऋचीकस्तत्सुतो भवत् ॥ स भार्यायै चरन् भूमौ
कान्यकुब्जं गतः पुरा ॥ ४८ ॥ ददर्श चारण्यगतज्जहोर्वीशसमुद्भवम् ॥ कुशिकस्य सुतद्वाधितं पत्न्यं नृपसत्तम ॥ ४९ ॥ अर

का० १८१ प्यस्थस्यतस्याथपुत्रकामस्यभूभृतः॥सभाग्यस्यसुताजज्ञेदेवकन्यासमागुणैः॥५१॥ऋचीकोभृगुपुत्रस्ताभाग्यार्थसमदा
 चत॥गाधिनृपतिशार्दूलसचोवाचनृपोमुनिम्॥५२॥दातुर्ग्योग्यासुतामेघत्वद्विधायमहामुने॥किंत्वेकःकुलधम्मोमेवियते
 शुक्लसङ्गहे॥५३॥एकत्रकृष्णवर्णानामश्वानाचन्द्रवर्च्चसाम्॥सहस्रमेकंयोदयात्तस्मैपुत्रीप्रदीयते॥५४॥ऋचीक उवा
 च॥दास्याम्यश्वसहस्रवैतवराजंस्तथाविधम्॥किञ्चित्कालम्प्रदीक्षस्वयावत्तदहमानये॥५५॥एवमस्त्वितितङ्गाधिरुवाच
 भृगुसूनवे॥गङ्गातीरङ्गान्यकुञ्जसोगच्छद्वयसाधने॥तत्राराध्यभृगोःपुत्रोवरुणग्यौदसाम्पतिम्॥५६॥तेनदत्तन्त
 दालेभेसहस्रवैजिनाम्मुनिः॥तेनयत्रतदालब्ध्वाअश्वानृपतिसत्तम॥५७॥तदश्वतीर्थंविंश्यात्तम्महाफलकरम्परम्॥
 गङ्गाजलादुत्थितन्तुदत्तंसम्यक्प्रचेतसा॥५८॥आदायाश्वसहस्रन्तुमुनिर्गाधिमथोभ्ययात्॥तानश्वान्गाधिरादायपु
 त्रींसत्यवर्तसुताम्॥५९॥ऋचीकायददौलक्ष्मीङ्केशवायेवसागरः॥ऋचीकोगाधितनयाह्लब्ध्वाभाग्यार्थमनिन्दिता
 म्॥६०॥मुदितःसतयारेमेयथाकामंस्वकाश्रमे॥कृतदारंसुतंश्रुत्वाद्रष्टुम्पुत्रंस्नुषाम्भृगुः॥६१॥अथाजगाममतिमान्स्नु
 षान्दृष्ट्वाननन्दच॥दम्पतीतंसमासीनम्भृगुन्देवगणार्चितम्॥६२॥पूजयित्वायथान्यायन्तस्थतुस्तौकृताञ्जली॥
 ततोभृगुःस्नुषांस्वीयांसुप्रीतइदमब्रवीत्॥६३॥वरमृणीष्वदास्यामिवाञ्छितवैरवर्णिनि॥अदेयन्दुष्करव्यापियत्रते

पु०

अ.८५

२८१

विद्यतेस्पृहा ॥ ६४ ॥ ततःसत्यवतीपुत्रन्तपआम्नायपारगम् ॥ मातुश्चवीरमतुलम्पुत्रवैरमयाचत ॥ ६५ ॥ सचैवमस्त्वित्युक्त्वैवभूत्वाध्यानपरस्तदा ॥ विश्वमावृत्यमनसायत्नाच्छासंससर्जसः ॥ ६६ ॥ तस्यनिःश्वासवातात्तुनिःसृतवैचरुद्वयम् ॥ तस्यैतद्वितयन्दत्वाभृगुस्तामिदमब्रवीत् ॥ ६७ ॥ चरुद्वयङ्गहाणेदंस्तुषेसत्यवतिस्त्रयम् ॥ स्नात्वाऋतौऋतौमातास्तुषेत्वञ्चकरिष्यथः ॥ ६८ ॥ आलिङ्गयाश्वत्थवृक्षन्तेमातापुंसवनायवै ॥ चरुमारक्तकञ्चमेसाभोक्ष्यतिसुतस्ततः ॥ ६९ ॥ त्वञ्चोदुम्बरवृक्षन्तुसमालिङ्गासितञ्जरुम् ॥ भोक्षसेतवपुत्रस्तुभविष्यतिसनातनः ॥ ७० ॥ एवमुक्त्वाभृगुर्यातोयथेच्छंसापिसम्मुदम् ॥ अवापमातासहिताभर्त्रापित्राचभाविनी ॥ ७१ ॥ अथस्नानदिनेऽश्वत्थमालिङ्ग्यारक्तकञ्चरुम् ॥ आदात्सत्यवतीतस्यामाताफलगुंसितञ्चरुम् ॥ ७२ ॥ परिवर्तन्तुतज्ज्ञात्वादिव्यज्ञानोभृगुर्मुनिः ॥ अथागत्यस्तुषान्तान्तुवचनञ्चेदमब्रवीत् ॥ ७३ ॥ विपर्ययस्त्वयाभद्रेवृक्षालिङ्गनकर्मणि ॥ तथाचरुप्राशनेतुतत्रेदन्तेभविष्यति ॥ ७४ ॥ ब्राह्मणःक्षत्रियाचारस्तवपुत्रोभविष्यति ॥ क्षत्रियोब्राह्मणाचारोमातुस्तेभवितासुतः ॥ ७५ ॥ इत्युक्त्वाभृगुणासाध्वीतदासत्यवतीभृगुम् ॥ पुनःप्रसादयामासपौत्रोमेस्त्वितितादृशः ॥ ७६ ॥ एवमस्त्वितिसप्रोच्यतत्रैवान्तर्दधेभृगुः ॥ अथकालेसुतन्दीप्तञ्जमदग्निञ्चगाधिजा ॥ ७७ ॥ सुषुवेजननीतस्याविश्वामित्रन्तपोनिधिम् ॥ जमदग्निस्ततोवेदाश्चतुरःप्रापमाचिरम् ॥ ७८ ॥

का०
२८२

प्रादुरासीद्धनुर्वेदः स्वयन्तस्मिन्महात्मनि ॥ विश्वामित्रोपि सकलान्वेदानाय तथाचिरात् ॥ ७९ ॥ धनुर्वेदन्तथाकृत्स्नाविं
प्रश्नाभूत्तपोबलात् ॥ जाज्वल्यमानस्तेजस्वो जमदग्निर्महातपाः ॥ वेदैस्तपोभिः समुनीनन्याक्रामश्च सूर्यवत् ॥ ८० ॥
इति श्रीकालिकापुराणे पञ्चाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ ॥ और्व्य उवाच ॥ अथ काले व्यतीते तु जमदग्निर्महातपाः ॥ विद
भर्वाजस्य सुताम्प्रयत्नेन जितां स्वयम् ॥ १ ॥ भार्यार्यम्प्रतिजग्राहरेणु कालक्षणां विताम् ॥ सा तस्मात्सुषुपे पुत्रांश्चतुरो वेद
सम्मितान् ॥ २ ॥ मरुत्वन्तं सुषेणश्च वसुर्विश्वावसुन्तथा ॥ पश्चात्स्यां स्वयञ्जज्ञे भगवान्मधुसूदनः ॥ ३ ॥ कार्तवीर्यव
धायाशुशक्राद्यैः सकलैः सुरैः ॥ याचितः पञ्चमः सोभूत्तेषां रामा ह्वयस्तु सः ॥ ४ ॥ भारवतरणार्थाय जातः परशुना सह ॥ सह
जम्परशुन्तस्य न जहाति कदाचन ॥ ५ ॥ अयन्निजपितामत्याश्चरुभुक्तिविपर्ययात् ॥ ब्राह्मणः क्षत्रियाचारो रामो भूत्कूरक
र्मकृत् ॥ ६ ॥ स वेदानखिलाञ्ज्ञात्वा धनुर्वेदोऽश्वसर्वशः ॥ स ततः कृतकृत्यो भूद्देविद्याविशारदः ॥ ७ ॥ एकदा तस्य जननी
स्नानार्थं रेणुका गता ॥ गङ्गातोयेत्यथापश्यन्नाम्ना चित्ररथनृपम् ॥ ८ ॥ भार्ययाभिः सदृशीभिश्च जलकिङ्करीतं शुभम् ॥ सुमालिनं
सुवत्सन्तन्तरुणश्चन्द्रमालिनम् ॥ ९ ॥ तथा विधत्तं पृष्ट्वा स ज्ञातमदनाभृशम् ॥ रेणुकास्पृहयामास तस्मै राज्ञे सुवर्चसे ॥ १० ॥
स्पृहायुतायास्तस्यास्तु सङ्केदः समजायत ॥ विचेतनाम्भसा छिन्ना त्रस्ता सा स्वाश्रमग्यैः ॥ ११ ॥ अबोधि जमदग्निस्तारि

पु०

अ. ८६

२८२

णुकाव्विकृतान्तथा ॥ धिग्धिकाररतेत्येवन्निनिन्दचसमन्ततः ॥ १२ ॥ ततःसतनयान्प्राहचतुरःप्रथमम्मुनिः ॥ मरुत्वत्प्रमु
 खान्तसर्वानेकैकङ्कमतोद्भुतम् ॥ १३ ॥ छिन्धीमाप्पापनिरतारेणुकाव्यभिचारिणीम् ॥ तेतद्वचोनैवचक्रुर्मूर्काश्चासञ्जडा
 इव ॥ १४ ॥ कुपितोजमदग्निस्ताञ्छशापेतिविचेतसः ॥ भवध्वय्ययमचिराज्जडागोबुद्धिवर्दिताः ॥ १५ ॥ यथाजगामचर
 मोजामदग्न्योतिवीर्यवान् ॥ तश्चरामम्पिताप्राहपापिष्ठाञ्छिन्धिमातरम् ॥ १६ ॥ सभ्रातृश्चैतथाभूतान्दृष्ट्वाज्ञानविवर्जि
 तान् ॥ पित्राशप्तान्महातेजाःप्रसुम्परशुनाच्छिनत् ॥ १७ ॥ आरामेणरेणुकाञ्छिन्नान्दृष्ट्वाविक्रोधनोभवत् ॥ जमदग्निःप्रसन्नसन्नि
 तिवाचमुवाचह ॥ १८ ॥ प्रीतोस्मिपुत्रभद्रन्तेयत्वयामद्वचःकृतम् ॥ तस्मादिष्टान्वरान्कामाँस्त्वैवैवरयसाम्प्रतम् ॥ १९ ॥
 सतुरामोवरान्वब्रेमातुरुत्थानमादितः ॥ वधस्यास्मरणन्तस्याभ्रातृणांशापमोचनम् ॥ २० ॥ मातृहत्याव्यपनयय्युद्धेसर्व
 त्रवैजयम् ॥ आयुःकल्पान्तपर्यन्तङ्कमाद्वैतपसतमा ॥ २१ ॥ सर्वान्वरान्तसप्रददौजमदग्निर्महातपाः ॥ सुप्तोत्थितेवजननी
 रेणुकाचतदाभवत् ॥ २२ ॥ वधन्नचापिसस्मारसहजाप्रकृतिस्थिताः ॥ युद्धेजयश्चिरायुष्येभेरामस्तदैवहि ॥ २३ ॥ मातृह
 त्याव्यपोहायपितातव्यैक्यमब्रवीत् ॥ नपुत्रवरदानेनमातृहत्यापगच्छति ॥ २४ ॥ तस्मात्वम्ब्रह्मकुण्डायगच्छस्नातुश्चतञ्ज
 ले ॥ तत्रस्नात्वामुक्तपापोनचिरात्पुनरेष्यसि ॥ २५ ॥ जगद्धितायपुत्रत्वम्ब्रह्मकुण्डं व्रजद्रुतम् ॥ सतस्यवचनंश्रुत्वारामःपर

का० शुधृक्कदा ॥ २६ ॥ उपदेशापितुर्ग्यातो ब्रह्मकुण्डवृषोदकम् ॥ तत्रस्नानञ्चविधिवत्कृत्वाधौतपरश्वधः ॥ २७ ॥ शरीरान्निः
 २८३ सृताम्मातृहत्यासम्यग्व्यलोकयत् ॥ जातसम्प्रत्ययः सोथतीर्थमासाद्यतद्वरम् ॥ २८ ॥ वीथीम्परशुनाकृत्वा ब्रह्मपुत्रमवाह
 यत् ॥ ब्रह्मकुण्डात्सृतः सोथकासारे लोहिताह्वये ॥ २९ ॥ कैलासोपत्यकायान्तुन्यपतद्ब्रह्मणः सुतः ॥ तस्यापिसरसस्तीरे स
 मुत्थाय महाबलः ॥ ३० ॥ कुठारेणादिशम्पूज्यमनयद्ब्रह्मणः सुतम् ॥ ततोपरत्रापिगिरिहेमशृङ्गं विमिद्य च ॥ ३१ ॥ कामरू
 पान्तरम्पीठमवाहयदमुं हरिः ॥ तस्य नामस्वयञ्चक्रे विधिल्लोहितगङ्गकम् ॥ ३२ ॥ लोहितात्सरसोजातो लोहितास्यस्ततो
 भवत् ॥ सकामरूपमखिलम्पीठमाश्लव्यवारिणा ॥ ३३ ॥ गोपयत्सर्वतीर्थानि दक्षिणय्यातिसागरम् ॥ प्रागेव दिव्ययमुनां
 सत्यक्ता ब्रह्मणः सुतः ॥ ३४ ॥ पुनः पतितलोहित्ये गत्वा द्वादशयोजनम् ॥ चैत्रे मासि सिसिताष्टम्या य्योनरो नियतेन्द्रियः ॥
 चैत्रन्तु सकलम्मांसं शुचिः प्रयतमानसः ॥ ३५ ॥ स्नातिलोहित्यतोयेषु सयाति ब्रह्मणः पदम् ॥ ३६ ॥ लोहित्यतोयेः स्ना
 तिसकैवल्यमवाप्नुयात् ॥ इति ते कथितं राजन्यदर्थं स्मातरं पुरा ॥ ३७ ॥ आह वीरो जामदग्नो यस्माद्वाकूरकर्मकृत् ॥ इदन्तु म
 हदाख्यानय्यैः शृणोति दिने दिने ॥ ३८ ॥ सदीर्घायुः प्रमुदितो बलवानभिजायते ॥ इति ते कथितं राजञ्छरीरार्द्धयैः त्राद्विजा
 ॥ ३९ ॥ शम्भोर्जहार वेतालभैरवौ च यथाह्वयौ ॥ यस्य वातनयौ जातौ यथायातौ गणेशताम् ॥ ४० ॥ किमन्यत्कथयेतुभ्यन्तद्व

पु०

अ. ८६

२८३

दस्वनृपोत्तम ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्यौर्व्वस्य च सव्यौदः सगरेण महात्मना ॥ ४१ ॥ यो सौ कायाद्वहरणः शम्भो गिरि
 जयाकृतः ॥ स बोधकथितो विप्राः पृष्ठय्यञ्चान्यदुत्तमम् ॥ ४२ ॥ सिद्धस्य भैरवाख्यस्य पीठानां विनिर्णयम् ॥ भृङ्गिणश्च
 यथोत्पत्तिर्महाकालस्यैव हि ॥ ४३ ॥ रुचितव्यैः किमन्यत्तु पृच्छन्तु द्विजसत्तमाः ॥ इति सकलसुतन्त्रन्त्रमन्त्रावदानम् बहुत
 रफलकारि प्राज्ञविश्रामकल्पं ॥ उपनिषदमवेत्यज्ञानमार्गैकतानं स्रवतिसह नित्यं यः पठेत्तन्त्रमेतत् ॥ ४४ ॥ इति श्रीका
 लिकापुराणे षट्शीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ कथितो भवता सर्गः संशयाश्चापि शातिताः ॥ त्वत्प्रसा
 दान्महाभागकृतकृत्यावयद्गुरो ॥ १ ॥ भूयश्च श्रोतुमिच्छामो वयमेतद्विजोत्तम ॥ कोन्यो भृङ्गमहाकालो जातौ वेतालभैरवौ ॥ वि
 तालश्च महाकालभैरवं भृङ्गिणन्तथा ॥ २ ॥ शृणु मोद्विजशार्दूलकथमेषां च तुष्टयम् ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ भुवङ्गते महाका
 ले मानुष्यस्थे च भृङ्गिणी ॥ ३ ॥ वेतालभैरवाख्ये च तयोर्भूते द्विजोत्तमाः ॥ वरलब्धे च वेताले भैरवे तेन सङ्गते ॥ ४ ॥ अन्धकन्तप
 सायुक्तम् भृङ्गिणश्चाकरोदरः ॥ अन्धकस्तु हरम्पूर्व्वविर्व्व्यापदमागतः ॥ ५ ॥ पश्चाद्वरं समाराध्य पुत्रो भूतस्य सोऽसुरः ॥ भृ
 ङ्गिस्नेहाद्भृङ्गिणन्तं संज्ञया चाकरोदरः ॥ ६ ॥ स्नेहेन तु महाकाले बाणम्बलिसुतं हरः ॥ विष्णुना छिन्नबाहुन्तु महाकालमथा
 करोत् ॥ ७ ॥ एवं मुनिवरास्तेषां सयतश्च चतुष्टयम् ॥ वेतालभैरवौ भृङ्गि महाकालौ च नुक्रमात् ॥ ८ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ य

का०
२८४

तृष्ठसगरेणैवमुनिमौर्व्वमहाधिपम् ॥ नीत्यायोज्याययाभार्यासुतआत्माथवागुरो ॥ ९ ॥ रजनीतौसतात्रीतौसदाचारे
वर्षेस्थिताः ॥ विशेषास्तेनयेप्रोक्ताऔर्व्वेणसमुहात्मना ॥ १० ॥ विशेषेणद्विजश्रेष्ठश्रोतुंसम्यक्तपोधन ॥ इछामस्तान्महा
भागकथयस्वजगद्गुरो ॥ ११ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ येयेविशेषाःकथिताऔर्व्वेणसमुहात्मना ॥ तद्वःसर्व्वम्प्रवक्ष्यामिशृण्व
न्तुमुनिसत्तमाः ॥ १२ ॥ श्रुत्वैवसगरोराजामन्त्रकल्पादिकम्पुनः ॥ विशेषान्परिपप्रच्छनीत्यादीनाम्महामुनिम् ॥ १३ ॥ सगरउवा
च ॥ ॥ ययानीत्याप्रयोक्तव्यःसुतआत्माप्रियातथा ॥ तेषांविशेषैःसहितंसदाचारव्वेदस्वमे ॥ १४ ॥ और्व्वउवाच ॥ क्रमेणशृ
णुराजेंद्रययानीत्यानियोजिताः ॥ आत्मासुतोवाभार्यावातद्विशेषंशृणुष्वमे ॥ १५ ॥ ज्ञानविद्यातपोवृद्धान्वयोवृद्धान्सुदक्षिणा
न् ॥ सेवेतप्रथमव्विप्रानसूयापरिवर्जितान् ॥ १६ ॥ तेभ्यश्चशृणुयान्नित्यव्वेदशास्त्रविनिश्चयम् ॥ यदूचुस्तेचतत्कार्य्यम्प्राज्ञश्चै
वन्मृपश्चरेत् ॥ १७ ॥ पञ्चेन्द्रियाणिपञ्चाश्वाशरीरंरथउच्यते ॥ आत्मारथीकराज्ञानंसारथिर्मनउच्यते ॥ १८ ॥ अश्वान्सुदान्तान्कु
र्व्वीतिसारथिश्चात्मनोवशम् ॥ कशादृढासदाकार्य्याशरीरस्थिरतातथा ॥ १९ ॥ अदान्तस्तुसमारुह्यसैन्यवानस्पन्दनीयथा ॥
अश्वानामिच्छयागच्छन्नुत्पथम्प्रतिपद्यते ॥ २० ॥ तत्रावशःसारथिस्तुस्वेच्छयाप्रेरयन्हयान् ॥ नयेत्परवशंसम्यग्रथितव्वीरम
प्युत्त ॥ २१ ॥ तथेन्द्रियाणिनृपतिर्व्विषयाणाम्परिग्रहे ॥ स्ववश्यानिप्रकुर्व्वीतमनोज्ञानन्ददन्तथा ॥ २२ ॥ ज्ञानेदृढेकसाया

पु०
अ.८७

२८४

अदृढायान्नपसत्तम ॥ सारथिःस्ववशोदान्तानीशःप्रेरयितुंहयान् ॥ २३ ॥ अतो नृपःस्वेन्द्रियाणि वशेकृत्वामनस्तथा ॥
 ज्ञानमार्गमधिष्ठायप्रकुर्वीतात्मनोहितम् ॥ २४ ॥ भोक्तव्यंस्वेच्छयाभूपोनकुर्व्याल्लोभमासवे ॥ द्रष्टव्यमितिद्रष्टव्यन्नद्र
 ष्टव्यञ्चस्वेच्छया ॥ २५ ॥ श्रोतव्यमितिश्रोतव्यन्नाधिकंश्रवणेचरेत् ॥ शास्त्रतत्त्वमृतेधोरःश्रुतिवश्योभवेन्नहि ॥ २६ ॥ एव
 द्वाणन्त्वचश्चापिवशीकृत्येच्छयानृपः ॥ स्वेच्छयानोपभुञ्जीतनोदामर्विषयव्रजेत् ॥ २७ ॥ एवय्यदिभवेद्राजातदासस्या
 जितेन्द्रियः ॥ जितेन्द्रियत्वेहेतुश्चशास्त्रद्वोपसेवनम् ॥ २८ ॥ अवृद्धसेव्यशास्त्रज्ञानृपःशत्रुवशोभवेत् ॥ तस्माच्छास्त्रमधि
 ष्ठायभवेद्राजाजितेन्द्रियः ॥ २९ ॥ धृतिःप्रागल्भ्यमुत्साहोवाक्पटुत्वर्विचरेचनम् ॥ दक्षत्वन्धारयिष्णुत्वन्दानमैत्रीकृतज्ञता ॥
 दृढशासनतासत्यंशौचम्मतिविनिश्चयम् ॥ ३० ॥ पराभिप्रायवेदित्वञ्चारित्रन्यैर्यमापदि ॥ क्लेशधारणशक्तिश्चगुरुदेव
 द्विजार्जनम् ॥ ३१ ॥ अनसूयात्यकोपित्वङ्गुणानेतान्नृपोभ्यसेत् ॥ कार्याकार्यविभागश्चधर्मार्थिकानएवच ॥ ३२ ॥
 सततम्प्रतिबुद्धेत्कुर्व्यादवसरेपितत् ॥ सामदानश्चभेदश्चदण्डश्चेतिचतुष्टयम् ॥ ३३ ॥ ज्ञात्वोपायैस्तुतत्कालेतदुपाया
 न्प्रयोजयेत् ॥ साम्नास्तुविषयेभेदोमध्यमःपरिकीर्तितः ॥ ३४ ॥ दानस्यविषयेसामयोग्यमेवोपलक्ष्यते ॥ दानस्यविषये
 दण्डोत्पद्यधमःपरिकीर्तितः ॥ ३५ ॥ दण्डस्यविषयेदानन्तदप्यधममुच्यते ॥ साम्नास्तुगोचरेदण्डोत्पद्यधमादधमःस्मृतः ॥ ३६ ॥

१ बुभुक्षाभावेऽन्येच्छयान्नभोक्तव्यमिति तात्पर्यम् ।

का०

२८५

सौजन्यं सततञ्ज्ञेयम्भूताभेददण्डयोः ॥ सामोदानस्य च तथा सौजन्यव्यातिगोचरे ॥ ३७ ॥ कामः क्रोधश्च लोभश्च ह
 र्षो मानो मदस्तथा ॥ एतान्तिशयान् राजाशत्रूनि विविशतयेत् ॥ ३८ ॥ सेव्याः काले सुयुक्त्यौ ते लोभगर्वौ विवर्जयेत् ॥ तेज ए
 व नृपाणान्तु तीव्रसूर्यस्य वै यथा ॥ ३९ ॥ तत्र गर्वरोगयुक्तं कायवाँस्तंतु सन्त्यजेत् ॥ आखेटकाक्षौ सौसेवापानञ्चैवार्थदूष
 णम् ॥ ४० ॥ वाग्दण्डयोश्च पारुष्यं सत्तैतानि विवर्जयेत् ॥ परस्त्रीषु विरक्ता सुसेवामेकान्ततस्त्यजेत् ॥ ४१ ॥ सतीषु निजनाशे
 षु युक्तः कुर्व्यान्न विवेशनम् ॥ रतिपुत्रफलादारास्तास्तु नैकान्ततस्त्यजेत् ॥ ४२ ॥ तयोः सिद्धयै स्त्रियः सेव्या वर्जयित्वा तिसक्त
 ताम् ॥ मृगयान्तु प्रमादानां स्थानं नित्यं विवर्जयेत् ॥ ४३ ॥ अक्षौस्तथान कुर्वीत सत्कार्यसक्तिनाशनान् ॥ अन्यैः कृत
 ङ्कदाचित्तु सेवेतनात्मना चरेत् ॥ ४४ ॥ अकार्यकरणे बीजङ्कृत्यानाञ्च विवर्जने ॥ अकालमन्त्रभेदे च कलहे सत्कृतिक्षये ॥
 ॥ ४५ ॥ वर्जयेत्संततम्पानं शौचमाङ्गल्यनाशनम् ॥ अर्थक्षयकरं नित्यं त्यजेच्चैवात्मदूषणम् ॥ ४६ ॥ अभिशस्तेषु चोरेषु वात
 केष्वाततायिषु ॥ सततम्पृथिवीपालोदण्डपारुष्यमाचरेत् ॥ ४७ ॥ नान्यत्र दण्डपारुष्यङ्कुर्यान्नृपतिसत्तमः ॥ वाक्पारुष्य
 ञ्च सर्वत्र नैव कुर्व्यात्कदाचन ॥ ४८ ॥ रक्षणीयं सदा सत्यं सत्यमेकम्परायणम् ॥ क्षमान्तेजस्विताञ्चैव प्रस्तावान्नृप आचरे
 त् ॥ ४९ ॥ यानासनाश्रयद्वैधसन्धयो विग्रहस्तथा ॥ अभ्यसेत्षड्गुणानेतांस्तेषां स्थानञ्च शाश्वतम् ॥ ५० ॥ यः प्रमाण

पु०

अ. ८७

२८५

न्नजानातिस्थानेदृष्टौ तथाक्षये ॥ कोषेजनपदेदण्डेनसराज्येवतिष्ठते ॥ ५१ ॥ कोषेजनपदेदण्डेचैकैकत्रयन्त्रयम् ॥ प्रस्तावादि
 नियुञ्जीतरक्षेत्रैकान्ततस्त्वित्मान् ॥ ५२ ॥ मित्रेशत्रावुदासीनेप्रभावन्निष्वपीरयेत् ॥ उत्साहोविजिगीषायान्धर्मकृत्येष्टवर्ग
 के ॥ ५३ ॥ शरीरयात्रानिर्व्वहेक्रियेतसततन्नृपैः ॥ मन्त्रनिश्चयसम्भूताम्बुद्धिसर्व्वत्रयोजयेत् ॥ ५४ ॥ अमात्येशात्रवेराज्येपुत्रे
 ष्वन्तःपुरेषुच ॥ कृषिन्दुर्गश्चवाणिज्यङ्गङ्गानाङ्कुरसाधनम् ॥ ५५ ॥ आदानं सैन्यकरणोर्बन्धनङ्गजवाजिनोः ॥ शून्ये
 सन्नमुखानाञ्चयोजनंसततञ्जनैः ॥ ५६ ॥ प्रयाणांसारसेतूनाम्बन्धनञ्चेतिवाष्टमम् ॥ एतदष्टासुवर्गेषुचारान्तसम्यक्प्रयोज
 येत् ॥ ५७ ॥ कार्याकार्यविभागायचाष्टवर्गाधिकारिणाम् ॥ अष्टौचारान्नियुञ्जीयादष्टवर्गेषुपार्थिवः ॥ ५८ ॥ दशशून्येषु
 युञ्जीतक्रमतःशृणुतानिमे ॥ स्वामीसचिवराष्ट्राणिमित्रङ्कोशोबलन्तथा ॥ ५९ ॥ दुर्गन्तुसप्तमंज्ञेयंराज्यांगङ्गुरुभाषितम् ॥
 दुर्गद्युक्तंचाष्टवर्गंचारान्नात्मनियोजयेत् ॥ ६० ॥ तस्मादिमानिशेषाणिपञ्चचारपदानिच ॥ शुद्धान्तेषुचपुत्रेषुसयूथादौमहान
 से ६१ ॥ शत्रूदासीनयोश्चापिबलाबलविनिश्चये ॥ अष्टादशसुचैतेषुचारान्राजाप्रयोजयेत् ॥ ६२ ॥ नयत्प्रकाशञ्जानीयात्त
 तच्चरैर्निरूपयेत् ॥ निरूप्यतत्प्रतीकारमवश्यंच्छिद्रतश्चरेत् ॥ ६३ ॥ यथानियोगमेतेषांयथोयत्रान्यथाचरेत् ॥ ज्ञात्वातत्रनृप
 श्वारैर्दण्डयेद्वावियोजयेत् ॥ ६४ ॥ चारैस्तुमन्त्रिणासाद्वैरहस्येसंस्थितोन्मपः ॥ प्रदोषसमयेपृच्छेतदानीमेवसाधयेत् ॥ ६५ ॥

का०

२८६

स्वपुत्रेचाथशुद्धान्तेयेतुचारामहानसे ॥ नियुक्तास्तान्मध्यरात्रेपृच्छेत्स्वेपिचमन्त्रिणि ॥ ६६ ॥ एतौश्चरान्स्वयम्पश्येन्नृप
 तिर्मन्त्रिणाविना ॥ अन्यास्तुमन्त्रिणासार्द्धन्निरूप्यप्रदिशेत्फलम् ॥ ६७ ॥ नैकवेशधरश्चरानैकोनोत्साहवर्जितः ॥ संस्तु
 तोनहिसर्वत्रनातिदीर्घोनवामनः ॥ ६८ ॥ सततन्नदिवाचारीनरोगोनाप्यबुद्धिमान् ॥ नवित्तविभवेर्हीनो न भार्य्यापुत्रवर्जितः ॥ ६९ ॥
 कार्य्यश्चरानृपतिनातत्त्वगुह्यविनिर्णये ॥ अनेकवेशग्रहणक्षमभार्य्यासुतैर्युतम् ॥ ७० ॥ बहुदेशवचोभिज्ञ
 म्पराभिप्रायवेदकम् ॥ दृढभक्तम्प्रकुर्वीतचारसक्तमसाध्वसम् ॥ ७१ ॥ अभितिष्ठत्स्वर्यराजाकृषिमात्मसमैस्तथा ॥ वणिक्प
 थेतुदुर्गादैतेषुशक्तान्नियोजयेत् ॥ ७२ ॥ अन्तःपुरेपितुस्तुल्यान्धीरान्द्वान्नियोजयेत् ॥ षण्डान्पण्डांस्तथावृद्धांस्त्रियो
 वाबुद्धितपराः ॥ ७३ ॥ शुद्धान्तेद्वारियुञ्जीयात्स्त्रियोवृद्धामनीषिणीः ॥ नेकःस्वपेत्कदाचित्तुनैकोभुञ्जीतपार्थिवः ॥ ७४ ॥ नै
 काकिनीन्तुमहिषीन्त्रजेन्मैत्रायनेककः ॥ अमात्यानुपधाशुद्धान्भार्य्याःपुत्रांस्तथैवच ॥ ७५ ॥ प्रकुर्यात्सततम्भूपःसप्रसादं
 समाचरन् ॥ धर्मार्थकाममोक्षैश्चप्रत्येकम्परिशोधनैः ॥ ७६ ॥ उपेत्यधीयतेयस्मादुपधासाप्रकीर्तिता ॥ अर्थकामोपधाभ्या
 न्तुभार्य्यापुत्रांश्चशोधयेत् ॥ ७७ ॥ धर्मोपधाभिर्विप्रांस्तुसर्वाभिःसचिवान्पुनः ॥ एभिर्ग्यज्ञैस्तथादानैरिहैव नृपतिर्भवेत्
 ॥ ७८ ॥ तस्माद्भवांस्तुराज्यार्थीधर्ममेवंसमाचरेत् ॥ अनेनैवाभिचारेणयज्ञैर्वार्थिवोत्थयम् ॥ ७९ ॥ प्राणास्त्यक्ष्यतिरा

पु०

अ.८५

२८६

जात्वम्भविष्यसिनसंशयः ॥ इतिधर्मोन्पस्यैवअश्वमेधादिकश्चयः ॥ ८० ॥ स्वयन्नकुरुतेभूपस्तस्मात्कुसुसत्तम ॥ एव
 म्मन्त्रैर्मन्त्रयित्वानृपःकार्यान्तिकाद्विजात् ॥ ८१ ॥ तैरज्ञातान्स्वयञ्ज्ञात्वागृह्णीयात्स्यैतैर्मनः ॥ यदिराज्याभिलाषेणस
 चिवोधर्ममाचरेत् ॥ ८२ ॥ नृपतौवाधिकङ्कुर्व्याद्वर्मन्तंहीनतान्नयेत् ॥ अभिचारिकमत्यर्थङ्कुर्वाणन्तुविघातयेत् ॥ ८३ ॥
 प्रवासयेद्वाह्मणन्तुपार्थिवश्चाभिचारिकम् ॥ एषाधर्मोपधाज्ञेयातैरमात्यान्सुताञ्जयेत् ॥ ८४ ॥ एतादृशीन्तथैवान्यामुपधा
 न्धर्मतश्चरेत् ॥ कोषाध्यक्षान्त्समामन्व्यराजामात्यान्प्रतारयेत् ॥ ८५ ॥ पुत्रानन्यान्प्रतितथामन्त्रसञ्चरणाक्षमान् ॥ अयं
 हिप्रचुरःकोषोमदायत्तोत्तम ॥ ८६ ॥ आनयेतवसम्मत्यातद्यदित्वम्प्रतीच्छति ॥ तवार्थलग्नादस्माकञ्जोवनंचभविष्यति
 ॥ ८७ ॥ त्वञ्चापिप्रचुरैःकोषैःकिङ्किर्व्वानकरिष्यसि ॥ एवमन्यैःकोषगतैरुपायैर्नृपसत्तमः ॥ ८८ ॥ पुत्रामात्यादिकान्त्सञ्चर
 न्त्सततम्परिशोधयेत् ॥ कोषदोषकरान्हन्यात्कर्तुमिच्छून्विवासयेत् ॥ ८९ ॥ द्वैधचित्तान्विमन्येतकुर्व्याद्वैकोषरक्षणम् ॥
 दासीश्चशिल्पिनीर्व्वृद्धामेधाधृतिमतीक्ष्णियः ॥ ९० ॥ अन्तर्बहिश्चयायान्तिविदिताःसचिवादिभिः ॥ ताराजारहसिस्थित्या
 भाष्यादिभिरलक्षितः ॥ ९१ ॥ अभिमन्त्र्याथसम्मन्त्र्यप्रषेयेत्सचिवान्प्रति ॥ तागत्वाहृदयंबुद्धास्त्रियोविज्ञानतत्पराः ॥ ९२ ॥
 महिषीप्रमुखाराज्ञस्त्वाञ्चैकामयतेशुभाः ॥ तत्राहर्ग्यौजयिष्यामियदितेविद्यतेस्पृहा ॥ ९३ ॥ सचिवस्त्वांकामयतेत्वद्योग्योवर

का०

२८७

वर्णिनि॥तंचसङ्गमयतुंशकायदिश्रद्धातवास्त्यहम्॥१४॥इत्यनेनप्रकारेणनानोपायैस्तथोत्तरैः॥भाष्याःपुत्रदुहित्रोश्चस्नुषा
 श्वप्रस्नुषास्तथा॥१५॥शोधयेत्सचिवान्पुत्रान्पौत्रादीन्सेवकैस्तथा॥कामोपधाविशुद्धांस्तुघातयेदविचारयन्॥स्त्रियस्तु
 योज्यादण्डेनब्राह्मणैस्तुप्रवासयेत्॥१६॥मोक्षमार्गाविशक्तन्तुहिंसोपैशुन्यवर्जितम्॥क्षमैकसारंनृपतिःसचिवम्परिवर्ज
 येत्॥१७॥मोक्षमार्गविषक्तांस्तुदण्डानपिनदण्डयेत्॥समबुद्धिस्तुसर्वत्रतस्मात्तम्परिवर्जयेत्॥१८॥इतिसूत्रञ्चोपधा
 नामुपधाबहुधापुनः॥विवेचिताचोशनसातच्छास्त्रेत्तत्रबोधयेत्॥१९॥विग्रहेसततंराजापरैर्नैसम्यगाचरेत्॥भूवित्तमित्र
 लाभेषुनिश्चितेष्वेवविग्रहाः॥१००॥सप्ताङ्गेषुप्रसादश्चसदाकार्योन्पुत्तमैः॥कोषस्यसञ्चयंरक्षांसततंसम्यगाचरेत्॥१॥
 मन्त्रिणस्तुनृपःकुर्याद्विप्रान्विद्याविशारदान्॥विनयज्ञानकुलीनांश्चधर्मार्थकुशलानृजून॥२॥मन्त्रयेत्तैःसमञ्ज्ञानंतात्य
 र्थबहुभिश्चरेत्॥एकैकेनैवकर्तव्यमन्त्रस्यचविनिश्चयम्॥३॥व्यस्तैःसमस्तैश्चान्यस्यव्यपदेशैःसमन्ततः॥सुसंवृतम्
 त्रगृहंस्थलव्यारुह्यमन्त्रयेत्॥४॥अरण्येनिःशलाकेवानयामिन्याङ्कदाचन॥शिशूच्छाखान्मृगान्पण्डाञ्चुकान्वैसारिका
 स्तथा॥५॥वर्जयेन्मन्त्रगेहेतुमनुष्यान्विकृतांस्तथा॥दूषणमन्त्रभेदेषुनृपाणाम्यत्तुजायते॥नतच्छक्यंसमाधातुन्द
 क्षैर्नृपशतैरपि॥६॥दण्ड्यास्तुदण्डयेदण्डैरदण्ड्यान्दण्डयेन्नहि॥अदण्डयन्नृपोदण्ड्यान्नदण्ड्याश्चापिदण्डयन्॥७॥नृ

पु०

अ.८७

२८७

पतिर्वाच्यताम्प्राप्यचौरकिल्बिषमाप्नुयात् ॥ दुर्गस्तुसमताङ्कुर्यात्काकारादालतोरणैः ॥ ८ ॥ भूषितान्नगराद्राजादूरेदूर्गा
 श्रयश्चरेत् ॥ दुर्गम्बलन्नृपाणान्तुनित्यन्दुर्गम्प्रशस्यते ॥ ९ ॥ शतमेकोयोधयतिदुर्गस्थोयोधनुर्दरः ॥ शतन्दशसहस्रा
 णितस्मादुर्गम्प्रशस्यते ॥ १० ॥ जलदुर्गम्भूमिदुर्गं वृक्षदुर्गन्तथैव च ॥ अरण्यबलदुर्गं श्रौतलजम्परिखोद्भवम् ॥ ११ ॥
 दुर्गं कुर्यान्नृपतिनायथादुर्गं स्वदशेतः ॥ दुर्गं कुर्वन्पुरङ्कुर्यान्निकोणन्धनुराकृति ॥ १२ ॥ वर्तुलश्चतुष्कोणन्नान्यथानग
 रश्चरेत् ॥ मृदङ्कृतिदुर्गन्तुसततङ्कुलनाशनम् ॥ १३ ॥ यथाराक्षसराज्यस्य लङ्कादुर्गान्वितापुरा ॥ बलेः पुरं शोणितारुयन्ते
 जोदुर्गैः प्रतिष्ठितम् ॥ १४ ॥ तद्यस्माद्व्यजनाकारमनोभ्रष्टः शिवावलिः ॥ सौभाग्यं सातुराज्यस्य नगरम्पञ्चकोणकम् ॥ १५ ॥
 दिवियद्वत्तेराजंस्तच्च भ्रष्टं भविष्यति ॥ यच्चायोष्याह्वयम्भूपपुरमिक्ष्वाकुभूभृताम् ॥ १६ ॥ धनुराकृतितश्चापिततोभूद्विजयप्रद
 म् ॥ दुर्गं भूमौ जयेद्दुर्गान्दिक्पालांश्चैव द्वारतः ॥ १७ ॥ पूजयित्वा विधानेन जयम्भूपः समानुयात् ॥ अतो दुर्गं नृपः कुर्या
 त्सततश्च यद्वये ॥ १८ ॥ न ब्राह्मणान्त्सदाराजकेनाप्यवमनीकृतान् ॥ अवामन्यनृपो विप्रान् प्रेत्येह दुःखभागभवेत् ॥ १९ ॥
 न विरोधस्तुतैः कार्यैः स्वानितेषां च ददेत् ॥ कृत्यकालेषु सततन्तानेव परिपूजयेत् ॥ २० ॥ नैषां निन्दाम्प्रकुर्वीत नाभ्यसू
 यान्तथाचरेत् ॥ एवन्नृपो महाबुद्धिस्तत्तन्मण्डलसंयुतः ॥ २१ ॥ अप्रनादिचारचक्षुर्गुणवान्सुप्रियवदः ॥ प्रेत्येह महतीं सि

का० २८८ द्विप्राप्नोतिसुखभोगवान् ॥ २२ ॥ यैर्गुणैर्योजितश्चात्मातैःपुत्रानपियोजयेत् ॥ नृपस्यचस्वतन्त्रत्वंसततस्वंविना
 शयेत् ॥ २३ ॥ स्वतन्त्रोभूपतनयोविकारव्यतिनिश्चितम् ॥ निर्विकारायसततवृद्धाश्चपरियोजयेत् ॥ २४ ॥ भो
 जनेशयनेयानेपुरुषाणाञ्चवीक्षणे ॥ वियोजयेत्सदादारान्भूपःकामविवेष्टने ॥ २५ ॥ अस्वतन्त्रास्त्रियःकार्य्याःसततम्पा
 र्थिवेनतु ॥ ताःस्वतन्त्रास्त्रियोनित्यंहानेयसम्भवन्तिहि ॥ २६ ॥ तस्मात्कुमारम्महिषीमुपधाभिर्मनोहरैः ॥ शोधयित्वा
 नियुज्जीतयौवराज्यावरोधयोः ॥ २७ ॥ अन्तःपुरप्रवेशेतुस्वतन्त्रत्वन्निषेधयेत् ॥ भूपपुत्रस्यभार्यायाबहिःसारेतयैवच
 ॥ २८ ॥ अयव्विशेषःसङ्क्षेपान्नृपधर्म्मोमयोदितः ॥ पुत्राणाङ्गुणविन्यासेभार्याणामपिभूपते ॥ २९ ॥ उशनाराज
 नीतीनान्तन्त्राणितुबृहस्पतिः ॥ चकारान्यान्विशेषस्तुतयोस्तन्त्रेषुबोधयेत् ॥ ३० ॥ एवंराजामहाभागोराजनीतौविशेषता
 म् ॥ कुर्वन्नसीदतिसदाभूयसींश्रियमश्नुते ॥ ३१ ॥ इतिश्रीकालिकापुराणेसप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥
 ॥ ॥ और्व्वउवाच ॥ ॥ सदाचारेषुराजैर्द्रविशेषाच्छृणुसम्प्रति ॥ यानवश्यन्नृपःकुर्यात्तान्मत्तःसकलाञ्छृणु ॥ साधवः
 क्षीणदोषाश्चसच्छब्दःसाधुवाचकः ॥ तेषामाचरण्य्यंस्तुसदाचारःसउच्यते ॥ २ ॥ आगमेषुपुराणेषुसंहितासुयथोदितान् ॥
 समुद्दिष्टसदाचारान्गृहीयान्गृहस्थवत् ॥ ३ ॥ ऋषीन्यजेद्वेदपाठैर्द्रव्यान्होमैःप्रपूजयेत् ॥ श्राद्धैःपितृस्तर्प्ययेत्तुभूतानिबलि

पु०

अ.८८

२८८

भिस्तथा ॥ ४ ॥ मैत्रप्रधावनंस्नानन्दन्तधावनमञ्जनम् ॥ सर्व्वङ्गहस्थवत्कुसूर्यान्निषेकाद्यविधिन्तथा ॥ ५ ॥ षट्कर्मसु
नियुञ्जीतराजाविप्रान्तसमन्ततः ॥ तथैवक्षत्रियादीश्चस्वेस्वेकर्मणियोजयेत् ॥ ६ ॥ यःस्वधर्मम्परित्यज्यपरधर्मसमाच
रेत् ॥ तंशतेननृपोदण्डम्पुनस्तस्मिन्नियोजयेत् ॥ ७ ॥ साव्यंत्सरेषुकृत्येषुविशिष्यैतान्तसमाचरेत् ॥ अवश्यम्पार्थिवोराज
न्तान्विशेषाच्छृणुष्वमे ॥ ८ ॥ शरत्कालेमहाष्टम्यान्दुर्गायाःपरिपूजनम् ॥ नीराजनन्दशम्यान्तुकुर्याद्वैबलवृद्धये ॥ ९ ॥ पौ
षेमासितृतीयायाङ्कुर्यात्पुण्याभिषेचनम् ॥ पूजयित्वाश्रियन्देवीश्रीपञ्चम्यान्नृपश्चरेत् ॥ १० ॥ श्रीयज्ञन्धनधान्यस्यवृद्धये
नृपसत्तम ॥ ज्येष्ठेदशहरायान्तुविष्णोरिष्टिन्तथाचरेत् ॥ ११ ॥ रवौहरिस्थेद्वादश्यांशक्रपूजान्तथाचरेत् ॥ विशिष्यैतास्तुनृप
तिःकुर्याद्यज्ञान्वहुव्ययैः ॥ १२ ॥ एभिःकृतैर्व्वलंराज्यङ्कोपश्चापिविवर्द्धते ॥ अकृतेष्वेषुयज्ञेषुदुर्भिक्षम्मरणन्तथा ॥ १३ ॥
जायन्तेचेतयःसर्वाविशिष्यैतांस्ततश्चरेत् ॥ शरत्कालेमहाष्टम्यान्दुर्गायाःपूजनेविधिः ॥ १४ ॥ पुराप्रोक्तस्तुविधिनातेन
कार्य्यन्तुपूजनम् ॥ विधिन्नीराजनस्यत्वंशृणुपार्थिवसत्तम ॥ १५ ॥ कृतेनयेनचाश्वानाङ्गजानामपिचैधनम् ॥ आश्विनेशुक्ल
पक्षेतुतृतीयास्वातियोगिनी ॥ १६ ॥ ऐशान्यांस्वपुरस्सैवगृह्णीयात्स्थानमुत्तमम् ॥ नीराजनन्ततःकुर्यात्संप्राप्त्ये
दिवसेष्टमे ॥ १७ ॥ नीराजनस्यकालस्तुपूर्व्वमुक्तोमयातव ॥ विधानमात्रंशृणुमेकृतकृत्योभविष्यसि ॥ १८ ॥ एकंहयम्महास

का०
२८९

लंसुमनोहरमेव च ॥ १९ ॥ पूजयेत्सप्तदिवसान्गधपुष्पाशुकादिभिः ॥ तृतीयादौ पूजयित्वा नयेत्तद्यज्ञमण्डलम् ॥ २० ॥ चे
ष्टान्निरूपयँस्तस्य जानीयात् शुभाशुभम् ॥ परं राष्ट्रावसर्द्धः स्यादश्वो यदि पलायते ॥ २१ ॥ श्रियते राजपुत्रस्तु यदि चाश्रूणि
मुञ्चति ॥ नीयमानो न गच्छेत्तु महिषो मरणन्ततः ॥ २२ ॥ तथैव मुखनासाक्षिशब्दङ्कुर्व्याद्वयो यदि ॥ यः काष्ठाभिमुखः कुर्या
त्तत्काष्ठायाजयेद्रिपूम् ॥ २३ ॥ उत्क्षिप्य दक्षिणाग्रन्तु पदमश्वो भवेत्पुरः ॥ तदा यदि समस्तौ श्वनृपतिर्विजयेद्रिपूम् ॥ २४ ॥
प्रातर्ग्रीराजनङ्कुर्व्यादशम्यान्नपसत्तम ॥ तदप्रातौ च द्वादश्यान्तस्यामेव समाचरेत् ॥ २५ ॥ कार्तिके पञ्चदश्याव्यतित्राभावे तु
पार्थिव ॥ ऐशान्यां स्वपुरस्योच्चैर्हस्तमानेन षोडश ॥ २६ ॥ दशहस्तन्तुविपुलङ्कुर्व्याद्वैतत्रतोरणम् ॥ द्वात्रिंशदस्तमात्रन्तु हस्त
षोडशविस्तृतम् ॥ २७ ॥ यज्ञार्थमण्डलङ्कुर्व्यान्मध्ये वेदीविंनिर्दिशेत् ॥ वेद्याश्चोत्तरतश्चाश्ववेदिङ्कुर्व्यादनुत्ताम् ॥ २८ ॥ य
त्र संस्थाप्य चाश्वश्च पूजितव्यः पुरोहितैः ॥ सज्जो दुस्वरशाखानामर्जुनस्याथ वानृप ॥ २९ ॥ मत्स्यशङ्खाङ्कितैश्चैकैर्ध्वजैश्चा
प्यभिभूषयेत् ॥ तोरणङ्कनैश्चैस्तथानानाविधैः फलैः ॥ ३० ॥ भल्लातकं शालिकुण्डलं सिद्धार्थं सैन्धवस्य तु ॥ कण्ठदेशे निबध्ना
यात्पुष्टिशान्त्यर्थमेव च ॥ ३१ ॥ वैष्णवं मण्डलङ्कुत्वादिकपालांश्च नवग्रहान् ॥ विश्वदेवांस्तु मन्त्रेण विष्णुमुख्यान् प्रपूजयेत्
॥ ३२ ॥ आज्यैस्तिलैश्च पुष्पैश्च मिश्रीकृत्य पुरोहितः ॥ रवेस्तु वरुणस्यैव प्रजेशस्य तथैव च ॥ ३३ ॥ पुरुहूतस्य विष्णोश्च हो

१ परेण शत्रुणा रक्षाभिर्मर्द्दित्यर्थः ।

पु०
अ. ८८

२८९

मंसप्ताहमाचरेत् ॥ एकैकस्यसहस्रव्यं अष्टोत्तरशतञ्चवा ॥ ३४ ॥ कुर्यात्तु प्रत्यहं होमञ्चतुर्वर्गस्यसिद्धये ॥ समिधश्चापि होत
व्याः पलाशाखादिरास्तथा ॥ ३५ ॥ औदुम्बरश्च काश्मर्य्याश्च तथा श्रुपरोधसा ॥ सौवर्णान् राजतान्वापि मार्त्तिकान्वायथे
च्छया ॥ ३६ ॥ कुर्यात्तु कलशानष्टौ फलाम्बान्वरयोजितान् ॥ क्षिपेत्तेषु घटेष्वेव समङ्गहरितालकम् ॥ ३७ ॥ चन्दनञ्च त
था कुष्ठं प्रियङ्गुश्च मनःशालम् ॥ अञ्जनञ्च हरिद्राञ्च श्वेतान्दन्तीन्तथैव च ॥ ३८ ॥ भल्लातकम्पूर्णकोन्दं सह देवीं शतावरी
म् ॥ वचांसनाकुगसुमांसोमराजीसुगुप्तिकाम् ॥ ३९ ॥ तुल्यंच करवीरंच तुलसीदलमेव च ॥ एतानि निःक्षिपेन्मध्ये
कलशानां पुरोहितः ॥ ४० ॥ कनकैरम्बुजैर्घृतैश्च दारुभिः श्रुकसुवैतथा ॥ कर्तव्येशान्तिकामेन नीराजनविधौ नृप ॥ ४१ ॥
एवं सप्ताहपर्यन्तं पूजाभिर्हवनैस्तथा ॥ पूर्वोक्तान् पूजयित्वा तु नृपः सप्ताहमाचरेत् ॥ ४२ ॥ यावन्नीराजनङ्कुर्यात्तावद्वा
जावसेद्गृहे ॥ रात्रौ नयज्ञभूमौ तु निवसेच्छान्तिमिच्छुकः ॥ ४३ ॥ नारोहयेत्तुरगन्तङ्गजं व्यातत्र पार्थिवः ॥ यावत्सप्ताह
पर्यन्तं तस्यै नान्येन वै व्रजेत् ॥ ४४ ॥ भक्ष्यैर्नानाविधैश्चैव मधुपायसयावकैः ॥ मोदकैर्वा बलिकुर्स्यादं न्नव्यञ्जनसम्भ
वैः ॥ ४५ ॥ पूर्वोक्तानां तु देवानां सप्ताहव्यां वदुत्तमम् ॥ सप्तमे हितुरे मन्तं पूजयेत्तोरणान्तरे ॥ ४६ ॥ सूर्यपुत्रमहा
बाहुन्दिभुजङ्कवचो ज्वलम् ॥ ज्वलन्तं शुक्लवस्त्रेण केशानुद्धृत्य वाससा ॥ ४७ ॥ कशाव्यामकरे बिभ्रद्दक्षिणन्तु करम्पुनः ॥ सख

का० १९० ॥ अन्यस्यवालायासितसैन्धवसंस्थितम् ॥ ४८ ॥ 'एवविधन्तुरेमन्तम्प्रतिमायाङ्घ्रिपिवा ॥ सूर्यपूजाविधानेनपूजयेतो
 रणान्तरे ॥ ४९ ॥ पूजयित्वातुरेमन्तन्द्विरदन्तुरगन्तथा ॥ अहताव्वैरसर्व्वित्तंस्त्रकन्दसमन्वितम् ॥ ५० ॥ सुवर्ण
 विद्वनिस्त्रिंशर्व्विचित्रं कवचादिभिः ॥ युक्तन्तुहोमकुण्डस्यैशान्यामश्ववेदिकाम् ॥ ५१ ॥ पूर्व्वङ्कुतान्नयेदश्वगजपातौप
 थकपृथक् ॥ नीयमानेगजेवाश्वेपूर्व्वोक्तन्तुनिमित्तकम् ॥ ५२ ॥ यत्नाद्रीक्षेतनृपतिःफलञ्चैवावधारयेत् ॥ होमकुण्डस्यो
 त्तरस्याव्वैयाघ्रेचर्मणिस्थितः ॥ ५३ ॥ दैवविदाचाश्वविदासहितोवीक्ष्यसैन्धवम् ॥ नीतायतुरगायाशुभक्तपिण्डौसुग
 न्धिनीम् ॥ ५४ ॥ दद्यात्पुरोहितस्तत्रसंमन्थशान्तिमन्त्रकैः ॥ भक्षणाद्यदिजिघ्रेत्तदशनीयाद्वाहयःसच ॥ ५५ ॥ तदा
 स्यात्सर्व्वकल्याणविपरीतमतोन्यथा ॥ शाखामौदुम्बरीमार्मीसङ्कुशाश्चवटोदके ॥ ५६ ॥ आह्लाव्याह्लाव्यतुरगान् राजान्भू
 पञ्चसैनिकान् ॥ रथौश्वसस्पृशेन्मन्त्रैः शान्तिकैःपौष्टिकैस्तथा ॥ ५७ ॥ सेचयेत्सहितैर्व्विप्रैश्चतुर्ङ्गपुरोहिताः ॥ दिक्पालाना
 ङ्गहाणाश्चमन्त्रैश्चवैष्णवैस्तथा ॥ ५८ ॥ बहुधाचाभिपिच्यथततःसौवर्णदर्पणम् ॥ वीक्षयित्वानृपश्चर्त्विक्ततोमन्त्रि
 णमेवच ॥ ५९ ॥ राजपुत्रन्तथामात्यानन्यानपिचसैनिकान् ॥ कम्पयन्निजशार्दूलःसर्व्वानिवतुदर्शयेत् ॥ ६० ॥ चतुरङ्ग
 स्यस्वस्यापिकृत्वैवंशान्तिपौष्टिके ॥ मृण्मयंशात्रवङ्कुत्वाचाभिचारिकमन्त्रकैः ॥ हृदिशूलेनविध्वातंशिरःखड्गेनछेदयेत् ॥ ६१ ॥

पु०

अ.८८

२९०

आचार्यः कविकांश्चादशिमन्त्रहयायवै ॥ ऐन्दैः प्रभाकरैर्मन्त्रैर्देद्याद्वक्त्रे स्वयम्पुनः ॥ ६२ ॥ तमनेन तु मन्त्रेण समा
 रुत्य नृपस्तदा ॥ गच्छेदुत्तरपूर्वान्तु दिशं सर्वैर्बलैः पुनः ॥ ६३ ॥ ऋत्विक्पुरोहिताचार्या सर्वैरेव नृपन्तथा ॥ अनुगच्छे
 युरन्यानि निमित्तानि विलोकयन् ॥ ६४ ॥ वादित्रघौषैस्तु मुलैरातपत्रैर्वृतस्तथा ॥ गच्छेन्नरीराजने राजादारयन्निवमेदिनीम् ॥
 ॥ ६५ ॥ मणिविद्रुममुक्तादिस्वर्णरत्नैरलङ्कृतः ॥ क्रोशमात्रन्ततो गत्वा पूर्वद्वारेण पार्थिवः ॥ ६६ ॥ स्वपुरम्प्रविशेद्विप्रैर्यज्ञं या
 यात्पुरोहितः ॥ तत्र गत्वा दक्षिणान्तु हिरण्यङ्गान्तथा तिलम् ॥ ६७ ॥ दत्त्वा पश्चाद्विजेभ्यस्तु दद्याद्दानानि शक्तितः ॥ एवन्नी
 राजनङ्कृत्वा बलानां च महीक्षितः ॥ ६८ ॥ प्रेत्येह सुस्थिराल्लक्ष्मीनृपतिः प्राप्नुयात्तथा ॥ त्वमश्वा मृतसञ्जातसागरोद्भवसैन्धव ॥
 ॥ ६९ ॥ येन सत्येन वहसे शक्रन्तेनेह माव्यह ॥ येन सत्येन रेमन्तयेन सत्येन भास्करम् ॥ ७० ॥ वहसे तेन सत्येन विजयाय वह
 स्वमाम् ॥ आभ्यान्तु भूपमन्त्राभ्यामश्वारोहणमाचरेत् ॥ ७१ ॥ आरुत्याग्रे महिष्यास्तु शुद्धान्ते लम्बयेत्ततः ॥ महिषोचततो
 भूपम्पर्यङ्कोपरि संस्थितम् ॥ ७२ ॥ दूर्वाक्षतैः ससिद्धार्यैः स्त्रीभिः सह तमर्चयेत् ॥ कृते तु भूमिग्रहणे तृतीयायां निराजने ॥ ७३ ॥
 सूतकय्यं दिजायेत त्रदुष्यतिकेवलम् ॥ सूतकी मृतको वापि पार्थिवस्तु यथा तथा ॥ ७४ ॥ बलनो राजनङ्कुर्यात्तन्मात्रं श्रवि
 शेषतः ॥ ७५ ॥ सद्यः शोचन् भवेद्वाज्ञो व्यवहारविलोकने ॥ तथा धिवासिने यज्ञोपरराष्ट्रविमर्दने ॥ ७६ ॥ अयन्ते कथितो

का०

२९१

राजनीराजनक्रमोमया ॥ पुण्यस्नानविधानन्तुपार्थिवशृणुसाम्प्रतम् ॥ ७७ ॥ इति श्रीकालिकापुराणेऽष्टाशीतिमतोऽध्या-
यः ॥ ८८ ॥ ॥ और्वुडवाच ॥ ॥ शृणुराजन्प्रवक्ष्यामिपुण्यस्नानविधिक्रमम् ॥ येनविज्ञानमात्रेणविघ्नानश्यन्तिसन्तत-
म् ॥ १ ॥ पौषेपुण्यक्षगेचन्द्रेपुण्यस्नाननृपश्रयेत् ॥ सौभाग्यकल्याणकरन्दुर्भिक्षमरणापहम् ॥ २ ॥ विष्ट्यादिदुष्टकरणेऽप्य-
तीपातेचवैधृतौ ॥ वज्रेशूलेहर्षणादौयोधेतुयदिलभ्यते ॥ ३ ॥ तृतीयायुक्तपुण्यक्षरविशौरिकुजेहनि ॥ तदासमस्तदोषाणान्त-
स्नानंहानिकारकम् ॥ ४ ॥ ग्रहदोषाश्रजायन्तेयदिवाज्येषुचेतयः ॥ तदापुण्यक्षमन्त्रेतुकुर्यान्मासान्तरेपिच ॥ ५ ॥ इयन्तुब्र-
ह्मणाशान्तिरुद्दिष्टागुखेपुरा ॥ शक्रास्यसर्वदेवानांशान्त्यर्थञ्चजगत्पतिः ॥ ६ ॥ तुषकेशास्थिवल्मोककीटदेशादिवर्जिते ॥
शर्कराकृमिकुष्माण्डम्बहुकृष्ठाविवर्जिते ॥ ७ ॥ काकोलूककङ्कैश्चकाकोलैर्गृध्रतो नकैः ॥ वर्जितेकण्टकिवनेविभोतकविवर्जि-
ते ॥ ८ ॥ शिगृश्लेष्मातकाभ्यान्तुजलौकाद्यैर्विवर्जिते ॥ स्वस्थानेचस्पकाशोकबकुलादिविराजिते ॥ ९ ॥ हंसकारण्डवाकी-
र्णैसरस्तीरेथवाशुचौ ॥ पुण्यस्नानायनृपतिर्गह्वोयात्स्थानमुत्तमम् ॥ १० ॥ ततःपुरोहितोराजानानावादित्रनिःस्वनैः ॥ प्र-
दोषसमयेगच्छेत्तस्थानम्पूर्ववासरे ॥ ११ ॥ तस्यस्थानस्यकौबेर्ध्यान्दिशिस्थित्वापुरोहितः ॥ सुगन्धचन्दनैःपानैःकर्पूरद-
धिवासितैः ॥ १२ ॥ गारोचनाभिःसिद्धार्थैरक्षतैःसफलादिभिः ॥ गन्धद्वारेत्यादिभिस्तुमन्त्रैःसर्वाधिसिक्तकैः ॥ १३ ॥ अधि-

पु०

अ. ८९

२९३

वास्यतु तस्थानम्पूजयेत्तत्रदेवताः ॥ गणेशङ्केशवंशक्रम्रह्माणश्चापिशङ्करम् ॥ १४ ॥ उमयासहितन्दैवंसर्वाश्चगणदेवताः ॥ मा
 तृश्चपूजयेत्तत्रनृपतिःसपुरोहितः ॥ १५ ॥ मङ्गलान्कलशान्कृतवानानानैवेद्यसञ्चयान् ॥ प्रदद्यात्पायसंस्वादुफलमोदकयाव
 कौ ॥ १७ ॥ अधिवास्यचतस्तथानंदूर्वासिद्वार्थकाक्षतैः ॥ तत्स्थानाद्यापिभूतानिसारयेन्मन्त्रमीरयन् ॥ १७ ॥ अपसर्प्य
 न्तुतेभूतायेभूताभूमिपालकाः ॥ भूमिनामविरोधेनपूजाकर्मकरोम्यहम् ॥ १८ ॥ ततःकरौपुटीकृत्यमन्त्रेणानेनपार्थिवः ॥
 आवाहयेदिमान्देवान्पूज्यान्पुष्पाभिषेकतः ॥ १९ ॥ आगच्छन्तुसुराःसर्व्वेयेत्रपूजाभिलाषिणः ॥ दिशोहिपालकाःसर्व्वेयेचा
 न्येप्यंशभागिनः ॥ २० ॥ ततःपुष्पाञ्जलिन्दत्वापुनर्मन्त्रम्पठेदिमम् ॥ अद्यतिष्ठन्तुविबुधाःस्थानमासाद्यमामकम् ॥ २१ ॥
 स्वपूजाम्प्राप्यपातारोदत्वाशान्तिम्महीभुजे ॥ तस्तान्नृपतीरात्रित्रयेत्तुसपुरोहितः ॥ २२ ॥ स्वप्नेशुभाशुभविद्यान्नृपस्तुस
 पुरोहितः ॥ कृत्वापूजान्तुदेवानांरात्रौस्थानेनृपःस्वपेत् ॥ २३ ॥ शुभाशुभफलंस्वप्नेज्ञेयन्दोषज्ञसम्मतम् ॥ दुःस्वप्नदर्शनञ्च
 तस्यात्तदापुष्पाभिषेचने ॥ २४ ॥ होमश्चतुर्गणङ्कुर्स्यादत्वाचापिगवांशतम् ॥ गोवाजिकुञ्जराणान्तुप्रासादस्यगिरेस्तरौः
 ॥ २५ ॥ आरोहणंशुभकरंराज्यश्रीवृद्धिकारकम् ॥ दधिदेवसुवर्णानाम्ब्राह्मणस्यप्रदर्शनम् ॥ २६ ॥ वीणादुर्वाक्षतफलंपु
 ष्पच्छत्रविलेपनम् ॥ शीतांशुचक्रशत्रूनाम्पद्मस्यसुहृदन्तथा ॥ २७ ॥ लाजाक्षयकराःशत्रौरत्नकारस्यभूभृतः ॥ दर्शनञ्चोपरान

का०
२९२

स्यनिगडेनचबन्धनम् ॥ २८ ॥ मांसस्यभोजनश्चैवपर्वतस्यावर्तनम् ॥ नाभिमध्येतरुत्पत्तिमृतम्प्रत्यनुरोदनम् ॥ २९ ॥
 अगम्यागमनङ्कपपङ्कगर्भावतीर्णता ॥ पर्वतस्यतथानद्याः श्रोतसालङ्घनन्तथा ॥ सपुत्रमरणश्चैवपानंरुधिरमद्ययोः ॥ ३० ॥
 भोजनम्पायसस्यापिमनुष्यारोहणन्तथा ॥ ३१ ॥ कल्याणसुखसौभाग्यराज्यशत्रुक्षयन्तथा ॥ एतेःस्वप्नाःप्रकुर्वन्तिनृप
 स्यनृपसत्तम ॥ ३२ ॥ खरोष्ट्रमहिषाणाञ्चआरोहोराज्यनाशनः ॥ नृत्यङ्गीतन्तथाहास्यंपाठश्चाप्यशुभप्रदः ॥ ३३ ॥ र
 क्तवस्त्रपरीधानंरक्तमाल्यानुलेपनम् ॥ रक्ताङ्कुष्णांस्त्रियश्चैवकामयन्मृत्युमाप्नुयात् ॥ ३४ ॥ कूपान्तरेप्रवेशःस्यादक्षिणाशा
 गतिस्तथा ॥ पङ्केनिमज्जनंस्नानम्भार्यापुत्रविनाशनम् ॥ ३५ ॥ लाभस्तस्यभवेत्स्वप्नोरुत्पत्तिर्नृपस्यच ॥ आदायगर्भ
 नाडीन्तुसकुलेयातिखन्दुनम् ॥ ३६ ॥ सतुराज्यान्तरम्प्राप्यमहाकल्याणमाप्नुयात् ॥ दीर्घविंशतिहस्तन्तुहस्तषोडशवि
 स्तृतम् ॥ ३७ ॥ कुर्यात्तुलक्षणोपेत्यज्ञमण्डलमुत्तमम् ॥ ततोपरेऽह्निपूर्वाह्णेमातृणाम्पूजनञ्चरेत् ॥ ३८ ॥ कुल्ललग्नाव्यं
 सोर्धारावृद्धिश्राद्धन्तथैवच ॥ चन्दनागुरुकस्तूरीधूमकर्पूरचूर्णकैः ॥ ३९ ॥ सम्पूज्यमण्डलस्थानन्तस्मिन्हौशंभवेनमः ॥
 अस्त्रायहुम्फडित्येवलिखेन्मन्त्रद्वयम्बुधः ॥ ४० ॥ मन्त्रविन्मण्डलज्ञश्चसूत्रैःकम्बलसम्भवैः ॥ कौशेयैर्वास्वस्तिकारुयम्प्र
 थममण्डललिखेत् ॥ ४१ ॥ चतुर्हस्तप्रमाणन्तुमण्डलव्यंलिखेत्ततः ॥ हस्तप्रमाणम्पद्मन्तुमण्डलस्यप्रकीर्तितम् ॥ ४२ ॥

पु०

अ.८९

२९२

द्वाराणिसार्द्धहस्तानिकर्णिकाकेशरोज्ज्वलम् ॥ सितरक्तञ्चपीतञ्चकृष्णहरितमेवच ॥ ४३ ॥ शालिचूर्णैश्चकौशुम्भैर्हारिद्रैर्ह
रिदुद्रवैः ॥ कुर्यात्तथाञ्जनैश्चूर्णैराजामण्डलवृद्धये ॥ ४४ ॥ पद्मान्ततःसमारभ्यतालम्पश्चिमगामिनम् ॥ पश्चिमद्वारम
ध्येचचतुर्हस्तविंनिर्दिशेत् ॥ ४५ ॥ प्रत्येकन्द्वारमध्येतुपद्मचैवाष्टपत्रकम् ॥ कुर्यान्मण्डलभागज्ञश्चूर्णैरेवपृथक्पृथक् ॥
॥ ४६ ॥ चूर्णैस्तुमण्डलङ्कुत्वासूत्राण्युत्सारयेत्ततः ॥ उत्सार्यसूत्रंप्रथममण्डलम्पूजयेत्ततः ॥ ४७ ॥ भवनायनमइतिततो
हस्तविंयोजयेत् ॥ सव्यावलम्बहस्तन्तुरजःपातंसमाचरेत् ॥ ४८ ॥ मध्यमानामिकाङ्गुष्ठैरुपरिष्ठाद्यथेच्छया ॥ अधो
मुखाङ्गुलीङ्कुत्वापातयेच्चविचक्षणः ॥ ४९ ॥ समारेखातुर्कर्तव्याविछिन्नापुष्परञ्जिता ॥ अङ्गुष्ठपर्वणैपुण्यात्समाकार्या
विजानता ॥ ५० ॥ संशक्तव्यिषमंस्थूलविंछिन्नङ्कुसराकृतम् ॥ पर्यन्तमर्पितंह्रस्वमालिखेन्नकदाचन ॥ ५१ ॥ संश
क्तेकलहविंद्यादूर्ध्वरेखेतुविग्रहम् ॥ अतिस्थूलेभवेद्याधिर्नित्यम्पीडाविमिश्रिते ॥ ५२ ॥ बिन्दुभिर्भयमाप्नोतिशत्रुपक्षान्नसं
शयः ॥ कृशायाञ्चार्थहानिःस्याच्छिन्नायाम्मरणन्ध्रुवम् ॥ ५३ ॥ त्रियोगोवाभवेत्तस्यइष्टद्रव्यसुतस्यवा ॥ अविदित्वालि
खेद्यस्तुमण्डलन्तुयथेच्छया ॥ ५४ ॥ सर्वदोषानवाप्नोतियेदोषाःपूर्वमीरिताः ॥ सितसर्षपदूर्वाय्यारेखाःकार्याविजान
ता ॥ ५५ ॥ विमलव्यिंजयम्भद्रव्यिमानंशुभदंशिवम् ॥ वर्द्धमानश्चदेवश्चशताक्षङ्कामदायकम् ॥ ५६ ॥ रुचिकंस्वस्तिक

का०
२९३

श्रैवद्वादशैतेतुमण्डलाः ॥ यथास्थानय्यथायज्ञय्यौजनीयाद्विचक्षणैः ॥ ५७ ॥ सागरेमथ्यमानेतुपीयूषार्थसुरोत्करैः ॥ पी
यूषधारणार्थायनिर्मिताविश्वकर्म्मणा ॥ ५८ ॥ कलाङ्कलान्तुदेवानामसित्वातेयृथक्पृथक् ॥ यतःकृतास्तुकलशास्ततस्ते
परिकीर्त्तिताः ॥ ५९ ॥ नवैवकलशाःप्रोक्तानामतस्तान्निबोधत ॥ गोद्योपगोद्योमरुतोमयूखश्चतथापरः ॥ ६० ॥ मनो
हाचार्यभद्रश्चविजयस्तनुदूषकः ॥ इन्द्रियघ्नोयविजयोनवमःपरिकीर्त्तितः ॥ ६१ ॥ तेषामेवक्रमाद्रूपनवनानियानितु ॥
शृणुतान्यपराण्येवशान्तिदानिसदैवहि ॥ ६२ ॥ क्षितीन्द्रःप्रथमःप्रोक्तोद्वितीयोजनसम्भवः ॥ पवनान्नोततोद्वेतुयजमान
स्ततःपरः ॥ ६३ ॥ कोषसम्भवनाभ्यांतुषष्ठःसपरिकीर्त्तितः ॥ सोमस्तुसप्तमःप्रोक्तआदित्यस्तुतथाष्टमः ॥ ६४ ॥
विजयोनामकलशोयोसौनवमउच्यते ॥ सतुपश्वमुखःप्रोक्तोमहादेवस्वरूपधृक् ॥ ६५ ॥ घटस्यपञ्चवक्त्रेपुपञ्चवक्त्रः
स्वयन्तथा ॥ यथाकाष्ठांस्थितःसम्यग्वामदेवादिनामतः ॥ ६६ ॥ मण्डलस्यतुपद्मान्तःपञ्चवक्त्रद्वटस्यसेत् ॥ क्षिती
न्द्रम्पूर्वतोऽन्यस्यपश्चिमेजलसम्भवम् ॥ ६७ ॥ वायव्येवायव्यस्यआग्नेयेद्यग्निसम्भवम् ॥ नैऋत्येयजमानन्तु
शान्याङ्कोषसम्भवम् ॥ ६८ ॥ सोममुत्तरतोऽयोज्यंसौरंदक्षिणतोऽन्यसेत् ॥ न्यस्यैवङ्कलशांश्रैवतेपुचैतान्विचिन्तये
त् ॥ ६९ ॥ कलशानाम्मुखेत्रह्माग्नीवायांशङ्करस्थितः ॥ मूलेतुसंस्थितोविष्णुर्मध्येमातृगणाःस्थिताः ॥ ७० ॥ दिक्पा

पु०

अ.८९

२९३

लादेवताःसर्वावेष्टयन्तिदिशोदश ॥ कुक्षौतुसागराःसप्तसप्तद्वीपाश्चसंस्थिताः ॥ ७१ ॥ नक्षत्राणिग्रहाःसर्वतथैवकुल
पर्वताः ॥ गङ्गाद्याःसरितःसर्ववेदाश्चत्वारएवच ॥ ७२ ॥ कलशेसंस्थिताःसर्वतेषुतानिविचिन्तयेत् ॥ रत्नानिसर्वबीजा
निपुष्पाणिचफलानिच ॥ ७३ ॥ वज्रमौक्तिकवैदूर्यमहापद्मेन्द्रस्फाटिकैः ॥ सर्वधाममयम्बिल्वन्नागरोदुम्बरन्तथा ॥ ७४ ॥
बीजपूरकजम्बीरकाश्मीराम्रातदाडिमान् ॥ यवंशालिश्वनीवारङ्गोधूमंसितसर्षपम् ॥ ७५ ॥ कुङ्कुमागुरुकपर्पूरमदनंरोचन
न्तथा ॥ चन्दनश्चतथामांसीमेलाङ्गुष्ठन्तथैवच ॥ ७६ ॥ कस्तूरिपत्रंचूर्णञ्चजलनिर्यासकाम्बुदम् ॥ शैलेयम्बदरञ्जातीप
त्रपुष्पेतथैवच ॥ ७७ ॥ कालशाकन्तथापृक्कादेवीपर्णकमेवच ॥ वचान्धात्रीसमञ्जिष्टान्तरुष्कम्मङ्गलाष्टकम् ॥ ७८ ॥ दूर्वामो
हनिकाम्भद्रांशतमूर्त्तिशतावरीम् ॥ वर्णानांसरलाङ्गुद्रांसहेदवाङ्गजाह्वयाम् ॥ ७९ ॥ पूर्णकोषांसिताम्पीठाङ्गुञ्जाशिरसिकानलौ
॥ ८० ॥ व्यामकङ्कजदन्तश्चशतपुष्पाम्पुनर्नवाम् ॥ ब्राह्मीदेवीशिवांरुद्रांसर्वसन्धानिकान्तथा ॥ ८१ ॥ समाहृत्यशुभानेता
न्कलशेषुनिधापयेत् ॥ कलशस्ययथादेशविधिंशम्भुङ्गदाधरम् ॥ ८२ ॥ यथाक्रमम्पूजयित्वाशम्भुंमुखयतयायजेत् ॥ प्रासा
देनतुमन्त्रेणशम्भुतन्त्रेणशङ्करम् ॥ ८३ ॥ प्रथमम्पूजयेन्मध्येनानानैवेद्यत्रेदनैः ॥ दिक्पालानाङ्घटेष्वेवदिक्पालानपिपूज
येत् ॥ ८४ ॥ पूर्ववह्निःस्थापितेषुग्रहाणाङ्गुलशेषुच ॥ नवग्रहान्पूजयेत्तुमातृमातृघटेषुच ॥ ८५ ॥ सर्वदेवाघटेपूज्याःघ

का०

२९४

टास्तेषाम्पृथक्पृथक् ॥ नवैवतत्रपूर्वोक्ताः स्मृतामुख्यतयानृप ॥ ८६ ॥ भक्ष्यैर्भोज्यैश्चपेयैश्चपुष्पैर्नानाविधैः फलैः ॥ यावकेः
 पायसैश्चैवयथासम्भवयोजितैः ॥ ८७ ॥ पुष्पस्नानायनृपतिः पूजयेत्सकलान्त्सुरान् ॥ दक्षिणे मण्डलस्याथ कुण्डनिर्माय पा-
 यसैः ॥ ८८ ॥ समिद्धिः शालिसिद्धार्थैर्घृतैर्दूर्वाक्षतैस्तथा ॥ केवलैश्चतथैवाज्यैः पूजितान्त्सकलान्त्सुरान् ॥ ८९ ॥ होमेन तोष-
 येद्बृहद्यै नृपः सार्विकपुरोहितः ॥ होमान्ते मण्डलोदीच्यां वेदिकायां सपट्टकम् ॥ ९० ॥ रोचनाख्यमलङ्कारांस्तथा सर्वात्रियोज-
 येत् ॥ वृद्धावङ्गुलमङ्गुल्याषड्विंशाङ्गुलिकावधि ॥ ९१ ॥ वृत्तव्वाचतुरस्रव्वापद्मत्रिकोणसञ्ज्ञकम् ॥ रत्नेशान्पद्ममध्ये तु
 गोमुष्टिकविनायकैः ॥ ९२ ॥ श्रीश्रीवृक्षवरारोहामुमादेवीशुभान्विताम् ॥ रत्नैः सर्वैरलङ्कारैः पट्टङ्कार्यन्दिहस्तकम् ॥ ९३ ॥
 हस्तविस्तारमुच्छ्रायन्नवहस्तन्दशाङ्गुलम् ॥ स्नानार्थं सार्द्धहस्तं पट्टं वृत्तङ्गुणान्वितम् ॥ ९४ ॥ शय्याचतुर्गुणादीर्घाधनु-
 र्मानन्तुशीठकम् ॥ गजसिंहकृताटोपहेमरत्नविभूषितम् ॥ ९५ ॥ सिंहाख्यं सार्द्धविस्ताराद्वण्डासनमथापि वा ॥ व्याघ्रचित्र-
 कपटैर्व्याउपधानानिकारयेत् ॥ ९६ ॥ अन्यैर्व्यानिर्मितैश्चर्ममृदुतूलकपूरिता ॥ शय्यादीर्घाद्विस्तीर्णा चतुर्हस्ता सुलक्ष-
 णा ॥ ९७ ॥ वितस्त्यधिकमिच्छन्ति नृपस्य गुरुविद्यया ॥ अर्द्धचन्द्रसमङ्गुल्यादासनञ्चतुरस्रकम् ॥ ९८ ॥ उपधानानि श-
 य्यायाः कर्णादिमूलभेदतः ॥ षोडशैवात्र कार्याणि वर्णचित्रयुतानि च ॥ ९९ ॥ यानां सिंहासनम्पट्टं शय्योपकरणादिकम् ॥ रा-

पु०

अ. ८९

२९४

ज्ञोनूतनयोग्यन्तद्देव्या उत्तरतो न्यसेत् ॥ १०० ॥ तेषान्तुपश्चिमेस्वर्णरत्नौघखचितेवरे ॥ पर्यङ्क्यज्ञदाव्योघनिर्मिते म
हदास्तरे ॥ १ ॥ उर्द्धाच्छादनसंयुक्ते चर्मवृत्तचतुष्टये ॥ वृषभस्य तथोर्णायाः सिंहशार्दूलयोरपि ॥ २ ॥ पादपी
ठैरत्नयुते पादावारोप्यपार्थिवः ॥ तस्मिन्पर्यङ्कपीठस्थे चर्मखड्गचतुष्टये ॥ ३ ॥ नानालङ्कारभूषाद्यनृपतिरत्नशालिनम् ॥
स्नापयेद्ब्राह्मणैः सार्द्धं राजानं सुखसङ्गतम् ॥ ४ ॥ सर्वोत्कम्बलं कृष्णं बह्वस्त्रैश्च शोभितम् ॥ कलशैर्बलिपुष्पाद्यैः शा
लिचूर्णैश्च स्नापयेत् ॥ ५ ॥ अष्टौ षोडशविंशष्टशतमष्टाधिकश्च वा ॥ कलशानां समाख्याता अधिकस्योत्तरोत्तरम् ॥
॥ ६ ॥ जयकल्याणदैर्मन्त्रैर्मङ्गलोत्थैश्च शाम्भवैः ॥ वैष्णवैरथ दिक्पालैर्ग्रहमन्त्रैश्च मातृकैः ॥ ७ ॥ आज्यन्तेजः समुद्दिष्ट
माज्यम्पापहरं परम् ॥ आज्यं सुराणामाहारमाज्यलोकाः प्रतिष्ठिताः ॥ ८ ॥ भौमान्तरिक्षदिव्यव्यायत्ते कल्मषमागतम् ॥
सर्वन्तदाज्यसंस्पृशति प्रणाशमुपगच्छतु ॥ ९ ॥ ततोपनीय गात्रात्तु कम्बलवस्त्रमेव च ॥ कलशैः स्नापयेद्ब्रह्मपुष्पस्नानाय पूरि
तैः ॥ ११० ॥ एभिर्मन्त्रैर्नरश्रेष्ठतनुतत्त्वार्थसाधकैः ॥ सुरास्त्वामभिषिञ्चन्तु ये च सिद्धाः पुरातनाः ॥ ११ ॥ ब्रह्माविष्णुश्च रु
द्रश्च साध्याश्च समरुद्राणाः ॥ आदित्यावसवोरुद्रा आश्विनेयौ भिषग्वरौ ॥ १२ ॥ अदितिर्देवमाता च स्वाहा लक्ष्मीः सरस्वती ॥
कीर्तिर्लक्ष्मीर्धृतिः श्रीश्च सिनीवाली कुहूस्तथा ॥ १३ ॥ दितिश्च सुरसा चैव विनता कद्रु रेव च ॥ देवपत्न्यश्च याः प्रोक्ता देवमातर

का०
२९५

एवच ॥ १४ ॥ सर्वास्त्वामभिषिञ्चन्तुसिद्धाश्चाप्सरसाङ्गणाः ॥ नक्षत्राणिमुहूर्ताश्चपक्षाहोरात्रसन्धयः ॥ १५ ॥ सर्व्वैस्स
रानिमेषाश्चकलाःकाष्ठाःक्षणाःलवाः ॥ सर्व्वैस्त्वामभिषिञ्चन्तुकालस्यावयवास्तथा ॥ १६ ॥ वैमानिकाःसुरगणामनवःसागरैः
सह ॥ सरितश्चमहानागानागाःकिम्पुरुषास्तथा ॥ १७ ॥ वैखानसामहाभागाद्विजवैहायसाश्चये ॥ सप्तर्षयःसदाराश्चध्रु
वस्थानानियानितु ॥ १८ ॥ मरीचिरत्रिःपुलहःपुलस्त्यःऋतुरङ्गिराः ॥ भृगुःसनत्कुमारश्चसनकश्चसनन्दनः ॥ १९ ॥ सनात
नश्चदक्षश्चजैगीषव्योभिनन्दनः ॥ एकतश्चद्वितश्चैवत्रितोजाबालिकारथपौ ॥ २० ॥ दुर्वासादुर्विनीतश्चकण्वःकात्यायन
स्तथा ॥ मार्कण्डेयोदीर्घतपाःशुनःशेपोविदूरथः ॥ २१ ॥ और्व्वःसर्व्वर्त्तकश्चैवच्यवनोत्रिःपराशरः ॥ द्वैपायनोयवक्रीतोदेव
रातःसहात्मजः ॥ २२ ॥ एतेचान्येचबहवोवेदव्रतपरायणाः ॥ सरिष्यास्तेभिषिञ्चन्तुसदाराश्चतपोधनाः ॥ २३ ॥ पर्व्वतास्तर
वोनद्यःपुण्यान्यायतनानिच ॥ प्रजापतिःक्षितिश्चैवगावोविश्वस्यमातरः ॥ २४ ॥ वाहनानिचदिव्यानिसर्व्वलोकाश्चराचराः
॥ अग्नयःपितरस्ताराजीमूताःखन्दिशोजलम् ॥ २५ ॥ एतेचान्येचबहवःपुण्यसङ्कीर्त्तनाःशुभाः ॥ तोयैस्त्वामभिषिञ्चन्तुस
र्व्वोत्पातनिर्बहणैः ॥ २६ ॥ इत्येवंशुभैरेतैर्दिव्यैर्मन्त्रैस्तथापरैः ॥ शौरैर्नारायणैर्गौर्ब्रह्मशक्रसमुद्रवैः ॥ २७ ॥ आपोहिष्ठाहिर
ण्येतिस्मभवेतिसुरेतिच ॥ मानस्तोकेतिमन्त्रेणगन्धद्वारेत्यनेनच ॥ २८ ॥ सर्व्वमङ्गलमाङ्गल्येश्रीश्चतेग्रहयोगिभिः ॥ इत्येवंस्त्रा

पु०
अ.८९

२९५

नमासाद्यगात्रमावृत्यकम्बलैः ॥ २९ ॥ सर्वमङ्गलमन्त्रेण वस्त्रङ्कापर्णसकन्धियात् ॥ आचम्य च ततो देवान्गुह्यं प्राञ्च्य पूजयेत् ॥ ३० ॥ ध्वजच्छत्राभारश्च घण्टाश्चाश्वान्गजांस्तथा ॥ मन्त्रं जप्त्वा धारयेत्तु ततो गच्छेद्बुताशनम् ॥ ३१ ॥ तत्र गत्वा बहिर्मध्ये वद्वेः श्रीर्वीक्ष्य पार्थिवः ॥ सुनिमित्तानि मित्तानि लक्षयेत्तत्र बिन्दुभिः ॥ ३२ ॥ दैवज्ञकञ्चुक्यामात्यबन्दिपौरजतैर्वृतः ॥ वादित्रघौषैस्तु मुलैस्तथा तौर्यत्रिकैः शुभैः ॥ ३३ ॥ कृत्वा शेषे पुनः शान्तिमाशौर्वाच्य च वैद्विजान् ॥ पूर्णां विधाय विधिवदक्षिणाङ्कनकान्विताम् ॥ ३४ ॥ धान्यानि चाथ वासांसि दत्त्वा कुर्व्याद्विसर्जनम् ॥ ततः शेषजलैः सर्वां नामात्यादीन् पुरोहितः ॥ ३५ ॥ सेचयेच्च तुरङ्गञ्च बलञ्चापिसराष्ट्रकम् ॥ एवङ्कृत्वानृपः पश्चात्त्रिरात्रं सय्यतो भवेत् ॥ ३६ ॥ मांसमैथुनहीनश्च कुर्व्यान्माङ्गल्यसेवनम् ॥ पुष्पनक्षत्रयुक्ता तु तृतीयायदिलभ्यते ॥ ३७ ॥ तस्याम्पूज्या सदा देवी चण्डिका शङ्करेण ह ॥ पञ्चालिका विहाराद्यैः शिशूनाङ्कैस्तु कैस्तथा ॥ ३८ ॥ वैवाहिकेन विधिना मोहयेच्चण्डिकां शिवाम् ॥ चतुष्पथेषु सर्वेषु देवदेवी गृहेषु च ॥ ३९ ॥ पताकाभिरलङ्कुर्यादिव कुर्वन्नसीदति ॥ एवङ्कृत्वा शान्तियागन्तथा पुष्पाभिषेचनम् ॥ ४० ॥ चतुरङ्गैः समं राजा भार्याभिस्तनयैस्सह ॥ राज्यमण्डलसंयुक्तः परत्रेहनसीदति ॥ ४१ ॥ नातः परतरो यज्ञो नातः परतरोत्सवः ॥ नातः परतरा शान्तिर्नातः परतरं शिवम् ॥ ४२ ॥ अनेनैव विधानेन नृपतेरभिषेचनम् ॥ युवराज्याभिषेकश्च कुर्व्या

का० २९६ द्राजपुरोहितः ॥ ४३ ॥ नृपभिषेककरणमादौयदिसमाचरेत् ॥ अनेनैवविधानेनस्थिरःस्यान्नृपःतस्तदा ॥ ४४ ॥ अय
 यज्ञःसमुद्दिष्टःशकार्थब्रह्मणःपुरा ॥ एवयज्ञन्नृपःकृत्वापरत्रेहनसीदति ॥ ४५ ॥ इतिश्रीकालिकापुराणेएकोनवतितमो
 ध्यायः ॥ ८९ ॥ और्वउवाच ॥ अथातःशृणुराजेन्द्रशक्रोत्थानंध्वजोत्सवम् ॥ यत्कृत्वानृपतिर्व्यातिनकदाचित्पराभवम् ॥ १ ॥
 रवौहस्तिथेद्वादश्यांश्रवणेनविडौजसम् ॥ आराधयेन्नृपःसम्यक्सर्वविघ्नोपशान्तये ॥ २ ॥ राजोपरिचरोनामवसुनामापरस्तु
 यः ॥ नृपस्तेनायमतुलोयज्ञःप्रावर्तितःपुरा ॥ ३ ॥ प्रावृट्कालेचतमसिद्वादश्यामसितेतरे ॥ पुरोहितोबहुविधैर्वाद्यैस्तू
 र्णैःसमन्वितः ॥ ४ ॥ प्रथमंशक्रकेत्वर्थव्वक्षमामन्यवर्द्धयेत् ॥ सांख्यसरोवार्द्धकिश्चकृतमङ्गलकौतुकः ॥ ५ ॥ उद्यानेदे
 वतागारेश्मशानेमार्गमध्यतः ॥ येजातास्तरवस्तौस्तुवर्जयेद्वासवध्वजे ॥ ६ ॥ बहुवल्लीयुतंशुष्कम्बहुकण्टकसंयुतम् ॥ कु
 ञ्जवृक्षादनीयुकल्लताछन्नन्तरुन्त्यजेत् ॥ ७ ॥ पक्षिवाससमाकीर्णङ्कोठेरैर्बहुभिर्युतम् ॥ पवनानलविध्वस्तन्तरुय्यत्नेन
 वर्जयेत् ॥ ८ ॥ नारीसञ्ज्ञाश्रयेवृक्षातिह्रस्वातिकृशाः ॥ तान्सदावर्जयेद्दीरःसर्वदाशक्रपूजने ॥ ९ ॥ अर्जुनोप्यश्वकः
 र्णश्चप्रियकोषवएवच ॥ औदुम्बरश्चपञ्चैतेकेत्वर्थेह्युतमाःस्मृताः ॥ १० ॥ अन्येचदेवदाव्याद्याःशालाद्यास्तस्वस्तथा ॥ प्र
 शस्तास्तुपरिग्राह्यानाप्रशस्ताःकदाचन ॥ ११ ॥ धृत्वावृक्षन्ततोरात्रौस्पृष्ट्वामन्त्रमिमम्पठेत् ॥ यानिवृक्षेषुभूतानितेभ्यः

स्वस्तिनमोस्तुवः ॥ १२ ॥ उपहारङ्गहीत्वेमङ्गियताँसवध्वजम् ॥ पार्थिवस्त्वाँरयतेस्वस्तितेस्तुनगोत्तम ॥ १३ ॥ ध्वजा
 र्थन्देवराजस्यपूजेयम्प्रतिगृह्यताम् ॥ ततोपरोक्तितच्छित्त्वामूलमष्टाङ्गुलम्पुनः ॥ १४ ॥ जलेक्षिपेत्तथाग्रस्यछित्वैवच
 तुरङ्गुलम् ॥ ततोनीत्वापुरद्वारङ्केतुन्निर्मायतत्रवै ॥ १५ ॥ शुक्लाष्टम्याम्भाद्रपदेकेतुँवेदीम्प्रवेशयेत् ॥ द्वाविंशद्वस्तमा
 नस्तुअधमःकेतुरुच्यते ॥ १६ ॥ द्वात्रिंशत्ततोऽज्यायान्द्वाचत्वारिंशदेवच ॥ ततोधिकःसमाख्यातोद्वापश्चाशत्तथो
 त्तमः ॥ १७ ॥ कुमार्यःपञ्चकर्तव्याःशक्रस्यनृपसत्तम ॥ शालमध्यस्तुताःसर्वाअपराःशक्रमातृकाः ॥ १८ ॥ के
 तोःपादप्रमाणेनकार्याःशक्रकुमारिकाः ॥ मातृकार्द्वप्रमाणन्तुयन्तहस्तद्वयन्तथा ॥ १९ ॥ एवङ्गत्वाकुमारीश्चमातृ
 काःकेतुमेवच ॥ एकादश्यांसितेपक्षेयष्टिन्तामधिवासयेत् ॥ २० ॥ अधिवास्यततोयष्टिङ्गन्धद्वारादिमन्त्रकैः ॥ द्वाद
 श्याम्मण्डलङ्गत्वावासवव्विस्तृतात्मकम् ॥ २१ ॥ अच्युतम्पूजयित्वातुशक्रम्पश्चात्प्रपूजयेत् ॥ शक्रस्यप्रतिमाङ्गुर्या
 त्काञ्चनीन्दारवीश्रवा ॥ २२ ॥ अन्यतैजससम्भूतांसर्वाभावेतुमृन्मयीम् ॥ ताम्मण्डलस्यमध्येतुपूजयित्वाविशेषतः ॥ २३ ॥
 ततःशुभेमुहूर्तेकेतुमुत्थापयेन्नृपः ॥ वज्रहस्तसुरारिघ्नबहुनेत्रपुरन्दर ॥ २४ ॥ क्षेमार्थंसर्वलोकानाम्पूजेयम्प्रतिगृह्यताम् ॥
 एत्येहिसर्वाभिरसिद्धसङ्घैरभिष्टुतोवज्रधरामरेश ॥ समुत्थितस्त्वंश्रवणाद्यपादेगृहाणपूजाम्भगवन्नमस्ते ॥ २५ ॥ एवमु

का०
२९७

त्तरतन्त्राक्तैर्दहनप्लवनादिभिः ॥ २६ ॥ इति मन्त्रेण तन्त्रेण नानानैवेद्यवेदनैः ॥ अपूपैः पायसैः पानैर्गुडैर्दानाभिरिव च ॥ २७ ॥
मक्षैर्भोज्यैश्च विविधैः पूजयेच्छ्रीवितृदये ॥ घटेषु दशदिक्पालान् ग्रहान् च परिपूजयेत् ॥ २८ ॥ साध्यादीन् स कलान् देवात्मात् स
र्वा अनुक्रमात् ॥ ततः शुभे मुहूर्ते तु ज्ञानी वर्द्धकिसंयुतः ॥ २९ ॥ केतून्थापनभूमिन्तु यज्ञवेद्यास्तु पश्चिमे ॥ विप्रैः पुरोहितैः
सार्द्धं च्छेद्राजा सुमङ्गलैः ॥ ३० ॥ रज्जुभिः पञ्चभिर्बद्धयन्त्रं श्लिष्टं समातृकम् ॥ कुमारीभिस्तु सग्यैः कन्दिकपालानाञ्च पट्ट
कैः ॥ ३१ ॥ बृहद्विरतिकान्तैश्च नानाद्रव्यैः सुपूरितैः ॥ यथावर्णैर्ग्यथादेशे योजितैर्बन्धवैष्टितैः ॥ ३२ ॥ युक्तं तं द्विद्विणीजा
लैर्बृहद्वष्टौ घचामरैः ॥ भूषितम् मुकुरैरुच्चैर्म्माल्यैर्बहुविधैस्तथा ॥ ३३ ॥ बहुपुष्पैः सुगन्धैश्च भूषितं रत्नमालया ॥ चित्रमा
ल्याम्बरैश्चैव चतुर्भिर्भरपितोरणैः ॥ ३४ ॥ उत्थापयेन्महाकेतुं राजकीयः शनैः शनैः ॥ तमुत्थाप्य महाकेतुं पूजितं मण्डलान्तरे
॥ ३५ ॥ प्रतिमान्तात्रयेन्मूलद्वेतोः शक्रं विचिन्तयन् ॥ यजेत्तम् पूर्ववत् तत्र शचीम्मातलिमेव च ॥ ३६ ॥ जयन्तन्तनयन्तस्य वज्र
मैरावतन्तथा ॥ ग्रहान् श्राप्यथ दिक्पालान् सर्वाश्च गणदेवताः ॥ ३७ ॥ अपूपाद्यैः पूजयेत्तु बलिभिः पायसादिभिः ॥ पूजितानाञ्च
देवानां शिवद्वोमं समाचरेत् ॥ ३८ ॥ होमान्ते तु बलिन्दद्याद्वासवाय महात्मने ॥ तिलङ्कृतञ्चाक्षतञ्च पुष्पन्दूर्वान्तथैव च ॥ ३९ ॥
एतैस्तु जुहुयाद्देवान् स्वैः स्वैर्मन्त्रैर्नरोत्तम ॥ ततो होमावसाने तु भोजयेद्वाह्मणानपि ॥ ४० ॥ एवं सम्पूजयेन्नित्यं स तरात्र

पु०

अ. ९०

२९७

न्दिनेदिने ॥ ब्राह्मणैः सहितो राजा वेदवेदाङ्गपारगैः ॥ ४१ ॥ सर्वत्र शक्रपूजासु यज्ञेषु परिकीर्तितः ॥ त्रातारमिति मन्त्रो यवाँ
 सवस्यप्रियः परः ॥ ४२ ॥ एवङ्कृत्वा दिवा भागेशक्रोत्थापनमादितः ॥ श्रवणक्षयुतायान्तु द्वादश्याम्पार्थिवः स्वयम् ॥ ४३ ॥
 अन्तर्पादे भरण्यान्तु निशिशक्रं विंसर्जयेत् ॥ सुप्तेषु सर्वलोकेषु यथाराजान पश्यति ॥ ४४ ॥ षण्मासान् मृत्युमाप्नोति राजा दृष्ट्वा
 विसर्जनम् ॥ शक्रस्य नृपशार्दूलतस्मान्नेक्षेत तन्नृपः ॥ ४५ ॥ विसर्जनस्य मन्त्रो यम्पुरा विद्मिरुदीरितः ॥ सार्द्धं सुरासुरगणैः पुर
 न्दरशतक्रतो ॥ ४६ ॥ उपहारङ्गहीत्वे मम हेन्द्र ध्वजगम्यताम् ॥ सूतकेतुसमुत्पन्ने वारे भौमस्य वाशनेः ॥ ४७ ॥ भूमिकम्पादिको
 त्पाते वा सवन्न विसर्जयेत् ॥ उत्पाते सत्तरात्रन्तु तथोपप्लव दर्शने ॥ ४८ ॥ व्यतीत्य शनिभौमौ च त्वन्यक्षेपि विसर्जयेत् ॥ सूतके
 त्वथ सम्प्राप्ते व्यतीते सूतके पुनः ॥ ४९ ॥ यस्मिंस्तस्मिन्दिने चैव सूतकान्ते विसर्जयेत् ॥ तथा केतुन्नृपो रक्षेत्पतन्ति शाकुना यथा
 ॥ ५० ॥ न केतौ नृपशार्दूलयावन्न हि विसर्जनम् ॥ शनैः शनैः पातयेत्तु यथोत्थापनमादितः ॥ ५१ ॥ कृतन्तथान्यथा भग्ने केतौ मृ
 त्युमवाप्नुयात् ॥ विसृष्टं शक्रकेतुन्तु सालङ्कारन्तथानिशि ॥ ५२ ॥ क्षिपेदनेन मन्त्रेण त्वगाधे सलिले नृप ॥ तिष्ठ केतो महाभाग याव
 त्सर्व्वत्सरञ्जले ॥ ५३ ॥ भवाय सर्व्वलोकानामन्तरायविनाशक ॥ उत्थापयेत्तूर्ध्वैः सर्व्वलोकस्य वै पुरः ॥ ५४ ॥ रहो विसर्ज
 येत्केतुर्विशेषो यम्प्रपूजने ॥ एवय्यैः कुरुते पूजाव्वाँ सवस्य महात्मनः ॥ ५५ ॥ सचिरम्पृथिवीम्भुक्त्वा वा सवर्ल्लोकमाप्नुयात् ॥

का०

२९८

नतस्यराज्येदुर्भिक्षन्नाथयोव्याधयः क्वचित् ॥ ५६ ॥ स्थास्यन्तिमृत्युर्त्राकालेजनानान्तत्रजायते ॥ तत्तुल्यः कोपिनान्योस्ति
 प्रियः शक्रस्यपार्थिवः ॥ तस्यपूजासर्वपूजाकेशवाद्याश्चतत्रगाः ॥ ५७ ॥ सकलकलुषहारिव्याधिदुर्भिक्षनाशंसकलभव
 निवेशंसर्वसौभाग्यकारि ॥ सुरपतिगृहगाभिर्व्याघ्रनशक्रकेतोः प्रतिशरदमनेकैः पूजयेच्छ्रोविष्टद्वयै ॥ ५८ ॥ ॥ इति श्रीका
 लिकापुराणेनवतितमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ और्व्यउवाच ॥ ॥ ज्येष्ठेदशहारयान्तुविष्णोरिष्टिन्नृपशृणु ॥ येनवावि
 धिनाकुर्यादिष्टिर्विष्णोर्नृपः सदा ॥ १ ॥ प्रत्यब्दमपार्थिवः कुर्यात्प्रतिमाङ्काञ्चनीहरेः ॥ अन्यतेजोमयीव्यापिदारवीव्याशिला
 मयीम् ॥ २ ॥ ताम्प्रतिष्ठाप्यविधिनामानोन्मानैस्तुशिल्पिभिः ॥ प्रतिष्ठाविविधितस्याः कुर्याद्विप्रैः पुरोहितैः ॥ ३ ॥ तांसंस्था
 प्यसुरागारेस्वयव्यायन्तःकृते ॥ वासुदेवस्यबीजेनपूर्वोक्तविधिनातथा ॥ ४ ॥ सर्वोपचारैर्भक्त्यातुवासुदेवंप्रपूजयेत् ॥
 पूजान्तेसंस्कृतेवह्नौकुण्डमध्येस्थितोद्विजः ॥ ५ ॥ आज्यैः सहस्रञ्जुहुयादाहुतीनांहरेः प्रिये ॥ सम्पूज्यवासुदेवन्तुहोमकृत्वात
 तोद्विजः ॥ ६ ॥ नृपस्यानुमतेतान्तुप्रतिमामण्डलन्नयेत् ॥ प्रतिमायाः कपोलौद्वौस्पृष्टादक्षिणपाणिना ॥ ७ ॥ प्राणप्रतिष्ठा
 कुर्वीततस्यान्देवस्यवैहरेः ॥ कृतायान्तुप्रतिष्ठायाम्प्राणानानृपसत्तम ॥ ८ ॥ विष्णुप्राणास्ताम्प्रतिमामायांतिनियतंस्वयम् ॥
 प्राणेष्वथागतेष्वस्यादेवत्वन्नियतम्भवेत् ॥ ९ ॥ अकृतायाम्प्रतिष्ठायाम्प्राणानाम्प्रतिमासुच ॥ यथापूर्वन्तथाभावः स्वर्णा

पु०

अ. ९९

२९८

दीनान्नविष्णुता ॥ १० ॥ अन्येषामपि देवानाम्प्रतिमास्वपि पार्थिव ॥ प्राणप्रतिष्ठाकर्तव्या तस्या देवत्वसिद्धये ॥ ११ ॥ सुवर्णान्तुसुवर्णस्याच्छिलादारुतथाशिला ॥ अन्यच्च स्वस्वरूपं स्यात्प्राणस्थानमृते सदा ॥ १२ ॥ वासुदेवस्य बीजेन तद्विष्णोरित्यनेन च ॥ तथैवाङ्गाङ्गिमन्त्राभ्याम्प्रतिष्ठामाचरेद्वरेः ॥ १३ ॥ तथैव हृदये ङ्कुष्ठे च त्वाशश्वच्चमन्त्रवित् ॥ एभिर्मन्त्रैः प्रतिष्ठाप्य हृदयेऽपि समाचरेत् ॥ १४ ॥ अस्यै प्राणाः प्रतिष्ठन्तु अस्यै प्राणाः क्षरन्तु यत् ॥ असौ देवत्वसङ्ख्यायै स्वाहेति यजुरुच्चरन् ॥ १५ ॥ अङ्गमन्त्रैरङ्गिमन्त्रैर्वैदिकैरित्यनेन च ॥ प्राणप्रतिष्ठां सर्वत्र प्रतिमासु समाचरेत् ॥ १६ ॥ प्रतिमापूजने कुर्व्यादात्मन्यपि चमन्त्रवित् ॥ प्राणप्रतिष्ठां प्रथमं पूजाभागविशुद्धये ॥ १७ ॥ अस्मिन् प्राणप्रतिष्ठान्तु प्रतिमापूजनादृते ॥ न कश्चित्तु बुधः कुर्व्यात्कृत्वा मृत्युमवाप्नुयात् ॥ १८ ॥ विष्णोरिष्टिमिमाङ्कुत्वादशम्याम्पार्थिवोत्तमः ॥ तस्यामेव तु पूर्णायाम्प्रतिमां स्थापयेत्ततः ॥ १९ ॥ एवन्दशहरायान्तुकृत्वेष्टिम्पार्थिवो हरेः ॥ सर्वान्कामानवाप्नोति निर्विघ्नोऽपि स जायते ॥ २० ॥ श्रीपञ्चम्यां श्रियन्देवी ङ्कुन्दैः सम्पूजयेत्सदा ॥ वासवङ्गजराजस्थमुपहारैस्तथोत्तमैः ॥ २१ ॥ लक्ष्म्यास्तन्त्रमहामन्त्रव्वासवस्य पुरोदितम् ॥ अत्रापि पूजने ग्राह्यमण्डलादियथाक्रमम् ॥ २२ ॥ एवङ्कुते पूजने तु श्रीपञ्चम्यां विवैशेषतः ॥ श्रीयुतो नृपतिर्भूयान्न श्रीहानिमवाप्नुयात् ॥ २३ ॥ सदाचारविशेषो यङ्कुथितस्तव पार्थिव ॥ निषेधे तु विशेषांश्च शृणु येन श्रियेष्यते ॥ २४ ॥ असम्पूज्य तथा विष्णुं

का०

२९९

शिवमग्निपुरदरम् ॥ अदत्वाचतथादानन्नभुञ्जीतनृपः क्वचित् ॥ २५ ॥ हावयेदग्निहोत्रन्तु नित्यमेव पुरोहितैः ॥ अकृत्वा चाग्निहो
 त्रन्तुभुञ्जन्नरकमाप्नुयात् ॥ २६ ॥ नारक्षिते गृहे राजारत्नदीपविवर्जिते ॥ स्वपेतथास्त्रियासार्द्धन्नकदाचनसर्व्विंशेत् ॥ २७ ॥ भुक्त्वा
 न्नं श्रीफलन्नाद्यात्तथाधात्रीफलं नृपः ॥ बुद्धिक्षयकरात्येतामाषासवसृत्तिकाः २८ निम्बाटूरूषचूताश्च बुद्धिवृद्धिकरामताः ॥ बु
 द्धिक्षयकरानित्यन्त्यजेद्राजाय भोजने ॥ २९ ॥ भक्षयेदन्वहम्बुद्धिवृद्धिहेतुन्नृपोत्तमः ॥ न पर्य्यायविहीनन्तु प्रारोहेदासननृपः ३०
 नयानन्नगजन्नाश्वमारोहेद्दीनमासनैः ॥ नैकस्तुविचरेद्राजा कदाचिदपि निर्जने ॥ ३१ ॥ मदहेतुन्नभुञ्जीयात्कदाचिदपि भोजने ॥
 कदाचिन्नापि सेवेतत्त्यष्टम्याम्मांसमैथुने ॥ ३२ ॥ दर्शस्तानङ्गयाश्चादन्तिलैस्तर्पणमेव च ॥ न जीवत्पितृको भूपकुर्यात्कृत्वा
 घमाप्नुयात् ॥ ३३ ॥ न क्षेत्रजादींस्तनयान् राज्ञे राजाभिषेचयेत् ॥ पितृणां शुद्धये नित्यं औरसेत न ये सति ॥ ३४ ॥ औरसः
 क्षेत्रजश्चैव दत्तः कृत्रिम एव ॥ गूढोत्पन्नोपविद्धश्च भागार्हास्तनया इमे ॥ ३५ ॥ कानीनश्च सहोदश्च क्रीतः पौनर्भवस्तथा ॥
 स्वयन्दत्तश्च दासश्च षडेते पुत्रपांसुलाः ॥ ३६ ॥ अभावे पूर्व्वपूर्व्वेषाम्परान्समभिषेचयेत् ॥ पौनर्भवस्वयन्दत्तन्दासंरा
 ज्येन योजयेत् ॥ ३७ ॥ दत्ताद्याश्चापितनयानि जगोत्रेण संस्कृताः ॥ आयातिपुत्रतां सम्यगन्यबीजसमुद्भवाः ॥ ३८ ॥
 पितुर्गोत्रेण यः पुत्रः संस्कृतः पृथिवीपते ॥ आचूडान्तन्नपुत्रः सपुत्रताय्यतिचान्यतः ॥ ३९ ॥ चूडान्तायदिसंस्कारानि

पु०

अ. ११

२९९

जगोत्रेणसंस्थिताः ॥ दत्ताद्यास्तनयास्तेस्युरन्यथादासउच्यते ॥ ४० ॥ उद्धन्तुपञ्चमाद्रर्षादत्ताद्यांश्चसुतानृप ॥ गृहीत्वाप
 ञ्चवर्षीयम्पुत्रेष्टिम्प्रथमञ्चरेत् ॥ ४१ ॥ पौनर्भवन्तुतनयञ्जातमात्रंसमानयेत् ॥ कृत्वापौनर्भवष्टोमञ्जातमात्रस्यतस्यवै
 ॥ ४२ ॥ सर्वास्तुकुर्यात्सस्काराञ्जातकर्मादिकान्नरः ॥ कृतेपौनर्भवष्टोमेसुतःपौनर्भवःस्मृतः ॥ ४३ ॥ एकोदिष्टंपि
 तुःकुर्यान्नश्राद्धम्पावर्षणादिकम् ॥ क्रीतायावनितामूल्यैःसादासीतिनिगद्यते ॥ ४४ ॥ तस्याय्योजायतेपुत्रोदासःपुत्र
 स्तुसस्मृतः ॥ नराज्ञोराज्यभाक्सस्याद्विप्राणान्नापिश्राद्धकृत् ॥ ४५ ॥ अधमःसर्वपुत्रेभ्यस्तन्तस्मात्परिवर्जयेत् ॥ पु
 राणंधर्मशास्त्राणिसंहिताश्चमुनीरिताः ॥ ४६ ॥ नाध्यापयेन्नृपःशूद्रैर्विहितानियदृच्छया ॥ यस्यराज्येसदाशूद्राःपुराणंसं
 हितान्तथा ॥ ४७ ॥ पठन्तिस्यात्सहीनायुःराजाराष्ट्रेणसान्वयः ॥ मोहाद्वाकामतःशूद्रःपुराणंसंहितांस्मृतिम् ॥ ४८ ॥
 पठन्नरकमाप्नोतिपितृभिःसहपापकृत् ॥ शूद्रेभ्योविहितय्यन्तुयश्चमन्त्रउदाहृतः ॥ ४९ ॥ तद्विप्रवचनाद्वात्यं द्वयंशूद्रैःसदैव
 हि ॥ नयोजयेन्नृपःशूद्रव्यवहारस्यदर्शने ॥ ५० ॥ नियोज्यतत्रतम्भूपतामिस्त्रेतेनपच्यते ॥ हीनायुश्चभवेल्लोकोराजावा
 पिसहायजः ॥ ५१ ॥ काणव्यङ्गमपुत्रव्वानभिज्ञमजितेन्द्रियम् ॥ नह्रस्वव्यधिषितव्वोपिनृपःकुर्यात्पुरोहितम् ॥ ५२ ॥ कृ
 पणस्यधनंराजानगृह्णीयात्कदाचन ॥ नद्विजानान्तथादद्याद्वनानिपुलान्यपि ॥ ५३ ॥ नारोहेत्कामुकोन्मत्तगजंराजाक

का०
३००

दाचन ॥ आरुह्यकामुकन्तुपरत्रेहविषीदति ॥ ५४ ॥ अनायुष्यन्नकुर्वात्तु कर्मभूषः कदाचन ॥ सततश्चायुषोवृद्धौ
यतेतसकलैर्दनैः ॥ ५५ ॥ नक्रूरखारेनाष्टम्यान्नपृष्ठ्यान्नृपसत्तमः ॥ अञ्जनाभ्यञ्जने कुर्वात्ताम्बूलस्यापिभोजनम् ॥
॥ ५६ ॥ अतिसूक्ष्मन्तथापूर्णद्वहणञ्चन्द्रसूर्ययोः ॥ नालोकयेत्स्वयं राजारक्तं सूर्यन्तथैव च ॥ ५७ ॥ उत्पातञ्जाय
तेयत्तुदिव्यम्भौमञ्चनाभसम् ॥ नेक्षेतयत्नान्नृपतिर्दृष्टानाद्याद्यहम्पुनः ॥ ५८ ॥ सर्व्वदामङ्गलंस्तन्धारयेत्सहदूर्व्व
या ॥ अवस्त्राच्छादितङ्गात्रन्नविप्रेभ्यः प्रदर्शयेत् ॥ ५९ ॥ नतोयेपुमुखम्पश्येन्नाद्यान्मांसानिपर्व्वसु ॥ नारोहयेत्स्वरञ्चो
ष्ट्रन्नवामामपिगुर्व्विणी ॥ ६० ॥ एवन्नरयुतोराजाचतुरङ्गं विवर्द्धयन् ॥ आत्मानं सततं रक्षन्सदावीर्य्यं विवर्द्धयेत् ॥
॥ ६१ ॥ बीजक्षयकरन्नित्यम्भक्ष्यम्भोज्यञ्चपानकम् ॥ वर्ज्जयेत्क्षारशाकाद्यान्बहुम्लम्बहुतिक्तकम् ॥ ६२ ॥ कांस्य
राजतपात्रस्थन्तोयनद्याश्चवर्द्धनम् ॥ मूत्रवृद्धिकरं वीर्य्यक्षयकारिविवर्ज्जयेत् ॥ ६३ ॥ ताम्रायः स्वर्णशीशानाम्पात्रस्थं फलच
र्मणोः ॥ शुक्रवृद्धिकरन्तोयन्तदुपासीतयत्नतः ॥ ६४ ॥ सर्व्वमूलेषुकृत्येषु सदाचारेषु निष्ठितः ॥ भुक्तेहविविधान्भोगानै
न्द्रं स्थानं व्रजेत्परे ॥ ६५ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एवमौर्व्वस्तु सगरं शशासमुनिपुङ्गवः ॥ शास्त्राणि चैव सर्वाणि स
दाचारांश्च गृह्यकान् ॥ ६६ ॥ बहुशः कथयामास सगराय महात्मने ॥ तन्नास्ति यत्पुरोर्व्वै गकथितं सगराय नः ॥ ६७ ॥ राजनी

पु०

अ. ९१

३००

तिःसतान्नीतिर्यच्चान्यच्छास्त्रसम्भवम् ॥ संहितासुपुराणेषुयच्चागमचयेस्थितम् ॥ ६८ ॥ सर्वशुश्रावसगरोमुखादौर्वस्य
धीमतः ॥ तेषान्तुकथिताङ्गिद्विद्वत्तद्विजसत्तमाः ॥ ६९ ॥ विष्णुधर्मोत्तरेपूर्वम्पारहसिभाषितम् ॥ राजनीतिसदाचारव्वे
दवेदाङ्गसङ्गतम् ॥ ७० ॥ रहस्यंसततविव्विण्णोर्वीक्षध्वन्विजसत्तमाः ॥ यच्चानुदितमन्यत्रगदितव्वोससंशयम् ॥ ७१ ॥ सं
शयच्छेदनन्तेषुयुष्मम्यङ्कथितन्दिवाः ॥ अनुक्तसंशयच्छेदिपुराणङ्कालिकाह्वयम् ॥ योभ्यसेत्सततविव्विप्रःसवेदानाम्फलल्ल
भेत् ॥ ७२ ॥ ॥ इतिश्रीकालिकापुराणेएकनवतितमोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ऋषयऊचुः ॥ ॥ सङ्क्षेपतःसदाचा
रविव्विशेषंराजनीतिषु ॥ श्रुतस्त्वद्वचनादौर्वःसगराययथोक्तवान् ॥ १ ॥ विष्णुधर्मोत्तरेतन्त्रेबाहुल्यंसर्वतःपुनः ॥ द्रष्ट
व्यस्तुसदाचारोद्रष्टव्यास्तेप्रसादतः ॥ २ ॥ भूयोऽनःसंशयोयोस्तितदनुक्तन्वयापुरा ॥ छिन्धिवित्रेन्द्रपृच्छामःपरङ्कोतूहलंहि
नः ॥ ३ ॥ अपुत्रस्यगतिर्नास्तिश्रूयतेवेदलोकयोः ॥ वेतालभैरवौयातौपुरावैतपसेगिरिम् ॥ ४ ॥ पूर्वन्वकृतदारौतौतयोःपु
त्रानचश्रुताः॥नजाताप्यथवाजातायदिनानाद्विजोत्तम ॥ ५ ॥ तेषान्तुसम्यगिच्छामिश्रोतुंसंस्थानमुत्तमम् ॥ ॥ मार्कण्डेयउ
वाच ॥ ॥ अपुत्रस्यगतिर्नास्तिनिश्चितश्चेतिसत्तमाः ॥ ६ ॥ स्वपुत्रैर्भ्रातृपुत्रैर्व्वापुत्रवन्तोहिस्वर्गताः ॥ जातापत्यौच
तौविप्राधीरौवेतालभैरवौ ॥ ७ ॥ तयोर्व्वेशान्प्रब्रक्ष्यामिशृण्वन्तुचमहर्षयः ॥ सम्यक्सिद्धिमवाप्यैवयदावेतालभैरवौ

का० ॥ ८ ॥ हरस्यमन्दिरम्प्राप्तौकैलासम्प्रतिहर्षितौ ॥ तदाहरस्यवचनान्नन्दीतौरहसिद्विजाः ॥ ९ ॥ प्राहेदव्वचनन्तथ्यंसा
 ३०१ न्वयन्निवबोधकृत् ॥ नन्द्युवाच ॥ अपुत्रौपुत्रजननेभ्यंतौशङ्करात्मजौ ॥ १० ॥ यतताज्ञातपुत्रस्यसर्वत्रसुलभागतिः ॥ पु
 त्रामनरकम्पुत्रविहीनःपरिपश्यति ॥ ११ ॥ नतपोभिर्नयर्मेगतन्मोचयतुमीश्वरः ॥ केवलात्पुत्रजननात्तस्मान्मोक्षःप्रजा
 यते ॥ १२ ॥ तदुत्पादयताम्पुत्रम्भवन्तौदेवयोनिषु ॥ अमर्त्यतातुयुवयोःक्षीरपानादजायत ॥ १३ ॥ कात्यायन्यास्ततःपु
 त्रानमर्त्याःस्वसमायतः ॥ तस्माद्यथातथापुत्रानुत्पाद्यसुरयोनिषु ॥ १४ ॥ प्रियौभवन्तौतिवयोर्भवतन्नचिरादिति ॥ मार्कण्डेय
 उवाच ॥ तस्येतिवचनंश्रुत्वानन्दिनःप्रीतमानसौ ॥ १५ ॥ एवमेवकरिष्यावोनन्दिनश्चेत्यभाषताम् ॥ ततस्तौसततङ्कृत्वानन्दि
 नोवचनंहृदि ॥ १६ ॥ अवेष्टतांस्वपुत्रार्थेव्रजन्तौतावितस्ततः ॥ अथैकदाभैरवोसौउर्वशीमप्सरोवराम् ॥ १७ ॥ हिमवत्पर्वतप्र
 स्थेददर्शसुमनोहराम् ॥ अथताङ्कामुकोभूत्वाययाचेसुरतोत्सवम् ॥ १८ ॥ वेश्याभावाच्चसुप्रीतासायथेच्छमुवाचतम् ॥ ततस्त
 स्यान्भैरवस्तुचकारसुरतोत्सवम् ॥ १९ ॥ प्रोतायामुर्वशीदेव्यांसुप्रीतोभूच्चकलिभिः ॥ सुप्रीतायामथोर्वश्यान्तेजोभिर्भैरव
 स्यतु ॥ २० ॥ सद्योजातोभवत्पुत्रोबालसूर्यसमप्रभः ॥ तन्तुपुत्रंपस्तिज्यययौस्वस्थानमुर्वशी ॥ २१ ॥ आदायतनयम्प
 श्चाङ्गैस्वःस्वपदय्ययौ ॥ संस्कृत्यतनयन्तन्तुभैरवोमोदसय्युतः ॥ २२ ॥ सुरेशमितितन्नाम्नाचकारसगणाधिपः ॥ अथत

पु०

अ. १२

३०१

ज्ञातव्यसंशक्रसूर्यसमप्रभम् ॥ २३ ॥ विद्याधराधिपत्येतुसुरेशमभ्यषेचयत् ॥ सतुविद्याधराध्यक्षस्तनयामतिसुन्दरीम्
 ॥ २४ ॥ येमेगन्धर्वराजस्यधृतराष्ट्राह्वयस्यच ॥ तस्यान्तस्यसुतोजज्ञेरुरुर्त्रामामनोहरः ॥ २५ ॥ रुरोस्तुतनयोबाहुर्मैना
 क्यामभ्यजायत ॥ वाहोस्तुपुत्राश्चत्वारस्तपनोङ्गदर्दश्वरः ॥ २६ ॥ कुमुदोभूत्कनीयास्तुचाव्यत्यान्तुमनोहरः ॥ कुमुद
 स्यसुतोजज्ञेदेवसेनोमहाबलः ॥ २७ ॥ सदेवसेनःपृथिवीमवतीर्यमनोहरः ॥ मान्धातुर्ध्यावनाश्वस्यतनयाङ्केशिनीम्मुहुः
 ॥ २८ ॥ वरयामासभार्यार्थेमृद्वङ्गीमप्सरःसमाम् ॥ ध्यावनाश्वोपिमान्धाताशक्रस्यवचनाददौ ॥ २९ ॥ केशिनीन्तनयांस्वीया
 न्देवसेनायवाञ्छया ॥ केशिनीमुपयम्याथदेवसेनस्तयासह ॥ ३० ॥ वाराणस्यांशम्भुपुर्थाहरमाराधयच्छिवम् ॥ आराधि
 तोहरःप्रीतस्तस्येष्टम्प्रददौवरम् ॥ ३१ ॥ सौप्याददेहरात्तस्मादिष्टमेववरत्रयम् ॥ यावच्चसूर्योभवितातावत्स्थास्यतिसन्त
 तिः ॥ ३२ ॥ अस्यामेवनगर्याम्मेमद्वंशस्यापिराजता ॥ प्रसन्नोममवंशेत्वन्नित्यमेवभविष्यसि ॥ ३३ ॥ इत्यादायवरंसोपि
 देवसेनोमहाकृतो ॥ शङ्करस्यप्रसादेनचिरन्ताम्बुभुजेपुरीम् ॥ ३४ ॥ देवसेनोथकेशिन्याञ्जनयामासपुत्रकान् ॥ यूयंशृणुत
 सत्तैतान्नामतःकीर्तितांस्तथा ॥ ३५ ॥ सुमनावसुदानश्चक्रतुधृग्यवनःकृतो ॥ नोलोविवेकोद्येतेवैसर्वशास्त्रविशारदाः ॥ ३६ ॥
 सर्व्ववंशकराःपुत्रादेवसेनस्यसत्तमाः ॥ अथकालेतुसंप्राप्तेदेवसेनोपिभार्यया ॥ ३७ ॥ पुत्रेषुराज्यन्निःक्षिप्ययातोविद्याधर

का०
३०२

क्षयम् ॥ ततस्तेतस्यतनयाः कृत्वा सुमनसन्नपम् ॥ ३८ ॥ वसुदानादयः सर्वे बुभुजुश्चोत्तमांश्रियम् ॥ जाता सुमनसः पुत्राश्च
यः शूरामहाबलाः ॥ ३९ ॥ सुमतिश्च विरूपश्च सत्यः शास्त्रार्थपारगाः ॥ सुमतेरभवत्कन्यासुतः सत्यस्य डिण्डिमः ॥ ४० ॥ वि
रूपस्याभवद्वाधिर्गाधिर्मित्रोभवत्सुतः ॥ तेषां हृल्लपोभवद्वाजा कल्पात्तुविजयोभवत् ॥ ४१ ॥ यो विजित्यक्षितिं सर्वान्पार्थि
वान्भूरितेजसः ॥ शक्रस्यानुमते चक्रे स्वाण्डवं शतयोजनम् ॥ ४२ ॥ यत्सव्यसाचीत्यदहत्पाण्डुपुत्रः प्रतापवान् ॥ आवहत्प
रमाम्प्रोति श्वलनस्य महात्मनः ॥ ४३ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ कथं स स्वाण्डवश्चक्रे विजयः शतयोजनम् ॥ तद्वयं श्रोतुमिच्छा
मः कथयस्व तपोधन ॥ ४४ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ सोमवंशेभवद्वाजामहाबलपराक्रमः ॥ धीरः सुदर्शनो नाम चारुरूपः
प्रतापवान् ॥ ४५ ॥ सर्वै हिमवतोनातिदूरे भङ्क्ता महावनम् ॥ सिंहान्व्याघ्रान्तसमुत्सार्य कचिच्चापितपोधनान् ॥ ४६ ॥ स्वा
ण्डवीन्नामनगरीमकरोत्तत्र शोभनाम् ॥ त्रिंशद्योजनविस्तीर्णमायतां शतयोजनाम् ॥ ४७ ॥ उच्चप्राकारसंयुक्तां सा दालाम्बु
दतोरणाम् ॥ निम्नाभिरतिदीर्घाभिः परिखाभिः समावृताम् ॥ ४८ ॥ अधृष्यामपरैर्वीरैर्त्रां नाजनसमावृताम् ॥ दीर्घिका
भिश्चोपवनेर्बहुभिश्चाप्सरोगणैः ॥ ४९ ॥ आकीर्णाञ्च तथारामैरुत्तमैरपि मानवैः ॥ सोत्सवाः सततय्यत्र जनादेवान् दिवि स्थि
तान् ॥ ५० ॥ स्पृदन्ते स्म मुदा युक्ता आद्याभोगसमन्विताः ॥ सर्वै सुदर्शनो राजा खात्वा भूमिर्विद्वार्य च ॥ ५१ ॥ गङ्गाङ्क

पु०
अ. १२

३०२

नखलान्देवीञ्चाहयामासखाण्डवीम् ॥ सम्प्लाव्यखाण्डवीमध्यन्तेनखातैश्चवर्त्मभिः ॥ ५२ ॥ वक्रानुवक्रगाभूत्वायातिसी
तान्नदीम्प्रति ॥ सजित्वासकलान्भूपान्वित्तान्याहत्यभूरिशः ॥ ५३ ॥ राशीचकारखाण्डव्यामध्येरत्नैरनेकशः ॥ अन्येषा
न्नगरेभ्यस्तुजनानानीयभूपतिः ॥ ५४ ॥ खाण्डव्याव्वासयामासहठादपिसुदर्शनः ॥ देवदानवगन्धर्वाञ्जित्वाजित्वायुधा
कृतीः ॥ ५५ ॥ देववृक्षन्देवरत्नन्देवीञ्चापितथौषधीम् ॥ खाण्डव्यांरोपयामाससभूपालःसुदर्शनः ॥ ५६ ॥ असहिष्णुस्ततो
जिष्णुर्नृपतिन्तंसुदर्शनम् ॥ कृतापचारम्बहुधादेवानाञ्चतथानृणाम् ॥ ५७ ॥ वाराणसीपतिर्वीरव्जयञ्जयशालिनम् ॥ सन्धा
यकृतसाचिव्यन्तद्वैरेसमयोजयेत् ॥ ५८ ॥ विजयोविवरम्प्राप्यमहाबलपराक्रमः ॥ सुदर्शनस्यनृपतेरवस्कन्दमथाकरो
त् ॥ ५९ ॥ नासहत्सोऽवस्कन्दव्जयस्यसुदर्शनः ॥ चतुरङ्गबलेनाभ्युद्धायाभिमुखोभवत् ॥ ६० ॥ विजयोरथमा
रुह्यनियोज्यचतुरङ्गिणीम् ॥ सेनांसुदर्शनय्यौद्वंसम्मुखोभवदञ्जसा ॥ ६१ ॥ तदामहायुद्धमासीद्विजयेनमहात्मना ॥ सु
दर्शनस्यनृपतेर्वृत्रवासवयोर्यथा ॥ ६२ ॥ सुदर्शनस्यसेनानीरुन्वामान्नामवोर्यवान् ॥ काञ्चनंरथमारुह्यविजयंसम्मुखोभ्य
यात् ॥ ६३ ॥ अक्षौहिण्यस्तुसप्तास्यपरिवार्यसमन्ततः ॥ व्यधमत्तांशत्रुसेनाय्यौवतीमुद्यतायुधः ॥ ६४ ॥ विजयस्यच
सेनानीःसञ्जयःसरिपुञ्जयः ॥ नागानीकेनजग्राहरुमन्वन्तंससैनिकम् ॥ ६५ ॥ तयोर्महदभूद्युद्धंसेनान्योर्वीरयोर्मह

का०

३०३

त् ॥ ववर्षशरवर्षेणरुमन्वानथसञ्जयम् ॥ ६६ ॥ कुर्व्यश्चापिमहानादङ्गजन्टुवैवकेशरी ॥ रुमन्वानथविंशत्याबाणैर्विद्धा
 थसञ्जयम् ॥ ६७ ॥ क्षुरप्रेणधनुस्तस्यचिच्छेदकृतहस्तवत् ॥ सोपिकान्मुकमादायतदान्यत्सञ्जयस्त्रिभिः ॥ ६८ ॥ बाणे
 विव्याधभल्लेनधनुश्चिच्छेदतत्क्षणात् ॥ शतान्यष्टौचनागानांसहस्राणिचपञ्चषट् ॥ ६९ ॥ पत्नीनाब्जान्त्रीणिहस्रा
 णिसमन्ततः ॥ सञ्जयोनिजघानाशुबाणवर्षैःसुदारुणैः ॥ ७० ॥ अथान्यद्वनुरादायरुमन्वान्कुपितोभृशम् ॥ भल्लेनसा
 रथेरस्यशिरःकायादपाहरत् ॥ ७१ ॥ हयांश्चास्यचतुर्भिस्तुबाणैर्निन्येयमक्षयम् ॥ चतुरःपञ्चभिर्बाणैरविध्यच्चापिसञ्जयम्
 ॥ ७२ ॥ सञ्जयोप्यतिवेगेनगदामादायतत्क्षणात् ॥ अवतीर्यरथोपस्थाद्रुमन्वन्तमधावत् ॥ ७३ ॥ सधावन्तंसञ्जयन्तरुमन्वा
 न्द्रुतहस्तवत् ॥ शरवर्षेणसञ्छाद्यवारयामाससञ्जयम् ॥ ७४ ॥ गदायाम्नामणेनासौनिवार्यशरवर्षणम् ॥ आससादरुमन्वन्त
 द्द्वेशरीवमहागजम् ॥ ७५ ॥ आसाद्यताङ्गदाङ्गुर्वीमाविद्वधातीवसञ्जयः ॥ एकेनैवप्रहारेणसरथन्तव्यपोथयत् ॥ ७६ ॥ सपपा
 तमहावीरःपृथिव्याङ्गदयाहतः ॥ वज्राहतोयथाशालःप्रफुल्लेवनमध्यगः ॥ ७७ ॥ रुमन्वन्तन्निपतितन्दृष्ट्वाराजासुदर्शनः ॥ शो
 ककोपसमाविष्टःसधूमइवपावकः ॥ ७८ ॥ जज्वालाकुलदेहोपिक्रोधेनातीवसय्युतः ॥ आरुह्यपवनैरश्वैर्युक्तवैयाघ्रकृत्तिना
 ॥ ७९ ॥ रथङ्काञ्चनचित्राङ्गसिंहध्वजविभूषितम् ॥ आमुक्तोधनुरादायविस्फार्यचपुनःपुनः ॥ ८० ॥ ससैन्यःसञ्जयंराजासमाद्रव

रुमन्वन्तम् ।

पु०

अ. १२

३०३

तवेगवान्॥ अथास्यनिशितैःशस्त्रैःसेनामग्रगताम्भृशम्॥८१॥ न्यहन्यत्सकलान्राजामृगानिवमृगाधिपः॥ एकामक्षौहिणी
मग्रगामिनीव्विपुलौजसाम्॥ ८२॥ क्रोशद्वयेनन्यहनत्तमांसीवदिवाकरः॥ हत्वाचाक्षौहिणीमेकामासाद्यसञ्जयन्नृपः॥८३॥
बाणैःषष्ठ्यातुर्विव्याधध्वजमेकेनचिच्छिदे॥ सञ्जयोप्यथविंशत्याहदिविद्वामुदर्शनम्॥ ८४॥ ललाटेत्वेकबाणेनप्राविध्य
कृतहस्तवत्॥ क्षुरप्रेणास्यकोदण्डच्छिच्चाराज्ञःप्रतापवान्॥८५॥ सारथिन्दशभिर्बाणैःपुनर्विव्याधसञ्जयः॥ कोदण्ड
मन्यमादायतदाराजासुदर्शनः॥ ८६॥ शरवर्षेणतीव्रेणववर्षातीवसञ्जयम्॥ तयोर्महदभूद्युद्धम्मुनिविस्मयकारकम्
॥ ८७॥ शस्त्रैरस्त्रैर्भृशन्तीक्ष्णैर्बलिवासवयोरिव॥ ततःसुदर्शनोराजाभल्लेनास्यदृढन्धनुः॥ ८८॥ चिच्छेदसारथिश्चास्य
जघाननिशितैःशरैः॥ स्वयंसय्यम्यवाहान्त्ससञ्जयःपरवीरहा॥ ८९॥ धनुरन्यत्समादायपरिवार्यसुदर्शनम्॥ विव्याधद
शभिर्बाणैर्धनुरप्यच्छिनदृढम्॥ ९०॥ शरासनान्तरंराजासमादायसुदर्शनः॥ सञ्जयस्यचतुर्वाहाञ्छरैर्निन्येयमक्षयम्
॥ ९१॥ मुष्टौधनुश्चिच्छेदतश्चविव्याधपञ्चभिः॥ विरथश्छिन्नवाहश्चसञ्जयःस्वङ्गचर्मणी॥ ९२॥ आदायसम्मुखंरा
जोभ्यद्रवत्कुपितोभृशम्॥ तस्यचापन्ततःस्वङ्गक्षुरप्रेणसुदर्शनः॥९३॥ द्विधाचिच्छेदभल्लेनचर्मचाप्यच्छिनत्तदा॥ अथद्रुत
न्तदोपेत्यसञ्जयःस्यन्दनोत्तमम्॥९४॥ सुदर्शनस्य सूतन्तुकराभ्याम्पातयत्क्षितौ॥ रथाभ्याशगतस्यास्यसञ्जयस्यसुदर्शनः॥

का०
३०४

॥१५॥ शिरश्चिच्छेदखड्गेनततोसौन्यपतद्भुवि ॥ सपपाततदातस्यरथाभ्याशेमहाबलः ॥ १६ ॥ कृतःपरशुनारण्येषुषि
तःशालवृक्षवत् ॥ सञ्जयम्पतितन्दृष्टाविजयःक्रोधमूर्च्छितः ॥ १७ ॥ महताशङ्कनादेननादयस्तुनभःस्यलम् ॥ रथेनस्वर्ण
चित्रेणव्याघ्रचर्मविराजता ॥ १८ ॥ केतुनावृषभेणाथयोजनादौच्छितेनच ॥ नादयन्ककुभःसर्वारथौघपरिवेष्टितः॥१९॥
विमुञ्चच्छरवर्षाणिसससादसुदर्शनम् ॥ आसाद्यतन्नृपभूपोविजयःपरवीरहा ॥ १०० ॥ हदिविद्वान्निभिर्बर्णैस्तिष्ठतिष्ठे
तिचाब्रवीत् ॥ सुदर्शनोपविजयन्नदन्तङ्कुञ्जरोपमम् ॥ १ ॥ दशभिर्निशितैर्बर्णैर्विद्वच्चिच्छेदतदनुः ॥ अथैनञ्जि
न्नधन्वानञ्जनुदेशेत्रिभिःशरैः ॥ २ ॥ निर्भिमद्याथमहानादननादससुदर्शनः ॥ सौन्यद्वनुःसमादायकङ्कपत्रैस्त्रिभिःशरैः
॥ ३ ॥ विव्याधहृदयेवीरोविजयोपिसुदर्शनम् ॥ ततस्तन्नृपमुद्दिश्यमहाशक्तिमुदीपिताम् ॥ ४ ॥ नागकन्याङ्कोपयु
क्तौल्लिहानामिवातुलाम् ॥ स्वर्णदण्डांसुतीक्ष्णाग्रान्तैलयौतांसुनिर्मलाम् ॥ ५ ॥ समुद्यम्याथचिक्षेपविजयःशात्र
वम्प्रति ॥ सुदर्शनस्यहृदयेसाशक्तिःप्रविवेशह ॥ ६ ॥ सविह्वलोरथोपस्थेद्यधोवक्रउपाविशत् ॥ तस्मिन्मोहसमापन्न
नृपतौचसुदर्शने ॥ ७ ॥ तस्याग्रतस्तथापार्श्वेयेस्थितास्तत्रसैनिकाः ॥ तान्सर्वानहनद्राजाक्षणमात्राद्विजोत्तमाः
॥ ८ ॥ रथान्दशसहस्राणितावन्त्येवचदन्तिनाम् ॥ पञ्चविंशसहस्राणिवाजिनाश्चतरस्विनाम् ॥ ९ ॥ लक्षद्वयन्तुपत्तोना

पु०

अ.१२

३०४

द्धणमात्रादपोथयत् ॥ सतुलब्ध्वाततःसञ्ज्ञान्धनुरादायवैदृढम् ॥ ११० ॥ शरवर्षेणविजयवर्षससुदर्शनः ॥ निवार्यशरव
 र्षेणविजयन्तुसुदर्शनः ॥ ११ ॥ भल्लेनकार्मुकंसज्यन्तस्यचिच्छेदतक्षणात् ॥ सारथेस्तुशिरःकायाद्भलेनापाहरत्ततः ॥ १२ ॥
 हयैश्चचतुरश्रास्यप्रेषयामासमृत्यवे ॥ अथैनव्वैरथम्भूपन्दराजिःकङ्कपत्रिभिः ॥ १३ ॥ विव्याधहृदयेभूयो ननादचसुदर्श
 नः ॥ सच्छिन्नधन्वाविरथोगदामादायवेगवान् ॥ १४ ॥ विजयोविजयाकाङ्क्षीसुदर्शनमथावत ॥ आपतन्तम्महावीरम्बाणव
 र्षैःसुदर्शनः ॥ १५ ॥ ववर्षवर्षासुयथावारिदःपृथिवीधरम् ॥ विजयःशरवृष्टिन्ताम्राच्छाद्यस्वशरेणवै ॥ १६ ॥ गदयातंस्थारूढमा
 ससादतुतक्षणात् ॥ आसाद्यतंमहावीर्यविव्वैजयोथसुदर्शनम् ॥ १७ ॥ शीर्षेप्रहृत्यगदयापातयामासभूतले ॥ गिरेःशृङ्गय
 थातुङ्गवज्राशनिविदारितम् ॥ १८ ॥ तथासुदर्शनोराजादारितोगदयापतत् ॥ तस्मिन्निपतितेवीरेसेनाभिस्तस्यसैनिकाः
 ॥ १९ ॥ भयात्सम्प्राद्रवंस्तस्मादिशश्चप्रदिशस्तथा ॥ नष्टेषुतस्यसैन्येषुविजयःखाण्डवीम्पुरीम् ॥ २० ॥ प्रविश्यददृशे
 तत्रराशीभूतान्गिरीनिव ॥ सुवर्णानाञ्चरत्नानांसञ्चयान्वहुशःपुनः ॥ २१ ॥ दृष्ट्वासरांसितत्रैषप्रफुल्लकमलानिच ॥ हंस
 कारण्डवानादैर्घादितानिसमन्ततः ॥ २२ ॥ राशीन्सुवर्णरत्नानाम्पर्वतानिवविस्तृतान् ॥ पुष्पितान्देववृक्षांश्चभ्रमद्भ्रम
 भूषितान् ॥ २३ ॥ प्रासादान्विपुलाञ्जुभ्रान्कैलाससदृशान्गजान् ॥ प्रस्फुटंश्चसुगन्धाद्यान्प्रतिगेहेव्यवस्थितान् ॥ २४ ॥ उत्फु

का०

३०५

ल्लनयनोराजाविजयःपस्वीरहा ॥ मेनेमरावतीन्तान्तुपुरीङ्घितिगतामिव ॥ २५ ॥ तव्यौक्षन्तन्नरपतिन्नगरीन्तांसुरेश्वरः ॥
 समेत्यविजयम्प्राहसान्वयञ्शलक्ष्णयागिरा ॥ २६ ॥ ॥ इन्द्र उवाच ॥ ॥ राजन्महावनमिदमासीद्देवगणावृतम् ॥ नचग
 न्धर्व्यक्षाणान्मुनीनाञ्चमनोहरम् ॥ २७ ॥ सर्वानुत्सार्य देवादीन्ममचाप्यप्रियेरतः ॥ भङ्क्तावनमिदङ्कुल्यमुत्साद्यचत
 पोधनम् ॥ २८ ॥ खाण्डवीन्नगरीञ्चक्रेहठाद्राजासुदर्शनः ॥ तदिदम्पुनरेवत्ववैनङ्कुरुनरोत्तम ॥ २९ ॥ तत्राहर्विहरिष्या
 मितक्षकेणसमंरहः ॥ मुनीनाञ्चतपःस्थानमतुलन्तेप्रसादतः ॥ ३० ॥ भविष्यतिचयक्षाणाङ्घ्रिन्नराणाञ्चपार्थिव ॥ मार्कण्डेय
 उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वावचस्तस्यशक्रस्यविजयस्तदा ॥ ३१ ॥ वनमेवाकरोत्तत्तुखाण्डवींशक्रगौरवात् ॥ गच्छन्तुभोयथास्थानम्प्र
 जाःसर्वायथेच्छया ॥ ३२ ॥ येषांवाञ्छास्तिलोकानाम्मद्राज्यगमनेपुनः ॥ वाराणसीन्तेगच्छन्तुमयैवप्रतिपालिताम् ॥ ३३ ॥ तत
 स्तस्यवचःश्रुत्वाजनाःकेचिन्निजास्पदम् ॥ जग्मुर्वाराणासीङ्केचिद्विजयेनाभिपालिताः ॥ ३४ ॥ ततोयनानान्तात्राशीन्नत्नाना
 ञ्चपृथक्पृथक् ॥ मणीनांकनकानाञ्चकुप्यानांविजयस्तथा ॥ ३५ ॥ विविधैर्वारयामासपुरींवांराणसीम्प्रति ॥ गन्धर्वाणाञ्च
 देवानांयदानींतंहठात्पुरा ॥ ३६ ॥ रत्नदावर्वादिकय्यैतुविजयन्तत्प्रसाद्य च ॥ तैस्तैर्नीतञ्चखाण्डव्याःस्वस्थानम्प्रतिर्हितैः
 ॥ ३७ ॥ त्रिंशद्योजनविस्तीर्णांशतयोजनमायताम् ॥ ताम्पुरींविजयश्चक्रेनचिरादेववैनम् ॥ ३८ ॥ तस्मिञ्चक्रस्यसम्मत्यात

पु०

अ. ९२

३०५

क्षकः सहितोगणैः ॥ उवाससुचिरन्तत्रततोभून्निर्जनव्यनम् ॥ ३९ ॥ तत्र देवाः सगन्धर्वाः क्रीडन्तेप्सरसाङ्गणाः ॥ आशंस
 न्तश्च विजयंरणेषु विजयावहम् ॥ १४० ॥ अष्टाविंशतिमेप्राप्ते युगेद्वापरशेषतः ॥ वह्निर्ब्राह्मणरूपेण भिक्षाञ्जिष्णुमया च त
 ॥ ४१ ॥ दातुमङ्गीकृते भिक्षान्तदा पाण्डुसुतेन वै ॥ वह्निः स्वरूपमास्थाय जिष्णुव्यं च नमब्रवीत् ॥ ४२ ॥ अहमग्निः पाण्डुपु
 त्रयज्ञभागाभिभोजनात् ॥ व्याधितो हन्ततो व्याधिम्ममत्वन्नाशयाधुना ॥ ४३ ॥ खाण्डवन्नाम विपिनं सपक्षिमृगराक्षसम् ॥
 यदित्वमाम्भोजयितुं शक्नोषि श्वेतवाहन ॥ ४४ ॥ तदाममत्यसौ व्याधिरपयास्यति नोचिरात् ॥ पुरा तु विजयो राजा खाण्ड
 वीन्नामताम्पुरीम् ॥ ४५ ॥ भङ्क्तावनय्यैतश्चक्रे तेन तत्खाण्डवव्यं नम् ॥ मदर्थं देवविहितव्यं नन्तुच्छेत्तवाहन ॥ ४६ ॥ विरोधा
 त्तु शक्रस्य न स्वयम्भोक्तुमुत्सहे ॥ तस्मान्नाहिमहाभागवने तस्मिन्नियोजय ॥ ४७ ॥ यथाहं सकलम्भोक्तुं शक्नोमि त्वत्प्र
 सादतः ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा सव्यसाची महाबलः ॥ ४८ ॥ दाहयामास विपिनं तत्सर्वम्प्राणिसंयुतम् ॥ देवकीतनये
 नासौ वासुदेवेन पालितः ॥ ४९ ॥ खाण्डवन्दाहयामास ज्वलनस्य हितेरतः ॥ सुप्रीतः प्रददौ तस्मादर्जुनाय महात्मने ॥ ५० ॥
 वह्निर्द्वेनुश्च गाण्डीवव्यं रुणन्देवनिर्मितम् ॥ अक्षय्ये चेषु धीदिव्येरूप्याभाश्चतुरो हयान् ॥ ५१ ॥ हनूमताधिष्ठितन्तु महा
 न्तव्यं नरध्वजम् ॥ खड्गश्च त्रिशिखन्ती क्षणन्दहनः सव्यसाचिने ॥ ५२ ॥ नीरोगश्चाभवद्ब्रह्मिस्तदा जिष्णुप्रसादतः ॥ तैर्बा

का०

३०६

णैस्तेनधनुषातेनखड्गेनकेतुना ॥ ५३ ॥ तदश्वस्यदनेनापिविजिग्येफाल्गुनोरिपून् ॥ एवम्भैरववंशेषुसञ्जातोवजयोन्मृपः
 ॥ ५४ ॥ खाण्डवन्नामविपिनश्चकारसुमहाकृती ॥ विजयस्यसुताजातात्रयोदशमहाबलाः ॥ ५५ ॥ द्युतिमान्त्सौम्यदर्शीचभूरिः
 प्रद्युम्नएवच ॥ क्रतुस्तुण्डोविरूपाक्षोविक्रान्तोयधनश्रयः ॥ ५६ ॥ प्रहर्षःप्रबलःकेतुस्तयोपरिचरोपरः ॥ एषांराजाभवद्वीरःशे
 षोपरिचरस्तुयः ॥ ५७ ॥ वाराणस्यान्नगर्याय्योयज्ञलक्ष्मपुराकरोत् ॥ लक्षयज्ञकरःकोपिनासीन्नापिभविष्यति ॥ ५८ ॥ राजा
 क्षितौमहाभागोयथोपरिचरस्तथा ॥ एषांसूतिप्रसूतैश्चव्याप्तंसर्वमिदञ्जगत् ॥ ५९ ॥ चिरेणतानकःसङ्ख्यातुंशक्नोतिभुविमा
 नुषः ॥ क्रमाद्वैरववंशेनव्याप्तल्लोकत्रयन्त्विदम् ॥ ६० ॥ एतद्वःकथितंविप्राःसन्तानम्भैरवस्यतु ॥ येषांश्रुत्वाकथामात्र
 भ्रातृपुत्रोजायतेनरः ॥ ६१ ॥ इदम्यैःकीर्तयेत्पुण्यश्चरितंविजयस्यतु ॥ सततंविजयस्तस्यजायतेनपराभवः ॥ ६२ ॥ एकाग्रमनसा
 यस्तुशृणुयादिदमुत्तमम् ॥ तस्यवंशस्यविच्छेदो न कदाचिद्भवति ॥ ६३ ॥ इतिकालिकापुराणेद्विंशतितमोऽध्यायः ॥ १२ ॥
 ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ वेतालस्यचसन्तानंशृण्वन्तुमुनिसत्तमाः ॥ यच्छ्रुत्वासर्वपापेभ्यस्तत्क्षणादेवहीयते ॥ १ ॥ द
 क्षस्यतनयाचाभूत्सुरभिर्नामनामतः ॥ गवाम्मातामहाभागासर्वलोकोपकारिणी ॥ २ ॥ तस्यान्तुतनयाजज्ञेकश्यपात्तुप्रजाप
 तेः ॥ नाम्नासारोहिणीशुभ्रासर्वकामदुघानृणाम् ॥ ३ ॥ तस्याञ्जेशुनःशेषान्मुनेरितितपोधनात् ॥ कामधेनुरितिख्यातास

पु०

अ. १३

३०६

र्वलक्षणसंयुता ॥ ४ ॥ सासिताभ्रप्रतीकाशाचतुर्वेदचतुष्पदा ॥ स्तनैश्चतुर्भिर्द्विर्म्मार्थकामप्रसवकारिणी ॥ ५ ॥ सासुव
 र्णशरीरातुकालेनमहतासती ॥ निर्म्मलस्यैवन्मप्रापकामधेनुर्मनोहरम् ॥ ६ ॥ ताश्चरन्तीम्मेरुपृष्ठेचारुहूपांसुलक्षणाम्
 ॥ ददर्शसतुवेतालःकामुकश्चाभ्यपद्यत ॥ ७ ॥ तङ्कामुकश्चेतालविन्दित्वाकामधेनुका ॥ पशुधर्मात्स्वयम्भोजेतम्पुत्रंशशभृ
 दृतः ॥ ८ ॥ सोवापतस्याम्परममामोदंशङ्करात्मजः ॥ साचापिपरमान्तस्मिन्मुदमापातिहर्षिता ॥ ९ ॥ तयोःप्रवृत्तेसुर
 तेतस्यागर्भोभवत्तदा ॥ कालेप्राप्तेतुसुषुवेकामधेनुर्महावृषम् ॥ १० ॥ सोचिरेणैवकालेनसुमहान्वृषभोभवत् ॥ महाककुद
 संयुक्तश्चारुशृङ्गसंमन्वितः ११ ॥ उत्क्षिप्यविचलत्कर्णयुगलोदीर्घवालयिः ॥ ककुदेनचशृङ्गाभ्याङ्कर्णाभ्यांससिताभ्रवत्
 ॥ १२ ॥ विचलन्ददृशेदेवैःशृङ्गैरिवसिताचलः ॥ वेतालस्त्वकरोत्तस्यनामशृङ्गइतिद्विजाः ॥ १३ ॥ सतुशृङ्गोज्ञानशालीसमा
 राधयदीश्वरम् ॥ सोपितुष्टोवरन्तस्मैददाविष्टंहरःप्रभुः ॥ १४ ॥ तमेववाहनश्चक्रेकृत्वादेवतनुंर्वृषम् ॥ सचिरायुश्चबलवान्पृ
 थिवीधारणेक्षमः ॥ १५ ॥ शृङ्गोनाममहातेजाःकेतुःसोप्यभवत्प्रभोः ॥ शृङ्गोभूत्वामतोयस्माच्छङ्करस्यमहात्मनः ॥ १६ ॥
 अतोभृङ्गइतिरूपातिमथप्राहमहेश्वरः ॥ सतुशृङ्गोमहादेवेध्यानासक्तेकचिक्कचित् ॥ १७ ॥ वरुणस्यगृह्णत्वासुरभेस्तनया
 स्तुयाः ॥ रूपयौवनसम्पन्नाभोजेलंसुरनेनता ॥ १८ ॥ वरुणस्यगृहेगावःसर्वलक्षणसंयुताः ॥ तिष्ठन्तिसततविव्रास्तासु

का०

३०७

तासुसुताः पुनः ॥ १९ ॥ बहवस्तुसमुत्पन्नास्तेषां सूतिप्रसूतिभिः ॥ सर्व्वञ्जगदिदं व्योततेभ्यो यज्ञं प्रवर्तते ॥ २० ॥ आज्येन दे-
वास्तुप्यन्तियज्ञा आज्ये प्रतिष्ठिताः ॥ यज्ञाधीनमिदं सर्व्वञ्जगत्स्थावरजङ्गमम् ॥ २१ ॥ तदाज्यन्तुगवाधीनतन्तः सर्व्वङ्गविस्थि-
तम् ॥ तदिदं सकलं विष्वङ्गवाधीनं द्विजोत्तमाः ॥ २२ ॥ वेतालस्य च तागावो वंशाः सर्व्वप्रियाः सदा ॥ यद्दंशुणुयान्नित्यं वे-
तालस्य महात्मनः ॥ २३ ॥ वंशानाञ्जन्मविप्रेन्द्राः ससुखी बलवान्भवेत् ॥ नगावो नापि विभवास्तस्य नश्यन्ति वै क्वचित् ॥ २४ ॥
न च भूतपिशाचाद्यास्तं स्पृश्यन्ति कदाचन ॥ वेतालः स ततन्तस्य रक्षामाचरति स्वयम् ॥ इति वः कथितं विष्वाः यथा वेतालभैरवौ
॥ २५ ॥ जनयामास तु पुत्रान्विच्छिन्नाः संशयाश्रवः ॥ यथा च कालिका देवी मोहयामास शङ्करम् ॥ २६ ॥ यथोत्पन्ना शरीराद्वैकृतं
शम्भोर्ग्रथं तथा ॥ कालिकायै नमस्तुभ्यमितियोभाषते स्वयम् ॥ २७ ॥ तस्य हस्ते स्थिता मुक्तिस्त्रिवर्गस्तु वशानुगः ॥ इति वः
कथितं पुण्यं पुराणं कालिकाह्वयम् ॥ २८ ॥ मन्त्रयन्त्रमयं शुद्धज्ञानदङ्कमदम्परम् ॥ इति गुह्यतमं लोके वैदेषु च तथा द्विजाः
॥ २९ ॥ देवगन्धर्व्वसिद्वाद्यैः स्पृहणीयमिदं सदा ॥ अधीतश्च श्रुतं ततो वशिष्ठेन महात्मना ॥ ३० ॥ इदं पुराणं मम तद्कालिकाह्वय-
मुत्तमम् ॥ तेन गुप्तमिदं सर्व्वङ्कमरूपे सुरालये ॥ ३१ ॥ तदिदानीं समाख्यातव्यं कौकृत्यमहर्षयः ॥ युष्माभिरपि नो देयं ह्योप्य-
ल्लोकेषु सर्व्वदा ॥ ३२ ॥ शठाय च लचिताय नास्ति कायाजितात्मने ॥ भक्तिश्च द्वाविहीनाय न दातव्यं ह्यङ्कदाचन ॥ ३३ ॥ इदं सकृत्प-

पु०

अ. १३

३०७

ठेद्यस्तुपुराणङ्कालिकाह्वयम् ॥ सकामानलिखान्प्राप्यशेषेऽमृतमवाप्नुयात् ॥ ३४ ॥ मन्दिरेलिखितग्रन्थस्यपुराणमिदमु-
त्तमम् ॥ सदातिष्ठतिनोतस्यविघ्नःसञ्जायतेद्विजाः ॥ ३५ ॥ योऽधीतेहन्यहन्येतद्बुद्ध्यन्तन्त्रमिदम्परम् ॥ अधीताःसकलावे-
दास्तेनेहद्विजसत्तमाः ॥ ३६ ॥ तस्मान्नैवाधिकोन्योस्तिकृतकृत्येविचक्षणः ॥ ससुखीबलवान्लोकेदीर्घायुरपिजायते ॥
॥ ३७ ॥ योलोकमीशःसततम्बिभर्तियःपालयत्यन्तकरस्तथाते ॥ इदं समस्तम्भ्रममभ्रमव्वायदीयरूपञ्चनमोस्तुतस्मै
॥ ३८ ॥ प्रधानपुरुषोयस्यप्रपञ्चोयोगिनांहृदि ॥ यःपुराणाधिपोविष्णुःप्रसीदतुसर्वःस्थितः ॥ ३९ ॥ योहेतुरुग्रःपुरुषः
पुराणःसनातनःशाश्वतईश्वरःपरः ॥ पुराणकृद्वेदपुराणवेद्यःप्रस्तौमितन्नौमिपुराणशेषे ॥ ४० ॥ इतिसकलजगद्विभर्ति
यासांमधुरिपुमोहकरीरमास्वरूपा ॥ रमयतिचहरंशिवास्वरूपावितरतुवोविभवंशुभानिमाया ॥ ४१ ॥ ॥ इतिकालि-
कापुराणेत्रिनवतितमोध्यायः ॥ ९३ ॥ ॥ध॥ संपूर्णमेतत्कालिकापुराणम् ॥ ॥ध॥ ॥ध॥

श्रीमन्महेशकुलदुग्धनिधिप्रसूतः श्रीरुद्रसिंहशशभृन्मिथिलाधिराजः ॥
श्रीमाँस्ततोऽजनिगुणेश्वरसिंहनामायोधर्मनिष्ठगुणसागरदानवीरः ॥ १ ॥
धनञ्जयौघेनसुवर्णकारः सुवर्णसिद्धिविदधातियद्वत् ॥
विद्वत्तमौघेनतथाऽस्यशुद्धिङ्कृत्वास्वचीकरदिदंसमुद्रितञ्च ॥ २ ॥
नेत्रेन्दुवसुशीतांशुसम्मितेशाकवत्सरे ॥
शुभेभाद्रपदेमासिपक्षेवर्द्धितशीतगौ ॥ ३ ॥

अङ्कित्वाप्रसिद्धिमानितं श्रीकृष्णदासाङ्गजनुषा गङ्गाविष्णुना खेमराजेन च
स्वकीय श्रीवेङ्कटेश्वरनाम्निमुद्रालये । मुम्बय्याम् ।

शके १८१३ संवत् १९४८

यह ग्रन्थ सन् १८६७ का ऐक्ट २५ के बमूजब रजिष्टरी कराके सब हक यन्त्राधिकारीने अपने स्वाधीन रक्खा है.